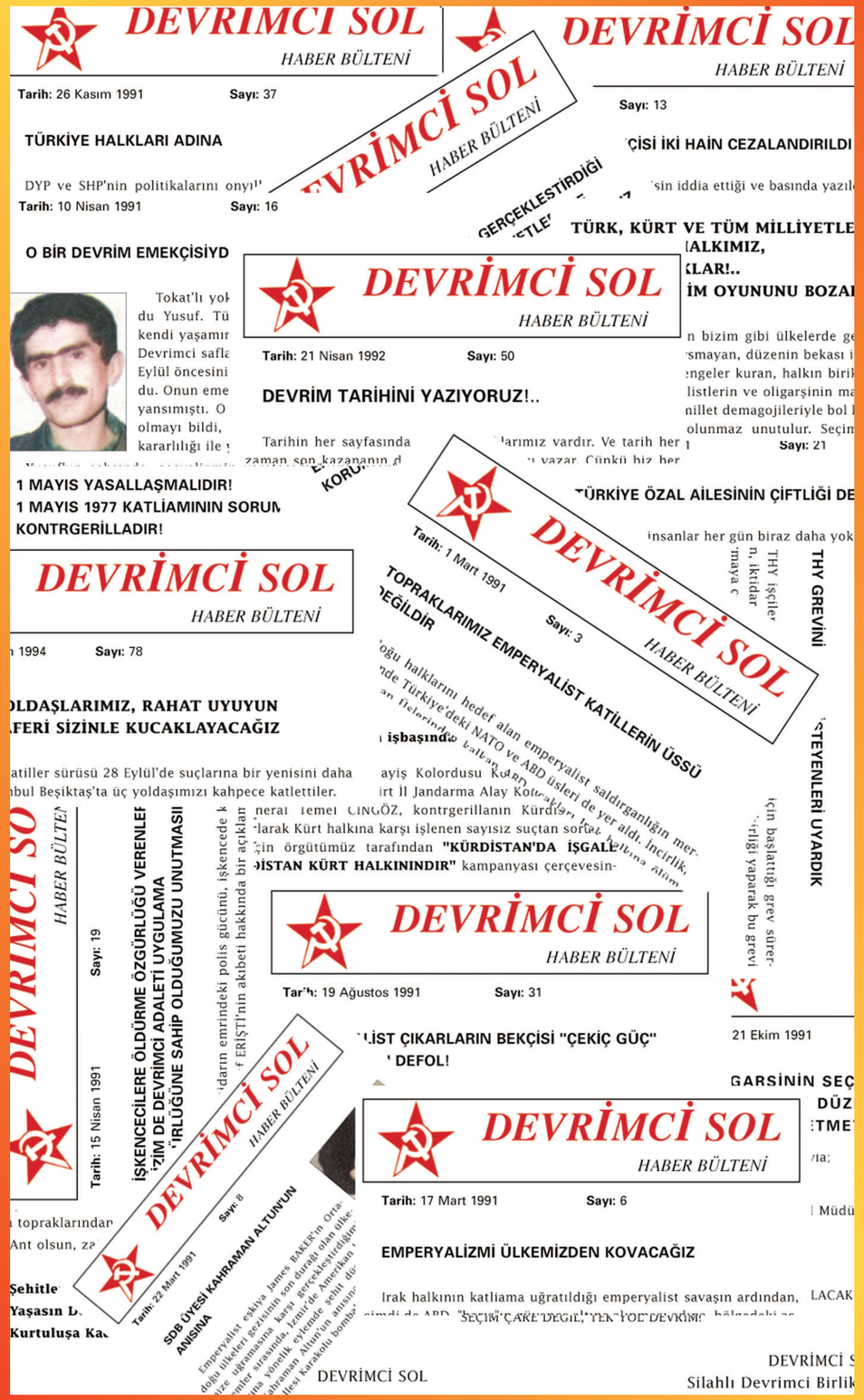

Devrimci Sol / Açıklamalar / Haber Bülteleri
1990-1994

ZAFER YOLUNDA
2

ZAFER YOLUNDA 2

Boran

DEVRİMCİ SOL
Açıklamalar / Haber Bültenleri
1990-1994

BORAN

ZAFER YOLUNDA
2

DEVRİMCİ SOL
Açıklamalar / Haber Bültenleri
1990-1994

BORAN

BORAN YAYINEVİ

ZAFER YOLUNDA 2

DEVRİMCİ SOL
Açıklamalar / Haber Bültenleri (1990-1994)

Birinci Baskı
Ağustos 2009
Baskı: Ezgi Matbaacılık- Sanayi Cad. Altay Sokak
No: 10 Çobançeşme/Yenibosna - İSTANBUL
Tel: 0-212 452 23 02

Boran Yayınevi
Katip Mustafa Çelebi Mah. Billurcu Sok. No: 20/2
Beyoğlu-İSTANBUL - Tel: 0-212 251 94 21

ISBN: 978-9944-0324-3-8

Zafer Yolunda 1, 2000 yılının Eylül ayında yayınlanmıştı.

Zafer Yolunda 2, ilk kitapta anlatılan tarihi dönemin bir kesitinin, 1990-1994 arası dönemin belgelerini içeriyor.

Zafer Yolunda, bir devrim yürüyüşünü anlatmak, tarihe kaydetmek için başlatılan bir kitap dizisidir. Başka bir deyişle, Zafer Yolunda, devrim yürüyüşümüzün belgeselidir.

Zafer Yolunda, 3, 4, 5... diye devam edecektir. Çünkü devrim yürüyüşümüz sürüyor ve zafere ulaşmadan durmayacak.

Tarih yazıyoruz. Devrim yapmak, tarih yazmaktır. Tarih kan içinde yazılıyor. Bedeller ödenerek yazılıyor. Bedel ödetilerek yazılıyor. Bu kitapta yer alan hemen her belge, kanla yazılan tarihin belgesidir. Kiminde ödenen bir bedeldir kan, kiminde sorulan bir hesap.

Sınıflar mücadelesinin böyle şekillenmesi, kimsenin tercihi değil, tarihsel bir zorunluluktur.

Zafere ulaşmak, bu tarihsel zorunluluğun gereğini yapmakla mümkündür.

*

İlk kitabımız -**Zafer Yolunda 1**-, *"Anadolu'nun tarihi bir isyanlar tarihidir"* başlığıyla başlar. Çünkü aslında yürüyüşümüz oradan, Anadolu ihtilalinin ilk örgütlü başkaldırısı olan Babailer Ayaklanması'ndan başlar.

Sonrasında, Bedreddin ayaklanmasından Kürt halkının

ayaklanmalarına, Kurtuluş savaşına kadar, halkımızın mücadelesinin çeşitli aşamaları vardır. Daha sonra ise, ülkemizin yeni sömürgeleştiği dönemin sınıflar mücadelesine gelir. Orada, o tarihi kesitte Mahir Çayanlar ve onların önderliğinde THKP-C çıkar tarih sahnesine. İşte Zafer Yolunda yürüyüş, o noktadan itibaren daha örgütlü, daha belirlenmiş bir güzergahda ve devrime yönelmiş olarak sürmeye başlar.

Zafer Yolunda 1, 1. Bölümünde THKP-C'yi anlatır. 2. Bölüm'de, devrimci hareketin yeniden yaratılması vardır. Bu hedefe ulaşıldığında, tarih sahnesine yeni bir hareket çıkar: Devrimci Sol. Zafer Yolunda 1'in 3. Bölümünden 11. Bölümüne kadar anlatılan, Devrimci Sol önderliğindeki mücadeledir.

Zafer Yolunda 1, Devrimci Sol'un partileşmesiyle, Umudun Adı'nın DHKP-C olarak konulmasıyla sona erer.

Zafer Yolunda 2, Devrimci Sol'un açıklamalarından ve Haber Bültenleri'nden oluşan bir belgesel kitaptır. Kitap, 1990 Nisan tarihli Devrimci Sol açıklamasıyla başlayıp, 3 Ekim 1994 tarihli Haber Bülteni ile bitmektedir.

Devrimci Sol Haber Bültenleri'nin 1. Sayısı, 22 Şubat 1991'de yayınlandı. Bültenlerin sonuncusu ise, 3 Ekim 1994 tarihini taşıyan 78. sayıdır. Zafer Yolunda 2'de, Bülten öncesi dönemde yayınlanmış 31 adet Açıklama ve 78 adet Devrimci Sol Haber Bülteni yer almaktadır.

Okurlarımızı önceden bilgilendirmiş olmak açısından şunu da belirtelim. Devrimci Sol Haber Bültenleri, birbirini izleyen Sayı No'suyla yayınlanmıştır. Ancak aralarda çeşitli konularda, Sayı No'su verilmeyen Haber Bültenleri de yayınlanmıştır. Sayı No'suz bültenler, tarih sıralamasına göre, diğer bültenlerin arasına yerleştirilmiştir.

*

1990-1994 arası bu tarihi kesitin önemli bir bölümü, devrimci hareketin tarihine **"Atılım Yılları"** olarak geçen dönemdir. Bu dönemin en önemli özelliklerinden biri, halkta çok büyük etkiler bırakan, oligarşiyi derinden sarsan eylemlerdir. Bu

eylemler, yalnızca adaletin değil, aynı zamanda, sosyalizme yönelik saldırıların alabildiğine boyutlandığı o günkü koşullarda devrim iddiasının ve sosyalist ideolojiye sahip çıkmanın ifadesidirler.

Bu kitapta yer alan açıklamalar ve bültenler, işte bu anlamda bu iddianın da teorik, politik ifadesidirler.

Birçok açıklama ve bülten, adalet anlayışı açısından bir manifesto niteliği taşır.

Zafer Yolunda 2'nin içerdiği belgeler, dünya ve ülkemiz tarihi açısından son derece özgün ve önemli bir dönemin belgeleridir. Bu kitapta yer alan her belgede, halkın kurtuluş savaşının ayrılmaz bir parçası olan ideolojik savaş vardır. Her açıklama ve bülten, burjuvazinin halka dayattığı hiçbir şeyi kabul etmeyişimizin belgesidir. Her biri, devrim iddiası, sosyalizmi savunma kararlılığıdır.

Her bir eylem, o eylemleri üstlenen her açıklama, sosyalist sistemi dağıtan emperyalizmin zafer çığlıklarına karşı, devrimcilerin Marksizm-Leninizmden vazgeçmeyeceğini, sosyalizm yolundan dönmeyeceğini gösteren bir cevaptır.

Kitapta, gerçekleştirildiği dönemde büyük sarsıntılar yaratan ve bugün de halâ etkileri süren, halâ tartışılan eylemlere ilişkin açıklamalar da yeralmaktadır. Oligarşinin ordusunun, polisinin, MİT'inin en üst düzey kadrolarına yönelik devrimci eylemler, oligarşinin saflarında her dönem büyük bir sarsıntı yaratmış ve büyük bir tahammülsüzlükle karşılanmıştır. Bu tahammülsüzlüğün sonucu olarak ve devrimci eylemlerin amacını bulanıklaştırmak amacıyla da, yıllar boyunca bu eylemlere ve eylemleri gerçekleştiren devrimci harekete karşı karalamalar, iftiralar, spekülasyonlar birbirini izlemiştir.

Bu kitaptaki belgeler, devrimci eylemlere yönelik spekülasyonlara, karalamalara karşı da bir cevaptır. Hangi eylem, ne için, nasıl gerçekleştirilmiş, "komplo teorileri"yle açıklanmaya çalışılan eylemlerin nedenleri nelerdir, Devrimci Sol Açıklamaları ve Haber Bültenleri, işte bu soruların da cevabıdır.

*

Kitapta yer alan Açıklama ve Haber Bültenleri, çok çeşitli konuları içermekle birlikte, bunlarda özellikle iki konu öne çıkmaktadır. Açıklama ve Haber Bültenleri'nin önemli bir bölümü, gerçekleştirilen devrimci eylemlerin üstlenilmesine ilişkin bildiriler, önemli bir başka bölümü de, katledilen devrimcilere ilişkin bildirilerdir.

Böyle olması, dönemin özelliklerinin bir sonucudur. Zafer Yolunda 2'nin belgelerine yer verdiği 1990-1994 dönemi, ülkemiz tarihi açısından sınıflar mücadelesinin alabildiğine keskinleştiği dönemlerden biridir. Oligarşinin infazlar, kayıplar, faili meçhuller politikasının en üst boyutlara ulaştığı bir dönemdir. Devrimci mücadele, oligarşinin bu terörü altında sürdürülmüştür. Kitapta açıklamalarına yer verilen eylemler, bu teröre bir cevaptır aynı zamanda. Her bir eylem, halkın adaletsiz kalmadığının ve kalamayacağının ifadesidir.

Ülkemiz sınıflar mücadelesinde "halkın adaleti" kavramı esas olarak bu dönemde yerleşmiş ve halkın en önemli özlemlerinden birinin ifadesi olmuştur.

*

Zafer Yolunda dizisi, Partili dönemin mücadelesini anlatan, Partili dönemin belgelerini içeren yeni kitaplarla devam edecektir.

Zafer yolunda yürüme kararlılığını gösteren, bu yolda yürümenin gerektirdiği ideolojik sağlamlığa, cüret, kararlılık ve fedakarlığa sahip olanlar, er geç zafere ulaşacaklardır.

Zafer Yolunda 2'yi bu inançla halkımıza sunuyoruz.

Zafer Yolunda 2,
bu bültenleri cüretleriyle, emekleriyle,
fedakarlıklarıyla, canlarıyla yazanların belgesidir.

Zafer Yolunda 2,
herşeyden önce Atılım döneminin
emektarlarının, kahramanlarının eseridir.

Bu kitabı,
başta Atılımın mimarı Dursun Karataş olmak üzere,
Atılım döneminin kahramanlarına ithaf ediyoruz.

Bölüm 1

1990-1991 (Şubat)

Bu bölümde yer alan açıklamalar; Devrimci Sol Haber Bülteni'nin yayınlanmasına başlanmadan önceki açıklamalardır...

KAMUOYUNA

TÜRK HALKI VE TÜRKİYE'DE YAŞAYAN TÜM AZINLIK HALKLARA

BUGÜN TÜRKİYE KÜRDİSTANI'NDA BİR SAVAŞ VAR. BU SAVAŞA OLİGARŞİ "ANARŞİ VE TERÖR" DİYOR.

GERÇEKTEN ÖYLE MİDİR?

SAVAŞANLAR NE İSTİYOR?

"BİZ AYRI BİR ULUSUZ, KÜRT ULUSUYUZ. ÖZGÜRCE YAŞAMAK, KENDİ KADERİMİZİ KENDİMİZ TAYİN ETMEK İSTİYORUZ. KENDİ DİLİMİZİ KONUŞMAK, KENDİ YÖNETİM ORGANLARIMIZI OLUŞTURMAK, KENDİ KÜLTÜRÜMÜZÜ YAŞATMAK İSTİYORUZ" DİYORLAR. BUNLARI İSTEMEK, TC YASALARINDA SUÇTUR VE SUÇ GÖRÜLDÜĞÜ İÇİN DE KÜRT ULUSU YASADIŞI MÜCADELE İLE, ZOR YÖNTEMLERİYLE HAKLARINI İSTİYOR.

BASKI, ZOR VE ASİMİLASYONLA YOK EDİLMEYE ÇALIŞILAN, ÖZGÜRLÜĞÜ YASAKLANAN BİR HALKIN ŞİDDET KULLANMASINDAN DAHA DOĞAL BİR ŞEY OLAMAZ.

KÜRT HALKI BUNUN İÇİN SİLAH KULLANIYOR.

FAŞİZM, KÜRT OLAN HERKESİ "BÖLÜCÜ", "VATAN HAİNİ" İLAN EDEREK TÜRK VE KÜRT HALKINI BİRBİRİNE DÜŞMAN ETMEK İSTEMEKTEDİR.

TÜRK HALKI!

KÜRT HALKININ ÖZGÜRLÜĞÜ, AYNI ZAMANDA SİZİN ÖZGÜRLÜĞÜNÜZDÜR. FAŞİZM TÜM HALKLARI SÖMÜREREK, HAK ARAYIŞLARINI ZORLA BASTIRARAK İŞSİZLİK, SEFALET VE AHLAKİ ÇÜRÜMEYİ YAŞATIRKEN, ÜLKEYİ EMPERYALİZMİN SÖMÜRÜSÜNE VE YÖNETMESİNE SUNARKEN, EK OLARAK KÜRT HALKINA MİLLİ BİR BASKI UYGULAMAKTADIR. BU NEDENLE, BUGÜN EN ÇOK EZİLEN HALK, KÜRT HALKIDIR. KENDİ ÖZGÜRLÜKLERİNİZ, EMEĞİNİZ, HAKLARINIZ İÇİN, ÜLKENİN BAĞIMSIZLIĞI VE HALK DEMOKRASİSİ İÇİN MÜCADELE EDERKEN, FAŞİZMİN KÜRT HALKINA YÖNELİK BASKILARINA KARŞI ÇIKMA-

LI, KÜRT KARDEŞLERİNİZİ DESTEKLEMELİ VE KÜRT HALKININ ÖZGÜRLÜĞÜ İSTEMELİSİNİZ.

BUNUN İÇİN;

KÜRT HALKININ ÖZGÜRLÜK İSTEMESİ BÖLÜCÜLÜK DEĞİL, HAKTIR. OLİGARŞİ, KÜRDİSTAN'DAN TÜM DEVLET GÜÇLERİNİ ÇEKMELİ VE TC'NİN DEVLET KURUMLARINI FESHETMELİDİR.

KÜRT HALKINI KATLEDENLER YARGILANMALIDIR.

KÜRDİSTAN KÜRT HALKININDIR... DEMELİYİZ.

FABRİKALARDA, İŞYERLERİNDE, OKULLARDA, KÖYLERDE, HER YERDE BU GERÇEĞİ HAYKIRMALI VE AKTİF, PASİF HER TÜRLÜ EYLEMLE KÜRT HALKININ ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ DESTEKLEMELİYİZ.

BİR ULUSUN ÖZGÜRLÜĞÜNE SAHİP ÇIKMAYANLAR, ONU DESTEKLEMEYENLER, KENDİ ÖZGÜRLÜKLERİNE DE SAHİP ÇIKAMAZLAR.

BİZ **DEVRİMCİ SOL OLARAK KÜRT ULUSAL HAREKETİNİ DESTEKLEMEK İÇİN**

İÇERENKÖY, HASKÖY, TOPKAPI, SEFAKÖY, DİKİLİTAŞ, HALKALI, SİLAHTAR **POLİS KARAKOLLARININ**

YENİ MAHALLE, BEŞİKTAŞ, **İNZİBAT KARAKOLLARININ**,

KÜÇÜKKÖY GAZİOSMANPAŞA **JANDARMA KOMUTANLIĞI'NIN**

ETİLER **POLİS OKULU'NUN**

KASIMPAŞA **ORDUEVİ'NİN**,

ORPA'NIN **AMERİKAN BİLGİSAYAR MERKEZİ**'NİN BOMBALANMASI EYLEMLERİNİ GERÇEKLEŞTİRDİK.

Nisan 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

KAMUOYUNA

1 Mayıs 1989 günü İstanbul Tarlabaşı'nda bütün dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs kutlanırken, faşizmin güvenlik güçlerinin savunmasız halka, katliama yönelik saldırısı sonucunda Mehmet Akif Dalcı adlı yoldaşımız katledildi. Yüzlerce insan kurşun, cop ve sopalarla yaralandı.

Oligarşinin ilk katliamı değildi bu. Türkiye halkları birçok katliam yaşadı, hala da yaşıyor. Ama 1 Mayıs 1977 ve 1 Mayıs 1989 günü gerçekleşen katliamların özel önemi vardır.

Türkiye oligarşisi, artık ne düzen partileri, ne de en büyük güvenceleri olan ordu ile halkı yönetemiyor, gelecek güvencesi veremiyor. Tüm kurumlarıyla yıpranmış dejenere olmuş her türlü sömürünün, ahlaksızlığın, adaletsizliğin adalet olarak gösterilmeye çalışıldığı bir düzen var karşımızda. Halkımızın iktidar savaşını örgütlemek için; adaletsizliklere, katliamlara, ahlaksızlığa son vermek için; bağımsız bir ülke için; halkın demokrasisi için halkın devrimci şiddetini, sömürücülere, emperyalistlere, işbirlikçilere, işkencecilere, katillere, mücadelesine engel olmak isteyen tüm halk düşmanlarına çevireceğiz.

Silahımız, sadece halk düşmanlarını hedefleyecektir. Savaş içerisinde irademiz dışında olabilecek yanlışlıklalarımızı ise, halkımıza açıklayıp telafisi yoluna gideceğimizin bilinmesini isteriz.

Örgütümüz, bu anlayışla hareket ederek, 1 Mayıs 1989'da gösteri yapan halkımızın üzerine ateş eden ve yoldaşımız M.Akif Dalcı'yı şehit eden polisi uzun ve titiz bir araştırma sonucu bulmuş ve cezalandırmıştır.

İşkenceci, devrimci katili, halka baskı yapan ve faşizm tarafından kullanılan tüm insanları uyarıyoruz;

Faşist devletin bekasını ve onun bir avuç asalak yöneticisinin çıkarlarını korumak için halka ve devrimcilere saldırmayın. İşlediğiniz suçlara yenilerini eklemeyin.

Halka karşı işlenen hiçbir suçun cezasız kalmayacağını bilin. Bugün hizmet ettiğiniz devlet, halkın öfkesi karşısında sizleri korumayacaktır.

EMPERYALİZME KARŞI BAĞIMSIZLIK,

FAŞİZME KARŞI DEMOKRASİ, SÖMÜRÜYE KARŞI SOSYALİZM,

MİLLİ ZULME KARŞI ULUSLARIN KENDİ KADERLERİNİ TAYİN HAKKI için savaşıyoruz.

HALKIN SAVAŞI, HALKIN İKTİDARI ve HALKIN YÖNETİMİ için savaşıyoruz.

HİÇBİR İŞKENCECİ HALK DÜŞMANI CEZASIZ KALMAYACAK.

1 MAYIS ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR.

M. AKİF DALCI'NIN KATİLİNİ YARGILADIK VE CEZALANDIRDIK.

Şubat 1990

DEVRİMCİ SOL

1 Mayıs'ta gösterilere ateş açan trafik polisi dün öldürüldü

Terörden kanlı misilleme!

Geçen yılki 1 Mayıs olaylarında bir genci vurduğu iddia edilen trafik polisi Kâzım Çakmakçı'yı Dev-Sol örgütü militanları evinin önünde pusuya düşürdü...

Geride iki masum

Mayıs'ta ateş açan trafik polisini, 8 ay izleyip öldürdüler

Perşembe 1 Şubat 1990 Milliyet

İntikam

Mehmet Akif Dalcı adlı gencin ölümü, 50 kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan 1 Mayıs 1989 olaylarında Şişhane'de göstericilere karşı silah kullanan motorlu trafik polisi Mehmet Kâzım Çakmakçı, Kasımpaşa'daki evinin önünde tek kurşunla vurularak öldürüldü

Olay yerine, Dev-Sol imzalı bildiriler ve kullandıkları silahı bırakarak kaçan iki saldırganın yakalanması için polis alarma geçti. Saldırganların eşkalleri çıkarılarak güdgerine dağıtıldı. Silah sesiyle pencereye koşan Rahime Çakmakçı, yerde kanlar içinde yatan kocasını görünce, sinir krizleri geçirdi

HABERİ 7. SAYFADA

Dev-Sol'un intikamı

İSTİHBARAT SERVİSİ

BİR kişinin ölümü, yaklaşık 50 kişinin de yaralanmasıyla sonuçlanan 1 Mayıs 1989 olaylarında Şişhane'de göstericilere karşı silah kullanan motorlu trafik polisi **Mehmet Kâzım Çakmakçı,** dün sabah Kasımpaşa'daki evinin önünde tek kurşunla başından vurularak öldürüldü.

1 Mayıs 1989'da Şişhane'de göstericilere ateş açan polisler arasında bulunan, hakkında da idari soruşturma açılan Mehmet Kâzım Çakmakçı, dün sabah evinin önünde öldürüldü

İntikam cinayetleri

POLİS memuru **Mehmet Kâzım Çakmakçı**'nın Dev Sol tarafından öldürülmesi, "**intikam cinayetlerine**" bir yenisini ekledi. Geçmişte işlenen önemli intika

Çakmakçı'ya başsağlığı dileyen İstanbul Emniyet Müdürü **Hamdi Ardalı,** yaptığı açıkla-

mada katillerin bulunması için polis birimlerinin alarma geçirildiğini söyledi.

Saldırganlar tarafından olay yerinde bırakılan tabanca polis laboratuvarında incelemeye alındı. Balistik muayene ile silahın başka bir olayda kullanılıp kullanılmadığının da araştırılacağı bildirildi.

Saldırının duyulmasından

AMERİKAN İLAÇ TEKELLERİNİN HİZMETİNDE ÇALIŞAN VE CIA TARAFINDAN FİNANSE EDİLEN HZİ VAKFI ÖRGÜTÜMÜZ TARAFINDAN BASILDI VE TAHRİP EDİLDİ

HZİ Vakfı, 1971 yılında CIA beslemesi, tescilli Amerikan uşağı Prof. Dr. Turhan İTİL tarafından kuruldu. Görevi, uluslararası ilaç tekellerinin ürettiği yeni PSİKITROP ilaçların insanlar üzerinde denenmesini içeren projeleri ülkemizde uygulamaktı. Başka ülkelerde de gündeme gelen bu projeleri CIA finanse ediyordu.

HZİ Vakfı ülkemiz insanlarını kobay olarak kullandı. Vakfın hizmetindeki doktorlar, zorla ya da parayla kandırarak pek çok insana sağlığa zararlı ilaç verdi, onların üzerinde deneyler yaptı. Mengele artığı bu doktorların yönetiminde çalışan HZİ Vakfı, ülkemiz insanının sağlığına hiçbir değer vermediği gibi, birçok insanın aldığı ilaçların etkisiyle sağlığını yitirmesine, sakat kalmasına neden oldu.

12 Eylül sonrası, cunta generalleriyle anlaşarak aynı deneyleri siyasi tutuklular üzerinde de uyguladılar. Metris, Mamak, Sultanahmet, Erzurum vb. cezaevlerinde tutuklulara zorla iğne yapma, hap içirme gibi yollara başvurdular. Sözde, devrimcilerin psikopat kişiliğe sahip insanlar oldukları ispatlanacak ve nasıl "rehabilite" edilecekleri "bilimsel" olarak ortaya konacaktı.

TURHAN İTİL, bu konuda 12 Eylül cuntasına akıl hocalığı yaptı. Önerdiği "rehabilitasyon" yöntemleriyle binlerce tutsağın yeni baskı ve yaptırımlarla yüzyüze gelmesini sağladı. Başkanı olduğu vakfın öncülüğünde düzenlenen **"Teröristlerin Rehabilitasyonu"** sempozyumuna cezaevleri müdürleri ve üst düzey görevlilerini çağırdı ve onlara tutsakları sindirme taktikleri konusunda yol gösterdi, CIA'nın deneylerini aktardı. Bu sempozyuma CIA istasyon şefi Paul HENZE de katıldı. HZİ Vakfı, emperyalist tekeller hesabına çalışan halk düşmanı bir kuruluştur. İnsanlarımızı kobay gibi kullanmış, 12 Eylül cuntasıyla işbirliği yaparak devrimci tutsaklara yönelik baskı ve sindirme planlarının akıl hocalığını yapmıştır. HZİ Vakfı, Mengele artıkları doktorların halka karşı oluşturduğu bir suç örgütüdür. Devrimci tutsaklara karşı "rehabilitasyon programı" deni-

len baskı ve sindirme taktiklerinden doğrudan sorumludur.

İnsana saygı duymayan ve kendi çıkarları için onu rahatlıkla bir kobay gibi kullanabilen, emperyalist tekellerin uzantısı ve işbirlikçisi bu suç örgütü, örgütümüzün kararıyla militanlarımız tarafından basılmış ve tahrip edilmiştir.

HALK DÜŞMANI KURULUŞLARI CEZALANDIRACAĞIZ
DEVRİMCİLER TEKELLERİN KOBAYI DEĞİLDİR

Haziran 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Sol bombası

Dev-Sol'un üstlendiği olayda ölen ya da yaralanan yok

'Kobay' Vakfı'na bomba

İSTANBUL, (Güneş)-Bazı araştırmalarda siyasi tutuklu ve hükümlüleri kobay olarak kullandığı ileri sürülen, Hafize Zekeriya İtil Neropsikiyatri Vakfı'nın (HZİ) Gayrettepe'deki polikliniği dün sabah bombalandı. Dev-Sol'un üstlendiği olayda ölen ya da yaralanan olmadı.

HZİ Polikliniği'ne Dev-Sol

Tartışmalı vakfa bombalı saldırı

HZİ'ye

ARMUTLU, ÜMRANİYE VE CİHANGİR'DE HALKI VE DEVRİMCİLERİ KATLEDENLERDEN HESAP SORACAĞIZ!

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı Siyasi Şube, Çevik Kuvvet ve karakol polislerinin son günlerde halkımıza ve devrimcilere yönelik saldırıları, öldürme, yoğun işkence yapma biçiminde artarak sürmektedir. Armutlu gecekondularında Siyasi Şube ve Çevik Kuvvet'e bağlı binin üzerinde polisin, geceyarısında mahalleyi kuşatarak, kadın, çocuk, yaşlı demeden, silahsız-savunmasız halka kurşun yağdırmaları ve **Hüsnü İŞERİ**'yi öldürerek onlarca insanı yaralamaları, bu saldırıların ulaştığı en son boyutu göstermesi bakımından çarpıcı bir örnektir.

Yoksul, ezilen, yatacak evi bile olmayan insanlara kurşun sıkılması emrini veren İstanbul Emniyet Müdürü Hamdi ARDALI ve Siyasi Şube polisleri işledikleri suçların hesabını mutlaka vereceklerdir. Faşist çetelerle işbirliği yapan ve onların "Arazi Mafyası" olarak halka saldırılarında "koruyucu" ve "kollayıcı" rolünü oynayan Hamdi ARDALI'nın kendisi de tescilli bir faşisttir ve işlediği suçlar sayılamayacak kadar çoktur.

Bir süre önce Ümraniye'de TKP-B, Cihangir'de DKP üyesi yurtsever devrimcilerin katledilmesi emrini veren de, başında Hamdi ARDALI'nın bulunduğu İstanbul Emniyet Müdürlüğü yetkilileridir. Bu katliamları uygulayan Siyasi Şube polisleri de, kendilerine emir veren amirleri gibi halka hesap vermekten kurtulamayacaklardır. Halka karşı suç işleyenler, halkın adaletinin pençesinden kurtulamazlar.

Faşizmin, Kontr-gerillası, MİT'i, polisi ile halka ve devrimcilere saldırması, katliamlar yapması cezasız bırakılmayacak, bu saldırı ve katliamlarda rol alanlar er geç cezalandırılacaktır!

Biz, faşizmin bu katliam ve saldırılarına, devrimcilerin ve halktan insanlarımızın katledilmesine misilleme olarak, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şubesi'nde işkenceci olarak bilinen ve yüzlerce devrimciye işkence yapan polis **İsmail KILIÇ'ı cezalandırdık.**

Faşizmin silahlı güçlerini uyarıyoruz:

Devrimcilere ve halka karşı olmaktan vazgeçin! Devrimcilere ve

halka yönelik saldırılara son verin! Devrimci ve halk kanı akıtanlar, halka zarar verenler cezasız kalmayacaktır!

KAHROLSUN FAŞİZM !

DEVRİMCİLERE VE HALKA KALKAN ELLERİ KIRACAĞIZ !

GECEKONDU DİRENİŞÇİSİ HÜSNÜ İŞERİ ÖLÜMSÜZDÜR !

Temmuz 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Dev– Sol polis öldürdü

Hürriyet 29.7.1990

Turgut ÖZEN
İSTANBUL, (Hürriyet)

İSTANBUL Çevik Kuvvet Ekibi'nde görevli 26 yaşındaki polis memuru **İsmail Kılıç,** dün sabah Küçükköy'deki evinde, yedi günlük eşiyle kahvaltı yaparken, kimliği belirsiz kişiler tarafından alnından tek kurşunla vurularak öldürüldü.

Olay yerine, **"Armutlu ve Cihangir'de arkadaşlarımızı katledenlerden hesap soracağız. Dev Sol– SDB/ Askeri Kanat"** yazılı bildiri bırakan saldırganlar, daha sonra geldikleri taksiye binerek kaçtılar. Saldırganlar, taksi şoförünü de, ellerini ve ayaklarını bağladıktan sonra otomobilin bagajına kilitlediler.

Olay, dün saat 08.50 sıralarında, Küçükköy Gazi Mahallesi 1266 Sokak Arif Apartma 069 nolu dairede m geldi. Eyüp't **Atagün** yöneti TPH 61 plak binen kimliği saldırgan, daha da bir kişiyi d olay yerine g saldırgandan bilin yanın ğer üçü, oturduğ sını ça

Dev–Sol polis öldürdü

● İstanbul Çevik Kuvvet'te görevli 26 yaşındaki polis memuru İsmail Kılıç, yedi günlük eşiyle kahvaltı yaparken, kimliği belirsiz kişilerce tek kurşunla alnından vurularak öldürüldü.

● 9. sayfada

29 Temmuz 90

Öldürülen polis İsmail Kılıç, İstanbul Çevik Kuvvet'te çalışıyordu.

Dev-Sol bir polisi şehit etti

İstanbul Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü'nde görevli ve 1,5 yıllık polis memuru susturucu takılmış tabancayla öldürüldü

kahvaltı sofrası

1. ŞAHIS
SAÇ RENGİ: Kestane
GÖZ RENGİ: Siyah veya kahverengi
TEN : Buğday
YAŞ : 20-25 arası
BOY : 170-175 cm. arası
KİLO : 65-70 kg. arası

2. ŞAHIS
SAÇ RENGİ: Siyah
GÖZ RENGİ: Siyah veya kahverengi
TEN : Buğday
YAŞ : 25-30 arası
BOY : 170-175 cm. arası
KİLO : 70-75 kg. arası

kaç dakika geçtikten sonra da, aynı kişiler yine apar topar taksiye binerek hızla uzaklaştılar" dediler.

EŞKALLERİ

Görgü tanıklarının ifadelerine göre, üç saldırganın eşkali şöyle belirlendi:

"Biri 20– 25 yaşlarında, beyaz gömlekli, siyah saçlı. Elinde askılı, siyah çanta bulunuyor. Diğeri de aynı yaşlarda, kısa asker saçlı ve elinde poşet taşıyor. Üçüncüsü ise siyah kıvırcık saçlı, 25 yaşlarında."

BİR HALK DÜŞMANI DAHA CEZALANDIRILDI

İstanbul cezaevlerinde işkence ve sindirme taktiklerinin, dört yoldaşımızın ölümünün, yüzlerce devrimci ve yurtseverin sakat kalmasının birinci dereceden sorumlularından, 1984 yılında **1. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Adli Müşavirliği yapan Durmuş Akşen'i cezalandırdık.**

14 Haziran 1984, 63. gün Abdullah Meral

17 Haziran 1984, 66. gün Haydar Başbağ, M.Fatih Öktülmüş

24 Haziran 1984, 73. gün Hasan Telci

Ölüm Orucu direnişçisi 4 yoldaşımız bu tarihlerde şehit düştüler. Ve 12 Eylül faşizminin zindanlarında, faşizmin devrimcileri teslim alma, siyasi kimliklerinden soyutlama savaşına karşı sürdürülen direnişin destanını yazdılar.

Düşman cephesinin başında 1. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Adli Müşaviri Albay Durmuş Akşen vardı.

Durmuş Akşen İstanbul'daki tüm cezaevlerinde, devrimci ve yurtsever tutukluları sindirmek, düşüncelerinden vazgeçirmek için Sıkıyönetim Komutanlığı ile birlikte planlar oluşturdu, taktikler belirledi ve bunları uygulamaya koydu.

- Tutuklulara tek tip elbise giydirmek için yoğun işkenceler yaptırdı.

- Giysilerini ve ayakkabılarını zorla toplatarak onları külot, atlet ve naylon terlikle yaşamaya mahkum etti.

- Mahkemelere giysileri olmadan götürülmelerini, duruşmalardan atılmalarını ve gıyaplarında yargılanmalarını sağladı.

- Devrimci ve yurtseverlere idam ve ağır hapis cezaları verilmesinde etkin bir rol oynadı.

- "Napolyon bile soğuğa yenildi." diyerek tutuklulara kış ortasında iç çamaşırı ile soğukta bekletme işkencesi uyguladı.

- Yiyecek miktarını azaltarak insanların direnç gücünü düşürmeye çalıştı, onları aç bırakarak teslim olmaya zorladı.

- Yılları bulan aile ve avukat görüşü, kitap, havalandırma, dergi ve gazete yasakları koydu.

- Siyasi şube ile işbirliği yaparak tutukluların cezaevinden yeniden şubeye alınması emrini verdi ve işkence görmelerini sağladı.

- Yaptırdığı işkenceler, koyduğu yasaklar sonucu yüzlerce insan hastalandı, sakat kaldı.

- Tutsak ailelerini sık sık cezaevi nizamiyelerinde, Selimiye Kışlası'nda coplattırdı, gözaltına aldırdı.

- Ölüm Orucunun ilerleyen günlerinde, yataklarından kalkacak

halleri bile olmayan direnişçi yoldaşlarımıza operasyon yaptırmaktan çekinmedi.

Durmuş Akşen'in adli müşavirlik sürecinde, İstanbul cezaevleri, hemen hiçbir hakkın ve hukuk kuralının olmadığı Nazi kamplarına dönüşmüştür.

İşte dört yoldaşımızı bu koşullarda, örgütümüz DEVRİMCİ SOL ve TİKB tarafından başlatılan ve 75 gün süren Ölüm Orucunda yitirdik.

Dört yoldaşımızın yaşamını yitirmesinin birinci derecede sorumlularından biri, o dönem İstanbul cezaevlerinden sorumlu, sıkıyönetim kararlarının uygulatıcısı ve organizatörü Durmuş Akşen'dir.

Durmuş Akşen, devrimci ve yurtseverlere karşı işlediği cinayetlerden, işkencelerden ve insanlık dışı uygulamalardan dolayı örgütümüz tarafından yargılandı ve ölüme mahkum edildi.

HALK DÜŞMANLARI CEZASIZ KALMAYACAK!
ŞEHİTLERİMİZİN KANI YERDE KALMAYACAK!
KAHROLSUN FAŞİZM!

Temmuz 1990
DEVRİMCİ SOL

Koruma istemişti

Oldürülen emekli Hâkim Albay Durmuş Akşen, daha önce "koruma" istemişti. Yaralı olarak hastaneye kaldırılan Akşen kurtarılamadı...

Albay Durmuş Akşen'in karısı Güler Akşen (sağda) ile kızı Gamze (ortada) perişan oldu.

Şehrin göbeğinde bir siyasi cinayet daha

14.6.1990 Hürriyet

Emekli Hâkim Albay Durmuş Akşen, Kadıköy'deki avukatlık bürosunda öldürüldü

Dev-Sol'un intikamı

Dev-Sol, avukatlık bürosunu bastı

12 Eylül hâkimi öldürüldü

14.6.1990 Milliyet

İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi'nde görev yapmış olan emekli Hâkim Albay Durmuş Akşen, dün Kadıköy Bahariye ve'deki bürosunda silahlı saldırıya uğradı. Başından ve göğsünden ağır yaralanan Akşen, hastanede can verdi.

Olaydan yarım saat sonra gazete bürolarını arayan ve Dev-Sol örgütünden olduklarını söyleyen kişiler, Silahlı Devrimi Birliği grubu adına saldırıyı üstlend

EŞİ İLE Hâkim Albay Durmuş Akşen, emekli olmadan önce katıldığı bir Cumhuriyet

İstanbul'daki infaz timleri yine sahnede

İSTANBUL (Hürriyet) 15.6.1990

İSTANBUL Siyasi Polisi, 1. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı eski Adli Müşaviri emekli Hakim Kıdemli Albay Durmuş Akşen ile 7 Haziran 1990 tarihinde Bayrampaşa'da babasının pastahanesinde öldürülen itirafçı Adem Demirci'nin vurulduğu silahın, aynı silah olduğunu açıkladı.

Arka arkaya işlenen cinayetler üzerine İstanbul'da halk, yine aynı soruyu sormaya başladı:

"Şimdi sıra kimde? İstanbul'da kaç tane infaz timi dolaşıyor? Yasadışı örgütlerin ikişer kişiden oluştuğu belli olan intikam

HALKIMIZA

Devrimci Sol savaşçıları ve önderleri, oligarşinin tüm tedbirleri ve gözdağına karşın, birer ikişer ve grup olarak zindanları yarıp çıkıyor, çıkacaklar.

Oligarşinin zora ve işkenceye dayalı politikası karşısında, yıllarca süren evrensel boyutlarda direniş örnekleri gösteren Devrimci Sol savaşçılarının, özgürlük için, bağımsızlık ve sosyalizm için sürdürdüğü mücadeleyi hiçbir güç engelleyemez. Devrimci Sol savaşçılarının, on binlerce devrimci yurtseverin, oligarşinin faşist yasalarından ve mahkemelerinden beklediği bir şey yoktur. Devrimcilerin oligarşinin yargısını reddetmeleri, tutsaklığı kabul etmemeleri ve özgürlüklerini kendi elleriyle sağlamaları meşrudur.

Örgütümüz, savaşçılarını sıcak mücadeleye katmak ve özgürleştirmek için bundan sonra da elinden geleni yapacaktır.

Devrimci irade tüm iradelerden üstündür. Bu üstünlük sonucudur ki, "olmaz" denilen koşullarda firar eylemleri gerçekleştirilmiştir.

Son **özgürlük eylemimizle** Devrimci Sol savaşçılarından Aslan Tayfun Özkök, Aslan Şener Yıldırım, İbrahim Erdoğan, Ali Kırlangıç ve yurtsever devrimci örgüt TKP-ML TİKKO savaşçısı Baba Erdoğan özgürlüklerini kazanmışlardır.

Eylem cezaevindeki hiçbir personelin yardımı ve işbirliği olmadan tamamlanmıştır. Ve tamamen örgütümüzün ve yoldaşlarımızın çaba, olanak ve yaratıcılıkları ile gerçekleşmiştir.

YAŞASIN YOLDAŞLARIMIZIN ÖZGÜRLÜK EYLEMİ!

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Cezaevi'nden 5 militan daha kaçtı

Bayrampaşa firar evi

İbrahim Erdoğan

Baba Erdoğan

KİMLER KAÇTI?

- 1 Mayıs 1978 2 solcu
- 21 Ekim 1978 1 siyasi, 4 adi mahkûm
- 2 Kasım 1978 13 ülkücü
- 10 Ocak 1979 2 Filistinli
- 19 Ağustos 1988 4 adi hükümlü
- 25 Nisan 1989 2 TDKP'li
- 18 Ağustos 1989 1 Dev-Solcu
- 20 Eylül 1989 1 adi mahkûm
- 25 Ekim 1989 2 Dev-Sol lideri
- 2 Ocak 1990 2 Dev-Sol lideri
- 15 Şubat 1990 1 TİKKO'cu
- 28 Mayıs 1990 4 Dev-Sol, 1 TİKKO'cu

Bayrampaşa Cezaevi'nden 12 yıl önce başlayan firar olaylarına bir yenisi daha eklendi. Emniyet Müdürlüğü yetkililerinin, "Dev-Sol militanı Arslan Tayfun Özkök, Arslan Şener Yıldırım ve İbrahim Erdoğan'ın kaçırıldığı istihbaratını aldık" diye Adalet Bakanlığı ve Cezaevi yetkililerini uyarmalarına rağmen, bu üç militan ile Ali Kırlangıçlı ve TİKKO'cu Baba Erdoğan'ın dün sabah yapılan açık görüşmede firar ettikleri ortaya çıktı

Arslan Tayfun Özkök'ün babasının açık görüşmeleri için cezaevine geldiğinde ortaya çıkan firar olayı üzerine polis yetkilileri, "Bize yine geç haber verdiler" diyerek cezaevi yönetiminin suçlarını

Yetkililer, "Bizim istihbaratımıza göre örgüt içeride rüşvet veriyor. Hatta 25 milyon lira dağıtıldığını duyduk" dediler. Firarlerin yakalanması için seri operasyonlar düzenleniyor

HABERİ 7. SAYFADA

Bayrampaşa'dan 5 militan firarda

İSTİHBARAT SERVİSİ

BAYRAMPAŞA Cezaevi'nden 5 siyasi tutuklu daha kaçtı. Yasadışı Dev-Sol örgütünün lider kadrosu içinde yer alan ve aralarında İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Mahmut Dikker'in de bulunduğu çok sayıda kişinin öldürülmesine karşılık Ar-

Bugüne kadarki firarlar

- 19 Ağustos 1988 günü cinayet ve gasptan hükümlü 4 adi mahkûm firar etmişti. Hepsi yeniden yakalandı.
- 25 Nisan 1989'da 2 TDKP'li tutuklu firar etmişti. Kırıkkale'nin Bahşılı ilçesinde yakalandılar.
- 18 Ağustos 1989'da 1 Dev-Solcu firar etmişti. Yakalandı.
- 20 Eylül 1989'da 1 adi mahkûm firar etmişti. Yakalandı.
- 25 Ekim 1989'da Dev-Sol üyeleri Durmuş Karataş ve Bedri Yağız firar etmişti. Yakalandılar.
- 2 Ocak 1990'da 2 Dev-Sol lideri firar etmişti. Yakalandılar.
- 15 Şubat 1990'da TİKKO militanı Cemal Kıvrıt cezaevinden firar etmişti. Yakalandı.
- 28 Mayıs 1990'da 4 Dev-Sol, 1 TİKKO'cu firar etti.

• GAZETELERE TELEFON

Bu arada gazetelere arayan bir kişi, bir süre önce ölü ele geçirilen TİKKO militanı Manuel Demir'in ölümünden sorumlu olduklarını gerekçesiyle bazı polis amiri ve memurların halk mahkemesinde yargı-

Temmuz 1990

DEVRİMCİ SOL

DÖRT ARKADAŞIMIZ KENDİLERİNE DEVRİMCİ YOL'CU DİYEN KİŞİLER TARAFINDAN FALÇATA VE BIÇAKLARLA ÖLDÜRÜLMEK İSTENDİ

16.6.1990 günü Gaziosmanpaşa ve çevresinde hareketimiz aleyhine sürekli yalan üreten, spekülasyon yapan ve o çevrede Devrimci Yol'cu olarak bilinen (....) isimli kişiye, yalan üretmemesi, sol içi olumsuzluklar yaratmaması için uyarmaya ve bunların özeleştirisini vermesi gerektiği söylenmeye gidildi. Bir arkadaşımız bu şahsı evden dışarı çağırarak "Devrimci Sol bölündü, parçalandı. Şunlar şunlar ayrı." vb. sözlerinin yalan olduğunu söyleyerek uyarıda bulunup, devrimci anlayışın ne olması gerektiğini tartışmak istedi. Bu arada DY'li kişi söylediklerinin doğru olduğunu vurgulayarak "Devrimci Sol da kim ki, siz serserisiniz, ben size özeleştiri vermem, Hürriyet Gazetesi de yazıyor, git oku." şeklinde tahrik edici konuşmasını sürdürüyor. Arkadaşımızın kendisini devrimci gibi tartışmaya davet eden uyarılarına rağmen, küfür ve hakaretlerine devam ediyor ve arkadaşımıza saldırıyor. Bu sırada içeriye de seslenerek "Silahları, baltayı getirin." diyor. Bu çağrı üzerine içeriden çıkan beş kişi, falçata ve bıçaklarla arkadaşımıza saldırıyorlar. Arkadaşımız yere düşüyor. Bunu gören ve konuşmaya katılmayan üç arkadaşımız duruma müdahale ediyor. Bu defa içeriden çıkan (.....), (.....) adlı DY'liler falçata ve bıçaklarını arkadaşlarımıza da saplamaya başlıyorlar. Doğrudan arkadaşlarımızın canına kast eden, gözü dönmüş, devrimci kanına susamış bu lümpen, ayyaş güruhu, devrimci tavır takınmaları için ısrarla uyarılmalarına rağmen, devrimci kanı dökmeleri engellenemiyor.

Tartışmaya giden arkadaşımız kalbinin üzerinden, yüzünden, boynundan ve sırtından ağır yaralar alıyor. Diğer bir arkadaşımızın karnına, aldığı yaraları kapatmak için otuz üç dikiş atılıyor. Öteki arkadaşlarımız da falçata ve bıçakla değişik yerlerinden yaralanıyorlar.

Artık tartışılmak istenen, uyarılmak istenen kişilerin devrimcilikle hiçbir ilgisi olmayan, provokatör serseriler olduğu açığa çıkıyor. Arkadaşlarımız yaralı bir şekilde olay yerini terk ediyorlar.

Günlerce Devrimci Yol'cuların bir açıklama yapmasını, devrimci

kanı dökmenin ne anlama geldiğini izah etmelerini bekledik. Ama onlar suskun kalmayı tercih ettiler. Bu konuda susanlar, tartışmaya neden olan konuda yalanlarına, serseriliklerine devam ediyorlardı.

DY'nin en sorumlu bilinen, DY adına konuşan, röportaj yapan kişisine gidildi. Devrimcileri öldürmeye teşebbüs eden, sokak serserileri gibi falçata ve bıçakla devrimcilere saldıran kişilerin tek tek adları sayılarak, bu kişilerin kendilerini bağlayıp bağlamadıkları soruldu. Verilen cevap ilginçtir. Aradan dört gün geçmesine karşın, "Bilmiyoruz, hem DY'li, hem değil, kimse kimseyi bağlamıyor, araştıralım." gibi kaypak, sorunun üstünü kapatmak isteyen bir yaklaşım gösterdiler. Onlar için devrimci kanının akması, onlarcasının katledilmesi hiç önemli değildi. Çünkü onlar 12 Eylül öncesinde birçok devrimciyi katletmiş, onlarcasını öldürmeye teşebbüs etmiş ve yaralamışlardı. Siyaset yasakları koyma, hotzotçuluk yapma, devrimcileri öldürme onların geleneğiydi. Bu anlamda, bir duyarlılık beklenemezdi. Tam bir ikiyüzlülükle, sözde sol içi çatışmaya karşı çıkarlarken, pratikte kadro ve taraftarlarını özellikle Devrimci Sol'a karşı kemikleştirmek için her gün bir yalan üretiyorlardı. Bölündüğümüz, parçalandığımız, yok olduğumuz vb. gibi alçakça spekülasyon ve karalamaları hiç bitmiyordu.

Defalarca uyarıldılar ama sonuç alınamıyordu.

Niçin?

Çünkü DY, 12 Eylül'den sonra ideolojik, pratik, ahlaki olarak her şeyiyle tükenmiş bir harekettir. Ve Devrimci Sol'un gelişimini düşmanca izlemektedirler. Öyle ki, Devrimci Sol düşmanlığı on iki yıl öncesinden bugüne giderek büyümüş ve onları planlı programlı bir şekilde devrimci katletmeye teşebbüse kadar götürmüştür.

12 Eylül'den bu yana tam on yıl geçti. Ve DY hiçbir varlık gösteremediği gibi, her gün bölünüp parçalandı. İçinden sivil toplumcular, yeşiller çıkardı, iyice şekilsizleşti. Kimin neyi savunduğu, ne adına savunduğu belli değildi. Hatalarını, zaaflarını Türkiye halklarına ve taraftarlarına açıklama, özeleştiri yapma yerine, taraftarlarını Devrimci Sol'a karşı kemikleştirmek ve Devrimci Sol'un gelişimini engellemek için provokatif yöntemlere başvurmayı tercih ettiler. Öyle ki, kendi arkadaşları Aydın Erol'u öldürdüğünde, bunu Devrimci Sol'a yıkmaya çalıştılar. Ne yazık ki(!) kendi arkadaşını öl-

düren DY'li tüm gerçeği açıkladı.

Özellikle Devrimci Sol'un mücadelesinin yükseldiği koşullarda provokasyon yaratmayı alışkanlık haline getirdiler. Her şeyiyle tükenmiş, falçata taşıyan, ayyaş, ahlak düşkünü serserileri bile yanına toplayan bu DY'li çevre, şimdilerde de Devrimci Sol'cu kanı dökmek ve bizi oligarşi yerine kendileri ile uğraştırmak için provokasyonlar düzenliyor.

Devrimci Yol'cuları uyarıyoruz!

Devrimcileri öldürmeye teşebbüs eden, falçata ve bıçakla faşist serseriler gibi saldıran (.....) adlı beş kişiyi ve devrimcileri öldürmeye teşebbüs ederek yarattıkları provokasyonu tüm halka ve devrimcilere açıklamalı, özeleştiri yapmalıdırlar.

Taraftar ve kadrolarının neden devrimcilere faşist yöntemlerle saldırdıklarını, yalan ve spekülasyonlarla siyaset yapmaya çalıştıklarını, maddi nedenleri ile açıklamalıdırlar.

Falçatalı, bıçaklı, dilinden en rezil küfürler eksilmeyen bu ayyaşların gerçek niteliklerini halka ve devrimcilere açıklamalıdırlar.

Tüm Devrimci, Yurtsever ve İlericiler!

Biz sol içi çatışmaya hep karşı olduk. DY ve benzerleri gibi devrimci kanı dökmedik. Ama bilinen bu tavrımızdan dolayı, başkaları "... Saldırırım, kan dökerim, nasıl olsa bir şey yapamazlar." düşüncesiyle hareket etmeye başlarsa, "Hz. İsa tavrı" göstermeyeceğimiz açıktır.

Faşist yöntemlerle devrimci kanı akıtanlara, devrimci hareketin genel çıkarları düşünülerek tavır alınacaktır.

Devrimci, sosyalist olduğunu iddia eden hiç kimse, sorumsuzca, tam bir serseri gibi hareket edemez. Etmeye devam ettiği noktada, onun serseriliğini, provokatörlüğünü, faşist yöntemlerini etkisizleştirmek görev haline gelir.

Yıllardır tüm sola çağrı yapıyoruz. "Gelin, 12 Eylül öncesi sol içi çatışmaları tartışalım, nedenlerini bulalım. Kim, nerede, hangi anlayışla ne yapmış, açığa çıkartalım. Eleştiri ve özeleştiriler yapılsın ve bir daha sol içi çatışma olmasın." diyoruz. Ne yazık ki; başta DY

olmak üzere, devrimci kanı akıtanlar susuyorlar. Ve şöyle dedik: "... Sustukça bu olaylar yeniden ve daha boyutlu olarak tekrarlanacaktır." Bugün bunun ilk adımları görülüyor. Ve ilginçtir, yine devrimci kanı akıtan, 12 Eylül öncesi birçok devrimciyi öldüren, onlarcasını yaralayan, siyaset yasakları koyan DY'lilerdir. Bir örgüt, bir ideoloji, bir güç sahibi olamayan DY'liler bugün devrimin çıkarlarını düşünmüyorlar. Yıllardır hiçbir şeyi başaramamanın yarattığı kompleksle, hırçınlıkla, sadece kendi küçük burjuva gururlarını kurtarmak için, her türlü burjuva yöntemlerini kullanmayı, sokak serserilerine özgü davranışları meşru görmektedirler.

Bu yolun sonu yoktur. Devrimci kanı akıtarak siyasi arenada var olmaya çabalamak yerine, emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşmalıdırlar. Bunu yapmadıkları sürece, Devrimci Sol düşmanlığı ile şartlandırılan insanların bir gün kendilerini vuran bir silah haline geleceği bilinmelidir.

DY'Cİ OLDUĞUNU İDDİA EDENLERDEN DÖRT DEVRİMCİYİ ÖLDÜRMEYE TEŞEBBÜS ETMELERİNİN HESABINI TÜM İLERİCİLERE, DEVRİMCİLERE VE HALKA VERMELERİNİ İSTİYORUZ.

VE ONLARCA DEVRİMCİ VE YURTSEVERİ KATLEDENLERİ, GERÇEKLERİ AÇIKLAMAYA ÇAĞIRIYORUZ.

PROVOKASYONLAR VE DEVRİMCİ MASKELİ SERSERİLER MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ!

KAHROLSUN SOL İÇİ ÇATIŞMAYI YARATANLAR!

Temmuz 1990
DEVRİMCİ SOL

DUYURU

KAMU ÇALIŞANLARININ SENDİKALAŞMA VE HAKLARINI ARAMA MÜCADELESİNDE ONLARI İHBAR VE SÜRGÜN EDEN, AÇIĞA ALINMASINI SAĞLAYAN TÜM MÜDÜRLERİ, PERSONEL ŞEFLERİNİ VE İŞBİRLİKÇİ MEMURLARI UYARIYORUZ.

Emekçilerin faşist ÖZAL iktidarına karşı, kendi hakları ve kendi iktidarı için yürüttüğü mücadeleye engel olan ve iktidarla işbirliği tavrı içine girenleri, devrimcileri ihbar edenleri; tüm uyarılara rağmen, ihbarcı ve halk düşmanı tavırlarında ısrar etmeleri halinde cezalandıracağız.

İşbirlikçi ve ihbarcı memurlara sesleniyoruz;

Sizin sınıfsal çıkarlarınız tüm emekçilerle birlikte mücadele etmekten geçiyor. Ama sizler, birlikte mücadele ederek insanca bir yaşamı sağlama, çocuklarınıza güzel, onurlu bir gelecek bırakma yerine kısa vadeli çıkarlarınız için arkadaşlarınızı ihbar ediyor, işten attırıyorsunuz. Belki bugün bu davranışlarınızdan dolayı iktidar sahipleri sırtınızı sıvazlıyor, ama sizi tüm halkla, emekçilerle, hatta ailenizle, çocuklarınızla karşı karşıya getiriyor. Sizi uyarıyoruz. İhbarcılığı sürdürmeniz halinde toplum içinde gezemeyeceksiniz! Çünkü sizi affetmeyeceğiz. Uyarılarımıza kulak tıkayarak ihbarcılığa devam etmeniz halinde devrimci adaleti kullanmaktan çekinmeyeceğiz.

İhbarcılık yapan bir kaç muhbiri cezalandırdık. Bu onlara ağır bir ceza değil, sadece bir uyarıydı. Ama onlar uyarımızı dikkate alarak, halktan ve ihbar ettiği emekçilerden özür dileyip onurlu bir yol seçmek yerine, iktidarın kendilerini korumasını istediler. Ne yazık ki iktidar onları koruyamayacak! Şöyle bir düşünün... Bugüne kadar kimi, hangi halk düşmanını korudular? Onlar işlerine yarayanı kullanır kullanır, sonra bir yana atarlar. Kamu emekçilerinin sendikalaşma ve hak arama mücadelesinde birçok emekçiyi ihbar eden iktidar işbirlikçilerinden bazılarını sizlere açıklıyoruz:

Muhittin OKUMUŞ: Taksim İlkyardım Hastanesi Başhekimi. Hastanede çalışan dört sağlık emekçisinin açığa alınmasını sağladı. (CEZALANDIRILDI)

Necati BİLGİN: Taksim İlkyardım Hastanesi Nükleer Tıp Bölüm Şefi. Açığa alınan sağlık emekçilerini ispiyon etti.

Halil TOPLAMOĞLU: Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Başhekimi. Hakları için mücadele eden sağlık emekçilerine fiili müdahalede bulundu, polise ihbar etti. (CEZALANDIRILDI)

Selçuk GÜRKAYNAK: Baltalimanı Kemik Hastalıkları Hastanesi Başhekimi. Yemek boykotu yaptıkları gerekçesiyle sürgün ettiği iki sağlık emekçisini, geceyarısı lojmanlardan polis zoruyla attı.

Halil SEZGİN: İlçe Milli Eğitim Müdürü. İlerici ve devrimcileri keyfi olarak sürgün etti.

Mehmet KALAFAT: Ankara Beytepe Kampüsü Emniyet Birim Destek Müdürü. Kamu Emekçileri Sendikası (Kam-Sen) için yapılan destek toplantısını jandarmaya ihbar ederek, 24 devrimcinin gözaltına alınmasına neden oldu.

Rasim TORUN: Şişli Etfal Hastanesi Başhekimi. Temmuz direnişine katılan üç sağlık emekçisinin açığa alınmasını sağladı. Basın toplantısı yapan sağlık emekçilerine polis aracılığı ile müdahale etmek istedi. (SON KEZ CİDDİ BİÇİMDE UYARILDI.)

Ali SAĞBACAK: Şişli Etfal Hastanesi İdari Memuru. Basın toplantısı duyurusu yapan iki sağlık emekçisini gece yarısı polise teslim etti.

Cafer KAN: Avcılar, İnsa Lisesi Öğretmeni. Gerici-faşist bir niteliğe sahip. Okuldaki devrimci-demokrat öğrenciler ve öğretmenler üzerinde baskı oluşturmak amacıyla, idareyle işbirliği yapıyor.

Ömer Yücel ÇALIKLI: PTT İstanbul Telefon Başmüdürü. Yemek boykotuna katıldığı için 30 PTT emekçisini sürgün etti. Sürülen PTT emekçilerini açlık grevi yaptığı gerekçesiyle işten attı.

Zekeriya TEMİZEL: İstanbul Defterdarı. Hakları için mücadele eden maliye emekçilerini sürgün edip, meşru toplantı düzenlemek isteyen maliye emekçilerini polise ihbar etti.

Tuncay KAYA: Defterdar Üst Danışma Memuru. Bildiri dağıtan iki maliye memurunu polise ihbar etti.

Ali YAYLA: Kartal Devlet Hastanesi Başhekimi. Yasal bildirilerini dağıtan sağlık emekçilerini yasadışı bildiri dağıtıyor diye polise ihbar etti.

Mürşit KARYAK: Göğüs Cerrahisi Merkezi Başhekimi. ÖZAL'ın has adamı, sağlık emekçilerini insan kapasitesinin üzerinde çalışmaya zorluyor.

Cevat YAKUT: Koşuyolu Astım Hastanesi Kalp Cerrahı. Sağlık emekçilerine insani değerlerden uzak davranıyor.

Asuman EĞRİBOL: Numune Hastanesi Başhekimi. Koridorda sigara içti diye iki personelin sigaralarını avuçlarında söndürmeye zorladı.

Mecit ÇALIŞKAN: Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde doktor. Sağlık emekçilerinin mücadelesine perde arkasından engel oluyor.

Tüm ihbarcılara bir kez daha sesleniyoruz!

İhbarcılıktan vazgeçin ve halktan özür dileyin! Devrimci adalete güvenin!

KAHROLSUN İHBARCILAR VE HALK DÜŞMANLARI!

HALKA KARŞI İŞLENEN SUÇLAR CEZASIZ KALMAYACAK!

10 Ağustos 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Hedef, yine bir başhekim...!

Dev-Sol'dan yeni tehdit

4 militan, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Başhekimi Halil Toplamaoğlu'na muayenehanesinde saldırıp tabanca kabzasıyla başından yaraladı. Sağlık Bakanı Halil Şıvgın, tehdit olaylarını kınadı.

Başhekim Halil Toplamaoğlu

İSTANBUL (Günaydın)- Bakırkoy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Başhekimi Opr. Dr. Halil ... saldırıya uğradı. ...lan Halis Toplamaoğlu. "Sa...rılmaz" dedi. Daha önce de ...stanesi Başhekimi Muhittin ... Okumuş ve Şişli Etfal Hastanesi Başhekimi Rasim Torun memur zamlarını az bularak yuruyus yapan sağlık personelini ihbar ettiği ve işlerine son veril...

Dev–Sol militanları muayenehane bastı

Serhat ÜNAL İSTANBUL (Hurriyet)

TAKSİM İlkyardım Hastanesi Başhekimi Opr. Dr. Muhittin Okumuş'un muayenehanesi, silahlı Dev Sol militanları tarafından basıldı. Başhekim Muhittin Okumuş'u yaralayan militanlar, daha sonra kaçtılar.

Olay; dün akşam saat 20.00 sıralarında Taksim Hastanesi Başhekimi Opr. Dr. Muhittin Okumuş'un, Fatih'teki muayenehanesinde meydana geldi. Hasta kılığında muayenehaneye gelen dört militan, içeriye girip kapıyı kapattıktan sonra si...

Dev-Sol'dan "Başhekime GÖZDAĞ

İSTANBUL (Günaydın)- Tak...sim İlk Yardım Hastanesi Başhekimi Muhittin Okumuş'un, ...tih Fevzipaşa Cad... Emin Buhari Sokak'... muayenehanesi. Dev militanlarının baskı uğradı.

Dev-Sol'dan bir başhekime daha gözdağı

Taksim İlk Yardım'ın Başhekimi Okumuş'tan sonra, Şişli Etfal Başhekimi Torun'a da, 6 gördüğü açığa aldığı gerekçesiyle, ölüm tehdidinde bulunuldu.

Opr. Dr. Rasim Torun'u İ polis koruyor.

İSTANBUL (Günaydın)- Şişli Et...

Dev Sol'dan yeni tehdit

mesini sağladığı gerekçesiyle ölümle tehdit edilmişti.

İstanbul'da yasadığı Dev-Sol orgutu tarafından başhekimlere karşı yoneltilen ölümle tehditlere bir yenisi daha eklendi. Bakırkoy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Başhekimi Opr. Dr. Halil Toplamaoğlu, onceki gun saat 18.30 sıralarında İncirli Caddesi'ndeki muayenehanesinde dort militanın saldırısına uğradı. Hasta gibi muayenehaneye gelen iki terorist bir sure sonra başhekimin odasına girdiler. Bu sırada dışarıda bekleyen iki terörist de kapıcıyı bir odaya kilitleyerek etkisiz hale getirdiler. Başhekim Halil Toplamaoğlu'nun odasına giren iki terorist, "Muhbirleri...

FAŞİZMLE İŞBİRLİĞİ YAPAN 3 MUHBİR-AJANI CEZALANDIRDIK

İzmir ve çevresindeki derneklerde, siyasi dergi bürolarında, okullarda devrimci, ilerici ve yurtseverlerin çalışmalarını polise ihbar eden, ihbar karşılığı para alan ve kişisel güvence sağlayan NAZIM KAVAK, NAHİT DENİZ ve YAŞAR KANKAL örgütümüzce gözaltına alınarak sorgulanmış ve polis hesabına çalışan ihbarcı-ajan oldukları kesinleşmiştir.

Yapılan sorgulamada, bu muhbirlerin Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesindeki İstihbarat Teşkilatı tarafından korku, ceza tehdidi ve daha iyi bir yaşam vaadi ile örgütlenmiş bir şebeke içinde yer aldıkları anlaşılmıştır. Derneklerde, siyasi dergi bürolarında, okullarda oluşturulmaya çalışılan bu muhbir-ajan şebekesinin başka elemanları da vardır ve bunlar tarafımızdan bilinmektedir. Şu an etkisiz durumda olan bu şebeke elemanları ayrıca sorgulanacaktır.

NAZIM KAVAK, NAHİT DENİZ, YAŞAR KANKAL isimli muhbir-ajanlar sorgulama süresince, cezai durumlarının ağırlaşacağı endişesiyle, tam bir samimiyet içinde hareket etmemişler, bazı konularda itirafta bulunmakta çekince göstermişlerdir.

Sorgu ekibimizin zor yöntemlerine başvurmadan yaptığı uzun süreli sorgulamalar neticesinde, bu kişilerin muhbir-ajan oldukları ve devrimcilere zarar verdikleri kesinlik kazanmış ve bu yüzden, ölüme mahkum edilerek cezalandırılmışlardır. Olayın tüm maddi ve manevi sorumluluğu, bu kişileri korku, tehdit ve iyi yaşam vaadi ile muhbir-ajan yapan polise ve bugünkü iktidara aittir. Faşist Özal iktidarı, bu insanları nasıl kullandığını ve nasıl aldattığını kamuoyuna açıklamalıdır.

Can korkusuyla ve kişisel çıkarları için devrimci ve yurtseverleri ihbar edip yaşamlarını tehdit altına sokan, işkence görmelerine ve yıllarca cezaevlerinde yatmalarına neden olan muhbir-ajanları uyarıyoruz.

Oligarşiyle işbirliği yapmaktan vazgeçin! Devrimci güçlere teslim olun, gerçekleri açıklayın! Devrimci adalete güvenin ve ona sığının! Eğer bunu yapmaz da halka ve devrimcilere karşı suç işleme-

ye devam ederseniz, sizi oligarşinin polisi de koruyamayacaktır!

AJAN VE MUHBİRLERİ CEZALANDIRACAĞIZ!
AJAN VE MUHBİRLER DEVRİMCİ ADALETE HESAP VERMEKTEN KURTULAMAYACAK!
AJAN VE MUHBİRLER DEVRİMCİ MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ!

24 Ağustos 1990
DEVRİMCİ SOL

Not: Cezalandırılan üç kişi Yeni Bosna Beşyol'daki Sanayi Sitesi'nin karşısındaki Anadolu Koleji'nin bulunduğu sitenin arazisinde bulunmaktadır.

Dev-Sol, polisle işbirliği yaptığı gerekçesiyle 3 elemanından intikam aldı

İtirafçıları öldürdüler

Yenibosna'da boş bir arazide bulunan cesetlerin başuçlarında "Dev-Sol" yazılı pankart, gençlerden birinin göğsünde kendi elyazısıyla yazılmış itirafname ve bir de bildiri bulundu

Bildiride, örgüte ihanet ettikleri belirlenen 3 eski militanın örgüt mahkemesi tarafından yargılanıp ölüme mahkûm edildikleri, infazın da Dev-Sol İstanbul örgütü tarafından yapıldığı açıklandı

TUFAN AKÇEN

Bugüne kadar yüzlerce masum insanı öldüren Dev-Sol militanları, son olarak kendi üyelerini de polisle işbirliği yaptıkları ve örgüt hakkında bilgi aktardıkları iddiasıyla öldürmeye başladı. Yenibosna Sanayi Sitesi arkasındaki boş arsada ün sabah elleri ve gözleri bağlandıktan sonra beyinlerine kurşun sıkılarak öldürülmüş 3 gencin cesetleri bulundu.

Yanyana yatırılan cesetlerden birinin göğsüne iğnelenen kendi elyazısıyla yazılmış itiraf mektubu dikkati çekerken, cesetlerin baş ve ayak taraflarına da "Dev-Sol" yazılı pankartlar bırakıldı. Polis, tüyler ürperten olay yerinde bir de bildiri ele geçirdi.

Örgüt mahkemesi

Cinayet örgütü Dev-Sol'un İstanbul grubuna bağlı katillerin cesede ilişkin bildiride, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü öğrencileri oldukları belirtilen 21 yaşındaki **Yaşar Kankal**, 22 yaşındaki **Nazım Kavak** ve 23 yaşındaki **Nahit Deriz**'in ride, hain ilân edilen 3 eski Dev-Sol militanının, kurulan örgüt mahkemesinde yargılandıkları ve haklarında ölüm kararına varıldığı, cezalarının da derhal infaz edildiği yazıldı.

"Halkımıza" diye başlayan, "Devrimci Sol tarafından cezalandırılmışlardır. Hiçbir halk düşmanı, muhbir, ajan-provokatör ve işkenceci, halkın devrimci adaletinden kaçamaz" diye biten bildirinin altında da, "Devrimci Sol-Silâhlı Devrimci Birlikleri" imzası dikkati çekti.

Zoraki itirafname

Polis, 3 eski Dev-Sol militanından **Nahit Deriz**'in cesedinde bulunan itirafnamenin, örgütten kopmaları ön-

Halkımıza,

Polis işbirlikçileri Nahit Deriz, Yaşar Kankal, Nazım Kavak örgütümüz DEVRİMCİ SOL tarafından cezalandırılmıştır.

Dev-Sol'de polisle işbirliği yapmak devrimcilik ve halk için büyük tehlikedir. Nahit Deriz, Yaşar Kankal ve Nazım Kavak örgütümüz tarafından gerekli ve etkili olarak polisle bazı ilişkilerini sonlandırmıştır. Halka ve devrimcilere karşı yapılan işbirlikleri sonlandırmış Nahit Deriz, Yaşar Kankal ve Nazım Kavak örgütümüz tarafından cezalandırılmıştır. Bu cezalandırılmalarına karar verilmiştir.

BİZİM HALK DÜŞMANI MUHBİR, AJAN-PROVOKATÖR, İŞKENCECİ ARALIK DEVRİMCİ ARALIĞINDAN KAÇAMAZ.

HALK DÜŞMANI POLİS-MİT İŞBİRLİKÇİSİ AJAN-PROVOKATÖRLER CEZASINI BULMALIDIR.

DEVRİMCİ SOL
Silâhlı Devrimci Birlik

Gerekçe

Cesetlerin yanına bırakılan bildiride, "Devrimci Sol hareketimize ihanet eden suçlular cezalandırıldılar" ifadesi yer aldı

ti. Yetkililer, **"Son günlerde yaptıklarından pişman olan ve polise geniş itirafta bulunanların sayısı giderek arttı. Örgüt yöneticileri, gelecekte aynı şekilde hareket edilmemesini sağlamak için bu dehşete başvurmuş olabilir. İtiraf mektubunu da sırf gözdağı amacıyla zorla yazdırdıklarına eminiz"** dediler.

İtirafnamede şunlar yazılıydı:

"1987-1988 döneminde, Malatya İnönü Üniversitesi'nde öğrenciyken tanıştığım bir polis, beni Dev-Sol örgütüne girmeye ve kendilerine bilgi aktarmaya zorladı. Mecburen kabul ettim. Daha sonra Ege Üniversitesi'ne yatay naklimi sağladılar. Örgüt burada girdim ve elde ettiğim bilgileri zaman zaman polise iletttim. Karşılığında ban

Birbirlerine düştüler

Polise, para karşılığında örgüt hakkında bilgi sızdırdıkları için, kendi arkadaşları tarafından elleri ve ağızları bağlanarak Dev-Sol pankartı önünde acımasızca öldürülen üç üniversiteli militan, diğerleri için acaba bir ders olacak mı? (İbrahim UYAR)

• Yaşar KANKAL

• Nihat DENİZ

• Nazım KAVAK

İtirafçıları öldürdüler

Başı arafı 2. sayfada

tına alınıncaya kadar sürdürdüm."

yürüten Siyasi Şube ve Cinayet Masası yetkilileri, beyinlerine kurşun sıkılarak öldürülen 3 üniversite öğrencisi-

ticilerinin şüphelerinin kurbanı olarak can verdi" dediler.

Polis yetkilileri, öğrenci ve-

DEVRİMCİ SOL SAVAŞÇISI YOLDAŞIMIZ MUSTAFA IŞIK'I 1981 YILINDA İŞKENCEYLE ÖLDÜREN POLİSLERDEN İBRAHİM ÇAĞLAR'I CEZALANDIRDIK.
HİÇBİR İŞKENCECİ CEZASIZ KALMAYACAK!

İbrahim Çağlar, 12 Eylül'ün işkenceci polislerinden biri olarak, yüzlerce insana yapılan işkencelere bizzat katıldığı gibi, yoldaşımız Mustafa Işık'ın 2. Şube şeflerinden Ahmet Ateşli'nin emriyle katledilmesinde doğrudan yer almıştır.

Mustafa Işık 1981 yılında, Ahmet Ateşli'nin yönettiği ve katıldığı bu operasyonda Küçükköy'deki evinden alınarak 2. Şube'ye getirilmiş, burada yine Ahmet Ateşli'nin verdiği emirle, 2. Şube 1. Kısım'da 771 No'lu ekipte görevli işkenceci polisler tarafından yoğun işkenceye tabi tutularak katledilmiştir.

İşkenceciler Mustafa Işık'ın katledilmesini kamuoyuna, 12 Eylül boyunca sık sık yaptıkları gibi, *"çatışma sonucunda ölü olarak ele geçirildiği"* biçiminde yansıtarak, cinayetlerine "meşru" bir görüntü vermeye çalışmışlardır.

İşkenceci Polis İbrahim Çağlar, yoldaşımızın evinden alınması ve işkenceyle katledilmesinde birinci derecede rol almıştır. Ve bu yüzden de cezalandırılmıştır. Hiçbir işkenceci cezasız kalmayacaktır.

Hiçbir işkenceci aradan geçen yılların kendini unutturmuş olacağını sanmamalıdır. İşkence suçu işleyenleri asla unutmayacak ve affetmeyeceğiz. Bu eylem halka ve devrimcilere karşı suç işleyen tüm işkencecilere bir uyarı olmalıdır. İşkenceciler hizmet ettikleri devletin onları koruyamayacağını, işleri bitince bir yana atılacaklarını ve kendi kaderleriyle baş başa kalacaklarını asla unutmamalıdırlar.

Devletin gücüne güvenerek işkence yapmaya devam edenler, bir gün bunun hesabının sorulacağını bilmelidirler.

Şu anda bir kısım yoldaşımıza işkence yapan polisleri uyarıyoruz.

Yoldaşlarımıza işkence yapmaya derhal son verin! Aksi halde, yaptıklarınızın hesabı er ya da geç sorulacaktır.

İŞKENCECİ KATİLLER CEZASIZ KALMADI KALMAYACAK!

HALKA VE DEVRİMCİLERE KARŞI İŞLENEN SUÇLAR UNUTULMAYACAK!

Ağustos 1990

DEVRİMCİ SOL

Silahlı Devrimci Birlikler

MUHBİR-AJAN ŞAİR YÜKSEL'İ CEZALANDIRDIK

İzmir ve yöresinde, Nahit Deniz, Nazım Kavak, Yaşar Kankal ile birlikte, faşizm ile işbirliği halinde, muhbir-ajanlık yapan Şair Yüksel'i cezalandırdık.

Aynı muhbir-ajan şebekesinin bir unsuru olan Şair Yüksel gözaltına alındı.

Süren sorgulaması sonunda, muhbir-ajanlığı netleşen Şair Yüksel, yargılanmış ve suçlu bulunmuştur.

Faşizm ile işbirliği yaparak, devrimcilere ve halka zarar veren muhbir-ajanların Devrimci Adaletin yargısından kurtulamayacaklarını bir kez daha vurguluyoruz.

Faşizm ile işbirliği yapan muhbir-ajanlara sesleniyoruz: Devrimcilere ve halka verdiğiniz zararlar ve suçlarınız büyümeden Devrimci Adalete teslim olun.

FAŞİZM İLE İŞBİRLİĞİ YAPAN MUHBİR-AJANLAR
DEVRİMCİ ADALETTEN KURTULAMAZ.

MUHBİR-AJANLAR CEZASIZ KALMAYACAK.

28 Ağustos 1990

DEVRİMCİ SOL
Güvenlik Örgütü

TÜRKİYE VE ORTADOĞU HALKLARININ DÜŞMANI BİR SAVAŞ SUÇLUSU HİRAM ABAS

- 12 MART VE 12 EYLÜL'DE HALKIMIZA AÇILAN SAVAŞIN KURMAYLARINDAN VE YÜRÜTÜCÜLERİNDEN BİRİ OLDUĞU;

- KONTRGERİLLA ŞEFİ OLARAK BİRÇOK KARANLIK CİNAYETİN VE KATLİAMIN TERTİPÇİSİ OLDUĞU;

- BİR İŞKENCE, CİNAYET VE KOMPLO ÖRGÜTÜ OLAN MİT'İN YÖNETİCİSİ SIFATIYLA ONLARCA DEVRİMCİNİN KATLEDİLMESİ, BİNLERCESİNİN İŞKENCE GÖRMESİ VE ZİNDANLARA ATILMASINDAN SORUMLU OLDUĞU;

- KÜRT ULUSAL HAREKETİNİ YOK ETMEK İÇİN ÇEŞİTLİ DEVLETLERLE İŞBİRLİĞİ HALİNDE SALDIRI VE KOMPLO PLANLARI YAPTIĞI VE UYGULADIĞI;

- CIA VE MOSSAD'LA İŞBİRLİĞİ YAPARAK FİLİSTİN HALKINA KARŞI KOMPLOLAR TEZGAHLADIĞI;

- TERÖR, TAKİP, TEHDİT VE CİNAYETLERLE KORKU YAYARAK HALKI SİNDİRMEYİ AMAÇLAYAN POLİTİKANIN UYGULAYICISI OLDUĞU İÇİN;

ÖRGÜTÜMÜZ TARAFINDAN ÖLÜME MAHKUM EDİLEREK CEZALANDIRILMIŞTIR

HİRAM ABAS'ın işlediği suçları kanıtlamak için belgelere ihtiyaç yoktur. Türkiyeli devrimciler ve yurtseverler onu, işkencehanelerden, kanlı operasyonlardan tanırlar.

Türk ve Kürt halkları onu, oligarşiye sadık bir uşak olarak yaptığı hizmetlerden, terör eylemleri ve cinayetlerden tanır. Kendi itirafıyla *"kelleyi koltuğa alarak"* canla başla çalışmış, 140'tan fazla operasyona doğrudan katılmıştır.

Filistinli yurtseverler ve Ortadoğu halkları onu, CIA ve MOSSAD'la işbirliği yaparak kendilerine karşı düzenlediği cinayet ve tertiplerden, halkları birbirine düşman etmek için gösterdiği faaliyetlerden tanırlar. Ülkemiz aydınları onu, Ziverbey köşkünden, MİT'in gizli işkence merkezlerinden tanırlar. Onu tanımayan yoktur.

O, THKP-C önderlerinden yiğit savaşçı ULAŞ BARDAKÇI'nın katledildiği operasyonu yöneten ve tetiği çeken biridir.

O, CIA ve MOSSAD'ın işkence yöntemlerini ülkemize taşıyan, işkence uzmanları yetiştiren, işkence tekniklerini yaygınlaştıran bir işkence uzmanıdır.

O, MİT karargahlarında, gizli MİT binalarında, ülkemiz insanına yapılan işkenceleri yöneten ve bizzat işkence yapan biridir.

1 Mayıs 1977'de onbinlerce insana kurşun yağdırılarak, 34 devrimci ve yurtseverin katledilmesiyle sonuçlanan katliamı organize edenlerden biri odur. Faşist MHP çetesiyle işbirliği yaparak, devrimci mücadeleyi engellemek için devlet adına katliamlar ve karanlık cinayetler tezgahlayan Kontrgerilla'nın önde gelen şeflerinden biri odur.

O, Filistin halkının yürüttüğü mücadelenin meşruluğuna gölge düşürmek için elinden geleni yapan, MOSSAD ile işbirliği içinde Türkiye'deki Filistinli yurtseverlere savaş açan, FKÖ temsilciliğini kapattırmak için komplolar tezgahlayan biridir.

O, devrimci ve yurtsever örgütleri takip ve yok etme, Türkiye halklarının ekonomik-demokratik ve politik haklarını gasp etme plan ve programlarını hazırlayanlardan biridir.

Onun işlediği suçlar sayılamayacak kadar çoktur. HİRAM ABAS'ın halk düşmanı kimliğinin artık gizli olan bir yanı yoktur.

O, halka ve devrimcilere karşı işlediği suçlar yüzünden BİR kez değil BİN kez ölümü hak etmiştir. Örgütümüz onu cezalandırarak, kim olursa olsun halkın adaletinden kaçamayacağını göstermiştir. HİRAM ABAS, bütün halk düşmanı faaliyetlerine rağmen oligarşinin ihtiyacı kalmadığı aşamada bir kenara atılmıştır. Bu, bütün burjuva ve faşist iktidarların ortak karakteridir. Hangi yetkiye ve konuma sahip olursa olsun, işi bitenin, devlet tarafından bir yana atıldığı gerçeği yüzlerce kez yaşandı ve hala yaşanıyor. Bugün 12 Eylül cuntasının şefi EVREN'in korunuyor oluşu bile, onun sonsuza kadar korunacağını göstermiyor. Halk düşmanları bu gerçeği asla unutmayın!

Bir kez daha ilan ediyoruz: Devlet, ister korusun isterse korumasın, halk düşmanları halkın adaletinden kaçamayacaktır! 12 Eylül şeflerinin sonu da HİRAM ABAS'ın sonu gibi olacaktır!

Bugün de halka savaş açanlar, savaş suçluları, ÖZAL iktidarı ve onun gönüllü hizmetçileri, tıpkı 12 Eylül suçluları gibi, halk ve devrimciler tarafından asla unutulmayacak ve affedilmeyeceklerdir.

Devrimci adalet, mutlaka uygulanacaktır!

YAŞASIN DEVRİMCİ ADALET!
YAŞASIN DEVRİMCİ SOL!
KAHROLSUN HALKA SAVAŞ AÇANLAR VE ZULMEDENLER!

26 Eylül 1990
DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Hiram Abas da çapra… ateşten kurtulamadı

MİT Şefi'ne ölüm tuzağı

İsminden çok söz edilen, MİT'in eski Başkan Yardımcısı Hiram Abas, önceki gün Kadıköy'deki evinden çıktıktan az sonra otomobilinin direksiyonunda iki kişi tarafından öldürüldü…

"Tıpatıp" 5 olay

Çok usta atıcıydı… Böyle bulundu… Oğlu gözlerine inanamadı…

TEPKİLER…

Akbulut'un açıklaması

İnönü'nün açıklaması

Demirel'in açıklaması

Erdem'den t…

Baykal'ın a…

Örgütlerin korkulu rüyasıydı

Hiram Abas, 9. kurban

Eymür ve Eken'e koruma

5 olayda aynı yöntem

İstihbarat Teşkilatı eski Müşteşarı Hiram Abas ölüm listesindeydi

on hedef MİT

"BU SON OLACAK" Suikast olayı polise şok etkisi yarattı. Tüm birimler harekete geçirildi. Emniyet Müdürü Hamdi Ardalı, saldırganların eşkalerinden daha önceki ölüm olaylarında bulunan kişiler olduklarını saptadıklarını belirterek "Bu onların son işidir. Onların işini bitireceğiz" dedi

ÖLÜM LİSTESİNDEYDİ Bir terör örgütünün ölüm listesinde 5. sırada bulunduğu belirtilen Hiram Abas, 12 Mart döneminde pek çok operasyona katılmıştı. 1978 de Milli Asayiş Hizmetleri Birim Başkanı iken MİT Dairе Başkanı Albay Selahattin Savaşman'ın CIA ve İngiliz gizli servislerine ajanlık yaptığı gerekçesiyle tutuklanmasında önemli rol oynayan Hiram Abas, ayrıca 1987'de de ünlü MİT raporu gündeme geldiğinde raporu basına sızdırdığı yolundaki iddialar üzerine bazı arkadaşlarıyla MİT'ten istifa etmişti. Hiram Abas bazı işadamlarına danışmanlık yapıyordu

ÖLÜM TEHDİTLERİ MİT'teki arkadaşları, Abas'ın birçok ölüm tehdidi aldığını, emekliye ayrıldığı günlerde kendisinin koruma istemesi yolunda tavsiyede bulunduklarını belirterek, "Ancak, Hiram Abas kendisinden çok yanına verilecek korumaya bir şey olacağından çekiniridi" dediler

KORUMAYA ALINDILAR Bu arada Hiram Abas ile birlikte "MİT Raporu" nedeniyle teşkilattan emekliye ayrılan MİT Kaçakçılık ve İstihbarat Dairesi Başkanı Mehmet Eymür ile yardımcısı Korkut Eken'in de olaydan sonra korumaya alındığı öğrenildi

HABERİ 13. SAYFADA

TABANCASINI ÇEKEMEDİ İki kurşun yarası alan MİT Müşteşar eski yardımcısı Abas'ın, elindeki pipoyu fırlattığı, düşüp ve direksiyon başında kanlar içinde can verdi. Abas'ın yüzü aşırı kan içinde kalınca olay yerine gelen ilk polis ekibi, kendisini tanıyamadı. Şoför ve koruma bulundurmayan Hiram Abas, belindeki ilaç yapım tabancasını (yandaki çakmağa dahi ilmak bulmuş…

Cinayete lanet

KAMUOYUNA

29.9.1990 tarihli Milliyet ve Cumhuriyet gazetelerinde Refah Partisi MKYK üyelerinden eski MSP milletvekili Şener BATTAL'ı ölümle tehdit ettiğimiz, kendisine örgütümüzün imzasını taşıyan bir mektup gönderdiğimiz ve mektupta *"örgüte zarar veren faaliyetlerde bulunduğundan dolayı öldürüleceğini"* belirttiğimiz şeklinde bir haber yer aldı.

Yine 26.9.1990 tarihli Milliyet gazetesi ile 29.9.1990 tarihli Hürriyet gazetesinde yer alan haberlerde, Türk-İş'e bağlı TEKSİF sendikasının Bakırköy şubesinin basılması olayı örgütümüze mal edilmekte, eylemin örgütümüz tarafından yapıldığı iddia edilmektedir.

Her iki haber de asılsız olup, habere konu olan mektup ve baskın olayının örgütümüzle bir ilgisi yoktur. Örgütümüz, gerçekleştirdiği eylemleri kamuoyuna açıklamaktadır ve üstlenme gibi bir geleneğe sahiptir. Ve her şeyden önce hedeflerimiz, halk düşmanlığı açık olan kişi ve kurumlardır. Ciddiyetten yoksun tehdit mektupları yollamak, gelişi güzel hedeflere baskın düzenlemek örgütümüzün siyasi mücadele anlayışına yabancıdır. Bu tür olaylara adımızın karıştırılması, hakkımızda yalan ve asılsız haberlere yer verilmesi örgütümüzün prestijini kamuoyu nezdinde yıpratmayı amaçlayan MİT ve Siyasi Polis'in başvurduğu komplonun bir parçasıdır.

1 Ekim 1990

DEVRİMCİ SOL
Merkez Komitesi

TEKSİF'in şubesi harabeye döndü

Sendikaya saldırı

15-20 kişilik maskeli bir grup, dün sabah taş ve sopalarla bastıkları sendika binasındaki dört görevliyi de yaraladı. Duvarlara "Devrimci Sol Güçler" imzası ile çeşitli sloganlar da yazan saldırganlar yaya olarak kaçtı

FAŞİZMİN DEVRİMCİ VE YURTSEVER TUTSAKLARI SİNDİRMEYİ HEDEFLEYEN HÜCRE TİPİ CEZAEVİ POLİTİKASINI PROTESTO ETMEK İÇİN, HÜCRE TİPİ CEZAEVİ OLARAK İNŞA EDİLEN YAKACIK CEZAEVİNİ TAHRİP ETTİK.

Faşizmin, 12 Eylül'le birlikte halka ve devrimcilere karşı açtığı savaş, hemen her alanda olduğu gibi cezaevlerinde de sürdü. Devrimci tutsaklar, işkence baskı ve her türlü insanlık dışı uygulama ve politikalarla sindirilmek ve teslim alınmak istendi. Amaç, devrimcileri inançlarına ihanet ettirmek ve halka, ne kadar inançsız kişiler olduklarını göstererek devrimcilere olan güven duygularını sarsmaktı.

Devrimciler, yurtseverler, ilericiler, yıllar boyu onlarca şehit, binlerce sakat pahasına direndiler. Türkiye zindanları onların *"TESLİM OLMAYACAĞIZ, BAŞARAMAYACAKSINIZ"* sesleriyle çınladı.

Haftalarca aç kaldılar, yoğun işkencelerden geçtiler, ama direndiler.

Şehit düştüler, sakat kaldılar ama insanlık onurunu ve siyasi kimliklerini korumayı bildiler. Faşizmin tüm gözdağı, işkence, ideolojik, fiziki ve psikolojik baskıları sonuçsuz kaldı. Kazanan, devrimciler ve yurtseverler oldular. Ve bu direnişler sonucudur ki, bugün faşizmin zindanları, tutsakların devrimci türküleriyle çınlıyor. Oligarşi, tutsakları sindirmeyi başaramadığı gibi, ülke zindanlarının devrimciler için birer okul, birer eğitim yeri haline dönüşmesini de önleyememiştir.

12 Eylül'den bu yana kimi zaman artarak, kimi zaman azalarak da olsa, hiç ara verilmeden uygulanan işkence ve baskı politikalarıyla bir sonuç alamayan oligarşi, son yıllarda ard arda gündeme gelen "ÖZGÜRLÜK EYLEMLERİ"yle tam bir çaresizlik içine girmiştir. Oligarşinin aldığı tüm önlemler, diktiği her yeni duvar devrimcilerin özgürlük ateşi karşısında eriyor, yok oluyor.

Bugün faşizmin bu açmazını gidermek için, ÖZAL iktidarı, 12 Eylül süresince iflas eden hücre tipi cezaevleri uygulamasına yeniden başvuruyor. Bu amaçla Eskişehir Cezaevi yeniden düzenlendi, Yaka-

cık-Dolayoba Cezaevi'nin yapımı da bitmek üzere...

ÖZAL iktidarı, emperyalizme ve tekellere hizmet etmek, dizginsiz sömürüye dayanan kapitalist düzeni sürdürebilmek için, daha fazla baskı, terör ve işkenceye, daha fazla cezaevine ihtiyaç duyuyor. Bu yüzden adeta, cezaevi içinde cezaevi inşa ediyor. Örgütümüz, faşizmin devrimci ve yurtseverleri sindirme ve yıllarca zindanlarda tutarak çürütme politikasını protesto etmek için Hücre tipi cezaevi olarak inşa ettiği Yakacık-Dolayoba Cezaevi'ni tahrip etmiştir.

Devrimci ve yurtsever tutsaklara yönelik her türlü baskıya son verilmeli, hücre tipi cezaevi uygulamasından vazgeçilmelidir.

Faşizm devrimci tutsakları teslim alamayacaktır!

KAHROLSUN FAŞİZMİN TUTSAKLARI SİNDİRME VE TESLİM ALMA POLİTİKASI!

YAŞASIN DEVRİMCİ TUTSAKLARIN DİRENİŞİ!

TUTSAKLARIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ ENGELLENEMEZ!

Ekim 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

HALKIMIZA

Özal iktidarı, savaş çığlıklarıyla ülkemizi Amerikan emperyalizmine peşkeş çekerken, ülke içinde halk muhalefetinin canlanmaması için faşist baskı ve terörü adım adım yükseltiyor. Oligarşinin halka karşı uyguladığı bu politikada temel amaç, her zamanki gibi İŞKENCE...

Öyle ki, işkence tezgahları TBMM'nin yanıbaşında çalışıyor. Ama işkenceciler ve halk düşmanı diğer suçlular ellerini kollarını sallayarak Ankara'nın göbeğinde dolaşamayacaklar. Kılık-kıyafet değiştirseler de, sakal-bıyık kesseler de halkın adaletinden kurtulamayacaklar; er ya da geç yaptıklarının hesabını vereceklerdir...

İşte, 12 Eylül döneminde halka karşı suç işlemiş bir işkenceci:

Adı: **Halil**

Soyadı: **ÇETİN**

Görev yeri: 12 Eylül döneminde Çarşamba Jandarma Karakol Komutan Vekili.

Suçu: Cinayet, halka ve devrimcilere baskı-işkence yapmak.

Kanıt: Erzincan 1 No'lu Synt. Askeri Mahkemesi 1982/21 esas sayılı dosya, bölge halkının tanıklığı...

İnsan müsveddesi, işkenceci Halil ÇETİN insanlık dışı suçlar işlerken, diğer işkenceciler gibi halkın adaletinin kendisine ulaşamayacağını, sonrasında ise kılık-kıyafet değiştirip halkın arasına karışmakla, "güvenli" bölgelerde dolaşmakla gizlenebileceğini sanıyordu. Ama öyle olmadı... İşkenceci Halil ÇETİN halka, devrimci ve yurtseverlere karşı işlediği cinayet, işkence ve insanlık dışı uygulamalar suçlarından dolayı örgütümüz tarafından yargılanıp, ölüme mahkum edildi.

Halka karşı suç işlemiş ve halen bu suçları işlemeye devam edenlere çağrımızı yineliyoruz: Bugün için biliniyor veya bilinmiyor olmak sizleri kurtarmaz. Suçlarınız daha fazla artmadan halkın devrimci adaletine teslim olun.

HALK DÜŞMANI İŞKENCECİLER CEZASIZ KALMAYACAK!

Ekim 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

ÖRGÜTÜMÜZÜ ARKADAN HANÇERLEMEYE ÇALIŞAN, POLİS KOMPLOLARINA ORTAK OLAN ALİ AKGÜN'Ü CEZALANDIRDIK

Devrimcilere ve halka karşı suç işleyen ve yapılan soruşturma sonucu bu suçları kesinleşen Ali Akgün, örgütümüz tarafından yargılanarak ölüme mahkum edilmiş ve cezalandırılmıştır.

1) Ali Akgün, 12 Eylül öncesi örgütümüzün Akdeniz Bölgesi'nde faaliyet gösteriyordu. Bölgede yetkisi olmadığı halde, kendi başına bir soygun örgütledi, bazı yoldaşları "örgüt kararı" diye aldatarak eyleme dahil etti. Eylemin başarısızlığa uğraması ve eyleme katılanların yakalanması ardından, kendisinden işlediği suçun hesabı soruldu ve sonuçta cezalandırılarak sıradan sempatizan konumuna indirildi.

2) 1982 yılında, Elazığ Cezaevi'nde, hareketimizin diğer bazı devrimci örgütlerle birlikte örgütlediği firar eylemine katıldı, firarın ardından hareketin yönetimindeki yoldaşları kötülemeye ve kendine, hiçbir yetki ve konumu olmamasına rağmen, farklı misyonlar biçmeye başladı.

3) Sıradan sempatizan konumunda olduğu halde yetki istedi. Bu kabul edilmeyince kariyer tutkusu ve ihtiraslarıyla hareket etmeye, hareketimizi bölme amaçlı polisiye faaliyetlere girişti. Her türlü devrimci ilke ve değeri çiğnemekten kaçınmadı.

4) Özellikle 1983 başında, hareketimize yönelik gerçekleşen ve önemli bir güç kaybına yol açan operasyon sonrası, devrimciliği bırakmış ya da daha önce hareketten atılmış, şaibeli, hatta polis denilen kişileri çevresinde toplayarak bir çete oluşturma, yönetici yoldaşları ihbar etme, haklarında spekülasyonlar üretme, örgüt adını kullanma, örgüt adına başka siyasetlerle görüşme, örgüt adını kullanarak çek-senet tahsilatı, gasp gibi işler yapma vb. yoluna gitti. Ajan-muhbir diye bilinen şaibeli kişileri yanına alarak açık bir karşı-devrimci çalışma içine girdi.

5) Cezaevi firarisi ve kesinleşmiş cezası olmasına rağmen polis yaptığı her şeye göz yumdu. Ona, Devrimci Sol'u bölecek adam gözü ile baktı, çetesini genişletmesine göz yumdu. Arada zımni bir anlaşma vardı. Bu anlaşma o denli açıktı ki, varlığı ve yaptıkları bilinmesine rağmen, polise düşenlere bile kendisiyle ilgili tek bir şey sorulmadı.

Aleni ve rahatça dolaştı, hemen her yere girip çıktı. Ona göre

"polis kendisinden korkuyordu ve bu yüzden de dokunmuyordu."

6) Bu süreçte (1983-85), hareketle ilişkisi kopan ya da durumunu bilmeyen insanlarımızı aldatarak etrafına toplamaya çalıştı. Uyarılara rağmen bundan vazgeçmedi, örgütümüze karşı polisin icazetinde komplo tezgahlayarak karşı-devrimci bir faaliyet yürütmeye devam etti.

7) Başlangıçta yalnızdı. Ama daha sonra, örgütümüzün yurtdışı sorumlusu ve merkez komitesi üyesi Paşa Güven'in ülke içindeki yoldaşlarla uyumsuzluğunun derinleşmesi sonucu, onunla işbirliği içine girdi.

8) Paşa Güven'den, 1984-85 yıllarında ülkeye dönmesi istenmişti. Ama o bunu yapmadığı gibi, hiç kimseye sormadan karısını yurtdışına çıkartmış ve yanına aldırtmıştı. Ülke içindeki yoldaşlar maddi ve manevi çok zor koşullarda yaşarken, o kendi kişisel çıkarları peşinden koşmuş, harekete değil, yakınlarına para yardımı yapmış, dahası, kirli işler çevirmeye başlamıştı. Paşa Güven'in ülkeye dönmeyi reddettiği ve ülke içinde yoldaşlarla uyumsuzluğunun derinleştiği bu dönemde, Ali Akgün onunla yaptığı işbirliğinden güç alarak komplocu faaliyetini yoğunlaştırdı.

9) Paşa Güven'in örgütümüzden ihraç edilmesinden sonra da bu tutumunu değiştirmedi, ihbar ve alçaklıklarına devam etti. Öyle ki, biri yurtdışında, diğeri ülkede aynı işi yaptılar. Halka ve sol güçlere "İki Devrimci Sol var" havası vermeye çalıştılar. Oysa biri örgütten ihraç edilmiş, diğeri sıradan sempatizan konumuna indirilmiş iki suçludan başka bir şey değildiler. (Nitekim Paşa Güven, 1986'da, yurtdışında tamamen tecrit oldu. Karısıyla birlikte mafyacılığa gömüldü, battı ve çıkmaya da niyetli değil. İhanetini, en sonunda Fransız polisine sığınarak devrimcileri ihbar etmeye kadar vardırdı.)

10) Ancak ihanet çetesinin bütün çabaları sonuç vermedi ve hainler amaçlarına ulaşamadılar. Ali Akgün, 1985 yılında, yaptıklarıyla hiçbir sonuç elde edemeyeceğini ve kendisinden mutlaka hesap sorulacağını anlayınca, ülkeyi terk ederek yurtdışına çıkmaya niyetlendi. Ama polis, örgütümüze karşı komplocu faaliyetlerini sürdürürken serbestçe hareket etmesine göz yumduğu bu haine, başkasını ararken tesadüfen rastlayınca işler bozuldu. Onu gözaltına almaktan kaçamadı, firari olması, kesinleşmiş cezası bulunmasından dolayı da bırakamadı.

11) Ali Akgün, işlediği tüm bu suçlar, örgütümüze verdiği zararlar ve ihanet tavrı ortadayken, cezaevinde bir arkadaşımızın insani ilişkiyi sürdürme adına liberal bir tavır takınması yüzünden komün ilişkilerimize alındı. Kuşkusuz bu tutum hataydı.

12) Ali Akgün cezaevinde, yaptıklarından pişmanlık duyarak özür dileme ve affedilmeyi isteme gibi bir tavır içine girmedi, aksine her şeyi inkar ederek başkalarını suçlamayı yeğledi.

13) Hareketimiz 1989 yılında, başta Ali Akgün olmak üzere bir kısım hainler ve polislik yaptığı söylenen şaibeli kişiler hakkında yeni bir soruşturma başlattı. Şaibeli insanların bazıları gözaltına alındı, sorgulandı, ifadeleri alındı. O dönem ilişkiler içerisinde olan yoldaşlar yeniden dinlendi. Çeşitli insanların tanıklığına başvuruldu.

14) Aylarca süren bu soruşturma süresince Ali Akgün'ün kendisiyle de konuşuldu, olanak bulununca bazı yüzleştirmeler de yapıldı. Ancak Ali Akgün, hiçbir zaman açık olmadı, sürekli yalan söyledi. Hareketimizin kendisi hakkında geniş bir soruşturma açtığını öğrenince paniğe kapıldı. Son olarak, kendisine soruşturma bitinceye kadar komünde kalması gerektiği belirtilerek, ayrılması halinde bütün suçlamaları kabul etmiş sayılacağı söylenmesine karşın, o, soruşturma sonucunda her şeyin ortaya çıkacağı ve cezalandırılacağını anladığından komünden ayrıldı ve koğuştan da gitmeye karar verdi.

15) Örgütümüzün yaptığı soruşturma sonucu, Ali Akgün'ün ihanetini, polisle zımni işbirliği içinde çalışmasını, Paşa Güven alçağı ile birleşerek hareketi arkadan hançerlemeye kalkışmasını, kendi kişisel çıkarları ve ihtirasları için şaibeli, serseri ve polisle işbirliği yapan kişileri etrafında toplayarak bir çete oluşturduğu ve çapulcu çetesiyle yaptığı işlere örgütümüzün adını karıştırdığı vb. açıklığa kavuşmuştur.

Ali Akgün, yapılan yargılama sonucunda, örgüte ihanet ettiği, işlediği suçların hesabını vermekten kaçtığı, devrimcilere ve halka özeleştiri yapmadığı, hareketimize verdiği zararları telafi gibi bir çaba ve niyet içinde olmadığı ve bu yüzden düzelme şansına da sahip bulunmadığı için, ölüme mahkum edilmiş ve karar, örgütümüz tarafından infaz edilmiştir.

ÖRGÜTÜMÜZE YÖNELİK KOMPLOLARA İZİN VERMEYECEĞİZ!

Ekim 1990

DEVRİMCİ SOL

"Muhtarlar, kahvehane sahipleri ve işletmecileri, esnaflar!

Egemen sınıfların MİT, polis gibi baskı ve istihbarat örgütleri halkın hak arama eylemleri ve devrimci mücadelesi geliştikçe yeni yollara başvurmaktan kaçınmıyor. Son günlerde, eskiye oranla daha yoğun şekilde polisin halkın toplu olarak gelip gittiği yerlerde bulunan insanlarımızı çeşitli yollara başvurarak muhbirliğe zorladığını biliyoruz. Polis, sizden devrimcileri ihbar etmenizi bekliyor.

Polisin siz muhtarlar ve kahvecilerle toplantılar yapmasının, tek tek konuşmasının amacı, sizi devrimcilere karşı bir istihbarat örgütü gibi kullanmaktır. Sizi halk düşmanı yapmaktır.

Devrimcileri ve hakkını arayan insanları ihbar etmenin, polise vermenin; bizi sömürenlerin, işkence edenlerin, ülkemizi savaşa sürükleyenlerin yanında yer almak olduğunu unutmayın. İhbarcılık yaparak alnınıza ömür boyu taşıyacağınız bir kara leke sürmeyin.

Kahvehane sahipleri, işletmeciler ve esnaflar!

Polisin size "Muhbirlik yapmazsanız ruhsatınızı iptal ederiz, çalışmanıza izin vermeyiz, sık sık ceza yazdırırız, hatta karakola çekeriz." demesinden korkup boyun eğmeyin. Polisin siz esnaflara neler yaptığını, sizi nasıl tehdit ettiğini kamuoyuna açıklayın.

Sizler, geçimini çalışarak kazanan emekçilersiniz. Emekçi insanlar, başka emekçileri ihbar ederek bundan yarar sağlamayı düşünemez, düşünmemelidir. Hele ihbarcılık gibi şerefsizce bir yola başvurarak kendine çıkar sağlamayı düşünmek, bırakalım kötü bir davranış olmasını, bir alçaklıktır. Belki bazıları devrimcileri, çevresinde halk mücadelesine önderlik eden ilerici ve yurtsever insanları ihbar ederek geçici bazı çıkarlar sağlayabilir. Ama bazı küçük çıkarlar için insanın şerefini beş paralık etmesinden, halk düşmanı olarak damgalanmasından daha kötü bir şey olabilir mi? Yaptığı öğrenildiğinde insan çevresine hangi yüzle bakar, çevresindeki insanlar ona nasıl güvenir? Bunları düşünmek gerekir.

Bugün esnaflar devletin aldığı yüksek vergilerin, aracının, büyük tüccarın baskısı altında eziliyor. Hayat pahalılığı işçilerimizi, memurlarımızı olduğu gibi esnaflarımızın da belini büktü. Bunun için

tüm emekçiler işçisiyle, memuruyla, yoksul köylüsüyle, esnafıyla birleşmek ve mücadele etmek zorundayız. Egemen güçlerin halkı birbirine kırdırma, birbirini ihbar ettirme oyununu bozmalıyız. Onların kokuşmuş düzeni ayakta kalsın diye kendi sınıf kardeşlerimizi ihbar ederek kişiliksizleşmeyelim, şerefimizi lekelemeyelim.

Muhtarlar!

Size oy veren insanlar, kendilerini ihbar edesiniz diye sizi oraya seçmedi. Muhtarlık yaptığınız mahallede kadın-erkek, genç-yaşlı, on binlerce, yüz binlerce insan yaşıyor. Sizin göreviniz onları ihbar etmek değil, korumaktır. Onlara zarar gelmesini engellemektir. Polisle işbirliği yapmak, devrimci ve ilerici insanları polise bildirmek; o insanları işkenceye yollamaktır, hapislerde çürütmektir ve belki de öldürmektir. Bunu asla unutmayın! Polisin sizi muhbir haline getirmesine karşı çıkmaz ve işbirliği yaparsanız, muhtar olmaktan çıkar devletin polis gücü haline gelirsiniz.

Tüm muhtarları, kahvehane sahipleri ve işletmecilerini, esnafları uyarıyoruz!

Devrimcileri, hakkını arayan insanları ihbar etmeyin! İhbarcılık alçakça ve şerefsizce bir davranıştır. Devrimciler, bu kokuşmuş, adaletsiz düzene karşı mücadele ederken, önlerine çıkan engelleri aşmak zorundadırlar. Halkın mücadelesini geliştirmenin başka yolu yoktur. Bunun için devletin, MİT, polis gibi baskı ve terör örgütlerine karşı da gerekeni yapmaktan kaçınmayacaklardır. İHBARCILIĞIN CEZASI ÖLÜMDÜR.

ANAP iktidarı, 15-16 yaşındaki gençlerimizi, kadınlarımızı bile muhbirliğe zorluyor, insanların kumar, içki gibi alışkanlıklarını kullanarak, işsizlikten ve parasızlıktan bunalmış gençlerimizi para ve iş vaadiyle kandırarak muhbir yapmak istiyor. Buna engel olmak onurlu her insanın görevidir.

Muhtarlar ve esnaflar!

Oligarşinin yanında değil, halkın ve devrimcilerin yanında yer alın! İhbarcı olmayın! Polisin baskılarına boyun eğmeyin, gerçekleri açıklayın! İhbarcıları teşhir edin ve uyarın!

Ekim 1990

DEVRİMCİ SOL

Sağmalcılar Cezaevi Savcısı NİYAZİ FİKRET AYGEN'İ, Tutsaklara Baskı Uyguladığı, Operasyonlar Yaptığı, Tüm Uyarılara Rağmen Saldırı Politikasından Vazgeçmediği İçin CEZALANDIRDIK

Niyazi Fikret Aygen'in cezaevi savcılığına atanmasıyla beraber, Sağmalcılar Cezaevi'nde devrimci tutsaklara yönelik baskı ve saldırılar yoğunluk kazandı, özellikle art arda gerçekleşen firarları hazmedememenin sonucu olarak, tutsak devrimcilerden intikam alma yoluna gidildi.

Bizzat Cezaevi Savcısı Niyazi Fikret Aygen'in emriyle başlatılan operasyonlarla cezaevinde terör havası estirilmiş, birçok devrimci bu operasyonlar sırasında ağır şekilde dövülerek yaralanmış, tutukluların hakları gasp edilmiş, tüm uyarılara rağmen baskı ve saldırı politikasından vazgeçilmemiştir. Savcı Niyazi Fikret Aygen'in yönetimi altında cezaevinde personel değişikliğine gidilerek gerginliğin sürekli kılınması amaçlanmış ve bu politikaya bağlı olarak;

- Özel tip cezaevinde arama bahanesiyle yapılan operasyonda tutuklular kıyasıya dövülmüş, 30 kadarı hastaneye kaldırılmıştır.

- Mahkemeye, hastaneye gidişlerde tutuklulara dayak atılmış, 31 Temmuz 1990 günü operasyondan geçirilmiştir.

- Koğuşlara baskınlar düzenlenmiş, tutuklular vahşi şekilde dövülmüş, eşyaları talan edilmiştir.

- Tutuklu aileleri tartaklanmış, mağdur edilmiştir.

- Avukat ve aile görüşleri engellenmiş, tutuklu hakları gasp edilmiştir.

- 12 Eylül 1990'da yapılan operasyonla izlenen politikada ısrar edileceği, baskıların ve hak gasplarının süreceği ilan edilmiştir.

Bütün bunların birinci derecede sorumlusu olan Cezaevi Savcısı Niyazi Fikret Aygen'e eski MHP'li Cezaevi Müdürü Ali Kurt ile cezaevinde görev yapan diğer savcı, müdür ve güvenlikten sorumlu İl Jandarma Komutanlığı'na bağlı personel suç ortaklığı yapmıştır. Bu yöneticileri bugüne kadar defalarca uyardık. Ama onlar devrimcilere zulmetmekten, baskı yapmaktan vazgeçmediler. Üstelik MİT ve Siyasi Şube ile birlikte tutsaklara karşı yeni saldırı ve provokasyon-

lar düzenleme hazırlığına girdiler.

Sağmalcılar Cezaevi Savcısı Niyazi Fikret Aygen, yapılan tüm uyarıları dikkate almadığı ve devrimci tutsaklara karşı suç işlemeye devam ettiği için örgütümüz tarafından cezalandırılmıştır.

Bu eylem aynı zamanda, iktidarın;

- Eskişehir'de Hücre Tipi Cezaevini açarak devrimci ve yurtsever tutsakları tecrit etme ve bireyselleştirme politikasına;

- Diyarbakır ve Ceyhan Cezaevi'ndeki yurtsever tutsaklara yönelik işkence, baskı ve sürgünlere karşı bir protestodur.

İktidarı ve onun emrindeki tüm cezaevi savcılarını ve müdürleri uyarıyoruz: Tutsak devrimci ve yurtseverlere yönelik her türlü baskı, işkence ve hak gasplarına derhal son verin! Hücre tipi cezaevi uygulamasını durdurun!

YAŞASIN TUTSAK DEVRİMCİLERİN DİRENİŞİ!

KAHROLSUN FAŞİZM!

13 Kasım 1990

DEVRİMCİ SOL

Silahlı Devrimci Birlikler

Savcının öldürülmesi ile ortaya çıkan gelişme:

Yargıya gözdağı

Bayrampaşa Cezaevi Savcısı Niyazi Fikret Aygen'i silahlı üç teröristin öldürdüğü belirtildi. Ancak, henüz izlerine rastlanamadı. **Savcının öğretmen olan eşi "Devamlı tehdit ediliyordu. Ama, o kadere inanan bir insandı. Terör ne zaman durdurulacak?" diyerek ağladı.**

DEV- SOL ÜSTLENDİ

22 yıllık Savcı **Niyazi Fikret Aygen**'e düzen- lenen suikastten sonra gazeteleri telefonla arayan kimliği belirsiz bir kişi, olayı Dev- Sol Silahlı Devrimci Birlikler'in gerçekleştirdiğini söyleyerek, **"Oligarşi ve faşizmin Bayrampaşa Cezaevi temsilcisi, oligarşinin devrimci tutsaklara yönelik işkencelerin uygulayıcısı** Niyazi Fikret Aygen'i, **bu sabah saat 08.55'te Topkapı'da cezalandırdık. Dev-Sol Silahlı Devrimci Birlikler"** dedi.

CENAZE BUGÜN

Eşi: "Tehdit ediliyordu"

Kasının öldüğünü öğrenince gözyaşlarına boğulan Yüksel Aygen, "Eşim ölümle tehdit ediliyordu" dedi. Makam şoförü Nihat Bozkurt (solda) ise yara almadan kurtuldu.

22 yıllık savcıydı

Camı kıran kurşunlar, sivil plakalı makam otosunun sağ arka tarafında oturan 22 yıllık savcı Niyazi Fikret Aygen'i ölüme götürdü.

TÜRK VE KÜRT HALKLARINA DUYURU!

ÖZAL'I, BAKANLAR KURULU'NU VE ANAP MİLLETVEKİLLERİNİ UYARIYORUZ

Özal iktidarının Ortadoğu'da çıkacak bir savaşı bahane ederek halka ve devrimcilere karşı açtığı savaş giderek yayılıyor. Halkın hak arayışları, insanca yaşam arzusu ve mücadelesi yükselirken, iktidarın buna verdiği yanıt daha çok baskı ve terör oluyor. Yasaklanan grevler, izin verilmeyen gösteriler, yeni baskı tedbirleri, işkenceler, hemen her şey halkın mücadelesini boğmak için iktidarın elinden gelen her şeyi yaptığının göstergeleri...

İşsizliğin, yoksulluğun, sefaletin kol gezdiği ülkede, art arda patlayan savaş zamlarıyla halk için hayat çekilmez hale getirildi. Özal iktidarı vurgunculuktan, halkın ve ülkenin zenginliklerini yağmalamaktan, emekçileri iliklerine kadar soymaktan başka bir şey düşünmüyor. Hak aramak suç ilan edildi. Haksızlığa, adaletsizliğe, sömürüye ve zulme karşı çıkan herkes devletin terörüne maruz kalıyor. Bu düzene karşı çıkmak, başkaldırmak “terörizm" sayılıyor ve devrimciler halka, yıllardan beri yapıldığı gibi, "teröristler" olarak gösterilmeye çalışılıyor.

Ama artık kimse bu yalana inanmıyor. Terörizmi uygulayanın bizzat devlet olduğunu, teröristlerin de devletin başında oturduğunu, hemen herkes daha iyi görüyor ve anlıyor. Oligarşinin "terörizm" demagojisi, kendi yüzünü gizlemek isteyen suçlunun tavrına benziyor. Halka her türlü baskıyı, zulmü, işkenceyi reva görecek, her türlü haklı istemi zorla bastıracak, hak ve özgürlükleri rafa kaldıracak; sonra da tüm bunlara karşı çıkanlar, mücadele edenler "terörist" ilan edilecek; Özal iktidarının yaptığı budur. Oysa, terörün kaynağı devlettir, terörizme başvuran da devletin kendisidir.

MİT, Kontrgerilla gibi örgütlerle, ilerici, demokrat aydınları katleden kimdir?

Karakollara, şubelere işkence tezgahlarını kuran ve çalıştıran kimdir?

Kürt halkına karşı kanlı bir savaş sürdüren, her türlü zulmü re-

va gören,

Kürdistan'da insan haklarını resmen rafa kaldıran kimdir?

Her türlü yasal mücadeleyi yasaklayan, yürüyüş yapan insanlara cop ve kurşunlarla saldıran kimdir?

Gece yarılarında evlere kanlı saldırılar düzenleyen, insanlara sokak ortasında pusu kurarak katleden kimdir?

Bunlara daha onlarcasını ekleyebiliriz. Ülkemizde devlet terörünün sınırı yoktur. Ve faşizmin bu terörü, on yıllardır artarak, eksilerek ama hiç bitmeyerek sürüyor.

Bugün de devlet, baskı ve terör politikasının yanında, MİT, Kontrgerilla gibi gizli örgütleri aracılığıyla ya da desteğiyle Muammer Aksoy, Çetin Emeç, Turan Dursun, Bahriye Üçok gibi ilerici, laik aydınları hedef alan cinayetler işliyor. Ardı sıra "terörizm" demagojisine başvurarak, halkın mücadelesini boğmaya yönelik saldırılarına zemin hazırlamaya, devrimcileri kendi tezgahladığı cinayetlerin sorumlusuymuş gibi gösterip hedef haline getirmeye çalışıyor.

Özal iktidarı, yoğun işçi grevlerinin, memur direnişlerinin, gençliğin ve emekçi halk kesimlerinin kitlesel direnişlerinin gündeme geldiği, devrimci mücadelenin adım adım gelişmeye başladığı günümüzde, halkın iktidara karşı muhalefetini bastırmak için panik ve telaş içinde yeni baskı tedbirlerine başvururken, devrimcilerin idamını da gündeme getirmek istiyor. Amaç, halka ve devrimcilere gözdağı vermektir.

Hemen belirtelim ki, idam edilecek her devrimciden, idama oy veren her milletvekili ve bakan sorumlu olacaktır.

Devrimciler idam sehpasına başı dik çıkmasını bilirler. Ama devrimcilerin idamını onaylayanlar, bunun hesabını da vermeye hazır olmalıdırlar.

TÜRKİYE HALKLARINA DUYURUYOR VE ÖZAL İKTİDARINI UYARIYORUZ!

Eğer devrimciler idam edilirse, bunun sorumlusu olan iktidar yetkililerinden ve emrindeki kolluk güçlerinden hesap soracağız. İdamları onaylayanlar, kendi idam hükümlerini de imzalamış olduklarını asla unutmasınlar.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YURTSEVERLER

Özal iktidarı bugün Kürdistan'dan sonra aslında, İstanbul başta olmak üzere çeşitli kentlerde ve giderek tüm ülkede olağanüstü hal uygulamasına veya sıkıyönetime hazırlık yapıyor. Ama bunu ilan etmeye henüz cesaret edemiyor. Daha şimdiden gecekondularda jandarma operasyonları başlatıldı, mavi bereliler üniversitelere kadar sokuldu. Kentler, semt semt aranıyor. Adeta işgal orduları gibi hareket ediyorlar.

Kürdistan'da zaten bir savaş sürüyor. En son olarak hükümet, insan haklarını bu bölgede rafa kaldırdığını resmen ilan ederek her türlü terör, katliam ve zulme başvurmaktan kaçınmadığını da onaylamış oldu.

Özal iktidarının baskı ve terörü, her şeye rağmen devrimci hareketi yok etmeye yetmeyecektir. Nasıl, Kürt ulusal hareketini tüm baskılara rağmen yok edemediyse, devrimci hareketi de yenemeyecektir.

Bunu hep birlikte yaşayacak ve göreceğiz.

ÖZAL İKTİDARINA KARŞI SAVAŞMAK HERKESİN GÖREVİDİR. Savaşı başlatan biz değil, oligarşidir. Tüm devrimciler, yurtseverler, emekçi insanlar iktidarın halka açtığı savaşa karşı koymalı, birleşmeli ve mücadele etmelidir. Kazanmak için Savaşmaktan başka yolumuz yoktur.

BAŞTA ÖZAL OLMAK ÜZERE BAKANLAR KURULU'NU;

BASKI TEDBİRLERİNE, İDAMLARA ONAY VEREN MİLLETVEKİLLERİNİ;

ÖZAL İKTİDARINA HİZMET EDEN EMNİYET MÜDÜRLERİNİ, VALİLERİ, POLİS ŞEFLERİNİ, ORDU VE JANDARMA KOMUTANLARINI VE DİĞER GÖREVLİLERİ;

UYARIYORUZ!

Halka karşı açılan savaşa son verin! Devrimcileri idama yeltenmeyin!

Aksi halde, siyasi tarihimizde defalarca kanıtlandığı gibi, halka karşı işlenen suçlar cezasız kalmaz, kalmayacaktır.

Hesap sorulduğunda, terör edebiyatına sarılmayın! Cezalandırı-

lanın eşlerini, çocuklarını kullanmayın! Katlettiğiniz, işkence yaptığınız, idam fermanı çıkardığınız devrimci ve yurtseverlerin de eşleri ve çocukları olduğunu unutmayın!

Biz, insanların acı çektiği, çocukların yetim, eşlerin dul kaldığı, sömürü ve zulmün kol gezdiği, emekçilerin yoksulluk ve sefalet içinde yaşadığı bir düzen için değil; insanların acılarının son bulduğu, herkesin insanca yaşadığı, emeğinin karşılığını aldığı, hâk ve adalet duygularının karşılığını bulduğu sosyalizm için savaşıyoruz. Bu düzenin kurulmasına engel olan herkesi aşıp geçmek zorundayız. Milyonların çıkarı bunu gerektiriyor.

Hiçbir güç, halkın kendi iktidarını kurma mücadelesini engelleyemez! Zafer, er ya da geç halkın olacaktır!

DEVRİMCİLERİ İDAM EDENLER CEZASIZ KALMAYACAK!

TERÖRİST OLAN DEVRİMCİLER DEĞİL, DEVLETTİR!

BASKI VE İDAM POLİTİKALARI; EMPERYALİZME KARŞI BAĞIMSIZLIK, FAŞİZME KARŞI DEMOKRASİ, SÖMÜRÜYE KARŞI SOSYALİZM MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ!

Kasım 1990

DEVRİMCİ SOL

MUHBİRLİK ŞEREFSİZLİKTİR, CEZASIZ KALMAZ!

Halkın iktidarı, halkın örgütlenmesi için mücadele eden devrimcileri ihbar etmek, bizi sömürenlerin, işkence edenlerin, bağımsızlığımızı elimizden alanların yanında yer almaktır. Devrimci faaliyeti yürütenlere hangi biçimde olursa olsun verilen zarar mutlaka karşılığını bulur. Çünkü örgütümüz baskının, sömürünün, yoksulluğun ortadan kaldırılacağı bir düzen için mücadele etmektedir. Tüm emekçi sınıf ve kesimlerin çıkarı bu haklı mücadelededir. Bu haklı mücadelenin önüne çıkacak engeller hangi kesimden gelirse gelsin aşılıp geçilecektir. Bu böyle bilinsin.

Acizliği belgelenen terörist devletin güvenlik örgütü, şimdi de robot resimlerden çare(!) umuyor. Devrimci eylemler sonrası çizilen, gerçeği yansıtmayan ve devrimcileri teşhir eden robot resimler esnafa verilmekte, esnaf da bunları halkın görebileceği yerlere asarak, işkencecilere yardımcı olmaktadır. Bu robot resimleri asan esnaf uyarılmış ve çoğu resimleri indirmiştir. Ancak tüm bu uyarılara rağmen indirmeyenler çıkmıştır. Bunlardan biri de Kanarya'daki İstasyon Kıraathanesi idi. 24 Kasım 1990 günü yeni bir uyarı niteliğinde bu işyeri şimdilik molotofla kısmen tahrip edilmiştir. Bu muhtarlara, kahvehane sahiplerine, esnaflara kararlılığımızın küçük bir göstergesi, örneği olmalıdır. Bundan sonra devrimcilere zarar verici hiçbir faaliyette bulunmamalıdırlar.

Muhtarlar, kahvehane sahipleri, esnaflar!

İhbarcı olmayın! Polisin baskılarına boyun eğmeyin!

Devrimci adalete sığının!

MUHBİRLİK ŞEREFSİZLİKTİR, CEZASIZ KALMAZ!

Aralık 1990

DEVRİMCİ SOL
Topkapı Bölge Komitesi

12 Eylül'ün İşkenceci Cellatlarından, İstanbul Siyasi Şube Devrimci Sol l No'lu Masası Sorgu Timi Şefi Olarak Binlerce İnsana ve Devrimci Sol Savaşçılarına İşkence Yapmaktan Suçlu AYDIN BARIŞ'I CEZALANDIRDIK!

Aydın Barış, İstanbul Siyasi Şubeye düşenler için hiç de yabancı biri değildir. 12 Eylül öncesi ve sonrası 1. Şube'de işkence tezgahına yatırılan binlerce insan; onu işkence seanslarında, kimi zaman "papaz" kimi zaman "cellat" rolünde görmüş ve tanımıştır. O, halkın ve devrimcilerin yeminli bir düşmanı, işkenceci bir katildir.

12 Eylül sonrası İstanbul Emniyet Müdürü Şükrü Balcı komutasında, Mete Altan, Tayyar Sever, Celal Demirtaş, Fikret Işınkaralar, Fikret Altun gibi işkenceci polis şefleriyle beraber, Gayrettepe'deki 1. Şube binasının bir işkence üssüne dönüştürülmesinde etkin bir rol oynamıştır.

K Grubu Komiser Muavini ve Devrimci Sol l No'lu Masası Sorgu Timi Şefi olarak 12 Eylül generallerine gönüllü hizmet ettiği süre içinde; İstanbul'da ve Anadolu'da, Devrimci Sol'la ilgisi olduğu iddiasıyla gözaltına alınan hemen her kişiye ve örgütümüz savaşçılarına yapılan işkencelerde ya doğrudan rol almış, ya da yönetici ve yönlendirici bir rol oynamıştır. Örgütümüze yönelik düzenlenen sayısız operasyonun planlanmasında ve gerçekleştirilmesinde birinci derecede rolü vardır. İşkence ve cinayetlerini, tehdit, şantaj, provokasyon tezgahlama, çeşitli ideolojik saldırılar izlemiştir.

Aydın Barış halka ve devrimcilere karşı işlediği sayısız suçun yanında, Devrimci Sol savaşçılarından;

Ahmet Karlangaç'ı işkenceyle,

Selçuk Küçükçiftçi'yi kurşunlayarak,

Selim Mehmet Yücel'i yakalandıktan sonra kurşuna dizerek,

Hayrettin Eren'i işkenceyle öldürüp, cesedini yok ederek,

Tahsin Elvan'ı kurşuna dizerek,

Abdullah Gözalan'ı kurşunlayarak katletmekten doğrudan sorumludur.

Aydın Barış, işlediği cinayetlerin ve yaptığı işkencelerin karşılığı ola-

rak 12 Eylül cuntasının şefi Evren tarafından bizzat ödüllendirilmiştir.

İşkence yapmada ve cinayet işlemede sınır tanımayan bu halk düşmanı, örgütümüz tarafından yargılanmış, işlediği affedilmez suçlardan ötürü ölümle cezalandırılmıştır.

12 Eylül'ün tüm işkencecilerini bekleyen son, Aydın Barış'ın sonudur.

Aydın Barış gibileri kendilerini en güçlü gördükleri 12 Eylül sonrası dönemde bile güçsüzdürler. İşkence tezgahına yatırdıkları devrimcilere sorarlardı hep, "Beni dışarıda görsen ne yaparsın?" diye...

Bugün işkenceye, halka zulmetmeye devam edenlere sesleniyoruz: İşkenceye son verin! Size işkence yapmayı emredenlerin emirlerine uymayın! Aksi halde, halkın adaletine hesap vermekten kurtulamayacaksınız. Dünyanın neresine giderseniz gidin, sizi bulacak ve cezalandıracağız. Bugün veya yarın halkın adaleti mutlaka yakanıza yapışacak, dünya size dar gelecektir!

YOLDAŞLARIMIZIN KANI YERDE KALMADI, KALMAYACAK!

KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Aralık 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Dev-Sol uzmanıydı

Siyasi Şube'de yıllarca görev yapan Başkomiser Aydın Barış, özellikle Dev-Sol örgütü ile ilgilenmişti. Barış, Kadıköy'de Ziverbey durağında saldırıya uğradı...

Cinayet kitabı'ndan bir ceset daha çıktı

Dev-Sol'un yayınladığı kitapta yer alan "ölüm listesi"nden, bir kişi daha öldürüldü. Siyasi Şube'de Dev-Sol Masası Şefi olan ve iki yıl önce emekliye ayrılan Başkomiser Aydın Barış, otobüs durağında iki teröristin saldırısına uğrayarak öldürüldü.

Aydın Barış'ı, Kadıköy Ziverbey durağında, yanına yaklaşan iki teröristten biri susturucu takılmış silahıyla alnından vur-

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Kitabı"ndan

Emniyet'te yıllarca Dev-Sol m
ve iki yıl önce em 47
Aydın Barış, dün
iki teröristin sı sına

ları arasında, belind takılmış tabancası çıka arış'ın başına doğrultup a tetiği çekti. Ön taraft r teröristde, emekli ba süne bir el ateş etti. Va u ve dehşet içinde kend arken, çapraz ateşe tutu ış, kanlar arasında ye n Barış alnından da bir rede bulunanların şaşkı lanan teröristler ise Kız e doğru yaya olarak ka

Emniyet'te yıllarca Dev-Sol masası şefi olarak görev yapan ve iki yıl önce emekli olan 47 yaşındaki emekli Başkomiser Aydın Barış, dün sabah işine gitmek için otobüs beklerken iki teröristin silahlı saldırısına uğrayarak hayatını kaybetti.

OLAMAZ"

Silah ldırı sonucu ağır yaralanan iki çocuk babası **Aydın Barış,** olay yerinde kanlar içinde yatarken, yardımına yakındaki bir trafik ekibi koştu. Durumun telsizle bildirilmesi üzerine, polis ekipleri alarma geçerek bölgeyi kuşatıp arama çalışmalarına başladı. **Barış,** polisler tarafından SSK Göztepe Hastanesi'ne kaldırılırken, yolda can verdi.

İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİ TERÖRLE ENGELLENEMEZ!

Bugün, 12 Eylül faşizminin, ağızlarına kilit, ayaklarına pranga vurduğu onbinlerce emekçi insanın, "YETER ARTIK" diye yankılanan güçlü sesini işitiyoruz, bağırıyorlar... Yürüyorlar *"Geliyoruz zincirleri kıra kıra, iktidarın kafasına vura vura"* diyerek...

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI BİR TARİH YAZIYOR!

12 Eylül'ün gaspettiği haklarını istiyor. Sürekli kötüleşen yaşam koşullarının düzeltilmesini, emeğinin gerçek karşılığının ödenmesini istiyor.

Yüzbinlerce emekçi, 3 ve 4 Ocak günleri 12 Eylül yasaklarını hiçe saydı, generallerin yaptığı yasaları parça parça etti.

BU, İŞÇİ VE EMEKÇİ HALKIMIZIN, ÖZAL İKTİDARINA BİR UYARISIDIR.

Emekçiler, 3 Ocak GENEL GREVİ ve 4 Ocak ZONGULDAK yürüyüşüyle iktidarın ve sermaye sınıfının suratına güçlü bir tokat indirmiştir; sömürü ve zulme daha fazla boyun eğmeyeceklerini, taleplerini elde etmek için mücadele edeceklerini göstermiştir.

Ama ÖZAL iktidarı, işçi ve emekçi düşmanı tutumunu sürdürmekte sınır tanımıyor. Emperyalizm ve tekellerin çıkarları için halkın taleplerini hiçe sayıyor. Bu yüzden 3 Ocak genel grevini baskı, tehdit ve şantajla engellemek istedi. Başaramayınca, polis ve jandarma gücünü kullanarak işçileri, memurları, öğrencileri, esnafı gözaltına aldı. Yürümek isteyenlere saldırdı, kepenk kapayan esnafı açmaya zorladı, hatta kurşunladı. 4 Ocak'ta başlayan Zonguldak yürüyüşünün önüne barikatlar kurdu. Yüzbinlere varan işçi konvoyunun önünü tanklarla, panzerlerle, komando ve polis gücüyle kesti. İşçileri soğuğa mahkum etti, bazılarını gözaltına aldı.

İşçi ve emekçi halkın taleplerine kulak tıkayan ÖZAL iktidarı, ülkemizi Amerikanın yedeğinde bir savaşa sürükleyerek içinde bulunduğu güç durumdan savaş yolu ile çıkmanın hesaplarını yapıyor. Ama bu hesaplar tutmayacaktır.

HALKIMIZ ÖZAL'IN HESAPLARINI BOZACAKTIR!

Artık 12 Eylül yasaklarıyla halkın gözü korkutulamaz. Emekçile-

rin eylemlerine karşı şiddete başvurarak, yeni baskı yasaları çıkararak, Olağanüstü Hal ilan ederek emekçi uyanışı bastırılamaz. 3 ve 4 Ocak tüm çabalara rağmen nasıl engellenemediyse, yenileri de engelleyemeyecektir! Bu kez, işçilerin önüne konan barikatlar da aşılacak, emekçiler iktidar için yürüyecektir.

Herşeyin sessizce kabul edildiği dönem bitmiştir. İşçi sınıfı, 3 ve 4 Ocak eylemleriyle, kendisine köle muamelesi yapılmasına, TÜSİAD, TİSK, MESS gibi sermaye örgütlerinin dayatmalarına, haklarının gaspedilmesine, dingisiz sömürüye, aşağılamaya "dur" demiştir. ÖZAL iktidarının işçi ve emekçi düşmanı yüzünü yakından görmüş ve tanımış, SHP ve DYP gibi partilerin de işçilerin dostu olmadığına defalarca tanık olmuştur.

ÖZAL iktidarı, işçilerin haklı taleplerini kabul etmek yerine, tepkileri bastırma yolunu seçiyor. Şiddet yolunu seçiyor. Ama işçi sınıfı ve halk, taleplerini elde edecektir! İşçi ve emekçilerin eylemi;

- 12 Eylül'ün tüm yasaklarına son verilmesi ve 12 Eylül suçlularının yargılanması,

- Tüm tutsakların serbest bırakılması;

- Faşist diktatörlüğün yıkılması ve tüm özgürlükleri güvence altına alacak demokratik bir anayasanın yapılması;

- NATO'dan çıkılması ve her türlü bağımlılık ilişkisine son verilmesi;

- Kürt halkının kendi kaderini özgürce belirlemesi;

- Arap halklarına yönelik savaş politikasına son verilmesi doğrultusunda gelişecek, Bağımsız ve Demokratik Türkiye hedefine ulaşana dek sürecektir.

İşçilerin ve halkın haklarını kazanmasının tek yolu devrimdir. Ancak devrimle oligarşi iktidardan alaşağı edilebilir, sömürü ve baskının olmadığı, eşit, adil ve özgür bir toplum kurulabilir.

3 ve 4 Ocaklara şiddet uygulayanları, işçilerin, halkın direnişlerini, hak alma mücadelesini tank, panzer ve kurşunla durdurmak isteyenleri **BİR KEZ DAHA UYARIYORUZ**:

ŞİDDETİNİZE, DEVRİMCİ ŞİDDETLE KARŞILIK VERECEĞİZ!

Bu amaçla örgütümüz:

İstanbul'da MESS, Eyüp, Sefaköy, Fatih Emniyet Amirliği ile Ankara ANAP İl Merkezi ve Adana Yüreğir İlçesi binasının bombalanması eylemlerini gerçekleştirmiştir.

İşçi ve halk direnişinin düşmanları:

- Başta TURGUT ÖZAL olmak üzere, ANAP iktidarının önde gelenlerinden KORKUT ÖZAL, YUSUF ÖZAL, KEMAL YAMAK, MEHMET KEÇECİLER, HÜSNÜ DOĞAN;

- Başbakan ve bakanlar kurulunun tüm üyeleri;

- ÖZAL'ın şakşakçısı, hıkdeyicisi milletvekilleri;

- TÜSİAD, TİSK, MESS, TOBB vb. işbirlikçi tekelci sermaye kuruluşları, işçileri işten atan, süren tekelci sermayedarlar;

- ÖZEL HARP DAİRESİ yöneticileri,

- ANAP iktidarının emniyet müdürleri;

- Kürdistan'daki siyasi ve askeri yetkililer;

- DGM Savcıları ve üyeleri

- Siyasi şube müdür ve işkencecileri

işçilere ve emekçilere uygulanan şiddetin karşılığı olarak, devrimci şiddetimize hedef olmaktan kurtulamayacaklardır.

FAŞİST TERÖR CEVAPSIZ KALMAYACAKTIR!

TEK YOL DEVRİM!

FERİT VE HAMDİ YOLDAŞLARIN MÜCADELESİ YOLUMUZU AYDINLATIYOR!

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Aralık 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

HALKIMIZA!..

İtalya'da NATO'ya bağlı "Gladio" isimli gizli terör örgütünün açığa çıkmasıyla, ülkemizde de kontrgerilla tartışmaları birdenbire alevlendi. Herkes bir beklenti içerisinde... Çoğunlukla sanılıyor ki, aynı İtalya'da olduğu gibi ülkemizde de CIA patentli terör örgütü kontrgerilla açığa çıkacak ve yıllardır Kürt ve Türk halkları üzerinde estirilen faşist terör, faili meçhul cinayetler, katliamlar, provokasyonlar aydınlanacak, sorumluları bir bir yargılanacak... Böyle düşünmek, kelimenin gerçek anlamıyla saflıktır. Çünkü, dünya konjonktüründeki gelişmelere bağlı olarak İtalya gibi ülkelerde işlevini yitiren "Gladio"ları açığa çıkarmak, burjuvazi için bir tehlike oluşturmazken, bizim gibi sürekli faşizmin hüküm sürdüğü ve oligarşinin iktidarda kalabilmesi için teröre başvurmaktan başka çare bulamadığı ülkelerde ise, oligarşinin bindiği dalı kesmesi düşünülemez. Göstermelik bir-iki tartışmayla kontrgerilla olayı kapatılmaya çalışılacaktır.

Yıllardır işkence, katliam ve her türlü insanlık dışı uygulamalarıyla halkımıza kan kusturan bu cinayet şebekesi kontrgerilla, ancak ve ancak halkın devrimci muhalefetinin yükselmesiyle açığa çıkar ve ortadan kaldırılır.

İşkenceciler ve halka karşı suç işlemiş diğer suçlular, devletin kendilerine kol-kanat germesine sığınadursunlar; halkın devrimci adaleti onları bir bir bulacak ve hak ettikleri cezaya çarptıracaktır.

Halka karşı işlenen suçların üzerinden on yıllar da geçse, unutulmaz, unutulmayacak...

Bugün bu suçlulardan bir tanesini daha teşhir edip cezalandırıyoruz.

13 Eylül 1977 günü Elazığ işkencehanelerinde yurtsever Pir Ahmet SOLMAZ'ın katledilmesinden sorumlu "Mengele" artığı **Dr. Musa Duman, hareketimiz DEVRİMCİ SOL tarafından yargılanıp, ölüme mahkum edilmiştir.**

Pir Ahmet SOLMAZ'ın katledilmesinden sonra, Elazığ C. Savcısı tarafından Musa Duman hakkında "sahte rapor düzenlemek, normal biçimde muayene edip tedaviye almayarak görevini savsaklamak"

suçlarından dava açılır. Burjuva hukukuna inanmış bir savcı tarafından açılan bu dava sonuçsuz kalır. Faşizm, kendi yasalarını da tanımaz. Bütün kanıtlar Musa Duman'ın aleyhindeyken, devletin yetkili makamları devreye girer. Musa Duman aklanır(!) ve devletin özel koruması altında "hizmetlerine" devam eder.

Bu eylemimiz, şimdiye kadar halka karşı suç işlemiş ve halen suç işlemeye devam edenlere ibret olmalıdır. İşlediğiniz suçların üzerinden geçen yıllar suçlarınızı unutturmayacaktır. Halkın ve devrimcilerin bellekleri güçlüdür.

İŞKENCECİ KATİLLER CEZASIZ KALMADI, KALMAYACAK!

HALKA VE DEVRİMCİLERE KARŞI İŞLENEN

SUÇLAR UNUTULMAYACAK!

Aralık 1990

DEVRİMCİ SOL

Silahlı Devrimci Birlikler

Muayenehanesini basıp kurşun yağmuruna tuttular...

Terör bu defa da doktoru vurdu

Yasadışı TİKKO Örgütü, Elazığ'da gördüğü işkenceden öldüğü iddia edilen arkadaşlarına, "Sağlam raporu" verdiği için Doktor Musa Duman'ı tam 13 yıl sonra Ankara'da vurdu..

Daha önce de 9 kurşun sıkılarak öldürülmek istenen ancak ağır yaralı kurtulan Doktor Musa Duman Ankara'daki muayenehanesine gelen 2 kişinin saldırısına uğrayarak öldürüldü.

Dr. Musa Duman 6 kurşunla öldü

Terör, bu kez Ankara'da bir doktoru vurdu

13 yıl sonra gelen intikam

ANKARA, GÜNEŞ- 13 yıl önce Elazığ'da yurulan doktor bu kez Ankara'da ölümden kurtulmadı, Doktor Musa Duman saldırıya uğradığı öğrenildi. Olaydan ağır yaralı olarak kurtulan Doktor Duman daha sonra Ankara'ya taşınmıştı.

Ankara Hastanesi 3. Cerrahi

DEV-SOL BİLDİRİSİ

Dev-Sol, muayenehane bastı...

Doktora suikast

Doktor katillerinin eşkali belirlendi

Tolga ŞARDAN, Tamer ERKİNERİANKA

MUAYENEHANESİNDE öldürülen Ankara Hastanesi Cerrahi Bölüm Şefi Dr. Musa Duman'ın [illegible] belirlendi. Cinayetin [illegible] Polis ve MİT işbirliği de yapacak.

Dr. Duman'ın öldürülmesinden sonra soruşturma başlatan Cinayet Masası ekipleri, cinayet dosyasını Siyasi Polis'e devretti. DGM Savcısı Sabahattin Çakıl'ın soruşturma doğrultusunda olarak yetkilendirdiği Siyasi Polis ve MİT işbirliği de yapacak.

Dr. Duman'ın öldürülmesinden sonra soruşturma başlatan Cinayet Masası ekipleri, cinayet dosyasını Siyasi Polis'e devretti. DGM Savcısı Sabahattin Çakıl'ın soruşturma doğrultusunda olarak yetkilendirdiği Siyasi Polis ve MİT işbirliği de yapacak.

Tıbbi Teşhisleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı Dr. Ergin, Dr. Duman'ın öldürülmesini [illegible]

Alarma geçen MİT ve Siyasi Şube geniş çaplı operasyonlar yapıyor

Doğal gaz planı Dev-Sol'da

Bir ay önce üzerinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ait belgelerle yakalanan bir militanın, doğal gaz planlarının da Dev-Sol'un elinde olduğunu açıklaması dehşet yarattı. MİT ve Siyasi Polis'in başlattığı soruşturma sonucu, ilk önlem olarak İçişleri Bakanlığı, devlet kuruluşları, askeri birlikler, özel banka merkezleri gibi kritik bölgelerin boru döşeme işlemi durduruldu

Bir istihbarat yetkilisi, örgütün elindeki bilgileri şantaj olarak kullanabileceğini, ancak vatandaşa yönelik bir eyleme girişeceklerini sanmadıklarını söyledi

Emin DEMİRCİOĞLU'nun yazısı 9'da

MİT ve SİYASİ POLİS YALAN HABER ÜRETİYOR

22.12.1990 tarihli Milliyet gazetesinde, örgütümüzü hedef alan ve **"Doğal Gaz Planı Dev-Sol'da"** başlığı taşıyan gerçek dışı bir haber yayınlanmıştır.

Örgütümüz halkı paniğe sevk edici, amacı ve hedefi belli olmayan eylemlere karşı olduğu gibi, bu tür eylemlere hiçbir zaman başvurmamıştır. Faşizmin işkencecileri de artık bu gerçeği kabul etmekte, örgütümüzün siyasi çizgisi ve eylem anlayışını reddedememektedirler.

Doğal gaz borularının patlatılmasından halkımızın ve devrimcilerin bir çıkarı olamaz. Bu yüzden bizim doğal gaz planlarını çalmamızdan da, böyle bir eylem hedefine sahip olmamızdan da söz edilemez. Haber tamamen uydurmadır ve siyasi polisin, örgütümüzü "terörist" bir örgüt olarak gösterme, halkla karşı karşıya getirme ve yeni baskılara meşruiyet kazandırma senaryosunun ürünüdür.

Yine 23.12.1990 tarihli Hürriyet gazetesinde yer alan "Teröristler, eroin mafyası ile ortak" başlıklı haberde örgütümüzle ilgili ileri sürülen iddialar tamamen asılsızdır. Enis Karaduman ve mafya ile örgüt olarak herhangi bir ilişkimiz olmamıştır. Haberde adı geçen yoldaşlarımız Dursun Karataş ve Bedri Yağan'ın da sözü edilen

kişilerle bir ilişkisi sözkonusu değildir.

MİT ve siyasi polis, gerçekle bir ilgisi olmayan bu tür yalan haberler üreterek, örgütümüzü devrimci amaçlarıyla bağdaşmayan ilişkiler içindeymiş gibi göstermeye özel bir çaba sarfediyor. Birer gün arayla iki ayrı günlük gazetede yayınlanan bu iki ayrı yalan haberi, oligarşinin örgütümüze yönelik yeni bir saldırısı olarak değerlendiriyor, MİT ve siyasi polisin taktiklerine yardımcı olanları çabalarından vazgeçmeye çağırıyoruz.

EMPERYALİZME ve OLİGARŞİYE KARŞI MÜCADELEMİZ
YALAN HABERLERLE KARARTILAMAZ!

23 Aralık 1990
DEVRİMCİ SOL

3 OCAK İŞÇİ DİRENİŞİ VE HALKLARIN MÜCADELESİ TERÖRLE BOĞULAMAYACAK

ÖZAL iktidarının halkımıza karşı yürüttüğü savaş boyutlanarak sürüyor. İşçilerin, memurların, gençliğin, gecekondu halkının, küçük üreticilerin haklı talepleri için sürdürdüğü mücadele terörle ezilmek, yok edilmek isteniyor. ABD'nin yedeğinde Körfez savaşına girmeye hazırlanan iktidar, mücadele ile kazanılmış hak ve özgürlükleri de rafa kaldırıp toplumsal muhalefeti bastırmanın hesaplarını yapıyor. Ülke, ÖZAL'ın kumandanlığında yeni bir 12 Eylül sürecine sokulmak isteniyor.

Ülke çapında Olağanüstü Hal ilan etme hazırlıkları, devrimci ve demokrat güçlere yönelik saldırıların yoğunlaşması, 3 Ocak işçi direnişinin yasadışı ilan edilmesi, her türlü hak arayışını bastırma çabası, Kürt halkına ve yurtsever güçlere yönelik baskıların artması ve şiddetlenmesi bu hesapların ürünüdür.

Artık devlet terörü sınır tanımıyor.

- İşçi sınıfının 3 Ocak direnişi yasadışı ilan ediliyor.

- Kürt halkı üzerinde katliam hazırlıkları yapılıyor, Kürt halkı yerinden yurdundan sürgün ediliyor.

- Her gün dernekler basılmakta, talan edilmekte, insanlar sorgusuz sualsiz götürülmekte ve işkenceden geçirilmektedir.

- Demokratik örgütler bir bir kapatılmakta, toplumsal muhalefet odakları örgütsüzleştirilip susturulmaya çalışılmaktadır.

- Her türlü yasal ve meşru faaliyet fiilen engellenmektedir.

- Gece yarısı evlere baskınlar düzenlenmekte, yataklarından kaldırılan insanlar, kendilerini işkence tezgahlarının ortasında bulmaktadır.

İktidar, muhalif hiçbir sese tahammül edemiyor.

İnsanca yaşam için emeğinin karşılığını isteyen işçiye, demokratik üniversite isteyen gençliğe, sendika isteyen memura, yaşam kavgası veren gecekonduluya, özgürlük isteyen Kürt halkına saldırıyor. Bu yüzden devlet eliyle örgütlenen terör, ayrım yapmıyor. İşçi-emekçi, kadın-erkek, yaşlı-genç, Türk-Kürt mücadele eden herkes baskıya uğruyor, sindirilmek, susturulmak isteniyor.

İKTİDARI UYARIYORUZ!

Faşist terörünüz cevapsız kalmayacaktır. Bütün çabalarınız boşunadır.

Ülkeyi yasaklar, baskılar ve terörle yönetebileceğinizi sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Baskı ve terörünüz sizi vuran silah olacaktır. Savaşı bahane ederek toplumsal muhalefeti ezme, yok etme hesaplarınız boşa çıkacaktır. Halka karşı işlenen suçların hesabı mutlaka sorulacaktır.

ÖRGÜTÜMÜZ, ÖZAL iktidarının Türk ve Kürt halklarına ve onların devrimci demokratik güçlerine yönelik olarak giderek artan baskı ve terörünü protesto amacıyla Bağlarbaşı Çevik Kuvvet Merkezi ile DMO'daki polis araçlarını bombalayarak tahrip etmiştir.

KAHROLSUN FAŞİST ÖZAL İKTİDARI!

YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ ÖZGÜRLÜK VE SOSYALİZM MÜCADELESİ!

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

31 Aralık 1990

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

HALKIMIZA...

Adı; Ferit Eliuygun.

Ferit ELİUYGUN

Karadeniz'in verimli toprağından, Kızıldere manifestosunu yaratan silahlı mücadelenin üretken alanından almıştı mayasını. Ordu ili Fatsa ilçesindendi...

'80 öncesi sivil-resmi faşist terörüne karşı Liseli Dev-Genç tavrıyla İstanbul'un Şişli semtinde yeşerdi sınıf kini... Beşiktaşların varoşlarında, Dikilitaş'ta, Fulya'da, Ihlamur Deresi'nde büyüdü, boy verdi. 12 Eylül'ün tezgahlarında Hasdal-Metris zindanlarının taş duvarları arasında bilendi baskı ve zulme karşı sınıf bilinci.

Mücadeleyi-davayı inkarın kol gezdiği, her türlü değerin yok sayıldığı yenilgi yıllarında DEV-GENÇ'in yeniden yaratılması süreciyle devam etti kaldığı yerden... Meşruluğun, kaçış için kuytu köşelerin arandığı zor koşullarda, yeraltı mücadelesine, profesyonel devrimciliğe başladı. Üç yıla varan militanlığı-mücadele ve dava adamı olma özellikleriyle her şeyini halkına-hareketine-yüce sosyalizm idealine verdi... Sınıf bilinci, politik-askeri niteliği, her türlü sorunun üzerine çıkabilen "işbitirici" yaratıcılığı ile geldiği SDB (Silahlı Devrimci Birlikler) ekip sorumluluğuyla; sağlam mayası devrimin verimli toprağında tutmuş, tam anlamıyla ete-kemiğe bürünmüştü artık...

İşçilere, demokratik kitle örgütlerine, emekçi Kürt ve Türk halklarına karşı uygulanan baskı ve teröre karşı onların sesi-öfkesi oldu. İstanbul Güzeltepe'deki DMO'da... halkın, davanın yüce katına çıktı-ölümsüzleşti...

Bir dava adamında olması gerekenlerden de fazlası vardı onda;

Ferit yaşam dolu, canlı, neşeliydi.. En ağır koşullarda, en çözümsüz anlarda kendini yeniden üreten bu yanıyla, sorunlara teslim olmayıp onların üzerine çıkardı her zaman... Coşkulu ve kararlıydı; 12 Eylül'ün yarattığı karamsarlık-yılgınlık ortamında, dev-

rimci saflarda sıkça görülen "kendini tüm sunmama" ruh halinin en yoğun yaşandığı dönemlerde bile "kolay-zor iş" ayrımı yapmadan her boyuttaki görevi omuzladı. 24 saati ile devrimi-mücadeleyi yaşayan bir enerjiye sahipti...

Onun için sadece, dün başardıkları ya da içinde bulunduğu an yapması gerekenler yoktu! Tüm coşkusu ve özverisi ile yarını; daha zor ve karmaşık görevleri düşünürdü. Geriye dönüşü, geçmiş başarılarıyla tatmin olmak için değil; eksik ve hatalarından ders almak, yarını ona göre inşa etmek için yaşardı.

Yoldaşımız, alabildiğine duyarlı, özverili ve fedakardı... "Yarin yanağından gayri..." felsefesini gerçek anlamda kimliğinde cisimleştirmişti. Devrim mücadelemizin yaralar aldığı, birçok olanaksızlıklar ve maddi-manevi yokluk koşullarında dahi bir nebze olsun yakınmadı. Halkının açlığını, yokluğunu paylaştı; gittiği ilişkilerde hüzne de-kıvanca da ortak oldu. Var olanın üzerine çıkma uğraşında, özel-genel her şeyini, kişisel-çevresel tüm olanaklarını halkının mücadelesine açtı, birçok şeyi yoktan var etti. Kendi koşullarının benzeşikliğini unutarak daha geri koşullarda, daha elverişsiz ortamlarda yaşayan yoldaşları için hep rahatsızlık duydu; kendinden önce alt ilişkilerini, ekip içindeki yoldaşlarını düşündü. Her şeyi ile hep vericiydi. Kendinden o kadar vericiydi ki; ekipteki yoldaşlarına, halkının mücadelesine daha fazla şeyler katabilmek için, "onlara haksızlık yapmamak için!" kendinin olan tek şeydenduygularından bile fedakarlıklar yaptı. Duygudaşı ile ilişkisini hep olması gerekenden de daha tali planda tutabildi.

Aynı zamanda da yaratıcı ve üretkendi... Silahlı mücadele ve SDB'ler bünyesinde birçok şeyi yoktan var etti. Olanaksızlıkların; askeri teknik, lojistik-mali eksikliklerimiz üzerine çıkabilmeyi her zaman başardı. "Bu koşullarda bu kadar olur" sığınmacılığına hiç sapmadı. Zaten onun lügatında "olmaz" diye bir niteleme hiç olmadı ki!

Çözümsüzlüğün-çaresizliğin en yoğun yaşandığı kesitlerde bile soğukkanlılığını yitirip-paniklemeden; pratikçiliği ile çözümü adeta yeniden yarattı. Hesaplanmayan bir kuşatmada -yoldaşları için- onları ateş hattından çıkaran bir rehber, bir yerlerine mermi saplanmış bir başkası için yarasına neşter vuran doktor oldu. İç çeliş-

kisine kapılmış, olumsuz ruh halindeki bir diğer yoldaşı için devrimden yana irade idi.

Doğallığından-üretkenliğinden gelen işbitirici kişiliğiyle SDB sorumlusu olarak pratiğin önüne çıkardığı en karmaşık sorunları bile anında aşabilen özellikleriyle yanındaki yoldaşlarına güven ve rahatlığı taşıyan bir kurmaydı. **"Ferit varsa bu iş başarılmıştır"** havasını en zor pratik görevde bile çevresine taşıyan bir yöneticiydi.

Askeri-pratik mücadeleyi, politikanın rehberliğinde yürütebilme, içinde bulunulan ekonomik-siyasi-sosyal konjonktürlere denk düşen bir silahlı mücadele hattı çizebilme vasıflarıyla aynı zamanda hareketimizin bir siyasi kadrosuydu. Silahlı mücadeleyi; halkın somut taleplerinden hareketle yola çıkıp, ona uygun hedeflere vuran ve kitleler nezdindeki sonuçlarını örgütlülüğe dönüştüren çok yönlülüğü içinde kavramış; davasında, teoriyi, pratiğin kılavuzu edinmişti.

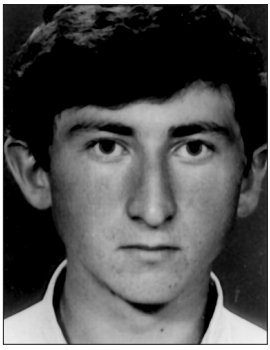
Askeri mücadelede; pratiği oya gibi işleme işinde halka (ilgisiz insanlara) zarar vermeme ilkesine hep uymuştu. Silahının namlusunu, hakim sınıflara, kan emicilere, işkencecilere, halk katillerine çevirmişti. Çeşitli foko-kolaycı anlayışlarda sıkça rastlanan, halka dolaylı da olsa zarar verici biçimlerden hep kaçındı... Hareketimizin artık düşman tarafından bile teslim edilen seçmeci-tutarlı silahlı eylem çizgisine, onun yarattıkları yeni yeni değerler kattı.

12 Eylül faşizminin getirdiği olumsuz sonuçların aşılmaya başlandığı, oligarşinin halkımıza dayattığı baskı ve şiddet koşullarına rağmen hak arama taleplerinin hareketlendiği sürecin en başından beri mücadelemizin yükünü omuzlamış bir yoldaşımızdı... Gelişen süreçte düşmanın yeni taktik ve saldırı araçlarına karşı yeraltı mücadelesinin kendini yenileyen biçimlerine uyabilme çok yönlülüğü ile görevlerini sürdürdü. Hareketimizin "yeniden atılım süreci" sonrası '89 yılı başlarında görev aldığı SDB sorumluluğunda kendini de aşarak uzmanlaştı; adeta kendini yeniden yarattı... Yoldaşları ile kolektif uyum içinde, birbirini tamamlayan-geliştiren-üreten ilişkiler ağı kurdu. Bakışlarıyla birbirini anlayan, sezgileriyle yapılması gerekeni hissedebilen ortak ruh şekillenmesi; bizzat pratik-askeri görevlerde onun ve yoldaşlarının bütünleşmesi-aynı in-

san olabilmesi noktasına varan bir mükemmelliğe erişmişti...

"Her şeyin hazır bulunamayacağı" gerçeğinden hareketle yeni devraldığı ilişkilerde geliştirici, kendi fazlalarını, deney-tecrübe birikimlerini karşısındakine verici oldu. "Bu insan eksik, bunun çeşitli zaafları var, bu adam olmaz... vb" yakınmalarına düşmeden, ısrarla, karşısındakini dönüşmeye zorladı... Takipten askeri-teknik bilgilere, teorik-pratik eğitime uzanan, çok yönlülük içinde çabuk ve hızlı ama disiplinli ve ilkeli ve de sabırla yeni dava adamları yarattı. En sıradan unsurun değeri bile kendi değerinin önüne geçti; ateş hattına onun yerine kendini attı. Eğitim olayını, sadece soyut olarak-anlatımda değil, bizzat somutta kendi de yaşayarak sağladı.

Bu yanı, mütevazılığı-alçak gönüllü kişiliği, kendinden önce başkalarını öne çıkarıcı özelliği ile de birleştiği için, her yoldaş ile ilişkileri gerçekten de yıkılmaz-sarsılmaz bir içtenliğe oturuyordu...

Hamdi AYGÜL

Ferit, geride bıraktığı yoldaşları için, bizler için, sınıf mücadelesinin diyalektiği gereği hep yaşanacak olan kayıplardan "biri daha" değildir. Onun yokluğunu omuz başımızda hep hissedeceğiz. Yoldaşlık kavramına yüce anlamını veren tüm özellikleri ile o, geride kalanların canlarından bir parçasını da aldı götürdü; DMO'daki patlamanın daha şiddetlisini yüreklerimizde yaşattı...

O anda yanındaki yoldaşı ise **Hamdi Aygül**'dü. Amasya'nın Gümüşhacıköy ilçesindendi. Geldiği ortamdan, yetişme koşullarından almıştı altyapısını. Gençliği ile bugünün yarına taşıyıcısı, geleceğin güvencesi olan simgelerin en yenisiydi...

Hamdi yoldaş derdi ki hep; *"Benim en büyük idealim SDB üyesi olabilmek!"* Kaşarlanmış eski tüfeklerin, dava kaçkınlarının, mücadeleden yan çizmeyi ideolojik sapkınlıklarda arayanların, kısaca tükenmişlerin yüzüne inen bir şamar gibi, gencecik bedeniyle manşetlerde yatarken, fotoğraflarıyla adeta haykırıyordu! *"... Benim coşkum, kararlılığım, gençliğimin dinamizmi yarının güvencesidir!"*

Emperyalist propaganda araçlarıyla beslenen, "çöken-yıkılan" gerileyen sosyalizm(!) üzerine; iyiye-güzele-özlenene varmanın, inanç tazelenmesinde; halkına verebileceği en yüce mesajı verdi ölümüyle... Geleceğin kimde-nerede-nasıl olduğunu gösterdi dosta da, düşmana da.

Evet; "Günler ağır, günler ölüm haberleriyle geliyor!" artık. Emperyalizm ve oligarşi, geçmişten aldığı derslerle yüklü saldırılarını, savaş naralarıyla daha bir pervasızca sürdürecek gelecekte. İşte onlar ölümleriyle, bize, buna karşı yapabileceklerimizi, en çıplak haliyle gösterip, karanlığın üstünde parıldayan bir meşale oldular. Evet; Ferit ve Hamdi yoldaşlar! Kaybınızla canımızdan iki can koptu, yüreklerimizi dağladı korunuz... Biz ne kadar hüzünlüysek, biz ne kadar acı içindeysek; ondan bir kat daha fazla -ama kesinlikle daha fazla- düşman seviniyor.(!) Ağızlarından salyaları akıtarak sinsi sinsi gülüyorlar.(!) Yoldaşlar, size ne için hayıflanıyoruz(!) biliyor musunuz? SDB'leri "deşifre" ettiniz onlar nezdinde... Aylardır, yıllardır "iz üstündeyiz, yakaladık, bulduk, vb." nakaratlarını tekrarlayanlara, parçalarınızla da olsa yakalandınız...(!)

Sizler ise; sevinmeyin emperyalizmin, oligarşinin sadık uşakları; sevinmeyin yeni umut "Ağar" beyler! SDB'ler, SDB üyeleri zaten hiç gizlenmediler ki... Onlar hep emekçi halklarıyla beraberdiler: İşkencecilere, halkın-devrimcilerin katillerine, kan emicilere, 12 Eylül'ün sorumlularına ve devamcılarına karşı "halkın adaleti" olurken iç içeydiler halklarıyla... Ekonomik-sosyal-siyasal hak arama mücadelesinin namluya sürülmüş mermisi, sizin karanlık emeller için oluşturduğunuz şatolarınızı başlarınıza yıkan-yıkacak olan halkın öfkesinin fünyesi olmaya devam edecekler bundan sonra da... Biz yaptıklarımızla ortadayız ve halkımızla iç içe yaşıyoruz;

Basını da kullanarak yaratmaya çalıştığınız "anarşi-terör" senaryoları ile karanlıkların içine hapsedip; korku-tedirginlik havasında, giz perdesinde boğmaya çalıştığınız silahlı mücadele ve onu yürüten organlar olarak SDB'ler yaptıkları ile ortadalar! En meşruen çıplak haliyle savunuyorlar yaptıklarını ve sahipleniyorlar kamuoyunda... Ya siz sahip çıkabiliyor musunuz cesetlerinize, onların geçmişlerine?

Korkunuz da bundandır zaten! Kaçınılmaz sonunuzu geciktirmeye, size yönelen halkın öfkesinin namlusundan, onun "adaletinden" kaçmaya çalışıyorsunuz! Tüm çabanız boşuna!

İşte ilan ediyoruz; sizden iki yoldaşımızın katilinin de hesabını mutlaka soracağız... Öfkemizin sonuçları yoldaşlarımızı bizden koparan patlamalardan da daha şiddetli olacak... SDB'lerin her ekip üyesinin değerinin ne olduğunu, ödeyeceğiniz bedelle göstereceğiz size...

Yoldaşlar, size and olsun!

Haklıyız kazanacağız. Çünkü halkın iktidarı, halkın yönetimi için savaşıyoruz. Halkımızın örgütlü gücüyle birleşmiş devrimci şiddetimiz yenilmedi-yenilmeyecek.

FERİT VE HAMDİ YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!

FERİT VE HAMDİ YOLDAŞLARI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ!

KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

TEK YOL DEVRİM! KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Ocak 1991

DEVRİMCİ SOL

MERKEZ KOMİTESİ

İstanbul'da bombalı gece

Önceki gece Kadıköy'deki Devlet Malzeme Ofisi'ndeki polis araçlarının, Üsküdar Polis Lojmanı ve Topkapı'da yeni yapılmakta olan Emniyet Müdürlüğü binasının bombalanmasını yasadışı Dev-Sol örgütü üstlendi

Emniyet Sarayı binası, harabeye döndü

İSTANBUL (Hürriyet)

EMPERYALİZM HALKLARI TESLİM ALAMAZ!

ABD ve İngiltere'nin başını çektiği emperyalist güçler, Suudi Arabistan, Türkiye gibi işbirlikçileriyle birlikte Ortadoğu halklarına savaş açtılar. Bu savaş, emperyalist güçlerin dünya hakimiyetini pekiştirme savaşıdır. Bu savaş halklara gözdağı verme, onları köleleştirme savaşıdır. Halklar boyun eğmeyecektir! Ortadoğu halkları, ABD emperyalizminin bombalarına teslim olmayacaktır!

Emperyalist saldırganlığın ve barbarlığın karşısında;

TÜM HALK;

işçiler, köylüler, emekçiler, aydınlar, emperyalizme karşı olan herkes **BİRLEŞELİM!**

Bu haksız **EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI ÇIKALIM!**

Arap halklarının düşmanlarının Türk ve Kürt halklarının da düşmanı olduğunu unutmayalım!

İslamiyeti bir doktrin haline getirip, müslümanların emperyalizmin karşısında olduğunu söyleyenler! Şimdi, sözlerinizi pratikte ispatlama zamanıdır. Şimdi, emperyalizmin Arap halklarını yok etme politikalarına, tüm gücünüzle karşı çıkma zamanıdır.

Şimdi, emperyalizme karşı olan herkesin, Arap halklarının vahşice katledilmesine karşı çıkma zamanıdır.

BİZ bu amaçla **EMPERYALİST HEDEFLERE SALDIRACAĞIZ!**

Tüm emperyalist kuruluşlar, şirketler, üsler, yetkililer, emperyalizmin işbirlikçisi ÖZAL iktidarı ve diğerleri hedefimizdir. Emperyalist güçlerin gelişmiş savaş araçlarına ve ileri teknolojiye sahip olması teslimiyetin nedeni olamaz. Güçlü görünenler değil, haklı olanlar kazanacaktır! Irak yerle bir edilse de, yaratılan enkazın altından emperyalizme karşı yeni bir direnişin tohumları fışkıracaktır!

Bugün halklar, emperyalizmin "özgürlük" ve "demokrasi" demagojisine inanmıyor. Dünyanın dört bir yanından "petrol için, tekeller için dökecek kanımız yok" diyen milyonların sesi yankılanıyor.

Sesimizi bu sese katalım! "EMPERYALİZM! ORTADOĞU'DAN VE ÜLKEMİZDEN DEFOL!" diye haykıralım.

ORTADOĞU, ORTADOĞU HALKLARININDIR!

TÜRK VE KÜRT HALKLARI!..

ÖZAL iktidarı, ABD emperyalizmine bir uşak gibi hizmet ederek Irak halkının katledilmesine ortak olmuştur. Türkiye ve Kürdistan toprakları işgal altındadır. Topraklarımızdan her gün emperyalizmin ölüm saçan uçakları havalanıyor ve bu uçaklar Irak'ı bombalıyorlar.

Türkiye, emperyalizmin bir saldırı üssü haline getirilmiştir!

ÖZAL ve ANAP hükümeti, Meclisten aldığı yetkiyi ABD'ye vermiştir. Türkiye adına kararları alan ABD yönetimi ve başkanıdır.

Kürt halkı, ABD'nin bir dediğini iki etmeyen ÖZAL iktidarının izlediği politika yüzünden savaşın sonuçlarıyla yüzyüze kalmıştır. İncirlik ve diğer üslerin Irak'a saldırı amacıyla ABD tarafından kullanılması, Türkiye'nin doğrudan savaşa sokulmasıdır. Bir misilleme halinde hedefte olan Kürt halkıdır. İktidar, Kürt halkının güvenliği için hiçbir tedbir almamıştır. Çünkü onlar için ABD'nin çıkarları halkın güvenliğinden daha önemlidir.

Bu işbirlikçi ve halk düşmanı politikaya karşı çıkmalıyız. Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı savaşmak hepimizin görevidir. ÖZAL iktidarı, emperyalizmle işbirliğinin ve ülkemizi ABD üssü haline getirmesinin hesabını halklara verecektir!

Emperyalizm döktüğü kanda boğulacak!

Ortadoğu'da yaşayan tüm halklar kardeştir!

Arap, Türk, Kürt, Fars halkları kardeştir!

Örgütümüz, emperyalist güçlerin IRAK halkına karşı giriştiği vahşi saldırılarına karşılık olarak;

İstanbul'da, Maslak'ta ABD'ye ait askeri lojistik amaçlı, ABD İncirlik Üssü ile bağlantılı MTMC Outport İstanbul, Tahtakale'de, Türk-Amerikan Board Heyeti bürosu, Kabataş Setüstü'nde Amerikan Denizcilik Şirketi ABS, Teşvikiye'de Avrasya Gözlemevi (CIA ile ilişkili), Mecidiyeköy'de Commarcial Union Sigorta Şirketi, Beyoğlu'nda İtalyan Konsolosluğu;

Adana'da, Amerikan Konsolosluğu ile Türk-Amerikan Derneği;

Ankara'da, Fransız Hava Yolları ile Suudi, Japonya, Kanada, Avusturya Hava Yollarının bulunduğu bina;

İzmir'de, Amerikan Tuslog, Amerikan Kültür ile Fransız Kültür binalarını bombalayarak tahrip etmiştir.

NOT: Ankara Valiliği, Ankara Siyasi Şube polislerince 9 Ocak 1991 tarihinde işkencede öldürülen Dev-Genç'li Birtan ALTUNBAŞ'ın anısına bombalanarak tahrip edilmiştir.

Ocak 1991

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

İstanbulda 3 patlama

31 ocak 91/Hürriyet

KÖRFEZ Savaşına karşı eylemler önceki akşam da İstanbul'da patlayan üç bomba ile sürdü. Patlamalarda maddi hasar meydana gelirken ölen veya yaralanan olmadı.

Körfez savaşına karşı olan yasa dışı örgütler, akşam İstanbul'da birbiri ardına gerçekleştirdikleri eylemlerle üç ayrı yeri bombaladılar. Patlamalarda maddi hasar meydana gelirken, ölen ya da yaralanan olmadı. Yetkililer, bombalanan yerlerin Beyoğlu'ndaki İtalyan Başkonsolosluk binası, Teşvikiye'deki International Catholic Migration Commission (Amerika'ya göçmen yollayan Uluslararası Katolik Mülteci Komisyonu) binası ile Esentepe'de çeşitli Amerikan firmalarının bulunduğu Özlem Konakhan İşhanı olduğunu bildirdiler.

Öte yandan Diyarbakır'da bir basın toplantısı yapan İçişleri Bakanı **Abdülkadir Aksu,** Mardin'in Nusaybin İlçesi'ndeki kütüphane inşaatında önceki akşam meydana gelen patlamada ölen iki kişinin terörist olduğunu, Güneydoğu'da halk arasında tedirginliğin kalmadığını söyledi.

Bu arada İstanbul Tıp Fakültesi sağlık personeli, savaşı protesto etmek amacıyla sembolik olarak kep yakıp, **"Yedek ordu de-**

Heyecan yarattı

ün akşam saatlerinde ABD'nin Adana Konsolosluğu'nun bahçesine atılan bomba panik arattı. Binanın camlarının kırıldığı ve hasarın meydana geldiği olayı Dev-Sol üstlendi.

Adana'daki ABD Konsolosluğu'na bomba

DANA, (hha)

ADANA'da dün akşam, içinde ABD Konsolosluğu'nun da bulunduğu bir artmanın bahçesi ile Türk– Amerikan ültür Derneği'nin bahçesine bomba ldı. Hasara yol açan bombalar can ybına neden olmadı.

apartmanın bahçesine kimliği belirsiz kişiler tarafından bomba atıldı. Bomba bahçede park etmiş iki otomobilin kısmen hasar görmesine yol açarken çevredeki camların kırılmasına da neden oldu.

Aynı anda ABD Konsolosluğu'na bir

2 ABD bürosunda aynı anda bomba patladı: 1 yaralı

● İstanbul Sultanhamam ve Kabataş setüstünde ABD'ye ait büroları basan silahlı kişiler çalışanları etkisiz hale getirip bomba koydular. Daha sonra bombaların patlamasıyla büyük hasar meydana geldi. Çalışanlardan bir kişi yaralandı.

Maslak'taki NATO binasında

23 ocak 91/Milliyet

İSTİHBARAT SERVİSİ

MASLAK'ta dün akşam NATO'nun lojistik grubuna bağlı **"trafik istasyonu"**nda şiddetli patlamalar oldu. Patlamalar sonucu binada büyük hasar meydana gelirken, yasadışı Dev-Sol örgütü patlamaları üstlendi.

Maslak Atatürk Sanayi Sitesi 39. Sokak'ta bulunan ve NATO'nun lojistik grubuna bağlı **"trafik istasyonu"** olduğu iddia edilen binada, dün akşam saat 20.00 sıralarında çok şiddetli iki patlama meydana geldi. Üzerinde **"MTMC Outport İstanbul"** yazılı bir levha bulunan binadaki patlamalar, büyük hasara neden oldu. Patlamaların şiddetinden çevrede bulunan binaların da camları kırılırken, olayda ölen ya da yaralanan olmadı.

İki polisin sürekli n da patlamaların, nöbe meydana geldiği bildir len bazı Amerikalılar ancak herhangi bir a Patlamalardan sonra uzmanları, patlaman yaptılar.

Gazetemizi dün a ise patlamaların sor Dev-Sol, Silahlı Devr güt adına üstlendiğin **emperyalizminin Orta litikasını ve askeri gü için, ayrıca yerli işbir rak patlamaları gerç**

İstanbul'da 2 bomba patlad

İSTANBUL Sultanhamam Kabataş setüstünde e ait iki ayrı kuruluşu silahlı kişilerin yerleş bombalar aynı anda Bombaların patla büyük hasar gören da bir kişi yaralı ola rtarıldı.

anbul Sultanhamam'- sabah saat 08.45 sıra a ABD-Türk özel nın sevk ve idaresini belirtilen **"ABD leyeti Bürosu"** isimli gelen 3 kişi, işyerinde ları etkisiz hale getir sonra binanın çeşitli tahrip gücü yüksek r yerleştirerek uzak Kimlikleri belirlene kişilerin binadan ay dan sonra büyük bir a meydana geldi. ABD Bord Heyeti bünyesinde

kiye'ye gelen ABD gemil rine denizcilik hizmeti vere **"Amerikan Bureau o Shippings"** kuruluşa geld ler. İçerde görevli bulunan kişiyi bağlayarak etkisiz du ruma getiren ve işyerindek banyoya kilitleyen kimlikle belirsiz kişiler bina içind duvarlara **"Ortadoğu ... doğu halklarınındır, ABD Ortadoğu'dan defol.."** slo laganları yazıp aynı başlık bir de bildiri bırakıp binanın çeşitli yerlerine de tahrip gücü yüksek olduğu belirtilen bombalar yerleştirdiler. Saat 09.00'da büyük bir gürültü ile patlayan bombalar çevrede büyük bir paniğe neden olurken, binada çok büyük hasar oluştuğu açıklandı.

Polis yetkilileri olaya ilişkin soruşturmaların çok yön-

KÜRT HALKINA VE ULUSAL GÜÇLERİNE KARŞI YÜRÜTÜLEN KARŞI-DEVRİMCİ SAVAŞIN KURMAYLARINDAN KÜRDİSTAN KASABI, KONTRGERİLLA ŞEFİ FAŞİST GENERAL HULUSİ SAYIN'I CEZALANDIRDIK.

HULUSİ SAYIN'I CEZALANDIRDIK! ÇÜNKÜ O;

- Kürdistan'daki "İşgal ordusu"nun komutanlığını yaparak Kürt halkının kendi kaderini tayin etme mücadelesini boğmak istediği;

- Kürtleri asimilasyona ve jenosite tabi tuttuğu;

- Kürt insanını aşağıladığı, ezdiği ve milli zulme uğrattığı;

- Kürt olmayı suç saydığı, kendisine "Kürdüm" diyeni suçlu gördüğü;

- İşkenceyi Kürt insanının günlük yazgısı haline getirdiği ve binlerce insanı işkenceden geçirdiği;

- Yoksul Kürt köylülerini yerinden yurdundan ettiği, sürgünlere uğrattığı;

- Özel timler ve diğer askeri ve sivil baskı güçleriyle her türlü cinayeti, katliamı ve vahşeti gerçekleştirdiği, Kürt halkına tarif olunmaz acılar çektirdiği;

- Koruculuk sistemini örgütleyerek Kürdü Kürde kırdırdığı;

- Kontrgerilla taktiklerini uyguladığı, Kürt halkına yönelik psikolojik savaş yürüttüğü ve provokasyon eylemleri tezgahladığı;

Ve daha bunlar gibi sayısız suçlar işlediği için

ÖLÜMÜ DEFALARCA HAK ETMİŞ BİRİDİR.

Onun cezalandırılması, Kürt halkının mücadelesini boğmak isteyenlere ders olsun!

Faşist General Hulusi SAYIN, Özel Harp uzmanı olarak Kürdistan'da Kontrgerilla'yı teşkilatlayan kişidir. Her türlü Kontrgerilla taktiği onun planlaması ve yönlendirmesi ile uygulanmış; işkence, terör, cinayet, katliam, sürgün... akla gelebilecek her türlü zorbalık ve vahşet onunla birlikte Kürt insanının yazgısı haline gelmiştir.

"Sıcak takip" adı altında Irak içlerine yapılan ve Kürtleri kıyıma uğratan operasyonları yöneten kişi de odur.

O, Kürdistan için bir KASAP, Kürtler için çağdaş bir DEHAK'tı.

Yakın çevresi tarafından bile "gaddar" olmakla suçlanan bu halk

düşmanı, faşist ideolojinin bilinçli bir savunucusu, Kürt halkının baş düşmanlarından biriydi. Kürdistan'daki fiili yönetim dönemi bittikten sonra Başbakanlık Başdanışmanı olarak bu bölgede etkin bir rol oynamaya devam etmiştir.

Onu cezalandırarak, kim olursa olsun Kürt halkına karşı işlenen suçların cezasız kalmayacağını gösterdik.

Hiçbir güç Kürt halkının kendi kaderini tayin etmesini engelleyemez.

KÜRDİSTAN KÜRT HALKININDIR!

YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKININ MÜCADELESİ!

YAŞASIN TÜRK VE TÜRK HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

KAHROLSUN ARAP, KÜRT, TÜRK HALKLARINA KARŞI SAVAŞ AÇANLAR!

YAŞASIN HALKLARIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!

30 Ocak 1991

DEVRİMCİ SOL

Silahlı Devrimci Birlikler

Emekli Korgeneral'i öldürdüler

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Ölüm listesi

Hulusi Sayın, yasadışı ... Sol örgütünün Met... Baştabya'da görülen ana davasında sanıkların hazırladıkları savunmayı içeren ve örgütün "Beyni" Dursun Karataş tarafından derlenen "Haklıyız Kazanacağız" adlı iki ciltlik kitapta yer alan "Ölüm Listesi"nde yeralıyordu.

KİM

Güneydoğu'nun komutanı

EMEKLİ Korgeneral, Başbakanlık Güvenlik Danışma... Hulusi Sayın, 1926 yılında Elazığ'da doğdu. 1946 yılında görev yaptı. 1974 yılında Tuğgeneral, 1978 yılında Tümgeneral ve 1983 yılında Korgeneralliğe yükseldi. 1989 yılında Jandarma Genel Komutan Yardımcılığı görevinden emekliye ayrıldı. Evli ve 4 çocuklu olan Sayın, emekliye ayrıldıktan sonra Başbakanlık Güvenlik Danışmanlığı görevine atanmıştı.

Güneydoğu Jandarma Asayiş eski bölge komutanı ve Başbakanlık Dev- Sol'un bulunduğu ve bir eylem birliği olduğu belirtildi.

SUİKAST

Emekli Korgeneral Sayın öldürüldü

Güneydoğu'da Asayiş Kolordu Komutanlığı yapan emekli Korgen

İNCİRLİK ÜSSÜ'NDE GÖREVLİ CIA AJANI BOBİE EUGENE MOZELLE'İ ABD EMPERYALİZMİNİN IRAK HALKINI VAHŞİCE KATLETME VE IRAK'I YIKIMA UĞRATMA SUÇUNA ORTAK OLDUĞU İÇİN CEZALANDIRDIK

Bugün Irak'ta sivil halk ölüyor, çocuk-yaşlı, kadın-erkek demeden katlediliyor; kentler, tarihi eser, dini yer ayrımı yapılmaksızın yıkıma uğratılıyor. Emperyalizmin bu vahşetine ülkemizdeki ABD ve NATO üslerinden kalkan uçaklar da katılıyor. İncirlik Üssü'nden kalkan bomba yüklü uçaklar her gün Irak halkına ölüm yağdırıyorlar. Bobie Eugene Mozelle, İncirlik'e yığılan ölüm silahlarının taşınmasında görev alarak Irak halkının katledilmesine yardımcı olmuş, katliamı gerçekleştirenlerle suç ortaklığı yapmıştır. Onu, emperyalizmin halkları katleden cinayet makinesinde rol sahibi olduğu için cezalandırdık, O ülkemizdeki ABD gücünün bir unsuru olarak, Irak halkının katliama uğratılmasından olduğu kadar, Türk ve Kürt halklarının ateş altında bırakılmasından da sorumludur. Onu, ülkemizin emperyalizmin bir saldırı üssü olmasına karşı çıktığımız, ABD ve NATO'ya ait tüm üslerin kapatılmasını ve ABD'nin ülkemizden defolup gitmesini istediğimiz için cezalandırdık.

Mücadelemiz, işbirlikçi Özal iktidarının Türkiye'yi tamamen ABD'nin güdümüne sokma, adeta bir ABD eyaleti haline getirme çabalarına karşı aralıksız sürecektir. Türkiye'yi "küçük Amerika" yapma hayali içindeki egemen sınıfların, ülkemizi bir baştan bir başa ABD ve NATO üsleriyle donatmasına, ikili anlaşmalarla bağımlılığı pekiştirmesine ve her geçen gün emperyalizmin daha çok denetimi altına sokmasına karşı çıkmaya devam edeceğiz! Türkiye'nin ABD şirketlerinin istediğini yaptığı, CIA ajanlarının istediği gibi cirit attığı bir ülke haline getirilmesine sessiz kalmayacağız.

ABD güçleri, şirketleri, kuruluşları, ABD yanlısı kişi ve kurumları hedefimiz olacaktır. Bugün devrimciler emperyalist hedeflere vurdukça, tüm emperyalistler tek bir ağızdan "terörizm" diye çığlık atıyorlar. Bir CIA ajanı cezalandırılınca, insanlık adına cinayet işlenmiş sayılıyor, ama Irak halkının kıyıma uğratılması cinayetten sayılmıyor. Yoksa Irak halkı insandan değil mi? Canı tatlı olan sadece Bush'un piçleri mi?

Devrimcilerin eylemleri terörizm değildir. Gerçek terörizm, mo-

dern teknolojinin en gelişmiş silahlarıyla kitlesel imha ve soykırım yapmak; bir ülkenin tüm zenginliklerini yok etmektir. Bugün ABD emperyalizmi ne kadar "barış" ve "demokrasi" sloganlarının arkasına sığınırsa sığınsın, terörcü, katliamcı yüzünü gizleyemez.

ABD emperyalizmine karşı savaşmayı görev biliyoruz. Bu yüzden ABD güçleri, hedefimiz olmaya devam edecektir.

TÜM YANKEE'LER HEDEFİMİZDİR!

Örgütümüz, CIA ajanı Mozelle'yi cezalandırma yanında, Irak halkına karşı sürdürülen katliamı protesto etmek amacıyla, **İzmir** Şirinyer ve **Bayraklı'daki NATO** tesislerini de bombalamıştır. Bu tesisler diğer ABD üsleri ve şirketleri gibi, ABD güçlerine lojistik destek sağlayan yerler içinde olup, emperyalist saldırganlığın üssü olma işlevine sahiptirler.

ABD VE DİĞER EMPERYALİST VE YERLİ İŞBİRLİKÇİ HEDEFLERE YÖNELİK EYLEMLERİMİZ DEVAM EDECEKTİR! Savaşımız, emperyalizmi ülkeden kovana, sömürü ve zulmün son bulmasına kadar sürecektir.

Ortadoğu Halkları Emperyalizme Teslim Olmayacak!
Kahrolsun ABD Emperyalizmi!
Kahrolsun Emperyalizmin İşbirlikçisi Özal İktidarı!
Yaşasın Bağımsız Türkiye!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Şubat 1991
DEVRİMCİ SOL

Adana'da Amerikalı bir
ümrük uzmanı öldürüld

Kurşunlanarak öldürülen
Mozelle, bir Türk'le evliydi

Adana cinayetini
Dev-Sol üstlendi

ÖNCEKİ gün suikast yapılarak öldürülen ABD'li gümrük uzmanı Mozelle'nin Cumhuriyet Savcılığı'nca yaptırılan otopsisinde vücudunda 4 mermi çekirdeği bulundu. Mermilerden 2'sinin göğüse, 2'sinin de karnına saplandığı,2 merminin ise vücudu delerek dışarı çıktığı belirlendi. Cinayetten 5 saat sonra gazetemizinİstanbul Çağaloğlu'ndaki merkezine telefon eden bir kişi cinayeti Dev-Sol'un üstlendiğini belirtti. Öldürülen ABD'li gümrük amirinin Fatma adında bir Türk'le evli olduğu ve hamile karısını 2 ay önce ABD'ye gönderdiği öğrenildi.

BAŞTA ÖZAL OLMAK ÜZERE, BAŞBAKAN, BAKANLAR KURULU ÜYELERİ VE SAVAŞ İÇİN OY KULLANAN TÜM MİLLETVEKİLLERİ SAVAŞ SUÇLUSUDUR, SAVAŞ SUÇLULARI SUÇLARININ BEDELLERİNİ ÖDEYECEKLERDİR!

Emperyalist tekellerin ve petrol şeyhlerinin çıkarlarına bekçilik yapmaya soyunan Özal iktidarı, Türkiye'yi adım adım savaşın içine sürüklemiştir. Halkımızın büyük çoğunluğunun savaşa karşı olduğunu bile bile Özal, Türkiye ve Kürdistan topraklarını emperyalistlerin saldırı üssü haline getirerek ülkeyi fiilen savaşa sokmuştur. ABD ve NATO üslerinden kalkan uçaklar, Irak halkının tepesine her gün binlerce ton bomba bırakıyor, Irak halkı katlediliyor, Irak yıkıma uğratılıyor, Özal iktidarı, Irak halkının katledilmesinde ve Irak'ın yıkıma uğratılmasında emperyalistlere suç ortaklığı yapıyor.

Halkların kanını akıtarak çıkar elde etmeye çalışmak onursuzluktur.

Özal, ABD'ye Ortadoğu'da bekçi köpekliği yapmak gibi onursuz, ülkemizi ve halkımızı aşağılayan bir misyonun gönüllü taliplisi olmuştur. Türkiye'yi Arap halkları nezdinde yeni bir İsrail haline getirerek, parayla tutulmuş kiralık katil rolü üstlenmiştir. Bu yüzden bir koyup yirmi kazanma hesabı yapıyor, Ortadoğu'dan elde edilecek ganimetten pay almak için uğraşıyor.

Türkiye hiçbir dönem emperyalizme böylesine bağımlı olmadı, hiçbir dönem ülkenin kaderi ABD'ye bu denli teslim edilmedi. Ülkemiz böylesine uşak ruhlu, onursuz yöneticilere herhalde hiçbir dönem sahip olmadı, halka düşmanlık hiçbir dönem bu denli pervasız sürdürülmedi.

ÖZAL İKTİDARI, İŞBİRLİKÇİLİĞİN VE HALKA DÜŞMANLIĞIN ADIDIR!

Özal iktidarı için insan hayatının değeri yoktur. Bugün halkımız korumasızdır, can güvenliği için tedbir alınmamıştır. Sığınak yoktur, gaz maskesi dağıtılmamıştır. Çünkü iktidar, halkın değil, ABD çıkarlarının koruyuculuğunu yapıyor. Füzeler halkın yaşadığı kentler yerine ABD üslerinin etrafına yerleştirildi. Polisler halkımız yerine ABD'lileri ve işbirlikçilerini korumakla görevlendirildi. Savaş tacirleri için halkın kanının dökülmesinin, insanların savaşın acıla-

rını yaşamasının, yoksulluğun ve sefaletin artmasının, ülkenin onurunun beş paralık olmasının hiç mi hiç önemi yoktur.

İşbirlikçi ve halk düşmanı niteliği tümüyle açığa çıkan Özal iktidarı, yaptıklarının hesabını mutlaka verecektir.

ÖZAL İKTİDARI SAVAŞ SUÇLUSUDUR VE BİZ SAVAŞ SUÇLULARINDAN HESAP SORACAĞIZ!

- Türkiye'yi ABD'nin batmayan uçak gemisine çeviren, ülkenin ve halkımızın kaderini ABD yönetiminin eline teslim eden;

- Halkımızı savaşa sürmek, insanlarımızı ölüme göndermek isteyen, savaşı protesto edenlere kurşun sıkan, işçilerin grevlerini yasaklayan ve onlara süngü zoruyla işbaşı yaptıran;

- Yoksulluğu ve sefaleti insanların yazgısı haline getiren, savaş zamlarıyla işçiyi, köylüyü, memuru, esnafı, tüm emekçileri ezen;

- Kürtlerin ulusal uyanışını boğmak ve kendi kaderini tayin etmesini engellemek için savaşı fırsat sayan, onları savaş ateşinin orta yerinde korumasız bırakan, yerinden yurdundan eden;

- Devrimcileri yurtseverleri işkence tezgahlarında, sokak ortalarında, dağlarda sorgusuz sualsiz katleden;

BU İKTİDARDAN, ONUN BAŞI ÖZAL'DAN, AKBULUT'TAN, BAKANLAR KURULU'NDAN, ONLARA YETKİ VEREN TÜM MİLLETVEKİLLERİNDEN HESAP SORACAĞIZ!

İşbirlikçiliğin ve emperyalizme uşaklığın, Türkiye'nin ABD'nin bir eyaleti gibi yönetilmesi onursuzluğunun, halklara düşmanlığın, halkımızı savaşla yüz yüze bırakmanın, acı ve yıkımlara yol açmanın, insan kanını emperyalist çıkarlar için akıtmanın, halkları birbirine düşman etmenin, kısaca işlenen tüm savaş suçlarının hesabını soracağız.

ÖZAL, AKBULUT, BAKANLAR KURULU VE SAVAŞA EVET DİYEN TÜM MİLLETVEKİLLERİ SAVAŞ SUÇLUSUDUR!

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ!

KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞ!

ÖZAL İKTİDARINA KARŞI SAVAŞ EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞTIR!

Şubat 1991

DEVRİMCİ SOL

KAMUOYUNA

Son dönemde Ankara'da gerçekleşen devrimci eylemlerin ardından İçişleri Bakanı, Emniyet Genel Müdürü, Ankara Valisi ve Ankara siyasi polisinin kamuoyunu etkileme ve yönlendirmeye yönelik çabaları yoğunluk kazandı. Peş peşe yapılan açıklamalar, gerçeği yansıtmadığı gibi içine düşülen aczi ve telaşı da gösteriyor.

Devrimci mücadelenin gelişmesinden ve yaygınlaşmasından korkan bu güçler, Ankara'da ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinde binlerce insanın sorgusuz sualsiz gözaltına alınıp işkenceden geçirilmesiyle devrimci gelişmenin engellenebileceğini düşünüyorlardı. Ama bu hesap tutmadı. Her şeyi hallettiklerini sandıkları Ankara'da devrimci eylemlerin sürmesi ve kendilerinin acz içinde kalması, onları, eylemlerle ilgisi olmayan insanları gözaltına almaya ve bu insanlara işkence zoruyla bazı eylemleri kabul ettirmeye yöneltmiştir. Bundan amaç, kamuoyuna ne kadar başarılı olduklarını göstermek ve halkı yanıltmaktır.

Alişan Turan'ın gözaltına alınması ve ona, ilgisi olmadığı halde, işkenceyle, faşist doktor Musa Duman'ın cezalandırılması eyleminde yer aldığının kabul ettirilmesi ve aynı yöntemle, eylemle hiçbir ilgisi olmayan başka insanların da eylemde yer aldıklarına dair ifade imzalattırılması bunun ürünüdür.

Bu senaryo, Alişan Turan'ın gerçeği açıklamasını engellemek için cezaevinde tecrit bölümüne konulması, Birtan Altunbaş'ın gözaltına alınarak aynı şeylerin ona da kabul ettirilmek istenmesi biçiminde sürdürülmüştür. Birtan, hazırlanan senaryoda yer almayı reddettiği için öldürülmüştür. Birtan'ın katledilmesi polisin kendi çaresizliğini gizlemek çabasının sonucu olmuştur. Çünkü onlar için insan katletmek sıradan bir olaydır.

Bütün bunlar sürerken Kürdistan kasabı Hulusi Sayın'ın örgütümüzce cezalandırılması, Ankara polisinin senaryosunu bozmuş, zavallılıklarını iyice ortaya çıkarmıştır. Çaresizlik, polisi, bu eylemi gerçekleştirenlerin Alişan Turan'a işkenceyle imzalattırılan ifadede yer alan insanlar olduklarını açıklamaya götürmüştür.

Ankara Valisi Saffet Arıkan Bedük, İçişleri Bakanı Abdülkadir Ak-

su, Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican ve Ankara siyasi polisi, kamuoyuna "eylemcileri bulduk" mesajını verebilmek için, Birtan Altunbaş'ın katledilmesi yanında, ilgisiz insanları lanse ederek ve hedef göstererek bedelini çok ağır ödeyecekleri suçlar işlemektedirler. Bugüne kadar, eylemlerimizle ilgili tek bir eşkal, tek bir isim, tek bir delil bulamamışlardır. Tüm açıklamalar, halkı aldatma amaçlı yalanlardan ibarettir.

Onlar, bundan böyle öldürdükleri her devrimci için bedel ödeyeceklerdir. Birtan Altunbaş'ı katledenlere karşılık, biz de işkencecileri ve iktidar yetkililerini cezalandırmaktan çekinmeyeceğiz. Cezalandırmak için, Birtan'ı bizzat katleden olup olmadığına bakılmadan, işkenceci ve ANAP'lı olmasını yeterli göreceğiz.

İnsanlara işkence yapılmasından ve devrimcilerin işkenceyle katledilmesinden, tüm işkenceciler, onlara emir verenler, onları yönetenler, işkence politikasını onaylayan herkes sorumludur.

İşkence yapan, yaptıran ve yapılmasına GÖZ YUMAN TÜM İKTİDAR YETKİLİLERİ SUÇLUDUR!

Şubat 1991
DEVRİMCİ SOL

1. BÖLÜME EK:

Adnan Özbey'in Cezalandırılması - Ağustos 1990

1990 yılına ait açıklamalardan, Metris Hapishanesi'nin işkenceci yöneticilerinden Adnan Özbey'e yönelik olarak 1990 Ağustos'unda gerçekleştirilen eylemin açıklamasının orijinali bulunamamıştır. Ancak bu sürecin bilgilerinde bir eksiklik olmaması açısından bu eyleme ilişkin bilgiler, bölümün sonuna ek olarak konulmuştur.

Zafer Yolunda 1'de Adnan Özbey eylemi şöyle anlatılmaktaydı: "Şimdi sırada, 12 Eylül faşizminin hapishanelerde estirdiği terörün önde gelen uygulayıcılarından, o dönem Davutpaşa ve Metris hapishanelerindeki işkencelerden ve baskılardan birinci derecede sorumlu olan işkenceci hapishane müdürü, emekli **Binbaşı Adnan Özbey** vardır.

Halkın adaleti kapısını çaldığı gün Adnan Özbey, restoran işleten emekli bir binbaşıdır. Günü gelip de emekli olduğunda, kendini çok güvenlikte hissederek dışarı bile nadiren çıktığı kışlalarını terk etmek zorunda kalan Adnan Özbey, şimdi sivil yaşam içindeydi.

Ama halkın adaleti unutmaz. Unutmamıştır.

Binbaşı Adnan Özbey, müdür ve iç güvenlik amiri olarak görev yaptığı Davutpaşa ve Metris Askeri hapishanelerinin en azılı işkencecilerinden biriydi. l2 Eylül l980'de cunta yönetime geldiği sırada, tutsakları *"İktidar artık biziz, hepinize kazma kürek vereceğim, mezarlarınızı kazın, kurşuna dizileceksiniz"* diyen ve hemen ardından da koğuşlara azgınca saldırı düzenleyen, yine Davutpaşa Hapishane Müdürü Binbaşı Adnan Özbey'dir.

1981-'82 yıllarında, Metris Hapishane müdürüdür bu kez. İşkence, baskı ve yasakların mimarı, planlayıcısı ve uygulayıcısı deneyimli bir işkencecidir artık. Hesap verme günü gelmiştir Adnan Özbey'in. Devrimci Sol savaşçıları İstanbul Ortaköy'de, işlettiği restoran önünde haykırırlar ***"İşkenceci binbaşı, hesap verme sırası sende!.."*** ve basarlar tetiğe, Adnan Özbey ağır yaralanır!"

Adnan Özbey yaralı kurtulduğu eylemden sonra, "Ben işkenceci değilim" diye açıklamalar yapıp, kendini aklamaya çalışır. Devrimci Sol tarafından yayınlanan bildiride Özbey'in suçlarına ilişkin şunlar

sıralanır:

"(...) - Mayıs 1980, Davutpaşa Askeri Cezaevi: Devrimci tutsaklara ateş açıldı. Gemlik Devrimci Sol davasından yargılanan Halil Aydın ayağından vuruldu. Hastaneye gidişi bilinçli olarak engellendiği için, daha sonra ayağı kesildi. Binbaşı Adnan Özbey cezaevi müdürü.

- 20 Ağustos 1980, Davutpaşa Askeri Cezaevi: Devrimci tutsaklar bir kez daha tarandı. 10'dan fazla yaralı. Binbaşı Adnan Özbey cezaevi müdürü.

(...) - Eylül 1980, Davutpaşa Askeri Cezaevi: İrfan Çelik isimli devrimci, Askeri Savcı Abdülkadir Duvarcıoğlu, İç Güvenlik Komutanı Emin Tamer ve Binbaşı Adnan Özbey'in tecrit odasında yürüttüğü işkenceli sorgulamalar sonucu intihar etti.

- 1981-1982, Metris Askeri Cezaevi: Tutsaklara yönelik 'hoşgeldin dayakları', ziyaret yasakları, avukata çıkışta atılan dayaklar, 12 Ocak operasyonu, 28 Mart operasyonu, 14 Mayıs 1982'de başlayan 28 günlük AG ile püskürtülen operasyonlar. Onlarca yaralı ve Binbaşı Adnan Özbey bu kez Metris'teki politikaya yön veriyor. Özel uzman görevli.

- Cezaevi kapılarında tutsak ailelerine sayısız coplattırma suçları."

Adnan Özbey'e ilişkin yukarıdaki alıntı, Devrimci Sol'un bu eylemle ilgili yayınladığı "Hiçbir İşkenceci Cezasız Kalmadı, Kalmayacak!" başlıklı Devrimci Sol açıklamasından alınmıştır, ancak yukarıda belirtildiği gibi, açıklamanın orijinali mevcut değildir.

Metris'in 12 Eylül dönemi müdürü 2 yar

Emekli binba

kurşunlandı.

Metris eski İç Güvenlik Müdürü

Emekli binbaşıya

METRİS CEZAEVİ İÇ GÜVENLİK MÜDÜRÜ'YDU

Emekli binbaşıya s

Ortaköy'deki işlenti restoranda silahlı saldırıya uğrayan emekli binbaşı Adnan Özbey boynundan ve sırtından ağır yaralandı. Olay yerinde 'Devrimci Sol' imzalı bir bildiri bulundu.

AĞIR YARALI – Emekli binbaşı Özbey hastanede ve yaralıdır yerlerde.

Dev-Sol'dan, emekli binbaşıya silahlı saldırı

Sol'un yurduğu eski evi komutanı konuda

mekli

nbaşıya

lahlı saldırı

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Bölüm 2

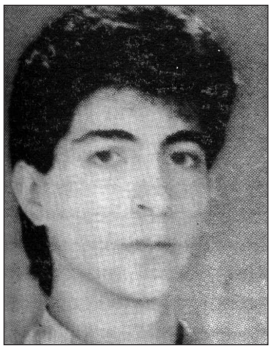
1991

DEVRİMCİ SOL

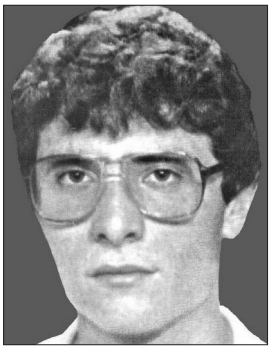
HABER BÜLTENİ

Tarih: 22 Şubat 1991 **Sayı:** 1

İKTİDARIN İŞKENCE YAPMA VE İŞKENCE İLE DEVRİMCİLERİ KATLETMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ!

Ali Rıza AĞDOĞAN

Birtan ALTUNBAŞ

Oligarşi devrimcileri sindirmek amacıyla yeni bir savaş başlattı. Son bir aydır polis terörü ve işkencesi, dizginlerinden boşanmış gibi sınır tanımaz hale geldi, insanlar sorgusuz sualsiz gözaltına alınıp işkenceden geçiriliyor. Şubelerden, karakollardan sık sık insan cesetleri çıkıyor. Birtan Altunbaş'ın Ankara 1. Şube'de işkenceyle öldürülmesinden sonra, bu kez de Ali Rıza Ağdoğan Beyoğlu Karakolu'nun 3. katından güpegündüz aşağıya atılarak katledildi. Polise göre ölümlerin nedeni intihar... Kimi kendini asıyor, kimi 3. kattan atlıyor, kimisi de açlık grevi yaparak ölüyor.

Bu cinayetler ne şekilde gizlenmeye çalışılırsa çalışılsın, sorumluları hesap vermekten kurtulamayacak!.. Katledilen her devrimcinin ve yurtseverin hesabı sorulacak!..

Biz daha önce ANAP iktidarını ve emrindeki polisi defalarca uyardık, işkenceye son verilmesini, aksi halde işkence yapanları ve yaptıranları cezalandıracağımızı söyledik. Uyarılarımız dikkate alınmadığı gibi, işkenceyi daha da artırma yolu seçildi.

ANAP iktidarı, devrimcilere ve halka gözdağı vermeyi amaçlıyor. Toplumsal muhalefet güçlerini sindirmek ve etkisiz kılmak için

korku yaymak istiyor. Eğer, iktidara karşı mücadele etmekte kararlıysanız, başınıza her şey gelebilir mesajını yayıyor.

Dahası, Terörle Mücadele Yasası gibi yeni yasalar hazırlayarak devrimci ve yurtseverlere karşı açılan savaşa hız verme çabası içinde. Sokak ortasında, işkencede insanları katletmeyi meşru bir eylem haline getirmeye çalışıyor.

Aslında bu iş bugün de yapılıyor, insanlar güpegündüz katlediliyor, işkenceyle öldürülüyor. Yeni yasayla sadece, yapılanlara "yasal" kılıf geçirilmiş olacak.

Biz buna izin vermeyeceğiz!

İşkence yapanları, yaptıranları, işkenceyi yönetenleri, işkence politikasını sürdüren ANAP iktidarının tüm yetkililerini, onların hizmetindeki yöneticileri işlenen cinayetlerden sorumlu tutacağız.

Devrimci ve yurtseverleri katledenler hesap vermekten kaçamayacak! Ve ANAP iktidarını, Terörle Mücadele Yasası da kurtaramayacak! Çok geçmeden terör ve işkenceyle, insanları katletmekle devrimci mücadelenin yok edilemeyeceği ortaya çıkacak, sömürü ve zorbalığa dayanan bu düzenin bekasını sağlamanın öyle kolay olmadığı anlaşılacaktır.

Bugün Türkiye'de mevcut yasalar işlemiyor, yasalar, en başta onu koyanlar tarafından çiğneniyor. İnsan haklarının hiçbir değeri yok. Hak aramak bile suç sayılıyor. İşte biz, böyle bir ülkede halkın adaletini uyguluyoruz. İktidar, halkın baskı ve zulüm karşısında öyle çaresiz olmadığını görecektir.

İKTİDARI UYARIYORUZ:

Hangi yasayı çıkarırsanız çıkarın, hangi baskılara başvurursanız vurun, halkın mücadelesini engelleyemeyeceksiniz! Tarihten ders almayan size, devrimci mücadeleyi terörle boğamayacağınızı göstereceğiz! Terörle Mücadele Yasası çıkararak polise öldürme yetkisi vermeniz, "istediğinizi korkmadan öldürün, kimse sizi yargılamayacak" demeniz, kendinizi kurtarmaya yetmeyecek! Halka ne kadar meydan okursanız okuyun, ne kadar yasa ve anayasa tanımaz tavrınızı sürdürürseniz sürdürün, başaramayacaksınız!

Tüm baskılarınız, işlediğiniz tüm cinayetler sizi vuran silaha dönüşecektir!

Bugün emrinizdeki polis öylesine çaresiz ve zavallıdır ki, devrimci eylemleri gerçekleştirenleri bulamadığı için, eylemlerle ilgisi olmayan insanları eylem faili olarak ilan ediyor, yüzlerce insanı gözaltına alıyor, işkenceden geçiriyor, başarılı olduğunu göstermek için adeta çırpınıyor.

Devrimci ve yurtseverleri, "savaşa hayır" diyen insanları, polis baskısı ve terörüne karşı çıkanları toplu olarak gözaltına alma, işkence yapma, kimini sakat bırakma, kimini öldürme hakkını kendinde görenler, yaptıklarının hesabını vereceklerini de unutmasınlar.

Hak ve hukuk olmayan yerde, biz halkın adaletinin uygulayıcısı olacağız! Terörle Mücadele Yasası çıkararak, polise öldürme özgürlüğü tanırsanız, karşılığını da misliyle alacaksınız!

İşkenceye, insan katletmeye son verilmezse, namlularımız, size dönük olacaktır! ANAP iktidarı ve onun hizmetindeki herkes hedefimiz olacaktır!

Beyoğlu Emniyet Amirliği'nin bombalanması ve işkenceci polis komiserlerinden Zeki KAYA'nın cezalandırılması eylemlerini, Birtan ALTUNBAŞ ve Ali Rıza AĞDOĞAN'ın katledilmesine cevap olarak gerçekleştirdik.

Ali Rıza AĞDOĞAN'ın 3. kattan atılarak öldürüldüğü Beyoğlu Emniyet Amirliği'ne 21.2.1991 günü saat 17:10'da yerleştirdiğimiz iki bombadan ilki, ayarladığımız gibi saat 17.20'de patlamış ve binanın büyük hasar görmesine, içinde bulunan çok sayıda işkencecinin yaralanmasına yol açmıştır. Aynı gün saat 21.30'da patlayan ikinci bombanın etkisiyle, bu kez Emniyet binası yıkılmış, birkaç polis daha yaralı veya ölü olarak hastaneye kaldırılmıştır. Binaya bomba yerleştirilirken gözaltında bulunan insanların zarar görmemesi için gereken özen gösterilmiştir.

Biz bu eylemlerle, iktidarın emrindeki işkenceci polis şeflerine, devrimcilere gözdağı vermek için, işkenceyle insan katletmenin hiçbir işe yaramayacağını, devrimciler karşısında zavallı ve çaresiz kalmaya mahkum olacaklarını gösterdik. Öyle ki, bombaları yerleştirirken, onlar insanlara işkence yapmakla meşguldüler...

İşkenceciler, suçluluk kompleksi ve halk nezdindeki çaresizlikleri ortaya çıkacak endişesiyle Beyoğlu Emniyet Amirliği'nin bomba-

lanması eylemlerimizi gizlemeye çalışıyorlar. Tahrip olan ve yıkılan binada birçok işkencecinin yaralandığı ve muhtemelen ölenler olduğu kamuoyundan saklanıyor. Prestij kurtarmak için olsa gerek, eylemimizi, komik bir biçimde "tüp patlaması" diye açıkladılar! Oysa bina yıkılmış haldedir, basının görmesini engellemek için yollar trafiğe kapatılmış ve basına sansür konmuştur.

Daha önce işkencelerden ve devrimcilerin öldürülmelerinden ANAP iktidarının ve onun hizmetinde olan herkesin sorumlu olacağını, ANAP sorumlularının ve işkencecilerinin cezalandırılacağını açıklamıştık. Bu eylemlerimiz bir uyarı olmalıdır. Cinayetlerinize devam ederseniz karşılığını alacaksınız ve yalnız devrimcilerin değil, sizin de cenazeleriniz kalkmaya devam edecektir!

BİRTAN VE ALİ RIZA'NIN ANISI YAŞAYACAK!

İŞKENCELERDEN VE DEVRİMCİ KATLİAMINDAN
TÜM ANAP YÖNETİCİLERİ VE İKTİDAR YETKİLİLERİ SORUMLUDUR!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Polis binasında esrarengiz patlamalar

İSTİHBARAT SERVİSİ

BEYOĞLU Küçükparmakkapı'daki Beyoğlu Emniyet Amirliği'ne bağlı Ekipler Amirliği'ne ait bir binada dün akşam, dört saat arayla iki ayrı patlama oldu. Polis, ilkini tüp patlaması olarak açıkladı. Ancak patlamayı "...Daha önce Beyoğlu Emniyet Amirliği olarak kullanılan binadaki ilk patlama saat 18.00'de meydana geldi. Patlama sonucu binanın arka kısmında ve çevre binalarda hasar oldu.

Polis yetkilileri, patlamanın yedi katlı binanın en üst katında bulunan çay ocağındaki tüpün infilak etmesinden kaynaklandığını öne sürdüler.

•İKİNCİ PATLAMA

Polisin bu açıklamasının

● Beyoğlu Küçükparmakkapı'daki Beyoğlu Emniyet Amirliği'ne ait bir binada, dün akşam dört saat arayla iki patlama oldu. Patlamayı, yasadışı Dev-Sol Silahlı Devrim Birlikleri adlı örgüt üstlendi

ardından çok geçmeden saat 22.05'te aynı binada ikinci patlama oldu. Bu patlama da kişiler, patlamaları yasa dışı Dev-Sol Silahlı Devrim Birlikleri adlı örgüt adına üstlendiler. Telefon eden kişiler **"Ankara'da Birtan Altunaş'ın, İstanbul'da da Ali Rıza Ağdoğan'ın işkence ile katledilmesini protesto etmek için binaya bomba yerleştirdik"** dediler.

Ali Rıza Ağdoğan'a Beyoğlu Emniyet Amirliği'nde işkence yapıldığı, daha sonra binanın üçüncü katından atılarak, intihar ettiği süsü verilmek istendiği öne sürülüyordu.

Komiser öldürüldü

● Sefaköy Karakolu'nda Grup Amiri olarak görev yapan Zeki Kaya, 2 kişi tarafından uzun namlulu otomatik silahlarla çapraz ateşe tutuldu. Olay yerinde can veren Kaya'nın 4 yıl önce şark hizmetinden İstanbul'a geldiği ve siyasi şube dahil 5 ayrı yerde çalıştığı bildirildi.

SEFAKÖY Karakolu Grup Amiri Komiser 39 yaşındaki **Zeki Kaya**, 2 kişi tarafından uzun namlulu otomatik silahlarla çapraz ateşe tutularak öldürüldü. **Güngören Mareşal Çakmak Mahallesi Azak Sokak 18 numaradaki Zeynep Apartmanı**'nın önünde, saat BMW marka 34 D 0890 plakalı otomobile bindi. Bu sırada, sokağın köşesinde bekleyen 2 kişi koşarak otomobile yaklaştı ve **Kaya**'ya çapraz ateş açtılar. Uzun namlulu otomatik silah kullanan saldırganlar, daha sonra yaya olarak uzaklaştılar. **Zeki Kaya** ise, baş ve göğsüne isabet eden kurşunlarla olay yerinde öldü.

Yapılan ilk inceleme ve araştırmada, olay yerinde 13 boş kovan bulundu ve ilk inceleme sonucu, silahların bir süre önce Sefaköy'de tekel satış deposunun soyulması olayında kullanılanlara benzediği bildirildi.

Zeki Kaya'nın, 17 yıllık polis olduğu ve 1987 yılında Şark hizmetini tamamlayarak **İstanbul**'a geldiği belirtildi. **Kaya**'nın **İstanbul**'da Fatih İnfaz Amirliği, Mali Şube, Siyasi Şube ve Asayiş Şubesi'nde çalıştığı, 2 ay önce de Sefaköy Karakolu Grup Amirliği'ne getirildiği bildirildi.

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 1 Mart 1991 **Sayı:** 2

ÖZEL HAREKAT TİMİ ELEMANLARINDAN İŞKENCECİ KATİL SABRİ CEYLAN'I CEZALANDIRDIK

Son dönemde Emniyet Müdürlüklerinde ve karakol binalarında işkenceyle katledilenlerin ardı arkası kesilmiyor. İktidarın işkence politikasına hız vermesiyle birlikte, emrindeki poliste, kendi üzerine düşeni fazlasıyla yerine getiriyor. Kimseye hesap vermek zorunda olmadığını ve istediğini yapabileceğini gösterircesine insanları bir bir katlediyor. Sonra da halkla adeta alay edercesine, emniyet ve karakol binalarında işlenen bu cinayetleri, kamuoyuna "kalp krizi", "intihar", "pencereden atladı" gibi gülünç gerekçeler uydurarak yansıtıyor.

Bu cinayetlerin amacı, halka ve devrimcilere korku ve gözdağı vermektir. Katledilenler sadece devrimciler değildir. Çeşitli nedenlerle gözaltına alınan insanların bile, bir süre sonra emniyet ve karakol binalarından cesedinin çıkar hale gelmesi, işkencenin ulaştığı boyutu ve yaygınlığı göstermesi açısından çarpıcıdır.

Kamuoyuna yansıdığı kadarıyla son üç ayda işkence sonucu dokuz kişi katledilmiştir. Ankara'da Birtan ALTUNBAŞ, Haydar ARMAN, İhsan BAŞBUĞU; İstanbul'da Ali Rıza AĞDOĞAN, İdris CAN; Mardin Derik'te Yakup AKTAŞ; Cizre'de Tevfik TİMUR; Kars'ta Kasım ARAS; Mersin'de İbrahim ATEŞ yapılan işkenceler sonucu yaşamlarını yitirmişlerdir.

Bu insanların katledilmesinin sorumlusu ANAP iktidarı ve onun emrindeki polis şefleridir.

Biz daha önce iktidarı ve emrindeki yöneticileri defalarca uyardık. İşkence politikasına son verilmesini, aksi halde işkencelerden ve insanların işkenceyle katledilmesinden, işkence yapanlar kadar işkence emrini verenleri, işkenceyi yönetenleri ve işkence politika-

sını onaylayan herkesi sorumlu tutacağımızı açıkladık.

İşkence tüm hızıyla devam ediyor. İnsanlar hiçbir gerekçe olmaksızın gözaltına alınıyor, işkenceden geçiriliyor, ilgisi olmadıkları eylemlerle zorla "fail" haline getiriliyor ve tutuklanıyorlar.

ANAP iktidarı ve onun emrindeki tüm yöneticileri, başta Ankara Valisi Saffet Arıkan BEDÜK, İçişleri Bakanı Abdülkadir AKSU, Emniyet Genel Müdürü Necati BİLİCAN, DGM Başsavcısı Nusret DEMİRAL, yardımcısı Ülkü COŞKUN, Ankara Emniyet Müdürü Hasan ÖZDEMİR ve Ankara Siyasi polisi olmak üzere işkence yapan, yaptıran ve işkence politikasını onaylayan herkesi bir kez daha uyarıyoruz.

Eylemlerimizle ilgisi olmayan insanları gözaltına alarak, hazırladığınız senaryoları onlara kabul ettirmeniz; sizin çaresizliğinizi gösterir. Eylemlere "fail" uydurma çabanız bir işe yaramayacak, oynadığınız oyun geri tepecektir. İnsanları gözaltına alma, işkence yapma-yaptırma, onları suçlama ve tutuklama politikasını sürdürmekte ne kadar ısrarlı olursanız olun, bir sonuç elde edemeyeceksiniz. Bu politikadan geç kalmadan vazgeçin! İşlediğiniz suçları çoğaltmaya devam etmeyin! Aksi halde hesap vermekten kurtulamayacaksınız!

Sadece Devrimci Sol elemanlarına yönelik işkence ve cinayetlerinizin değil, tüm halka yapılan işkencelerin, sıradan insanların katledilmesinin de hesabını soracağız!

Özel Harekat Timi'nde görevli işkenceci polis Sabri CEYLAN'ı Kürt halkına ve devrimcilere yönelik operasyonlara katıldığı için cezalandırdık. Bu kez yaralı olarak kurtuldu, ancak bir dahaki sefere bu şansı olamayacaktır.

Eğer işkence politikasını sürdürmeye devam eder ve insanları katlederseniz, biz de karşılık vermeye devam edeceğiz.

İŞKENCECİLER CEZASIZ KALMADI, KALMAYACAK!

İŞKENCEDE KATLEDİLENLERİN ANISI YAŞAYACAK!

ANAP İKTİDARI VE EMRİNDEKİ YÖNETİCİLER, İŞKENCELERİN VE İŞKENCEYLE İNSANLARIN KATLEDİLMESİNİN HESABINI VERECEKTİR!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 1 Mart 1991 **Sayı:** 3

TOPRAKLARIMIZ EMPERYALİST KATİLLERİN ÜSSÜ DEĞİLDİR

Ortadoğu halklarını hedef alan emperyalist saldırganlığın merkezleri içinde Türkiye'deki NATO ve ABD üsleri de yer aldı. İncirlik, Erhaç, Batman üslerinden kalkan ABD uçakları, Irak halkına ölüm yağdırdılar. Irak'a atılan onbinlerce bombayla, asker-sivil ayrımı yapılmaksızın, binlerce insan vahşice katledildi. Irak, ekonomik ve kültürel tüm zenginliği ile imha edildi.

Tüm gizleme çabalarına rağmen, bugün emperyalist güçlerin binlerce insanı nasıl katlettiği yavaş yavaş ortaya çıkıyor.

Ortadoğu'da teknolojinin tüm olanakları kullanılarak büyük bir katliam gerçekleştirildi.

Bu katliamları asla unutmayacağız!

Özal iktidarı, Türkiye topraklarının katliam üssü olarak kullanılmasına izin vererek emperyalizmin halklara karşı işlediği suçlara ortak oldu. Kadın-çocuk demeden binlerce insanın bombalarla yakılmasından, sığınaklarda diri diri kavrulmasından en az emperyalizm kadar Özal iktidarı da sorumludur.

Özal'ın izlediği politika, halkları birbirine düşman etme, kırdırma politikası olmuştur. Bu politikayla Türkiye, halkların nezdinde, ABD emperyalizminin güdümünde yeni bir İsrail haline getirilmiştir.

Savaşla birlikte Türkiye'deki ABD ve NATO üslerinin, emperyalizmin ülkemizdeki varlığını güçlendirme ve bağımlılığı pekiştirmeden başka bir işlevi olmadığı açık biçimde görülürken; ABD ve NATO üslerinin kapatılmasının, emperyalist bağımlılığı pekiştiren tüm ikili anlaşmaların iptal edilmesinin, başta NATO olmak üzere tüm

emperyalist ittifaklardan çıkılmasının ne kadar önemli olduğu bir kez daha ortaya çıktı.

Emperyalizmin uşaklığını yapan Özal iktidarı sayesinde artık emperyalist katiller, ülkemizde kendi ülkelerindeymiş gibi dolaşabiliyorlar. İktidar, halkın can güvenliği için hiçbir tedbir almazken, ABD'liler için her şeyi seferber edebilmiştir.

Bunlar unutulmayacaktır.

TÜRKİYE, EMPERYALİZMİN ÇİFTLİĞİ DEĞİLDİR!

Özal iktidarından emperyalizme uşaklığın, ulusal onursuzluk politikasının hesabını soracağız! Halkların kanını dökerek çıkar sağlama onursuzluğu cezasız kalmayacak!

ÖZAL İKTİDARINA KARŞI SAVAŞ, EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞTIR diyerek, Bağımsız ve Demokratik Türkiye için mücadeleyi yükselteceğiz!

Bugün emperyalistler Irak halkını katlettiği ve Irak'ı yıkıma uğrattığı için zafer çığlıkları atıyorlar. Bununla boş yere övünmesinler. Çünkü devrimcilerin önderlik ettiği bir halk mücadelesini boğmuş değiller. Başarıları, bir zamanlar desteklediklerı ve işbirliği yaptıkları ama şimdi savaştıkları Saddam yönetimine isteklerini kabul ettirmekten ibarettir. Bu tür yönetimlerin emperyalizmle zaman zaman çatışsa bile ona karşı direnemediği yeni bir olgu değildir.

Ortadoğu'da emperyalizme karşı savaş bitmemiştir!

ABD, Irak'ı dize getirdi diye savaşın bittiğini sanmasın! Savaş, Arap, Türk, Kürt, Acem halkları nezdinde eskisinden daha şiddetli olarak sürecek ve halklar, emperyalizme yaslanan işbirlikçi iktidarlara son vererek, halklara zorla dayatılan statükoları yerle bir edecektir!

Irak halkı da iktidarı bizzat eline aldığında, emperyalizme karşı gerçek direnişi örgütleme ve onu yenilgiye uğratmayı başaracaktır!

ABD'nin Irak'a Kuveyt'i kurtarmak için değil, Ortadoğu petrolleri üzerinde denetim kurmak için saldırdığı, halkların zenginliklerini gaspederek onları köleleştirmek istediği, tüm dünyaya "ya bana bo-

yun eğersiniz ya da başınıza bomba yağar" mesajını verdiği ve emperyalist saldırganlığın artık sınır tanımaz bir hale geldiği bir gerçektir.

Ama halklar emperyalizme boyun eğmeyecek.

Emperyalizmin terör ve katliamı, anti-emperyalist bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerini engelleyemeyecektir!

BİZ, EMPERYALİZME VE ÖZAL İKTİDARINA YÖNELİK EYLEMLERİMİZE DEVAM EDECEĞİZ!

Kendini dolar karşılığı emperyalizme kiralayan kiralık katil rolüne soyunan Özal iktidarından emperyalizmle işbirliğinin ve Arap halklarının katledilmesinin hesabını soracağız!

Türkiye ve Kürdistan topraklarının, emperyalizmin halklara karşı giriştiği katliamın üssü haline getirilmesinin hesabını soracağız!

Bu amaçla, İzmir NATO karargahında görevli **Amerikalı Yarbay ALWİN MACKE** örgütümüz tarafından cezalandırılmıştır.

ABD VE NATO ÜSLERİ DERHAL KAPATILMALIDIR!

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİ ÖZAL İKTİDARI!

HALKLARIN EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞI SÜRECEK!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 7 Mart 1991 **Sayı:** 4

İKTİDAR YALANLARIYLA KİTLELERİ KANDIRMAK İSTİYOR

1. 3. 1991 tarihinde TV ve günlük basında Adana'da ABD'liyi öldürenlerle, ABD Konsolosluğu'nu ve ABD Kültür Derneği'ni bombalayanlar yakalandı haberleri yer aldı.

Daha önce de İstanbul'da ve Ankara'da benzer haberlere rastlanmıştı.

İstanbul Emniyet Müdürü Mehmet AĞAR, Beyoğlu Emniyet Amirliği'nin bombalandığını gizlemek için, tüp patladı yalanını savurmuştu. Keza Ankara Emniyeti'yle beraber çalışan Ankara DGM savcısı Nusret DEMİRAL da; Hulusi SAYIN ile Musa DUMAN ve Halil ÇETİN'i öldürenler yakalandı diyerek; eylemlerle uzaktan yakından ilgisi olmayan Mücadele Dergisi muhabirlerini günlerce basında katiller yakalandı diye reklam etmişti, ediyor. Tatmin edici bir şey bulamadığından gözaltı süresini yasalara aykırı şekilde uzattıkça uzattı.

Eylemler karşısındaki çaresizlik ve acizlik, koca DGM savcılarına kendi koydukları yasaları çiğnetiyor, işkence süresini uzattırıyor. Mehmet AĞAR kendi amirliğini bile korumaktan aciz olduğundan Beyoğlu Emniyet Amirliği'nin bombalanmasını tüp patladı yalanıyla geçiştirmek istemişti. Yaralı ve ölü polisleri açıklamaktan kaçınmıştı. Ama her ne hikmetse basına tüp patladı diye açıkladığı amirliği göstermek istememişti.

Aynı yalan haber vermeye; Adana Emniyet Müdürü, Terörle Mücadele Dairesi Eski Başkanı Mete ALTAN da katıldı.

1.3.1991 tarihli basında ve TV'de ABD'liyi öldüren ile ABD Konsolosluğu'nu ve ABD Kültür Merkezi'ni bombalayan Devrimci Sol'cular yakalandı haberi yeraldı. Öncekilerde olduğu gibi bu ha-

ber de baştan sona yalandı ve düzmece idi. Mete ALTAN'ın kendi prestijini kurtarma gayretinden kaynaklanıyordu.

Yılların deneyimli polis şefi; Terörle Mücadele Dairesi Eski Başkanı, Adana Emniyet Müdürü Mete ALTAN; kendi sorumluluk bölgesinde peşpeşe gerçekleşen eylemleri açıklama cesaretini gösteremezdi. Mete ALTAN'ın benim olduğum bölgede eylem olmaz, burası İstanbul değil havası söndü. Peşpeşe gerçekleşen eylemlerle prestijine ağır bir darbe indirildi. Adana'da da eylem yapılacağı gösterildi.

Mete ALTAN, prestijini kurtarmak için hayali eylemciler yarattı. Alenen bilinen, yerleri yurtları belli olan kişileri eylemci diye lanse edip, eylemi yaparlar ama yakalanırlar yalanıyla durumu kurtarmaya çalıştı.

İktidar mensupları gerçeklerin duyulmasından korkuyor. Devrimci eylemleri yalan ve demagojileriyle karalamaya çalışıyor. Böbürlendiği emniyet müdürleri ve savcılarının acizliklerini örtmeye çalışıyor. Hala devlet güçlüdür eylem yapamazlar imajını vermeye çalışıyor.

Bütün bunlar nafile. Devrimci eylemlerimizle gerçekleri bütün çıplaklığıyla kitlelere götüreceğiz. İktidarın yalanlarını su yüzüne çıkaracağız. Acizliklerini, zavallılıklarını sergileyeceğiz. İşkence yapıp eylemci yakaladık yalanlarını bir bir ortaya dökeceğiz.

YALANLARLA EYLEMLERİMİZ KARARTILAMAZ!

YALANLARLA KİTLELERİN KANDIRILMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ!

EYLEMLERİN FAİLİ YAKALANDI YALANI, KİTLELERİ KANDIRAMAYACAK!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 11 Mart 1991 **Sayı:** 5

KAMUOYUNA

Yüzyıl dergisinin 10 Mart 1991 tarihli 5. sayısının Merhaba köşesinde Serhan Bolluk imzasıyla yayınlanan haberde, Cengiz Çandar'la ilgili yapılan yayından sonra Yüzyıl'a iki tehdit telefonu geldiği, bunlardan birinde, "Devrimci Sol, Silahlı Devrimci Birlikler" adına konuştuğunu söyleyen şahsın "yayınlarınızla bizi provoke ediyorsunuz, sizi cezalandıracağız" dediği öne sürülüyor.

Örgütümüzün böyle bir tehdit telefonu ile hiçbir ilgisi olmadığı gibi, Yüzyıl yöneticilerini ve çalışanlarını "cezalandırma" diye bir politikası ve tutumu da yoktur. Olay, örgütümüz hakkında şaibe yaratmayı amaçlayan bir provokasyondur.

Kamuoyunu bilgilendiririz.

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 17 Mart 1991 **Sayı:** 6

EMPERYALİZMİ ÜLKEMİZDEN KOVACAĞIZ

Irak halkının katliama uğratıldığı emperyalist savaşın ardından, şimdi de ABD, "barış"ın güvence altına alınması adına, bölgedeki askeri varlığını güçlendirme ve kalıcı kılmanın adımlarını atıyor. ABD Dışişleri Bakanı James BAKER, bölgede ABD'nin çıkar ve isteklerine uygun bir düzen kurulması için Ortadoğu ülkelerini dolaşıyor.

BAKER'in ziyaret ettiği ülkelerden biri de Türkiye.

Ortadoğu'da yerleşik bir güç haline gelmeyi amaçlayan ABD, ülkemizdeki varlığını daha da pekiştirmek istiyor. Yeni üsler elde etmek, daha fazla kuvvet ve cephane bulundurmak, bunun için yeni ikili anlaşmalar yapmak istiyor. ABD'nin planı, Körfez'e yığdığı askeri gücün bir kısmını, bölgeye istediği anda müdahale edecek bir hazır kuvvet olarak Türkiye'de konumlandırmak. Bu kuvvet sayesinde, Ortadoğu'daki ilerici ve anti-emperyalist güçleri baskı altında tutmak; gelecekte ABD çıkarlarını tehdit etmeleri halinde bertaraf etmektir. Bu planda Türkiye'ye biçilen rol, ABD'nin bir silah ve cephane deposu olmasıdır.

BAKER'in ülkemize gelişinin nedeni budur.

BAKER, ülkemizi, halklara karşı işlenen katliamların, emperyalist saldırganlık eylemlerinin üssü haline getirmek istiyor. Türkiye, emperyalizmin çiftliği değildir. Olmayacaktır!

BAKER, ÜLKEMİZDEN DEFOLMALIDIR!

İşbirlikçi ÖZAL iktidarı, ABD'nin isteklerini yerine getirmeye dünden razı bir tutum içindedir. Savaş sırasında Bush'un bir dediğini iki etmeyen Özal, Ortadoğu'da emperyalizme bekçilik yapmanın ABD'ye yeni üsler, yeni imtiyazlar vermenin hazırlıklarını yapıyor.

Savaşla birlikte ülkemizdeki ABD ve NATO üslerinin hangi amaçlarla kullanıldığını, bu üslerden kalkan uçakların Irak halkının katliamına nasıl katıldığını hep birlikte gördük. Türkiye'deki üslerin ülkeyi savunmakla hiçbir ilgisi olmadığı, aksine emperyalist saldırganlığın yayılmasının aracı olduğu bir kez daha ortaya çıktı. Buna rağmen ABD'ye yeni üsler ve yeni imkanlar tanımak, gelecekte Ortadoğu'da başka halkların da Irak halkı gibi katledilmesine şimdiden ortak olmak demektir. Halkımızı istemediği bir savaşla yüzyüze getirmek, savaş ateşinin ortasına atmak demektir.

Ülkemizde daha fazla ABD üssü kurulmasına hayır diyoruz.

Mevcut tüm üsler kapatılmalı, emperyalizmin ülkemizdeki tüm varlığına son verilmelidir! Türkiye'nin emperyalizmin katliam üssü haline getirilmesine razı olmayacağız!

ABD'ye ülkenin kapılarını ardına kadar açan ÖZAL iktidarı, emperyalizme uşaklığın hesabını verecektir.

ÖZAL iktidarı, emekçi halkımızın daha iyi bir yaşam için talep ettiği her şeyi reddederken, ABD'nin tüm isteklerine tereddütsüz evet diyor. Çünkü iktidar geleceğini ABD'ye ipotek etmiştir. ÖZAL'ın ipleri, emperyalist yöneticilerin elindedir. ÖZAL, ABD'nin kuklası ve uşağıdır.

Biz bağımsız Türkiye için emperyalizmin ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel tüm varlığından arınmış bir ülke için savaşmaya devam edeceğiz!

Emperyalizme ve işbirlikçisi ÖZAL iktidarına karşı mücadelemiz sürecek!

Ülkemizdeki tüm ABD ve NATO üslerinin kapatılmasını, emperyalist güçlerin Ortadoğu'dan ve ülkemizden ellerini çekmesini istiyoruz. Halkların kendi geleceklerini tayin etme hakkına yapılan her türlü tecavüze son verilmesini istiyoruz.

Savaşımız, emperyalizmi ülkemizden kovana kadar devam edecektir!

Örgütümüz bu amaçla, Ankara'da İnterbank ile Amerikan IBM; Adana'da Türk-Amerikan Kültür Merkezi ile Amerikan Life Sigorta şirketi; İzmir'de Amerikan Araç Bakım Merkezi ile Amerikan General Motors; İstanbul'da Bank of Boston, SKY Courier İnternational-

INT-BSS adlı Amerikan şirketleri, Amerikan Neşriyat Merkezi, Pepsi Cola İdari Merkezi, Amerikan-Sabancı Ortaklığı Cigna-SA sigorta şirketi ile Amerikan General Motors şirketinin bombalanarak tahrip edilmeleri eylemlerini gerçekleştirmiştir.

EMPERYALİST EŞKİYA BAKER, ÜLKEMİZDEN DEFOL!
ABD VE NATO ÜSLERİNE HAYIR!
YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE!
ORTADOĞU, ORTADOĞU HALKLARININDIR!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 18 Mart 1991 **Sayı:** 7

İŞKENCECİLER CEZASIZ KALMAYACAK!

Son dönemde Ankara'da, Emniyet ve karakol binalarında art arda insanlar ölüyor. Ankara Valisi Saffet Arıkan BEDÜK ve Ankara polisinin yönlendirmesiyle, devrimci, yurtsever ve halktan insanlar işkence ile katlediliyorlar. Kamuoyuna yapılan açıklamalarda, ölümlerin işkence sonucu olduğu gizlenerek gülünç gerekçeler ileri sürülüyor.

İşkence ve devlet terörünün ulaştığı boyut bir kez daha gösteriyor ki, Türkiye, yasaların, bizzat onları koyanlar tarafından ihlal edildiği ve yok sayıldığı bir ülkedir. İşkencenin insanlık dışı bir davranış olduğunu söyleyen iktidar yetkilileri, bizzat işkence yapılması emrini verenler oluyor; işkence, devletin sistemli olarak başvurduğu yöntem olarak yaygın bir şekilde uygulanıyor. İşkenceciler hakkında açılan davalar, işkenceyi ve insan hakları ihlallerini engellemek için oluşturulan kurumlar, TBMM bünyesinde kurulan İnsan Hakları Komisyonu, açılan soruşturmalar vb. hepsi, işkenceyi ortadan kaldırmayı hedeflemiyor. Bunlar, ülkede oynanan demokrasicilik oyununun birer parçası olup halkı aldatmaya yöneliktir.

Böyle bir ülkede iktidara karşı silahlı mücadeleye başvurmaktan başka yol yoktur.

Önceki bültenlerimizde, işkenceye son verilmesini, aksi halde misilleme yapacağımızı, işkencelerden ve işkencede ölümlerden tüm işkencecileri ve iktidar yetkililerini sorumlu tutacağımızı belirtmiş ve uyarıda bulunmuştuk. Ama uyarılarımız dikkate alınmadı.

Kürdistan kasabı Hulusi SAYIN'ın cezalandırılması eylemi ardından, Ankara Valisi Saffet Arıkan BEDÜK, Ankara Emniyet Müdürü Hasan ÖZDEMİR, DGM Başsavcısı Nusret DEMİRAL ve yardımcısı Ül-

kü COŞKUN'un düzenlediği komployla, eylemle hiçbir İlgisi olmayan (bunu kendileri de çok iyi biliyor) bazı devrimciler gözaltına alınmış ve günlerce süren işkencelerden geçirilmişlerdir. Erol ÖZBOLAT, İbrahim BİNGÖL, Alp ASLAN kamuoyuna eylemin "failleri" olarak lanse edilmiş, tutuklanarak cezaevine gönderilmişlerdir. Üstelik bu komploda basın da kullanılarak kamuoyu oluşturulmaya çalışılmıştır.

Ancak komplo tutmamıştır. Ne basın, ne de kamuoyu, Ankara Valisi, siyasi polisi ve DGM savcılarının yalanlarına inanmamışlardır. Hiç kuşku olmasın ki, komplo tezgahlayanların tüm oyunu boşa çıkartılacak, maskeleri düşürülecektir.

Ankara Valisi Saffet Arıkan BEDÜK tam bir zavallıdır. Yoldaşımız Birtan ALTUNBAŞ'ın ve devrimci demokrat İmran AYDIN'ın katledilmesine misilleme olarak işkenceci polis Avni DOĞAN'ı cezalandırmamız üzerine, "eylemin faillerini tesbit ettik" diyerek, kamuoyuna eylemin faili olarak adı daha önce lanse edilen Berdan KERİMGİLLER'i açıklıyor. BEDÜK, çaresizlik içinde kıvranıyor. Kıvranıyor çünkü, savaşçılarımızı yakalayamaması gelecek kariyerine gölge düşürüyor. Bu yüzden her eyleme, alelacele bir "fail" yaratma yoluna gidiyor. Berdan KERİMGİLLER'in eylemimizle hiçbir ilgisi olmadığını o da biliyor. Ama kendini başarılı göstermek ve devrimcilere gözdağı vermek için yalana ihtiyaç duyuyor, işkence ile, ilgisiz insanlara eylem kabul ettiriyor.

Ve şu gerçek bir kez daha açığa çıkıyor:

Faşizm için "adalet" ve "demokrasi" kavramları sadece birer demagoji malzemesidir. Faşist şefler için, baskı, işkence, cinayet, yalan, hile, her yola başvurmak mubahtır. Eylemcileri yakalayamayınca, buldukları devrimci, demokrat, ilerici insanları rahatlıkla eylemlerin sorumlusu gösterebilirler, işkenceyle eylemleri onlara kabul ettirip sonra basına lanse edebilirler, savcılar eliyle tutuklatabilir ve kazandıkları "başarıyla" övünebilirler. Ankara ve Adana polisinin bu yolda epeyce mesafe aldığı görülüyor.

Ama hemen belirtelim ki, bu işkenceci ve halk düşmanlarını asla affetmeyeceğiz. Ankara'da işkenceleri yöneten, komploları tezgahlayan faşist şefler, Saffet Arıkan BEDÜK, Hasan ÖZDEMİR, Nusret DEMİRAL, Ülkü COŞKUN, Abdulkadir AKSU hesap vermekten kurtu-

lamayacaktır! Bunu şimdiden bilmelerinde yarar vardır. Onları, korumaları da koruyamayacak! Kendi suçlarına, pisliklerine korumalarını da ortak edip yaşamlarını boşa riske sokmasınlar.

Saffet Arıkan BEDÜK'ün, Hasan ÖZDEMİR'in, Nusret DEMİRAL'ın, Ülkü COŞKUN'un, Abdulkadir AKSU'nun ve tüm halk düşmanlarının, çocukları ve yakınlarını da uyarıyoruz!

Onlar halka zulmedilmesinden, işkencelerden, insanların işkenceyle katledilmelerinden, ilgisiz insanlara "suç" isnat edilmesinden sorumludurlar. Onlar bu suçları işlemekten vazgeçmedikçe, halktan özür dileyip halkın adaletine sığınmadıkça cezalandırılmaktan kurtulamayacaklardır. Ülkede "adalet" denen kurum, tekellere, büyük toprak sahiplerine, devleti elinde tutan faşist yönetici güruha hizmet ettiği için, halkın adaletini biz uygulayacağız. Ve bu işkenceci şefleri cezalandıracağız!

Ankara Siyasi Şube'nin işkenceci polislerinden Avni DOĞAN'ın cezalandırılması eylemimiz Vali Saffet Arıkan BEDÜK ve Ankara polisi tarafından kamuoyuna **"kahve taraması" şeklinde duyurulmuştur: Bu doğru değildir.** Bizim rasgele kahve tarama gibi hedefsiz eylem anlayışımız yoktur. Eylemimizde bizzat Avni DOĞAN hedef alınmış ve hedefe vurulmuştur. Masadaki başka bir kişinin ölmesi ve iki kişinin yaralanması, amacımız dışında gerçekleşmiş olup bundan dolayı üzüntü duyuyoruz. Bu kişilerin işkenceci polisle içli dışlı olmaları ve eylem anında paniğe kapılmaları istenmeyen gelişmelere neden olmuştur. Örgütümüz bu kişilerin durumunu araştırıp ortaya çıkaracak, gerekirse kendilerinden ve yakınlarından özür dileyecek, gereken maddi desteği verecektir.

Buna rağmen, belirtmemiz gerekir ki, eylem sırasında işkence suçuyla doğrudan ilişkili olmayan bir insanın ölmesi ve iki kişinin yaralanmasının gerçek sorumlusu işkencecilerdir. Onlar suçlarını açıklayıp devrimci adalete sığınmadıkça bu tür olumsuzlukların sorumlusu olmaya devam edeceklerdir.

İŞKENCECİ VE HALK DÜŞMANLARIYLA İLİŞKİSİ OLANLARI UYARIYORUZ!

İşkenceci polislerle, 12 Mart'ta, 12 Eylül'de ve bugün devletin çe-

şitli kademelerinde yer alan ve halk düşmanlığı yapan bakan, müsteşar, müdür, general, subay, savcı, hakim vb, kişilerle ilişki kurmayın! Varsa hemen kesin ve onları tecrit edin. Onlar yüzünden siz de istenmeyen üzücü sonuçlarla karşılaşmayın!

İŞKENCECİLER VE HALK DÜŞMANLARI DEVRİMCİ ADALETTEN KAÇAMAYACAKTIR!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Canverenlerden biri siyasi polis...

Ankara'da kahve tarandı: 2 ölü

ANKARA, ÖZEL

ANKARA'nın Etlik semtinde dün akşam silahlı kişilerce ateş açılan kahvehanede biri polis iki kişi öldürüldü, iki kişi de yaralandı. Olayı üstlenen yasadışı Dev-Sol örgütü, eylemin **Birtan Altınbaş** ve **İmran Aydın**'ın işkenceyle öldürülmesine misilleme olarak yapıldığını belirtti.

Etlik Yunus Emre Caddesi'ndeki Dostlar Kıraathanesi dün akşam saat 19.30 sıralarında silahlı dört kişi tarafından kurşunlandı. Kimliği meçhul kişiler, sokaktaki bir ağaca da bomba süsü verilmiş paket bırakarak kaçtılar.

Kurşunlama sırasında yaralanan **Murat Soytürk** adlı emekli hemen öldü. Yaralı olarak hastaneye kaldırılan Siyasi Şube'de görevli polis memuru **Avni Doğan** da kaldırıldığı hastanede kurtarılamadı. Yaralanan iki kişi de hastanede tedavi altına alındı.

Olayın duyulması üzerine alarma geçen polis, saldırganların kaçtıkları belirtilen İstanbul plakalı bir otomobili aramaya başladı.

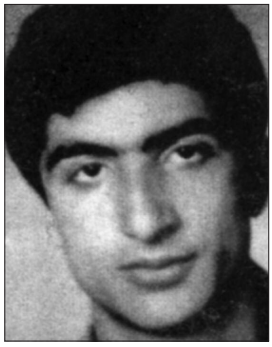
Öte yandan olaydan bir süre sonra gazetelere telefon eden kimliği meçhul kişiler, eylemi yasadışı Dev-Sol örgütü adına üstlendiler. Telefon eden kişiler, **"İşkence sonucu öldürülen İmran Aydın ve Birtan Altınbaş'ın intikamını almak için bu eylemi yaptık. İşkencecilere karşı eylemlerimiz sürecek"** dediler.

Soruşturma çok yönlü olarak sürdürülüyor.

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 22 Mart 1991 **Sayı:** 8

SDB ÜYESİ KAHRAMAN ALTUN'UN ANISINA

Kahraman ALTUN

Emperyalist eşkiya James BAKER'ın Ortadoğu ülkeleri gezisinin son durağı olan ülkemize uğramasına karşı gerçekleştirdiğimiz eylemler sırasında, İzmir'de Amerikan kuruluşlarına yönelik eylemde şehit düşen SDB üyesi **Kahraman Altun'un anısına Karşıyaka Çay Mahallesi Karakolu bombalanarak tahrip edilmiştir.**

NATO üslerinin ve Amerikan kuruluşlarının bekçi köpekliğini yapan, buna karşılık kendi halkına baskı ve işkence uygulayan Emniyet Teşkilatına yönelik devrimci şiddet eylemlerimiz sürecektir. İçişleri Bakanlığı'yla, bünyesinde barındırdığı polis teşkilatını ve birimlerini işkence ve polis terörü konusunda defalarca uyardık. Ancak Amerikalıdan çok Amerikancı geçinen Özal ve iktidarının dümen suyunda gitmeyi yeğleyen Emniyet Müdürleri, Emniyet Amirleri ve Polisler, iktidarın gözüne girmek için devrimcilere ve halka yönelik baskı ve işkencelerin cezasını çekeceklerdir.

Hala tüp patladı, can kaybı yok diyerek meslektaşlarına ve halka yalan söyleyen Emniyet Müdürleri varsa, İzmir Karşıyaka Çay Mahallesi Karakolu'nun (işkencehanesinin) haline baksınlar, yalan söylemeyi bırakıp, ölen ve yaralanan işkenceci polislerin bu hale gelmelerinin gerçek suçluları olduklarını ilan etsinler.

Emniyet Teşkilatı'nda görev yapanları uyarıyoruz; Emniyet Müdürlerini ve Amirlerini dinlemeyin, kendi halkınıza işkence ve baskı yapmayın. Halkına ve devrimcilere terör uygulayanları affetmeyeceğiz.

Beyoğlu Emniyet Amirliği ile Karşıyaka Çay Mahallesi Karakolu'nun bombalanıp tahrip edilmeleri eylemlerinde olduğu gibi, amirlikler ve karakol binalarına girerek tahrip etme eylemlerimize devam edeceğiz.

DEVRİM ŞEHİDİ KAHRAMAN ALTUN'UN KANI YERDE KALMAYACAK!

KAHRAMAN ALTUN ÖLÜMSÜZDÜR!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Dev-Sol'un bombası havadan geldi

İzmir'in Çay Mahallesi Karakolu'na düzenlenen ve bir polis memurunun şehit olmasıyla sonuçlanan bombalı saldırıda, değişik bir yöntem denendiği anlaşıldı. İlk belirlemelere göre bomba, beş katlı apartmanın çatısından, iple bitişikteki karakolun çatısına sarkıtıldı.

ZMİR, (hhc)

İZMİR'de Çay Mahallesi Karakolu'na düzenlenen ve bir polis memurunun şehit olması, dört kişinin de yaralanmasıyla sonuçlanan bombalı saldırıyla ilgili araştırma sürdürülüyor. Bitişik apartmanın çatısından iple tek katlı karakolun çatısına sarkıtılan saatli bomba-

Şehit polisin 3 çocuğu var

Şehit polis Ali Gülhan'ın eşine acı haber, ancak dün sabah verilebildi. Karakola yakın bir sokakta oturan Kezban Gülhan, acı ha-

Apartmanın çatısında... iple sarkıttılar

Teröristlerin bıraktığı bomba karakolun damında büyük bir delik açtı...

Tepeden inme bomba

Nevruz olayları nedeniyle sıkı güvenlik önlemleri alındığını gören Dev-Sol militanları, İzmir Çay Mahallesi'nde 5 katlı apartmanın çatısına çıkıp apartmanın bitişiğindeki karakolun damına saatli bombayı iple sarkıttılar...

Karakolun damını havaya uçuran

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 22 Mart 1991 **Sayı:** 9

ÖZAL'IN AMERİKA'YA ELİ BOŞ GİTMEMESİ İÇİN BUSH'UN ÇOCUKLARINDAN BİRİNİ VERİYORUZ!

Ortadoğu halklarına karşı açılan emperyalist savaşta, ülke kapılarını ABD savaş gücüne ardına kadar açan, üsleri katliam karargahı haline getiren Özal, Bush'la görüşmeye gidiyor. ABD uşaklığının mükafatını almak için... Emperyalistlerle yeni anlaşmalar yaparak ülkeyi ABD'nin Ortadoğu'daki cephaneliği ve savaş üssü haline getirmek için...

Biz, emperyalizme bağımlılığı pekiştiren her türlü anlaşmayı reddediyoruz. Emperyalizmin ülkemizdeki ekonomik, siyasi, asker tüm varlığına karış çıkıyor, ABD ve NATO üslerinin kapatılmasını, tüm ikili anlaşmaların iptal edilmesini istiyoruz.

Hedefimiz, Bağımsız ve Demokratik Türkiye'dir. Biz bunun için savaşıyor, bunun için mücadele ediyoruz. Ama ÖZAL, bizim "ne işe yaradığımızı" merak ediyor. Bunu şimdiye kadar çoktan öğrenmiş olmalıydı. Ama hala öğrenememişse, hazır ABD'ye gitmişken, her fırsatta akıl danıştığı Bush'a sorabilir; bizim "ne işe yaradığımızı" ondan öğrenebilir. Ne de olsa Bush deneyimlidir, bilir. Vietnam'dan, Angola'dan, Nikaragua'dan, Salvador'dan, Filistin'den tanır bizleri. Halkların kurtuluşu için emperyalizme bayrak açanları Bush'tan iyi kim tanır, kim bilebilir?

Evet biz, Bağımsız Türkiye, emperyalizmin yönetmediği bir ülke diyoruz. Halkın kendi kaderini eline aldığı bir ülke istiyoruz. Bu ülkede işbirlikçilere yer yok! Ama Özal gibi emperyalist uşakları bunu duymazdan, anlamamazlıktan geliyor. Ve utanmazca "bunlar ne işe yarar" diyebiliyor. Ama nereye kadar?...

Eylemlerimiz, Özal'a bizim ne işe yaradığımızı mutlaka öğretecektir!

Özal, Amerika'ya eli boş gitmemesi için Bush'un çocuklarından birini yanında götürebilir. Bush'a bizim, "Ya Bağımsız Türkiye ola-

cak, ya da emperyalistler ölülerini toplamaya devam edecekler" dediğimizi söyleyebilir. Bu eylemimiz sadece bir uyarıdır.

Emperyalist katiller ülkemizden ellerini çekmedikçe, tasını tarağını toplayıp defolmadıkça, emperyalist üsleri, ABD kuruluşlarını, ajanları ve görevlilerini hedef almaya devam edeceğiz. Türkiye topraklarının, emperyalistlerin Ortadoğu'daki silah deposu ve savaş üssü haline getirilmesine razı olmayacağız. Emperyalist katilleri, onların işbirlikçi çömezlerini, ülkemizde oturamaz, gezemez ve yaşayamaz hale getireceğiz. Anti-emperyalist, anti-oligarşik mücadelemiz Bağımsız, Demokratik ve Sosyalist Türkiye'yi yaratana kadar devam edecektir.

Amerikan VINNELL-BROWN ROOT(VBR), TUSLOG Genel Müdürü NATO kuryesi **John GANDY'i cezalandırma** eylemini bu amaçla gerçekleştirdik.

KAHROLSUN EMPERYALİZM!

EMPERYALİST ÜSLERE VE ANLAŞMALARA HAYIR!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Not: Aşağıda Emekli Albay, NATO Kuryesi TUSLOG Genel Müdürü John GANDY'nin kimlik kartı fotokopilerini gönderiyoruz. Görüleceği gibi, John GANDY, polisin ve ABD'lilerin belirttiği gibi özel bir şirketin genel müdürü değil, TUSLOG Genel Müdürü ve NATO Kuryesidir.

Dev - Sol, Amerikalı emekli albayı "Vietnam usulü" vurdu

Teröristler, polis kılığında geldi

Teröristlerin öldürdüğü ABD'li emekli Albay John H. Gandy...

● Amerikan şirketini kana bulayan teröristler duvara spreyle "Bush'a Özal ile birlikte bir coni yolladık: Dev – Sol" diye yazdılar.

● İstanbul'un Yeşilyurt Semti'nde, Amerikan askerlerin transfer ve gümrük işlerini yapan VBR (Vinnell Brown Root) şirketinin bürosunu basan ikisi polis kıyafetli olan teröristler, şirketin genel müdürü emekli Albay John H.Gandy'yi başına tabanca dayayarak iki kurşunla feci şekilde öldürdü.

● Basılan şirketin Amerikan transport kuruluşu "Tuslog bağlı olduğu belirtildi. Teröristler, ifazdan önce şirket çalışanlarını bağladılar. Geniş çaplı operasyon başlatıldı. Ancak militanların izi bulunamadı.

● 13. sayfada

Vietnam usulü infaz

TÜRKİYE'ye gelen ya da ayrılan Amerikan askerlerinin transfer ve gümrük işlerini yapan Vinnell Brown Root (VBR) adlı Amerikan şirketinin Yeşilyurt'taki bürosunu basan 3 terörist, şirketin Genel Müdürü emekli albay John H. Gandy'yi, başına tabanca dayayarak iki kurşunla feci şekilde öldürmüş...

● İkisi polis kıyafetli üç terörist, dün İstanbul Yeşilyurt'ta bir Amerikan Şirketi'nin büro... Şirketin genel müdürü emekli albay John H. G... durup sıkarak öldüren teröristler, duvarlara bir de 'Coni gönderiyoruz' diye yazdılar...

...tin KARATEKE- İrfan DİNDİK / İSTANBUL (Hürriyet)

...firmasının tam uymuşkunu, "emanet" gibi durduğunu bildirdi.

ŞİRKET TUSLOG'A BAĞLI

...Amerikan şirketinin, Tuslog (Transportation of United States Organization Group) firmasına bağlı olduğu öğrenildi. Şirketin Türkiye'ye gelen ya da ayrılan Amerikan askerlerinin, eşyalar ve gümrük işlerini yürüttüğü VBR şirketinin de, bu firmaya bağlı olarak faaliyet gösterdiği belirtildi.

Öğrenilen Amerikalı emekli albay, şirkette iki sokak ötesinde bulunan Ürgüplü Sokak Kınalı Apartmanı'nda ikamet...

...Amerikalı'nın, hayatlarında, yaşamında tüfekli korumaları olduğu halde başlarına gelmeyen şeyin öğrenildiği belirtildi. Bu arada Ümraniye'de, önceki gece silahlı iki kişi tarafından taranan polis otosunda, polis memuru Abdülkerim Türkben'in yaşına, katılan cinayetlerin başına gelmesi sonucu hafif yaralandı.

OLAYI DEV-SOL ÜSTLENDİ

Olaydan sonra gazetelere ... Doğu siyasi bl... anım, olayı yasadışı Dev - Sol Silahlı Devrimci Birlikler (SDB) adına gerçekleştirdiklerini belirterek, 'Özal'ı Amerika'ya boş göndermemek için, Bush'un çocuklarından birini yanına verdik. Ya çaresiz Türkiye olacak ya da emperyalistler ölüleri toplamaya devam edecekler. ABD'nin NATO bünyesi içinde görevli Amerikalı'yı bugün Yeşilyurt'ta cezalandırdık' dedi.

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 28 Mart 1991 **Sayı:** 10

İŞTEN ATILMALAR DURMALI!

İzmit'te MAGA DERİ FABRİKASI'nda çalışan 555 işçi, kıdem tazminatları da dahil olmak üzere yasalarla kazanılmış tüm sosyal ve ekonomik hakları gaspedilerek işten atıldı.

Önce tüm yasal yolları kullanarak haklarını arayan işçiler; kapitalistlerin çıkarlarını korumak ve kollamak için düzenlenen İş Kanunu'nun kendilerine tanıdığı sınırlı hakları bile tanınmadan, tüm girişimleri sonuçsuz kaldı. Bunun üzerine 25 Şubat'ta, atılan bütün işçiler ve aileleri fabrikayı işgal ettiler. Türkiye işçi sınıfı tarihinin en uzun fabrika işgali olan MAGA DİRENİŞİ kararlı bir şekilde sürüyor. Kamuoyu, basın günlerdir süren bu haklı direnişi yok sayarak geçiştiriyor.

555 işçiyi yıllardır çalıştırırken onların yarattığı artıdeğere fazlasıyla el koyan MAGA patronu ALİ ŞEN asalağı; işçilerin yıllardır kesintilerinden oluşan kıdem tazminatı vb. haklarına da el koyarak, adeta doymak bilmeyen bir kene gibi işçilerin kanını, alın terini emiyor.

ALİ ŞEN ASALAĞINI UYARIYORUZ!

MAGA DERİ'deki işçilerin alacakları son kuruşuna kadar ödenmelidir. Ya işçilerden gaspettiğin tüm hakları iade eder ya da DEVRİMCİ SOL SİLAHLI DEVRİMCİ BİRLİKLER'in hedefleri arasına girersin. Bu iki yoldan birinin seçimi Ali ŞEN'e aittir. Ali ŞEN'e ait Ataköy'deki yolcu helikopterlerinin bombalanarak tahrip edilmesi eylemimiz, bu anlamda uyarımızın bir parçası olarak da kabul edilmeli.

İŞÇİLER!

Kapitalist sistemin kendisi Ali ŞEN gibi asalakların çıkarları üze-

rine kurulmuştur. Onlar, işçilerin yarattığı artıdeğere el koymadan yaşayamazlar. Ali ŞEN'in ayırd edici özelliği, biraz daha açgözlü olmasında yatıyor.

Ülkemizdeki çarpık kapitalizmin istihdam politikasının bir parçası olarak; bu son dönemde yoğun bir şekilde işten atılmalar yaşanıyor. İşten atılanların yerine, yedek işsizler ordusundan asgari ücretle yeniden işçi alınacak ve bir süre onun posası çıkarıldıktan sonra aynı işlem onun başına gelecektir.

Şu anda çalışan işçiler, atılan işçi kardeşlerine sahip çıkarak dayanışma içine girmeli; nasılsa "ben atılmadım" diyerek bir kenarda duran, yarın kendisi atıldığında da yanında hiç kimseyi göremez.

İşten atılmalarda toplu olarak haklarımızı aramalıyız. Ailelerimizi de yanımıza alarak, işgal, gösteri, açlık grevi... vb. direnişleri geliştirmeliyiz.

YAŞASIN MAGA DERİ DİRENİŞİ!

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ!

İŞÇİYİZ, HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 29 Mart 1991 **Sayı:** 11

AMERİKA ADINA YÖNETİCİLİK YAPAN TC UYRUKLULARA AMERİKALI MUAMELESİ YAPACAĞIZ

Son dönemde Amerikan hedeflerine ve ajanlarına yönelik eylemlerimizin emperyalist çevreleri ve işbirlikçilerini ne kadar rahatsız ettiğini biliyor ve görüyoruz. Alınan tüm önlemler ve eylemlerimizi engellemeye yönelik tüm çabalar sonuçsuz kaldı. Artık emperyalistler, işbirlikçilerine dahi güvenemez hale geldiler. Örneğin, kendilerini korumak için oturdukları adresleri isteyen polise, adreslerini bildirmeyi reddediyorlar.

Biz, emperyalizmin ülkemizdeki varlığına karşı çıkıyor; tüm emperyalist üs ve kuruluşların kapatılmasını, emperyalizmle olan ekonomik, siyasi, askeri bağımlılık ilişkilerine son verilmesini istiyoruz. Emperyalizmin yönetiminde ve denetiminde bir Türkiye'ye hayır diyoruz.

Savaşımız Bağımsız Türkiye içindir. Eylemlerimizle ülkemizdeki ABD varlığını ortaya koyuyor, emperyalizmi teşhir ediyoruz.

Bu yüzden Amerikan üs, kuruluş, şirket, ajan ve güvenliklerini hedef alıyoruz, onlara yönelik eylemler gerçekleştiriyoruz.

Türkiye'yi emperyalistlerin ellerini kollarını sallayarak dolaşıp gezdikleri bir ülke olmaktan çıkaracağız dedik. Onları bu ülkede istedikleri gibi gezemez, dolaşamaz ve oturamaz hale getireceğiz dedik.

Henüz daha işin başındayız. Fazla bir şey yapmış sayılmayız. Ama birkaç eylem bile, panik ve telaş içine düşmelerine neden oldu gibi görünüyor. ABD şirketleri yeni tedbirler almaya yöneliyorlar.

Bunlardan biri, Türkiye'deki temsilcilerini geri çekerek, yerlerine Türk yöneticiler atama hazırlığıdır. Emperyalistler can kaygısına düşmüş gibiler, ABD'li öleceğine yerli işbirlikçi ölsün anlayışıyla hareket ediyorlar. Bu yolla, hem ülkemizdeki ABD varlığını gizlemeyi, hem de hedef olmaktan kurtulmayı amaçlıyorlar.

Bizim anti-emperyalist, anti-oligarşik savaşımız giderek yükselecek, gizli-açık tüm emperyalist güçler, kuruluşlar, kişiler hedefimiz olmaya devam edecektir. Ta ki, ülkemiz gerçek anlamda bağımsız oluncaya kadar...

Şimdiden herkesi uyarıyoruz:

Emperyalist şirketlerde ABD'lilerin yerini almaya kalkan her kim olursa olsun, uyruğuna bakılmaksızın hedefimiz olacaktır. Onları Amerikan işbirlikçisi olarak görecek ve ülkemizdeki ABD varlığının bir parçası sayacağız. Amerikalılar yerine kendi canından olmak istemeyen herkes, Türkiye'deki ABD şirketlerinde yöneticilik yapmayı reddetmelidir.

Bizim emperyalizme karşı savaşımız, Bağımsız Türkiye'yi yaratana kadar sürecektir.

ABD ülkemizdeki ekonomik, siyasi, askeri varlığına son vermeli, tasını tarağını toplayarak defolup gitmelidir. Aksi halde, Türkiye'deki ajanlarının, görevlilerinin ve işbirlikçilerinin cesetlerini toplamaya devam edecektir.

YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

KAHROLSUN EMPERYALİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 5 Nisan 1991 **Sayı:** 12

YUSUF ERİŞTİ İŞKENCEDE KATLEDİLDİ! İŞKENCECİLER CEZASIZ KALMAYACAK!

Örgütümüz üyesi ve savaşçısı YUSUF ERİŞTİ, 14. 3. 1991 Perşembe günü sabah saat 08.20 sularında, bir arkadaşıyla buluşmak için gittiği Belgradkapı civarında, İstanbul Siyasi Şube polisleri tarafından gözaltına alındı. Buradan Gayrettepe'deki 1. Şube binasına getirilerek hemen işkenceye yatırıldı ve ağır işkencelere maruz kaldı. O, işkence altında konuşmayı reddetti ve sorulan tüm sorulara "hayır" cevabını verdi.

Yusuf ERİŞTİ'nin gözaltına alınışı, işkence görmesi ve işkencecilerin tüm vahşetine rağmen konuşmayı reddedişi, aynı süre içinde 1. Şube'de bulunan diğer insanların tanıklığıyla kesinleşmiştir.

ANAP iktidarından ve İstanbul siyasi polisinden, yoldaşımız Yusuf ERİŞTİ'nin akıbeti hakkında bir açıklama yapılmasını, gerçeğin açık ve net biçimde kamuoyuna duyurulmasını istiyoruz.

Onun işkencede öldürüldüğünü biliyoruz. İşkenceciler işledikleri cinayeti gizleyerek bir yere varamazlar. Gerçek, bir an önce halka açıklanmalıdır.

Yoldaşımızı işkencede katledenler hesap vermekten kurtulamayacaktır. Onlara, devrimcileri öldürmenin öyle kolay olmadığını gösterecek ve öğreteceğiz.

Örgütümüz, Yusuf ERİŞTİ'nin işkencede katledilmesine karşılık, işkenceci polislerden 1. Şube'de Devrimci Sol timinde görevli Hacı Beykaya'yı cezalandırmıştır.

Bu ilk uyarıdır. Yoldaşımızın akıbeti hakkında bir açıklama yapılmazsa ve cenazesi ailesine teslim edilmezse, misilleme eylemleri-

ne devam edeceğiz.

Son dönemde şube ve karakol binalarında pervasızca uygulanan işkenceler sonucu birçok devrimci ve halktan insan yaşamını yitirdi. İşkenceyle ölümler, fiili infazın yeni bir biçimi haline getirilmiştir. Bunun sorumlusu ANAP iktidarı ve emrindeki polistir.

İktidar ve emrindeki işkenceciler böyle davrandığı sürece bizden merhamet beklemesin. İşkenceyle öldürülen her devrimci için misilleme yapmaya ve katilleri cezalandırmaya devam edeceğiz.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORACAĞIZ!
YUSUF ERİŞTİ'NİN KANI YERDE KALMAYACAK!
KAHROLSUN FAŞİZM!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 6 Nisan 1991 **Sayı:** 13

MİT VE POLİS İŞBİRLİKÇİSİ İKİ HAİN CEZALANDIRILDI

Bunlardan Kemal FIRAT; polisin iddia ettiği ve basında yazıldığı gibi Devrimci Sol'la daha önce ilişkisi olan biri değildi. Aksine Küçükarmutlu'da arazi mafyasının önde gelenlerinden Metin KAHRAMAN'ın silahlı fedaisi olup, onunla birlikte Küçükarmutlu halkına saldıranlardan biriydi.

Kemal FIRAT, bu saldırılardan birinde yaralandı ve akabinde devrimciler tarafından gözaltına alındı. Gözaltı süresi içinde halka yönelik saldırıların ve zulmün hesabı sorulurken, o pişmanlık getirdi ve her şeyin sorumlusunun Metin KAHRAMAN olduğunu, onun polisle birlikte Küçükarmutlu halkına saldırılar düzenlediğini, provokasyonlar tertiplediğini, kendisinin onun tarafından kullanıldığını, devrimcileri yanlış tanıdığını, eğer kendisine şans tanınırsa bunu yaşamında göstereceğini, samimiyetsiz davranması halinde her türlü cezaya razı geldiğini, devrimci adalete sığındığını, Küçükarmutlu'ya yönelik komploları ve Metin KAHRAMAN'ın polisle işbirliğini, yine polisin provokasyonları hakkında açıklama yapacağını belirtti. Anlattıklarının samimi görülmesi üzerine kendisine yeniden şans tanındı ve bu amaçla, tedavisi yapıldı, yarasının iyileşmesi için çaba gösterildi.

Ona yardım edildiği bu süreç içinde, polis tarafından düzenlenen başka bir operasyon nedeniyle gözaltına alındı. Gözaltında iken, daha önce yaptığı açıklamalarda samimi olmadığını, ikiyüzlü davrandığını, polisle işbirliği yaparak devrimcilere ve halka yönelik komplo ilişkisini sürdürdüğünü ortaya koydu. Polis Kemal FIRAT'ın Devrimci Solcu olmadığını çok iyi bilmesine rağmen, onu bilinçli olarak Devrimci Sol'cuymuş gibi lanse etti ve örgütümüz içine yerleştirme çabasına girdi. Bu planın bir parçası olarak tutuklandı ve cezaevine gönderildi. Bizim açımızdan Kemal FIRAT'ın polisle ilişkisinin devam et-

tiği ve polis tarafından kullanıldığı sır değildi. Herşeyden önce o, arazi mafyasının silahlı bir fedaisiydi ve polisin onunla ilişkiyi devam ettirmemesi düşünülemezdi. Nitekim, cezaevinde iken bir yandan kendini devrimcilere kabul ettirmek için suni bir tavırla keskin bir devrimci pozlarına bürünürken, öte yandan Cezaevi Müdürü Ali KURT ve Jandarma subaylarının işbirliğiyle hastaneye gidiş-gelişleri düzenlenmiş ve İstanbul Siyasi Şube Devrimci Sol Masası işkencecilerinden Fikret IŞINKARALAR'la görüşmesi sağlanmıştır. Bu ilişkiyle ondan özellikle örgütümüzün cezaevindeki insanları hakkında bilgi alınmaya çalışılmış, o da bildiklerini anlatmıştır. Ancak, onun niteliğini bilen devrimciler, gerekli tedbirleri aldığından amaçlarına ulaşamamışlardır.

Kemal FIRAT, cezaevini, kendisini devrimcilere kabul ettirerek örgüte girmenin, bu anlamda 1. Şube'de polis tarafından tezgahlanan örgüt içinde polis hesabına çalışan bir ajan haline gelmenin aracı olarak kullanmak istemiş ama bu oyunu tutmamıştır.

Polisin içimize ajan sokmayı amaçlayan oyunları iflas edecektir. Bu çabalar, onların çaresizliğini ve zavallılığını gösterir. Çeşitli yollarla ajanlaştırılmış kişilerin örgütümüze sokulmalarına asla izin vermeyecek, gerekirse dizilerce insanı bu yüzden cezalandırmaktan çekinmeyeceğiz.

Kemal FIRAT, devrimciler tarafından sorgulandığı süre içinde verdiği sözlere bağlı kalmamış, tüm uyarılar ve devrimci çabalar onu polisle işbirliğinden vazgeçirmeye yetmemiştir. O, polisin gönüllü ajanlığını kabul ettiği ve onun hesabına çalışarak halka ve devrimcilere zarar vermeyi sürdürdüğü için, hakkında örgütümüz tarafından cezalandırılma kararı alınmış, bu karar güvenlik örgütümüzün elemanlarınca gerçekleştirilmiştir.

Mehmet Ali ÇELİK ise; örgütümüzün çeşitli birimlerinde sorumluluklar almış, tüm eksik ve zaaflarına rağmen bu sorumlulukları yerine getirmeye çalışan biriydi. Ama o, düşman eline geçince, polisin "ya ölürsün ya da bizimle işbirliği yaparsın" tehdidi karşısında daha ilk anda polisle doğrudan işbirliği yapma yolunu seçmiş, yoldaşlarına ve örgütüne tam bir ihanet örneği sergilemiştir. Onun için, devrimin, halkın çıkarlarının, yoldaşlık ilişkilerinin hiçbir anlamı kalmamış, ihanetin batağına gömülmüştür. Örgütüne ve yoldaşlarına zarar vermek için adeta insanüstü bir çaba sergilemiştir.

Mehmet Ali ÇELİK, polisle işbirliği içinde, polisin devrimci eylem-

lerimiz ve yükselen mücadele karşısında çaresizliğini gizlemek için başvurduğu çeşitli eylemlere fail bulma senaryosunu onaylamakla kalmamış, polisin ajanı olarak örgüt içinde kalmayı kabul edecek denli ileri gitmiştir. Örgüte ne kadar çok zarar verirse, polise ne kadar çok yaranırsa, kurtuluşunun da o kadar kolay olacağını sanmıştır.

Mehmet Ali ÇELİK, polisle işbirliği yapmasına ve tam bir ihanet tavrı sergilemesine rağmen, tutuklanınca devrimcilerin koğuşuna gelmiştir. O işlediği suçun ne anlama geldiğini, işbirlikçilik ve ihanetin ne demek olduğunu bilmeyen biri değildi, aksine bunu çok iyi bilenlerdendi. Ama o, bir kez ihanet yolunu seçmişti ve bunu sürdürmekte kararlıydı. Kendisinin durumu hareketimiz tarafından biliniyordu, bu yüzden de kendisini işbirlikçi ve ihanet eden biri değil de, zayıflık göstererek çözülmüş biri gibi göstermeye çalışarak devrimcilerden adalet dilendi.

Eğer onun tavrı gerçekten işkenceye dayanamamaktan, ölüm korkusundan ötürü zayıflık gösterme ve çözülme olsaydı, bu şekilde değil de, farklı biçimlerde cezalandırma, çeşitli müeyyideler uygulama yoluna gidilirdi. Ama Mehmet Ali ÇELİK'in durumu böyle değildir. O, açık bir ihanet ve işbirlikçilik tavrı sergiledi. Bunun örgütümüz açısından sır olan bir yanı yoktur. Bu yüzden onun devrimci adalete sığınma isteği samimi bulunmadı. O bunu, işbirlikçiliğini sürdürebilmek için bir manevra olarak gündeme getirdi. Örgütümüzün böylelerini affetme gibi bir anlayışı yoktur.

Mehmet Ali ÇELİK örgütümüzce ölüme mahkum edilmiş ve cezalandırma eylemi örgütümüzün güvenlik elemanlarınca yerine getirilmiştir.

Polisin bu tür çabaları işe yaramayacaktır. İnsanları para, yeni bir hayat sunma, ceza, ölüm tehdidi vb. yöntemlerle ajanlaştırma gayretleri sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Bu tür ölümlerin gerçek sorumlusu, insanları ihanete, işbirlikçiliğe, muhbirliğe zorlayan, ajanlaştırmaya çalışan polis ve MİT'tir. Ve polis-MİT aynı şeyleri yapmaya devam ettikçe, biz de cezalandırma eylemlerinden vazgeçmeyeceğiz.

POLİS-MİT'İN ÖRGÜTÜMÜZE AJAN SOKMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ!
POLİS-MİT İŞBİRLİKÇİSİ HAİNLERİN CEZASI ÖLÜMDÜR!
KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 6 Nisan 1991 **Sayı:** 14

POLİS VE MİT PROVOKASYON HABERLERİ YAYINLATIYOR

4 Nisan 1991 tarihli Güneş gazetesinde Oktay ÖZESKİCİ imzasıyla yayınlanan ve *"Dev-Sol'un eylem planı ele geçirildi"* başlığını taşıyan yazıda, özetle;

"Yasadışı Dev-Sol ve THKP örgütlerinin 'sağ-sol çatışması'nı yeniden alevlendirmek amacıyla Topkapı Müzesi ve Menderes Anıtı'nı bombalamak için planlar hazırladıkları öğrenildi(...)"

"Elde edilen bilgilerden, terör örgütlerinin hedefinin; 'eski başbakanlardan Adnan MENDERES, Dışişleri eski bakanı Fatin Rüştü ZORLU ve Maliye eski bakanı Hasan POLATKAN'ın kabirlerinin bulunduğu Anıt Mezar ile Topkapı Müzesi'nde kutsal emanetlerin sergilendiği bölümü bombalamak' olduğu saptandı."

"(...) örgütlerin Topkapı Müzesi'ndeki kutsal emanetler bölümünün bombalanması ile 'dini kesimi' harekete geçirmeyi, Menderes Anıtı'nı bombalayarak da sürtüşme ve kutuplaşmayı ortaya çıkarma düşüncesinde oldukları belirlendi" deniyor.

Bu haberin gerçekle uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. Haber tamamen uydurma olup, yazanlar, MİT ve polisin, devrimci örgütleri halktan soyutlama, halkın bazı kesimlerini birbirleriyle ve devrimcilerle çatıştırma isteğini yansıtıyor. Bu tür yalan, provokatif nitelikli, polis kaynaklı haberler daha önce de yayınlandı; örgütümüz üzerinde çeşitli şaibeler yaratılmaya çalışıldı.

Örneğin, kısa bir süre önce, 22.12.1990 tarihli Milliyet gazetesinde *"Doğal Gaz Planı Dev-Sol'da"* başlığını taşıyan ve bizim İstanbul'daki doğal gaz boru hatlarını bombalayabileceğimiz gibi bir

imaj yaratmaya yönelik provokasyon amaçlı spekülatif bir haber yayınlandı. Yine 23.12.1990 tarihli Hürriyet gazetesinde, *"Teröristler Eroin Mafyası ile ortak"* başlıklı, örgütümüzü karalayan ve küçük düşürmek isteyen bir haber yayınladı. Bu tür haberlerin MİT ve siyasi polisin basına dikte ettiği haberler olduğunu, gerçekle ilgisi bulunmadığını açıklayarak kamuoyuna bilgi verdik. 22.12.1990 tarihli açıklamamızda söz konusu haberlerin yalan olduğunu açık bir dille ortaya koyduk.

Keza 28 Mart 1991 tarihli Tercüman gazetesinde *"Hassas planlar, Dev-Sol'da"* başlıklı Ali ÖNCÜ imzasıyla yer alan polis kaynaklı haberde, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün bir yazısında korkunç gerçeği ortaya koyduğundan bahisle, İstanbul Büyükşehir ve Bayrampaşa Belediyeleri'nden, cezaevi ve hastane planlarını elde ettiğimiz ve cezaevindeki arkadaşlarımızın bu planları kullanarak firar eylemine girişecekleri öne sürüldü. Tamamen uydurma bir nitelik taşıyan bu haberle amaçlanan, hem cezaevindeki devrimci, yurtsever tutuklular üzerinde baskı yaratmak, hem de belediye ve hastanelerde çalışan ilerici, demokrat, devrimci işçi ve memurlara yönelik baskı ve sürgün politikalarına zemin hazırlamaktır.

Bu tür ilgisiz haberler -ki bunlar çoğaltılabilir- sürekli yayınlanmakta, basın, polis ve MİT'in devrimci örgütleri hedefleyen provokasyonlarına ya yardımcı olmakta, ya da alet olmaktadır.

Güneş gazetesinde Oktay ÖZKESİCİ imzasıyla yeralan *"Dev-Sol'un eylem planı ele geçirildi"* başlıklı haber de bunlardan biridir ve MİT-Polis provokasyonunun bir parçasıdır.

Bu haberlerin yayınlandığı günlerde faşistlerin saldırması bir tesadüf olmasa gerek. Haber, bu saldırılarla birlikte düşünüldüğünde anlam kazanmakta, polisin ne yapmak istediğini ele vermektedir.

Gençliğe yönelik faşist saldırıları körükleyen ve teşvik eden polis, bir yandan bununla "sağ-sol çatışması" görünümü vermeye çalışırken diğer yandan bunu devrimciler yaratıyormuş imajı oluşturmaktan da geri durmuyor. Yalan haberler pompalamaktan amaç, faşist saldırıları meşru göstermek ve kamufle etmek ve üstelik sorumluluğun devrimcilerde olduğu havasını yaymaktır.

Bu yüzden bizim Menderes Anıtı'nı bombalayarak *"sürtüşme ve*

kutuplaşmayı ortaya çıkarma düşüncesinde" olduğumuz türünden deli saçmalarını haber niyetine piyasaya sürebiliyor, bu konuda basını doğrudan veya dolaylı olarak kullanıyor.

Polisin bu oyunu iflas edecektir. Bu tür yalanlar, provokatif haberler imal etmeye yönelmeleri, devrimci mücadele karşısındaki çaresizliklerinin ürünüdür. Bu oyun tutmayacaktır. Faşist saldırıları sağ-sol çatışması gibi göstermeye ve bunu devrimcilerin kışkırttığı havasını yaymaya yönelik oyunu bozacağız, işlemez hale getireceğiz.

Yine bizim "dini kesimi" harekete geçirmek amacıyla *"Topkapı Müzesi'ndeki kutsal emanetler bölümünü"* bombalayacağımız türünden aptallara özgü senaryolar üretiliyor ve bunlar haber olarak yayınlanıyor.

Her şeyden önce biz, emperyalizme ve onun işbirlikçisi iktidara karşı mücadele ettiğini söyleyen, düzene angaje olmayan, kendisini faşizme kullandırmayan dindar kesimlerle bir savaş içinde değiliz, olmayacağız. Biz dine karşı değil, düzene karşı savaşıyoruz. Devrimciler, emperyalizme ve faşizme karşı olan herkesin, siyasi ve dini inançlarına bakmaksızın birlikte hareket etmekten, düşmanlık değil dostluk ilişkisi sürdürmekten yanadır. Biz halkımızın dini inançlarına saygılı olduğumuz gibi, onun kutsal gördüğü yerlere zarar vermeme, oraları koruma gibi bir anlayışa da sahibiz. Onları ilk olarak engelleyecek olan bizleriz.

MİT ve siyasi polis, devrimcilerin bu tavırlarını bildiği ve gördüğünden olsa gerek, emperyalizme ve faşizme karşı olan düzen aleyhtarı güçleri birbirine düşürmek için aşağılık yalanlar uydurmakta, bunları basındaki ajanlarını kullanarak haber olarak yayınlatmaktadır.

Aklı başında insanların bunlara inanacaklarını sanmıyoruz. Benzer yalanlarla geçmişte kitle katliamları bile yapıldığı kimse için sır değildir. Devrimcilerin camileri bombaladığı haberlerini yayarak insanları kışkırtan faşistlerin Maraş'ta, Çorum'da giriştiği kitle kıyımlarını kim unutabilir? Ama bunların devrimcilerle hiçbir ilgisi olmadığı ortaya çıkmıştır. Halkın bir kesimini galeyana getirerek ilerici, yurtsever insanlara saldırtan provokasyon eylemleri düzenleyenlerin, yalan haberlerle insanları kışkırtanların bizzat faşistler,

MİT ve kontrgerilla güçleri olduğunu artık bilmeyen kalmış mıdır?

Bugün bu tür yalan haber üretenlerin, yarın onları bizzat gerçekleştirerek devrimcilerin üzerine atmaya kalkabileceği gözardı edilemez. Polis, MİT ve kontrgerillanın bu tür olası provokasyon eylemlerine karşı kamuoyunu şimdiden bilgilendirmeyi, bu tür eylemlerle devrimcilerin hiçbir ilgisi olamayacağının bilinmesini istiyoruz.

Yine bu tür provokasyon haberlerini yazan gazetecileri ve onları yayınlayan gazete yöneticilerini de uyarıyoruz: Polisin oyununa alet olmayın! Eğer mesleğinize bir parça saygınız varsa, eğer bir parça gazetecilik onuru taşıyorsanız, asparagas haberleri gerçekmiş gibi yayınlamaktan vazgeçer, kamuoyunu aldatma amaçlı polis oyunlarına dahil olmazsınız.

Biz, basında hala onur sahibi insanların olduğuna, bu tür haberler kendisine geldiğinde, kaynağını araştıran ve belgeleyen gazeteciler bulunduğuna inanmak istiyoruz.

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 8 Nisan 1991 **Sayı:** 15

THKP-C ÖNDER VE SAVAŞÇILARINA KARŞI DÜZENLENEN OPERASYONLARI YÖNETEN, 12 MART'IN İŞKENCECİ KONTRGERİLLA ŞEFLERİNDEN MEMDUH ÜNLÜTÜRK'Ü, OLİGARŞİYE KARŞI SÜRDÜRDÜĞÜMÜZ SAVAŞTA YİTİRDİĞİMİZ TÜM DEVRİM ŞEHİTLERİ ANISINA CEZALANDIRDIK

Memduh ÜNLÜTÜRK, 12 Mart faşizminin baskı, terör, işkence ve cinayetlerinden birinci dereceden sorumlu kontrgerilla şeflerinden biriydi. İstanbul kontrgerillasının önde gelen ismi olarak, Faik TÜRÜN'ün kumandanlığında planlanan, örgütlenen ve uygulanan tüm kontrgerilla eylemlerinin ardındaki kişilerden biri de odur.

Başta THKP-C önder ve savaşçıları olmak üzere, 12 Mart faşizminin devrimcileri ve yurtseverleri hedefleyen kontrgerilla operasyonlarından, oluşturulan işkence merkezlerinden ve bu merkezlerde yapılan işkencelerden doğrudan sorumludur. Halka ve devrimcilere karşı işlenen sayısız cinayette, katliamda, psikolojik ve ideolojik amaçlı saldırıda, işkencede, Özel Harp Uzmanı olarak onun imzası vardır.

Ziverbey Köşkü'nün işkence merkezi haline getirilmesi, Faik TÜRÜN'le birlikte onun verdiği emir sonucu olmuştur. Buradaki işkenceleri bizzat yönetmiş, birçok devrimci ve aydını işkence tezgahından geçirmiştir. 12 Mart'ın ünlü provokasyon eylemleri de onun eseridir. O 12 Mart faşizminin halka ve devrimcilere karşı işlediği tüm suçlardan birinci dereceden sorumlu olan biridir.

Onu cezalandırarak, kim olursa olsun, aradan ne kadar zaman

geçerse geçsin, halka ve devrimcilere karşı işlenen suçların asla unutulmayacağını, halkın adaletinin er ya da geç gerçekleşeceğini, bir kez daha gösterdik.

'71 ŞEHİTLERİNİ UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ!

'71 başkaldırısını kanla, terörle boğanlar hiçbir zaman unutulmadı, unutulmayacak. Örgütümüz 12 Mart faşizminin, 12 Eylül faşizminin, eli kanlı cellatlarından hesap sormaya devam edecektir. Bu tür cezalandırma eylemleriyle intikam peşinde koştuğumuz sanılmasın. Devrimci hareket affedicidir. Ama samimi olanlar için, yaptıklarından gerçekten üzüntü duyanlar ve bunu dürüstçe açıklayanlar için.

Memduh ÜNLÜTÜRK, Türkiye işçi ve emekçilerine, devrimcilerine, yurtseverlerine karşı yüzlerce suç işleyen biri olmasına rağmen, yaptıklarından pişmanlık duymak bir yana, bunları övünç vesilesi olarak gören ve savunanlardan biridir. Bu tavrıyla işkencecileri özendiren, cesaretlendiren bir konumda olmuştur. Biz onu cezalandırarak, halk düşmanlarının yaptıklarından pişmanlık duyup halkın adaletine sığınmadıkça, kendilerini bekleyen sonun ne olacağını bir kez daha gösterdik.

Kimse halkın adaletinden kaçamaz. Kimse aradan yıllar geçti diye yaptığının unutulacağını sanmasın. Devrimcilerin bellekleri hiçbir şeyi unutmayacak kadar güçlüdür.

Örgütümüz, 12 Mart'ın önde gelen isimlerinden işkenceci kontrgerilla şefi Memduh ÜNLÜTÜRK'ü;

- 30 Mart 1972'de Kızıldere'de katledilen THKP-C önder ve savaşçılarının ve '71 silahlı direnişinin tüm şehitlerinin,

- 12 Mart sonrasının anti-faşist, anti-oligarşik mücadelesinde şehit düşen tüm devrimcilerin,

- 12 Eylül faşizminin sokakta, dağda, işkencede, zindanda, idam sehpasında katlettiği tüm devrimcilerin,

- Ve bugün sürdürdüğümüz mücadelede yitirdiğimiz tüm şehitlerimizin anısına CEZALANDIRMIŞTIR.

KIZILDERE'DE VE DEVRİM MÜCADESİNDE YİTİRDİĞİMİZ TÜM ŞEHİTLER ÖLÜMSÜZDÜR! ONLARI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ!

İŞKENCECİLER VE HALK DÜŞMANLARI CEZASIZ KALMADI-KALMAYACAK!

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Aynı silahla 5'inci suikast

● Son olarak Emekli Tümgeneral Memduh Ünlütürk suikastında kullanılan 7.65 milimetre çapındaki Beretta marka silahın, daha önce de emekli Başkomiser Aydın Barış, arazi mafiası liderlerinden Fezail Bulak, ABD'li John H. Gandy ve polis memuru Hacı Beykaya'nın öldürülmesinde kullanıldığı belirlendi.

İmin DEMİREL / İSTANBUL, (Hürriyet)

TÜMGENERAL **Memduh Ünlütürk**'ü öldüren tabancanın, daha önce de dört suikastta kullanıldığı belirlendi. Peş peşe meydana gelen suikastlardan sonra saldırganları yakalamakta yetersiz kalan İstanbul polisi, 7.65 milimetre çapındaki susturucu takılmış **Beretta** marka **"Suikast Silahı"** ve cinayet timiyle ilgili ele geçen ipuçlarını tek tek değerlendiriyor. Ancak, polisin sonuca gidecek bulgular elde edemediği öğrenildi.

Son olaydan sonra İstanbul Polisi'nde özellikle Siyasi Şube'de büyük bir kargaşalık yaşanırken, üst üste meydana gelen suikastların faillerinin yakalanamaması ve dosyaların, **"Faili Meçhul"** kaydıyla tozlu raflara kaldırılması, endişe yaratıyor. Ünlütürk'ün öldürülmesinin üzerinden çok geç intikal ettiğini belirten polis yetkilileri, bu nedenle aramaların sonuçsuz kalmış olduğunu söylediler.

Yetkililer, olaydan sonra çok yönlü operasyonlara başladıklarını, ancak şu ana kadar önemli bir ipucu elde edilemediğini bildirdiler.

Teröristlerin **"Suikast silahı"** olarak 7.65 milimetre çapında **Beretta**'yı seçmelerinde en önemli etkenlerden birinin, bu silaha kolayca susturucu takılabilmesi olduğu belirtildi. Diğer tabancalara göre daha hafif ve taşıması kolay olan **Beretta**', özellikle son yıllarda yasadı-

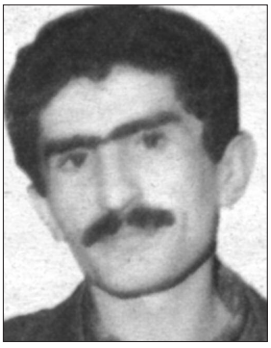
Olay sırasında **Memduh Ünlütürk**'ün korumasız olduğunu belirten yetkililer, **"Paşa'nın normalde kapı koruması mevcuttu. Bu görev evinin yakınında bulunan Üsküdar Emniyet Amirliği tarafından yapılıyordu. Suikast olaylarının son günlerde artması üzerine, kendisini yakın koru-**

gün önce Üsküdar'daki evine dönen **Memduh Ünlütürk**'ün, dönüşünü polise bildirmediği, bu nedenle koruma verilemediği belirtildi. **Ünlütürk**'ün Ankara dönüşünden üç gün sonra öldürüldüğüne dikkati çeken yetkililer, **"Bu da teröristlerin Paşa'yı yakın takibe aldıklarını gösteriyor"** dediler. Emekli Tümgeneral **Memduh Ünlütürk**, Selimiye Camii'nde kılınacak öğle namazından sonra Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verilecek.

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 10 Nisan 1991 **Sayı:** 16

Yusuf ERİŞTİ

O BİR DEVRİM EMEKÇİSİYDİ

Tokatlı yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu Yusuf. Tüm yaşamını çalışarak geçirmiş, kendi yaşamını kendi kazanmış bir emekçiydi. Devrimci saflara katılışı pek çok insan gibi, 12 Eylül öncesinin devrimci yükseliş sürecinde oldu. Onun emekçi kişiliği devrimci yaşamına da yansımıştı. O her zaman bir devrim emekçisi olmayı bildi, kendini devrime adayan insanın kararlılığı ile yaşadı ve mücadele etti.

Yusuf'un şahsında, sosyalizmin yaratacağı "yeni insan"ın tüm özelliklerini görmek mümkündü. Çalışkanlık, dürüstlük, kararlılık, bağlılık, tevazu gibi bir devrimci için sıralanabilecek hemen tüm erdemler onda adeta cisimleşmişti. Ama onun bu özellikleri yeterince değerlendirilemedi. "Yeni insan" niteliklerine sahip olmayan kimileri, yönetici vasıflarını geliştirmek için ona fırsat vermedi, önünü açmadı. Çünkü o, popülizm ve kariyerizm gibi zaaflara yabancıydı, bu yüzden kendini pazarlamak ve öne çıkmak gibi bir tavır içinde olmadı hiçbir zaman. Onun için, verilen işi yapmak, kararları uygulamak, harekete bağlı kalmak esastı. Her görevi popülizme düşmeden sessizce ve kararlılıkla yerine getirdi. Ve bu özellikleriyle o, gerek yoldaşları arasında gerekse her kesimden emekçi insanlar arasında sevilen, saygı duyulan **"bizim YUSUF"** oldu.

Yusuf, 12 Eylül'den hemen sonra, 12 Eylül işkencelerinin en yoğun olduğu ve en pervasızca uygulandığı dönemde gözaltına alındı, işkenceden geçirildi. Henüz bir sempatizandı, ama bir sempatizanken bile işkencecilere sır vermedi.

İşkencecilerle tanışıklığı o yıllarda başladı. 1987'de örgütsel faaliyetler içinde yeniden gözaltına alındı, yine yoğun işkencelerden geçirildi. İşkencecilerle arasında süren savaşta zafer yine onundu. Üzerine verilen ifadelere rağmen, o işkencecilere, "size söyleyecek bir şeyim yok" diyerek, onları bir kez daha yenilgiye uğrattı.

İşkenceciler bu direnişinden dolayı onu cezalandırmak istiyordu. Düzenin yasalarına göre tutuklanmasını gerektirecek bir kanıt olmamasına rağmen, o yine de tutuklandı. Yusuf'u katleden işkence timinin şefi Fikret IŞINKARALAR, ona şöyle diyordu: "Senin bu delillerle tutuklanman mümkün değil ama ben seni tutuklattıracağım ve en az iki yıl yatacaksın." Fikret IŞINKARALAR sözünde durdu. İşkencecilerin DGM ile yaptığı işbirliği sonucu Yusuf, kanıt olmamasına rağmen tutuklandı ve 2 yılı aşkın süre tutuklu kaldı. Hatta DGM tarafından ağır cezaya çarptırıldı, ancak Yargıtay'ın cezayı bozması sonucu serbest kalabildi.

Yusuf'un cezaevi yaşamı da "yeni insan"ın tablosunu yansıtan güzelliklerle doludur. O hep bir görev adamı, bir devrim emekçisi oldu. Cezaevinde kaldığı yıllar, devrimci tutsakların özgürlük eylemleri için kazılan tünellerin daimi işçilerinden biri oldu. Bir kez olsun yakınmadı. Kendisi için bir şey beklemeden yoldaşlarının özgürlüğü için yanıp tutuştu. Gece-gündüz, soğuk ve çamur içinde, havasız tünellerde adeta bir köstebek gibi çalıştı.

Tutsaklık yaşamı sona erip de tahliye olunca, içeride birkaç yıl yatıp çıkan, düzen özlemleri gelişmiş, çoğu küçük-burjuva ürkek ve kaypak kişiliklerin yaptığı gibi, devrimciliği bırakmak için yollar aramaya kaçmadı. Ya da devrimcilik yapmaya niyetli olduğunu söyleyip de sürekli sorun çıkaran kişilerin, bir ayağı devrimde bir ayağı düzende bocalayan ikircikli, kaypak tavırlar içine girmedi. Daha çıktığının ikinci günü örgütüne, açık ve kesin biçimde, "Ben her şeyimle hayatımı devrim için vermeye hazırım, görev bekliyorum" mesajını iletti.

Onun tavrı, işkenceden geçmenin ve cezaevinde yatmanın, devrimcileri kaypak ve tereddütlü kılamayacağını gösteren en güzel örneklerden biridir.

Birçok popüler kişinin uzun yıllar süren cezaevi yaşamından sonra, "pislik" denebilecek tavırlarla devrimci mücadeleden uzak

durdukları düşünüldüğünde, Yusuf'un tavrı çok daha anlamlıdır.

Yusuf, tahliyesinden sonra devrimci yaşamında ilk kez, önemli sorumluluklar aldı. Yöneticilik deneyi ve tecrübesi hemen hemen hiç yoktu. Ama o, düzen bağlarından, düzenin yaşam tarzından kopmuş olduğu ve kendini tüm düşünsel gücüyle devrime motive ettiği için, kısa sürede, yoldaşlarından ve kitlelerden öğrenerek, yaşadığı deneylerden dersler çıkararak yönetme sanatının inceliklerini kavradı. Yoldaşları üzerinde saygınlık yarattı; onları sevdi, onlar tarafından sevildi.

İşte o, kendini sürekli geliştirdiği bu mücadelesinde daha ileri sorumluluklar almak üzereyken yeniden tutsak düştü. 14. 3. 1991 günü saat: 8.2O sularında, İstanbul Belgradkapı civarında bir randevusuna gittiği sırada, polisle işbirliği yapan ve randevu yerini veren bir hainin yardımıyla yakalandı. O, siyasi şubenin işkencecileriyle, Gayrettepe işkencehanesiyle tanışıktı. Bu, üçüncü tutsak alınışı oluyordu. Daha önce iki kez düşmüştü işkenceye ve her ikisinde de zafer onun olmuştu. Bu kez de öyle olacaktı. Bundan ne yoldaşlarının, ne kendisinin, ne de işkencecilerin kuşkusu yoktu. Daha gözaltına alındığı yerde işkencecilerin dövme girişimine karşı koyacak, onları hırpalayacak, hatta birini tekmelerle bacağından yaralayacaktı. İşkenceciler sonucun ne olacağını bilmelerine rağmen, onu yine de işkence tezgahına yatırmaktan vazgeçmediler. O ise sloganlarıyla karşılık verdi onlara. "Size söyleyecek hiçbir şeyim yok, hiçbir şey söylemeyeceğim" diyordu yine.

İşkenceciler ilk işkence seanslarından sonra onu katletmeye karar verdiler. Bu yüzden şube giriş tutanaklarına ismini yazmadılar. Şubede görülmemesi ve sesinin duyulmaması için tedbir de aldılar. Ama başaramadılar. Yusuf, görgü tanıklarının gözlemlerine göre muhtemelen 17.3.1991 günü katledildi. O günden bu yana ANAP iktidarı ve işkenceciler akibeti hakkında hiçbir açıklama yapmadılar. Geleneksel rollerini oynamayı sürdürerek, "haberimiz yok, biz gözaltına almadık" diyorlar ve Yusuf'u katlettiklerini gizliyorlar. Oysa Yusuf'un gözaltına alındığı ve işkence yapıldığı kesindir.

Bundan böyle işkence tezgahlarında Yusuf'un adı hep anılacaktır. İşkenceciler, devrimcileri korkutmak için, "Yusuf gibi yaparız" diyecekler; devrimciler ise, "Yusuf gibi direneceğiz" diye karşılık

verecek onlara. Yusuf'un katledilmesiyle yenilen devrimciler değil işkenceciler olmuştur.

Yusuf'u hiçbir zaman unutmayacak, unutturmayacağız. Tüm emekçi kitleler ve devrimciler tanığımız olsun ki, bu savaşta, işkencecilerin oyununu bozacak, onların devrimcileri katlederek sindirme ve teslim alma taktiklerini boşa çıkaracağız. Öyle bir hale gelecek ki, işkenceciler Yusuf'u katlettiklerine bin pişman olacaklar.

İşkencede direnerek yaşamını yitiren tüm devrimcilerin anısı daima yaşayacak, yaşatılacaktır.

Yusuf'ların, Birtan'ların, Ali Rıza'ların, Ahmet KARLANGAÇ'ların ve Mazlum GÜDER'lerin, daha onlarca devrimcinin işkence tezgahlarında direnip ölümü kucaklamasıyla yüzlerce insanın bu tezgahlarda direnmesiyle yaşatılan devrimci direnme ruhu, onbinleri, yüzbinleri kucaklayan bir devrim rüzgarı haline dönüşecektir.

Ve işkence silahı, devrimcilerin işkence tezgahlarında gösterecekleri dirençle ve devrimci adaletin işkencecilerden hesap sormasıyla etkisiz kılınacaktır.

DEVRİMCİ ADALET İŞKENCECİLERİN PEŞİNİ BIRAKMAYACAKTIR!

MÜCADELE BİNLERCE YUSUF'U DOĞURACAK!

VE BİR GÜN MUTLAKA İŞKENCEHANELERİ BAŞLARINA YIKACAĞIZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 12 Nisan 1991 **Sayı:** 17

İŞKENCECİ POLİSLER AVNİ DOĞAN VE MURAT SOYTÜRK'ÜN CEZALANDIRILMASI EYLEMİ HAKKINDA AÇIKLAMA

Haber bültenimizin 7. Sayısı'nda, işkenceci polis Avni DOĞAN'IN 15 Mart 1991 tarihinde örgütümüz tarafından cezalandırılmasına ilişkin bazı açıklamalarda bulunmuş ve şunları söylemiştik. *"Eylemimizde bizzat Avni DOĞAN hedef alınmış ve hedefe vurulmuştur. Masadaki başka bir kişinin ölmesi ve iki kişinin yaralanması amacımız dışında gerçekleşmiş olup, bundan üzüntü duyuyoruz. Bu kişilerin işkenceci polisle içli dışlı olmaları ve eylem anında paniğe kapılmaları istenmeyen gelişmelere neden olmuştur. Örgütümüz bu kişilerin durumunu araştırıp ortaya çıkaracak, gerekirse kendilerinden ve yakınlarından özür dileyecek, gereken maddi desteği verecektir."*

Bu açıklamayı yaptığımız günlerde yaralılardan biri daha öldü. Biz söylediğimiz gibi eylemle ilgili araştırma yaptık ve bunu bir sonuca ulaştırdık. Eylem timinin sorgulanması yanında, eylemin gerçekleştirildiği kahvehane çevresindeki halkla da konuştuk.

Öncelikle belirtmemiz gerekir ki, Avni DOĞAN'ın cezalandırılması eylemine uzun bir takip ve araştırma sonucunda karar verildi. Yaklaşık bir ay süren çalışma sonucunda Avni DOĞAN'ın da içinde bulunduğu 4 kişilik bir işkenceci polis ekibinin, eylemin gerçekleştirildiği Dostlar Kahvehanesi'ne gelip gittikleri tespit edildi. Bu geliş gidişler bazen hep birlikte olabildiği gibi, bazen de Avni DOĞAN'ın tek başına veya yanında bir kişiyle birlikte gelip gitmesi şeklinde olabiliyordu.

Eylemin gerçekleştirildiği 15 Mart 1991 günü, Avni DOĞAN ve aynı işkence ekibinden Murat SOYTÜRK ekip otosundan birlikte

inip kahvehaneye girdiler. Her zaman yaptıkları gibi yanlarına kahvehanede bulunanlardan iki kişi alarak oyun masasına oturdular. Ardından savaşçılarımız kahvehaneye girdiler ve orada bulunanlara işkencecilerin oturduğu masayı işaret ederek, o masada oturanlar dışında herkesin yere yatmasını, iki işkenceciyi cezalandıracaklarını, başka kimseye zarar verme niyetinde olmadıklarını belirttiler. Hedeflenen kişiler Avni DOĞAN ve Murat SOYTÜRK'tü.

Eylem, Avni DOĞAN'ı cezalandırmak için planlanmıştı. Ama onun yanında daha önce kahvehaneye birlikte gelip giden diğer işkencecilere rastlanırsa onlar da hedef alınacaktı. Eylemi gerçekleştiren savaşçılarımızın böyle bir inisiyatifi vardı. Ve eylem, bu inisiyatif temelinde, iki işkenceciyi hedef alarak gerçekleştirildi. Eylem anında işkencecilerin panik içine düştüğü ve oturdukları masadan uzaklaşmak istedikleri doğrudur. Ancak savaşçılarımız, hedef aldıkları işkenceciler dışında kimseye zarar vermeden eylemi gerçekleştirmiş ve ardından düzenli olarak geri çekilmişlerdir.

Eylemden sonraki ilk açıklamamızda, *"sadece Avni DOĞAN'ın hedeflendiği"* biçiminde yer alan ifade, yoldaşlarımızla aramızdaki iletişim yetersizliği ve henüz eylemin ayrıntıları konusunda yeterince bilgi sahibi olamamak yüzünden gündeme gelmiştir. İki işkencecinin cezalandırılması sırasında iki kişinin daha yaralanmasının (bunlardan biri daha sonra öldü) sorumluluğu bize ait değildir. Bu kişilerin yaralanması, muhtemelen savaşçılarımız geri çekildikten sonra eylem anında hedef alınan ancak o sırada henüz ölmemiş olan işkencecinin panik halinde ateş etmesi sonucu gerçekleşmiş olabilir.

Ankara Valisi Saffet Arıkan BEDÜK'ün eylemle ilgili açıklaması ve TRT'nin bu eylemi veriş biçimi dikkatle izlenmişse bir paniğin yaşandığı ve bir şeylerin gizlenmek istendiği görülmüştür... Alelacele yapılan açıklama ile bizim "kahve taradığımız" öne sürülmüş ve rastgele insanları öldürdüğümüz imajı yaratılmaya çalışılmıştır. Saffet Arıkan BEDÜK'ün daha önce benzer cezalandırma eylemleriyle ilgili yaptığı açıklamalarda, örgüt adını anmazken bu kez özellikle vurgulaması dikkat çekiciydi. Aynı şekilde haber bültenlerinde örgüt isimlerini "propaganda olur" gerekçesiyle telaffuz etmemekte ısrarlı olan TRT'nin, bu eylemde Devrimci Sol ismini özellikle be-

lirtmesi ve haberi yansıtış şekli anlamlıdır. Avni DOĞAN ve Murat SOYTÜRK'ün işkenceci polis olduğunu kahvehaneye gidip gelen hemen herkes biliyor. Çünkü, onlar, bunu gizlemiyorlardı. Kumar masasına her oturduklarında yaptıkları işkenceleri ayrıntılarıyla ve zevkle anlatıyorlardı.

Eğer savaşçılarımız eylem sırasında, eylem öncesi hedeflenen şekilde işkencecilerin silahlarını alabilmiş olsalardı, eylem sonrası iktidarın emrindeki polis şeflerinin, işkenceci polis Murat SOYTÜRK'ü sıradan bir vatandaşmış gibi göstermeye çalışmalarını kesin şekilde yalanlayabilmiş olacaktık. Ancak işkencecilerin silahlarının alınması, eylem sırasındaki bir terslik yüzünden başarılamadı.

İktidar güçlerinin Murat SOYTÜRK'le ilgili çelişkili açıklamaları bir şeyleri gizlediklerini ortaya koyuyor zaten. Önce "emekli" bir kişi ilan edildi, sonra "şoför" olduğunda karar kılındı. Oysa bizim araştırmamız sonucunda onun ne "emekli" ne de "şoför" olmadığı kesin biçimde ortaya çıktı. O, işkenceci Avni DOĞAN'ın 4 kişilik ekibinde yer alan işkencecilerden biriydi. Buna kahvehanenin daimi müşterisi olanlar tanıklık edebilecek durumdadır. Aksini iddia edenleri küçük bir araştırma yapmaya davet ediyoruz.

Saffet Arıkan BEDÜK, yalan söylemiş, gerçekleri saptırmıştır. İktidarın devrimci güçleri yıpratmak için, birçok insanı- buna çocuk ve kadınlar da dahil- katledip sonra bunu devrimciler yapmış gibi gösterdiği, kontrgerilla taktiklerine başvurduğu bir ülkede devrimci eylemleri karartmak ve devrimcileri halkın gözünde yıpratmak için bu tür yalan açıklamaların yapılması doğaldır.

Biz tüm siyasi faaliyetlerimizde ve devrimci eylemlerimizde, olumluluklarımız gibi olumsuzluklarımızı da üstlenmekten çekinmedik. Çekinmeyiz. Biz halka karşı her zaman açık ve dürüst olmayı ilke edindik. Ama iktidar ve hizmetindeki görevliler için aynı şeyi söylemek mümkün değildir. Onlar, halka yalan söylemeyi, iki yüzlü davranmayı ve düşmanlık etmeyi alışkanlık edinmişlerdir. İşkencede katledilen devrimciler ve yurtseverler hakkında "pencereden atladı", "çukura düştü", "kalp krizi geçirdi", "kendini astı", "banktan düşüp öldü" gibi hemen herkes tarafından gayrı ciddi bulunan açıklamalar, herhalde bu özelliklerini yeterince yansıtıyor.

Avni DOĞAN ve Murat SOYTÜRK'ün cezalandırılması eyleminde, kimin yalan söylediğinin anlaşılması için, namuslu basın mensuplarını olayı araştırmaya ve gerçeği açığa çıkarmaya çağırıyoruz. Bu eylemle hedeflediğimiz iki işkenceci dışında bir kişinin ölmesi ve bir kişinin de yaralanmasında hiçbir sorumluluğumuzun olmadığını bir kez daha belirtiyor, bu konunun kamuoyunca bilinmesini istiyoruz.

FAŞİZMİN PROVOKASYON VE YALANLARINI AÇIĞA ÇIKARACAĞIZ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 12 Nisan 1991 **Sayı:** 18

THY GREVİNİ KIRMAK İSTEYENLERİ UYARDIK

THY işçilerinin haklarını elde etmek için başlattığı grev sürerken, iktidar, özel havayolları şirketleriyle işbirliği yaparak bu grevi kırmaya çalışıyor.

Tatlı karlar peşinde koşan özel havayolu şirketleri, iktidarın arzusu ve çabasıyla gönüllü olarak hemen devreye girdiler. Kiraladıkları ya da satın aldıkları yeni uçaklarla ek seferler düzenleyerek havayolu grevini etkisizleştirme ve kırma misyonunu üstlendiler. Özal'ın "işçilere daha fazla ücret vermeyin" diyerek bizzat müdahale ettiği bu grev, devletin tüm olanakları ve özel şirketlerin çabalarıyla ezilmek isteniyor. İşçilere, "Verilene razı olun, boyun eğmekten başka yolunuz yok" deniyor.

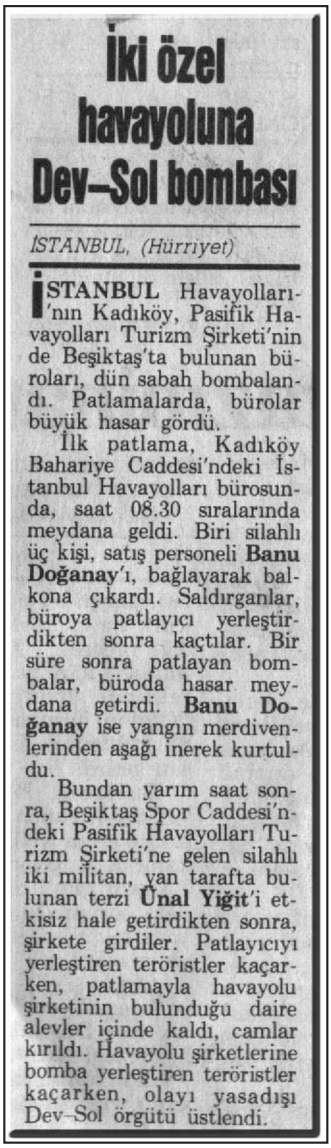
Havayolu işçilerinin grevini kırmak isteyen herkesi uyarıyoruz. İşçilerin birliğini parçalamaya ve mücadelesini etkisiz kılmaya yönelik tüm eylemlerinizden vazgeçin! İşçilerin emeğinin karşılığını ödeyin, haklarını gaspetmeyin! Aksi halde karşınızda bizi bulacaksınız.

Özel havayolu şirketleri grev süresince çalışmaktan ve grev kırıcılığı yapmaktan vazgeçmelidir. Eğer iktidarla işbirliği içinde grev kırıcılığına devam edilirse daha farklı eylem biçimlerine başvuracağımız bilinmelidir.

Bu uyarımız tüm sermayedarlar, büyük patronlar, fabrika sahipleri için de geçerlidir. Onlar işçi düşmanlığına son vermez; grev kırıcılığından, işçilere baskı yapmaktan, haklarını gaspetmekten, onları haksız şekilde işten atmaktan vazgeçmezse, biz de eylemlerimizi genişleterek yaymaktan vazgeçmeyeceğiz. Ve uğradıkları zarar, işçilerden gaspettiklerinden çok daha büyük olacaktır.

İşçiler, güçsüz olmadığı gibi yalnız da değildir. İktidarın ve sermayenin saldırılarına karşı kendilerini savunmaya hakları vardır. Ve bu hakkı her yola başvurarak kullanacaklardır.

Örgütümüz, THY grevini kırmak isteyenleri, uyarmak amacıyla İstanbul Hava Yolları Şirketi'nin İstanbul Bahariye'deki şubesi ile İstanbul'da Maçka'da Pasifik Hava Yolları ve Turizm şirketlerinin bombalama eylemlerini gerçekleştirmiştir.

İki özel havayoluna Dev–Sol bombası

İSTANBUL, (Hürriyet)

İSTANBUL Havayolları-'nın Kadıköy, Pasifik Havayolları Turizm Şirketi'nin de Beşiktaş'ta bulunan büroları, dün sabah bombalandı. Patlamalarda, bürolar büyük hasar gördü.

İlk patlama, Kadıköy Bahariye Caddesi'ndeki İstanbul Havayolları bürosunda, saat 08.30 sıralarında meydana geldi. Biri silahlı üç kişi, satış personeli **Banu Doğanay**'ı, bağlayarak balkona çıkardı. Saldırganlar, büroya patlayıcı yerleştirdikten sonra kaçtılar. Bir süre sonra patlayan bombalar, büroda hasar meydana getirdi. **Banu Doğanay** ise yangın merdivenlerinden aşağı inerek kurtuldu.

Bundan yarım saat sonra, Beşiktaş Spor Caddesi'ndeki Pasifik Havayolları Turizm Şirketi'ne gelen silahlı iki militan, yan tarafta bulunan terzi **Ünal Yiğit**'i etkisiz hale getirdikten sonra, şirkete girdiler. Patlayıcıyı yerleştiren teröristler kaçarken, patlamayla havayolu şirketinin bulunduğu daire alevler içinde kaldı, camlar kırıldı. Havayolu şirketlerine bomba yerleştiren teröristler kaçarken, olayı yasadışı Dev–Sol örgütü üstlendi.

KAHROLSUN GREV KIRICISI
ÖZEL ŞİRKETLER VE THY İŞVERENİ!

İŞÇİNİN EMEĞİNİN HAKKI VERİLSİN!

EMEĞİN HAKKINI GASPEDEN TÜM
SERMAYEDARLAR VE İŞBİRLİKÇİLERİNE
KARŞI MÜCADELE EDECEĞİZ!

YAŞASIN THY İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 12 Nisan 1991 **Sayı:** Özel açıklama

BEŞİKTAŞ / IHLAMUR HALKINA

Yoldaşımız Yusuf ERİŞTİ'nin siyasi şube işkencecileri tarafından katledilmesine misilleme olarak, 5 Nisan 1991 günü semtinizde, Hacıbey KAYA isimli işkenceciyi cezalandırdık. Siyasi poliste çalışan ve bizzat işkence yapan, birçok insanın katledilmesinden sorumlu olan bu işkencecinin cezalandırılması sırasında, işçi olduğu söylenen Suat CİNCİ de yaşamını yitirdi.

Suat CİNCİ, eylemin ne amaçla yapıldığını, cezalandırılan kişinin kim olduğunu bilmeden (veya bilerek) yoldaşlarımıza müdahale etmek istedi. Eylemi gerçekleştiren devrimcilerin üzerine atılma, tutma ve sarılma gibi bir tavır içine girdi ve bunu sürdürmekte ısrar etti. Yoldaşlarımızın yaşamını riske eden bu tavırdan tüm ısrarlara rağmen vazgeçmeyince, silahla etkisiz hale getirilmekten başka yol kalmadı. Onun bilerek veya bilmeyerek, tüm işçilerin, emekçilerin düşmanı bir işkenceci katili korumaya çalışmasına rağmen bizim onu, öldürmek gibi bir kastımız olmadı. Yoldaşlarımız onu etkisiz kılmak anlayışıyla hareket ettiler, ama ortaya istenmeyen bir sonuç çıktı.

IHLAMUR HALKI!

Zorbalığın ve faşist terörün, sömürü ve zulmün kol gezdiği, işçiler, emekçiler ve ezilen insanlar için hak ve hukukun olmadığı bir ülkede yaşıyoruz. Böyle bir ülkede silaha sarılmaktan, baskı ve zorbalığa karşı devrimci şiddete başvurmaktan başka yol yoktur.

Biz Türkiye'nin dört bir yanında işçi grevlerini yasaklayan, grev kırıcılığı yapan, devrimci ve yurtsever insanları işkenceden geçiren, katleden, hak arayan herkese karşı zor kullanan, halkımızı se-

falet denecek yaşam koşularına mahkum eden bir iktidara karşı savaşıyoruz. Bu iktidarın gerçek sahibi olan büyük sermayedarlara, büyük toprak sahiplerine karşı savaşıyoruz. Onların terörünün uygulayıcısı olan devlet güçleri, işkenceci polisler bizim hedeflerimiz arasındadır. Zorbalara, halk düşmanlarına karşı devrimci adaleti, halkın adaletini devrimci şiddete başvurarak gerçekleştirmekten başka yol yoktur. Ve biz bu yüzden eli devrimcilerin ve halkın kanına bulaşmış katilleri nerede olursa olsun buluyor ve hak ettiği cezaya çarptırıyoruz.

Mahallenizde, işyerinizde gerçek niteliğini bilmediğiniz bu türden kişiler olabilir. Onların cezalandırılması karşısında, olan bitenin ne olduğunu bilmeden "bir insan öldürülüyor, müdahale etmeliyim" duygusuyla hareket etmemelisiniz. Bilmelisiniz ki, devrimciler, halkın düşmanı olmayan, halka ve devrimcilere zulmetmeyen, işkence yapmayan kimseyi hedef almazlar. Bizim silahlarımız ölümü onlarca kez hak etmiş olanlara dönüktür.

Belki siz dün apartmanınızda oturan, sokağınızda gezen işkenceci katil Hacıbey KAYA'yı tanımıyor, gerçek niteliğini bilmiyordunuz. Devrimci eylemimiz sonucu bir halk düşmanı ile yan yana yaşadığınızı öğrenmiş oldunuz. Biz inanıyoruz ki, Suat CİNCİ de bilmeyerek bir işkenceciyi korumak durumuna düştü ve yaşamından oldu.

Bu tür olumsuzlukların ortaya çıkmaması için, çevrenizde oturan polislerin, diğer devlet görevlilerinin, yüksek bürokratların, sermayedarların, muhbir olabileceğinden kuşkulandığınız kişilerin gerçek durumlarını araştırıp devrimcilere bildirmelisiniz. Eğer bunu yapmak istemiyorsanız, en azından bu tür kişilerden uzak durun, çevrenizi de bunlara karşı uyarın!

Yoldaşımız Yusuf ERİŞTİ işkencede öldürüldü. Cesedi yok edildi. Ailesine bile verilmedi. Yusuf'un yerinde sizlerden birinin oğlu ya da kızı da olabilirdi. Oğlunuz veya kızınızın işkencede öldürüldüğünü nasıl ispat edeceksiniz? İşkencecilerin cezalandırılması mümkün olacak mı?

Unutmayın ki, Türkiye'de, işkencecileri cezalandıran yasalar göstermelik olarak vardır, bunlar uygulanmaz. Kazara yargılanan bir iki işkenceci olsa bile, çok az cezalarla kurtulurlar.

İşkencede öldürülenlerle ilgili yapılan suç duyurularına verilen cevaplar ise, çoğu kez halkla alay eder niteliktedir. Emniyet ve karakol binalarında insanlar işkenceyle katledilirler, sonra da bunlara "pencereden atladı", "çukura düştü", "kendini astı", "başını duvara çarptı", "kalp krizi geçirdi" gibi gülünç gerekçeler uydurulur. Bazen, tıpkı Yusuf ERİŞTİ gibi, öldürülen kişinin cesedi de ortadan kaldırılır. Olayın tanıklarının olup olmaması hiç önemli değildir. İşkenceciler "biz öyle birini gözaltına almadık" deyip çıkarlar işin içinden. İşte Türkiye'nin gerçeği budur.

Son on yıllık dönemi bir araştırın! Çevrenizden, tanıdıklarınızdan sorun, basından izleyin! Bu süre içinde, onbinlerce insanın işkenceden geçirildiğini, yüzlercesinin işkencede öldürüldüğünü, onlarcasının da "kayıp" olduğunu göreceksiniz.

İşte o zaman Hacıbey KAYA gibi işkenceci katillerin ölümü neden hak ettiklerini daha iyi anlayacaksınız. "Adalet" olmayan yerde, "adalet" kavramının hiçbir değer taşımadığı bir ülkede olan bitenlere "dur" diyecek, adaleti uygulayacak birilerinin olması gerektiğine inanacaksınız.

Biz devrimciler bunu yapıyoruz. Bundan sonra da eylemlerimizi aynen sürdürecek, halkın adaletinin gerçekleştiricisi olacağız.

İŞKENCECİLERDEN VE HALK DÜŞMANLARINDAN UZAK DURUN,
ONLARI TECRİT EDİN!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Nisan 1991 **Sayı:** Özel açıklama

BERXWEDAN AYIBINI DÜZELTMELİDİR

31 Mart 1991 tarihli Berxwedan dergisinin 122. sayısında "ARGK'nın eylemleri ve Dev-Sol'un ayıbı" başlıklı bir haber-yazı yer aldı. Bu yazıda, siyasi tarihimizde, bir kez olsun başka bir örgütün eylemini üstlenmek gibi bir "ayıbı"mız olmadığı ve bunun hemen tüm devrimci, yurtsever, demokrat kamuoyunca bilindiği halde; hiç de hak etmediğimiz ve yapan için "ahlaksızlık" olarak nitelenebilecek bir iddiayla, ARGK'nın eylemlerini üstlendiğimiz, Newroz'la ilgili olarak İzmir'de gerçekleştirilen eylemler anlatılırken şunlar söyleniyor:

"Söz konusu saldırılardan ilki 16 Mart günü Kadifekale yakınlarındaki bir kahvehaneye düzenlenen baskındı. İşkenceciliğiyle ünlü bazı polisler bir süreden beri izlenmekteydi. Bunlardan bir grubun olay günü adı geçen kahveye geldiğini tesbit eden ARGK timi, işkencecileri burada kıstırarak ikisini ölümle cezalandırdı. Polislerin karşı ateşiyle olay yerinde bulunan bir sivil de yaşamını yitirdi."

"İkinci saldırı tam 21 Mart Newroz günü gerçekleştirildi. İzmir Çay Mahallesi'nde bulunan karakola yapılan bombalı saldırıda, ilk belirlemelere göre 1 polis öldü, 1 komiser ve 1 komiser yardımcısı ve en az iki polis de yaralandı."

Bu satırların akabinde, ARGK'nın gerçekleştirdiği bu iki eylemin Dev-Sol tarafından üstlenildiği, *"bunun devrimci ahlakla bağdaşmadığı"* belirtilmekte ve başkalarının yaptığı eylemlerin bile bile üstlenilmesinin ancak *"bir sefalet göstergesi"* olabileceği söylenmektedir. Ve ardından *"Yapılan bir yanlışlık ise, bunu düzeltme de yine yanlışlığı yapanlara düşmektedir. Devrimci sorumluluk bunu gerektiriyor"* denmektedir.

Öncelikle belirtelim ki, gerçek Berxwedan'ın iddia ettiği gibi değildir.

Birinci olarak; l6 Mart günü gerçekleştirilen ve bizim tarafımızdan üstlenildiği iddia edilen Kadifekale yakınlarındaki kahvehane baskınıyla örgütümüzün uzak-yakın hiçbir ilgisi yoktur. Bu eylemi üstlendiğimiz iddiası doğru değildir. Bu eylemle ilgili ne sözlü, ne yazılı bir üstlenme tavrımız olmadığı gibi, bunu çağrıştırabilecek herhangi bir açıklama ve belge de gösterilemez.

İkinci olarak; 21 Mart günü gerçekleştirilen İzmir Çay Mahallesi Karakolu'nun bombalanması eylemi, örgütümüzün gerçekleştirdiği bir eylem olmasına rağmen, Berxwedan bunu ARGK'ya mal etmekte, tam da eleştirdiği konuma bizzat kendisi düşmektedir. Biz bu eylemi kısa bir süre önce İzmir'de başka bir bombalama eyleminde şehit düşen yoldaşımız Kahraman ALTUN'un anısına düzenledik ve eylemi; hem sözlü, hem de Devrimci Sol'un 8 sayılı Haber Bülteni'nde resmi olarak üstlendik.

Kaldı ki, her iki eylemin kimlere ait olduğu, burjuva basınına bile şüphe getirmez biçimde yansımıştır.

Bu noktada yanlışlığı yapan Berxwedan'dır ve yaptığı yanlışlığı düzeltme görevi de ona düşüyor. Eğer ortada bir "ayıp" varsa, bunu biz değil Berxwedan yapıyor.

Kuşkusuz ki, konunun böyle bir açıklamaya gerek kalmadan, gizli ve sorumlu bir yaklaşımla araştırılmasını ve gerçeklerin iddia sahipleri tarafından ortaya çıkarılmasını arzulardık. Ama bu gerçekleşmedi. Arkadaşların sıkça belirttiği gibi, dostluklar her zaman önemlidir, dostluklara değer vermek gerekiyor. Biz arkadaşları dost gördüğümüz için, Berxwedan'da ileri sürülen ve gerçeği yansıtmayan iddialara doğrudan cevap vermek ve konuya ilişkin bir açıklama yapmak yerine, öncelikle doğru olanın ne olduğunu aktarmayı ve yanlışlığın bizzat onu yapanlar tarafından düzeltilmesini istedik. Bu anlayışımızdan hareketle, arkadaşlara, muhtemelen yanlış bilgilenmeden kaynaklanan bir hata yaptıklarını, Devrimci Sol'un ARGK'nın eylemlerini üstlenmek gibi bir tavrının olmayacağını, siyasi mücadele tarihimizde böyle tek bir örneğin dahi bulunmadığını, Kadifekale yakınlarındaki kahvehane baskınıyla ilgili bir üstlenme tavrımızın olmadığını, aksi yönde bir kanıt gösterilmeyeceğini,

Çay Mahallesi Karakolu'nun ise örgütümüz tarafından bombalandığını ve eylemin gerçekleştirilme amacını anlatarak, kendilerinden, konuyu yeniden araştırmalarını ve yanlışı düzeltmelerini istedik. Eğer öne sürdükleri iddialarda hala ısrarlı iseler, o zaman bizim ARGK'nın eylemlerini üstlendiğimize dair bir belge göstermeleri gerektiğini söyledik.

Ancak bir cevap almak mümkün olmadığı gibi, geçen süre içerisinde bize karşı yapılan bu ayıbın düzeltilmesine yönelik bir girişimde de bulunulmadı. Bu açıklama bu yüzden zorunlu hale geldi.

Aynı zamanda, öne sürülen iddialardan yola çıkılarak, Newroz, Kürdistan Halkı ve Kürdistan mücadelesi konusunda, hakkımızda, devrimci sorumluluktan uzak ve dostluk ilişkisiyle bağdaşmayan bir üslupla, eleştiri adına dostluk duygularını yaralayan sözler de söyleniyor. Doğrusu yadırgamamak elde değil. Berxwedan'dan aktaralım:

"Özellikle 21 Mart Newroz günü yapılan eyleme Dev-Sol'un sahip çıkması oldukça ilginçtir. Dev-Sol'un Newroz üzerine, Newroz'un Kürdistan Halkı ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi nezdindeki yeri ve önemi üzerine herhangi bir olumlu yaklaşımına bugüne kadar tanık olunmamışken, bugün kalkıp Newroz günü yapılan ARGK eylemini üstlenmesi gerçekten ilginçtir. Özal bile bugün en sahtekar biçimlerde Newroz'a sahip çıkma gereği duyarken, devrimcilik adına Kürdistan Halkının bu direniş ve isyan geleneğine bu denli yabancı kalacaksın, ardından da Newroz günü eylem yaptığını iddia edeceksin."

Bizleri Özal'la kıyaslama noktasına varan bir anlayışın sergileniyor oluşu gerçekten üzücüdür ve buna neden gerek duyulduğu da merak konusudur. Aslında bir süreden beri yer yer, dostlar arasında olmaması gereken, bir "birikim" yaratmaktan öteye geçmeyecek tavırların sergilendiğine tanık oluyoruz. Ve samimi olarak ifade edelim ki, bu tür tutumların nedenini anlamakta hayli güçlük çekiyoruz.

Öncelikle şunun bilinmesini istiyoruz: Biz, çokları gibi, Kürt halkı'nın mücadelesi ve Kürdistan gerçeğiyle ilgili bolca keskin laf edip pratikte devrimci görevlerini unutanlardan, Türkiye halkları için tek bir eylem dahi gerçekleştirmeyenlerden değiliz. Ve yine on-

lar gibi Kürt yurtseverlerin mücadelesine destek vermeyi sadece ve sadece başkalarının şakşakçılığını yapmak olarak anlayanlardan da değiliz. Eğer arkadaşlar, Newroz'a, onun Kürt halkı ve mücadelesindeki yeri ve önemi üzerine "olumlu yaklaşıma" sahip olmaktan, sözde keskinlik yapanların tavrını anlıyorsa, açıkça ifade edelim ki, biz onlara benzemeyeceğiz. Devrimci görevlerimizden bunu anlamıyoruz.

Devrimci görev, Türkiye halklarının mücadelesini devrimci bir iktidar perspektifi etrafında birleştirmek; silahlı mücadeleyi geliştirmek ve yaymaktır. Kürt halkı ve Kürdistan gerçeğine yaklaşırken bu perspektifle hareket ediyoruz.

Devrimci enternasyonalizmin anlamı tam da bu noktada ortaya çıkıyor. Gine Devrimi'nin önderi Amilcal CABRAL'ın sözleriyle *"Dayanışmanın temeli son derece basittir: Savaşmak!"* Evet, belki biz çok keskin laf etmiyoruz ama savaşıyoruz, savaşı yaymaya çalışıyoruz.

Kürt halkının mücadelesiyle dayanışma, mücadele gelenekleriyle birleşme, gerçek anlamda buradan geçiyor.

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 15 Nisan 1991 **Sayı:** 19

İŞKENCECİLERE ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ VERENLER BİZİM DE DEVRİMCİ ADALETİ UYGULAMA ÖZGÜRLÜĞÜNE SAHİP OLDUĞUMUZU UNUTMASINLAR!

Daha önce iktidarın emrindeki polis gücünü, işkencede katledilen yoldaşımız Yusuf ERİŞTİ'nin akıbeti hakkında bir açıklama yapmaya ve naaşını ailesine teslim etmeye çağırdık; aksi halde, misilleme eylemlerine devam edeceğimizi ve işkencecilerden hesap soracağımızı belirterek uyarıda bulunduk. Ama bugüne kadar ne bir açıklama yapıldı, ne de yoldaşımızın naaşı ailesine teslim edildi.

İşkenceciler sessiz kalmayı ve devrimcilere yönelik saldırılarını sürdürmeyi yeğlediler.

Çok geçmeden İzmir'de iki yoldaşımız katledildi. Bir grup yoldaşımızın kaldığı eve düzenlenen ve evdeki tüm yoldaşlarımızın hedef alındığı operasyonda, Olcay UZUN ve Faruk BAYRAKÇI isimli savaşçılarımız bilerek ve isteyerek öldürüldüler.

Katliamlarda, işkencede ölümlerden ve devrimcilere yönelik terörden ANAP iktidarını ve emrindeki güçleri sorumlu tutuyoruz. Savaşçılarımızın kanı yerde kalmayacak. ANAP iktidarı ve işkenceciler hesap vermekten kurtulamayacaktır.

Devrimcileri tek tek katlederek tüketeceğini, mücadele edenleri sindireceğini ve devrimci mücadeleyi boğacağını sananlar yanılıyorlar. Şehit düşen savaşçılarımızın yerini yenileri alıyor, almaya devam edecektir. Faşizmin baskı, terör, işkence ve katliamları, bizi devrimci ideallerimizi gerçekleştirmekten alıkoyamayacak, faşizmi yıkarak Devrimci Halk İktidarı'nı kurma hedefinden asla vazgeçmeyeceğiz.

Bugün iktidar, faşist teröre meşruluk kazandırmaya çalışıyor.

141-142'nin kaldırılması, tecil yasasının çıkarılması vb. hepsi birer aldatmacadır, birer oyundur. Bunların yerine daha ağır yasalar konmuştur. Bu manevradan amaç, faşist terörün önündeki engelleri temizlemek, işkenceci polislere devrimcileri katletme özgürlüğü tanımaktır.

ANAP iktidarı, devrimci mücadeleyi boğmak için emrindeki baskı güçlerine istediğinizi yapabilirsiniz işaretini vermiştir. Aslında bu yeni değildir. Son dönemde işkence tezgahlarının fiili infaz yerleri haline getirilmesi, devrimcilerin, düzenlenen operasyonlarla art arda katledilmesi bu politikanın ilk adımları olarak gündeme geldi.

Şimdi anti-terör yasasıyla bu uygulamalara "yasallık" kazandırılıyor. Bu yasayla devrimciler halktan tecrit edilmek ve etkisizleştirilmek isteniyor. İktidar, devletin baskı güçlerine her eyleminizde serbestsiniz diyor; onlara, halka ve devrimcilere karşı işledikleri suçlarda yargılanmama güvencesi veriyor.

"Terörle Mücadele Yasası" devrimci mücadeleyi boğma yasasıdır.

Ama hatırlatalım ki, bu yasa da işe yaramayacak ve sonunda faşizmi vuran bir silaha dönüşecektir.

Devrimci mücadele halka dayanır, gücünü ve kaynağını halktan alır. Bu tür yasalarla onu engellemek mümkün olsaydı, bunu en iyi olarak 12 Eylül'ün başarması gerekirdi. Oysa faşizmin tüm baskı ve terörüne, işkence ve katliamlarına rağmen, bugün devrimciler yine mücadele ediyor, yine savaşıyor.

Yasayla polise devrimcileri katletme özgürlüğü tanıyanlar, bunun asıl zararının kendilerine olacağını bilmelidirler. Her cinayetin, her katliamın bedeli daha ağır biçimde ödetilecektir.

Devrimcilerin şiddete başvurmasının nedeni faşizmin terörüdür. İktidar, halkın mücadelesini, devrimci mücadeleyi boğmak için şiddete başvurduğu için, devrimciler de şiddete başvuruyorlar. Terörün, zulmün kol gezdiği bir ülkede silaha sarılmaktan doğal ne olabilir? Hiç kimse, devrimciler şiddete başvuruyor diye onları suçlayamaz. Devrimcilerin şiddeti gelişigüzel bir şiddet değildir. O, halkın adaletini temsil ediyor, faşizmin terörüne karşı halkın savun-

masını temsil ediyor. Bu yüzden devrimcileri "terörist" ilan edip halktan yalıtabileceklerini sananlar hep yanıldılar, yine yanılıyorlar.

ANAP iktidarı, çıkardığı yasayla, polise işkence yapma, insanları katletme ama buna rağmen yargılanmama, hesap vermeme özgürlüğü kazandırdı; işkenceciler zaten sözde yargılanıyordu, şimdi bu da olmayacak.

Ama işkenceciler fazla sevinmesin. Çünkü onları devrimciler yargılayacak ve cezalandıracak; adaletin uygulayıcısı devrimciler olacaktır. Artık işkencecilerin cezalandırılması, her zamankinden daha çok haklılık ve meşruluk kazanmıştır.

Bilinmelidir ki, işkenceciler insanları katletme özgürlüğünü kullandıkları ölçüde, biz de devrimci adaleti uygulama özgürlüğümüzü kullanacağız.

İşte bu yüzden, yoldaşlarımız Yusuf ERİŞTİ, Olcay UZUN ve Faruk BAYRAKÇI'nın katledilmesine misilleme olarak işkenceci polis ekibinden Kenan YAMAK ve Nebi ŞEKER'i cezalandırdık.

YOLDAŞLARIMIZIN KANI YERDE KALMAYACAK!

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORMAYA DEVAM EDECEĞİZ!

FAŞİZME KARŞI SAVAŞI SÜRDÜRECEK, YUSUF, FARUK VE OLCAY'IN ANILARINI YAŞATACAĞIZ!

KAHROLSUN FAŞİZM!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 20 Nisan 1991 **Sayı:** 20

"SON BASKI" GAZETESİ BÜROSUNUN BOMBALANMASIYLA HİÇBİR İLGİMİZ YOKTUR

19 Nisan 1991 tarihli günlük gazetelerde yer alan bir haberde, "Son Baskı" gazetesinin Teşvikiye'deki irtibat bürosunun bayramın ilk günü bombalandığı, gazetelere telefon eden bir kişinin eylemi Dev-Sol adına üstlendiği ve olayı 31 Mart tarihinde bu gazetede çıkan bir haber yüzünden gerçekleştirdiklerini söylediği yazılıyor.

Bu eylemle örgütümüzün hiçbir ilgisi yoktur. Örgütümüz, "Son Baskı" gazetesine yönelik bir eylem gerçekleştirmediği gibi, herhangi bir gazeteye telefon da etmemiştir.

Eylemi gerçekleştirenlerin kim olduğunu bilmiyoruz. Bombalama bir polis provokasyonu da olabilir, başka bazı güçler tarafından yapılmış bir eylem de olabilir. Ama nasıl ve kimler tarafından, hangi amaçla yapılmış olursa olsun, örgütümüzün adı kullanılarak eylemin üstlenilmesi, örgütümüzü hedefleyen bir provokasyondur. Bu tip eylemlere adımızı karıştıranlar, bizi basınla karşı karşıya getirmeyi ve örgütümüzü yıpratmayı amaçlıyorlar.

Devrimci Sol'un bugüne kadar, hakkında yalan haber yazan ya da yapan basına, şiddet uygulama gibi bir tavrı olmamıştır. Daha önce polis ve MİT kaynaklı olduğundan ve bizzat onların dikte ettiğinden hiç şüphe duymadığımız, bizi doğrudan karalamayı amaçlayan yalan haberlerden dolayı bile, böyle bir tavır geliştirmedik. Biz, bu tür haberleri tekzip etme, haberi yayınlayanları kınama yolunu seçtik. Ve haber sahiplerini, gerçekleri kamuoyuna açıklamaya davet ettik. Bu tavrımızda bir değişiklik yoktur. Bizi az çok tanıyan, mücadele anlayışımızı ve çizgimizi bilen duyarlı basının, bunun farkında olduğunu sanıyoruz.

"Son Baskı" gazetesine yönelik bombalamayla bir ilgimiz olmadığı halde, eylemi örgütümüzün gerçekleştirdiğini ve üstlendiğini yazdılar, en azından gazetecilik ahlakının ve sorumluluğunun bir gereği olarak, bu açıklamamızı da yayınlamalıdırlar.

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 27 Nisan 1991 **Sayı:** 21

TÜRKİYE ÖZAL AİLESİNİN ÇİFTLİĞİ DEĞİLDİR!

Ülkemizde insanlar her gün biraz daha yoksullaşır ve sefalet içine itilirken, emekçiler için yaşam her gün biraz daha çekilmez hale gelirken; bir avuç parababası ve onların iktidar yöneticileri, Özal ailesi, lüks ve ihtişam içinde yaşamayı sürdürüyor. Halkımız aç kalmamak için binbir cefa çekerken; onlar ziyafetler, kokteyller, şatafatlı eğlenceler, düğünler düzenleyerek gününü gün ediyor, har vurup harman savuruyorlar. Yoksullar düzenin cefasını çekiyor, zenginler sefasını sürüyor.

Özal ailesi, halkımızın emeğinden, kanı, canı pahasına ürettiklerinden çalınanlarla padişahlara özgü düğün yapıyor. Harcanan milyarların haddi hesabı yoktur. Halkla adeta alay ediliyor, iktidar olmanın bütün imkanları Özal ailesinin lüksü için seferber ediliyor, kullanılıyor.

Bu düğün için harcanan paralar Özal'ların değil, halkımızın emeğinin, alınterinin ürünüdür. Milyonlarca emekçinin cebinden çalınmıştır. Bu paralarda, katledilen, işkencede öldürülen yüzlerce devrimcinin kanı, milyonlarca emekçinin alınteri, oğulları-kızları polis kurşunlarına hedef olan annelerin-babaların gözyaşı, tedavi olamayan yoksulların ilaç ve hastane ücretleri, beslenemeyen, okuyamayan çocukların nafakası, yarınından umudunu kesmiş insanların acısı vardır. Bu paralar, yarı aç yarı tok yaşamaya mahkum edilen milyonların gaspedilen ekmeğidir.

Özal ailesi, işte bu paralarla saltanat sürüyor.

Milyonlarca insan işsiz evsiz barksız yaşarken, iş bulup çalışabilenler iki yakasını bir-araya getiremezken, insanlar açlığın, yoksulluğun acısını iliklerinde hissederken; Özal ailesi, hiç utanmadan mil-

yarları su gibi harcıyor, pahalı zevklerini tatmin için her şeyi yapıyor.

Halkımızın yiyeceğinden, giyeceğinden, günlük ihtiyaçlarından, zorunlu giderlerinden çeşitli yöntemlerle kesilen paralarla, emeği sömürülerek, ürettiklerine el konularak elde edilenlerle, iktidardaki işbirlikçi azınlığın kasaları dolduruluyor. Özal, işbirlikçi tekellere trilyonları akıtırken, hayali ihracatçılara, spekülatörlere, tefecilere, vurgunculara milyarları hibe ederken, emeğinin hakkını isteyen, grev yapan direnen işçilerden, memurlardan kendilerine verilene razı gelmesini isteyebiliyor; onları "yoksa ekmeğinizden olursunuz" diye tehdit edebiliyor.

Özal iktidarı, halkımızın sofrasındaki iki dilim ekmekten birine de göz koymuştur.

Türkiye'de insan emeği ve hayatı öylesine ucuzlatılmıştır ki, emekçiler adeta köle haline getirilmiştir. Düşük ücretlerle, sağlıksız koşullarda, yarın güvencesi olmadan, yoksulluk ve sefalet içinde yaşamak bir "kader"miş gibi gösterilmek isteniyor. Milyonları bulan işsiz ordusu için ise, bu "şans" bile yoktur.

Türkiye, emperyalizmin ve oligarşinin sömürü cennetine dönüştürülmüştür. Adalet yoktur; hakkını aramak suçtur. Hakları için mücadele edene gösterilen devlet sopasıdır; baskıdır, zulümdür, işkencedir, terördür.

Türkiye yasaklar ülkesidir. Ama bir avuç sömürücü için yasak yoktur; yasaklar halk içindir. Halkı soyup soğana çevirenler için özgürlük de vardır, demokrasi de... Onlar için hayat güzeldir; her şey yolunda gitmektedir.

Onların saltanatı, halkımızın sefaleti ve yoksulluğu üzerine kurulmuştur. Bu düzen, çalışan insanların emeği hayasızca sömürülerek sürdürülüyor; terörle ayakta tutuluyor. Bu saltanatın temelinde, neredeyse bedavaya kapatılan insan emeği vardır; dökülen binlerce insanın kanı vardır.

Ülkeyi yöneten iktidar çürümüştür, kokuşmuştur.

İşte biz bunun için, Özal ailesinin düğün yaptığı otel salonuna ve yerleşim alanına bomba yerleştirerek halkımızın tepkisini ortaya koymayı amaçladık. Sömürüye, zulme, haksızlığa ve adaletsizliğe dayanan bu düzenin sahiplerine bir uyarıda bulunmak istedik.

Bu eylemle can kaybını hedeflemediğimiz için, düğünün yapıldığı Swiss Otel salonuna ve yerleşim alanına 4 adet bomba yerleştirdiğimizi, 26 Nisan 1991 günü saat 21.00-21.05 arası, İstanbul Emniyet Siyasi Şube Müdürlüğü'ne, otel güvenlik sorumlularına ve basına telefon ederek bildirdik. Ve otel salonu ve çevresinin boşaltılmasını istedik.

Ama yaptığımız uyarı dikkate alınmadı ve salon boşaltılmadı. Can kaybını hedeflemediğimiz için biz de bombaları patlatmaktan vazgeçtik. Eğer isteseydik hiç şüphe olmasın ki, bunu rahatlıkla yapardık. Bize engel olabilecek hiçbir güç yoktu. Zaten şu anda yerleştirdiğimiz bombalar da yerinde duruyor.

Biz, halkımızın kendi kaderini ellerine alacağı bir iktidar için savaşıyoruz. Sömürü ve baskının olmadığı bir ülke için; bağımsız, demokratik ve sosyalist Türkiye için savaşıyoruz. Bu mücadele neyi gerektiriyorsa onu yapacağımızdan kimsenin kuşkusu olmasın. Bugün sadece uyarıyla yetinmemiz, yarın da aynı şekilde hareket edeceğimiz anlamına gelmiyor. İktidar, devrimcilere ve halka terör estirmeye, kan dökmeye devam ederse, işkence ve katliamlardan vazgeçmezse, bizim cevabımız da değişecektir.

Ülkeyi kendi çiftliği gibi gören Özal ailesi, bu ülkede devrimcilerin de yaşadığını asla unutmasın! Eylemimiz, bu gerçeği Özal ailesine ve iktidarına daima hatırlatacaktır!

İKTİDARI UYARIYORUZ

Baskı, terör ve işkenceyle bu düzeni sürdüremeyeceksiniz!

Bugünkü saltanat hep böyle devam etmeyecek, bir gün yaptıklarınızın hesabını vermekten kurtulamayacaksınız! Devrimci adalet, halka ve devrimcilere karşı suç işleyenlerin yakasına yapışacaktır!

Unutmayın!..

Eğer istersek yatak odalarınızın içine de gireriz. Çünkü biz halka dayanıyor, gücümüzü halktan alıyoruz, onun sınırsız olanaklarından yararlanıyoruz.

En güvendiğiniz yerler bile sizin için tehlikeli olabilir. Alacağınız önlem sizi korumaya yetmeyecektir! Düğün için yüzlerce polisi seferber etmeniz nasıl bir işe yaramamışsa, bundan sonra da farklı olmayacaktır! Ne terör yasalarınız, ne işkenceci polisiniz, ne de yüz-

binlerce kişilik ordunuz, bu çürümüş düzeni ayakta tutamaz artık.

Bu düzenin sahipleri olarak kendinizi ne kadar gizlerseniz gizleyin, çevrenizdeki önlemleri ne kadar artırırsanız artırın, hatta kimliklerinizi değiştirip yüzünüze estetik ameliyatı da yaptırsanız, hiç ummadığınız ve beklemediğiniz anda, bizi karşınızda bulacaksınız!

HALKIN SIRTINDAN SALTANAT SÜRENLER HESAP VERECEKTİR!

HALKTAN ÇALINAN HER ŞEYİ GERİ ALACAĞIZ!

ÜLKEMİZ VE TÜM ZENGİNLİKLERİ HALKIMIZINDIR!

BAĞIMSIZLIK - DEMOKRASİ VE SOSYALİZM YOLUNDA
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

ÖNEMLİ UYARI; Hedefimiz; insanlara zarar vermemek, gereksiz kayıplara yol açmamak ve iktidarın günlerce önceden polisi seferber ederek aldığı tüm önlemlerin ne denli kof olduğunu göstermek olduğu için, bombaların yerlerini tarif ediyoruz:

1. Bomba: Düğün yapılan salonun giriş kapısının altındaki tesisatların geçtiği dehlizdeki geniş-dar demir tesisatın içine yerleştirilmiştir. (26 Nisan 1991 gün ve 21.28 ayarlı)

2. Bomba: Otelin Dolmabahçe tarafındaki bahçesinin denize doğru 15-16 metre uzaklıktaki bahçe toprağına, 15-2O santim derinliğe gömülü. (Aynı tarih ve 21.25 saat ayarlı)

3. Bomba: Otelin Dolmabahçe tarafındaki çiçekli-havuzlu bahçe hizasında, Taşkışla yönüne 15-18 metre ileride toprağa gömülü. (Aynı tarih ve 21.25 saat ayarlı)

4. Bomba: Otelin alt şantiye giriş kapısının karşısında (Dolmabahçe'ye inen yolun) bulunan Maçka Parkı kısmında, su deposu ya da küçük beton binadan 15 metre aşağıya doğru toprağa gömülü. (Aynı tarih ve 21.40 saat ayarlı)

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 30 Nisan 1991 **Sayı:** 22

ÖNEMLİ UYARI

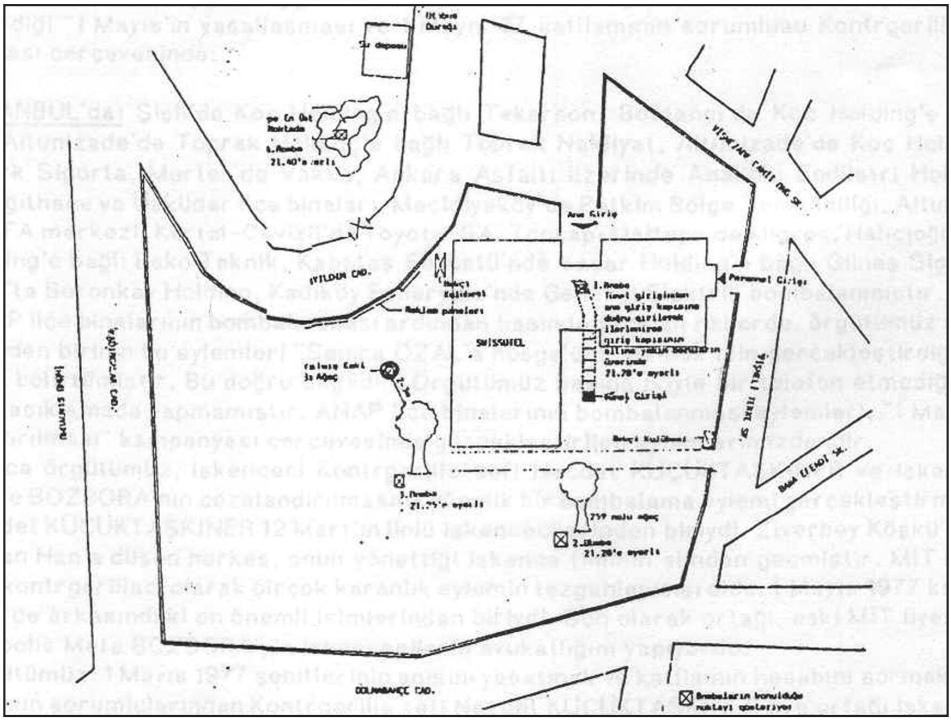
Swissotel'e ve bahçesine yerleştirilen dört bombanın yerleri, aşağıdaki krokide gösterilmektedir. Krokide belirtilen yerlere bakıldığında, İstanbul Emniyet Müdürü Mehmet AĞAR'ın "yasadışı bir örgütün bıraktığı bildirinin ihbar kabul edilemeyeceğini... Böyle bir şey söz konusu değildir" demesinin boş böbürlenme olduğu anlaşılacaktır.

Devrimci Sol, yapmadığı, yapamayacağı hiçbir eylem ya da benzeri şeyi üstlenmemiştir. Mehmet AĞAR, aldığı yoğun polis önlemleriyle Swissotel'e bomba yerleştirilemeyeceği gerçeğine kendisini o kadar çok inandırmış görünmektedir ki, bombaların patlayacağı saatten önce, basını da haberdar ederek Swissotel'i ve İstanbul Emniyetini; "ilki saat 21.20'de, diğerleri farklı aralıklarla patlamak üzere Swissotel salonunun yerleşim alanına ve 10 m çevresinin muhtelif yerlerine dört adet bomba yerleştirdik. Hedefimiz can kaybı olmadığı için uyarıyoruz. Salonu ve otelin yerleşim alanını boşaltın! Aksi halde doğacak sonuçtan siz sorumlu olursunuz" uyarılarımızı ciddiye almayıp oteli boşaltmayarak tam bir sorumsuzluk örneği sergilemişlerdir.

Biz ise, uyarımızın dikkate alınmadığı, salonun boşaltılmadığını gördüğümüzde eylemimizde can kaybını hedeflemediğimiz için devrimci sorumluluğumuzun gereği bombaları patlatmaktan vazgeçmiştik.

Bir kez daha uyarıyoruz; insanlara zarar vermemek, gereksiz kayıplara yol açmamak için aşağıdaki krokide bombaların yerlerini işaretliyoruz.

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

SWISSOTEL
YILDIZ CAD.
DOLMABAHÇE CAD.
Arac Giriş
Personel Giriş
Sahil Yolu
Bahçe Evleri Sk.

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 4 Mayıs 1991 **Sayı:** 23

1 MAYIS YASALLAŞMALIDIR!
1 MAYIS 1977 KATLİAMI'NIN SORUMLUSU KONTRGERİLLADIR!

İşçilerin ve emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı yıllardır "yasak" ilan eden oligarşi, her yıl 1 Mayıs'ta kan dökmeye, terör estirmeye devam ediyor. 1 Mayıs'ı kutlamak isteyenler, polisin saldırısına uğruyor, gözaltına alınıyor, işkenceden geçiriliyor.

1 Mayıs 1977'de kontrgerillanın düzenlediği katliam sonucu 34 emekçi yaşamını yitirdi. 1989'da Mehmet Akif DALCI, polis kurşunlarıyla can verdi. 1 Mayıs'ı engellemek için baskı, terör, gözdağı, provokasyon... her yola başvuruluyor. 1 Mayıs'ın simgesi haline gelen Taksim Meydanı, her yıl polis ve askeri birlikler tarafından işgal ediliyor, devletin tüm terör güçleri harekete geçiriliyor; İstanbul kenti adeta "korku" kenti haline getirilmeye çalışılıyor.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri, 1Mayıs'ın bir "hak" olduğu bilinciyle, tüm önlemlere, her türlü baskı ve teröre rağmen, "1 Mayıs'ın yasallaştırılması" mücadelesinden vazgeçmiyor, vazgeçmeyecektir!

Hiçbir güç 1 Mayıs'ı unutturamaz! 1 Mayıs bilinciyle donanmış işçiler ve emekçiler, bu yüzden her yıl Taksim'e yürüyor, alanlara çıkıyor, fabrikalarda üretimi durduruyor.

Bu mücadele devam edecektir!

1 Mayıs'ı ilkel bir zihniyetle "yasak gün" ilan etmekte ısrar edenler bilmeli ki, bundan böyle " 1 Mayıs'ın yasallaştırılması" mücadelesini, şiddete şiddetle karşılık vererek sürdüreceğiz.

Örgütümüz, bu anlayışa uygun olarak, 24 Nisan-1 Mayıs 1991 ta-

rihleri arasında gerçekleştirdiği "1 Mayıs'ın yasallaşması ve 1 Mayıs '77 katliamının sorumlusu kontrgerilladır" kampanyası çerçevesinde;

İSTANBUL'da: Şişli'de Koç Holding'e bağlı Tekerson, Bostancı'da Koç Holding'e bağlı Koçtaş, Altunizade'de Toprak Holding'e bağlı Toprak Nakliyat, Altunizade'de Koç Holding'e bağlı Şark Sigorta, Merter'de Vakko, Ankara Asfaltı üzerinde Anadolu Endüstri Holding, ANAP Kağıthane ve Üsküdar ilçe binaları; Mecidiyeköy'de PETKİM Bölge Temsilciliği; Altunizade'de STFA Merkezi, Kartal-Cevizli'de Toyota-SA, Topkapı Maltepe'de Migros, Halıcıoğlu'nda Koç Holding'e bağlı Beko Teknik, Kabataş Setüstü'nde Yaşar Holding'e bağlı Güneş Sigorta, Beşiktaş'ta Boronkay Holding, Kadıköy Fener Yolu'nda General Elektrik bombalanmıştır.

ANAP ilçe binalarının bombalanması ardından basında yer alan haberde, örgütümüz adına telefon eden birinin bu eylemleri "Semra ÖZAL'a hoşgeldin" demek için gerçekleştirdiğimizi söylediği belirtilmiştir. Bu doğru değildir. Örgütümüz basına böyle bir telefon etmediği gibi, böyle bir açıklama da yapmamıştır. ANAP ilçe binalarının bombalanması eylemleri, "1 Mayıs'ın yasallaştırılması" kampanyası çerçevesinde gerçekleştirilen eylemlerimizdendir.

Ayrıca örgütümüz, işkenceci kontrgerilla şefi Necdet KÜÇÜKTAŞKINER ve işkenceci polis Mete BOZBORA'nın cezalandırılmasına yönelik bir bombalama eylemi gerçekleştirmiştir.

Necdet KÜÇÜKTAŞKINER, 12 Mart'ın ünlü işkencecilerinden biriydi. Ziverbey Köşkü'ne ve Sansaryan Han'a düşen herkes, onun yönettiği işkence timinin elinden geçmiştir. MİT mensubu bir kontrgerillacı olarak birçok karanlık eylemin tezgahlayıcısı oldu. 1 Mayıs 1977 katliamının perde arkasındaki en önemli isimlerinden biriydi. Son olarak ortağı eski MİT üyesi işkenceci polis Mete BOZBORA'yla işkencecilerin avukatlığını yapıyordu.

Örgütümüz; 1 Mayıs 1977 şehitlerinin anısını yaşatmak ve katliamın hesabını sormak için, bu katliamın sorumlularından kontrgerilla şefi Necdet KÜÇÜKTAŞKINER'i ve ortağı işkenceci Mete BOZBORA'yı cezalandırmak istemiş ancak hedefine varamamıştır. Bu kez elimizden kurtulmuş olmaları, onları cezalandırmaktan vazgeçeceğimiz anlamına gelmiyor. Gelecek sefer böyle olmayacaktır!

Yine aynı amaçla;

ANKARA'da: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Koç Holding ve Çukurova Elektrik şirket binaları, Eczacıbaşı Menkul Kıymetler Borsası, STFA Ankara Merkezi, Toprak Holding ve Alarko Holding şirket binaları bombalanmıştır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yönelik bombalama eylemimiz büyük bir maddi hasar meydana getirmesine rağmen, devletin prestij kaybedeceği endişesiyle gerçekler kamuoyundan gizlenmiştir. Gerek eyleme dair yapılan açıklamalar, gerekse tahrip olan bakanlık binasının fotoğraflarının çekilmesine izin verilmemesi bunu doğruluyor.

Örgütümüz, 1 Mayıs kampanyası çerçevesinde ayrıca;

İZMİR'de: Profilo Holding Dağıtım Merkezi ve Coca Cola şirket binasını, Şemikler İş Bankası ile Yağcılar İş Bankası'nı,

ADANA'da: Şakirpaşa'daki Profilo Bölge Müdürlüğü'nü, Akbank Denizli Şubesi'ni, İş Bankası Cemalpaşa Şubesi'ni, Ziraat Bankası istasyon Şubesi'ni, Eski İstasyon İş Bankası Şubesi'ni,

BURSA'da: Ziraat Bankası Merinos Şubesi'ni, Halk Bankası Cumhuriyet Şubesi'ni,

İZMİT'te; İş Bankası Merkez ve şubelerini bombalamıştır.

Önceki sabah Koç Holding ve Toprak Holding'e bağlı üç işyerine bomba konuldu. Toprak Holding'e ait Toprak Otomotiv AŞ'nin Altunizade, Kısıklı Caddesi'ndeki binasında büyük hasar meydana geldi.

İstanbul patlamalarla uyandı

İSTANBUL, (Hürriyet)

KİMLİKLERİ belirsiz silahlı kişiler tarafından önceki sabah erken saatlerde basılan Koç Holding ve Toprak Holding'e bağlı üç işyerine bomba konuldu. Aynı saatlerde patlayan bombalar işyerlerinde büyük hasara yol açtı, şans eseri ölen ve yaralanan olmadı. Esentepe'de de bir holding merkezine bomba yerleştirmek isteyen teröristler, han bekçisi tarafından engellendi.

Koç Holding'e bağlı Koçtaş AŞ'nin Kozyatağı'nda bulunan idare merkezine önceki sabah saat 08.00 sıralarında gelen biri kadın dört kişi, binanın üçüncü katına ses bombası atarak kaçtılar. İnşaat malzemeleri pazarlayan firmaya giren kişilerin, gece bekçisini etkisiz hale getirdikleri ve üçüncü kata çıkarak bombayı bıraktıkları bildirildi. Bombanın şiddetle patlaması üzerine, binanın camları kırıldı.

Patlamaların ikincisi, Toprak Holding'e ait Toprak Otomotiv AŞ'nin Altunizade, Kısıklı Caddesi'ndeki binasında meydana geldi. Binaya giren tabancalı iki kişi, tahrip gücü yüksek bombayı attıktan sonra kaçtılar. Muhasebe Müdürü **İnal Hayrullahoğlu**'nu bağlayan saldırganlar, binadaki beş görevliye, **"Sizinle işimiz yok. Buraya bomba koyacağız. Kendinizi koruyun"** dediler. Patlayan bomba, binada büyük hasara yol açtı.

Şişli'deki Koç Holding'e bağlı Tekersan AŞ'ye saat 08.30 sıralarında gelen silahlı üç militan, binada bulunan çaycı **Yaşar Ay**'la bekçi **Bayram Aydın**'ı bağladıktan sonra, tahrip gücü yüksek bomba yerleştirdiler. Militanlar, binanın giriş katına sprey boyayla yasadışı Dev-Sol ve 1 Mayıs'la ilgili slogan yazdılar, işleri bitince de kaçtılar. Saldırganların gitmesinden hemen sonra meydana gelen patlamada, şirketin bulunduğu kat kullanılamaz hale geldi.

Bu arada, Esentepe'de bulunan bir holdingin merkezine de sabah saat 09.00 sıralarında bomba yerleştirmek isteyen yasadışı örgüt militanları, han bekçisinin karşı koyması üzerine amaçlarına ulaşamadılar. İş hanına gelen biri kadın silahlı üç militan, karşı koyan han bekçisi **Mehmet Ali Sayın**'ı başına kabzayla vurduktan sonra kaçtılar.

YAŞASIN 1 MAYIS!

1 MAYIS'I YASALLAŞTIRACAĞIZ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL

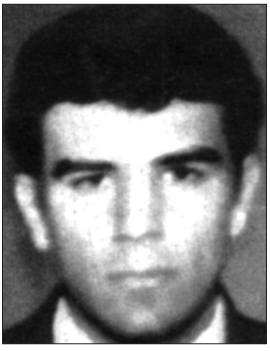
HABER BÜLTENİ

Tarih: 13 Mayıs 1991 **Sayı:** 24

SDB'LERİN KARARLI SAVAŞÇILARI FARUK VE OLCAY YOLDAŞLARIN ANISINI YAŞATACAĞIZ

Olcay UZUN

Faruk BAYRAKÇI

FARUK yoldaş, devrimci mücadeleye lise yıllarında ilgi duydu. Aktif mücadeleye katılımı 1987 sonlarında Liseli Devrimci Gençlik saflarında oldu. 12 Eylül sonrası hareketimizin yeniden güç kazanmaya başladığı süreçte, liseli gençliğin örgütlenmesi ve toparlanmasında büyük çaba harcadı. Liseli Devrimci Gençlik ve genelde Devrimci Gençlik; onu kitle mücadelesinden, örgütlenme çalışmalarından, propaganda faaliyetlerinden tanır. Liseli gençliğin mücadelesinin radikalleşmesinde Faruk yoldaşın rolü önemlidir. O, dürüstlüğü, çalışkanlığı, özverisi ve yetenekleriyle kısa sürede Demokratik Lise mücadelesinde, liseli gençliğin önderlerinden biri olmayı başardı.

Aslında o, pratik zekası, kabına sığmaz coşkusuyla örgütlü mücadeleyle tanışmadan önce de, yapılması gerekenin bir köşede otu-

rup beklemek değil, elden gelen her şeyi yapmak olduğunu bilen ve kapasitesi oranında bunu yaşama geçiren birisiydi.

Faruk yoldaş, büyük iş-küçük iş ayırımı yapmadan her işe coşku ile sarılır, tüm yeteneklerini, enerjisini yaptığı iş için seferber ederdi. O, genç kuşağın bir temsilcisi olarak mücadele içerisinde hızla kendini yeniledi ve yükseldi. Liseli gençliğin örgütlenmesinde kendi yerini alacak devrimciler yetişince, taşıdığı bayrağı gönül rahatlığıyla başka yoldaşlarına devretti. Ve kendisi silahlı mücadelenin bilfiil sürdürülmesinde görev aldı. SDB üyesi oldu.

Kısa süren SDB savaşçılığı da onun başarıları, kahramanlığı, gözü pekliği ve yaratıcı çabalarıyla doludur. Görev aldığı her alanda yaratıcı ve üretken olmayı bilen, yorulmak bilmez bir enerjiyle işe sarılan Faruk yoldaş, bu özellikleriyle SDB sorumlusu olmaya da adaydı.

Onun yaşamında ve mücadelesinde dürüstlük, açıklık temel ilkeydi. İnançları için mücadele etmek, tüm yaşamını belirleyen olgu oldu. Mücadelesine engel konuma gelen her ilişkisini radikal tarzda koparmayı başardı. Kendine ayak bağı olduğunu düşündüğü duygusal ilişkisini, okulunu, çalıştığı işi terketmede, kimse ondan böyle bir şey istemediği halde, bir an olsun tereddüt göstermedi.

Korku ona yabancı bir duyguydu. En zor anlarda bile soğukkanlılığını koruyabilen bir özelliğe sahipti. Örneğin, bir pratik eylem anında, tesadüfen bulundukları yerden geçen bir polisin kendilerini kurşun yağmuruna tutması karşısında, yanında bulunan deneyimsiz arkadaşının paniğe kapılmasına rağmen, soğukkanlı hareket etmeyi bilerek hem kendinin, hem de arkadaşının yaşamını kurtarmayı başarmıştı.

Ama tüm bu olumlu özelliklerine karşın, birçok yoldaşın sık sık yaptığı hataya o da düştü: Disiplin hatasına... Devrimci yaşamın asla ihlal edilmemesi gereken temel kurallarından birine uymaması, kendisinin ve Olcay yoldaşın yaşamına mal olduğu gibi, diğer yoldaşlarının ölümden dönmesine ve tutsak düşmesine yol açtı. Hatası, başkası tarafından bilinmemesi gereken bir evin bulunduğu semti, sohbet sırasında bir arkadaşına söylemesiydi. Bu kişinin yapılan sohbeti polise anlatması, kaldıkları evin bulunmasını sağladı. Mücadele hata affetmiyordu. Faşizmin silahlı güçleri devrimciler-

den daha zeki değildi, ama hataları da değerlendirmeyi biliyordu.

Faruk bu hatasına rağmen, devrimciler için, kahramanlığın, yaratıcılığın ve savaşçılığın simgesidir. Ancak ölümüyle, acı da olsa, tüm bu özelliklerin, disiplinle, kurallı devrimci yaşamla birleşmesi gerektiği, aksi halde mücadelenin uzun süreli olamayacağı bir kez daha ortaya çıktı. Onun taşıdığı özellikler tüm devrimciler için bir örnek; işlediği hata ise bir ders olmalıdır.

OLCAY yoldaş, devrimci mücadeleye 12 Eylül öncesi katıldı ve şehit düşünceye kadar da devrimci yaşam içinde yer aldı. O, her zaman mücadele istemiyle dolu, hareketine bağlı, tevazu sahibi bir devrimci oldu. 12 Eylül'ün karanlık yıllarında devrimci kalmayı bildi. Yenilginin yarattığı ortamı fırsat bilerek düzene angaje olan, örgütüne sırt çeviren, her türlü ahlaksızlığı yapmaktan çekinmeyen insanlara tavır aldı; devrime ve halka olan inancını hep korudu.

Onun devrimcilik dışında bir yaşamı olmamıştır. Küçük-büyük her işe koşmuş, örgütlü-örgütsüz her dönemde mücadele içinde yer almıştır. İşkencedeki tavrıyla, cezaevi yaşamıyla, kitle çalışması içindeki becerisiyle devrimci mücadele sürecinde tüm sınavlardan başarıyla geçmiştir. Ona farklı bir alanda çalışacağı, mevcut tüm ilişkilerini terk etmesi gerektiği söylendiğinde, babasının ağır hasta olmasına aldırış etmeden, "önce örgüt ve görev gelir" diyerek, örnek bir devrimci tavır sergilemiş; bu davranışıyla, aile ve sevgili bağlarından bir türlü kopamayan ve onları devrimci mücadelede ayak bağı gibi taşıyan birçok inançsıza da ders vermiştir.

Olcay yoldaş, SDB üyesi olarak da başarılı oldu. Bir SDB üyesinin görevlerini cesurca yerine getirdi, yoldaşlarıyla tüm güçlükleri paylaştı. O, kadın yoldaşlarımızın disiplin, özveri ve cesaretinin bir simgesi olarak yaşayacaktır.

Faruk ve Olcay yoldaşlar, 9 Nisan 1991 gecesi İzmir siyasi polisi tarafından kaldıkları eve yapılan baskın sırasında bilinçli olarak katledildiler.

Polisin onlara ulaşması, işlenen disiplin hatasının sonucuydu. 6 Nisan 1991 tarihinde SDB üyelerinden ..... polis tarafından tesadüfen gözaltına alınmıştı. Belli bir saate kadar kaldığı eve gelmeyince evin boşaltılmasına karar verilmiş, yeni tutulan ve .....'nin bilmedi-

ği eve yerleşilmişti. Ancak daha önce yapılan bir hata, bir sohbet, gereksiz yere söylenilen birkaç kelime polisin yorum yapmasına yol açacaktı.

Evin yerini belirleyen polis, 9 Nisan gecesi katliam amacıyla saldırıya geçti. Evde bulunan savaşçılarımız saldırıya silahla karşılık vererek çatışmaya girdiler. Polis eve yangın bombası attı ve yanmaya başlayan insanlara kurşun yağdırmayı sürdürdü. Faruk ve Olcay yoldaşlar bu çatışmada yaşamlarını yitirdiler.

Onların anısı daima yaşayacaktır!

Örgütümüz Faruk ve Olcay yoldaşların katledilmesine karşılık olarak, 17 Nisan 1991 tarihinde İstanbul'da iki işkenceci polisi cezalandırmış, 22 Nisan 1991 tarihinde İzmir Küçükyalı Karakolu'nu bombalamıştır.

FARUK VE OLCAY YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!

OLİGARŞİDEN İŞLEDİĞİ CİNAYETLERİN HESABI SORULACAKTIR!

FARUK VE OLCAY YOLDAŞLARLA KAVGA BAYRAĞIMIZ
DAHA YÜKSEKLERDE, ÖFKEMİZ DAHA BÜYÜK!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 24 Mayıs 1991 **Sayı:** 25

KÜRT HALKININ DÜŞMANI İKİ KONTRGERİLLACIYI CEZALANDIRDIK!

Kürt halkının varlığı 70 yıldır inkar ediliyor, kendi kaderini tayin etme hakkı engelleniyor.

Toprakları işgal altında tutulan Kürt halkına karşı yıllardır bu eritme ve yok etme politikası uygulanıyor. Bu politika bugün "özel savaş" biçiminde sürdürülüyor. Kürt insanı eziliyor, zulme uğruyor, işkence görüyor, yerinden yurdundan sürülüyor, en temel hakları çiğneniyor, aşağılanıyor.

Kontrgerilla Kürdistan'da işbaşındadır.

Olağanüstü Hal Bölgesi Asayiş Kolordusu Komutanlığı yapan Korgeneral İsmail SELEN ile Siirt İl Jandarma Alay Komutanlığı yapan Tuğgeneral Temel CİNGÖZ, kontrgerillanın Kürdistan'daki uzantıları olarak Kürt halkına karşı işlenen sayısız suçtan sorumlu oldukları için örgütümüz tarafından **"KÜRDİSTAN'DA İŞGALE SON, KÜRDİSTAN KÜRT HALKININDIR"** kampanyası çerçevesinde cezalandırılmıştır.

Örgütümüz, Kürt halkına büyük acılar yaşatan, Kürdistan'daki baskı, terör ve katliamın sorumlularından ve özel savaşın kurmaylarından iki işkenceciyi cezalandırarak, Kürt halkının bağımsız ve özgür yaşama mücadelesinin her koşulda süreceğini, halklarımıza karşı suç işleyenlerin halkın adaletinden asla kaçamayacağını bir kez daha göstermiştir.

Halklarımıza karşı suç işleyenleri affetmeyeceğiz!

Kürt halkını ezen, zulme uğratan, işkenceden geçiren, aşağılayan herkes hedefimiz olmaya devam edecektir.

İSMAİL SELEN, Olağanüstü Hal Bölgesi Asayiş Kolordu Komutanı olarak görevli olduğu süre içinde Kürdistan'daki tüm baskı ve zulümlerden sorumludur. Onun döneminde Kürt halkına yönelik terör ve katliamlar sürmüş, özel timlerin, jandarma güçlerinin saldırıları artarak devam etmiştir. İşkencenin yaygınlaştırılmasında, sivil halkı hedefleyen saldırıların yoğunlaşmasında, korucuların artırılmasında ve Kürdün Kürde düşman edilmesinde, kontrgerillacılığın geliştirilmesinde, sürgün politikasına hız verilmesinde doğrudan rol sahibidir. Kürdistan'da kontrgerilla, onun emir ve komutasında daha etkin kılınmıştır.

O, her zaman devrimcilerin ve halkın yeminli bir düşmanı olmuştur. O, Jandarma Komutanı olarak bulunduğu her yerde, devrimcilere ve halka yönelik tüm saldırılardan da doğrudan sorumludur.

TEMEL CİNGÖZ ise, henüz Albay iken Siirt İl Jandarma Komutanı olarak BOTAN Bölgesi'ndeki kontrgerillanın başındaydı. Siirt'te, Şırnak'ta, Adıyaman'da, Kahramanmaraş'ta ve çevresinde Kürt halkını hedefleyen hemen her eylemde onun rolü vardır. O, halka bizzat kurşun sıkan işkence yapan biridir. Yüzlercesinin katledilmesinden, binlercesinin sürülmesinden, işkence görmesinden o sorumludur. Kürt köylerini bombalatan, sivil halkın üzerine ateş açtıran, itirafçılığı yayan ve kurumlaştıran, Diyarbakır Cezaevi'ndeki hainleri bizzat yöneten kişidir. Kontrgerilla konusunda özel olarak eğitim görmüş ve yetiştirilmiştir. Mesleği, devrimcilere, yurtseverlere ve halka düşmanlık yapmaktır.

İşte, iktidar sahiplerinin "güzide vatan evlatları" dedikleri bu halk düşmanlarıdır.

Bunlar vatanın değil, emperyalizmin ve oligarşinin evlatlarıdır.

Egemenler adına halklarımızı ezmek, baskı altında tutmak için memur edilmişlerdir.

Örgütümüz, emperyalizmin ve oligarşinin bu eli kanlı cellatlarını cezalandırmaya devam edecektir.

Kürt halkının DEHAK'larına halka zulmetmenin bedelini ödeteceğiz!

Temel CİNGÖZ'ün bu kez kurtulmuş olması, onu unutacağımız anlamına gelmiyor. Er ya da geç yeniden karşılaşacağız ve yaptıklarının hesabını soracağız.

Onu cezalandırmayı amaçladığımız eylemde, yanında bulunan emir subayı Yaşar IŞIK'ı da bilinçli olarak hedef aldık. Çünkü o da Temel CİNGÖZ'ün işlediği suçlara ortaktır.

Bir kez daha yineliyoruz: Ne baskı, ne terör, ne de katliamlar Kürt halkının özgürlük mücadelesini boğamaz! Hiçbir güç Kürt halkının kendi kaderini tayin etme mücadelesini engelleyemez! Mücadele, zaferi elde edene kadar sürecektir!

KÜRDİSTAN KÜRT HALKININDIR. Ve Kürt halkı kendi kaderini tayin edecek güce sahiptir. İktidar, Kürt halkının kendi kaderini tayin etme hakkını tanımalı, Kürdistan'daki işgale son vermelidir. Bu kapsamda;

- Olağanüstü Hal uygulaması kaldırılmalı, özel savaşa son verilmeli, Kürdistan'daki tüm işgal güçleri geri çekilmelidir.

- Kürt halkına karşı suç işleyenler yargılanmalı ve cezalandırılmalıdır. Kürt halkı ve kültürü üzerindeki yasaklara son verilmelidir.

- Koruculuk sistemi dağıtılmalı, halkımızı birbirine kırdırma politikasından vazgeçilmelidir.

- Kürtlerin örgütlenme ve görüşlerini serbestçe ifade etmesini engelleyen tüm yasaklar kaldırılmalı, sürgün edilen tüm Kürtlerin topraklarına dönmesi sağlanmalıdır. Kürt halkının tüm talepleri karşılanmalıdır.

Kürt halkını savunanları, özgürlüğü için mücadele edenleri bölücülükle suçlayanlar, aslında kendileri bölücülük yapıyorlar. Halkların birlikte yaşaması ancak eşit ve özgür oldukları koşullarda mümkündür. Kürt halkının varlığını reddederek, ona karşı eritme ve yok etme politikası uygulayarak, egemen sınıflar, yıllardır gerçek anlamda bölücülük yapıyorlar.

Biz halkların kardeşliğine inanıyoruz. Tüm halklar gibi Kürt ve Türk halklarının da kardeş olduğuna ve birlikte yaşamak istediğine inanıyoruz. Ama eşit ve özgür koşullarda ve gönüllülük temelinde... Biz bunun için mücadele ediyor, bunun için savaşıyoruz. Ve bunun için Kürt halkı özgür olmalıdır diyoruz.

Özgürlüğe ve kurtuluşa giden yol, halklarımızın egemen güçlere karşı birlikte mücadelesinden geçiyor. Halklarımız, birlikte örgütlenerek ve birlikte savaşarak zafere ulaşacak, emperyalizmin ve oligarşinin egemenliğine son vererek, halkların devrimci iktidarını kuracaktır!

YAŞASIN HALKLARIN BİRLİĞİ VE DAYANIŞMASI!

YAŞASIN KÜRT HALKININ ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!

HALKLARIMIZIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ,
BİRLİKTE ÖRGÜTLENME,
BİRLİKTE MÜCADELE VE
BİRLİKTE İKTİDARDAN GEÇİYOR!

TÜM YERLİ VE YABANCI İŞGAL GÜÇLERİ KÜRDİSTAN'I TERKETMELİDİR!

KÜRT HALKINA ZULMEDENLER CEZASIZ KALMAYACAK!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Emekli korgeneral öldürüldü, Jandarma komutanı Tuğgeneral yaralı

iki generale suikast

Selen öldürüldü
Güneydoğu Anadolu Bölgesi Jandarma Asayiş eski komutanı emekli Korgeneral İsmail Selen, Ankara Keçiören'deki işyerinde silahlı üç kişinin saldırısına uğradı. Emekli Korgeneral İsmail Selen hastaneye kaldırılırken yolda öldü

Jandarma Komutanına saldırı
Adana Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Temel Cingöz, sabah evinde yerine giderken, silahlı saldırıya uğradı. 6 kurşun yarası alan Tuğgeneral Cingöz ameliyat edildi. Sağlık durumu iyi. Olayı yasadışı Dev-Sol örgütü üstlendi

İki generale suikast

Emekli Korgeneral öldürüldü

Bir günde iki generale kalk

TERÖRLE BOĞUŞMUŞLARDI Emekli Korgeneral İsmail Selen (solda) ve Tuğgeneral Temel Cingöz. Güneydoğu'da teröre ağır darbeler vurmuşlardı. İsmail Selen, PKK'ya karşı daha sert önlemler istiyordu. Tuğgeneral Temel Cingöz ise, Siirt İl Jandarma Alay Komutanlığı'ndan Adana'ya kısa bir süre önce atanmıştı.

2 generale suikast

Yapan belli, neden YAKALANAMIYOR?

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 3 Haziran 1991 **Sayı:** 25-EK

"Kürdistan'da işgale son, Kürdistan Kürt halkınındır" kampanyası çerçevesinde, örgütümüz, iki kontrgerillacıyı cezalandırmanın yanında, ayrıca;

İstanbul'da: Zeytinburnu Adliyesi'ni, Kadıköy, Fatih ve Eyüp Kaymakamlığı'nı, Unkapanı'ndaki Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü'nü, Kadıköy'deki Türk Ekonomi Bankası, Kozyatağı'ndaki ORKO binasını;

İzmir'de: Çınaraltı Polis Karakolu'nun inşaatını, Çamdibi'ndeki Defterdarlık binasını, Bornova'daki BMC Nissan Şirketi'ni bombalamıştır.

Ayrıca **İstanbul'da:** Aselsan'ın Levent'teki merkezi basılmış, özel kripto ile, askeri tesisler, bankalar ve bazı önemli kuruluşların alarm sistemini içeren planlara el konulmuştur.

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Not: *26 No'lu Devrimci Sol Haber Bülteni yayınlanmamıştır. Bir teknik aksaklık sonucu, 25 No'lu bültenden sonra 25-Ek sayısı yayınlanmış ve ardından, 27 No'lu bültene geçilmiştir.*

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 1 Temmuz 1991 **Sayı:** 27

HALK DÜŞMANLARINA KARŞI BİR KADIN KAHRAMAN:
PERİHAN

Perihan DEMİRER

28.6.1991 günü eli silahlı onlarca işkenceci katil Beşiktaş Yenimahalle'de güpegündüz bir eve saldırdılar. Önceden bir uyarıda bulunmadan, "teslim ol" çağrısı yapmadan, kendi hukuk kurallarını dahi hiçe sayarak tüm halkın gözü önünde bir vahşet sergilediler.

Saldırdıkları evde bir ordu yoktu. İmha edilmek istenen bir grup Devrimci Sol savaşçısı da değildi. Eli silahlı bir alay serserinin karşısında 18 yaşında gencecik bir kız vardı. Adı PERİHAN DEMİRER'di.

Yaşı küçüktü ama yüreği büyüktü Perihan'ın. Doğrudan ateş ederek eve girmek isteyen işkenceci katillere tek başına karşı koydu. Onların silahlı saldırısına bir Devrimci Sol savaşçısına yakışır tarzda silahla karşılık verdi. Halk düşmanı cellatlarına adeta "durun olduğunuz yerde, buraya o kadar kolay giremezsiniz" dedi. Ölmekten korkmuyordu. Çünkü o; inançları için, varlığını adadığı davası için, gerektiğinde seve seve ölmeye hazır bir devrimciydi. Onun duyduğu korku, kaldığı evde bulunan örgütsel dokümanların polisin eline geçmesi ve yoldaşlarının polisin kuracağı karakola düşerek yakalanmasıydı. Ama o kendi hayatını feda ederek bunlara izin vermedi. Tek başına sürdürdüğü çatışma sırasında hem evdeki dokümanları imha etmeyi başardı, hem de yoldaşlarının olası bir düşman tuzağına düşüp ele geçmelerini engelledi.

Basın, evden kaçanların olduğunu yazdı. Oysa evden kaçan yoktu, Perihan tek başınaydı ve tek başına savaştı.

Perihan'ın tavrı, devrimci kahramanlığın en güzel örneklerinden biridir. O, faşizmin eli kanlı cellatlarının karşısına tek başına dikilerek, yoldaşlarına ve örgütüne bağlılığın, devrimci kararlılık ve cesaretin ne olduğunu gösterdi. Devrim için, sosyalizm için, halk için yaşamın ve mücadele etmenin ne anlama geldiğini öğretti. Onun tavrında cisimleşen devrimci sorumluluk bilinci, tüm devrimcilere örnek olacak güzelliktedir. Ve öğrenmeye niyetli olanlar için büyük bir derstir.

Perihan Yoldaş'ın direnişini büyütecek ve yayacak, anısını yaşatacağız!

Perihan Yoldaş, Devrimci Sol'un bir üyesi, Silahlı Devrimci Birlikler'in bir savaşçısıydı. Çorumlu yoksul bir ailenin kızıydı. Emekçiydi. Yaşamını hep çalışarak kazandı. İşçi sınıfı içinden gelen bu genç yoldaşımız, devrimci kavgaya katıldıktan sonra da hep bir emekçi gibi çalıştı, çabaladı. Kendini süratle geliştirdi ve kısa sürede kendini kabul ettirdi. Yaratıcı ve üretken özellikleriyle SDB içinde başarılı oldu ve kadınların devrimci savaş içinde ne denli önemli rol oynayabileceklerine pratik bir örnek oluşturdu.

O, örnek yaşamı ve tavrıyla, daha şimdiden kadınların bir kahramanlık simgesi haline gelmiştir. Bundan böyle devrimci kadınlar, Perihan gibi olmak, onun gibi savaşmak, onun taşıdığı sorumluluk duygusuna sahip olmak için çaba gösterecek, Perihan'ı kendilerine örnek alacaklardır. Perihan adı, ülkemiz devrimci mücadelesinde kadın kahramanlığını simgeleyen bir isim olarak daima yaşayacak ve yaşatılacaktır.

Perihan'ı katledenler sevinmesinler... Çünkü örgütümüz devrimci savaşı geliştirdikçe, genç-yaşlı, kadın-erkek birçok yeni kahraman yaratıyor. Düşen yoldaşlarımızın yerini yenileri dolduruyor. Devrimci savaşımız, şehitlerimizden aldığımız güçle daha da gelişiyor ve yayılıyor. Oligarşinin bütün çabası boşunadır. Faşizm, Perihan'ları katlederek tüketemiyor, aksine çoğaltıyor.

Bunun en canlı kanıtı, polis şeflerinin, iktidar yetkililerinin "yakaladık", "çökerttik" edebiyatına rağmen devrimci savaşın adım adım gelişmeye devam etmesidir. Çaresizlik öyle bir boyuta ulaşmıştır ki, sonunda devlet, yurtdışından "terör uzmanı" adı altında kontrgerillacı ithal etmeye karar vermiştir. Son dönemde yoğunlaşan saldırılar, sınır tanımaz boyuta ulaşan terör, kamuoyunu aldatmaya yönelik açıklamalar, hazırlanan düzmece senaryolarla ilgisiz insanların devrimci eylemlerin "faili" diye lanse edilmesi, yaşanılan bu çaresizliğin ürünüdür.

Bugün işkenceciler, halk düşmanları, devrimcilerin gölgesinden bile korkar hele gelmiştir. Devletin tepesindekilerin neredeyse bir ordu ile birlikle dolaşmaya başlaması bu korkunun ürünüdür. Ama bilinsin ki, halka zulmedenler, halkı sömürenler, kanını emenler, ülkemiz insanını açlığa ve sefalete mahkum edenler, devrimcileri işkenceden geçirenler, katledenler için hiçbir önlem işe yaramayacaktır! Kimse halkın adaletinden kaçamaz! Perihan'ların, Olcay'ların, Ferit'lerin, Hamdi'lerin, Kahraman'ların, Faruk'ların... hesabını sorduk, soracağız!

İşkencecilerin yalanları kimseyi kandıramaz.

Son zamanlarda devrimcilere yönelik saldırılara hız veren işkenceciler, uğradıkları başarısızlık karşısında, zevahiri kurtarmak istercesine adeta çırpınıyorlar. Özellikle Kürdistan cellatları İsmail SELEN ve Temel CİNGÖZ'ün örgütümüz tarafından cezalandırılmasından sonra bu çabalar daha da boyutlandı. Eylemlerimiz akabinde çaresizlik içinde kalan iktidar güçleri, işi, devrimci eylemlerimize sözde fail yaratmaya; avukatlara, gazetecilere saldırmaya kadar vardırdılar.

İsmail SELEN ve Temel CİNGÖZ'ün cezalandırılması eylemiyle ilgili art arda yapılan açıklamalar gerçeği yansıtmıyor. Dikkatle izleyenlerin görebileceği gibi, bu açıklamalar kendi kendileriyle de çelişiyor. Bir defa İsmail SELEN'in cezalandırılması eylemiyle ilgili yapıldığı öne sürülen operasyon tamamen düzmecedir ve Ankara Valisi, DGM Savcısı ve siyasi polisinin devrimci-demokrat insanları hedefleyen bir komplosudur. Bugüne kadar bu eylemle ilgili polisin

eline, ne herhangi bir kanıt/belge, ne de herhangi bir savaşçımız geçmiş değildir. Keza Temel CİNGÖZ'ün cezalandırılması eylemiyle ilgili olarak da, ele geçirdikleri çok küçük şeyler dışında, esasen polis eylemi çözebilmiş durumda değildir. Dahası, ele geçirilenler bir tesadüf eseridir ve bu konuda polisin başarılı olduğu iddiası kocaman bir yalandır. Polis şefleri, prestij kurtarma peşindedirler. Ve yapılan açıklamalarda kendi kendilerini tatminden öteye bir anlam taşımamaktadır. Bu eylemle hiçbir ilgisi olmayan Hasan ELİUYGUN'un daha önce eylemin faili olarak lanse edilmesini bir "taktik" olarak açıklayan ve bizi "yanılttığını" ileri süren Adana Emniyet Müdürü Mete ALTAN'ın söylediklerinin gerçekle ilgisi yoktur. Mete ALTAN, durumu kurtarmak için açıkça yalan söylüyor; daha önceki başarısızlıklarına kılıf geçirmeye çalışıyor.

Mete ALTAN, aslında bu çaba içinde bir başka şeyi de itiraf etmiş oluyor: Kendi yasalarını bile nasıl çiğnediğini... Evet, eylemimizle hiçbir ilgisi olmayan bir insanı "eylem faili" ilan ederek açık hedef haline getirmiş, fırsat bulunursa katledilmesine zemin hazırlanmıştır. Onun için hayatının ve düzenin sözde var olan yasalarının önemi yoktur; önemli olan kendisinin ne kadar "başarılı" olduğunu göstermek ve yukarıdakilerin gözüne girmektir.

İnsan hakları savunucularına, Türkiye'nin bir hukuk devleti olduğunu savunanlara soruyoruz;

Polis şeflerinin böylesine yasa tanımaz bir tutum içinde hareket ettiği, ilgisiz insanları bile bile "hedef" haline getirdiği bir ülkede, devrimciler silaha sarılmayıp da ne yapacaktır?

Bir ülke düşünülsün ki, insanlar her gün baskıya, zulme uğruyor. Hakkını araması suç sayılıyor. Polis güpegündüz insanları sorgusuz sualsiz kurşunluyor, katlediyor. Karakol ve şube binalarından yükselen işkence çığlıkları neredeyse arş-ı ala'ya yükseliyor... Sınır tanımayan bir terör rejimi sürdürülüyor. Böyle bir ülkede hangi hukuktan, hangi demokratik yollardan söz edilebilir? Devletin tepesindekilerin bile her gün kendi yasalarını ihlal ettiği bir ülkede, devrimcilerin silaha başvurmaktan başka bir yolu var mı?

Eğer var deniyorsa, buyurun, eli silahlı katillerin devlet adına is-

tediği gibi at oynatmasına, istediği insanı sorgusuz sualsiz katletmesine engel olun! Bu cellatların hakkından gelin.

Susmayın! İnsan haklarını savunuyorsanız, bu ülkenin bir hukuk düzeni olduğunu iddia ediyorsanız, susmayın!

Mete ALTAN'ın bir kişiyi bile bile hedef göstermesine tepki gösterin, ses çıkarın!

Gencecik bir kızın, tüm halkın gözü önünde güpegündüz pervasızca katledilmesine sessiz kalmayın. Katillere hak verircesine suskunluğa gömülmeyin!

Bundan sonra bu tür uygulamaları önleyebilecek misiniz? Bunu hangi hukukla, hangi yaptırım gücüyle başaracaksınız?

Biz zora ve şiddete dayanan bu düzeni değiştirmenin ancak silahlı mücadele ile mümkün olacağına inanıyoruz. Hakkın, hukukun olmadığı yerde, devrimcilerin silaha başvurmaktan başka yolu yoktur. Zulme, sömürüye, haksızlıklara karşı direnmek, bunun için silaha sarılmak işçi ve emekçi sınıfların meşru bir hakkıdır ve biz bu hakkı kullanıyoruz.

Perihan yoldaşımız, bu hakkı kullanan işçi kökenli bir devrimciydi. Ve o, ülkemizin genç kızlarına örnek olacak bir davranış sergiledi.

Anısı daima yaşayacak, yaşatılacaktır!

KAHROLSUN HALK DÜŞMANLARI!

YAŞASIN KAHRAMAN SAVAŞÇILARIMIZ!

PERİHAN'LAR ÖLMEZ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 9 Temmuz 1991 **Sayı:** 28

İŞTEN ATILMALARA SON!
İŞÇİ SINIFININ HAK MÜCADELESİNDE YANINDAYIZ!

Siyasi iktidarın ve sermaye güçlerinin işçi ve emekçilere yönelik saldırıları sürüyor. Yüzbinlerce işçi işten atılıyor, hakkını arayanlar baskıya uğruyor, işçilerin hak direnişleri, eylemler engellenmeye, kırılmaya çalışılıyor.

Türkiye son 10 yılda, sermayenin cenneti sayılan ülkelerden biri haline getirildi. Emek sömürüsü hiçbir dönem bugünkü kadar ağır ve katmerli olmadı. İşçi hakları hiçbir dönem bu kadar ayaklar altına alınmadı.

Özal iktidarının izlediği politika, açık bir işçi ve emekçi düşmanlığı politikasıdır. Bu politika, işçilerin aşağılanması, onurlarıyla oynanması noktasına ulaşmıştır.

İşçiler, iktidar tarafından tehdit ediliyor, *"Verilene razı olun, aksi halde işinizden, ekmeğinizden olursunuz"* deniyor.

Tekelci sermaye ile iç içe geçmiş Özal iktidarı, işbirlikçi burjuvazinin sömürü ve soygun düzenini sürdürmek için her yola başvuruyor. Emekçilere ve devrimcilere yönelik baskı ve saldırıların arttırılmasında, açık terör yöntemlerine başvurulmasında, grev ve direnişlerin kırılmaya çalışılmasında, lokavtın, faşist yasaların gündemde tutulmasında ve uygulanmasında... hep bu amaç yatıyor.

Ama işçi ve emekçiler her şeye rağmen bugün iktidara boyun eğmiyor, açlık ve sefaleti kader olarak kabul etmiyor.

İktidarın baskı, tehdit ve saldırıları, insanca yaşamak isteyen, emeğinin karşılığını almak isteyen emekçilerin haklı istemlerini boğmaya yetmeyecektir.

Çünkü bugün artık en sıradan emekçi bile hakkını elde etmek

için, kazanmak için mücadele etmek gerektiğini görüyor, anlıyor. Her şeyin emekçilerin birlik olmasından, birlikte mücadele etmesinden geçtiğini kavrıyor. Sermaye güçlerinin ve iktidarın çok yönlü saldırılarına karşı kendini savunma ve mücadelesini geliştirme yollarını araştırıyor, buluyor.

Artık işçi sınıfı ve emekçilerin eli kolu bağlı değildir.

İşbirlikçi burjuvazi ve onun iktidarı işçi direnişlerini ezmek için nasıl her yola başvuruyorsa, devrimci güçler de emekçi halkın çıkarlarını savunma temelinde her mücadele yöntemine başvurmaktan kaçınmayacaktır.

Emekçilerin kurtuluşu, oligarşinin iktidarına son vermekle mümkündür. Üretenlerin aynı zamanda yönetenler haline geleceği bir düzen kurulmadan, emekçi halkın kurtuluşu sağlanamaz. Bu yüzden işçi ve emekçilerin mücadelesi, önüne çıkan tüm engelleri aşarak, tüm barikatları parçalayarak iktidara yönelmek zorundadır.

Bunun için işbirlikçi tekelci burjuvaziye, onun iktidarına ve iktidar kurumlarına olduğu kadar; işçileri aldatan ve satan işbirlikçi sarı sendika ağalarına, işçilerin sırtından çıkar sağlayan tüm asalaklara ve sınıf düşmanlarına yönelmek, onları da hedeflemek kaçınılmazdır.

Bunu yapacağız.

İktidarın ve sermaye güçlerinin kendi çıkarları için her şeyi meşru gördüğü, grevleri kırdığı, işçileri toplu olarak işten attığı, baskı ve terör uyguladığı, işçilerle alay ettiği, aşağıladığı yerde, biz de emekçilerin çıkarlarını savunma temelinde devrimci eylemlere başvurmaktan çekinmeyeceğiz. İşçilerin sömürülmesine, ezilmesine, haksızlığa uğramasına, tehdit edilmesine karşı çıkacak, emekçileri hedefleyen saldırıları cevapsız bırakmayacağız.

İşçilerin hakkını, devrimci adalet perspektifine sahip devrimci eylemlerle savunacağız; işçilerin düşmanları bizim de düşmanımızdır.

Özal iktidarı ve onun destekçisi sermayedarlar, fabrikatörler, büyük patronlar, onların koruyucusu kolluk güçleri, işbirlikçi sarı sendika ağaları, faşist sendikacılar, fabrikaları parselleyen, işçileri geçim kapısı haline getiren işçi simsarları, grev kırıcıları, devrimci ve ilerici işçileri jurnalleyen muhbirler, ajan ve sabotörler, devrim-

cileri düşman gören, devrimcilerle işçiler arasına barikat örmeye çalışan sınıf düşmanları hedefimiz olacaktır.

İşçi sınıfının mücadelesini boğmaya çalışanlar, önüne engel çıkaranlar, işçileri sömüren ve ezenler, bundan böyle yaptıklarının hesabını da vermek zorunda kalacaklarını bilmelidirler.

Hiçbir güç, işçi ve emekçi halkın iktidar mücadelesinin zafere ulaşmasını engelleyemeyecektir.

Bu çerçevede örgütümüz; İşçi sınıfının mücadelesini desteklemek ve iktidarın işçi düşmanı politikalarını teşhir amacıyla, 10 Haziran-5 Temmuz 1991 tarihleri arasında **"İşten atılmalara karşı çıkalım, hak mücadelesinde birleşelim"** kampanyasını düzenlemiş ve bu kampanya kapsamında;

İstanbul'da;

Gümüşsuyu'ndaki Ereğli Demir Çelik Satış Müdürlüğü'nün, Zincirlikuyu'daki Türkiye Seramik Çimento İşverenleri Sendikası'nın, Kartal Soğanlık'taki, Anadolu Yakası Tekel Pazarlama ve Dağıtım Başmüdürlüğü'nün basılıp tahrip edilmesi;

Zincirlikuyu'daki Karayolları 17. Bölge Müdürlüğü Genel Merkezi'nin, Maliye ve Gümrük Bakanlığı Hesap Uzmanları Kurulu İstanbul Grup Başkanlığı binasının, Küçükyalı'daki Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü'nün, Çamlıca'daki DSİ Bölge Müdürlüğü'nün, Dolapdere'deki Denizcilik İşletmeleri binasının bombalanması;

Ankara'da;

Kamu İşverenleri Sendikası (KAMUSEN) Genel Merkezi'nin basılıp tahrip edilmesi, Maliye ve Gümrük Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Şeker Fabrikası Müdürlüğü, Demir ve Çelik İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Etibank Genel Müdürlüğü, Petrol İşleri Genel Müdürlüğü ve Tekel Satış Bürosu'nun bombalanması;

Bursa'da;

Çalışma Bakanlığı Genel Müdürlüğü'nün bombalanması eylemlerini gerçekleştirmiştir.

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 22 Temmuz 1991 **Sayı:** 29

FAŞİZM KATLİAMLARLA KENDİ SONUNU HAZIRLIYOR

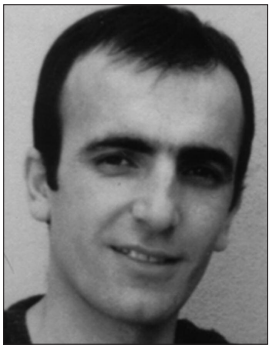
TÜRKİYE HALKLARI!

12 Temmuz 1991 günü İstanbul'da bir katliama tanık oldunuz. 12 Temmuz 1991 günü, 10 devrimci, iktidarın emrindeki terör güçlerince tüm halkın gözü önünde güpegündüz katledildiler.

O gün polis telsizini dinleyenler, Saat: 19.30 sularında İstanbul'daki tüm emniyet güçlerine art arda yağan talimatları işittiler. Polis şefleri; çevik kuvvetin, siyasi şube elemanlarının, çelik yelekli timlerin, panzerlerin, itfaiye araçlarının, Dikilitaş, Balmumcu, Nişantaşı ve Yeni Levent'te mevzilenmesini, bu mahallelere tüm giriş ve çıkışların tutulmasını, halkın sokaklara çıkmasının engellenmesini, evlerinde olanların pencerelere yaklaşmasına izin verilmemesini istiyordu.

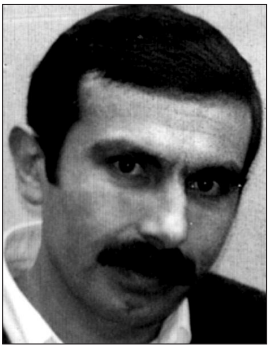
Binlerce polis, verilen emirle birlikte, bu dört mahalleye aktı. Halk şaşkındı, tedirgindi, korku içindeydi...

Ne oluyordu? Bunca polis ne için gelmişti? Mahalleyi niçin işgal etmişti? Kendi deneyleri ve sağduyularıyla, devlet güçlerinin halkın lehine bir şey yapmayacağını sezebiliyor, polisin bir saldırı hazırlığı içinde olduğunu görebiliyorlardı.

Niyazi AYDIN

İnsanların evlerine gitmesine, pencereden kafasını çıkarmasına dahi izin verilmemesi, gizli kapaklı bir şeylerin döndüğünü, halkın bazı şeyleri görmemesi istendiğini ortaya koyuyordu. Her gün basında çıkan haberlerden, birilerinin sokakta, evde sorgusuz sualsiz öldürüldüğünü de biliyorlardı.

İbrahim ERDOĞAN

Çok geçmedi, silah ve bomba sesleriyle sarsıldılar. Bu seslere eşlik eden devrimci sloganları ve marşları duydular.

Tahrip gücü yüksek bombalar peşpeşe patlıyor, her yana barut ve yanık kokusu yayılıyordu. Tüm mahalle halkı her silah sesinde, her bomba patlayışında yeni bir insanın katledildiğini düşünüyor, merak içinde bekleşiyorlardı.

Ve nihayet ambulans sinyalleri işitildi. Meraklarını yenemeyenler katledilen insanların cesetlerini görebilmek için pencerelerden dışarıya baktılar ve birer birer götürülen cesetlerle karşılaştılar. Dikkatlerini çeken en önemli şey, girilen yerden sağ çıkarılan hiç kimsenin olmamasıydı.

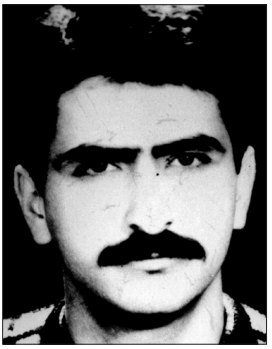
Tekniğin tüm olanaklarıyla donanmış binlerce polis, panzerler eşliğindeki çelik yelekli ölüm mangaları, her nasılsa sağ ve yaralı olarak kimseyi yakalayamıyor, herkesi ölü olarak ele geçiriyordu.

Bu bir katliamdı... 10 devrimcinin dört ayrı yerde, aynı saatlerde, aynı yöntemlerle bilinçli olarak katledilmesi eylemiydi.

Katliamın ardından polis telsizleri yeniden çalışmaya başladılar, ölüm mangalarına saldırı emri verenler artık onları kutlayabilirdi. Ve katiller "gözlerinden öpülerek" kutlandılar.

Her şey planlandığı gibi yapılmış, operasyon tamamlanmıştı. Artık halk evinden çıkabilir, evine gidebilirdi.

Merakla korku içinde bekleşen insanlar, "operasyonun bittiğini" duyuran anonsla yığınlar halinde sokağa fırladılar.

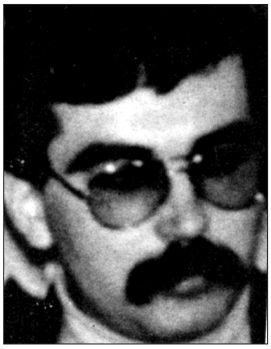

Ömer COŞKUNIRMAK

Barut ve yanık kokusu tüm mahalleye yayılmıştı. Ev ve işyerleri bombalarla tahrip olmuş, duvarlar kurşun delikleriyle dolmuştu. Sokaklarda mahalle halkının "efendi insanlardı", "iyi insanlardı" dedikleri yoldaşlarımızın henüz kurumamış kanları vardı.

Ve halk tedirginlik içinde, korku ve endişeyle birbirine soruyordu:

- *"Neden? Suçu neydi bu insanların?"*

Nazmi TÜRKCAN

- "Bu nasıl iştir, hiç kimse sağ yakalanmıyor?"

Sorular soruları izliyor, fısıltıyla her yana dalga dalga yayılıyordu. Devletin katliam ve yok etme politikasını bilen bazı kesimleri suskunluk içindeydiler; gerçeği söylemeye cesaret edemediler.

Devletin "büyük" ve "yüce" olduğuna inananlar, bir ev ya da işyerinde 3-4 insanı, binlerce polisle, panzerlerle ve özel timlerle çevirip bombalarla imha etmenin "büyüklük" ve "yücelik" olmadığını gördüler.

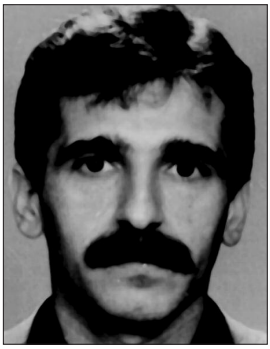
"Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" diyenler korkuyla irkildiler. Bir gün aynı şeyin kendi başlarına geleceğini düşünerek "bu nasıl düzen", "hukuk ve yasalar nerede" diye kendi kendilerine söylendiler.

Ama devrimciler, yurtseverler, katliamın her saniyesini bellekle-rine kaydettiler. Halkın sessizliğinden, tepkilerini yer yer dile getirmesinden, duyduğu öfkeden, oligarşinin tüm katletme gücüne rağmen ne denli çaresiz olduğunu da gördüler.

"Neden katledilmişlerdi?", "Neden teslim olmamışlardı?"

Bu sorular aynı günün gecesi saat: 01.30'da TV haber bülteninde katliama dair ilk açıklama yayınlandığında tüm Türkiye'de sorulur oldu.

TC tarihinde belki ilk defa, tüm halkın gözleri önünde, güpegündüz, devletin ölüm mangaları, operasyon düzenledikleri üç işyeri ve bir evde bulunan herkesi ölü olarak ele geçirmişti. İktidar, kendi yasalarını, hukuk kurallarını bir yana iterek bundan böyle adeta terörün tek geçerli "yasa" olacağını ilan etmişti. "Bizim düzenimize karşı çıkanlar her şeye katlanmaya hazır olmalıdır" mesajı veriliyordu. Emperyalizmle işbirliğine, kapitalist sömürüye, zulme ve yoksulluğa bayrak açanlar, adalet isteyenler, hak-hukuk diyenler ve en önemlisi de, tüm dünyada "Sosyalizm öldü" çığlıklarının atıldığı bir dönemde hala halkların kurtuluşundan söz edenler, sosyalizm için savaştığını söyleyenler, bundan böyle yeni katliamlara, işkencelere, zindanlara hazır olsun deniyordu.

Yücel ŞİMŞEK

AMAÇ TÜM HALKA GÖZDAĞI VERMEKTİR

İbrahim İLÇİ

İşçi ve emekçi halkın mücadelesi düzeni sarstıkça, devrimci mücadele adım adım gelişip yayıldıkça, çaresizlik içinde kalan egemen sınıflar, sömürü düzeninin bekası için, açık baskı ve terör politikasına hız vermekten, cinayet ve katliamlara yönelmekten başka yol bulamıyorlar. Hitler'den alınmış savaş yöntemleri, zorda kalan tüm kapitalistlerin gerektiğinde çekinmeden başvurduğu yöntemler olmuştur her zaman. Bugün de iktidar, içine düştüğü çaresizlik sonucu, bu yöntemlerden medet umuyor. Faşizmin yüzüne geçirilen demokrasi maskesi bir yana atılarak, "hukuk devleti" vaazları unutularak, devletin terör güçlerine "saldır" komutu veriliyor.

Bugün halkımızın ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal talepleri için yürüttüğü mücadele, devrimci güçlerin dünyada olanın aksine sosyalizm bayrağını yükseltmeye devam etmeleri, emperyalizmi ve işbirlikçilerini derinden rahatsız ediyor. "Yeni dünya düzeni" peşinde koşan ABD, her şeyin kendi arzusuna göre biçimlendiği bir dünya özlemiyle, işbirlikçi iktidarlardan "çıbanbaşı" olarak gördüğü güçlerin ezilmesini istiyor. ANAP iktidarının, CIA ile işbirliği halinde MİT, Kontrgerilla ve siyasi polisi devrimci, ilerici güçlerin, halk güçlerinin üzerine salması, kanlı katliamlara ve cinayetlere yönelmesi işbirlikçi egemen sınıfların gelecek endişesinin ürünü olduğu kadar emperyalizmin bu isteğinin de sonucudur.

DEVRİMCİLER FAŞİZME BOYUN EĞMEYECEKTİR!

Hasan ELİUYGUN

Faşizmin halka, devrimcilere karşı sürdürdüğü savaş yeni değildir. Bu savaş 20 küsur yıldır devam ediyor. Cephenin bir yanında Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri vardır; diğer yanında işçiler, emekçiler, yoksul köylüler, aydınlar, gençler... kısaca tüm halkımız vardır. Onların örgütlü gücü devrimciler vardır.

Türkiye egemen sınıfları, bir milyona dayanan orduya, 200 bine yaklaşan polis gücüne, MİT, kontrgerilla gibi gizli örgütlere sahip ol-

Cavit ÖZKAYA

masına ve bunları her türlü teknik donanıma sahip kılmasına rağmen, halk muhalefetinin üstesinden gelemiyor. Emrindeki bu dev savaş gücü halkın mücadelesinin adım adım gelişmesini engelleyemiyor, devrimcilerin iktidar için sürdürdüğü mücadeleyi boğamıyor. Bir evdeki üç-beş devrimcinin bile teslim alınamayıp katledilmesi, görünürdeki tüm güç gösterisinin ardında, aslında egemen sınıfların ne denli kof ve güçsüz olduğunu ortaya koyuyor.

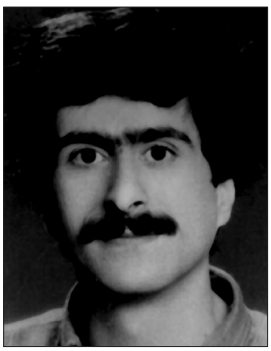
10 yoldaşımızın İstanbul'da, iki yoldaşımızın Ankara'da katledilmesi, oligarşiye ve emperyalizme karşı sürdürdüğümüz 20 küsur yıllık savaşta, uğradığımız ilk katliam değildir. Biz Kızıldere'de, idam sehpalarında, işkencehanelerde, zindanlarda, sokaklarda evlerde, dağlarda defalarca öldük. Ve istisnasız her seferinde, tüm iletişim araçları kullanılarak "çökerttik", "yok ettik", "büyük darbe vurduk" propagandası yapılarak halk kitlelerinin güvensizliğe düşürülmesi, umutlarının tüketilmesi amaçlandı.

Ama başaramadılar!

Her darbe sonrası mücadele eskiyi aşarak ilerledi.

Zulme ve işkencelere direnen, cinayet ve katliamlara göğüs geren devrimcilerin ***"Bağımsız Türkiye"***, ***"Kahrolsun Faşizm"***, ***"Yaşasın Sosyalizm"***, ***"Yaşasın Devrimci Sol"*** şiarları yayılmaya devam etti. Bu şiarlar egemenleri vuran bir kurşun oldu, katledilen devrimcilerin yerleri misliyle dolduruldu.

Devrimci adalet, işkencecilerden, halk düşmanlarından hesap sormaya başladı.

Bilal KARAKAYA

Halka ve devrimcilere zulmedenler, işte bu yüzden korkuya kapıldılar. Yaptıkları katliamları, işkenceleri, insanlık dışı uygulamaları unutarak, halk düşmanlarından hesap sorulmasına "terörizm" adına lanet yağdırdılar.

TC'nin ordusu, polisi ve silahlarının arkasında aslan kesilen, kahramanlık gösterisine soyunan, yaptıklarının sonsuza kadar yanlarına kalacağını sanan bu zavallılar; devlet başka-

nından, basından, milletvekiline, generalinden polis şeflerine kadar hemen hepsi hesap sorulmaya başlanınca can derdine düştüler, ağızlarından hiç düşürmedikleri "vatan-millet" edebiyatının, aslında kendi çıkarlarını korumaktan başka bir şey olmadığını gösterdiler. Kendi güvenlikleri için devletin tüm olanaklarını seferber ettiler ve ne kadar, ikiyüzlü olduklarını ortaya koydular. Sırf bu amaçla özel tabur oluşturma, CIA'dan yararlanma ve hatta "terör uzmanı" adı altında efendilerinden koruyucu isteme yolunu seçtiler.

Zeynep Eda BERK

Kuşkusuz devrimciler, bu tür tedbirlerin de bir işe yaramayacağını gösterecektir! Devrimci irade, kararlılık ve yaratıcılıkla tüm engelleri aşmaya, halk düşmanlarını bir bir cezalandırmaya devam edecektir!

Bugün iktidarın "kontrgerilla" taktiklerini gündeme getirmesi, işkencelere, sokak ve ev infazlarına hız vermesi, açık cinayet ve katliamlara yönelmesi, devrimcileri yürüdüğü yoldan alıkoyamayacaktır. CIA ile işbirliği yapma, onun teknik gücünden ve uzmanlarından daha geniş çaplı yararlanma, MİT, kontrgerilla ve siyasi polisi devrimcilerin ve halkın üzerine salma, iktidar için kurtuluş değildir, olmayacaktır! Bu aynı zamanda halkın ve devrimcilerin mücadelesinden duyulan korkuyu ortaya koyuyor.

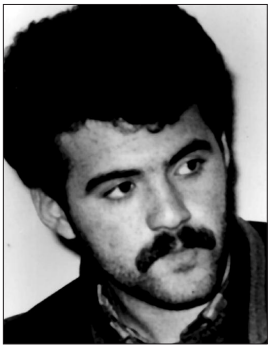
Diyarbakır'da tertiplenen provokasyon ve Kürt halkına, onun ilerici, yurtsever güçlerine yönelik katliam; İstanbul'da ve Ankara'da ev ve işyerlerine düzenlenen baskınlarla yoldaşlarımızın doğrudan katledilmesi, iktidarın bu politikayı giderek tırmandıracağının açık işaretidir. Farklı zamanlarda ve biçimlerde yeni katliamların, kontrgerilla eylemlerinin, provokasyonların gündeme gelmesi kimse için şaşırtıcı olmamalıdır.

Fintöz DİKME

Devrimciler, halkı sindirmeyi ve teslim almayı hedefleyen bu politikaya boyun eğmeyecektir!

Aslında bu politikaların orijinal bir yanı

Buluthan KANGALGİL

yoktur. Dünyanın bir çok ülkesinde, devrimci güçleri boğmak ve pasifize etmek için, CIA ve Pentagon kurmaylarının geliştirdiği bir strateji dahilinde uygulanmaya sokulan bu politikayla amaçlanan, işbirlikçi iktidarların ömrünü biraz daha uzatmaktır. Ölüm mangaları bunun için devreye sokulmuş, katliamlara bunun için hız verilmiştir. Ama bu politikaların uygulandığı her yerde, devlet eliyle sürdürülen açık terörün, giderek sadece devrimcileri değil, tüm halkı düşman gören bir nitelik kazandığı ve tırmandığı, iç savaşın boyutlanarak yayıldığı, devrimci güçlerin silahlanarak büyüdüğü de bir gerçektir ve bu asla unutulmamalıdır.

Gelinen aşamada oligarşi böyle bir savaşı göze almıştır.

Biz de halka ve devrimcilere karşı yürütülen bu savaşı kabul ettiğimizi söylüyor savaşın gereklerini yerine getirmeye devam edeceğimizi ilan ediyoruz.

Türkiye artık işçi grevlerinin, köylü hareketlerinin, çeşitli halk kesimlerinin eylemlerinin giderek daha da politize olacağı bir sürece girmiştir. Oligarşinin terörü de bu yüzden sadece devrimcileri hedef almıyor; düzene karşı olan daha geniş kesimler de terörün hedefi oluyor. Yine bugün savaşın silahlı biçimi görünürde devrimcilerle oligarşi arasında sürüyor olsa da, bu durum yavaş yavaş değişiyor. Silahlı mücadele halkı örgütlediği ölçüde silahlı öncünün yürüttüğü mücadele de, örgütlü halkın mücadelesine dönüşüyor. Bu anlamda savaş oligarşi ile halk arasındadır. Ve bundan sonraki süreçte bu daha belirgin biçimde ortaya çıkacaktır!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, TÜM EZİLENLER!

Kendi hukukunu, yasa ve kurallarını dahi tanımayan bir iktidarın; katliamlarına, faşist terörüne karşı kendimizi savunmak, can güvenliğimizi sağlamak için silaha sarılmaktan başka yol kalmamıştır. Düzenin sınırları içinde hukuki yollarla hak aramak ve elde etmek; adaletin gerçekleşmesini beklemek bir hayaldir.

Ölmemek için, yaşamak ve yaşatmak için savaşmak gerekiyor.

Eğer iktidarın herkesi korkutup sindirmesini engellemek istiyorsak, silaha sarılıp karşılık vermek zorundayız.

Bu bizim değil, oligarşinin bize dayattığı bir tercihtir.

İktidar, sömürü düzeni ebediyen sürsün istiyor. Açlığa ve sefalete mahkum edilen emekçiler seslerini çıkarmasın, verilene razı olsun istiyor. Eğer biz bu kölelik düzeninin değişmesini istiyorsak, bunun için kavga etmek, savaşmak zorundayız.

Yoldaşlarımız bu bilinç içinde savaşarak şehit düştüler.

Onlar, taşıdıkları sosyalizm bayrağını hep yükseklerde tuttular. Sosyalizme ve halkların kurtuluşuna olan bağlılıklarını canlarını feda ederek ortaya koydular.

Onları asla unutmayacağız, anılarını daima yaşatacağız.

İktidar ve emrindeki polis şefleri, katliamın ardından yoldaşlarımızın öldürülmesini meşru göstermek için büyük çaba içine girdiler. Polis şefleri ve iktidar sözcülerinin kamuoyuna art arda yaptıkları açıklamalar gerçeği yansıtmıyor. Bu açıklamalar ve basında yer alan MİT ve polis kaynaklı diğer haberlerde birçok abartma ve yalan vardır.

Elbette yoldaşlarımız kendilerini katletmeye gelen polise karşı direnmiş, ellerindeki tüm olanaklarla kendilerini savunmuşlardır. Hiçbir Devrimci Sol militanı faşizme teslim olma yolunu seçmez, seçmeyecektir. Ama yoldaşlarımıza "teslim olun" çağrısı yapıldığı koca bir yalandır. Ölüm mangaları katliam amacıyla gelmiş, hiçbir uyarı yapmadan tüm halkın gözleri önünde güpegündüz saldırıya geçmiş, yoldaşlarımızın bulunduğu ev ve işyerlerini bomba ve silahlarla adeta harabeye çevirmişlerdir.

Yine iddia edildiğinin aksine, katledilen yoldaşlarımızın bir kısmının örgütümüzün gerçekleştirdiği silahlı eylemlerle hiçbir ilgisi yoktur.

Katliamı gerçekleştirenler, katlettikleri insanların kim olduğunu dahi bilmiyorlardı. Bunun kanıtı birçok yoldaşımızın kimliğinin sonradan teşhis edilmesi, bazılarının ise hala teşhis edilmemiş olmasıdır. Devrimci Sol üyesi olmak katledilmek için yeterli olmuştur.

KATLEDİLEN YOLDAŞLARIMIZIN ADLARI ŞÖYLEDİR:

İstanbul'da

1)**Niyazi AYDIN**, 2)**Ömer COŞKUNIRMAK**, 3)**Yücel ŞİMŞEK**, 4)**İbrahim İLÇİ**, 5)**İbrahim ERDOĞAN**, 6)**Nazmi TÜRKCAN**, 7)**Bilal KARAKAYA**, 8)**Hasan ELİUYGUN**, 9)**Zeynep Eda BERK**, 10)**Ca-**

vit ÖZKAYA

Ankara'da 1)**Fintoz DİKME**, 2)**Buluthan KANGALGİL**

İLERİCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER, TÜM HALKIMIZ!

Oligarşinin katlettiği bu devrimcilerin adı hiçbir zaman unutulmayacaktır! Onların taşıdığı sosyalizm bayrağı, yerlerini dolduranların elinde daha yükseklere kaldırılacak, emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşımız aralıksız sürecektir!

Onları katleden ANAP iktidarından mutlaka hesap soracağız!

Katliam kararından, başta devlet başkanı, başbakan ve bakanlar kurulu olmak üzere tüm ANAP milletvekilleri, önde gelen diğer ANAP yöneticileri sorumludurlar. Emniyet Genel Müdürü, İstanbul ve Ankara Valisi, İstanbul ve Ankara Emniyet Müdürü, onların emrindeki MİT ve polis şefleri, ANAP iktidarının verdiği bu kararın uygulayıcısı olmuşlardır.

Yoldaşlarımızın katliam kararını verenleri ve bu kararı uygulayanları asla unutmayacak ve affetmeyeceğiz!

Katiller hesap vermekten kurtulamayacak, devrimci adalet er ya da geç yakalarına yapışacaktır!

Şimdiden tüm dünyaya ve halkımıza ilan ederiz ki, onları bulacak ve cezalandıracağız!

12 TEMMUZ KATLİAMI UNUTULMAYACAK!
YAŞASIN ANTİ-EMPERYALİST ANTİ-OLİGARŞİK DEVRİM MÜCADELEMİZ!
YAŞASIN SOSYALİZM!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

DEVRİMCİ SOL
MERKEZ KOMİTESİ

Açıklama:

Yoldaşımız **Dursun KARATAŞ** öldürülmüş ya da yakalanmış değildir. Yurtdışındaki arkadaşlarımızın açıklaması bir yanlış anlama ve bilgi eksikliğinden kaynaklanmıştır. Yoldaşımız örgütsel görevlerini yerine getirmeye devam ediyor.

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 1 Ağustos 1991 **Sayı:** 30

KAMUOYUNA AÇIKLAMA

12 Temmuz 1991 günü İstanbul'da üç işyeri ve bir ev olmak üzere dört ayrı yerde yapılan operasyonlarda 10 yoldaşımız bilinçli bir şekilde katledildi. Polis, Nişantaşı, Balmumcu, Dikilitaş ve Levent'te katlettiği yoldaşlarımızın adını dahi bilmiyordu. Bu gerçek bugün tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır. Operasyon sonrası polisin yaptığı açıklamada, katledilen yoldaşlarımızdan ancak fotoğraf ve parmak izi yoluyla kimliği tesbit edilebilenlerin gerçek isimleri yer almıştır. Bazı yoldaşlarımızın isimlerini kamuoyuna açıklayan ise örgütümüz olmuştur. Ancak polisi başarılı göstermek çabalarının ürünü olsa gerek, kimi basın organlarında, örgütümüzün, katledilen yoldaşlarımızın kimliklerine ilişkin yaptığı açıklamaya, polisin açıklamasıymış gibi yer verilmiştir. Biz yine iddia ediyoruz: Polis, katlettiği yoldaşlarımızın kim olduğunu önceden bilmiyordu. Devrimci Sol'cu olmaları katledilmeleri için yeterli sayıldı.

Bugün 12 Temmuz katliamı hala tüm yönleriyle aydınlanmış değildir. Katliamın hemen ardından İçişleri Bakanlığı ve polisin yaptığı açıklamalar arasındaki çelişkinin nedeni de belli değildir. Operasyon sonrası İçişleri Bakanı 11 kişinin öldürüldüğünü söylerken, İstanbul polisi bu sayıyı 10 kişi olarak açıklamıştır. Keza bazı gazetelerde çıkan haberlerde, İstanbul'da ölü olarak ele geçirilenlerin 12 kişi olduğu belirtilirken, kimi Adli Tıp yetkilileri de bunu doğrulayarak Adli Morgta 12 kişinin cesedinin bulunduğunu söylemişlerdir.

Bu çelişkiler gösteriyor ki, İçişleri Bakanlığı ve polis, katliama ilişkin bazı gerçekleri kamuoyundan gizlemişlerdir.

12 Temmuz operasyonunda İstanbul'da örgütümüz üyesi toplam 10 yoldaşımız şehit düştü. Bunlardan **Niyazi AYDIN**, **Cavit ÖZKA-**

YA, **Hasan ELİUYGUN**, **Nazmi TÜRKCAN**, **Zeynep Eda BERK**, Dikilitaş'ta bir büroda; **İbrahim ERDOĞAN**, **Yücel ŞİMŞEK**, Balmumcu'da bir evde; **İbrahim İLÇİ**, **Bilal KARAKAYA**, Nişantaşı'nda bir işyerinde; **Ömer COŞKUNIRMAK** Levent'te bir büroda katledildiler.

Eğer katledilenlerin sayısına ilişkin verilen rakamlar (11 ya da 12) doğruysa operasyonda örgütümüzün üyesi olmayan halktan insanlar da öldürülmüş demektir. Ortada bu yargımızı doğrulayan kanıtlar da vardır. Bunların başında, operasyon sırasında ölü olarak ele geçirildiği açıklanan ve adının Mustafa Üstündağ olduğu söylenen kişinin, sahiplenen kimse çıkmadığı için kimsesizler mezarlığına kaldırılması olayı geliyor. 31 Temmuz 1991 tarihli gazetelerde çıkan bu haber pek çok kişinin dikkatini çekmemiş olabilir. Ama gerçek, Mustafa ÜSTÜNDAĞ olarak açıklanan kişinin kim olduğunun aydınlatılmasıyla ortaya çıkacaktır.

Bir kez kesin olan bir şey vardır ki, 12 Temmuz günü katledilen yoldaşlarımızdan İbrahim İLÇİ dışında kalan 9'unun cenazesi ailesi tarafından teslim alınıp defnedilmiştir. Polisin adını Mustafa ÜSTÜNDAĞ olarak açıkladığı kişi, eğer polisin iddia ettiği gibi örgütümüzün üyesi ise, İbrahim İLÇİ'den başkası olmaması gerekir. Oysa bu kişi İbrahim İLÇİ değildir. Yoldaşımızı tanıyanlar cesedin İbrahim İLÇİ'ye ait olmadığını kesin biçimde belirlemişlerdir.

O zaman İbrahim İLÇİ'nin cesedi nerededir ve niçin gizlenmektedir?

Ortaya çıkan gerçek şudur: Polis 12 Temmuz operasyonunda yoldaşlarımız dışında halktan insanları da katletmiş, ama bunu kamuoyundan gizlemek yolunu seçmiştir. Örneğin Nişantaşı'nda ağır yaralı olarak yakalandığı belirtilen ve örgütümüz üyesi olduğu açıklanan İbrahim GÖKTEN'in örgütümüzle hiçbir ilgisi yoktur. Halktan bir insanı doğrudan hedef alıp katleden polisin bunu gizleme yoluna gitmesi, başka şeylerin de gizlendiğinin açık delili değil midir?

Her şey Nişantaşı'ndaki operasyonda kimlerin öldürüldüğü ve polisin bu operasyona ilişkin neleri gizlediğinde düğümleniyor. Bu operasyonla ilgili polis açıklamalarına dayanarak basının verdiği haberlerde ölü sayısı 2-3-4 şeklinde çelişkili biçimde yer almıştır. Nişantaşı'nda bombalarla tahrip edilen işyerinde gerçekten kaç kişinin öldürüldüğü bugün hala bir sırdır.

Yoldaşımız İbrahim İLÇİ burada katledilmiştir. Ama cesedi bugün ortada yoktur ve ne yapıldığı da belli değildir. Polisin yaptığı açıklamada, Nişantaşı'nda öldürülen, en az iki örgüt üyesi sözkonusudur. Bunlardan biri Bilal KARAKAYA olduğuna göre, diğeri, yani yoldaşımız İbrahim İLÇİ nerededir?

Biz Nişantaşı'ndaki işyerinde Bilal KARAKAYA ve İbrahim İLÇİ dışında örgütümüz üyesi hiç kimsenin bulunmadığını, bu yüzden burada başka bir yoldaşımızın katledilmesinin mümkün olmadığını söylüyoruz.

Polis, Mustafa ÜSTÜNDAĞ kimliğini taşıyan kişiye kimse sahip çıkmadı derken aslında Nişantaşı'nda katledilen bu kişinin örgütümüz üyesi olmadığı ve örgütümüz üyesi olan İbrahim İLÇİ'nin cesedinin yok edildiği gerçeğini gizliyor.

Ayrıca kimsesizler mezarlığına kaldırılan kişinin Mustafa ÜSTÜNDAĞ olması ya da Mustafa ÜSTÜNDAĞ adına düzenlenmiş sahte bir kimlik taşıması da sözkonusu olamaz. Çünkü Mustafa ÜSTÜNDAĞ kimliğini Balmumcu'da katledilen yoldaşımız İbrahim ERDOĞAN taşıyordu ve bu kimlik Nişantaşı'ndaki işyerinde değil Balmumcu'daki evde bulunmuştur. Üzerinde de İbrahim ERDOĞAN'ın bilinen-tanınan resmi vardır. Eğer bu kimlik ortaya çıkarılır ve gösterilirse her şey apaçık görülecektir. Kaldı ki, operasyon sonrası basında çıkan haberlerde bile Mustafa ÜSTÜNDAĞ adına düzenlenen kimliğin Balmumcu'da bulunduğu açıkça yer almıştır. O halde polis ne yapmıştır?

Polis, Balmumcu'da katlettiği yoldaşımız İbrahim ERDOĞAN'ın Mustafa ÜSTÜNDAĞ adına düzenlenmiş sahte kimliğini, Nişantaşı'nda katlettiği örgütümüzle ilgisi olmayan bir kişiye ait olarak göstermiş, yine Nişantaşı'nda katlettiği örgütümüz üyesi İbrahim İLÇİ'nin cesedini ise yok etmiştir. Operasyona ilişkin yapılan çelişkili açıklamalar, işte bu noktada daha bir anlam kazanıyor.

Tüm kamuoyunun 12 Temmuz katliamına ilişkin bu gerçeği bilmesini istiyor; basını, duyarlı olan herkesi İbrahim İLÇİ'nin cesedinin ne yapıldığını sormaya çağırıyoruz.

DEVRİMCİ SOL
MERKEZ KOMİTESİ

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 19 Ağustos 1991 **Sayı:** 31

EMPERYALİST ÇIKARLARIN BEKÇİSİ "ÇEKİÇ GÜÇ" TÜRKİYE'DEN DEFOL!

Emperyalistler, Ortadoğu'daki varlığını kalıcılaştırmak için önce Kürtleri korumak bahanesiyle Irak Kürdistanı'nı işgal ettiler. Bir süre sonra buradan çekilmek zorunda kalınca, bu kez bir askeri birliği "Çekiç Güç" adıyla Silopi'de konuşlandırdılar. ABD ve İngiltere'nin ortaklaşa yürüttükleri bu planla amaçlanan, bölgede emperyalizmin çıkarlarını sarsacak her gelişmeye anında müdahale edecek bir gücü sürekli hazır halde bulundurmaktır. "Çekiç Güç"ün Kürtleri korumak için oluşturulduğu iddiası, emperyalizmin kendi çıkarları için uydurduğu koca bir yalandır. Emperyalizm halkların dostu değil, düşmanıdır. Kürdistan'ın işgali, Kürt halkını korumak için değil, başta Kürt yurtsever hareketi olmak üzere bölgede emperyalizmin çıkarlarını sarsan halk hareketlerine müdahale etmek amacı taşıyor. Bu güçle emperyalist çıkarları tehdit edenlerin ezilmesi, emperyalizmin işbirlikçisi rejimlerin ayakta tutulması hedefleniyor. Özal iktidarı TC sınırları içinde, bu emperyalist müdahale gücünün yerleşmesine izin vererek, Türkiye'yi emperyalizmin halklara yönelik saldırı üssü haline getirmek istiyor. Buna izin vermeyeceğiz!

Ulusal onurun ayaklar altına alınmasına karşı çıkacak, emperyalizmin ülkemizdeki varlığına son vermek için savaşmaya devam edeceğiz.

Türkiye'yi emperyalizmin Ortadoğu halklarına karşı saldırgan bir üssü haline getirmek isteyenler, karşılarında, halkların birliği ve dayanışmasının kararlı savunucuları, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin sürdürücüsü devrimcileri bulacaktır. Emperyalizme ül-

kemizde yer yok diyoruz.

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin saldırgan müdahale gücü ülkemizden defolmalıdır.

Emperyalizm ve işbirlikçisi Özal iktidarı, halklara boyun eğdiremeyecektir. Örgütümüz, emperyalist saldırganlığın bir parçası olan Çekiç Güç'ün Türkiye'de konuşlandırılmasını protesto amacıyla emperyalist tekellerin uzantısı **Commercial Union Sigorta A.Ş'nin Genel Müdür Yardımcısı Andrew Blake'i cezalandırmıştır.**

TÜRKİYE'NİN EMPERYALİST SALDIRGANLIĞIN ÜSSÜ HALİNE GETİRİLMESİNE KARŞI ÇIKACAĞIZ!

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ!

YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 23 Eylül 1991 **Sayı:** 32

HALKA VE DEVRİME İHANET EDEN, YOLDAŞLARINI FAŞİZMİN KUCAĞINA ATMAKTA HİÇBİR SAKINCA GÖRMEYEN BİR HAİNİ CEZALANDIRDIK!

Birkan ORUÇ, faşizme karşı sürdürdüğümüz savaşta ihanet yolunu seçtiği için örgütümüz tarafından cezalandırılmıştır.

Örgütümüze *"her göreve hazır"* olduğunu belirterek katılan ve isteğine uygun şekilde görevlendirilen bu kişinin, kısa bir süre sonra yüzüne taktığı maskenin düşmesiyle gerçek niteliği açığa çıkmıştır.

Birkan ORUÇ, devrimci bir örgüt içinde yer almanın ne anlama geldiğini bilmeyen biri değildi. Ama o, sıcak mücadelenin güçlükleriyle yüzyüze gelince, devrime ve halka karşı olan sorumluluklarını unutmuş, kendi çıkarları ve düzen özlemleri için faşizmle işbirliği, ihbar, provokasyon dahil her tutuma açık hale gelmiş, burjuvaziye teslim olup şefaat dilemek istemiş, tüm uyarı ve çabalara rağmen bu yüzsüz ve utanmaz tavrından vazgeçmemiştir. Örgütümüzün kendisini içine yuvarlandığı bataklıktan kurtarma çabasına da olumlu yanıt vermemiş, halka ve devrime ihanet yolunu seçmekte ısrar etmiştir.

Bu yüzden gözaltına alınmış ve sorgulanmıştır.

Gözaltında tutulduğu ve sorgulandığı 3 ay boyunca kendi ihanetini kabul etmiş ve verilecek her cezayı hak ettiğini belirtmiştir.

İhaneti kendi itirafıyla sabittir.

Örgütümüzün halkın mücadelesine ihanet edenlere karşı tavrı açık ve nettir.

İhanetin cezası ölümdür!

Birkan ORUÇ, faşizmle mücadeleyi bırakarak işbirliği yolunu seçtiği, ihbar ve provokasyon dahil devrimcileri faşizmin kucağına atacak her yola açık hale geldiği ve birçok devrimcinin yaşamını tehlikeye soktuğu, yapılan tüm uyarılara rağmen bu davranışından vazgeçmediği ve ihanetini sürdürdüğü için örgütümüz tarafından cezalandırılmıştır.

ÖRGÜTÜMÜZE VE HALKA İHANET EDENLERİN CEZASI ÖLÜMDÜR!

DEVRİMCİ SOL
Güvenlik Örgütü

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 21 Ekim 1991 **Sayı:** 33

OLİGARŞİNİN SEÇİM ALDATMACASI, AMERİKANCI DÜZENİ AYAKTA TUTMAYA YETMEYECEKTİR!

AMERİKAN UŞAĞI FAŞİST GENERALLERDEN KONTRGERİLLA ŞEFİ ADNAN ERSÖZ'Ü SEÇİM ALDATMACASINI PROTESTO ETMEK VE OLİGARŞİNİN DEVRİMCİLERE YÖNELİK KATLİAMLARINA MİSİLLEME AMACIYLA CEZALANDIRDIK

Özgürlük istemlerinin, hak arayışlarının terörle bastırıldığı, devrimci ve yurtseverlere yönelik cinayet ve katliamların birbirini izlediği bir ülkede yaşıyoruz.

Türkiye egemen sınıfları bugün, yeni bir seçim aldatmacasıyla çürüyen ve kokuşan Amerikancı düzeni ayakta tutmaya, emekçi halk için baskı ve terör, sömürü ve yoksulluk demek olan Amerikancı demokrasiye kan vermeye çalışıyorlar.

Halka sahte vaadlerde bulunmaktan, umut tacirliği yapmaktan öteye gidemeyen burjuva siyasi partiler Amerikancı demokrasinin erdemlerini saymakla bitiremiyorlar. "Siz seçin, sizi en iyi biz yönetiriz" diyorlar. Aslında söyledikleri, "sömürü düzenini en iyi biz ayakta tutarız" demekten başka bir anlam taşımıyor.

Onların tüm çabaları, emekçilerin sömürülmesi ve ezilmesi üzerine kurulu bu Amerikancı düzeni yaşatmak içindir. Herşey, bu sömürü düzeninin devam ettirilmesi içindir.

Burjuva partileri halkın sorunlarını çözemezler!

Çünkü onların misyonu, emekçi halkın düzene yönelik tepkilerini yatıştırmak, bastırmak ve egemenler adına ülkeyi yönetmektir.

Onlar sömürüye dayanan, eşitsizlik ve adaletsizlik üzerine kurulu bu düzeni değiştirmek için değil, korumak için vardırlar.

Onların "Demokrasi" dedikleri şey, düzenin bekası için silahların gölgesinde oynanan bir oyundan başka bir şey değildir. Onlar için "demokrasi", baskıya, teröre, işkenceye, hak gasplarına, sömürüye, eşitsizliğe, adaletsizliğe dayanan bu faşist rejimin sürmesidir.

Bu yüzden biz devrimciler, seçim aldatmacasına karşı çıkıyor, "**SEÇİM ÇARE DEĞİL, DEVRİM!"** diyoruz.

Hangi parti gelirse gelsin, halkın sorunları çözümlenmeyecektir.

Halklarımızın kurtuluşu DEVRİM'den geçiyor.

Emperyalist bağımlılığın sona ereceği BAĞIMSIZ BİR ÜLKE'yi; baskı ve terörün son bulacağı DEMOKRATİK BİR ÜLKE'yi; sömürünün sona ereceği ve emekçilerin alın terinin karşılığını alacağı SOSYALİST BİR ÜLKE'yi yaratmanın yolu DEVRİM'den geçiyor.

Bu düzen yıkılmadan ve emekçi halk iktidarı kurulmadan kurtuluş mümkün değildir.

Biz, bunun için mücadele ediyor, bunun için savaşıyoruz.

Eylemlerimizle, oligarşinin seçim aldatmacasına karşı çıkıyor, Amerikancı düzenin sürdürülmesinden başka anlama gelmeyen "demokrasicilik oyununa hayır" diyoruz.

Eylemlerimizle, iktidardan ve onun adına bu düzene bekçilik yapan, halka baskı ve terör uygulayan, devrimci ve yurtseverlere yönelik kanlı katliamlar tertipleyen faşizmin eli kanlı cellatlarından, işkencecilerinden hesap soruyoruz.

Örgütümüz, "SEÇİM ÇARE DEĞİL, DEVRİM!" kampanyası çerçevesinde; başta işkenceci kontrgerilla şeflerinden Adnan ERSÖZ olmak üzere işkenceci polisleri cezalandırmış, iktidara ve onun emrindeki faşist terör odaklarına yönelik bir dizi devrimci eylem gerçekleştirmiştir.

Eylemlerimiz aynı zamanda, 12 Temmuz katliamını gerçekleştirenlere bir cevaptır.

Adnan ERSÖZ, halkımıza ve devrimcilere karşı işlenen cinayetlerden, katliamlardan sorumlu bir işkenceci olduğu için cezalandırıldı. 12 Eylül öncesinde gerçekleştirilen kontrgerilla eylemlerinde

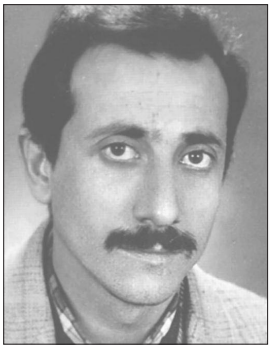
onun doğrudan rolü vardır. MİT müsteşarı olduğu dönemde, bir çok devrimci ve yurtsever onun emir ve yönetimi altında katledilmiş, halkı hedef alan sayısız terör cinayet, provokasyon ve katliam eylemi onun emri ile uygulanmaya konmuştur.

Adnan ERSÖZ'ün suç dosyası 12 Eylül sonrası daha da kabarmıştır. Cunta şefleri ile kol kola giren ve onların hizmetine koşmakta tereddüt etmeyen bu işkenceci, bizzat cuntacıların kontenjan adayı olarak Danışma Meclisi'ne girmiş, cuntanın aldığı kararları onaylayan bu kukla mecliste cuntacıların güvenilir bir dostu olarak onların istekleri doğrultusunda hareket etmiş, 12 Eylül faşizminin halka karşı işlediği tüm suçlara ortak olmuştur. Binlerce devrimcinin işkenceli sorgulardan geçirilmesinde, onlarcasının idam edilmesinde cuntacı generaller kadar, onun da sorumluluğu vardır.

Örgütümüz, bu Amerikan uşağı faşist generali cezalandırarak halka ve devrimcilere zulmedenlerin, işkencecilerin hiçbir zaman cezasız kalmayacağını bir kez daha göstermiştir.

Faşist şefler, halkın adaletinden kaçamazlar, kaçamayacaklar!

Yine **bu kampanya çerçevesinde örgütümüz ayrıca;**

Hayri KOÇ

İstanbul'da:

- 4 kişilik bir işkenceci siyasi polis timini hedef almış ve işkencecilerden Başkomiser Osman KAHRAMAN'la, polisler Selahattin UZ ve Necdet Kadri İLTER'i cezalandırmıştır. Bir yoldaşımızın da şehit düştüğü bu eylemde, bir işkenceci polis yaralı olarak kurtulmayı başarmıştır.

- Kağıthane Emniyet Amirliği bombalanarak büyük oranda tahrip edilmiştir.

- ANAP'ın; Fatih Neslişah Mahallesi'nde, Yedikule'de, Sarıyer Büyük Armutlu'da, Bakırköy'de, Kağıthane'de, Güneşli Köy'de, Güngören'de, Karagümrük'te, Pendik'te, Beykoz'da bulunan SEÇİM İRTİBAT BÜROLARI basılarak tahrip edilmiş ya da bombalanmıştır.

Bursa'da:

- ANAP Bursa milletvekili adayı Cüneyt KARLIK cezalandırılmış; ancak, bu faşist milletvekili adayı eylemden yaralı olarak kurtulmayı başarmıştır.

- ANAP'ın; Çekirge'deki Seçim İrtibat Bürosu'yla, ANAP milletvekili adayları Feridun PEHLİVAN, Selahattin TEZGEL ve Temel Serdar KILINÇ'a ait SEÇİM İRTİBAT BÜROLARI düzenlenen baskınlar sonucu tahrip edilmiştir.

İzmir'de:

- ANAP'ın; Karşıyaka'da, Hatay Bahçelievler'de, Eşrefpaşa'da (iki ayrı yerde) SEÇİM İRTİBAT BÜROLARI basılıp tahrip edilmiştir.

İzmit'te:

- ANAP 'ın Derince Gündoğdu SEÇİM İRTİBAT BÜROSU tahrip edilmiştir.

Örgütümüz, bu kampanya öncesi, **12 Temmuz katliamına misilleme amacıyla;**

İstanbul'da:

- 31 Temmuz 1991 günü işkenceci polislerden Vehbi ERDOĞAN'ın Yenibosna'da cezalandırılması,

- Yine aynı gün Üsküdar Zeynep Kamil'de işkenceci polis ekibinin imha edilmesi ve işkencecilerden Muhsin ARSLAN ve Soner YILMAZ'ın cezalandırılması,

- 12 Ağustos 1991 günü Taksim'de Çevik Kuvvet güçlerini hedef alan bombalama (bu eylem amacına ulaşamadı)

- 27 Ağustos 1991 günü işkenceci polislerden Süleyman İPMENÇ'in Alibeyköy'de cezalandırılması (Bu işkenceci eylemden yaralı olarak kurtuldu.)

Bursa'da:

- 15 Temmuz 1991 günü Çekirge Polis Karakolu ile Orhangazi İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı'nın bombalanması,

- 19 Temmuz 1991 günü Vilayet binasının bombalanıp tahrip edilmesi

- 23 Temmuz 1991 günü ANAP Bandırma İlçe Binası'nın bombalanıp tahrip edilmesi;

DEV-GENÇ'li yoldaşımız Seher ŞAHİN'in katledilmesine misilleme olarak;

İstanbul'da;

- 12 Eylül 1991 günü işkenceci polislerden Nurtekin SEVİMLİ, Er-

tuğrul DÖNMEZ ve Selahattin ODABAŞI'nın Yenibosna'da cezalandırılması eylemlerini gerçekleştirmiştir.

Yine örgütümüz, Paşabahçe Cam Fabrikası'nda işçileri keyfi biçimde işten atan, hakkını arayan ve direnişe geçen işçilerin direnişini kırmaya çalışan Paşabahçe işverenine ve iktidara bir uyarıda bulunmak; onlara **Paşabahçe işçilerinin yalnız olmadığını** ve onlarla dayanışma içinde olduğumuzu göstermek amacıyla;

İstanbul'da;

- 10 Ağustos 1991 günü Beşiktaş'taki Şişe Cam Genel Müdürlüğü'nü tahrip etmiştir.

FAŞİZME KARŞI SAVAŞIMIZ SÜRÜYOR, SÜRECEK!

AMERİKANCI DÜZEN YIKILACAK, HALK İKTİDARI KURULACAKTIR!

SEÇİM ÇARE DEĞİL, TEK YOL DEVRİM!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Katil silahla üçüncü suikast

EMEKLİ Orgeneral Adnan Ersöz'ü hedef seçen silahın, daha önce de NATO Kuryesi Amerikalı emekli Albay John. H. Gandy ve Başkomiser Aydın Barış suikastlarında kullanıldığı belirlendi.

İSTANBUL. (Hürriyet) 16 Ekim 91

SEÇİM tarihi yaklaştıkça tırmanan ve bu kez emekli Orgeneral **Adnan Ersöz**'ü hedef seçen silahın, daha önce de Amerikalı emekli albay, NATO kuryesi **John. H. Gandy** ve Başkomiser **Aydın Barış** suikastlarında kullanıldığı belirlendi.

Adnan Ersöz'ün evine gelerek, eşi **Refika Ersöz**'e başsağlığı dileyen 1. Ordu Komutanı Orgeneral **İsmail Hakkı Karadayı, "Çok haince bir saldırı. Söyleyecek bir şey bulamıyorum. Olayı polis soruşturuyor. Çok üzücü"** dedi.

Teröristlerin saldırısı sonucu yaşamını yitiren **Adnan Ersöz**'ün, polis tarafından çok dikkatli olması için uyarılmasına rağmen, koruma istemediği belirtildi. Polis yetkilileri, **"Gelen telefonlara dikkat etmesi, sokağa çıkarken koruma alması için, kendisini defalarca uyarmıştık. Ama, koruma istemez, yanından kovardı. Emekli paşa olduğu için, bir şey söyleyemezdik"** dediler. Bu arada emekli orgeneralin, kısa süre önce İstanbul Merkez Komutanlığı tarafından koruma olarak gönderilen iki dağ komandosunu da istemediği ve geri gönderdiği öğrenildi.

Öte yandan, suikast öncesi, **Adnan Ersöz**'ün koruma görevlisini bakkala gönderdiği, daha sonra da, **"Sen artık git"** diyerek, serbest bıraktığı belirtildi. Koruma görevlisinin de yakında oturan emekli Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Necdet Üruğ**'un korumalarıyla sohbet ettiği belirtildi.

İKİ MERMİ

GATA Haydarpaşa Hastanesi'ne kaldırılan cenazede yapılan inceleme sırasında, **Ersöz**'ün kafasından girip yanağından çıkan kurşundan başka, boyundan girerek sırtı parçalayan bir kurşun daha belirlendi. Olay yerinde yapılan aramada, 7.65 çapında iki boş kovan bulundu. Mermi çekirdeklerinden biri, **Adnan Ersöz**'ün boynundan çıkarıldı, diğeri evde bulundu. Olayla ilgili, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ve MİT tarafından ayrı ayrı soruşturma yürütüldüğü bildirildi.

Öte yandan, **Adnan Ersöz**'ün dairesinin bulunduğu apartmana, sürekli koruma olmasına rağmen, son iki ayda beş kez hırsız girdiği belirtildi.

BUBİ TUZAĞI BOŞ ÇIKTI

Teröristlerin, hain suikastı gerçekleştirdikten sonra, kaçarken kapının arkasına bıraktıkları boş kutu, polis tarafından bubi tuzağı sanıldı. Uzman ekiplerin incelemesi sonucu, kutuda patlayıcı madde olmadığı belirlenerek, içeri girilebildi.

gfarbasıEŞİ ŞOK GEÇİRİYOR

Teröristlerin, kapıyı açınca göz-

komşur ise, **"İmdat bağırışı üzerine kapıya fırladım. Ayak seslerine göre birkaç kişiydiler. Ancak ben kapıyı açınca ancak bir kişiyi görebildim.** 'Ne oluyor' diye **bağırdım. Korumalardan biri sandığım bu şahıs, ince kaytan bıyıklı, 1.70 boylarında, siyah saçlı, kara kaşlı gençten biriydi. Üzerinde yakası açık beyaz bir gömlek, üzerinde ise hırka veya yelek benzeri bir giysi vardı. Kapıyı açınca duraladı, bana baktı daha sonrada kaçmaya başladı"** dedi.

Mehtap Sokak'ta otomobilini park ederken saldırganları gördüğünü belirten E.B. ise, teröristlerin iki otomobille geldiklerini, takside bulunan dört kişinin yanısıra kırmızı Murat marka bir otomobilde de üç kişinin bulunduğunu söyledi.

Ersöz'ün cenazesi dün Selimiye Camii'nde kılınan öğle namazından sonra, Emirgân aile kabristanında askeri törenle toprağa verildi.

KINANIYOR

Uğradığı saldırıda hayatını kaybeden Emekli Orgeneral **Adnan Ersöz**'le ilgili olarak Cumhurbaşkanı **Turgut Özal**, Başbakan **Mesut Yılmaz**, TBMM İşkanı **Kaya Erdem**, SHP Genel Başkanı **Erdal İnönü**, DYP Genel Başkanı **Süleyman Demirel** ve DSP Genel Başkanı **Bülent Ecevit** kınama mesajları yayınladılar.

Harekât dış basında

PARIS, BONN, UBA

TÜRK Silahlı Kuvvetleri'nin sınır ötesinde gerçekleştirdiği operasyona Batı basını geniş yer verdi. Haberlerde, harekâta ABD, Fransız ve İngiliz uçaklarının da katıldığı öne sürüldü. Almanya'da yayınlanan Berliner Zeuting gazetesi, **"Kürt-**

KURŞUNLAR AYIRDI Refika Ersöz ile eşi Adnan Ersöz'ü terörün acımasız kurşunları ayırdı. Refika Ersöz Adnan Ersöz'e yapılan kanlı suikastın tek tanığı oldu.

"Topuz saçlı" kadın teröristin kimliği belirlendi

İSTANBUL. (Hürriyet)

EMEKLİ Orgeneral **Adnan Ersöz** suikastında tetiği çektiği öne sürülen **"Topuz saçlı"** kadın teröristin; Bahçelievler'de, üç polisin şehit edilmesi olayına da karıştığı ve kimliğinin belirlendiği öğrenildi. Olayla ilgili soruşturmayı çok yönlü sürdüren polis, sarı topuz saçlı, elmacık kemikleri hafif çıkık, patlak gözlü, ince kemikli, 50- 55 kilo ağırlığındaki kadın teröristin, Bahçelievler'de üç polisin şehit edilmesi olayına da karıştığını söyledi. Polis, peruk da takabileceği belirtilen ve Doğu şivesiyle konuşan bu teröristin Hukuk Fakültesinden ayrıldıktan sonra Dev- Sol adına faaliyet göz-

Dev-Sol'dan misilleme

İstanbul'da üç polis öldürüldü

"12 Temmuz kat liamının hesabını soruyo ruz, soracağız" dedi.

VİETNAM USULÜ İNFAZ...

İSTANBUL'da, dün kanlı misillemede bulunan Dev-Sol, Üsküdar'da iki Yeşbosna'da da bir olmak üzere üç polis memuruna silahlı saldırıda bulundu. Saldırıya uğrayan üç polis memuru da şehit oldu Üsküdar'da, dün sivil

"İŞKENCECİLERE CEZA" İstanbul'da dün, iki ayrı olayda üç polis memuru öldürüldü. Üsküdar'da polis memurları Muhsin Aslan ile Soner Yılmaz'ın başlarına kurşun sıkıldı. Militanlar kaçarken, "Bizi öldürmenin, işkence yapmanın cezası budur. İşkenceciler cezasız kalmayacak" diye bağırdı.

ENSEDEN TEK KURŞUN İstanbul'da Dev-Sol'un ikinci cinayeti de, Yeni bosna'da işlendi. Güvenlik Şubesi'nde görevli polis memuru Vehbi Erdoğan'ı evinden işe giderken durduran silahlı iki kişi, sokak ortasında yere diz çöktürüp, ensesine tek kurşun sıkarak öldürdü.

Üsküdar Zeynepkâmil'de dün sabah bir otomobili basbeden 4 silahlı militandan ikisi, Asayiş Şubesi'nde görevli Muhsin Arslan ve Soner Yılmaz adlı polisleri kapraz ateşle öldürdüler. Katiller, otomobille kaçarken 'İşkence yapanların sonu budur' diye bağırdılar

Bakırköy Fevzi Çakmak Mahallesi'nde de dün sabah işine gitmekte olan Güvenlik Şubesi'nde görevli Vehbi Erdoğan adlı polis memuru, kimlikleri belirlenemeyen iki kişi tarafından ensesinden vurularak öldürüldü

İstanbul'da polis öldürül

Saldırıya uğrayan 3 poli

Saldırganların gasp ettikleri taksinin şoförü, otomobilin bagajında eller ve ayakları bağlanmış şekilde bulundu. Saldırıyı yasadışı bir örgüt üstlendi.

Bu olaydan önce de Fevzi Çakmak Mahallesinde görevli Vehbi Erdoğan adlı polis memuru, iki kişi tarafından ensesinden vurularak öldürüldü.

Emniyet Müdürü **Mehmet Ağar**, saat 16.00'da, olayın kimliğinin belli olmadığını ve sürerek, vurularak polis olduğunu gizledi. Olay **"Üsküdar'da da iki polis öldürüldü. İstanbul'da bir günde üç polisin öldürülmesi, presti düşürücü bulunduğu için gizlenmeye çalışılıyor"** biçiminde yorumlandı

Ekip otosuna saldırı

Üsküdar'da dün saat 12.00 sıralarında dolandırıcılık masası'nda görevli polis memurlarının ölümüne yol açan silahlı saldırı, görgü tanıklarının ifadelerine göre şöyle gelişti:

Zeynepkâmil'de yaylım ateşi

Yankesicilik ve Dolandırıcılık Masası'nda görev yapan 2 polis memurunun sivil plakalı aracı, Zeynepkâmil'de 2 kişi tarafından yaylım ateşine tutuldu. Saldırıda ağır yaralanan Soner Yılmaz (30), Muhsin Aslan (37) adlı polisler stanede kurtarılamadılar.

pusu Sivil polis Vehbi ah iki kişinin saldırısı sonucu ırşunla vurularak öldürüldü.

parak durabildi. Saldırganlar da getirdikleri taksiyle kaçarlarken, **"İşkence yapanların sonu budur"** diye bağırdılar Militanlar taksiyi Bağlarbaşı Payende Sokak'ta terkettikten sonra üzerini kaybettiriler.

Dev-Sol'dan misilleme

İstanbul'da üç polis öldürüldü

Gazetemizi telefonla ar an bir kişi saldırıyı Devrimc ol Silahlı Devrimci Birlikle dına üstlendiklerini belirtere den kişinin Gayrettepe Güven k Şubesi'nde görevli Vehbi Erğan olduğunu öne sürdü. Ayı kişi, **"Polis memurları 12 ve temmuz günü katledilen yoldaşlarımızın anısına ezalandırılmıştır"** dedi.

Öte yandan Yenibosna'da vuılan ve üzerinden kimlik çıkayan Sıtkı Sükan diye teşhis dilen kişinin polis memuru ehbi Erdoğan olduğu açıklan.

İki olayı da, yasadışı Dev- Sol örgütü üstlendi. Dev- Sol'un, özellikle 12 Temmuz operasyonundan sonra, nerede görevli olduklarına bakılmaksızın, tüm polise karşı savaş açtığı öne sürüldü

Bakırköy Fevzi Çakmak Mahallesi'nde ne gitmekte olan Güvenlik Şubesi'nde Erdoğan adlı polis memuru, kimlikleri iki kişi tarafından ensesinden vuru

izlenlere dönerek, **"Bizi öldürmenin, bize işkence yapmanın karşılığı budur. İşkenceciler cezasız kalmaz. Tüm işkenceciler cezalandırılacak"** diye bağırdı.

tanbul Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube'de görevli polis memuru 30 yaşındaki **Vehbi Erdoğan**, sokak ortasında iki kişi tarafından, **"Vietnam usulü infaz"** ile ensesinden tek kurşunla vurula-

Üç polise kurşun

- **Asayiş Şubesi'nd memuru 4 milit şürülerek çapra rüldü**
- **Yenibosna'da d sinden tek kurş**

Koprusu'nun girişinde de, önlemler alındı. Tüm aramalara rağmen saldırganların izine rastlanamazken, saat 14.30 sıralarında, teröristlerin kaçtığı 34 TDD 28 plakalı taksi de. Yenikapı'da terk edilmiş olarak bulundu.

- Üsküdar Zeynepkâmil'de dün sabah bir otomobili basbeden 4 silahlı militandan ikisi, Asayiş Şubesi'nde görevli Muhsin Arslan ve Soner Yılmaz adlı polisleri kapraz ateşle öldürdüler. Katiller, otomobille kaçarken 'İşkence yapanların sonu budur' diye bağırdılar

İstanbul'da aynı gün üç polis şehit edildi

Terör 'intikam' peşinde

- Üsküdar'da iki güvenlik görevlisinin vurulmasının yanı sıra, bir polis de Yenibosna'da saldırıya uğradı. "Misilleme"leri Dev-Sol üstlendi...
- İstanbul'da dehşet saçtığı bir gün içinde, üç polis görevlisini silahla vurduktan sonra kaçmayı başaran Yankesicilik Şube müdürlüğü ve 7. Şube'de görevlilerden "Terör" örgütünün "Vietnam usulü infaz" ile öldürdüğü, silahlı üç polisten biri.
- Üsküdar'da dün öğle saatlerine doğru kaçırılan Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube'de görevli Vehbi Erdoğan'ın cesedi, Güvenlik Şube'nin yakınlarındaki Yenibosna'da bulundu. Erdoğan'ın ensesinden tek kurşunla öldürüldüğü belirlendi.
- Dev-Sol'un Yenibosna'da vurduğu polis, Güvenlik Şube'de görevli Vehbi Erdoğan'ın evinin önünde, sokak ortasında yere diz çöktürülerek infaz edildi.

"İŞKENCECİLERE CEZA" İstanbul'da , iki ayrı olayda üç polis memuru öldürüldü. Üsküdar'da polis memurları Muhsin Aslan ile Soner Yılmaz'ın başlarına kurşun sıkıldı. Militanlar kaçarken, "Bizi öldürmenin, işkence yapmanın cezası budur. İşkenceciler cezasız kalmayacak" diye bağırdı.

ENSEDEN TEK KURŞUN İstanbul'da Dev-Sol'un ikinci cinayeti de, Yenibosna'da işlendi. Güvenlik Şubesi'nde görevli polis memuru Vehbi Erdoğan'ı evinden işe giderken durduran silahlı iki kişi, sokak ortasında yere diz çöktürüp, ensesine tek kurşun sıkarak öldürdü.

Sadettin TEKSOY- Selamet ÖZ- Mustafa ÖZDABAK / İSTANBUL, (Hürriyet)

hallesi Aslı sokakta sabah saat 08.00 sıralarında kimlikleri henüz belirlenemeyen silahlı iki kişi, bir genci ens cayla vurarak öld da yaşamını yitirinden kimlik çı çevre sakin'leri, g deki bir demircinlıştığını ve adını olduğunu belirt

Polise saldırı

Mersin'de devriye gezen polis otosuna yapılan silahlı saldırıda üç polis ağır yaralandı.

Bursa Çekirge Karakolu'na bir arabadan atılan patlayıcı, binada hasara yol açmazken, olaydan kısa bir süre sonra Orhangazi Jandarma Bölük Komutanlığı'na atılan patlayıcı-

Bursa ve Mersin'de heyecan

Bombalı, kurşunlu gece

Çekirge Karakolu'na atılan bomba, binada hasara yol açtı. Bu olayda can kaybı olmadı. Osmangazi Jandarma Bölük Komutanlığı'na atılan bombadan hemen sonra dışarıya çıkan

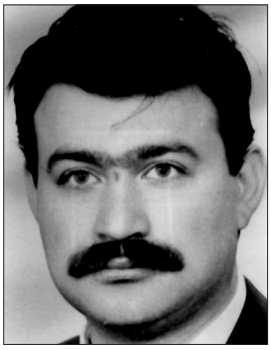
ANAP binasına saldırıyı Dev-Sol üstlendi

Mersin ANAP il binası önceki akşam silahla tarandı. Olayda Mehmet Şişkin adlı polis memuru beline isabeden kurşunla ağır yaralandı. Önceki akşam 21.15'te meçlana gelen olaydan sonra Anadolu Ajansı Adana bürosunu elefonla arayan bir kişi, "Devrimci Sol Silahlı Devrimci Birlikleri adına aradığını" söyleyerek, ANAP binasına saldırıyı, bir süre önce Silifke ilçesinde Ali Tarık Koçoğlu ve Mustafa Sefer'in güvenlik güçlerince öldürülmesine misilleme olarak gerçekleştirdiklerini söyledi. (ADANA, AA)

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 10 Ekim 1991 **Sayı:** 34

KAMUOYUNA
POLİSİN "SOKAK İNFAZLARI"NA HER GÜN BİR YENİSİ EKLENİYOR

Burhan Remzi KAFADENK

27.10.1991 tarihli günlük gazetelerde, polisin gerçekleştirdiği yeni bir sokak infazının haberi yeraldı.

Ancak haberi veren gazeteler bir sokak infazından değil, polisle çatışmaya giren bir grup insandan, bir kişinin yaralı olarak ele geçirilmesinden söz ediyor.

Günlük gazetelerin hemen hepsinde yer alan bu haberde, özetle; DEVRİMCİ SOL'a bağlı bir grup SDB üyesinin üst düzey bir polis müdürüne suikast yapmak üzere Gayrettepe'deki Migros önünde buluşacakları, bunun polis tarafından önceden tespit edildiği ve Gayrettepe'nin tüm giriş ve çıkışlarının tutularak tertibat alındığı, biri kadın olmak üzere 4 kişi olan ve bir BMW otomobille bölgeye gelen kişilere "dur" ihtarında bulunulduğu, bu ihtara uyulmayıp ateş açılması sonucu çatışma çıktığı, yarım saat süren çatışma sonucu DEVRİMCİ SOL Merkez Komitesi üyesi **Burhan Remzi KAFADENK**'in ağır yaralı olarak ele geçirildiği, bu kişinin Adnan ERSÖZ olayının planlayıcısı ve uygulayıcısı olduğu belirtiliyor.

Bir gün sonraki (28.10.1991 tarihli) günlük gazetelerde ise, aynı iddialara paralel olarak, hastanede yaşamını yitiren Burhan Remzi KAFADENK'in DEVRİMCİ SOL Merkez Komite üyeliği yanında Mali İşler Sorumlusu olduğu da öne sürülerek, örgüte ait 18 milyarı kont-

rol ettiği, örgüt lideri Dursun KARATAŞ'la yüzyüze görüşebilen az sayıdaki militandan biri olduğu, kendisinin örgüt parasının harcanması konusunda imza yetkisine sahip olduğu vb. dile getiriliyor.

Siyasi polis ve MİT tarafından basına dikte ettirildiği anlaşılan bu iddiaların gerçekle uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Polis ve MİT, ürettikleri yalan haberlerle kamuoyunu yönlendirmeye ve bu yolla, özellikle son günlerde art arda gerçekleştirilen sokak infazlarına "meşruluk" kazandırmaya çalışmaktadırlar.

Gerçekler polis kaynaklı haberlerde yer alan iddialardan çok farklıdır. Bir defa:

1- Örgütümüzün Gayrettepe'de üst düzey bir polis müdürünü hedef alan bir eylem hazırlığı içinde olduğu ve bunun polis tarafından haber alındığı doğru değildir.

2- Bu amaçla Gayrettepe ve civarında silahlı birliklerimizde yer alan hiçbir savaşçımız bulunmamış, bir BMW marka otomobille sözü edilen bölgeden geçme durumu olmamıştır.

3- Aynı şekilde SDB savaşçılarımızla polis arasında yarım saati bulan bir çatışma olmamıştır.

4- Gerek kontrgerilla şeflerinden Adnan ERSÖZ'ün cezalandırılması, gerekse de Bahçelievler'de işkenceci polislerin cezalandırılması eylemiyle ilgili hiçbir savaşçımız yakalanmamıştır. Bu eylemlerle ilgili polisin elinde herhangi bir delil yoktur. Bu yöndeki açıklamalar, çaresizlik içindeki polisin, kamuoyuna "eylem faillerini yakaladık" mesajını vererek, kendini başarılıymış gibi gösterme çabasıdır.

5- Yaralı olarak ele geçirildiği açıklanan ve daha sonra hastanede yaşamını yitiren Burhan Remzi KAFADENK, iddia edildiği gibi bir çatışma sonucu yakalanmamış, son günlerde polisin gerçekleştirdiği sokak infazlarından birine hedef olmuştur.

6- Burhan Remzi KAFADENK, ticaretle uğraşan, kendi işinde gücünde, yurtsever bir insandır. Örgütümüzle bağı bir taraftar olmaktan öteye gitmemiştir. Merkez Komite Üyesi ve örgütümüzün Mali İşler Sorumlusu olduğu koca bir yalandır.

7- Yine onun örgüte ait 18 milyarı kontrol ettiği, örgüt lideri Dursun KARATAŞ ile yüz yüze görüşen az sayıdaki militandan biri ol-

duğu, kendisinin örgüt parasının harcanması konusunda imza yetkisine sahip olduğu iddiaları, polisin uydurduğu hayali senaryonun parçalarıdır.

Siyasi polis ve MİT'in dikte ettirdiği ve özellikle son dönemde yoğunluk kazanan ve baştan sona yalan üzerine kurulu bu tür haberle ulaşılmak istenen birden çok hedef vardır.

Birinci olarak; örgütümüzün eylemleri karşısında çaresiz kalan, savaşçılarımıza ulaşamayan ve bir şey yapamayan polis, sarsılan prestijini kurtarma ve kendini başarılı gösterme çabası içinde hayali eylem senaryoları üretmekte; kamuoyunda, eylemleri engellediği, örgütümüzün önde gelen yöneticileri ve savaşçılarını yakaladığı imajını oluşturarak örgütümüze karşı güvensizlik yaratmayı amaçlamaktadır.

İkinci olarak; Örgütümüzün işkenceci polisleri hedefleyen eylemleri karşısında korku ve paniğe kapılarak, en küçük hareketi kendine yönelik bir eylem gibi algılayan ve sokak ortasında halktan insanları dahi güpegündüz kurşunlamaya başlayan polisin, son günlerde sokak infazları biçimine dönen terörünü, "... örgütüne yönelik operasyon" kisvesi altında gizleme çabası söz konusudur.

Üçüncü olarak; "Eylem faili" diye hayali insanlar yaratılarak yeni katliamlara, yeni infazlara zemin hazırlanmaktadır.

“Topuz saçlı kadın” masalı bu yüzden uydurulmuştur. Ve yine bu yüzden sürdürülmeye devam ediliyor. Bir süre sonra "topuz saçlı kadın"ın ölü olarak ele geçirildiği ilan edilirse bu hiç şaşırtıcı olmamalıdır.

Son günlerde İstanbul'da gerçekleştirilen sokak infazlarına bakmak gerçekleri görmek için yeterlidir.

Bahçelievler'de işkenceci polislerin cezalandırılması eyleminin olduğu gün eylemde yer aldığı gerekçesiyle hiçbir şeyle ilgisi olmayan özürlü bir genç sokak ortasında yüzlerce kişinin gözleri önünde kurşuna dizilmiştir.

Bu olaydan kısa bir süre sonra, Bakırköy'de ANAP bürosunu basıp kaçanlardan biri olduğu iddiasıyla, hiçbir şeyle ilgisi olmayan bir kişi, önce ayağından yaralı olarak yakalanmış, sonra sokak ortasında infaz edilmiştir.

Bu kez Gayrettepe'de eylem hazırlığı içinde olduğu öne sürülerek, örgütümüzün sempatizanı, taraftarı yurtsever bir insan kurşuna dizilmiştir. Polis bu infazı meşru göstermek için, kurşuna dizdiği insanı alelacele, örgütümüzün Merkez Komitesi üyesi ve Mali İşler Sorumlusu ilan etmiş ve bu masala uygun senaryo uydurmuştur.

İşkenceciler, bu tip yalanlarla cinayetlerini gizleyemezler. Gerçekler er ya da geç ortaya çıkacaktır.

İnsanları sokak ortasında kurşuna dizmeyi günlük iş haline getirenler, bu cinayetlerinin hesabını vereceklerini de unutmamalıdırlar.

Devrimci adalet onların yakasına yapışacaktır.

Örgütümüz, katledilen devrimcilerin, yurtseverlerin, halktan insanların hesabını sorma konusunda sonuna kadar kararlıdır. Halkı hedef alan şiddete şiddetle karşılık vereceğiz.

İŞKENCECİLER CEZASIZ KALMADI, KALMAYACAK!

SOKAK İNFAZLARININ HESABINI SORACAĞIZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 8 Kasım 1991 **Sayı:** 35

KARARI BİZ VERECEĞİZ

9 yıldır devam eden **DEVRİMCİ SOL davası** nihayet **sona erdi.**

12 Eylül generallerinin atadığı yargıçlardan kurulu askeri mahkeme, kararını açıkladı: 42 idam, 553 kişi hakkında yüzlerce yılı bulan hapis cezası...

Cunta yargıçlarının boş salona okudukları bu karar, devrimcileri mahkum etmek isteyen faşizmin kendi mahkumiyetinin ilanından başka bir şey değildir.

Çünkü bu davada 9 yıl boyunca yargılanan devrimciler değil, faşizm olmuştur. Çünkü 9 yıl boyunca mahkeme salonu pişmanlığın ve teslimiyetin değil, mücadele ve direnişin kürsüsü haline gelmiştir. Salonda yankılanan ses, her zaman devrimin sesi olmuştur.

9 yıl sonra, yangından mal kaçırır gibi açıklanan kararla sözde devrimciler mahkum edilmişlerdir.

Ama biz "hayır" diyoruz, bu kararın tarih önünde hiçbir geçerliliği yoktur. Asıl kararı veren biz olacağız. Karar verme sırası şimdi bizdedir.

12 EYLÜL'ÜN CUNTA ŞEFLERİ, KELLE AVCILARI, KALEM KIRICILARI!..

Şimdi siz, bizim vereceğimiz kararı dinlemeye hazır olun. Kendinizi tarihin ve halkın yargısı önünde hesap vermeye, halka ve devrime karşı işlediğiniz tüm suçların bedelini ödemeye hazırlayın.

Size, ***"BAŞARAMAYACAKSINIZ"*** **dedik, BAŞARAMADINIZ!..**

9 yıl süren bu davadan zaferle çıkan biz, kaybeden sizsiniz. Kazanan biz, zarar eden sizsiniz.

Şöyle bir gerilere gidip bakalım. Neyi amaçladınız, neyi elde et-

tiniz, ne umdunuz ne buldunuz?

12 Eylül sonrası on binlerce ilerici, yurtsever, devrimci, sizin emrinizle gözaltına alındı, işkenceden geçirildi, tutuklandı, hapishaneye çevrilen askeri kışlalara dolduruldu. Emir-komutayla işleyen mahkemeler sizin emrinizle kuruldu, binlerce insan bu mahkemelerde göstermelik olarak yargılandı, ağır cezalara çarptırıldı.

Her şey devrimci mücadeleyi bastırmak ve halkı sindirmek içindi.

Devrimcileri teslim almak istiyordunuz. Karşınızda diz çöküp boyun eğmelerini bekliyordunuz.

Ama olmadı. BAŞARAMADINIZ!

Yüzlerce devrimciyi toplu davalar açarak yargılamaya kalktınız. DEVRİMCİ SOL davasını bu amaçla açtınız. İşkencehaneden geçen, cezaevlerinde sürekli baskı altında tutulan ilerici, yurtsever, devrimci insanları ceza tehdidiyle teslim alacağınızı sandınız.

Ama olmadı. BAŞARAMADINIZ!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, EZİLEN HALKLARIMIZ!..
DEVRİMCİ SOL davası sona erdi.

Bu dava, 12 Eylül rejiminin açtığı onlarca toplu davadan sadece biriydi. Ama bu dava; yargılanan insan sayısıyla, yargılama biçimiyle, dava boyunca yaşananlarla, 12 Eylül faşizminin "yargı"ya bakışını en iyi yansıtan davaların başında geliyor.

Bu davada hemen her türlü keyfiliğe ve "hukuk ihlali"ne rastlamak mümkündür. 12 Eylül'ü tanımak ve anlamak isteyen herkes, bu davaya bakarak bir yargıya varabilir. Çünkü bu dava, 12 Eylül'ün aynası olmuştur.

Bu davada, 12 Eylül generalleri kendi yasalarını dahi ihlal etmekten çekinmediler.

Yaptıkları yasalar, işlerin istedikleri gibi gitmesine "zorluk çıkardığı" koşullarda yeni yasalar yapmaktan kaçınmadılar. Hatta bazen, önce uygulamayı başlattılar, ardından "yasa"sını çıkardılar.

Akla gelen her şey yaşandı bu davada... Ama devrimciler daha mahkemenin başında faşizmin eli kanlı temsilcilerine "BAŞARAMAYACAKSINIZ" dediler. Ve 9 yılın sonunda bunu herkese gösterdiler.

Evet!.. BAŞARAMADILAR!

DEVRİMCİ SOL davası direnişle açılan, direnişle kapanan bir dava oldu. Devam ettiği 9 yıl boyunca protestoyla, eylemleriyle, açlık grevleriyle, ölüm oruçlarıyla, tek tip elbise giymeme direnişiyle, sanıksız yapılan duruşmalarıyla, savunmasıyla, firarlarıyla, faşizmin dayattığı tüm kuralları reddedişiyle kamuoyunun gündeminden hiç düşmedi. 9 yıl boyunca mahkeme salonlarında sesimiz hep yankılandı, sloganlarımız hiç kesilmedi. Mahkeme kürsüsü devrimin kürsüsü haline geldi. HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ şiarı, bu kürsüden işçilerin, emekçilerin, gençliğin mücadelesine, fabrikalara, işyerlerine, okullara, yoksul kondu mahallelerine, ülkenin hemen her yanına ulaştı, dalga dalga yayıldı.

Baskılar, işkenceler, yaptırımlar... hiçbiri işe yaramadı.

Sesimizi kısamadılar, boğamadılar.

Tutsak düştük ama yenilmedik. Boyun eğdiremediler.

Mahkeme kürsüsü, pişmanlığın dile getirildiği, icazet dilenen yerler olmadı. Bu kürsü, faşizme meydan okumanın, inançlarımızı ve düşüncelerimizi her koşul altında savunmanın, her türlü engel, tehdit ve cezaya rağmen halkın davasına olan bağlılığımızın dile getirildiği yerler oldu. Sırf bu yüzden yüzlerce yılı bulan cezalar verdiler, ama vazgeçiremediler.

12 Eylül generalleri, üzerine tek tip elbiseler giymiş, önleri iliklenmiş, elleri dizlerinin üstünde hareketsiz duran, esas duruşta bekleyen "sanıklar" yaratmak istediler. Ama bu özlem gerçekleşmedi. Mahkeme salonunda uygulanmak istenen yaptırımlara uyulmadı, generallerin faşist disiplini her koşulda reddedildi. Protestolar protestoları, direnişler direnişleri izledi. Her duruşma bir eylem, her mahkeme salonu bir eylem alanı haline dönüştü.

Kalemi, kağıdı yasakladılar, sesimizi yine kısamadılar.

Davayı toplu açtılar, protesto ve direnişlerle karşılaştılar. Tek tek yargılama yapmak için özel yasa çıkardılar, direnişimiz yine sürdü.

Cunta yasalarına göre toplu direniş suçtu, toplu hareket etmek ve direnmek yasaktı. Bu yüzden mahkemeden attılar, duruşmaları "sanıksız" yaptılar yine başaramadılar. Tek tip elbise giymediği için 2.5 yıl kimseyi duruşmaya çıkarmadılar. Ama direniş sürdü, direnişi kı-

ramadılar, ama mesleğimizin "devrimcilik" olduğunu öğrendiler.

Sahte belgeler düzenleyip, suçüstü hükümleri uygulamaya kalktılar, "idamlar bize vız gelir" yanıtını aldılar. Savaş hali uygulamasını başlattılar. Mahkeme salonunda operasyonla yaptırdılar, coplattılar.

Ama OLMADI... OLMADI... OLMADI!..

BAŞARAMADILAR!

Hiçbir çaba, devrimcileri inançlarını her koşul altında savunmaktan vazgeçiremedi.

Devrimcilere suçlu elbisesini giydiremediler.

Ve gerçek suçluların isimlerini bizden dinlediler.

"VERİN KARARINIZI, KIRIN KALEMLERİNİZİ" dedik, ***"DEVRİMCİ SOL savaşçılarının hiçbir şeyden korkusu yok ama tarihin ve halkın önünde hesap vermekten kurtulamayacağınızı da unutmayın"*** diye ekledik.

Evet, biz yargılanan değil, yargılayan olduk.

Bu davada kazanan biziz, kaybeden faşizm!..

Bu davada mahkeme salonları açlık grevlerine, ölüm oruçlarına tanık oldu. Toplu protestolara, tek tip elbise giymeme direnişine, devrimin hiç susmayan sesine, "HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ" diyen, tarihin ve bilimin yasaları bizden yana diyen devrimcilerin destansı savunmasına tanık oldu.

Faşizmin mahkum edilişine, tüm mevzilerin tek tek ele geçirilişine tanık oldu.

Ve faşizmin zindanlarının kalın duvarları, çelik hasırları, yargılamaya kalktıkları DEVRİMCİ SOL savaşçılarını ellerinde tutmaya yetmedi. Zindan duvarları, art arda gerçekleşen özgürlük eylemleriyle delik deşik edildi. Nasıl gerçekleştiğini bile anlayamadıkları firarlarla rezil oldular, kepaze oldular.

Bu yüzdendir ki, bu dava evrensel boyutu olan, daha şimdiden tarihe mal olmuş bir davadır. Bu dava gelecek kuşaklar için büyük bir devrimci miras, bir gelenektir. İnançla, kararlılıkla, özveriyle, direnişle, cüretle yoğrulmuş bir gelenektir.

Ve bu gelenek, Türkiyeli devrimcilerin bundan böyle faşizmin

mahkemelerinde nasıl davranmaları gerektiğine ışık tutacak, onlara yol gösterecektir.

Bu dava, devrimle karşı-devrimin çatıştığı bir arena olmuş, tarihe böyle geçmiştir.

Bu dava, bundan böyle, faşizme boyun eğmeyen devrimcileriyle, devrimin susmayan bir kürsüsü olmasıyla daima anılacaktır.

Sanık sayısıyla, istenen cezalarıyla, eylemin fazlalığıyla, iddianameleriyle, belgelenen işkenceleriyle, savaş hali uygulamasıyla, keyfilikleriyle, kendi yasalarının dahi ihlal edilmesiyle, belgelerin tahrif edilmesiyle, kalem-kağıt yasaklarıyla, duruşmalardan atılmalarıyla, sanıksız yapılan duruşmalarıyla, mahkeme salonunda gerçekleşen operasyonlarıyla, yargıçların emriyle atılan dayaklarıyla, işkenceleriyle, sloganlarıyla, konuşmalarıyla, dilekçeleriyle, savunmalarıyla, susmayan insanlarıyla, direnişleriyle, toplu protestolarıyla, açlık grevleriyle, ölüm oruçlarıyla, tek tip elbise giymeyi reddeden ve 2.5 yıl duruşmalara alınmayan devrimcileriyle, dalga dalga yayılan devrimci mesajlarıyla, izleyici heyetleriyle, avukatlarıyla, dinleyicileriyle ve nihayet 9 yıllık tutsaklığa son veren firarlarıyla ve daha birçok şeyiyle daima anılacaktır.

Hükmünü verecek olan tarihtir!

Gelecek, devrimci onurunu ve kimliğini koruyan ve tutsaklık koşullarında dahi faşizmi yargılayan ve mahkum eden devrimcilerindir.

12 EYLÜL'ÜN CELLATLARI, KALEM KIRICILARI!..

DEVRİMCİ SOL davasını bitirdiniz. Kararınızı açıkladınız.

Şimdi siz hesap vermeye hazır olun!

Şimdi, kalemleri kırma sırası bizde!

Bizim kararımız kesindir: FAŞİZME ÖLÜM, TEK YOL DEVRİM!

FAŞİZM, DEVRİMCİ SOL SAVAŞÇILARINI YARGILAYAMAZ!
FAŞİZMİN MAHKEMELERİ DEVRİMİN KÜRSÜSÜ OLMAYA DEVAM EDECEKTİR!

YAŞASIN 12 EYLÜL MAHKEMELERİ DEVRİMCİ DİRENİŞİMİZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 12 Kasım 1991 **Sayı:** 36

KAMUOYUNA

11.11.1991 tarihli Hürriyet gazetesinde *"Ölüm Şifreleri Ölüme Götürdü"* başlıklı hayali bir senaryo üzerine kurulu, gerçeği yansıtmayan ve örgütümüzü hedef alan bir haber yer aldı.

Söz konusu haberde, bir süre önce Ankara'da arabasına konan bomba ile cezalandırılan Amerikalı Çavuş Victor MARVICK'in örgütümüze ait bilgisayar disketlerini çözen ve gizli belgeleri açığa çıkaran kişi olduğu, onu hedef alan eylemin de bu yüzden örgütümüz tarafından gerçekleştirildiği öne sürülmektedir. Yine aynı haberde, *"Bu disketlerden elde edilen bilgiler sonucu Dev-Sol'un ölüm listeleri, örgüt evleri, militan kod isimleri, banka hesapları ve uluslararası bağlantılarına ilişkin çok önemli ipuçları bulunmuştu"* denmektedir.

Gerçekle uzaktan yakından ilgisi olmayan bu asparagas haberle esas olarak amaçlanan, "polis herşeyi biliyor" havasını yayarak örgütümüze karşı güvensizlik yaratmak, kuşku duyulmasını sağlamaktır. Zaman zaman gündeme getirilen bu tür haberlerle ne yapılmak istendiği kimse için sır değildir. Haber, örgütümüzü hedef alan, polis ve MİT'in yönlendirdiği psikolojik savaşın bir parçası niteliğindedir.

Herşeyden önce, 12 Temmuz operasyonunda örgütümüze ait bilgisayar disketleri ele geçirilmiş değildir. Bu operasyonda polisin bulduğu şey, küçük bir cep bilgisayarından ibarettir ve bu bilgisayarda da anılan türde herhangi bir bilgi mevcut değildir, olması da mümkün değildir. Bu konuya ilişkin benzer bir haber, daha önce, 12 Temmuz katliamı sonrası 26.07.1991 tarihli Sabah gazetesinde yer almış, *"Dev-Sol'un bilgisayarının ele geçtiği ve çözüldüğü, Türki-*

ye'deki tüm üyelerinin isim ve adreslerinin ortaya çıktığı" belirtilmişti. Ama her nedense o günden bu yana polis *"tüm üyelerinin isim ve adreslerini ele geçirdiği"* örgütümüze, ciddi nitelikte bir tek darbe vurma başarısını gösterememiştir. Bu tür haberlerin ısıtılıp ısıtılıp yeniden gündeme getirilmesinde, polisin içine düştüğü çaresizliğin de payı vardır.

İkinci olarak; örgütümüz, şimdiye kadar gerçekleştirdiği tüm cezalandırma eylemlerini üstlenmiştir. Buna Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki varlığını temsil eden kişi ve kuruluşlara yönelik eylemler de dahildir. Eğer Amerikalı Çavuş Victor MARVICK'e yönelik eylemi örgütümüz gerçekleştirmiş olsaydı, hiç şüphesiz bunu da aynı şekilde üstlenirdi. Örgütümüzün bu eylemle herhangi bir ilişkisi yoktur ve adı geçen haberde bu konuda söylenenler gerçeği yansıtmamaktadır.

Bu iddia, örgütümüze karşı kuşku ve güvensizlik yaratmak amacıyla uydurulan "bilgisayar disketleri masalı"na inandırıcılık kazandırmak için ortaya atılmıştır. Ve üretilen senaryonun daha gerçekçi kılınması amaçlanmıştır.

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 26 Kasım 1991 **Sayı:** 37

TÜRKİYE HALKLARI ADINA

DYP ve SHP'nin politikalarını on yıllardır biliyoruz. Bu partiler; demokrasi, insan hakları, hak-hukuk-adalet söylemlerine ve de tüm vaatlerine rağmen, iktidarları dönemlerinde emekçi halka, devrimcilere, ilericilere ve yurtseverlere karşı baskı ve terör politikalarının uygulayıcıları oldular; birçok katliamın, on binlerce insanımızın işkence görmesinin ve tutuklanmasının sorumluluğunu taşıdılar.

Ülkemizin ekonomik, politik ve askeri olarak emperyalizmin denetimine girmesine yol açan politikaların uygulayıcıları, yine bu partilerdir.

Yoksulluğun, işsizliğin, adaletsizliğin ülkedeki yaratıcıları, tekelci sermayenin palazlandırılmasının yasa yapıcıları ve uygulayıcıları yine bunlardır.

Bundan böyle de bu partilerin, aynı politikaları sürdüreceğini biliyoruz. DYP, SHP, ANAP, RP, DSP vd. partilerin arasında özde bir fark yoktur. Söylemlerindeki nüanslara rağmen, esasta hemen hepsi kapitalizmi savunmakta, tekellerin çıkarlarını düşünmektedirler. Ancak kapitalistler, hiçbir partiyi maddi güçlerine dayanarak iktidara getiremezler. Bunun için halkın oylarına ihtiyaçları vardır. Halk, burjuva partileri için birer oy deposudur. Bu nedenledir ki, seçim dönemlerinde insan hakları, demokrasi, adalet ve halka adeta cennet vaat eden söylevler eksik olmaz. DYP-SHP de, seçim süresince hemen her konuda halka birçok şey vaat etmişlerdir.

DEMİREL'in değiştiği, halktan yana politikalar izleyeceği söylenir. Keza İNÖNÜ halk ve emek sözcüklerini hiç eksik etmez. DYP ve SHP'nin, oligarşinin geleneksel baskı ve terör politikalarını artan bir şekilde uygulayacaklarını biliyoruz.

Tüm bunlara rağmen, demokrasi, insan hakları, halk ve emekten yana olduğunu iddia eden yeni iktidar, halkın insanca ve onuruyla yaşamak için vazgeçilmez olan taleplerini hızla yerine getirmelidir.

Bunun için özellikle kendi iktidarları dönemindeki baskı ve terörün, işkencenin, katliamların, yoksulluğun, ülkenin emperyalist hegemonya altına sokulmasının hesabını halka vermeli ve halktan yana yeni politikalarıyla değiştiklerini göstermelidirler. Halkın ve devrimcilerin de onların demokrat olduğuna inanması için bu taleplerin yerine getirilmesi asgari koşullardır. Dahası baskı ve terörün halk düşmanlığının doruğa çıktığı, tüm ülkeyi işkencehane ve cezaevine dönüştüren 12 Eylül generallerinin, başta Turgut ÖZAL olmak üzere ANAP hükümetlerinin halk düşmanı politikaları ortaya çıkartılıp halkın katılımı ve kararıyla yargılanmalıdır.

İktidar partileri, faşizmin değişmez uygulayıcıları olmaya devam ettikçe buna karşı halkın çaresiz ve savunmasız olmadığını göreceklerdir. Faşist baskı ve teröre, halk düşmanı ve emperyalist işbirlikçi politikalara karşı halkın adaletini devrimci şiddetle uygulamaya devam edeceğiz. Bu durumda dökülecek kanların sorumlusu bizler değil, DYP-SHP iktidarı olacaktır.

DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARINI UYGULAYACAĞINI SÖYLEYEN DYP-SHP İKTİDARI HALKIN TALEPLERİNİ YERİNE GETİRMELİDİR.

- ANTİ-TERÖR YASASI TÜMÜYLE İPTAL EDİLMELİ VE YASANIN SONUÇLARI ORTADAN KALDIRILMALIDIR.
TUTSAKLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ KOŞULSUZ SAĞLANMALIDIR.
İŞKENCECİ VE HALK DÜŞMANLARI DIŞINDAKİ TÜM SİYASİ, ADLİ TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLER SERBEST BIRAKILMALIDIR.

- KÜRT HALKININ KENDİ KADERİNİ TAYİN ETME HAKKI KABUL EDİLMELİDİR.

- OLAĞANÜSTÜ HAL KALDIRILMALI, BÖLGEDEKİ KORUCULUK SİSTEMİ DAĞITILARAK ÖZEL TİM VE TÜM BASKI GÜÇLERİ GERİ ÇEKİLMELİDİR.

- İNSAN HAKLARINI YASAKLAYAN, BASKI ALTINA ALAN TÜM YASALAR İPTAL EDİLMELİDİR.

- İNSAN HAKLARINI ÇİĞNEYENLER, İŞKENCE YAPANLAR, YAPTIRANLAR YARGILANMALI VE BUNDAN MADDİ VE MANEVİ OLARAK ZARAR GÖREN HERKESİN ZARARLARI TAZMİN EDİLMELİDİR.

- SENDİKAL HAKLAR, GENEL GREV, GREV, DİRENİŞ VE ÖRGÜTLENMEYİ ENGELLEYEN, KISITLAYAN TÜM YASALAR KALDIRILMALIDIR.

DEMOKRATİK, İŞÇİDEN YANA YENİ YASALARIN YAPIMINDA İŞÇİLER SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMALIDIR.

GENEL GREV HAKKI TANINMALI, LOKAVT YASAKLANMALIDIR.

İŞTEN ATILMALARA SON VERİLMELİ, ATILANLAR GERİ ALINMALIDIR.

İŞÇİ ÜCRETLERİ, İŞÇİ KURULUŞLARININ VE ÇEŞİTLİ HALK KURULUŞLARININ SAPTAYACAĞI TEMELDE YENİDEN DÜZENLENMELİDİR.

- ÇEŞİTLİ NEDENLERLE İŞSİZ KALAN, ÇALIŞAMAZ DURUMDA OLAN HERKESİN VE AİLESİNİN, İNSAN ONURUNA YARAŞIR BİR ŞEKİLDE YAŞAM KOŞULLARI GÜVENCE ALTINA ALINMALIDIR.

- YÖK KALDIRILMALI, ÖĞRETİM ÜYELERİ, ÖĞRENCİLER VE ÇALIŞANLARIN ÜNİVERSİTELERİ YÖNETTİĞİ DEMOKRATİK BİR SİSTEM KURULMALIDIR.

ÜNİVERSİTELERDE VE TÜM ÖĞRENİM KURUMLARINDA PARALI EĞİTİME SON VERİLEREK, KAPİTALİZMİ VE ÇIKARCILIĞI DEĞİL; HALKI, EMEĞİ VE ULUSAL ONURU TEMEL ALAN BİR EĞİTİM SİSTEMİ UYGULANMALIDIR.

- GECEKONDU YIKIMINA SON VERİLMELİ VE SORUNLARI ÇÖZÜLEREK, HALKIN KONUT SORUNU İNSANCA YAŞAM STANDARTLARINA KAVUŞTURULMALIDIR.

- YOKSUL KÖYLÜ ÜRETİCİLERİNİN TÜM BORÇLARI İPTAL EDİLMELİDİR.

TOPRAK AĞALARININ VE BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİNİN TOPRAKLARI, TOPRAKSIZ VE AZ TOPRAKLI YOKSUL KÖYLÜLERE DAĞITILARAK; TOPRAK AĞALIĞINA VE KÖYLÜLÜĞÜN BU TEMELDE SÖMÜRÜLMESİNE SON VERİLMELİDİR.

KÖYLÜLERİ BORÇLANDIRARAK SÖMÜREN, TOPRAKLARINA EL KOYAN ARACI VE TEFECİLERİN VARLIKLARINA SON VERİLMELİDİR,

TABAN FİYAT TESPİTLERİNDE ÜRETİCİLERİN EMEĞİNİN KARŞILIĞI VERİLEREK; BU TESPİTLERDE ÜRETİCİLERİN, İŞÇİ VE DİĞER HALK KURULUŞLARININ SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASI SAĞLANMALIDIR.

AZ TOPRAKLI YOKSUL KÖYLÜLERE HER TÜRLÜ MADDİ DESTEK YAPILARAK, İNSANCA YAŞAM DÜZEYİNE ULAŞTIRILMALIDIR.

- İŞKENCEYE DERHAL SON VERİLEREK TÜM İŞKENCECİLER YARGILANMALIDIR.

SİYASİ ŞUBELER, MİT MERKEZLERİ, KARAKOLLAR, JANDARMA BİRLİKLERİ VE GİZLİ KONTRGERİLLA ÜSLERİNDEKİ TÜM İŞKENCE ALETLERİ HALKIN GÖZÜ ÖNÜNDE İMHA EDİLMELİDİR.

ŞİMDİYE KADAR İŞKENCE YAPILDIĞI BİLİNEN POLİS, MİT, JANDARMA, KARAKOL VB. YERLERİN TÜMÜ SÜREKLİ OLARAK HALKIN DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİNİN DENETİMİNE AÇIK HALE GETİRİLMELİDİR.

- 12 EYLÜL GENERALLERİ DERHAL TUTUKLANARAK TÜM HALKA AÇIK

BİR ŞEKİLDE, İŞLEDİKLERİ SUÇLARDAN DOLAYI YARGILANMALIDIR.

12 EYLÜL SONRASI VE BUGÜN HALK DÜŞMANI POLİTİKALARDAN ZARAR GÖREN, İŞKENCEYE UĞRAYAN, YAKINLARI KATLEDİLEN-İDAM EDİLEN HERKESİN KENDİNİ İFADE EDEBİLECEĞİ, SUÇLULARI KANITLAYABİLECEĞİ BİR PLATFORM HAZIRLANARAK HALKIN GÖSTERECEĞİ SUÇ BELGELERİYLE VE DE HALKIN KATILIMIYLA SUÇLULAR YARGILANMALI VE CEZALANDIRILMALIDIR.

- TIPKI 12 EYLÜL GENERALLERİ GİBİ ANAP HÜKÜMETLERİ DE HALKA KARŞI UYGULADIKLARI BASKI, TERÖR, ZULÜM, YOKSULLAŞTIRMA VE EMPERYALİST İŞBİRLİKÇİSİ POLİTİKALARINDAN DOLAYI YARGILANMALIDIR.

- 12 EYLÜL GENERALLERİNİN VE DE ONLARIN MİRASÇISI ANAP İKTİDARININ İDAM ETTİĞİ, DAĞLARDA VE SOKAKLARDA KATLETTİĞİ, İŞKENCE EDEREK TUTUKLADIĞI TÜM DEVRİMCİ, İLERİCİ, DEMOKRAT, YURTSEVER İNSANLARA VE AİLELERİNE MADDİ VE MANEVİ TAZMİNAT ÖDENMELİDİR.

- GÜVENLİK KUVVETİ MASKESİ ALTINDA SORGUSUZ, SUALSİZ YAPILAN İNFAZLAR AÇIĞA ÇIKARTILARAK SUÇLULARI YARGILANMALIDIR.

- ÖZEL HARP DAİRESİ ADI ALTINDA ÇALIŞAN KONTRGERİLLA DAĞITILMALI, HALKA KARŞI KATLİAM VE PROVOKASYON UYGULAYANLAR YARGILANMALIDIR.

- ÜLKENİN VE HALKIN ULUSAL ONURUNU ÇİĞNEYEN EMPERYALİZMİN, EKONOMİK SİYASAL VE DENETİMİNE VE YÖNLENDİRMESİNE SON VERİLEREK TÜM EMPERYALİST KURULUŞLARDAN ÇIKILMALI, İKİLİ ANLAŞMALAR İPTAL EDİLMELİDİR.

- ÜLKEMİZDEKİ ASKERİ, SİYASİ VE SÖMÜRÜYE DAYALI EKONOMİK AMAÇLI TÜM EMPERYALİST KURULUŞLAR KAPATILMALIDIR.

KÜRDİSTAN'A YERLEŞTİRİLEN ÇEKİÇ GÜÇE BAĞLI EMPERYALİSTLER SINIR DIŞI EDİLMELİDİR.

DEVLETLERARASI İLİŞKİLERDE EZİLEN HALKLARDAN YANA TAVIR ALINIP EMPERYALİZMİN GÜDÜMÜNDEKİ POLİTİKALARA SON VERİLMELİDİR.

- KAPATILAN TÜM DERNEKLER VE PARTİLER AÇILMALI, BU KONUDAKİ BASKI YASALARI ORTADAN KALDIRILMALI, POLİSİN VE MÜLKİ AMİRLERİN DERNEK KAPATMA YETKİLERİNE SON VERİLMELİDİR.

- TÜM HALKIN KONUŞMA, YAZMA VE ÖZGÜRCE ÖRGÜTLENME HAKKI SAĞLANMALIDIR.

DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNÜ, HALKIN KÜLTÜRÜNÜN GELİŞTİRİLMESİNİ ENGELLEYEN TÜM YASA VE KARARNAMELER İPTAL EDİLMELİDİR.

- HALKIN SAĞLIK SORUNLARI ULUSLARARASI STANDARTLAR ÇER-

ÇEVESİNDE ÇÖZÜLMELİ, SAĞLIK HİZMETLERİ ÜCRETSİZ OLMALIDIR.

-MİT VE POLİS TARAFINDAN FİŞLENEN TÜM DEVRİMCİ, DEMOKRAT, İLERİCİ VE YURTSEVERLERİN DOSYALARI HERKESİN KENDİSİNE İADE EDİLEREK, DİĞER NÜSHALAR DEMOKRATİK KURULUŞLARIN SEÇECEĞİ BİR KOMİSYON ÖNÜNDE İMHA EDİLMELİDİR.

- KEYFİ GÖZALTILARA, KOVUŞTURMALARA, FİŞLEMELERE SON VERİLMELİDİR.

GÖZALTI SÜRESİ EN FAZLA 24 SAATLE SINIRLANDIRILARAK AVUKATIN BİLGİSİ DIŞINDA GÖZALTI VE SORGULAMAYA BAŞVURULMAMALIDIR; AVUKAT, SORGULAMANIN TÜM AŞAMALARINDA BULUNABİLMELİDİR. GÖZALTINA ALINAN KİŞİ, AİLESİ VE YAKINLARIYLA GÖRÜŞEBİLMELİDİR.

- TÜM HÜCRE TİPİ VE ÖZEL CEZAEVLERİ KAPATILMALI, 12 EYLÜL'DEN BUGÜNE GEREK SİYASİ, GEREKSE ADLİ TUTUKLULAR TARAFINDAN İŞKENCE YAPTIĞI VE İNSAN HAKLARINA AYKIRI DAVRANDIĞI BELİRLENEN CEZAEVİ MÜDÜRLERİ, SAVCILARI, JANDARMA KOMUTANLARI YARGILANMALIDIR.

CEZAEVLERİ, DEMOKRATİK KURULUŞLARIN, HALKIN, TUTUKLU YAKINLARININ DENETİMİNE AÇIK OLMALIDIR.

- 12 EYLÜL GENERALLERİNİN YASAKLADIĞI DEVRİMCİ, DEMOKRATİK, İLERİCİ KURULUŞLAR AÇILMALIDIR.

- 12 EYLÜL ANAYASASI VE ONUN UZANTISI TÜM YASALAR ORTADAN KALDIRILARAK, DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİN VE HALKIN KATILIMIYLA HALKTAN, EMEKTEN YANA, ÜLKENİN BAĞIMSIZLIĞINI VE DEMOKRASİYİ ESAS ALAN DEMOKRATİK BİR ANAYASA YAPILMALIDIR.

- SÜRGÜN EDİLEN, SÜRGÜN YAŞAMAK ZORUNDA KALANLARIN ÜLKELERİNE DÖNMESİ SAĞLANARAK ZARARLARI TAZMİN EDİLMELİDİR.

- ASKER VE POLİS DAHİL TÜM MEMURLARIN SENDİKAL VE DE HER DÜZEYDE ÖRGÜTLENME HAKLARI VERİLEREK, SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMA ÖNÜNDEKİ TÜM YASA VE TÜZÜKLER KALDIRILMALIDIR.

- ASKERLİK MECBURİ OLMAKTAN ÇIKARTILMALIDIR.

- DGM'LER İPTAL EDİLMELİ, BU MAHKEMELERDE YARGILANANLARIN DAVALARI DÜŞÜRÜLMELİDİR VE BU DAVALARIN NASIL AÇILDIĞI SORUŞTURULMALIDIR.

- EMPERYALİZME KARŞI BAĞIMSIZLIK, FAŞİZME KARŞI DEMOKRASİ, SÖMÜRÜYE KARŞI SOSYALİZM!

SEÇİM ÇARE DEĞİL, DEVRİM!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 4 Aralık 1991 **Sayı:** 38

Polisin Son Dönemde Art Arda Gerçekleştirdiği "Sokak İnfazları"na, İşlediği Cinayetlere ve Örgütümüz Savaşçısı HAYRİ KOÇ İle Taraftarımız BURHAN REMZİ KAFADENK'i Katletmesine Misilleme Olarak, İşkenceci Polis Şeflerinden İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı

ŞAKİR KOÇ'U, EMRİNDEKİ KORUMA POLİSİYLE BİRLİKTE CEZALANDIRDIK

Bugün katledilmek için artık devrimci olmak gerekmiyor. Son dönemde hemen herkesi hedef alan polis terörü, sınır tanımaz boyutlara ulaştı. Yurtsever, demokrat, hatta halktan insanlar bile polisin gerçekleştirdiği sokak infazlarının hedefi haline geldiler. İnsanlar kaçırılıyor, katlediliyor, cesedi yok ediliyor. Şube ve karakol binalarında "şüpheli ölüm"ler devam ediyor.

Polis terörüyle amaçlanan bellidir. Amaç, halka ve devrimcilere gözdağı vermek, sindirmektir.

ANAP iktidarının düğmeye basması ve "saldır" komutu vermesiyle harekete geçen "ölüm mangaları", seçim sonrası da eylemlerini sürdürüyorlar. Her gün devrimci, yurtsever yeni bir insanın katledildiğine tanık oluyoruz. Yaygınlaşan sokak infazları, sorgusuz sualsiz öldürmeler bu mangaların eseridir. Polise "çekinmeyin, güvence altındasınız" denilmiştir. Onlar da, "biz istediğimizi yaparız, istediğimizi kurşunlar, istediğimizi öldürürüz, bize kimse bir şey yapamaz" tavrı içindedirler. Güpegündüz yüzlerce insanın gözü önünde gerçekleştirilen infazlar, kaçırılıp sonra yok edilen, işkenceyle katledilen insanlar bunun açık göstergeleridir.

İşkenceciler için "infaz" edilenin kim olduğu önemli değildir. Bu bazen hiçbir şeyle ilgisi olmayan bir insan, bazen özürlü bir genç, bazen de yurtsever-devrimci bir kişi olabilir. Nasıl olsa işlenen cinayetleri perdeleyecek bir senaryo vardır: *"Kaçarken ölü olarak ele geçirildi", "eylem hazırlığındayken yakalandı", "polisle silahlı çatışmaya girdi", "biz gözaltına almadık, ilgimiz yok"...*

Kimin "terörist" olduğu, kimin olmadığı artık polis şeflerinin ağzından çıkan sözlere göre belirleniyor. Onların bir çift sözü ile sıradan bir insan bir çırpıda "terörist" ilan edilebiliyor.

Seçimle işbaşına gelen yeni iktidar da, ANAP'ın saldırıya geçirdiği ölüm mangalarına yeşil ışık yakmaktan başka bir şey yapmıyor.

Halka yapılan tüm vaatler şimdiden unutulmaya başlanmıştır. İktidar, polis terörüne, işkencelere, cinayet ve katliamlara son verme çabası ve niyeti içinde olmadığını ortaya koymuştur. Bu yönde adım atmak yerine ölüm mangalarını cesaretlendiren demeçler veriliyor. Onlara adeta "devlet adına eylemlerinize devam edebilirsiniz" deniliyor. Ama ellerine silah, altlarına araba verilerek sokağa salınan bu ayyaş, serseri takımı unutmasın ki, devrimci adalet onların peşini asla bırakmayacak, katledilen her devrimcinin, her yurtseverin, her insanın hesabını sormaya devam edecektir.

Örgütümüz, bu "infaz çeteleri"nin eylemleri karşısında sessiz kalmayacak, halkı ve devrimcileri hedef alan karşı-devrimci şiddete, devrimci şiddetle cevap verecektir.

İşkenceci polis şeflerinden Şakir KOÇ'u cezalandırarak bu konudaki kararlılığımızı ortaya koyduk.

Bu eylemimiz, 12 Temmuz katliamını gerçekleştirenlerden, yoldaşımız Hayri KOÇ'u katledenlerden, örgütümüz taraftarı Burhan Remzi KAFADENK'i sokak ortasında fiili infazın hedefi haline getirenlerden hesap sorma olduğu kadar, iktidara yapılmış bir uyarı niteliği de taşıyor. Kendi aralarında bile alacakları haraç nedeniyle çatışan, her türlü ahlaktan yoksun, bu lümpen ve serseri çetelerinden, işkence ve infaz timlerinden, işledikleri cinayetlerin ve yaptıkları işkencelerin hesabı sorulmazsa, daha önce olduğu gibi bundan sonra da, katledilen her devrimci, her yurtsever için misillemede bulunmaya devam edeceğiz. Bizim savaşımız, emekçi halkın iktidarı içindir. Ve bu iktidar kurulana kadar sürecektir!

Ne polis terörü, ne işkenceler, ne de art arda gerçekleştirilen cinayet ve katliamlar devrimci savaşımızı engelleyemez, engelleyemeyecektir!

Halktan yana, halkın hükümeti ve de demokrat olduğunu söyleyen DYP-SHP koalisyonu gerçekten halktan yana ve demokratsa, hemen her gün sokakta, dağda sorgusuz sualsiz insanlarımızı katleden, işkenceci, insanlığa düşman MİT, kontrgerilla, siyasi şube şeflerini derhal görevden almalı ve yaptıkları katliamların, işkencelerin hesabını sormalıdır. Demokratlık ve insan haklarından söz eden DYP-SHP hükümeti, bir nebze de olsa insan haklarından nasibini almışsa, yapacağı ilk iş bu olmalıdır. Artık kim terörist, kim işkence-

ci, kim halkı katlediyor, bunlar halk nezdinde sır olmaktan çıkmıştır. DEMİREL ve İNÖNÜ'nün yapacakları ilk iş, katliam ve işkencelere emir verenleri, bizzat uygulayanları aramak olmalıdır. Bunlar çok uzakta değil; dün de, bugün de devletin en yetkili kurumlarında yer alan kişilerdir. Kısaca terörist ve işkenceci olan, insan haklarını çiğneyen, yok eden bizzat devlettir.

DYP-SHP hükümetini uyarıyoruz: Devrimci, ilerici ve yurtseverlere yönelik işkence, baskı ve teröre son vermediğiniz, suçluları halkın önüne çıkartıp yargılamadığınız sürece, nereye giderlerse gitsinler, ne tür koruma tedbirleri alırlarsa alsınlar, onları, mutlaka bulup ortaya çıkartacak ve cezalandıracağız.

KATİLLER, İŞKENCECİLER, HALKA TERÖR UYGULAYANLAR VE BUNLARA EMİR VERENLER TUTUKLANIP YARGILANMALIDIR!

İŞKENCE, BASKI VE TERÖRE SON VERİN! AKSİ HALDE DÖKÜLEN KANLARIN SORUMLUSU SİZ OLACAKSINIZ!

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

ŞİŞLİ'NİN GÖBEĞİNDE POLİSE KANLI PUSU

İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Şakir Koç ve şoförü güpegündüz, sokak ortasında öldürüldü

Asayiş Müdürü'ne 14 kurşun

İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Şakir Koç ve şoförü Vedat Dilmaç silahlı saldırı sonucu öldürüldü

DEV-SOL'DAN AÇIKLAMA

Emniyet Müdürüne 14 Kurşun!

Dev-Sol üstlendi

Koç'un babası da polisti

Mehmet Ağar olay yerinde

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 5 Aralık 1991 **Sayı:** 39

İKTİDAR, 12 EYLÜL'ÜN VE ANAP'IN MİRASINI DEVAM ETTİRİYOR, İLGİSİZ İNSANLAR HEDEF GÖSTERİLİYOR

5.12.1991 günü TRT haber bültenlerinde, adı, soyadı ve resimleriyle birlikte 5 kişi, işkenceci ve sokak infazcısı polis şeflerinden Şakir KOÇ ve koruma polisinin cezalandırılması eyleminin faili olarak lanse edildiler.

El çabukluğuyla hazırlanan bu komplo senaryosuna, kamuoyunun yabancı olmadığını sanıyoruz. Her şeyden önce iktidar, ve onun polis şefleri, bir kısım insanları eylem faili diye lanse ederken kamuoyuna hiçbir kanıt sunmamakta, büyük bir pervasızlıkla insanların can güvenliklerini ortadan kaldırmaktadırlar. Dahası, infazcı polis ve kontrgerilla timlerine doğrudan davetiye çıkartılmaktadır.

Eylem faili diye lanse edilen insanların, cezalandırma eylemimizle hiçbir ilgileri yoktur. Bunun böyle olduğunu iktidar da, emrindeki polis şefleri de pekala bilmektedirler. Ama gerek iktidar, gerekse de polis şefleri koltuklarını korumak için bir şeyler yapıyor görünmek zorundadırlar. Bu anlayışın sonucu olarak da, dillerinden hiç düşürmedikleri insan hakları, hukukun üstünlüğü, yasalar vb. gibi kavramları bir kenara atarak adeta unutmaktadırlar.

DYP-SHP koalisyonu, daha iktidar koltuğuna oturmadan, tüm hak-hukuk demagojilerine rağmen "terörizmi yok edeceğiz" diyerek, halka, devrimcilere ve ilericilere karşı 12 Eylül generallerinin ve ANAP iktidarının ahlaktan ve adaletten yoksun devlet terörünü esas alan faşist politikalarını sürdüreceklerini göstermişlerdir. Bugün de yapılan budur. Eylemle ilgili olmayan beş insanın hedef gösterilmesinin ne anlama geldiğini Türkiye halkları bilmektedir.

Yarın bu insanlardan bazılarının "çatışmada öldürüldü" vb. senaryolarla katledilmesi kimse için şaşırtıcı olmayacaktır. Tıpkı kısa bir süre önce Bahçelievler'deki bir cezalandırma eylemimizden sonra sokaktan geçen ve eylemle hiçbir ilgisi olmayan özürlü bir gencin öldürülmesi gibi. Yine örgütümüzün Merkez Komitesi üyesi ve Mali İşler Sorumlusu diye lanse edilip katledilen Burhan Remzi KAFADENK gibi. Oysa Burhan Remzi KAFADENK, sadece bir taraftarımızdı. Keza 12 Temmuz'da katledilen 12 yoldaşımızdan bir kısmının eylemlerimizle bir ilgisi yoktu. Daha birkaç gün önce polis, Hüseyin FİDANOĞLU'nu bir apartmandan aşağı atarak katletmiştir. Hüseyin FİDANOĞLU'nu kim, niçin katletmiştir? Polisin gözaltına almasından sonra kaybolan onlarca insan ne olmuştur? İktidar ilgisizdir.

Bu tür sorgusuz-sualsiz katliamlar, sokak infazları, ilgisiz insanların eylem faili olarak lanse edilmesi ve düzmece ifadelerle davalar açılması (Ankara'daki Hulusi SAYIN davası) gibi örnekler çoktur. Bu gerçekleri hemen herkes gibi DYP-SHP koalisyon hükümeti de bilmektedir. Daha önceki bültenlerimizde de belirttiğimiz gibi, demokrasiden, hak ve hukuktan sözeden hükümet, vaadlerinde samimiyse, öncelikle halkı ve devrimcileri katleden işkenceci halk düşmanlarını bulup ortaya çıkartmalıdır. Ama hükümet bunun sözünü bile etmemektedir. Çünkü tekellerin ve emperyalizmin çıkarlarını korumak için terörden başka yol kalmamıştır. Her geçen gün biraz daha çürüyen, ekonomisiyle, politikasıyla bir çıkmaz içine giren; parlamentosuyla, uygulanmayan yasalarıyla halktan tecrit olan, halka güvenmeyen ve halkın hiçbir sorununu çözemeyecek olan burjuva iktidarlarının elinde terör, yalan ve komplodan başka silah kalmamıştır.

Belirtmek isteriz ki, ne iktidar, ne de onların polis şefleri bu yöntemlerle hiçbir sonuç alamayacaklardır. Tersine, bu yöntemler onların halk düşmanı gerçek yüzlerinin her gün biraz daha ortaya çıkmasını sağlayacaktır.

Turgut ÖZAL, "işkenceleri yazmayın" diyerek, basını işkencecilerle işbirliği yapmaya çağırıyor. Halka ihbarcı olun diyor: Eskişehir zindanının yeniden açılması ve devrimcilerin imha edilmesi için çağrılar yapıyor. Kısaca ÖZAL, halk düşmanı kimliğini ve de polisin

hiçbir yasaya uymaması gerektiğini açıkça ilan ediyor. Böylece işkenceci polisi, kontrgerillayı ve devlet terörünü uygulayan diğer güçleri yanına alarak muhalefet yapmaya soyunuyor. DYP-SHP hükümeti, hak ve hukuktan söz etmeye devam edecekse, kimlerle, hangi polis şefleriyle çalıştığını tekrar tekrar düşünmelidir.

Bir kez daha söylüyoruz:

Eylem faili diye açıklanan insanların eylemimizle bir ilgileri yoktur. Var deniyorsa bunun kanıtları halka açıklanmalıdır. Biz ellerinde hiçbir şey olmadığını, bunun için de bir şey açıklayamayacaklarını biliyoruz. Polis, eylemi gerçekleştiren savaşçılarımız hakkında herhangi bir bilgi ya da belgeye sahip değildir.

DYP-SHP'yi oylarıyla iktidar yapan, az da olsa onların insan haklarını gözeteceğini ve adalet ölçüleri içinde hareket edeceğini uman, onlara umut bağlayan herkese sesleniyoruz: Katliamların, işkencelerin, sokak infazlarının, gözaltında kaybolanların, hedef gösterilen insanların hesabını soralım!

- DEVRİMCİ KATİLLERİNİ, KATİLLERE EMİR VERENLERİ AFFETMEYECEĞİZ!

- KOMPLOLAR VE İNFAZLAR, İŞKENCECİ ŞEF MEHMET AĞAR'I KURTARAMAZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 8 Aralık 1991 **Sayı:** 40

POLİS, KOMPLO SENARYOSUNA DEVAM EDİYOR

7 Aralık 1991 tarihli Milliyet gazetesinde *"Polis, Dev-Sol'un Sırrını Çözdü"* başlığı altında yayınlanan haberde polisin Devrimci Sol'un eylemlerini nasıl çözdüğü, var olduğu iddia edilen itirafçılara dayanılarak anlatılıyor.

Haberde sözü edilen itirafçıların hiçbiri gerçek değildir. Anlaşılan polis şefleri çaresiz durumdadırlar. Beş kişiyi alelacele eylem faili diye lanse etmelerinin hiç kimseyi ikna etmediğini görmüş olsalar gerek ki, şimdi de kendi zeka seviyelerine uygun bu mizahi açıklamayla komplo senaryolarını meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

5 Aralık 1991 tarihli 39 sayılı Haber Bültenimizde, *"EYLEM FAİLİ DİYE AÇIKLANAN İNSANLARIN EYLEMİMİZLE BİR İLGİLERİ YOKTUR. VAR DENİYORSA BUNUN KANITLARI HALKA AÇIKLANMALIDIR. BİZ ELLERİNDE HİÇBİR ŞEY OLMADIĞINI, BUNUN İÇİN DE BİR ŞEY AÇIKLAYAMAYACAKLARINI BİLİYORUZ. POLİS, EYLEMİ GERÇEKLEŞTİREN SAVAŞÇILARIMIZ HAKKINDA HERHANGİ BİR BİLGİ YA DA BELGEYE SAHİP DEĞİLDİR"* demiştik. Polisin Milliyet gazetesine dikte ettirdiği komplo senaryosu, kara mizah örneği bu açıklama, tam da söylediklerimizi kanıtlar niteliktedir. Şöyle ki;

1- İtirafçı diye sözü edilen İbrahim YALÇIN'ın böyle bir durumu yoktur. Dahası işkence zoruyla alınan ifadesinde bile ne Devrimci Sol'a, ne de SBD eylemlerine ilişkin herhangi bir açıklama yapmamıştır. İbrahim YALÇIN bugün sağ olup Sağmalcılar Cezaevi'nde bulunmaktadır. Polisin açıklamalarının baştan sona yalan olduğunu anlamak için gerçeği kendisinden ve gözaltındayken işkenceyle alınan ifadelerinden öğrenmek mümkündür. Ayrıca İbrahim YALÇIN'ın polise teslim olduğu da yalandır.

2- Bekaa'da Hüseyin kod adlı bir kamp komutanımız yoktur. Sözü edilen bu kişinin Türkiye'ye girerken silahıyla birlikte yakalandığı ve itirafçı olduğu tamamen uydurmadır. Bu kişi mevcut senaryoya kanıt bulamamanın çaresizliği içinde çırpınan polisin hayali olarak yarattığı bir tiptir.

3- Haberde *"Gerçek adı açıklanmayan Temel kod adlı"* bir kişinin daha itirafçı olduğu belirtilmektedir. Gerçekte ne bu adda bir arkadaşımız yakalanmış, ne de itirafçı olan böyle biri vardır. Keza örgütümüzün Göztepe'de Nevzat AYAZ ve orada oturan emekli generallere suikast yapma hazırlığı içerisindeyken yakalanan herhangi bir savaşçısı olmamıştır. Böyle bir eylem programımız da yoktur.

4- 12 Temmuz'dan sonra örgütümüz içerisinde hesaplaşma başladığı ve bunun paralelinde Dursun KARATAŞ ve Bedri YAĞAN'ın örgüt tarafından sorgulandığı, Dursun KARATAŞ'ın örgütün bilgisi dışında bir hafta süreyle kayıplara karıştığı şeklindeki iddialar ise koca bir yalandır. Bu, işkencecilerin yaklaşık 12 yıldır hep arzu ettikleri ama her türlü ahlaksızlığa, yalana, demagojiye başvurmalarına rağmen başaramadıkları bir şeydir. Örgütümüz içerisinde ne bir hesaplaşma söz konusudur, ne de arkadaşlarımızın sorgulanması, kayıplara karışması durumu vardır. Ayrıca sözü edildiği gibi örgütümüzden ihraçların olduğu, 20 kişilik bir grubun ayrılarak THKP-C Kızılyıldız diye bir örgüt kurduğu gerçek değildir. Zaten böyle bir örgüt yoktur, olmamıştır.

Polis ve iktidar sözcüleri bir yandan eylemlerimizle ilgisi olmayan kişiler hakkında komplo senaryoları düzenleyerek ölüm emirleri çıkartırken; bir yandan da ABD'li akıl hocalarından ödünç aldıkları kontrgerilla yöntemleriyle, karikatürize bir tarzda basını ve TRT'yi kullanarak yalan haberlerle psikolojik savaş yöntemlerine başvurmaktadırlar. İktidar ve emrindeki polis şefleri çaresizlik içinde zavallılaşmakta, yalan ve demagojiyle halkı aldatmaya çalışmaktadırlar. Bu yolun onları kurtaramayacağını, bizim kadar onlar da çok iyi bilmektedirler.

Benzer örnekler daha önce de yaşanmıştır. Örgütümüzün işkenceci, katliamcı Temel CİNGÖZ'ü cezalandırmasından sonra prestiji sarsılan Adana Emniyet Müdürü Mete ALTAN, bugün Mehmet AĞAR'ın yaptığı gibi hiç beklemeden Hasan ELİUYGUN adlı arkada-

şımızı hedef göstermiş ve vur emri çıkartmıştır. Kısa süre sonra ise başka insanların yakalanmasıyla *"Hasan ELİUYGUN'un yanıltma amacıyla lanse edildiğini, aslında eylem failinin Hasan ELİUYGUN olmadığını baştan bildiklerini"* açıklamıştır. İzlenen yöntemin hukuki ve ahlaki yanı ibret vericidir. Bir insan hakkında vur emri çıkartılıyor, ardısıra tüm halkı, kamuoyunu aptal ve sürü yerine koyarak *"bu bir taktikti"* denilebiliyor. Gerçeğin böyle olmadığını kuşkusuz herkes biliyor. Hasan ELİUYGUN hedef gösterildiği süre içerisinde yakalanmış olsaydı kesinlikle katledilecek ve Temel CİNGÖZ dosyası kapatılacaktı. Bu faşist kafa yapısının ahlakına ve hukukuna uygun bir durumdur.

Hatırlanırsa 24 Kasım 1991 tarihli Milliyet gazetesinde de *"Cinayetler Aydınlanıyor"* başlığı altında polisin dikte ettirdiğinden şüphe duymadığımız örgütümüze yönelik bir haber daha yer almıştı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü yetkililerinden birine atfen verilen haberde, bu kişinin *"en kısa süre içerisinde faili meçhul cinayetleri aydınlatarak dosyaları kapatacağız"* dediği belirtiliyor. Yukarıda belirttiğimiz gibi polisin savaşçılarımızı yakalayıp itiraf ettirme gibi bir durumu yoktur. Elinde bir kanıt da mevcut değildir. Polis kendilerini ve iktidarı başarılı göstermek için daha önce sözü edilen "dosyaları kapatmak" zorundadır! Bugün yapılan budur.

Basın mensupları; işkencecilerin, katillerin her dediğini yazmadan önce araştırıcı olmak ve objektif davranmak gereği duymalıdır. Kendi mesleklerine ve kamuoyuna bir parça olsun saygıları kalmışsa polisin ve iktidarın halkı yalan haberlerle aldatmasının, sorgusuz-sualsiz katliamların, hedef gösterilmesinin aleti olmamalıdırlar.

YALAN HABERLER ÇARESİZLİĞİN ÜRÜNÜDÜR

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 12 Aralık 1991 **Sayı:** 41

PKK LİDERİ NE YAPMAK İSTİYOR?

7 Aralık tarihli Cumhuriyet, Hürriyet, Milliyet, Sabah gazetelerinde PKK lideri Abdullah ÖCALAN'la yapılan söyleşi yayınlandı. Bu söyleşide A. ÖCALAN'ın, bir gazetecinin sorduğu *"PKK'nın Dev-Sol'la yaptığı bir anlaşmadan söz ediliyor. Dev-Sol, PKK'nın bir şehir uzantısı mı?"* sorusuna verdiği cevap ilginç, ilginç olduğu kadar da anlamlı ve düşündürücüdür: *"... Dev-Sol'a çok bilinçli bir görev verdiğimizi söylemek mübalağalıdır. Dev-Sol'un bizden güç aldığı doğrudur. Ama bizim gidin şu, şu, şunları öldürün diye bir talimatımız yoktur. Bunu çok açıkça belirtiyorum. Biz bunları çok iyi kullanabilirdik."* (Cumhuriyet, 7.12.91)

Hemen belirtelim ki, özellikle Hulusi SAYIN, Temel CİNGÖZ, İsmail SELEN gibi Kürt halkının düşmanı kontrgerillacıları cezalandırmamızdan sonra, MİT ve kontrgerilla tarafından basına, Devrimci Sol'un PKK ile anlaştığı, görev bölüşümü yaptığı şeklinde aslı olmayan haberler dikte ettirilmiştir. Devrimci Sol'un ne PKK ile, ne de başka bir örgütle bu veya buna benzer hiçbir anlaşması yoktur, olmamıştır.

Abdullah ÖCALAN'ın bir gazetecinin kontrgerilla kaynaklı haberlerden esinlenerek sorduğu soruya verdiği cevap, sorunun cevabı olmaktan öte; basına, kamuoyuna, halka yanlış, olumsuz mesajlar vermekte, devrimci-yurtsever örgütler arasındaki dostluğu ve dayanışmayı zedeleyen, egemen güçlere koz veren anlamlar içermektedir.

Abdullah ÖCALAN, *"Dev-Sol'a çok bilinçli bir görev verdiğimizi söylemek mübalağadır..."* derken kullandığı "çok bilinçli" ifadesiyle, adeta bir kısım görevler verdiğini ima etmekte, bu anlama gelen bir mesaj yaratmaktadır. PKK, Devrimci Sol'a verdiği "çok bilinçli olma-

yan görevler" varsa, bunları halka açıklamalıdır. Devrimci Sol'a ne PKK lideri Abdullah ÖCALAN, ne de başka bir örgüt görev veremez. Örgütümüzün bağımsız ideolojik-politik çizgisi ve buna uygun devrimci bir pratiği vardır. Bu çizgi, özgücüne güveni esas alan, sağa-sola sapmayan, faydacılığa ve kuralsızlığa düşmeyen, daha önce söylediklerini daha sonra reddetmeyen, yıllardır süregelen devrimci bir çizgidir. Ve herkes tarafından bilinmektedir. Bunu Abdullah ÖCALAN'ın da çok iyi bildiğine inanıyoruz.

ÖCALAN devam ediyor: *"... Biz bunları iyi kullanabilirdik. Türk solu bir hayli geri. Dev-Sol diyorsunuz. Çok çatapatlar, terörist mi diyelim artık. Çok ilkeller. Tipik terör kelimesinden biraz bu mu anlaşılmalı?"* **(*)**

PKK lideri, *"... biz bunları iyi kullanabilirdik..."* derken devrimci literatürü devrimci-yurtsever-ilerici örgütler arasındaki ilişkinin özünü unutmuş gibidir. "Kullanmak" ne demektir? Kim kimi, ne için, neden, nerede, nasıl kullanır? Birilerinin bir başkasını kullanmayı düşünmesi; onları devrimci olarak, dost olarak görmemesinin, karşı devrimci saflarda değerlendirmesinin sonucu olabilir ancak. Kendilerine devrimci, sosyalist diyenlerin, en azından bu iddiada olanların -birbirlerine karşı eleştirileri ne olursa olsun- kullanma mantığı söz konusu olamaz. Başkalarını kullanma yöntemi, o çok eleştirilen ve kendi dışlarında hemen herkes için uygun sıfat olarak kullanılan "Kemalizm"in politik yöntemidir. Ortadoğulu küçük burjuva politikacıların yöntemidir. Ve bu özünde burjuva ideolojisinin yansımasıdır.

PKK liderine hatırlatmakta yarar görüyoruz. Devrimci Sol'u kimse kullanamaz. Devrimci Sol kendini kimseye kullandırmaz ve kimseyi de kullanmaz. Dahası, Devrimci Sol, dostunu düşmanını ayırt etmesini iyi bilir. Dostlarını hiç unutmadığı gibi, düşmanlarını da unutmaz ve affetmez. Devrimci Sol'un dostluğu, kendi örgütsel kişiliğini bir yana iterek, devrimci görevlerini yerine getirmeyerek sözde dost görünen ama birbirlerinin yüzüne gülüp arkasından kuyu kazmak ikiyüzlülüğü içine girenlerin dostluğu türünden değildir. Bir başkasının şakşakçılığını yaparak devrimci görevlerinden kaçışı gizleme, hiç değildir. Bu gerçeği PKK da, hemen herkes kadar bilmektedir. Belki, PKK, kendini kullandıranları kullanmaya alışmış

olabilir ama Devrimci Sol'un kendini kullandıranlar sınıfından olmadığını ve de hiçbir zaman bunun gerçekleşemeyeceğini görmüş olmalıdır. Ve sanırız *"biz bunları iyi kullanabilirdik"* sözleri, bu sıkıntının bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

PKK'lı dostlarımıza belirtmek isteriz ki; "kullanma" ile şekillenmiş faydacı ideolojilerin yön verdiği politik yapılar, tüm güç gösterilerine ve devrimci söylemlerine rağmen iç yapılarında güçsüzlüğü ve zaafı taşırlar. Bu politikanın mantığı, "ben güçlüyüm, o halde herkesi kullanırım"dır. Güçsüzlüğün ve zaafın ortaya çıktığı nokta tam da burasıdır. Güç olmaktan çıkıldığı veya zaafa düşüldüğü an, "kullanma", "kendini kullandırmaya" dönüşür.

PKK lideri, MİT ve kontrgerillanın yönetiyor dediği günlük basında yazılmak üzere Devrimci Sol'un "terörist" olduğunu ilan ediyor. Bu tespit PKK tarihinde bir dönüm noktası olsa gerekir. Faşizme karşı her ne şekilde olursa olsun, silahlı mücadeleyi savunan istisnasız tüm örgütler, egemen güçler ve onların destekçileri reformistler tarafından hep böyle suçlanmışlardır. Silahlı mücadeleye "terörist" damgası vurulmuş, silahlı mücadele yürütenler Marksist-Leninist, ilerici, yurtsever ayırımı yapılmadan kitlelerden tecrit edilmeye çalışılmıştır. Bu durum PKK için de geçerlidir. PKK silahı eline aldığı andan itibaren teröristlikle suçlanmış, hatta birçok kesim tarafından da karşı-devrimci ilan edilmiştir. Ama gerek oligarşinin, gerekse de faşizme ve emperyalizme karşı mücadele etme diye bir sorunu olmayanların bu tür ithamları ve demagojileri fazla anlamlı değildir. Egemen güçlerin "terör" demagojisine sarılması, onların sınıfsal konumları gereğidir. Ve mücadelenin gelişmesiyle bu demagoji etkisiz kalmaya mahkumdur. Yine reformistlerin, devrim için savaşmamaya yeminli olanların "terörizm" demagojileri de çeşitli biçimlerde hep sürecektir. Onların misyonu, çöken, tükenen, mücadele karşısında gücü kalmayan burjuvaziyi sinsice güçlendirmekten başka bir şey değildir. Kuşkusuz bu gerçekleri PKK lideri de bilmek durumundadır. PKK lideri "terörizm"in ne anlama geldiğini, kimi kimlere karşı kullandığını düşünmelidir. Dahası, kendi tarihlerini unutacak kadar bellek kaybına uğramış olamaz. O halde sorun nedir? PKK yeni bir sürece mi girmektedir? Devrimci Sol'un nasıl bir örgüt olduğunu, mücadele çizgisini, düşüncelerini, pratiğini ye-

ni öğrenmiş olamayacağına göre değişen nedir? Evet, değişen bir şey olmalıdır. Değişen Devrimci Sol değil, PKK'dır.

PKK liderinin Devrimci Sol'la ilgili *"... Tipik terör kelimesinden biraz bu mu anlaşılmalı..."* söylemini 7 Aralık 1991 tarihli Sabah gazetesinde yayınlanan şu sözler daha anlamlı kılıyor: *"Onları Türkiye nasıl ıslah edecek şaşıyorum. Biz belki anlaşırız da. Fakat çok çatapatlar yani. Bir tanesini hizaya getirmek çok zor."*

Bu sözlerin gerçekten söylenip söylenmediğinden emin değiliz. Çünkü sosyalistlik, ilericilik misyonu taşıyan hiç kimse, en azından faşizme karşı ilerici bir güç olarak gördüğü bir örgütün faşist yönetimlerce "ıslah edilmesi"ni isteyemez. Bu sözler gazetecinin çarpıtmaları da olabilir. Böyle olması durumunda Abdullah ÖCALAN'ın, gerek tekzip yoluyla, gerekse başka kanallar kullanılarak çarpıtmaların düzeltilmesini istemesi gerekirdi. Bunlar yapılmadığına göre cevap vermek zorunlu hale geliyor.

Abdullah ÖCALAN *"onları Türkiye nasıl ıslah edecek şaşıyorum"* derken, Türkiye oligarşisinin Devrimci Sol'u ıslah etmesini, burjuvaziyle uzlaşıcı bir çizgiye getirmesini, sindirmesini mi istiyor? Yani devrimci eylemlerimize son vermemizi, SHP ile uzlaşmamızı mı istiyor? Devam ediyor Abdullah ÖCALAN; *"Biz belki anlaşırız da. Fakat çok çatapatlar yani"* diyor. "Islah" sözcüğü, bu sözlerle biraz daha anlamını buluyor. *"Biz belki anlaşırız da"* derken oligarşiyle anlaşmasını kastediyor kuşkusuz. Çünkü söyleşiyi yapanlar ona göre Türk egemen güçlerinin temsilcileridir. Evet onlar anlaşabilir... İlkesiz, faydacı, kullanma mantığının hakim olduğu bir politika; oligarşiyle uzlaşma, anlaşma eksenine girdiği noktada devrimci kuralları, enternasyonalizmi, dostlukları unutmak zorundadır. Böyle durumda dostlar ve düşmanlar süratle yer değiştirirler. Artık bünyeyi sessizce kemiren, zaman zaman ortaya çıkan ama silahların gücü nedeniyle fazla göze çarpmayan, gizlenen uzlaşmacı, özgücüne güvenden yoksun bir çizgidir.

Gerçek güç silahların çıkardığı seste değil, onları yöneten düşüncelerdedir. Düşüncelerin zayıf ya da yanlış olduğu yerde silahlar nihai hedefe varmayı sağlayamaz; rotasını şaşırır, sağa sola vurmaya ve etkisizleşmeye yol açar. Ulusal ve toplumsal mücadeleler tarihi bunların çokça örneği ile doludur. Günümüzde bunun en somut

örneğini Celal TALABANİ ve Mesut BARZANİ önderliğindeki Silahlı Kürt Milliyetçi Hareketi oluşturuyor.

PKK'lı arkadaşların SHP ile uzlaşmayı desteklemeleri, oligarşinin DYP-SHP hükümetine güvenoyu vermeleri ve uzlaşma isteklerinde ısrarlı olmaları, kendi tarihlerinden ve dünya devrimleri tarihinden yeterli dersleri çıkarmadıklarını gösteriyor.

"Bir tanesini hizaya getirmek çok zor" diyor ÖCALAN. Doğrudur. Bu gerçeği Abdullah ÖCALAN'ın da anlaması sevindiricidir. Bizim "hizaya" gelmememiz, getirilememiz bir olumsuzluk değil, aksine Türkiye halkları için bir onurdur. Ama PKK liderine göre "teröristler" "hizaya" getirilmelidir. Hizaya gelmenin anlamı, "Belki biz anlaşırız da" dediğine göre, oligarşiyle uzlaşma olmalıdır. Bunu reddettiğimiz biliniyor. Devrimci Sol'un oligarşinin partilerinden beklediği hiçbir şey yoktur. Oligarşiden demokrasi, halklar için özgürlükler bekleyenler büyük bir yanılgı içerisindedirler. Umudumuz odur ki, bu beklenti içinde olanlar, yanılgılarını erken zamanda anlar ve kendilerini düzeltirler. On yılların şovenist, halk düşmanı burjuva partilerine mesaj verirken; iflas etmiş, her şeyiyle açığa çıkmış, halktan tecrit olmuş ve tüm umudunu SHP iktidarına bağlamış reformist TKP söylemiyle konuşmak, PKK liderine hiç yakışmıyor. Hele "ıslah" ve "terörizm" tespitleri mizahi bir nitelik taşıyor.

"Teröristlik", "ilkellik", "çatapatlık" vb. sözcükler kullanırken çok dikkat edilmelidir. Devrimci Sol'un bu özelliklere sahip olmadığı herkes tarafından çok iyi bilinir. Devrimci Sol'un silahları hedef şaşırma durumunda değildir. PKK liderinin düşünce tarzı ve mantığıyla hareket edildiğinde, bizzat onun söylediği "Bizi doğuda bombalarsan, biz de Kapalıçarşı'ya gir tara emri vereceğiz" sözlerine bakarak PKK için, teröristlik, çatapatlık, ilkellik nitelemelerini kullanmak rahatlıkla mümkündür. Elbette biz kimilerinin basit ve ucuz bir tarzda yaptığı gibi, devrimci, ilerici-yurtsever bir harekete, bir kısım yanlışlarından yola çıkarak "terörist" damgası vurmayız. Bizim için esas olan onun mücadelesinin muhtevasıdır ve tavrımızı ona göre belirleriz.

PKK lideri, sahip olduğu misyon gereği söylediği her sözün ne anlama geldiğini, nasıl yorumlanacağını, kimlere hangi mesajı vereceğini düşünmek zorundadır. Onun, *"Kapalıçarşı'ya gir tara"* em-

ri verip vermeyeceğini bilemeyiz -bu kendilerinin bileceği bir iştirama biz savaşçılarımıza böyle bir talimat vermez ve doğrudan halkı hedefleyen böyle bir eylemi devrimci eylem olarak görmeyiz. Böyle bir eylemi devrimci içeriği olmayan, hedefsiz, halkı karşısına alan "kör terör" olarak değerlendirip mahkum ederiz. Ancak bu tür eylemler, çizgi haline gelmediği sürece de, PKK'ya olan bakışımız değişmez. Bugün böyle bir düşüncenin pratiğe geçirilmesinden öte, kafalarda var olması ve halka yansıtılması dahi büyük bir yanlışlıktır. Bu, oligarşinin geliştirmeye çalıştığı milliyetçi şoven duyguları körükleyici, halkları birbirine kırdırmadan fayda umanlara prim verici bir yaklaşımdır.

Faşizme ve emperyalizme karşı mücadele eden güçlerin enerjilerini mücadeleye harcayacakları yerde, haklara bir şey kazandırmayan, tersine zarar veren bu tür anlamsız tartışmalara girmesi, hiç olmaması gereken, istemediğimiz bir şeydir. Ama ne yazık ki, bu tartışmayı başlatan biz değiliz.

Biz, Türkiye'deki faşist yönetim alaşağı edilmeden, devrimci halk iktidarı kurulmadan, Türkiye halklarının özgürlüğe kavuşmasının mümkün olmadığına inanıyoruz. Tüm eleştirilerimize, çeşitli yanlış düşüncelerine ve tavırlarına rağmen PKK'yı bu mücadelede dostumuz, müttefikimiz olarak görüyoruz. Onlar, bizlerin oligarşi tarafından "ıslah edilmesini" isteseler de, "terörist" olarak niteleseler de, bu tespitimiz geçerliliğini koruyacaktır.

DEVRİMCİ, İLERİCİ, YURTSEVERLER ARASINDA
DÜŞMANLIĞI DEĞİL, DOSTLUĞU GELİŞTİRELİM!

TARTIŞMAYI VE ELEŞTİRİYİ KENDİ İÇİMİZDE,
MÜCADELEYİ FAŞİZME KARŞI YAPALIM!

DEVRİMCİ SOL

(*): Benzer niteleme ve ifadeler daha seviyesiz bir şekilde Turkish Daily News'in 4 Aralık 1991 tarihli sayısında yer alıyor.

İlgili belgeler ektedir:

Cumhuriyet

— PKK'nın Dev Sol'la yaptığı bir anlaşmadan söz ediliyor. Dev Sol, PKK'nın bir şehir içi uzantısı mı?

ÖCALAN — Genelde ortaya çıkardığım ortam türü solu biraz nefes alır duruma getirmiştir. Ama Dev Sol'a çok bilinçli bir görev verdiğimizi söylemek mübağlağlıdır. Dev Sol'un bizden güç aldığı doğrudur. Ama bzim gidin şu, şu, şunları öldürün demek gibi bir talimatımız yoktur. Bunu çok açıkça belirtiyorum. Biz bunları iyi kullanabilirdik. Türk solu bir hayli geri. Dev Sol diyorsunuz. Çok çatapatlar terörist mi diyelim artık. Çok ilkeller. Tipik terör kelimesinden biraz bu mu anlaşılmalı? Bizim durumumuz farklı. Bizim için şiddet, politikanın basit bir aracı.

Dev-Sol Bizden güç aldığı doğru. Biz bunları kullanabilirdik. Çok çatapatalar. Terörist mi diyelim artık. Çok ilkeller.
Yunanistan Bir bakan, milletvekilleri geldi. Gücendirmek istemiyorum, ama ucuz politika kokuyor.

7.12.1991

SABAH

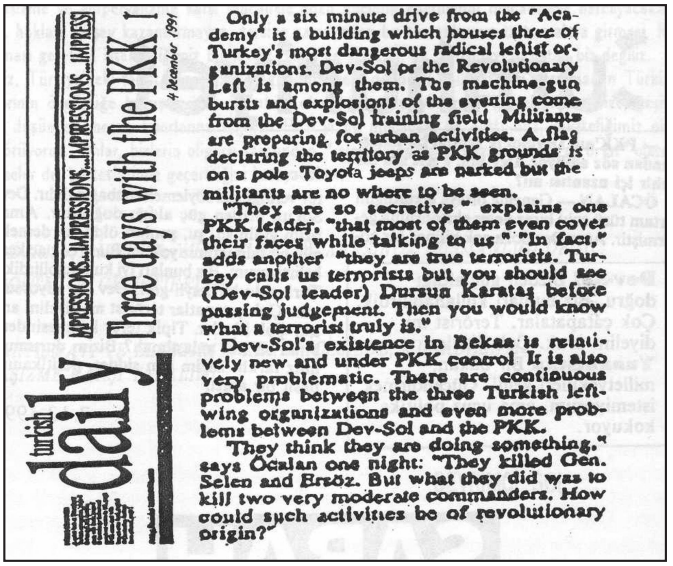
● 7 ARALIK 1991 CUMARTESİ — İKİ GAZETE BİRDEN 2000 LİRA

"Herhalde 10-15 tane var esir var sanırım. Bir tane de astsubay. Aslında öyle esir alma gibi bir politikamız yok. Esirleri öldürme gibi bir şeyimiz yok.

Bırakılabilirler. Ama biz bunları öldürmeyeceğiz, bir koz olarak ileri sürmeyeceğiz.

Dev-Sol'un bizden güç aldığı doğru ama biz gidin de şunu öldürün demek gibi bir talimatımız yoktur.

Onları Türkiye nasıl islah edecek şaşıyorum. Biz belki anlaşırız da. Fakat çok çatapatlar yani. Bir tanesini hizaya getirmek çok zor. Terörist mi diyelim artık çok ilkeller."

IMPRESSIONS...IMPRESSIONS...IMPRESSI

4 December 1991

Three days with the PKK

turkish daily news

Only a six minute drive from the "Academy" is a building which houses three of Turkey's most dangerous radical leftist organizations. Dev-Sol or the Revolutionary Left is among them. The machine-gun bursts and explosions of the evening come from the Dev-Sol training field. Militants are preparing for urban activities. A flag declaring the territory as PKK grounds is on a pole. Toyota jeeps are parked but the militants are no where to be seen.

"They are so secretive" explains one PKK leader, "that most of them even cover their faces while talking to us." "In fact," adds another "they are true terrorists. Turkey calls us terrorists but you should see (Dev-Sol leader) Dursun Karataş before passing judgement. Then you would know what a terrorist truly is."

Dev-Sol's existence in Bekaa is relatively new and under PKK control. It is also very problematic. There are continuous problems between the three Turkish left-wing organizations and even more problems between Dev-Sol and the PKK.

They think they are doing something," says Öcalan one night: "They killed Gen. Selen and Ersöz. But what they did was to kill two very moderate commanders. How could such activities be of revolutionary origin?"

TURKISH DAILY NEWS

(4 Aralık 1991)

"BEKAA'DA PKK İLE ÜÇ GÜN"

Arabayla "Akademi"den sadece altı dakika ileride Türkiye'nin en tehlikeli üç radikal örgütünün kaldıkları bina var. Dev-Sol bunların arasında. Dev-Sol eğitim arazisinden makineli tüfek atışları ve patlama sesleri geliyor akşamleyin. Militanlar şehir faaliyetleri için hazırlanıyorlar. PKK topraklarının yanındaki (bu) topraklarda bir bayrak (bu) toprakların sahibini ilan ediyor. Toyota jeepleri park etmiş ama militanlar görünmüyorlar,

"Onlar oldukça ketum" diye açıklıyor PKK liderlerinden biri. *"Öyleki çoğunun konuşurken bile yüzleri kapalı."*

"*Gerçekte*" diye ekliyor diğeri *"onlar gerçek teröristlerdir. Türkiye bize terörist diyor, fakat siz karar vermeden önce Dev-Sol lideri Dursun Karataş'ı görmelisiniz, gerçek teröristin kim olduğunu bundan sonra anlarsınız."*

Dev-Sol'un Bekaa'daki varlığı nispeten yeni ve PKK kontrolü altında. Hem de çok problemli. Üç Türk sol örgütü arasında mütemadiyen sorunlar var, Dev-Sol ve PKK arasında da öyle.

Bir gece *"Onlar bazı şeyler yapmayı düşünüyorlar"* dedi Öcalan. *"Onlar general Selen ve Ersöz'ü öldürdü. Ama yaptıkları iki çok ılımlı kumandan öldürmekti. Devrimin orijini böyle faaliyetler (eylemler) nasıl olabilir?"*

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 13 Aralık 1991 **Sayı:** 42

KAMUOYUNA
SEDAT SİMAVİ'Yİ ANMA TÖRENİNDE PATLATILAN BOMBA KONTRGERİLLA EYLEMİDİR

11 Aralık 1991 günü Hürriyet gazetesinin kurucusu Sedat SİMAVİ'yi anma töreninde patlatılan bomba, geçmişte örneklerine sıkça rastladığımız MİT, kontrgerilla provokasyonudur.

Patlatılan bombanın gücü gözönüne alındığında provokasyon eyleminin basın mensuplarına yönelik bir katliam şeklinde düşünüldüğü ortaya çıkmaktadır.

Provokasyon, katliam ve karanlık eylemleriyle tanınan MİT, kontrgerilla gibi örgütler, devrimci gelişmeyi ve eylemleri kaos ve kargaşa ortamı yaratarak etkisiz kılmaya, hedef şaşırtmaya çalışırlar. T.C.'nin son 20 yıllık tarihine bakıldığında, bu örgütler tarafından düzenlenen hemen hiçbir eylemin faillerinin ortaya çıkartılmadığı görülür. Kuşkusuz, devletin resmi kurumları olarak görev yapan, onlar tarafından beslenen, teşvik edilen, CIA tekniğiyle çalışan bu örgütleri bulup ortaya çıkartmak güçtür. Dünyanın hemen her yerinde, özellikle de devrimci mücadelenin geliştiği ülkelerde CIA ve yerli egemen güçler, bu tür provokasyon eylemlerinin düzenlenmesinin gerekli olduğunu belirtirler. ABD'nin bu tür konulardaki uzmanlığı ve işbirlikçi iktidarların işbaşında bulunduğu ülkelerde, kontrgerilla güçlerini eğittikleri herkesin bildiği açık bir olgudur. Gerek ABD'nin, gerekse Türkiye oligarşisinin bu konudaki görüşleri sır değildir. Özel Harp Dairesi adıyla çalışan T.C. Kontrgerillası'na bağlı generallerin, provokasyonlarla hedef şaşırtma, devrimcileri tecrit etme, en azından devrimci eylemlerin etkisini sınırlandırma şeklindeki görüşleri açıkça bilinmektedir.

12 Aralık 1991 tarihli kimi gazetelerde, İstanbul'daki kontrgerilla yetkililerine dayanılarak verilen haberde, anma töreninde patlatılan

bombanın, örgütümüz tarafından daha önce Göztepe Devlet Malzeme Ofisi'nde gerçekleştirilen eylemde kullanılan türden, el yapısı bir bomba olduğu belirtilerek, düzenlenen provokasyon eylemine örgütümüz de bulaştırılmak istenmektedir. Sözü edilen türden el yapısı bomba örgütümüzün bir icadı olmadığı gibi, bu tür bombayı hemen herkesin yapıp kullanabileceği açık bir olgudur.

İstanbul'da gerçekleşen her provokasyon eyleminin ardında Emniyet Müdürü Mehmet AĞAR vardır. Öyle ki, basına da yansıyan ve de tüm basın mensuplarının polis telsizinden dinlediği gibi, Mehmet AĞAR, rahatlıkla "sokak infazları" için infaz timlerine emir verebilmektedir. Mehmet AĞAR bu cüreti, sadece sahip olduğu Emniyet Müdürü sıfatından değil, kontrgerilladan aldığı güçle de yapmaktadır.

DEVRİMCİ SOL'un basın mensuplarını hedef alma, onlara yönelik şiddet eylemleri düzenleme gibi programı yoktur, olmamıştır.

Kontrgerilla, MİT ve polis güçleri, yeni hükümetin devrimci gelişmeler ve halkın mücadelesi karşısında, söylem düzeyinde de olsa, insan hakları, işkence vb... talepleri dikkate alacağını dile getirmesinden rahatsızdır. İktidarın devrimci mücadelenin ivmesini düşürmek, boş umutlar yaratmak ve halkı oyalamak için başvurduğu sahte reform taktiklerini anlayamayacak kadar geri ve faşist bir karaktere sahiptirler. Onlar, provokasyonlara başvurarak bürokrasideki yerlerini sağlamlaştırmaya, kaos, kargaşa ortamı yaratarak öteden beri sürdüregeldikleri saldırı ve katliamlarını devam ettirmeye çalışmaktadırlar.

Halk kitlelerinin; işkencecilerin, provokatörlerin, katillerin peşini bırakmaması ve sesini her gün biraz daha yükselterek suçların ortaya çıkarılmasını istemesi, provokasyon tertipçilerini giderek daha çok korkutmakta ve yeni tertipler düzenlemeye götürmektedir.

Kamuoyuna, Basın Mensuplarına Tüm Namuslu İnsanlara Sesleniyoruz:

Türkiye'de artık gizli bir yanı kalmayan ve her provokasyon eyleminin tertipçisi durumunda olan kontrgerilla her yönüyle ortaya çıkartılıp kontrgerillacılar hak ettikleri cezaya çarptırılmadıkça bu tür provokasyon eylemleri yine olacak ve hep bir sır olarak kalmaya yine devam edecektir. Bu yüzden; insanlarımızı katleden, halka yönelik terör politikaları geliştiren ve uygulayan kontrgerilla adıyla anılan katiller şebekesini teşhir ve tecrit etmek, işlediği cinayetleri ortaya çıkartmak, iş-

kence, katliama, provokasyona karışmamış her insanın görevidir.

Sedat SİMAVİ'yi anma töreninde patlatılan bombanın amaçlarından biri de; basında, insan hakları ihlallerine, işkenceye karşı oluşan tepkiyi tersine çevirmek, basının bu konuda sesini kısmak ve suçluların ortaya çıkartılmasını engellemektir. Tıpkı ÖZAL gibi onlar da, işkencelerin yazılmasından rahatsızdırlar. ÖZAL, Şakir KOÇ'un cenaze töreninde basın mensuplarına, *"Bu hadiselerde maalesef polisimizi, güvenlik güçlerimizi, 'işkence yapıyor' diye devamlı yazılarla etkisiz hale getirmeyiniz. Bunlar faydadan ziyade çok büyük zararlar getiriyor... (...) Bu gibi davranmaya devam edenlere de affedersiniz, lanet okuyorum"* diyordu. 5 Aralık 1991 tarihli 39 No'lu Haber Bültenimizde, ÖZAL'ın bu sözlerine karşılık *"...kısaca ÖZAL halk düşmanı kimliğini ve de polisin hiçbir yasaya uymaması gerektiğini ilan ediyor. Böylece işkenceci polisi, Kontrgerillayı ve devlet terörünü uygulayan diğer güçleri yanına alarak muhalefet yapmaya soyunuyor. DYP-SHP hükümeti hak ve hukuktan söz etmeye devam edecekse, kimlerle, hangi polis şefleriyle çalıştığını tekrar düşünmelidir"* demiştik. Bu gerçeğe yeniden dikkat çekiyoruz, ÖZAL'ın yaklaşımıyla kontrgerillanın provokasyon eylemleri bütünlük halindedir.

Basın mensupları ÖZAL'ın ve kontrgerillanın provokasyonuna alet olmamalıdır. Gerçeklerin üzerine yüründüğünde provokasyonlar ters tepecektir. Tüm halkın gözü önünde sokak infazları yapıldı, ilgisiz insanlar eylem faili olarak lanse edildi, ses çıkartılmadı. Bu sessizlik provokatörleri cüretlendirdi. Bugün ise katliam düzenlemeye yöneliyorlar.

Tekrar belirtiyoruz: Sedat SİMAVİ'nin anma töreninde patlatılan bomba bir provokasyon eylemidir ve örgütümüzün hiçbir ilgisi yoktur, olamaz. DEVRİMCİ SOL herkesin yakından bildiği gibi, tüm eylemlerini anında üstlenir ve gerekçelerini kamuoyuna açıklar; örgütümüz doğrudan kitleyi hedef alan hiçbir eyleme başvurmaz, bunu yapanı da kınar. Ancak karanlık güçler ve provokatörler, yaptıklarına sahip çıkmazlar.

PROVOKASYON EYLEMLERİNE KARŞI ÇIKALIM, PROVOKASYONLARA ALET OLMAYALIM!

PROVOKASYONLARIN ARKASINDAKİ KARANLIK GÜÇLERİ AÇIĞA ÇIKARALIM!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 24 Aralık 1991 **Sayı:** 43

KONTRGERİLLA ŞEFLERİ PROVOKASYON VE YALANLARDAN MEDET UMUYOR

Son dönemde İstanbul kontrgerillası yeniden atağa geçti. Devrimci eylemlerin tüm baskı, terör ve katliamlara rağmen engellenememesi, devrimci adaletin işkencecilerden hesap sormaya devam etmesi, kontrgerilla şeflerini her türlü provokasyon ve yalana başvurarak devrimci gelişmeyi engellemeye, devrimcileri hedefleyen psikolojik savaşa ağırlık vermeye yöneltti. Hemen her yol mubah sayılıyor. Sokakta infaz edilen insanlar, kaybedilen ya da işkencede katledilen insanlar hep onların marifeti.

İstanbul kontrgerillasının şeflerinden Mehmet AĞAR, besbelli ki çok zor durumda. Yalan üstüne yalan üretiyor. Gerçekle ilgisi olmayan açıklamalarla kontrgerilla eylemlerini gizlemeye, basını yönlendirmeye, kamuoyunu yanıltmaya çalışıyor.

Kısa bir süre önce bazı insanlar "eylem faili" diye afişe edildiler. Halkımız muhbirlik yapmaya çağrılarak devrimcilerin başına ödül kondu. Kontrgerilla resmen kelle avcılığına soyundu.

Ardından Simavi'nin mezarına konan bomba ile basını hedef alan bir katliam girişiminde bulundular. Kontrgerilla şefi Mehmet AĞAR, bu provokasyon eylemine örgütümüzün adını bulaştırmak için elinden geleni yaptı. Kamuoyunu yönlendirme amaçlı açıklamalarıyla böyle bir imaj yaratmak istedi ama başaramadı.

Bu kez de, değişik bir yola başvuruluyor. Örgütümüzün yayınladığı haber bültenleri taklit edilerek, sahte *"Devrimci Sol Haber Bülteni"* basılıp dağıtılıyor; bunlar devrimci-demokrat insanların yoğun olarak bulunduğu yerlere asılıyor. Kontrgerilla şefleri bu yöntemlerle örgütümüz içinde bir tartışma yaratacağını, kimi yoldaşlarımıza yönelik kuşku ve güvensizlik duygusu oluşturacağını umuyor. Ama bunu o denli acemice ve aptalca yapıyorlar ki, gören ilk bakışta bir provokasyon bildirisiyle karşılaştığını anlayabiliyor. Daha önce çıkan haber bültenlerimizden çalınmış birkaç cümleye saç-

ma sapan şeyler monte edilerek örgütümüz içinde kuşku ve güvensizlik duygularının geliştirilebileceği, içten içe sarsıntı yaratılabileceği sanılıyor. Ama yanılıyorlar. Onlar Devrimci Sol'u hiç tanımamış olmalılar. Bu tür yöntemlerden medet umanlar besbelli ki birer zavallıdan başka bir şey değildir. Onlar, devrimci eylemlerimiz karşısında bir şey yapamamanın şaşkınlığını yaşıyorlar.

Hazırladıkları "bülten" zeka özürlülere özgü bir "eser" niteliğindedir. İmla hatalarıyla dolu, bizim üslubumuzdan uzak, tarih ve sayı numarası dahi konulmamış bu "eser"leriyle kontrgerillacılar kimseyi kendi yalanlarına inandıramazlar, bu tür yöntemlerle bir yere varamazlar.

Diğer yandan hazırlanan provokasyon bülteninin içeriği, kontrgerillacıların örgütümüz hakkında ciddi hiçbir bilgiye sahip olmadığını da ortaya koyuyor. Adeta bulanık suda balık avlamaya çalışıyorlar. Ama tüm çabaları boşuna. İstanbul kontrgerillası bu tür yöntemlerle bir şey elde edebileceğini sanıyorsa yanılıyor. Örgütümüzü az çok tanıyan herkes, kontrgerillanın ürettiği bu tür yalanlara gülüp geçecektir.

Ama kontrgerilla şefi Mehmet AĞAR böyle düşünmüyor olmalı. Böyle bir yola başvurulduğuna göre bir şeyler elde edebileceğini umuyor. Ya da çaresizliği onu böyle hareket etmeye zorluyor.

Bu kez de hedef alınan yine yoldaşımız Dursun KARATAŞ'tır. Onun şahsında örgütümüz karalanmak ve 12 Temmuz sonrası, örgütümüz içinde bir tartışma varmış havası yaratılmak isteniyor.

Kontrgerillacılara göre 12 Temmuz katliamının hemen akabinde yoldaşımız Dursun KARATAŞ ortadan kaybolmuştur! Onun ortadan kayboluşu örgütümüzü endişeye düşürmüş, bu yüzden yurtdışındaki yoldaşlarımız İnsan Hakları Komisyonu'na başvurmuşlardır!

Neresinden bıkılırsa bakılsın gerçekle zerre kadar ilgisi olmayan bu ifadeler kargaları bile güldürmeye yeter. Bu tür yalanlar, kontrgerillacıların -tüm çabalarına rağmen- yoldaşımız Dursun KARATAŞ'a ulaşamamasının yarattığı hırçınlığın yansımasıdır. Ve belirtelim ki, bunu hiçbir zaman başaramayacaklar!..

12 Temmuz akabinde yoldaşımız Dursun KARATAŞ örgütsel görevlerini yerine getirmeye devam etmiş, ortadan kaybolması diye de bir şey söz konusu olmamıştır. Dahası, yurtdışındaki yoldaşlarımızın İnsan Hakları Komisyonu'na başvurduğu yalanı kontrgerillacıların halüsinasyonundan ibarettir. Bunları daha önce de açıkladık.

Biz, başvurulan bu tür yöntemleri yadırgamıyoruz. Çünkü provokasyon ve yalandan medet uman kontrgerillacılar için her şey

mubahtır. Onlar psikolojik savaş adına her yola, her yönteme başvuracaklardır. Ama daha bir sloganı dahi doğru dürüst yazmaktan aciz olanların, inandırıcı senaryolar üretebilmesi mümkün değildir.

Provokasyon bülteninde hedef alınan bir diğer kişi şu an cezaevinde yatmakta olan İbrahim YALÇIN'dır. Bir süre önce bir günlük gazetede yer alan kontrgerilla kaynaklı haberde, bu arkadaş SDB komutanı olarak lanse edildi ve "itirafçı" ilan edildi. Ama durumun böyle olmadığı belgeleriyle ortaya çıktı. İbrahim YALÇIN'ın iddiaları yalanlayan açıklaması da aynı gazetede yer aldı. Ama kontrgerillacılar bir kez onu SDB komutanı ilan etmişlerdi ve artık bundan vazgeçmek olmazdı. O da hedef olmalıydı ki SDB'ler nezdinde bir tartışma yaratılabilsin.

Mehmet AĞAR'ın bir yalancı olduğu artık herkesin gözünde ortaya çıkmıştır. Provokasyon bülteninin de başta kendisi olmak üzere İstanbul Emniyet Müdürlüğü bünyesindeki kontrgerillacılardan Savaş DEMİR, Fikret IŞINKARALAR ve adını henüz bilmediğimiz 40 yaşlarındaki bir kadın işkencecinin bir mahareti olduğundan şüphe etmiyoruz.

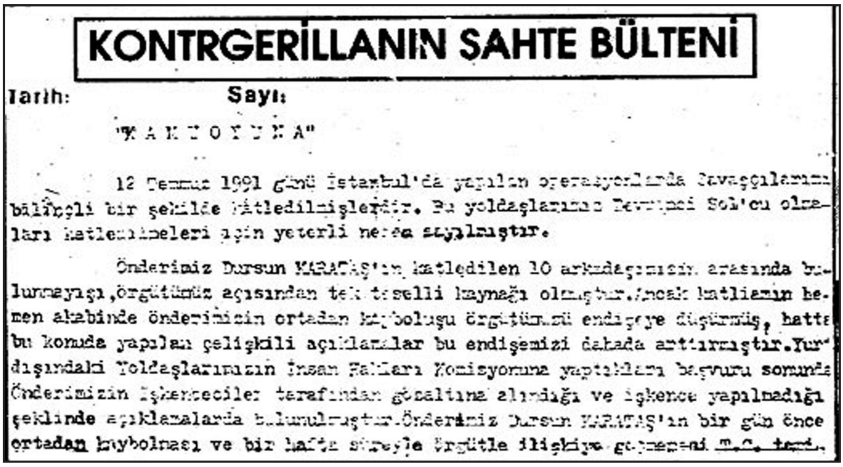
Onlar yalana dayalı bu tür senaryolar üretmeye devam edebilirler. Ama örgütümüz, yolunda yürümeye devam edecektir.

Ve hiçbir şey kontrgerilla şeflerini devrimci adalet önünde hesap vermekten kurtaramayacaktır.

MEHMET AĞAR VE ÇETESİ, CİNAYET, KATLİAM VE PROVOKASYONLARIN HESABINI VERECEK!

YALAN VE PROVOKASYONLARLA DEVRİMCİ MÜCADELE ENGELLENEMEZ!

DEVRİMCİ SOL

KONTRGERİLLANIN SAHTE BÜLTENİ

Tarih: Sayı:

"K A K T O Y U K A"

12 Temmuz 1991 günü İstanbul'da yapılan operasyonlarda Savaşçılarımız bâliçli bir şekilde katledilmişlerdir. Bu yoldaşlarımız Devrimci Sol'cu olmaları katledilmeleri için yeterli neden sayılmıştır.

Önderimiz Dursun KARATAŞ'ın katledilen 10 arkadaşımızın arasında bulunmayışı, örgütümüz açısından tek teselli kaynağı olmuştur. Ancak katliamın hemen akabinde önderimizin ortadan kaybolduğu örgütümüzü endişeye düşürmüş, hatta bu konuda yapılan çelişkili açıklamalar bu endişemizi daha da arttırmıştır. Yurtdışındaki Yoldaşlarımızın İnsan Hakları Komisyonuna yaptıkları başvuru sonunda Önderimizin işkencecileri tarafından gözaltına alındığı ve işkence yapılmadığı şeklinde açıklamalarda bulunulmuştur. Önderimiz Dursun KARATAŞ'ın bir gün önce ortadan kaybolması ve bir hafta süreyle örgütle ilişkiye geçmemesi M.C. temi...

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Bölüm 3

1992

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 5 Ocak 1992 **Sayı:** 44

İSTANBUL KONTRGERİLLA ŞEFİ MEHMET AĞAR ZOR DURUMDA

4 Ocak 1992 tarihli TV haber bültenlerinde ve 5 Ocak 1992 tarihli günlük basında, *"İstanbul'da patlayıcı deposu bulundu"*, *"Dev-Sol cephaneliği"* vb. başlıklarla polisin Fulya Mahallesi'nde Devrimci Sol'a ait bir evi tespit edip bastığı ve 3.5 ton patlayıcı madde, 90 adet demir bomba kalıbı, 2 kutu dumanlı ve dumansız barut, 220 adet 7.65 çapında fişek, 2 adet Amerikan saldırı el bombası vb. gibi çeşitli silah, bomba ve bomba yapımında kullanılan malzemelerin yakalandığı iddia edilmekte ve cephaneliğin kirası ödenmediğinden ev sahibinin ihbarı üzerine ortaya çıkartıldığı belirtilmektedir.

Polis açıklamalarını ve basını yakından izleyenler, benzer bir haberin daha önce, 26 Kasım 1991 tarihli Hürriyet gazetesinde yer aldığını hatırlayacaklardır. *"AYAZ ve ULUSU'nun sokağında hücre ev basıldı"* başlığıyla verilen bir uydurma haberde *"Dev-Sol'un Gizli Cephaneliği"* alt başlığı açılarak, polisin Fulya Mahallesi'nde gizli bir depoyu ortaya çıkardığından, burayı Niyazi AYDIN ve Ömer KÜÇÜKÇİFTÇİ'nin 6 ay önce kiraladığının belirlendiğinden söz ediliyordu.

Daha önceki haber bültenlerimizde bu tür yalan haberleri üretenlerin başının çeşitli provokasyon eylemlerinin düzenleyicisi ve İstanbul kontrgerillasının şefi Mehmet AĞAR olduğunu belirtmiş ve M. AĞAR'ın kontrgerillanın yürüttüğü psikolojik savaş taktiğinin bir parçası olarak ürettiği, yalan haberlerle kamuoyunu yanıltmaya ve yönlendirmeye çalıştığını vurgulamıştık. Bu durum, özellikle DYP-SHP iktidarının iş başına gelmesinden sonra artarak sürmüştür.

Bugün, Mehmet AĞAR gibi kontrgerilla şefleri, kendilerini dev-

rimcilere karşı mücadelede başarılı gösterip yerlerini sağlamlaştırmaya çalışırken, iktidar da boş durmamakta, "terörizm" demagojisiyle çeşitli yalan, provokasyon, ilgisiz insanların "eylem faili" olarak açıklanması türünden yöntemleri teşvik etmekte ve bu yolla devrimci mücadelenin gelişimi karşısındaki çaresizliğini gizlemeye çalışmaktadır. İktidarın demokrasi ve insan hakları söylemlerinin oy avcılığı için yapılmış demagojilerden ibaret olduğu artık net bir şekilde ortaya çıkmıştır. Halkın hiçbir sorununu çözemeyenlerin ABD emperyalizmine, işbirlikçi yerli tekellere ve de onların geleceği için "güvence" olan kontrgerillaya dayanmak ihtiyacı duyması kaçınılmazdır ve bugün yapılan da budur. Şimdiki iktidar da, daha öncekiler gibi, kontrgerillanın ve halk düşmanlarının emir vericisi durumundadır. Bu yüzden adresleri hemen herkesçe bilinen kontrgerilla şeflerine dokunmamakta, devrimci mücadeleyi ve halk mücadelesini durdurma ve yok etme hesaplarını onlarla birlikte yapmaktadır.

Genelde emperyalizmin, Türkiye oligarşisinin, CIA ve kontrgerillanın ve onların şeflerinin çıkarlarının; devrimci mücadeleye ve halka karşı her türlü provokasyon, yalan ve katliam konusunda birleşmekte yattığını biliyor, başvurulan bu yöntemleri bu yüzden yadırgamıyoruz. Devrimci mücadele geliştikçe karşı-devrimci güçlerin saldırıları da yoğunlaşacaktır.

MEHMET AĞAR YALAN SÖYLÜYOR

Her şeyden önce sözü edildiği gibi Fulya Mahallesi'nde örgütümüze ait bir deponun, polis tarafından tespit edilip basılması diye bir olay söz konusu değildir.

1- Patlayıcı yapımında kullanılan yaklaşık 3.5 ton malzememizin düşman eline geçtiği doğrudur. Ancak düşman bu malzememizi bir tesadüf ve kaza sonucu ele geçirebilmiştir. Şöyle ki; Ağustos 1991 ortalarında sözü edilen depo boşaltılıp başka bir örgüt üssüne nakledilirken nakliye aracının Nişantaşı'nda freninin patlaması sonucu istenmeyen bir trafik kazası meydana gelmiş ve bunun sonucunda nakliye aracı devrilerek patlayıcı malzemeleri yola saçılmıştır. Nakliye işlemini gerçekleştiren savaşçılarımız böyle bir durumda aracı

terk etmek zorunda kalmışlardır. Polisin, *"Fulya Mahallesi'ndeki depoda ele geçirdik"* dediği patlayıcı malzemeleri böyle yakalanmıştır.

2- 28 Kasım 1991 tarihli Hürriyet gazetesinde deponun 12 Temmuz'da öldürülen Niyazi AYDIN ve Ömer KÜÇÜKÇİFTÇİ tarafından tutulduğu belirtilmektedir. Oysa Ömer KÜÇÜKÇİFTÇİ diye biri yoktur ve bu isim tamamen uydurmadır. Deponun Niyazi AYDIN tarafından tutulduğu da yalandır. Depo 12 Temmuz'da katledilen yoldaşlarımızdan Bilal KARAKAYA tarafından tutulmuştur ve sahibi bunu teyit edecek durumdadır. Kontrgerillanın kendilerini kullanmasına izin vermeyenler, bu gerçeği kolayca ortaya çıkartabilirler.

3- Nakliye aracından yola saçılan malzemeler arasında mermi, bomba vb. şeyler yoktur. Bu tür mühimmat yoldaşlarımızın katledildiği Nişantaşı'ndaki üssümüzde yakalanmıştır. Mehmet AĞAR tüm basını, kamuoyunu aptal yerine koymakta, farklı yerlerde ve farklı zamanlarda ve de farklı şekillerde ele geçen malzemeleri yeni bir operasyon yapılmış ve yakalanmış gibi göstererek basını ve televizyonu kontrgerillanın bir aracı olarak kullanmaktadır.

4- Mehmet AĞAR, 20 Kasım 1991 tarihli Hürriyet gazetesinde ve bir kısım basında yer alan haberde bir deponun yakalandığından söz ederken, her nedense 4 ve 5 Ocak 1992 tarihinde yaptığı sansasyonel açıklamaları yapmamıştır. Çünkü bu sürede gündemde başka provokasyon ve yalan haberleri vardı ve onlarla sonuç almaya çalışıyordu. Depo masalını ise daha zor bir durumda kendisini rahatlatacak bir koz olarak saklıyordu. Mehmet AĞAR, örgütümüze yönelik bütün provokasyon eylemleri ve yalan haberleri boşa çıkartılıp etkisiz kılınınca, bir sır gibi sakladığı -ALTI AY ÖNCE YAKALANAN- 3,5 ton patlayıcı malzememizi yeni bir operasyonda ele geçirilmiş gibi göstererek kamuoyuna yansıtmıştır. Mehmet AĞAR'ın yapmak istediği açıktır. O bir yandan devrimcilere karşı mücadelede başarılı olduğunu kanıtlamaya, bir yandan da örgütümüze sürekli darbeler vurduğu imajını vermeye çalışmaktadır.

İktidar ve onların kontrgerilla güçleri, birkaç savaşçımızı katlederek, tutsak alarak ve de bir kısım cephane ve teçhizatımızı ele geçirerek bir yere varamayacaklarını, örgütümüzün gelişmesini, güçlenmesini engelleyemeyeceklerini çok iyi bilmekte, bu yüzden de yalan ve provokasyonlara başvurmaktadırlar. Ama bütün bu ça-

balar boşunadır. Örgütümüz, her yalan ve provokasyon eylemini boşa çıkartıp yoluna devam edecektir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın. Bütün provokasyon ve tertipleri kendilerini vuran bir silaha dönüştüreceğiz.

Kontrgerillanın yalan haberlerini gerçekmiş gibi halka yansıtan ve kamuoyunu aldatanlar da, halka karşı işlenen ihanet suçuna ortak olmakta ve halkın katilleriyle işbirliği içerisine girmektedirler. Hemen belirtelim ki, halka karşı suç işleyenler, halk düşmanlarıyla bilinçli işbirliği yapanlar, geleceklerinin güvencesini kontrgerilla ve halk düşmanlarında görmemelidirler. Onlar bugün kendilerini dahi koruyacak durumda değiller. Çaresizlik içinde çırpınıyorlar. Kontrgerillacıların, ABD işbirlikçilerinin, halk düşmanlarının ellerini tutanlar, bu elleri bırakmalıdırlar. Aksi halde onlar, kendileriyle birlikte ellerini tutanları da bataklığa sürükleyeceklerdir.

Mehmet AĞAR'ı ve kontrgerilla şeflerini, ne özel korumaları, ne dokunulmaz gördüğü makamları, ne de her gün *"kocamı vuracaklar"* deyip ağlayıp sızlayan eşlerinin gözyaşları kurtaramayacaktır.

BASIN, KONTRGERİLLACILARA ALET OLMAMALIDIR!

KONTRGERİLLACILARI TECRİT EDELİM, YALNIZ BIRAKALIM!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 7 Şubat 1992 **Sayı:** 45

İŞKENCELERİN, KATLİAMLARIN, KAYIPLARIN ARTARAK SÜRDÜĞÜ VE KATİLLERİN PERVASIZCA DOLAŞTIĞI ÜLKEMİZDE HALKIN ADALETİNİ UYGULAYACAĞIZ!...

İŞKENCE VE KATLİAMLARA EMİR VEREN, KATİLLERİ KORUYAN İKTİDAR, ÖLÜMLERDEN SORUMLUDUR!..

İşbaşına geldiğinden beri uyarılarımızı ve **"İstiyoruz, Vermezseniz Alacağız"** diyen Kürt ve Türk halklarının taleplerini dikkate almayan DYP-SHP hükümeti bu ikiyüzlü politikalarının sonucuna katlanmak zorundadır.

Türkiye halkları, sorgusuz-sualsiz sokak infazlarının, işkencenin, işkencede ölümlerin son bulmasını; kayıpların akıbetinin açıklanmasını; tüm bu cinayetlerin, insanlık suçlarının sorumlularının belirlenip cezalandırılmasını istiyor. Türkiye halkları emeğinin karşılığını istiyor, iş istiyor, ulusal kimliğini istiyor, insanca yaşamak istiyor. Tüm bu talepleri öne çıkararak oy avcılığı yapan Demirel ve İnönü ise iktidara geçtikten sonra tüm vaadlerini bir kenara atıp Türkiye halklarına "Bekleyin" diyor ve emperyalizmin direktifleri doğrultusunda Kontrgerilla'yı, işkencecileri, özel timleri halkların karşısına dikiyor.

Evet, tüm demokrasi, insan hakları demagojilerine karşın DYP-SHP hükümeti de emperyalizmin hizmetindedir, 12 Eylül ve ANAP politikalarının sürdürücüsüdür. Hatta yakın döneme ilişkin politikaları ve hazırlıkları göz önüne alındığında, 12 Eylül ve ANAP dönemlerinden daha ağır bir baskı-terör rejiminin mimarları olma niyetindedirler.

Demirel ve İnönü, bu niyetlerinin kolayca gerçekleşebileceği veya sürdürdükleri bu politikalara seyirci kalacağımız türünden hayallere kesinlikle kapılmamalıdır. Devrimciler dün olduğu gibi bugün de kendilerine ve halka yönelik baskı-terör politikalarına karşı sesini çıkaracak cesarete ve her türden saldırıya karşılık verecek

güce sahiptir. Hiç kimse devrimcilerin; ikiyüzlülüğün, işbirlikçiliğin, baskı-terör-işkence ve cinayetlerin karşısında suskun kalacağını, güçsüz düşeceğini düşünmesin.

İKTİDARI DEFALARCA UYARDIK!

Devrimcileri ve halkı katledenlerin, işkencecilerin açığa çıkarılmasını, yargılanmasını istiyoruz dedik. İşkenceye, sokak infazlarına son verilmesini, kayıpların akıbetinin açıklanmasını istiyoruz dedik. Ama hiçbir gelişme olmadı, bu yönde tek bir işlem yapılmadı, halkın ve devrimcilerin bu talepleri demokrasi ve insan hakları demagojileri eşliğinde baskı-terör ve işkence ile bastırılmaya çalışıldı.

Üç ay içinde baskıcı-işkenceci yüzü gözler önüne serilen ve bu politikalarını daha da şiddetlendirme hazırlığında olan Demirel-İnönü hükümetini yeniden uyarmak ve bu konudaki duyarlılığımızı göstermek amacıyla aşağıdaki eylemler savaşçılarımızca gerçekleştirilmiştir:

3 Şubat 1992 günü:

İstanbul'da Atıf ÖDÜL (Başkomiser)
Mürüvet AKPINAR (Polis)
Salih SEVGİCAN (Polis)

Adana'da Edip SALMAN (Polis) **(*)**

İzmir'de Ahmet KAYA (Em. Polis) isimli işkenceciler ile

6 Şubat 1992 günü:

İstanbul'da İst. DGM Başsavcısı Yaşar GÜNAYDIN
Koruma Polisi Şaban CEYLAN
Makam Şoförü Halit BALTA **(**)**

Adana'da Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü basılmış **(***)** ve
Polis Özer ÖZKAYA örgütümüzce cezalandırılmıştır.

İktidarın ve destekçilerinin bugün "Terör" diye çığlık atmaları hiç bir şey ifade etmiyor, çünkü tüm Türkiye halkları biliyor ki, en büyük terörist bizzat devlettir.

Devletin verdiği silahla ve yetkiyle sokaklarda terör estiren, halkı ve devrimcileri kurşuna dizen, işkencehanelerde katleden, cesetlerini yok eden, sakat bırakan, yıllarca özgürlüklerinden mahrum eden, darağacına gönderen bu katiller sürüsü cinayetlerine, zulümlerine devam ettikleri sürece hak ettikleri cezalara çarptırılacaklardır.

İktidar ne İstanbul, Adana ve İzmir'deki işkencecileri, ne de İst.

DGM Başsavcısı Yaşar GÜNAYDIN'ı savunabilir. Çünkü hepsinin suçlarını ve neden cezalandırıldıklarını en iyi onlar biliyorlar. Tüm bu suçlar sicillerine kendileri tarafından "başarı" olarak geçirilmiş ve bu nedenle ödüllendirilmiştir. Ve bu suçları nedeniyle Halkın Adaleti tarafından yargılanıp cezalandırılmışlardır.

İstanbul'da cezalandırdığımız Başkomiser Atıf ÖDÜL, polis Salih SEVGİCAN ve polis Mürüvet AKPINAR basında da yer aldığı gibi yıllardır 1. Şubede çalışan, 1. Şube'ye düşen her devrimcinin yakından tanıdığı, hatırladığı birer işkencecidir. Keza Adana ve İzmir'de cezalandırdığımız polisler de aynı niteliklere sahip birer işkencecidir.

6 Şubat 1992 günü cezalandırdığımız İst. DGM Başsavcısı Yaşar GÜNAYDIN ise sicili oldukça kabarık, halk düşmanı bir faşisttir. 12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinin Sıkıyönetim Mahkemelerinde olsun, DGM'lerde olsun, o hep devrimcilerin-halkın karşısındadır. O, kimi zaman polisle birlikte işkence tezgahının başında "sorgu" yapmakta; kimi zaman kontrgerilla merkezlerinde halka ve devrimcilere karşı komplolar planlamakta; kimi zaman da mahkeme kürsülerinde devrimcilerin kellesini istemektedir.

Yaşar GÜNAYDIN, bu yapısıyla DGM'lerin bugünkü işlevini ve çalışma biçimini en iyi simgeleyen kişilerden biridir ve bu yüzden de İst. DGM Başsavcısı yapılmıştır. Ne Yaşar GÜNAYDIN ve Nusret DEMİRAL gibilerinin hukukçulukla bir ilgisi vardır, ne de DGM'lerin hukukla bir yakınlığı vardır. Yaşar GÜNAYDIN ve Nusret DEMİRAL'ın işi gücü işkence ve komplodan ibarettir. Bu kontrgerillacıların "yeteneklerini" en iyi sergileyebildikleri yer ise DGM'lerdir. Evet DGM'ler bugün kontrgerilla hukukunu temsil etmekte ve uygulamaktadır. DGM'ler baskı, terör, işkence ve komplolara, gözdağı-tehdit politikalarına "hukuk" kılıfı geçirmekle görevli, halkı ve devrimcileri ezmeyi, örgütlü güçleri yok etmeyi hedefleyen bir kontrgerilla kuruluşudur.

Hala DGM'lerde çalışan hakim ve savcıları yeniden uyarıyoruz; **baskı, sömürü düzenine, kontrgerillaya hizmet etmeyin. Halka ve devrimcilere karşı olan bu kurumun suçlarından arınmak istiyorsanız, orada hukuk adına yapılan işkenceleri, planlanan komploları ve bir bütün olarak DGM'lerin çalışma biçimini, davaların nasıl hazırlanıp açıldığını açıklayın ve ayrılın.** İnsanlık düşmanlarına hizmet ettiğiniz sürece Halkın Adaleti'nin şaşmaz yar-

gısına hesap vermek zorunda kalacağınızı bilmelisiniz.

DGM Başsavcısının koruma polisi Şaban CEYLAN ise daha önce defalarca yaptığımız çağrıya uymamış, bir halk düşmanını koruma, savaşçılarımızı engelleme ve onlara zarar verme girişiminde bulunma suçlarını işlemiş ve bu yüzden cezalandırılmıştır!

Burada bir kez daha tüm polislere çağrıda bulunuyoruz: Halka ve devrimcilere zarar vermekten kaçının, işkence ve cinayet suçlarına katılmayın, bu suçları işleyenleri, emir verenleri korumayın, muhafızlığını yapmayın, birlikte gezmeyin.

Ve bugün **"Kana kan intikam"** diye slogan atan polisler!

Sizleri anlıyoruz korkuyorsunuz! Halkın Adaleti'nin er geç karşınıza çıkacağını biliyor ve bunun tedirginliğini yaşıyorsunuz. Ama yanlış yöne bağırıyorsunuz. Sizlerin kanını döken oligarşidir, sizlere işkence-katliam emrini verenlerdir, halka ve devrimcilere karşı suç işletenlerdir, 12-14 Temmuz'larda 12 devrimcinin katledilmesi emrini verenlerdir. **Ve şunu hiç unutmayın; Halkın Adaleti hiçbir suçu karşılıksız bırakmaz, hesabını mutlaka sorar. Bundan kaçamazsınız.** Ancak işlediğiniz suçları itiraf ettiğiniz, pişmanlık gösterip Halkın Adaleti'ne sığındığınız an can güvenliğiniz sağlanacaktır. Diğer yandan makam şoförü Halit BALTA direk hedefimiz olmamasına karşın, daha önceleri de tekrarladığımız uyarıları-çağrıları dikkate almamanın cezasını çekmiştir. Hiç kimsenin hak etmediği cezaya çarptırılmasını istemeyen örgütümüz, bu yönde bir çağrı yayınlamış ve herkesi halk düşmanları, işkencecileri korumamaya, onlara hizmet etmemeye, aynı yerde oturmamaya, birlikte gezmemeye, savaşçılarımızı engelleme veya yanıltma tavırlarına girmemeye çağırmıştır. Makam şoförü Halit BALTA bu çağrıya uymuş olsaydı bugün yaşıyor olacaktı.

Halit BALTA gibileri için çağrılarımızı tekrarlıyoruz; halk düşmanlarıyla, işkencecilerle birlikte olmayın, onlarla arkadaşlık etmeyin, onları korumayın, hizmet etmeyin. Savaşçılarımızın hedefi olmak istemeyen herkes bu uyarımızı dikkate almak durumundadır.

İKTİDARI YENİDEN UYARIYORUZ!..

Biz istemeye devam edeceğiz. Ve sizin hiç kimseye "Bekleyin" demeye, halkları demokrasi ve insan hakları demagojileriyle aldatmaya hakkınız yok. **Ya verirsiniz ya da biz zorla alırız.**

Yalan ve demagojilerinizle ikiyüzlülüğünüzle, emperyalizme kölece bağımlılığınızla, MGK'da aldığınız kararlarla, oluşturduğunuz baskı-terör politikalarıyla, verdiğiniz emirlerle, işkencecilere-halk düşmanlarına cesaret veren açıklama ve uygulamalarınızla dökülen tüm kanların sorumluluğu sizdedir. Bu yükü sırtınızdan atamayacak ve mutlaka hesabını vereceksiniz.

Başta Demirel ve İnönü olmak üzere tüm hükümet üyeleri, DYP-SHP yöneticileri ve milletvekillerini yeniden uyarıyoruz. Dökülen tüm kanların sorumlusu sizler ve uyguladığınız politikalardır. Bu politikanızın sonuçlarına katlanmak zorundasınız. Yalan-demagoji ve ikiyüzlü açıklamalar sizleri kurtaramayacaktır. Tek bir yolunuz var; Halkın ve devrimcilerin taleplerine kulak vermek, gerçekleri açıklamak!...

KÜRT, TÜRK VE TÜM MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKLARI!

Dört ay önce demokrasi ve insan hakları demagojileriyle oylarınızın peşine düşen Demirel ve İnönü'nün tüm maskeleri düşmüş, çirkin yüzleri açığa çıkmıştır.

İSTEMELİYİZ!

Çünkü bizim olanı istiyoruz. İşkence, sorgusuz, sualsiz infazlar, kaybolmalar sona ersin, sorumluları bulunsun; işimiz, evimiz olsun demeliyiz. İnsanca yaşamak bizim de hakkımız demeli ve istemeliyiz. Hem de en yüksek sesimizle. Sesimiz çıkmadıkça onlar isteyecekler... Aşımızı, işimizi, canımızı, oğlumuzu, kızımızı elimizden almaya devam edecekler.

İNANMAYIN!

Demokrasi ve insan hakları diye bağırmalarına inanmayın!

İnanmayın, çünkü işkenceciler yine görev başında, işkence aletleri hala eski yerlerinde.

İnanmayın, çünkü 12 Eylül generalleri ellerinin kanıyla ortada dolaşmaya devam ediyor ve iktidarın onlara dokunmaya hiç niyeti yok.

İnanmayın, çünkü işkenceyi önlemekle görevli insan hakları bakanı bile TV'de cezalandırılan işkenceciler için intikam çağrısı yapıyor.

İnanmayın "Bekleyin, vereceğiz" demelerine. Çünkü onlar halka hiçbir şey veremez. Onlar öncelikle emperyalizmin, işbirlikçi tekellerin karlarına kar katmanın yollarını aramakla ve bunun faturasını sizlere yüklemenin gerekçelerini yaratmakla meşguller.

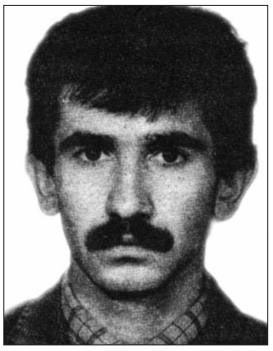
İnanmayın; isteyelim; sesimizi yükseltelim; mücadele edelim!

İSTİYORUZ VERMEZSENİZ ZORLA ALACAĞIZ!

DYP-SHP HÜKÜMETİ 12 EYLÜL GENERALLERİNİN VE
ANAP'IN MİRASINI DEVAM ETTİRİYOR!
İKTİDARIN İNSAN HAKLARI VE DEMOKRASİ MASKESİYLE
BASKI VE TERÖRÜ MEŞRULAŞTIRMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ!
İŞKENCE, KATLİAMLAR, ZULÜM VE SÖMÜRÜ DEVAM ETTİKÇE
EYLEMLERİMİZ SÜRECEKTİR!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Ali AYGÜL

* Basında İstanbul ve Adana'daki polislerin cezalandırılmasını PKK'nin üstlendiği doğrultusunda çıkan haberler polis kaynaklı ve provokasyon amaçlı haberlerdir.

Polisin ve iktidarın çaresizliğini yansıtmaktadır.

****** Polis aynı taktiği bu eylemimiz için de gündeme sokmuş ve Başsavcının öldürülmesinin THKP-C Kızılordu isimli örgütçe gerçekleştirildiğini basına açıklamıştır. THKP-C Kızılordu isminde bir örgüt yoktur, tamamen polisin uydurmasıdır.

******* Bu eylem sırasında çıkan çatışmada **bir yoldaşımız şehit düşmüştür.**

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 15 Şubat 1992 **Sayı:** 46

HAYALİ OPERASYONLAR VE POLİSLER

En büyük hayalinin İçişleri Bakanı olmak olduğunu söyleyen Mehmet Ağar, sicilinde oldukça olumsuz bir yer işgal eden İstanbul dönemini kapatırken, gider ayak prestij kurtarmak için, sicil temizlemek için yalanlarına devam ediyor.

Ataması Resmi Gazete'de yayınlanıp kesinleştiği ve hiç de görevi olmadığı halde, şaşaalı bir basın toplantısıyla İstanbul kontrgerillasının yeni bir senaryosunu piyasaya sürüyor. Açıklamaya göre M. AĞAR (ve Ünal ERKAN) İstanbul'daki hemen tüm eylemleri çözmüştür. Bunu da daha iki gün önce yakaladıkları iki kişinin sorgularına dayanarak iddia ediyorlar.

Oysa olay biraz kurcalandığında ve üzerinden biraz zaman geçtiğinde bir kez daha görülecektir ki, M. AĞAR yine yalan söylemekte; yine işkence, infaz tehditleri vb. yöntemlerle ilgisiz insanlara komplolar hazırlamakta; yine yeni infazlara, kaybolmalara, katliamlara meşruluk zemini yaratmaya çalışmaktadır. Birincisi; M. AĞAR'ın *"Yakalanan iki kişi tüm eylemleri anlattı, eylem failleri belirlendi"* açıklaması, bundan öncekiler gibi senaryodan başka bir şey değildir. Gerçek olan, sokakta rastgele alınan iki taraftarımıza işkence, infaz tehdidi vb. yöntemlerle bilgileri olmayan bazı şeylerin kabul ettirilmesidir. Bu, son dönemde emperyalizme ve oligarşiye karşı yürüttüğümüz silahlı mücadele karşısında acizliği, başarısızlığı açıkça ortaya çıkan iktidar ve İstanbul kontrgerillasının öteden beri uyguladığı bir taktiktir. İkincisi; Kadıköy'de veya başka bir yerde HİÇBİR EVİMİZ BASILMAMIŞTIR ve ELE GEÇİRİLEN HERHANGİ BİR SİLAH, DOKÜMAN vb. YOKTUR. Kısacası ÖRGÜTÜMÜZE YÖNELİK BİR OPERASYON YOKTUR, bunu yapabilecek herhangi bir belge-

bilgi vb. materyallere de sahip değillerdir.

Üçüncüsü; operasyon yapıyoruz, çok önemli bilgiler elde ettik, eylemleri çözdük, failleri belirledik vb. diyenler, eğer GERÇEKTEN BUNU BAŞARABİLMİŞLERSE AÇIKLASINLAR. Eylem faillerini, kullanılan silahları, eylem planlarını, ele geçirilen dokümanları açıklasınlar. AMA BUNU YAPAMAZLAR, ÇÜNKÜ TÜMÜ YALANDIR.

İstanbul kontrgerilla şefi M. AĞAR her gün bu türden yeni bir yalanla halk kitlelerini aldatabileceğini sanmasın. Onun asıl açıklaması gereken konular; işkencelerdir, sokak infazlarıdır, kaybolmalardır. 12 Temmuz katliamıdır, mafya ile olan karanlık ilişkileridir. M. AĞAR ve katilleri hala 12 Temmuz katliamını açıklayamıyorlar. Bu yüzden gözaltına alınan her devrimciye 12 Temmuz şehitlerini suçlayıcı ifade yazdırmaya, imzalatmaya çalışıyorlar.

M. AĞAR, İBRAHİM İLÇİ'NİN CESEDİNİ NE YAPTI?

M. AĞAR bu yöntemlerle 12 Temmuz katliamını açıklayamıyor. Tersine her yalanı onu biraz daha çıkmaza sokuyor. Son açıklamasında 12 Temmuz şehitlerine ve özellikle İBRAHİM İLÇİ yoldaşımıza yönelik suçlamaları bunun bir örneğidir.

29 (27.07.1991 tarihli) ve 30 (01.08.1991 tarihli) sayılı bültenlerimizde açıkladığımız gibi işkenceciler 12 Temmuz'da katlettikleri yoldaşlarımızın kim olduklarını dahi bilmiyordu. Kimliklerini bizim açıklamalarımızla öğrenebildiler. Ancak bu arada Nişantaşı'nda katledilen İBRAHİM İLÇİ yoldaşımızın cesedi yok edildi. Açıklamamız sonrası İ. İLÇİ'nin de katledildiğini sessiz kalarak kabullenen kontrgerillacılar, bu yoldaşımızın cesedini ortaya çıkarmadılar ve konuyla ilgili bir açıklama da yapmadılar. Bugün ise M. AĞAR, İ. İLÇİ'ye yönelik eylem suçlamaları yaparken, söylediklerileyle, onun 12 Temmuz'da öldürüldüğünü resmen kabul ediyor. O halde TEKRAR SORUYORUZ, İBRAHİM İLÇİ'NİN CESEDİ NEREDE? ONUN ÖLDÜRÜLDÜĞÜNÜ BİLEN M. AĞAR CESEDİNİ NE YAPTIKLARINI DA MUTLAKA BİLİYORDUR. Evet M. AĞAR, İBRAHİM İLÇİ'NİN CESEDİNİ NE YAPTIN? Öldürdük diyorsun, o halde yoldaşımızın cesedinin nerede olduğunu da biliyorsun!..

Dürüst ve meslek onuruna saygılı olduğunu iddia eden gazeteci-

ler, basın mensupları; 12 Temmuz sonrası *"bütün eylemler çözüldü", "failler belirlendi", "silahlar ele geçti"* gibi yanıltıcı, katliamı meşrulaştırıcı, gizleyici haber ve açıklamalarla sizleri kullanarak kamuoyunu aldatmaya çalışan M. AĞAR'ın tüm senaryoları bugün iflas etmiştir. Sizleri daha fazla kullanmasına izin vermeyin. 12 Temmuz'da M. AĞAR ve emrindeki katiller bir katliam gerçekleştirdiler. Bugün katliama gerekçe yaratamamanın çaresizliğini yaşıyorlar. Ortada bir katliam var ve bir ceset kayıp. M. AĞAR'a sormalısınız, İ. İLÇİ'nin cesedi nerede? Yine inkar edecektir, yeni yalanlar söyleyecektir. Çünkü o, tüm bu insanlık dışı suçları savunup korumak için maaş aldığı burjuva hukukuna bile aykırı olduğunu; bugün sırtını sıvazlayanın yarın kendisini terkedebileceğini; günah keçisi ilan edilip burjuva mahkemelerinde yargılanabileceğini de biliyor, şimdiden kendini sağlama almaya, her suçuna bir gerekçe yaratmaya çalışıyor. Sizler, dürüst, onurlu ve mesleğine saygılı bir gazeteci olduğunuzu iddia ediyorsanız, bu insanlık düşmanının suçlarını gizlemesine, meşrulaştırmasına yardımcı olmamalı, aksine her fırsatta sormalı, somut kanıtlar istemelisiniz.

M. AĞAR telaş içindedir, öylesine telaş içindedir ki, yakaladıkları insanların daha sorguları bile bitmeden alelacele bu türden açıklamalar yapıyor. Bunun nedeni M. AĞAR ve İstanbul kontrgerillasının acizliği, köşeye sıkışmışlığıdır. Bir yandan her geçen gün daha da belirginleşen katliamcı-işkenceci yüzünü gizleme isteği, diğer yandan iktidardaki post kavgası yüzünden kaybettiklerini yeniden elde etme çabası M. AĞAR'ı buna zorluyor. Ancak tüm yaptıklarına rağmen M. AĞAR yeni hükümetçe "gönderilmiştir". Bunu engellemenin, içişleri bakanı olma hayalini canlı tutmanın yolunun yine devrimcilere saldırmaktan geçtiğini iyi bilen M. AĞAR, bu yüzden yalanlarına devam ediyor. Son basın toplantısıyla iktidara göz kırpıyor, "ben bu işi yapıyordum" diyor, döküm çıkarıyor, istatistikler sıralıyor, utanmadan 30 devrimciyi öldürmüş olmakla, katilliğiyle övünüyor. Artık cinayetleri, katliamları başka ellerle gerçekleştirme kararında olan iktidar ise M. AĞAR'a "sen şimdilik dinlen" diyor. M. AĞAR'ı dinlendirebilir ama devrimci adalet, M. AĞAR gibilerinin peşini bırakmayacaktır. M. AĞAR ve emrindeki katiller tüm işkencelerin, katliamların, kaybolmaların, infazların ve 12 Temmuz'un bede-

lini mutlaka ödeyecektir.

TÜM POLİSLERİ YENİDEN UYARIYORUZ!..

Ülkemizdeki her polis, bilinçli veya bilinçsiz faşizme hizmet eden birer araçtır. Emperyalizmin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarını koruyan, bu uğurda işkence yapan, cinayetler işleyen, katliamlar düzenleyen polis, bu nitelikleriyle kirli işlerin adamıdır ve polise, ne iktidar sonuna kadar sahip çıkar, ne de halk nezdinde bir saygınlığa sahiptir.

Oligarşi ve iktidarları için polisin hiçbir değeri yoktur. Polis onlar için, pis işlerinde kullanıp bir kenara attığı, pisliğe bulaşmış bir sopadan başka bir şey değildir. Düzen uğruna tüm bu insanlık dışı eylemleri gerçekleştirmesi, hatta bu uğurda ölmesi oligarşiyi ve iktidarlarını zerrece ilgilendirmez. Polis ailelerinin de belirttiği gibi tüm yaşamları geçim zorluğu içinde geçer ve ölümün kırkı dolmadan lojmanlardan atılırlar. Onları bekleyen daha sefil ve daha rezil bir yaşamdır.

Bu durumlara düşmesinde birinci derecede polisin kendisi sorumludur. Çünkü iktidarların emriyle de olsa bile bile işkence, cinayet, katliam gibi insanlık suçlarını işlemektedirler. Bu suçların hiçbiri için akla ve insanlığa uygun bir gerekçe bulamazlar ve "emir kuluyuz" nitelemesi de bu suçların büyüklüğü yanında bir şeyi ifade etmez. Bu gerekçeyi ileri sürme hakları bile yoktur. Bir parça da olsa insani değer yargılarına sahip olan birinin işleyemeyeceği bu suçları işleyen polislerin devrimci adalete hesap vermesi kaçınılmazdır. Saydığımız suçları işleyen, bunları işlemeye devam eden ve bu suçları açığa çıkan her polis mutlaka cezalandırılacaktır.

Devrimci adaletten kaçmak mümkün değildir. Tüm polisler ve özellikle kontrgerilla şeflerinin emriyle sokaklarda bağırıp çağıran, "kana kan" isteyen 5-10 polis bunu iyi bilmelidir. İstedikleri kadar bağırıp çağırabilirler ama hiçbir şey kazanamazlar. Tersine daha fazla batağa saplanmaktan kurtulamayacaklardır. Düzen, onları ve hatta ailelerini bile kullanıp bir kenara atmakta bir an bile tereddüt etmeyecektir.

Nitekim dün polis ailelerini kendi amaçları doğrultusunda soka-

ğa döken M. AĞAR, bugün gösterilerde ailelerin amaçları dışında devletin polisi ve ailelerini kullanıp kullanıp sokağa attığını ortaya koyan talepleri sürmesi karşısında, hayali hedefler yaratmaya, ileri sürülen talepleri örtbas etmeye çalışmaktadır. Son basın toplantısında M. AĞAR'ın "polis aileleri lojmanlardan atılmıyor" sözleri bu çabanın ürünüdür.

Oysa bunları söyleyen polis aileleridir ve bizzat M. AĞAR'ın organize ettiği gösterilerde söylemişlerdir. Tüm Türkiye'nin ekranlarda görüp dinlediği kadınlar, çocuklar mı yalan söylüyor, M. AĞAR mı? Elbette M. AĞAR yalan söylüyor. Çünkü kullanmak istediği bu silah ters tepmiş, kendini vurmuştur. Bunu düzeltmek için de bir kere daha polisi ve ailelerini harcayıp yalancı ilan ediyor. Bu, M.AĞAR gibi kontrgerillacıların peşinden giden herkesin başına gelir. Onlara güvenmek hiçbir zaman kurtuluş olmaz.

İşkence yapan, cinayet işleyen, halka karşı suç işleyen tüm polislerin tek bir kurtuluş yolu vardır: Bu yol, faşizme hizmet etmemektir, görevden ayrılmaktır; işlediği, bildiği, tanık olduğu suçları ve bu suçların faillerini açıklamaktır. Tüm polisler kendileri ve aileleri için çok geç olmadan bu tek ve doğru kurtuluş yolunu seçmeli, devrimci adaletin affediciliğine sığınmalıdır.

POLİS EŞLERİ VE ÇOCUKLARI!...

- Eşlerinizin, babalarınızın cezalandırılmasını istemiyorsanız,

- Çocuklarınızın babasız, analarınızın dul kalmasını istemiyorsanız,

- 40 günde lojmandan atılıp sefalete itilmek istemiyorsanız, babalarınızın ve eşlerinizin, halkın ve devrimcilerin karşısında yer almamasını sağlayın; sömürücü emperyalist para babalarının düzeni için çalışan, işkence, cinayet ve katliamdan başka bir işi olmayan polislikten ayrılmasını, devrimci adalete sığınmasını sağlayın. Devrimci adalet, suçlarını açıklayıp dürüst ve namuslu bir yaşam sürdürenlere karşı affedicidir. Tüm bu insanlık dışı suçların ayıbından da, sefalet ve sahipsizlikten de ancak bu şekilde kurtulabilirsiniz.

Unutmayın ki, eşleriniz, babalarınız halka ve devrimcilere karşı suç işlemeye devam ederlerse, bu suçları kesinlikle cezasız kalma-

yacaktır. Bunun sonucunda sizlerin yoksulluk ve sefalete itilmesini istemiyoruz. Biz işkencecileri, katilleri ve bunu ısrarla sürdürenleri cezalandırıyoruz ve cezalandırmaya devam edeceğiz. Mağdur olmak istemiyorsanız, ezilmek istemiyorsanız, eşlerinize, babalarınıza doğru yolu gösterin, dürüst, namuslu, onurlu bir yaşama çağırın onları. Bir işkenceci, bir katil olarak cezalandırılmalarını ve bunun utancını belki böyle engelleyebilirsiniz.

İBRAHİM İLÇİ'Yİ KATLETTİKLERİNİ KABUL EDENLER, CESEDİNİN NEREDE OLDUĞUNU AÇIKLAMALIDIRLAR!

İŞKENCECİLER; DEVRİMCİ ADALETE SIĞINMAK TEK KURTULUŞ YOLUNUZDUR!

POLİS AİLELERİ; EŞLERİNİZİN, BABALARINIZIN İNSANLIK DIŞI SUÇLARINA ORTAK OLMAYIN, BU SUÇLARI İŞLEMEYE DEVAM ETMELERİNE İZİN VERMEYİN!...

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 23 Şubat 1992 **Sayı:** 47

İŞKENCECİ, KATİL BİR HALK DÜŞMANI: NURAL UÇURUM...

Nural UÇURUM bir işkencecidir, bir katildir, bir halk düşmanıdır. Aydın Cezaevi'nin duvarlarında onun döktüğü devrimci-yurtsever kanları hala kurumamıştır.

Biz, Nural UÇURUM'dan işlediği suçların hesabını mutlaka soracağımızı suç tarihinden itibaren açıkça ilan ettik.

Ancak ne Nural UÇURUM suçlarını itiraf edip halktan özür dilemiştir, ne de düzenin adaleti bu işkenceciyi yargılayıp cezalandırmıştır.

Nural UÇURUM suçlarını itiraf edip halktan özür dilemedi. Çünkü halka ve devrimcilere karşı suç işlemek onun için bir alışkanlık, bir kişilik sorunu haline gelmiştir. Emrine verilen üç-beş polisin kendisini koruyabileceğini, bu güvenceyle işlediği suçlara devam edebileceğini sanıyordu. Ancak Halkın Adaleti'ni hiçbir gücün engelleyemeyeceğini hesaplayamadı. Bugün felç olmuş bir halde yaralı kurtulması bir şeyi değiştirmez. Suçlarını itiraf edip halktan özür dileyene kadar Halkın Adaleti peşinde olacaktır.

Nural UÇURUM'un Aydın Cezaevi'ndeki işkence ve katliam suçları çok açık, kanıtlı-belgeli olmasına ve halkın büyük tepkisine karşın düzenin adaleti Nural UÇURUM'u yargılama yönünde bir girişimde bulunmadı, tek bir işlem yapmadı. Aksine onu korudu, Bursa Başsavcılığı'yla ödüllendirdi.

Bu düzenin adaleti Nural UÇURUM gibilerini yargılayamaz, yargılamaz. Çünkü düzenin çıkarları işkencecilerin, katillerin gözetilmesine, korunmasına bağlıdır. Bu yüzden daha çok ve daha iyi işken-

ce yapanlar, daha büyük ve sistemli katliamlar düzenleyenler ödüllendirilir, terfi ettirilir. 12 Eylül generalleri de böyle yapmıştır, ANAP hükümetleri de... Bugün DYP-SHP hükümeti de işkencecilerin, katillerin gözetilmesini, savunulmasını öncelikle görev olarak önüne koymuştur. Farklı olması beklenemezdi. Çünkü bu iktidar da, halka ve devrimcilere karşı işkence, katliam politikalarını temel almıştır. İşkencecilere, katillere ihtiyacı vardır.

"ADALET-HUKUK" ÇIĞLIKLARI ATANLAR!...

Kimi savunuyorsunuz, kimin adına konuşuyorsunuz ve ne istiyorsunuz?

Nural UÇURUM'u mu savunuyorsunuz?

Nural UÇURUM'u iktidar bile savunamıyor, suçlarını gizleyemiyor. İktidar, Nural UÇURUM'un işkencehane olarak kullandığı, devimcileri-yurtseverleri katlettiği Aydın Cezaevi'ni "İnsan Hakları Müzesi" yapma hazırlığındayken siz kimin adına konuşuyorsunuz?

Türkiye halkları adına konuşuyor olamazsınız, çünkü halklar sizler kadar gerçeklerden uzak değil. Türkiye halkları müze haline getirilecek olan Aydın Cezaevi'nin kapısına büyük harflerle "Burası Nural UÇURUM'un işkencehanesidir. Buradan geçen en büyük katil Nural UÇURUM'dur." yazısının yazılmasını istiyor. Ya siz ne istiyorsunuz? Bir daha düşünün...

Evet ne istiyorsunuz?

Hukuk ve adalet mi istiyorsunuz? Bunu, Halkın Adaleti karşısında "Adalet-Hukuk" diye çığlık atıp faşistleri, işkenceci katilleri, halk düşmanlarını savunarak yapamazsınız.

Sizler bu çığlıklarınızla bilinçli veya bilinçsiz bu düzenin adaletini istiyorsunuz. Yani rüşvetin, torpilin, paranın, yolsuzlukların, işkence ve cinayetlerin, komplo ve entrikaların belirlediği bir adaleti istiyorsunuz. Savunduğunuz Nural UÇURUM'un cübbesi böyle bir adaleti temsil ediyordu işte. Ve siz bugün bu adaleti istiyorsunuz.

Adalet, insanın en gelişmiş duygu ve değerlerine dayanır. Adalet onur demektir, eşitlik demektir, hak demektir. Uğrunda çığlıklar attığınız bu adalet faşizmin adaletidir. Onursuz ve ahlaksızdır. Bir fa-

hişenin ahlakı ve onuru bile bu düzenin adaletinden daha saygındır. Savunduğunuz bu adalet eşitsizliğin, zulmün adaletidir. Bu adalette öncelik her zaman parada ve güçtedir.

Savunduğunuz bu adalet haksızlığın adaletidir. Mahkemeler hak arayanların değil, gücünü ve sömürüsünü onaylatmak isteyenlerin başvurdukları bir yer haline gelmiştir.

Herşeyi bir kenara bırakalım; ADALET ve HUKUK diyenler siz kendiniz bu düzenin adaletine ne kadar güveniyorsunuz? Adalet ve hukuk diye bağırmadan önce bu soruyu kendinize bir kez daha sormalısınız... Cumhurbaşkanından yargı kurumlarına kadar her birimin rüşvet, yolsuzluk, işkence, katliam suçlarına karıştığı, her kurumun mafya ile içiçe geçtiği bir düzende adalet aranmaz. Tersine "Adalet" bunların adaletidir ve bu düzenin sorumluları da Halkın Adaleti karşısında savunulamaz. Bilinçli veya bilinçsiz bu düzenin adalet ve hukuku için çığlık atanlar, bunun tarihi ve siyasi sorumluluğunu da düşünmek zorundadır. Demokrat olduğunu, halktan yana aydın olduğunu iddia edenler, oligarşinin demagojik yaygaraları ve kof tehditleri karşısında paniğe kapılıp halkın ve devrimcilerin mücadelesine, Halkın Adaleti'ne saldırmaktan, karalamaktan vazgeçmelidirler. Buna devam ettikleri sürece "demokrat ve halktan yana" olma iddiaları boş bir demagoji olarak kalacaktır.

HALKIN ADALETİ İŞLEYECEKTİR...

Halklar ve toplumlar hiçbir zaman adaletsiz kalmamışlardır. Tarihin hiçbir döneminde halklar, uzun süre teslim alınarak, aşağılanarak zorbaların adaletsiz düzenlerine mahkum olmamış, kendi adalet mekanizmalarını mutlaka yaratmışlardır.

Türkiye halkları bugün de kendi kurallarıyla işleyen bir adalet mekanizmasına sahiptir. Bu, Halkın Adaleti'dir; onuru, eşitliği ve haklıyı temsil eder.

Türkiye halkları adaletsiz yaşamaya layık değildir. Bu, halk olma, ulus olma özelliklerinin inkar edilmesi demektir. Kendine yapılan her türlü zulmü, zorbalığı, haksızlığı sineye çeken bir halk, onursuz yaşıyor demektir.

Oligarşi, Türkiye halklarını her türlü baskı-terör yöntemiyle sin-

direrek onursuzluğa, kişiliksizliğe, adaletsizliğe mahkum etmek istiyor. Bunun için Halkın Adaleti'ne saldırıyor, "anarşi-terör" demagojileriyle karalamaya çalışıyor. Ancak Halkın Adaleti her koşulda işleyecektir. Ne oligarşinin kof tehdit ve demagojileri, ne de "Adalet, Hukuk, Demokrasi" çığırtkanlıkları halk düşmanlarını, işkencecileri, katilleri Halkın Adaleti'nin yargısından kurtarabilecektir.

Tüm halk düşmanlarının, işkencecilerin, katillerin ve suç ortaklarının yaşananlardan ders çıkarmasını, tek kurtuluş yollarının Halkın Adaleti'nin affediciliğine sığınmak olduğunu anlamalarını istiyoruz.

ADALET VE HUKUK, KATİLLERE, İŞKENCECİLERE TERK EDİLEMEZ, TERK ETMEYECEĞİZ!...

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Bir Başsavcı'ya daha suikast

Dev-Sol'un üstlendiği olayda, Başsavcı Uçurum yaralandı...

■ Başsavcı yaralanırken, makam şoförü ve koruma aracındaki bir polis öldü. Bir komiser, iki polis yaralandı.

KALAŞNİKOF KULLANILDI

Olay yerinde yapılan incelemede (MAP) marka otomatik silaha ait 16 adet, Kalaşnikof marka uzun namlulu silaha ait bir adet boş kovan bulundu.

Bursa Başsavcısı kısmi felç

Adalatc Bakanlığı Müsteşarı Arif Yüksel ile Aydın Başsavcısı Nural Uçurum'un ölüm olaylarının açlık grevi nedeniyle aşırı su kaybından olduğunu açıklıyorlar. Ancak görgü tanıkları ölenlerin üzerinde darp izleri gördüklerini bildiriyorlar.

ÖZGEÇMİŞ

Olayda ağır yaralanan Başsavcı Nurol Uçurum adını, Cezaevi koşullarını ve 1 Ağustos Genelgesi ile yürürlüğe konulan uygulamaları protesto için başlattıkları açlık grevinde hayatını yitiren siyasi tutuklu Hüseyin Hüsnü Eroğlu ve Mehmet Yalçınkaya'nın Aydın Cezaevine sevkleri sırasında duyurdu.

Olayı Dev-Sol örgütü üstlendi

Öte yandan olaydan sonra Bursa Hürriyet Gazetesi bürosunu arayan bir kişi "Bursa Cumhuriyet Savcısı Nural Uçurum'u halk adına Devrimci Sol olarak cezalandırdık" dedi.

ELEŞTİRİLERE HEDEF OLMUŞTU

Başsavcı, kamuoyu bir müddet gündeminde kalan açlık grevi yapan tutuklulara tuz ve şeker vermediği iddia edilerek eleştirilere hedef olmuştu. Aydın Cezaevindeki ve Bursa Cezaevindeki tutuklu ve hükümlülerin aileleri cezaevlerinde baskı uygulandığını öne sürerek bakanlığa bir çok kez suç duyurusunda bulunmuşlardı.

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 18 Mart 1992 **Sayı:** 48

GAYRETTEPE HALKLARA KARŞI BİR SUÇ ODAĞIDIR

Halklara, devrimcilere karşı katliam, işkence, cinayet suçunu işleyenlerden hesap sormaya devam ediyoruz!...

Kürt ve Türk halklarını birbirine düşman etmek isteyenlerin vurucu gücünü cezalandırmak için;

Yeni Halepçe'ler, yeni Dersim'ler yaratmak için Kürt halkına yönelik katliam yapanları uyarmak için;

Kürt ve Türk halklarının kardeşlik duygularının ve birlikte mücadele anlayışının yok edilemeyeceğini ve oligarşinin bu yöndeki çabalarını boşa çıkaracağımızı göstermek için;

Halklara karşı yapılan katliamların, işkencelerin ve zulmün karşılıksız kalmayacağını göstermek için;

12 Temmuz'da katledilen yoldaşlarımızın ve diğer devrimci-yurtsever şehitlerin akıtılan kanlarını yerde bırakmamak için;

İşkencecileri, katilleri, kontrgerillacıları beyninden vurduk. **Gayrettepe 1. Şube binasını bombaladık**.

Gayrettepe'deki 1. Şube binası salt işkence ve cinayet merkezi değil, aynı zamanda halklara ve devrimcilere karşı saldırı, katliam, baskı, terör planlarının yapıldığı, yönetildiği ve uygulandığı bir kontrgerilla merkezidir. Her sınıf ve tabakadan İstanbul halkının ekonomik-demokratik-siyasal hak talepleri, hak ve özgürlük mücadeleleri burada yapılan planlamalarla ve işbölümüyle bastırılmaya, ezilmeye çalışılır.

İşi yavaşlatan, direnişe geçen, greve çıkan işçilerin nasıl bastırılacağı bu binadaki beyin takımı tarafından planlanır ve saldırı emri buradan çıkar.

Sendika kurmak isteyen memurun nasıl sindirileceğini, kurulan sendikaların nasıl kapatılıp dağıtılacağını belirlemek ve uygulamak yine buradaki kontrgerillacıların önemli görevlerindendir.

Çoluğunu çocuğunu kapalı bir yerde yatırmak, başını sokacak bir ev sahibi olmak isteyen yoksul gecekondu halkına karşı saldırılar da buradan planlanır. YÖK'e karşı çıkan, gerici-faşist eğitim, öğretim sistemini değiştirmek isteyen, halktan yana olmayı, insana yaraşır bir düzen için sesini çıkarmayı yaşam biçimi olarak benimseyen gençliğe karşı saldırıların kaynağı da burasıdır.

Evet. Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü'nde üstlenen Terörle Mücadele Dairesi, kontrgerillacıların, işkencecilerin, katillerin merkezidir. Onlarca devrimci bu binanın bodrumlarında, hücrelerinde işkenceyle öldürülmüş, kurşuna dizilmiştir.

Bu bina halklara ve devrimcilere karşı katliamların merkezidir. 1 Mayıs 1977 Katliamı'nın beyin takımı ve meydandaki halka kurşun sıkan caniler bu binadan çıkmışlardır. 16 Mart Katliamı bu binada üstlenen kontrgerillacılarla, sivil faşistlerin birlikte planlayıp uyguladıkları bir saldırıdır. Bu bina tüm faşist rejimlerde olduğu gibi ülkemizde de siyasi polisin gücünü, rejimin halka karşı tutumunu, işkenceyi, cinayeti, entrika ve komployu simgeler. Faşizmin temel ve en güçlü kurumu olan siyasi polis bugün bizzat kontrgerillanın kendisidir. Mevcut yasa ve hukuk sisteminin onlar için hiçbir bağlayıcılığı ve geçerliliği yoktur. Onlar için geçerli tek yasa, halklara karşı yürüttükleri kirli savaşın temeli olan "ez ve yok et" kuralıdır. Yani işkence, infaz ve katliamdır.

Savaşçılarımızın bu eylemi halklara ve devrimcilere karşı uygulanan işkence, infaz ve katliam politikalarına, kontrgerilla hukukuna ve adaletine bir cevaptır. Halkın Adaleti'nin ve hukukunun bir cevabıdır. Kontrgerillanın işkence, infaz ve katliamlarına karşı Halkın Adaleti'ni uygulamaya devam edeceğiz. Tuzaklama, bombalama, pusu eylemlerimiz devam edecektir. Onları eylemlerimiz, silahlarımız karşısında koruyacak bir güç yoktur, kalmamıştır. Geçen yıl 12 Temmuz sonrası ağustos ayında Tarabya'da bir evde hazırladığımız tuzaklamadan şans eseri kurtulmaları (4 Eylül 1991 tarihli bir kısım gazetelerde bu olay yer aldı) veya bazı pusularımızdan yaralı kurtulmaları bir şeyi değiştirmeyecektir. Dün Tarabya'da şans eseri kurtulanları bugün üslerinde yakaladık. Bugün Gayrettepe'de kurtulan katil ve işkencecileri, yarın başka bir eylemimizde mutlaka yakalayacağız. Nereye giderlerle gitsinler Halkın Adaleti'nden kurtulamayacaklar.

İKTİDAR HALKLARA, DEVRİMCİLERE KARŞI İŞKENCE-KATLİAM POLİTİKASINDAN VAZGEÇMELİDİR...

Halkların, devrimcilerin örgütsüzlüğünden, güçsüzlüğünden yararlanarak Türkiye'yi bir aşiret beyi, bir çiftlik ağası gibi yönetmek, iktidarlar için bir alışkanlık haline gelmiştir. Bütün bir ülkeyi kendi mülkleri, halkları, tebaları olarak gören 12 Eylül generalleri de, Türkiye'yi kendi çiftliği olarak gören ÖZAL iktidarları da bu ülkenin her türlü zenginliğini emperyalizme satmış, halkların en kutsal değerlerini, hak ve özgürlüklerini ayaklar altına almış, kimliksiz, kültürsüz apolitik bir sürü yaratmaya çalışmışlardır. İşkence ve katliam politikalarıyla halklar sindirilmeye, kölece bir yaşama razı edilmeye çalışılmıştır. 12 Eylül generallerinin ve ÖZAL-ANAP iktidarlarının mirasçısı olan DYP-SHP hükümeti de bugün bu politikaları devam ettirmekte, ülkeyi bir çiftlik gibi yönetmeye çalışmakta, bunun için işkencecileri, katilleri, kontrgerillacıları halkın üzerine sürmekte, halkları birbirine düşman ederek hak ve özgürlük mücadelesini, kimlik mücadelesini, bir bütün olarak devrimci mücadeleyi sindirmeye çalışmaktadır.

ÖZAL-ANAP iktidarlarına söylediğimizi DYP-SHP iktidarına da tekrarlıyoruz. Bu ülke sizin çiftliğiniz değildir. Bu ülkeyi istediğiniz gibi yönetemeyeceksiniz. Bu ülke halklarını istediğiniz gibi bölüp parçalayamayacaksınız, halkların kardeşliğini ve birlikte mücadelesini bozup engelleyemeyeceksiniz. Ülkenin zenginliklerini istediğiniz gibi alıp satamayacaksınız, halkların en temel değerlerini, hak ve özgürlüklerini, ayaklar altına alamayacaksınız. Buna izin vermeyeceğiz, attığınız her adımın karşılığını ödemek zorunda kalacaksınız.

Bu ülke Kürt, Türk ve tüm milliyetlerden Türkiye halklarınındır. Bu ülke ezilen, sömürülen, emeğiyle, alın teriyle yaşayan emekçi halklarındır. Bu ülke işçi, köylü, memur, küçük esnaf olarak emperyalizmin ve işbirlikçilerinin yükünü çekmek zorunda bırakılan yoksul halklarındır. Sahipsiz değildir. Halkları bölme, birbirine düşman etme, halklar arasında çatışma çıkarma politikalarınız hiçbir şekilde başarıya ulaşamayacaktır. Yeni Dersim'ler, yeni Halepçe'ler yaratamayacaksınız. Halkların kardeşliği ve ortak çıkarları uğruna yürüttükleri mücadelesi bunu engelleyecektir.

Karşınızda her istediğinizi itirazsız yapan, her yaptığınızı sineye çeken bir halk bulamayacaksınız. Direnen, hak ve özgürlüklerini elde

etmenin yolunun birlikte mücadelede olduğunu bilen ve bu güçle her geçen gün biraz daha kararlı ve ısrarlı bir biçimde karşınıza dikilen bir halk bulacaksınız. Karşınızda Türkiye halklarını bulacaksınız.

Karşınızda can derdine düşmüş, kendini korumaya çalışan, yaşamak ve konuşmak için icazet bekleyen devrimciler yok. Bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesini sonuna kadar sürdürmeye kararlı, zaferinden emin ve bu uğurda yüzlerce şehit vermiş devrimci bir hareket var ve halklara karşı işlediğiniz her suçun karşılığını ödemek zorundasınız.

SUÇLUSUNUZ...

DEMİREL ve diğer hükümet üyeleri SUÇLUSUNUZ!...

Her türlü demagojiyle halklardan aldığınız oyları kurşuna, bombaya çevirip halklara zulüm etmek, katliamlar düzenlemek suçlarını işliyorsunuz. Halkları birbirine düşman etmek için, halklar arasında çatışmalar çıkarmak için provokasyonlara ve demagojilere başvuruyorsunuz. Ülkeyi çiftliğiniz gibi yönetmeye çalışıyorsunuz.

Bu suçlarınızın karşılıksız kalacağını sanmayın. Hiçbir güvenlik önlemi sizleri Halkın Adaleti'nden kurtaramaz. Bunu ÖZAL çok yakından gördü, yaşadı. ÖZAL'ların meşhur düğünlerinde otele yerleştirdiğimiz bombaları patlatmadık. Çünkü gereksiz can kaybını istemiyorduk. Ancak konuyla ilgili 27.4.1991 tarihli ve 21 sayılı Haber Bülteni'mizde de belirttiğimiz gibi o gün uyarıda bulunup bombaları patlatmamamız, *"Yarın da aynı şekilde hareket edeceğimiz anlamına gelmiyor. İktidar, devrimcilere ve halka terör estirmeye, kan dökmeye devam ederse, işkence ve katliamlardan vazgeçmezse bizim cevabımız da değişecektir."*

Söylediklerimiz bugün de geçerlidir. İktidar, halklara yönelik bölücü politikalarından, katliam hazırlıklarından vazgeçmeli, işkence katliam politikalarının, bölücülüğün çözüm olmadığını görmelidir. 1920'lerden beri hiçbir iktidar baskı, terör, işkence, katliam politikalarıyla, halklar arası düşmanlığı amaçlayan kışkırtmalarla bir yere varamamıştır. Bu iktidarda bir yere varamayacaktır.

İktidar, bu politikalarda ve kışkırtmalarda, provokasyonlarda ısrar ettiği sürece elde edeceği tek sonuç kendi çıkmazlarının daha da derinleşmesi, halkların birlikteliğinin daha da güçlenmesi ve ortak mücadelelerinin daha da gelişmesi olacaktır. Halkları birbirine

düşman etmeyi amaçlayan provokasyon ve kışkırtmalar devam ettikçe, yeni Dersim'ler, yeni Halepçe'ler yaratma hazırlıkları sürdürüldükçe, işkence-baskı, terör, kontrgerilla yöntemleri terk edilmedikçe, katiller, işkenceciler, halk düşmanları korunmaya devam edildikçe, bu politika ve uygulamaların sorumlularını ve işkencecileri, katilleri cezalandırmaya devam edeceğiz.

Halkın adaletini uyguluyoruz diye, işkencecileri, katilleri cezalandırıyoruz diye bize "terörist" diyenler;

Hükümet üyeleri, düzen savunucuları, generaller, polis şefleri "aydın"lar, "hümanistler", vb vb... Bize "terörist" diye bağırmaya devam edin!.. Sesinizi daha da yükseltin, demeçler verin, yazılar yazın. Boş durmayın, işkencecileri, katilleri savunma, koruma suçuna devam ettiğinizi tüm dünyaya gösterin. Devrimci Adalet karşısında işkencecileri, katilleri, halk düşmanlarını savunanlar olarak adınızı tarihe geçirin. Başka da birşey kazanamayacaksınız, çünkü biz işkencecileri, katilleri, halk düşmanlarını ve bunlara emir verenleri cezalandırmaya, yani bu "terörist"liğe devam edeceğiz. Siz ise bu insanlık dışı suçları ve suçlularını korumanın, savunmanın cezai ve siyasi sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalacağınızı unutmayın!..

İşkence ve katliam politikalarının sorumluları, halkları birbirine düşman etmeye çalışanlar, yeni Dersim'ler, yeni Halepçe'lerin hazırlığını yapanlar, bu politikalara onay verenler, destekleyenler ve bu politikaların fiili uygulayıcıları, işkenceciler, katiller, kontrgerillacılar;

Önünüzde iki yol var: Bu politikalardan, onay ve destek vermekten vazgeçmek ve halka karşı işlediğiniz tüm bu suçları itiraf edip halktan özür dilemek birinci yoldur. Ve biz bunu tercih etmenizi istiyoruz.

Birinci yolu seçmiyorsanız kendinizi daha fazla koruyun... Her gün, her saat, her dakika, mahallenizi, sokağınızı, evinizi, işyerinizi çok dikkatli kontrol edin; yatağınızın altına bakın, otonuzun altına yatın, demir kapılar yaptırın, her tarafınızı alarm sistemiyle donatın... Kısacası ne mümkünse yapın. Çünkü birinci yolu seçmediğiniz takdirde Halkın Adaleti'yle karşılaşmak, hesap vermek zorundasınız. Bu karşılaşmayı, hesaplaşmayı belki bir süre erteleyebilir, geciktirebilirsiniz. Ama bundan kurtulamazsınız. Bütün önlemlerinize rağmen Halkın Adaleti size uzanacak küçük de olsa bir gedik bulacaktır. Çünkü *"Eğer istersek yatak odalarınızın içine de gi-*

reriz. Çünkü biz halka dayanıyor, gücümüzü halktan alıyoruz. Onun sınırsız olanaklarından yararlanıyoruz".

Evet, 27.4.1991 tarihli ve 21 sayılı Haber Bülteni'mizde söylediğimiz bu sözleri gerçekleştirebilme gücümüzden kimsenin kuşkusu olmasın. Kontrgerillacıların ve işkencecilerin üssü Gayrettepe'ye girdiğimiz gibi yatak odalarınıza da, en güvendiğiniz yerlere de gireriz. Tuzaklamalarımızla, pusularımızla, patlayan ve "patlamayan" bombalarımızla, silahlarımızla ve şaşmayan "Adalet"imizle halklara ve devrimcilere karşı işlenen suçların hesabını sormaya devam edeceğiz.

YENİ DERSİMLERE, YENİ HALEPÇELERE İZİN VERMEYECEĞİZ!..
HALKLAR ARASI DÜŞMANLIK YARATILMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ!
HALKLARIN BİRBİRİNE KIRDIRILMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ!..
İŞKENCE, KATLİAM VE KONTRGERİLLA YÖNTEMLERİNİ BOŞA ÇIKARTACAĞIZ!..

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Bomba şoku!

✓ Nevruz gerilimi yaşanırken dün sabah İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nü ha
beye çeviren patlamalar, panik yarattı. 2 polisimiz şehit oldu. 16 yaralı var.

Emniyet Müdürlüğü'nde
BOMBALAR PATLADI

● İstanbul Emniyet Müdürlüğü binasında meydana gelen ve önemli hasar meydana getiren bomba infilaki, bir anda halk arasında yayıldı ve büyük telaş yarattı. İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, olaydan kısa süre sonra yaptığı açıklamada, patlamanın, ele geçirilmiş bombaların imhası sırasında meydana geldiğini açıkladı.

TÜM Türkiye'de "Nevroz alarmı" yaşanırken, dün sabah İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün Gayrettepe'deki binasında meydana gelen büyük patlama, "Şok" etkisi yarattı. İstanbul'un geniş bölümünden duyulan ilk patlamayı peşpeşe küçük patlamalar izledi. İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, olayın hemen ardından Emniyet Müdürlüğü bomba imha bölümünde bir hom... patl... önlemler aldı.

Hacı Akpınar, Osman Koçpınar, Mehmet Satır, Feridun Akgündür, Mustafa İbik, Şaban Şahin, Zeki Doğan, Haldun Dinsel, Mehmet Şahin, Yusuf Korkut, Mustafa Dogan, İsmet Kasap.

BAKANIN AÇIKLAMASI

yor. Çöken binanın da enk... kaldırılıyor."
Sezgin, bir gazetecinin, "... kırköy'de bir olayın oldu... dan söz ediliyor, böyle bi... var mı?" şeklindeki soru... "Hayır, hayır. Size gele... berler gibi, bir benzinlikte... yok. (Benzinlikte patlama ...

KORKUNÇ İNFİLAK VE ŞEHİTLERİMİZ Gayrettepe ... vam eden ... imha bölümünden başladığı öğrenildi. Patlamalar sırasında polis me... Orhan hayatlarını kaybederken, Siyasi Şube'nin bulunduğu beş katl... yanındaki, Emniyet Müdürlüğü'nün 12 katlı binasında ise camlar kı... meydana geldiği binanın arkasında benzin deposu bulunması neden...

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 1 Nisan 1992 **Sayı:** 49

FAŞİZME KARŞI HALKIN ŞİDDETİ MEŞRUDUR!..

Oligarşi Kürdistan topraklarında terör estiriyor; Kürdistan'ın şehir ve kasabaları tank ve top ateşi altında. Sokaklar, meydanlar rasgele ateş açan panzerlerin-kariyerlerin siren sesleriyle çınlıyor.

Yüzyıllardır baskı, terör, işkence ve katliamlarla köleliğe, yok oluşa mahkum edilen Kürt halkı, "yeter" dediği için, "ben buradayım, ölmedim ve ölmeyeceğim" diye kimliğini ve kurtuluş özlemini haykırdığı için stadyumlara dolduruluyor, evlerine hapsediliyor, çatılarında jetler uçuruluyor, evleri bombalanıyor, yakılıyor, yıkılıyor, talan ediliyor.

Bu bir savaş ilanıdır; bu, faşizmin bütün Türkiye halklarına açtığı savaşın bir parçasıdır.

Faşizmin aylardır hazırlığını yaptığı halklara karşı topyekün saldırısı '92 Newrozu'yla başlamıştır. Kürdistan'da başlayan saldırılar tüm Türkiye halklarına yöneliktir ve Türkiye halklarının devrimci mücadelesini kanla-terörle bastırmayı amaçlamaktadır.

"Güvenlik güçleri" denilen polis, ordu, jandarma "kana kan intikam" anlayışıyla birer infaz mangası haline gelmiştir. Katliamlar, sorgusuz-sualsiz sokak infazları, kaybedilen, kurşuna dizilen, işkencede öldürülen insanlar, bu devletin güvenlik ve adaletinin simgesidir artık. Halka karşı açılan bu savaşı kontrgerilla yürütüyor, güvenlik ve adalet, kontrgerillanın kendisidir artık.

Halklara karşı yürütülen bu savaşın başkomutanları ise Demirel'dir, İnönü'dür, Özal'dır.

DYP-SHP HÜKÜMETİ REFORMCU VEYA DEMOKRAT DEĞİL, OLİGARŞİNİN HALKLARA KARŞI SAVAŞ HÜKÜMETİDİR.

Demirel ve İnönü "insan hakları", "demokrasi" demagojileriyle varabilecekleri en son noktaya varmışlardır. Bu demagojilerle gide-

bilecekleri bir yer, savunabilecekleri bir uygulama kalmamıştır. Halkların devrimci mücadelesi bu demagojilerini iflas ettirmiş, ellerinden almıştır.

Bu noktada Demirel mi, İnönü mü demokrat tartışmaları bitmiş, bir mizah konusu haline gelmiştir. Düne kadar bu tartışmayı eyyamcı bir çığırtkanlıkla sürdüren "aydınlarımız", hatta solcu, devrimci geçinenlerimiz, bu pespaye, gerçeklerden, tarihten, sınıflar mücadelesinden kopuk tahlilleriyle başbaşa kalmışlardır.

Her gerçeği deneyle öğrenmeyi alışkanlık haline getirenler kendilerini sorgulamalı, gerçek yerlerinin nerede olduğunu bir kere daha düşünmelidirler. Devrimcilerin ve halkın mı, yoksa oligarşinin mi yanındalar?

Bu gerçekleri halkların kanı döküldükten, insanlarımız katledildikten sonra öğrenmek, araştırma, düşünme, somut üzerinde yorum yapma, halkları aydınlatma, öncüsü olma ve yönetme görevleriyle yükümlü insanların özelliği olamaz. Bu kadar çok yanılan, bu kadar çok aldatılanlar, düşünceleriyle değil, duygularıyla, korkularıyla hareket ediyorlardır. Onlar hep burjuva partilerin, emperyalistlerin dolaylı ya da dolaysız yönlendirmesi altında olmuşlardır. Halklara, devrimcilere, halkların devrimci yaratıcılığına ve dönüştürücülüğüne, asıl olarak da kendilerine güvenmezler, inançsızdırlar. Onlar için değerli olan tek şey kendi saplantıları, tatminleri ve çıkarlarıdır. Gerçekte bunların en keskinleri bile devrimi istemezler, devrimci halk iktidarını kabullenmezler. Kısmen yumuşatılmış, biraz sosyalleştirilmiş bir kapitalizm özlemlerinin, hayallerinin son sınırıdır.

Ne gerekçeyle olursa olsun Türkiye halklarını burjuva partilerinin peşine takanlar; Demirel, İnönü gibilerinin "demokrat"lığını tartışma konusu yapanlar halkların dökülen kanında sorumluluk sahibidirler. Bu konuda ahkam kesenler, sorumluluklarını-suçlarını kabul etmeyip "terör" edebiyatı yapanlar; faşizmin ideolojik-siyasi propaganda mekanizmasının aletidirler, halkların katledilmesi suçuna ortaktırlar ve devrimciler tarafından bu suçlarına göre değerlendirileceklerdir.

HALKLARIN ZULME VE SÖMÜRÜYE KARŞI "DİRENME HAKKI" TERÖR DEĞİLDİR...

Düne kadar Türkiye halklarının düzene karşı yükselen tepkilerini nötralize etmek için, halkları düzen içi tercihlere zorlamak için DYP ve SHP eliyle "insan hakları", "demokrasi" demagojilerini öne çı-

karan oligarşi, bu demagojilerin iflas ettiği noktada halklara karşı yürüttüğü açık savaşı "terör" demagojileriyle maskelemeye, kendi terörüne bu demagojiyle meşru zemin oluşturmaya çalışmaktadır.

Ezilen, sömürülen, baskı altında tutulan, haksızlığa uğrayan her halk sömürü ve zulüm düzenlerine karşı direnme hakkına sahiptir. Bu tarihsel, sınıfsal haklılıktan kaynaklanır ve zulme karşı silahlanmayı da, zulüm düzenini yıkmayı da, baskı ve terör altında tutulmadan, sömürülmeden, köleliğe mahkum edilmeden yaşayacağı yeni bir düzeni kurmayı da içerir.

Bugün faşizmin tüm iletişim araçlarını (basın, TV. vb.) yanına alarak mahkum etmeye, "terör" olarak göstermeye çalıştığı, işte halkların bu meşru direnme haklarıdır.

Polisiyle, ordusuyla, jandarmasıyla, kontrgerillasıyla, tankıyla, topuyla, işkencesiyle, katiller sürüsüyle, DGM'leriyle en küçük bir talebi, hak ve özgürlük mücadelesini kanla-terörle bastıran bu sömürü zulüm düzeni karşısında Kürt, Türk her milliyetten emekçi halkların direnme hakkı vardır. Bu hak silahlanmayı da, şiddet kullanmayı da, bu sömürü-baskı düzenini yıkıp bağımsız, demokratik ve sosyalist bir ülke yaratmayı da içerir.

Türkiye halkları ve devrimciler faşizmin bu terör demagojilerini boşa çıkaracaktır. Halklar, siyasi, ekonomik ve sosyal açılardan haklıdırlar ve bu haklılıklarını, taleplerini elde ederek, özlemlerini gerçekleştirerek kanıtlayacaklardır. Bunun tek yolu mücadeledir ve bu mücadele şiddeti ve de her türlü yöntemi içermek zorundadır. Şiddet ancak şiddetle etkisiz kılınabilir, savaş ilanına karşı savaşmaktan başka bir yol yoktur. Savaşmak ve kazanmak zorundayız. Faşizmin tüm demagojileri haklı ve doğru bir mücadele çizgisiyle boşa çıkarılacaktır...

TÜRKİYE'NİN MUSSOLİNİ TAKLİTLERİ BOŞUNA BÖBÜRLENİYOR

Bugün başbakanından valilerine, faşist generallerinden işkenceci polis şeflerine kadar oligarşinin tüm sözcüleri faşist Mussolini'yi, Hitler'i, Pinochet'i bile geride bırakan mağrur havalarda zafer çığlıkları atıyorlar. Halklara karşı uyguladıkları baskı ve terörün, gerçekleştirdikleri katliamların mağrurluğudur bu...

İşte Türkiye gerçeği budur. Türkiye'nin rejimi budur, yönetim anlayışı budur. Dün 12 Eylül generalleri, ANAP iktidarları, bugün

ise DYP-SHP koalisyonu hemen hemen aynı sözcüklerle, aynı gerekçelerle halklara karşı saldırı, katliam politikalarını uyguluyorlar, savunuyorlar ve bununla övünüyorlar. Halk düşmanlığı onlar için bir payedir. Birbirleriyle yarışıyorlar, "ben daha iyi yaptım, yapıyorum" rekabetini tüm dünyanın, Türkiye'nin önünde yapıyorlar, hem de üstünlüğü kaptırmamanın telaşıyla...

Bu, faşist devletin işlerlik biçimidir, sürekliliğidir. Bu, sözleri, vaatleri ne olursa olsun bu düzeni savunan tüm burjuva partilerinin girmek zorunda olduğu bir çemberdir. Bu çemberde tek bir görev vardır, o da faşist devlet mekanizmasının halka karşı politikalarını uygulamak ve sürekliliğini sağlamak...

Bu, faşizmi kavrayamayanların, bir devlet biçimi olduğunu anlayamayanların, bu düzeni burjuva partilerinin sözlerine ve vaatlerine göre değerlendirenlerin ders çıkarması gereken bir manzaradır.

Halkları-devrimcileri katletme politikalarını oluşturan ve uygulayan "muzaffer" komutanlar hızlarını alamayıp halka ve devrimcilere silah bırakma, teslim olma çağrıları yapıyorlar.

Silah bırakmak, teslim olmak, emperyalizmin, faşizmin işbirlikçisi olmaktır; kapitalizmin sömürüsüne, ahlaksızlığına, çürümüşlüğüne ortak olmak demektir. Bu; halklara, devrime ihanettir ve suçtur.

Hiçbir devrimci-yurtsever bu ihanet suçunu işlemeyecektir. Alacağınız tek cevap, daha büyük, daha güçlü, daha kapsamlı eylemlerimiz olacaktır.

Ve siz "muzaffer" komutanlar; boşuna böbürleniyor, zafer çığlıkları atıyorsunuz. 18.03.1992 tarihli 48 sayılı Haber Bültenimizde belirttiğimiz gibi, *"hiçbir iktidar baskı, terör, işkence, katliam politikalarıyla.... bir yere varamamıştır".* Siz de bir şey elde edemeyeceksiniz. Bir kaç kasabada, şehirde jet uçurmakla, halkı topa tutmakla, evlerine hapsetmekle zafer kazandığınızı sanmayın. Yenilen siz olacaksınız. Teslim olması gereken sizlersiniz ve bir şeye ihanet etmiş de olmayacaksınız. Çünkü şu anda bulunduğunuz saflarda ihanet edebilecek bir değer de yok. Bulunduğunuz yer her şeyiyle çürümüş, kokuyor. Teslim olmakla bu çürümüşlükten, kokuşmuşluktan kurtulacaksınız.

EYLEMLERİMİZ HALKIMIZI KATLEDENLERE KARŞIDIR...

18. 03.1992 tarihli, 48 sayılı bültenimizde halklara yönelik kat-

liam politikalarıyla bir yere varılamayacağını belirtmiş ve iktidarı uyarmıştık. Bu politikalardan vazgeçilmediği taktirde tavrımızın ne olacağı açıktı: *"Bu politika ve uygulamaların sorumlularını ve işkencecileri, katilleri cezalandırmaya devam edeceğiz"* demiştik yine aynı bültenimizde.

Halklara karşı savaş ilan edildi, Türkiye bir savaş alanına çevrildi. Buna sessiz kalamazdık. Bu politikalar ve katliamlar karşısında aşağıdaki eylemler savaşçılarımız tarafından gerçekleştirilmiştir.

20 Mart 1992 tarihinde;

İzmir Buca'da

Devrimcilere ve halklara yönelik politikaların önemli bir merkezi olan, işkenceci-katillerin yuvası Terörle Mücadele Dairesi'ne ait bir ekip otosu savaşçılarımızca pusuya düşürülmüş, imha edilen ekip otosunda bulunan işkencecilerden Başkomiser Şakir ÖZGAN ve polis memuru Süleyman ERÇİN ölmüş, otodaki diğer işkenceci Ahmet Ali SOLAK da ağır yaralanmıştır. Savaşçılarımızca imha edilen bu ekibin bizler açısından önemli bir yeri vardır. 9 Nisan 1991 gecesi iki SDB üyemiz, kaldıkları eve baskın düzenleyen İzmir Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü Operasyon Ekipler Amirliği'nin komutasındaki katiller sürüsü tarafından katledildiler. Olcay UZUN ve Faruk BAYRAKÇI yoldaşlarımızı katledenlerin başında Operasyon Ekipler Amiri olan Başkomiser Şakir ÖZGAN vardı, Süleyman ERÇİN ve A. Ali SOLAK da aynı ekibin içinde yer alan katillerden ikisiydi. Olcay ve Faruk yoldaşlara karşı görevlerimiz henüz bitmedi.

22 Mart 1992 tarihinde;

İstanbul'da

Karaköy ve Örnektepe karakolları bombalanmıştır.

İzmir'de

Karşıyaka Kaymakamlığı ve Örnekköy polis karakollarına patlayıcı atılmıştır.

Bursa'da

Bursa Valiliği, Orhangazi Kaymakamlığı ve Çarşı polis karakolu bombalanmıştır.

Adana'da

İstasyon Karakolu ile Bağlar Karakolu'na patlayıcı konulmuştur.

23 Mart 1992 tarihinde;

İstanbul'da

Fatih/Çarşamba Polis Karakolu'na yapılan roket atışı bir hata sonucu yandaki daireye isabet etmiştir, istenmeyen bu durumdan dolayı üzgünüz ve dairede oturanlardan özür dileriz. Can kaybının olmaması sevindiricidir.

Adana'da

Emniyet Müdürlüğü Teftiş Kurulu Bölge Müdürlüğü bombalanmıştır.

İzmir'de

Ufuk Mahallesi polis karakolu savaşçılarımızca taranmış, 3 polis çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

Bursa'da

Şehit Şerafettin Yılmaz Karakolu savaşçılarımız tarafından taranıp bombalanmış, o sırada karakolun sokağında bulunan ekiple de çatışmaya girilmiş ve toplam üç polis yaralanmıştır. Polisin olay sonrası yaptığı *"2 militan yaralı ve silahlarıyla yakalandı"* açıklamasının ise gerçekle hiçbir ilgisi yoktur. Polis her zaman olduğu gibi çatışmanın paniği ile halktan insanları vurmuş ve kamuoyunu aldatmaya çalışmaktadır. Eylemde yaralanan veya yakalanan hiçbir savaşçımız olmadığı gibi herhangi bir silah kaybımız da yoktur. Polisin yaralı militan dediği insanlar kesinlikle olayla ilgisiz halktan insanlardır.

24 Mart 1992 tarihinde;

İstanbul'da

Yenibosna'da savaşçılarımız bir ekip otosunu taramış ve iki polisi yaralamışlardır.

24 Mart 1992 tarihinde;

İstanbul'da

Zincirlikuyu'da 35 MİT mensubunu taşıyan bir servis otobüsüne düzenlediğimiz saldırıda otobüsteki MİT mensup-

larından Binbaşı Adnan GÜRSÜER ile Mevlüt YILMAZ ölmüş, 7 MİT mensubu da yaralanmıştır. Bugüne dek kapalı kapılar ardında halka ve devrimcilere yönelik her saldırının planlamasını, organizasyonunu sağlayan ve tüm bu faaliyetlerini büyük bir gizlilikle yürütmeye çalışan MİT bundan sonra daha sık ve güçlü darbelerimize maruz kalacaktır. Binalarını, araçlarını, kimliklerini gizlemeleri hiçbir şey ifade etmiyor. Tüm mizansenlerini, kamuflajlarını bozup onları ortaya çıkaracak ve cezalandıracak gücümüz vardır. Nitekim son olarak hedeflediğimiz otobüsün DSİ'ye ait görünmesi ve üzerinde DSİ yazısının bulunması da sivil ve sıradan vatandaş memur havalarında gidip gelmeleri de onları devrimci adaletin elinden alamamıştır. Bundan sonra da binalarının kapılarına istedikleri kadar ilgisiz tabelaları assınlar, görünümü sağlasınlar, halk düşmanlarının merkezlerini, üslerini, irtibat noktalarını saptayacağız. Arabalarının plakalarını değiştirmeleri, yollarını değiştirmeleri de onları kurtaramayacaktır. Şu veya bu şekilde halkın içinde yaşamak zorundalar ve orada örgütlü gücümüzle biz varız. Kimliklerini gizlemeleri, kendilerini herkesten soyutlamaları hiçbir şekilde onları kurtaramayacaktır.

25 Mart 1992 tarihinde;

Adana'da

Savaşçılarımızın evini ve otosunu tespit ettikleri Adana Emniyeti Şube müdürlerinden Erdoğan ÇITAK arabasıyla sıkıştırılmış ancak ağır yaralanarak kurtulmuştur. Aynı olayda E. ÇITAK'ın koruma ve şoförlük görevini yapan Hayri BÜYÜKDOĞAN isimli polis ise ölmüştür.

Ankara'da

Tuzluçayır'da sokaklarda terör estiren, haraç toplayan ekip arabalarından birinin elemanları bir kahvehanede savaşçılarımız tarafından kıstırılmış, Yüksel ASLAN isimli polis ölmüş, ekibin diğer 3 elemanı ise yaralanmıştır. Bu sıradan bir ekip değil, bölgede, çevrede muhbir, ajan faaliyetlerini örgütleyen, takip vs. faaliyetlerde bulunan "Sivil Araştırma Ekipleri"nden biridir.

EYLEMLERİMİZ DAHA YAYGIN VE GÜÇLÜ BİR ŞEKİLDE SÜRECEKTİR...

Oligarşinin halklara ve devrimcilere karşı yürüttüğü savaş karşısında eylemlerimiz de daha güçlü ve yaygın olarak sürdürülecek, kapsamları ve hedefleri genişletilecektir.

Bugüne kadar can kaybının fazla olmamasına özen gösterdik. Ancak bundan sonra aynı özeni göstermeyebiliriz. Suçsuz, ilgisiz, halktan insanlar yine hedefimiz değildir. Ve eylemlerimizin planlamasında-uygulamasında bu insanların zarar görmemesi için yine azami özeni göstereceğiz. Ancak suçluları, sorumluları cezalandırırken, devletin temel kurumlarına darbeler vururken vereceğimiz zararda ve yok edilmesi gereken hedeflerin çapında ve sayısında bir sınır çizmeyeceğiz.

- Emperyalizme yönelik eylemlerimize devam edeceğiz. Emperyalizmin ülkemizdeki siyasi, ekonomik, diplomatik, askeri temsilcilikleri, üsleri, merkezleri ve emperyalizme hizmet eden yerli-yabancı kişileri hedef almaya devam edeceğiz. Ülkemizdeki emperyalist egemenliğin temsilcisi olan bu kişi ve kurumların hedef alınmasını sadece ülkemiz halklarının mücadelesi açısından değil, tüm dünya halklarının devrimci mücadelesi için zorunlu ve gerekli bir görev görüyoruz, bu ulusal ve enternasyonalist görevi, her şart altında aksatmayacağız.

- Emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvazi, tekeller devrimci şiddetimizin kaçınılmaz hedeflerinden biridir. Halka ve devrimcilere karşı politikaların gerçek sahipleri bunlardır. Halkların kanı üzerinde karlarına kar katan, her türlü hakkı elinden alınmış emekçi sınıfların teri ve kanıyla beslenen, ülkemizin zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çeken bu asalaklar güruhu bundan sonra daha sık ve güçlü eylemlerimizle bozulan kişisel rahatlarının, sarsılan ekonomik çıkarlarının ve can güvenliklerinin kaygısını daha fazla duyacaklar.

- Emekçileri, köylüleri kölece çalıştıran büyük toprak sahipleri, toprak ağaları da bu düzenin gerçek sahipleri olan egemen sınıflardan bir bölümü olarak bombalarımızın ve namlularımızın hedefi olacaktır. Her türlü gericiliğin kaynağı, feodal sömürünün ülkemizdeki temsilcisi olan bu asalak sınıflara karşı eylemlerimiz aynı zamanda topraksız köylünün sesi de olacaktır.

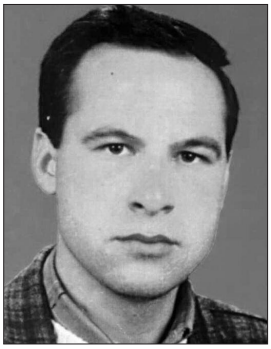
- Hiçbir emek harcamadan bu ülkenin, halkların emeğine zenginliklerine el koyan egemen sınıflardan tefeciler ve büyük tüccarlar da hedeflerimiz arasındadır. Tüm egemen sınıflar gibi halkın sırtından kazandığı zenginliklerden devletin halklara karşı savaşını finanse eden, devletin işkencecilerine, katillerine her türlü araç yardımını kendi düzenleri için yapan bu sömürücüler de halkların dökülen kanlarının hesabını vereceklerdir.

- Gündemlerini ve programlarını egemen sınıfların çıkarlarıyla sınırlayan, halka karşı baskı-terör ve katliam politikalarıyla oluşturan burjuva partileri de hedeflerimiz arasındadır. Özellikle her türlü demagojiyle bugün halka karşı suç işlemeye devam eden DYP ve SHP yetkilileri, bakanlar kurulu üyeleri ve milletvekilleriyle halka karşı işlenen tüm suçların sorumlusudurlar. Dökülen bunca kanın, katledilen, ezilen bunca insanın hesabını "demokrasi" ve "insan hakları" demagojileriyle veremeyeceklerdir.

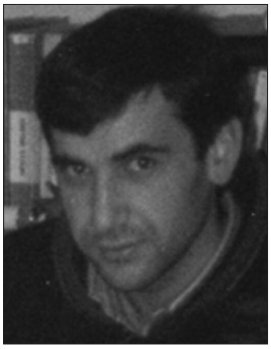
Muhalefette de olsalar bugünkü halk düşmanı politikaları destekleyen, onay veren tüm burjuva partileri de devrimci şiddetimizin hedefi olacaklardır.

- Emperyalizm ve işbirlikçi egemen sınıfların çıkarları için 12 Mart ve 12 Eylül darbelerini gerçekleştiren, cuntalar kuran, halka karşı savaş politikalarının vurucu gücü Ordu, generalleriyle, faşist subay ve astsubaylarıyla hedeflerimiz arasındadır. Bugün Kürdistan'da sıkıyönetim olmasa da ordu halka karşı sürdürülen katliam ve terör politikasının içindedir. Ordu generalleri, komutanları, sınır ötesi harekatlarıyla, komando birlikleriyle, tank-top ve zırhlı birlikleriyle halka karşı yürütülen bu katliamların hesabının sorulacağını unutmasınlar.

Bağımsız görünse de ordunun bir parçası olan jandarma da halklara karşı yürütülen baskı, terör, katliam politikalarının içindedir ve vurucu gücüdür. Cumhuriyet tarihine damgasını vuran jandarma zulmü bugün kontrgerilla yöntemleriyle zenginleştirilmiş bir şekilde kırda ve kentlerde hükmünü sürdürmektedir. Muhbir ağıyla, ajanlarıyla tam anlamıyla halka karşı bir savaşa göre örgütlendirilen jandarma; ordu ve polisle birlikte oligarşinin iç savaş ordusunu oluşturmaktadır. Bunun son örneği Malatya Akçadağ'da yaşanmış, bölgedeki muhbir ağı, Kürdistan Bölge Komitemize bağlı bir SDB ekibimiz tarafından, muhbirler arasında sürdürülen bir soruşturma so-

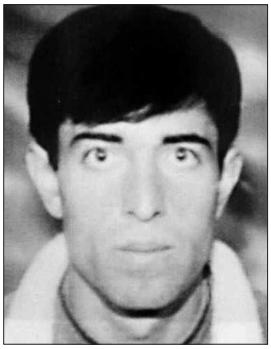
Şerafettin ŞİRİN

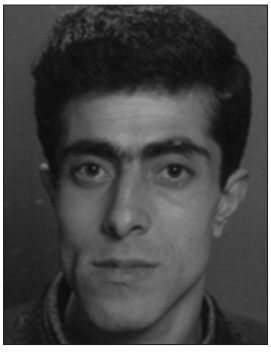
Sabit ERTÜRK

nucu ortaya çıkarılmış ve bölgedeki muhbir örgütlenmesinin şefi Kemal KAPLAN tutuklanarak sorgulanmış ve sorgusu sonucu halka karşı işlediği suçlar nedeniyle ölüm cezasına çarptırılmış ve cezası infaz edilmiştir. Bunun üzerine bölgedeki jandarma ve polis güçleri operasyona başlamış, gerillalarımızın imhası için tüm bölge abluka altına alınmıştır. 17. 03. 1992 günü Kürdistan Bölge Komitesine bağlı SDB'lerimiz üyelerinden **Şerafettin ŞİRİN**, **Sabit ERTÜRK**, **Tuncay GEYİK**, **Hasan ERKUŞ** ve **Mustafa Kemal İNAN** isimli 5 Devrimci Sol gerillası; polis ve jandarmanın ortak operasyonuyla şehit edilmişlerdir. Kürt ve Türk halklarının kurtuluşu için savaşan, bu uğurda savaşarak şehit düşen bu yoldaşlarımızın kanı da yerde kalmayacak, hesabı mutlaka jandarma ve polisten sorulacaktır.

- MİT personeli, binaları ve araçları ayrım gözetmeden devrimci şiddetimizin hedefi olacaktır. Tüm tarihi devrimcileri, sosyalistleri takip etmekle, işkence yapmakla, provokasyon ve komplo düzenlemekle, cuntalar tezgahlamakla geçen MİT'in, halka ve devrimcilere karşı işlediği suçlar sayılamayacak kadar çoktur. 12 Mart ve 12 Eylül cuntalarının tezgahlanmasında MİT başından sonuna devrededir ve tüm cunta dönemlerinde halka ve devrimcilere yönelik katliamların içindedir. Özellikle THKP-C'ye karşı düzenlenen ve katliamla sonuçlanan tüm operasyonlarda (Kızıldere'de Mahir ÇAYAN ile birlikte on devrimcinin öldürülmesi, Arnavutköy'de bir evde Ulaş BARDAKÇI'nın katledilmesi, Maltepe'de Hüseyin CEVA-

Hasan ERKUŞ

Mustafa Kemal İNAN

HİR'in öldürülmesi vb.) devrimcilere yönelik tüm provokasyonlar Özel Harp Dairesi'yle birlikte MİT'in düzenlemeleridir. Kültür Sarayı'nın yakılması, Marmara yolcu gemisinin batırılması ve yakın geçmişte Bahriye ÜÇOK, Muammer AKSOY, Turan DURSUN, Çetin EMEÇ gibi aydın, demokrat insanların katledilip bir kaos yaratılmaya çalışılması bu kurumların önemli provokatif eylemlerindendir. Özel Harp Dairesi ile birlikte psikolojik savaş yöntemlerini de uygulayan MİT bu yönde sahte bildiriler yayınlamakta, sol örgütler arasında ve devrimci örgütler içinde ayrılık, çatışma yaratmaya çalışmaktadır.

MİT sadece ülke içinde değil, Ortadoğu ve Avrupa'da da karşı devrimci çalışmalarını sürdürmekte, Türkiye halklarının ve dünya halklarının devrimci mücadelesini engellemek için CIA, MOSSAD gibi uluslararası çapta ün kazanmış cinayet şebekeleriyle ortak çalışmaktadır. MİT tüm bu nitelikleriyle sadece Türkiye halklarının değil tüm dünya halklarının devrimci mücadelesine düşmandır ve bu düşmanlığını işlediği suçlarıyla ortaya koymaktadır. MİT Müsteşarı Teoman KOMAN'ın Newroz öncesi Kürt halkının nasıl katledileceğini, katliam stratejisini ortaya koyan açıklamaları bu örgütün Türkiye, Ortadoğu ve dünya halklarının devrimci mücadelesi karşısında nasıl bir suç odağı olduğunu açıkça sergilemektedir.

- Halkların devrimci mücadelesine engel olan, bu mücadeleyi sekteye uğratan, faaliyetleriyle mücadeleye, halka ve devrimcilere zarar veren tüm ajan-provokatörler, muhbirler, ihbarcılar da devrimci şiddetimizin hedefi olmaktan kurtulamayacaktır. Oligarşinin halk içinde yaratmaya çalıştığı muhbir çeteleri mutlaka açığa çıkarılacak ve dağıtılacaktır.

- Birer infaz mangası haline gelen "güvenlik güçleri" yine hedefimizdir. Tek tek işkenceciler, katiller dışında emniyet binaları, müdürlükleri, karakollar ve polis ekipleri savaşçılarımızın öncelikli hedefleri arasında yer almaya devam edeceklerdir.

Hemen hepsi kumar, fuhuş, rüşvet, arazi mafyasıyla içiçe olan ve halkın önünden geçmeye çekindiği karakolları devrimci şiddetimizle dağıtacağız. Halka karşı zulüm ve baskı politikalarının en ücra köşelere kadar uzanmasını sağlayan bu işkence yuvalarını, zulüm ve baskının bu ileri karakollarını halkların mücadelesinin önünde engel olmaktan çıkaracağız. Sokaklarda, caddelerde birer serseri mayın gi-

bi dolaşan, haraç toplayan, rüşvet alan, adam kaçıran, insanları rasgele çevirip rahatsız eden, döven, işkenceye alan ekip arabalarını, devriyeleri sivil-resmi ayrımı yapmadan cezalandıracağız. Sokakları, caddeleri adi bir kabadayı gibi sağa sola omuz atarak arşınlayan, varlıklarıyla gittikleri yeri kirleten bu serseri güruhu bundan sonra savaşçılarımız tarafından daha sık hedef alınacaklardır.

Kontrgerillanın büyük şehirlerdeki merkezleri olan Terörle Mücadele Daireleri hedefimiz olmaktan hiç çıkmayacaklardır. Bu daireye kayıtlı her şey (araç, bina, insan) görüldüğü, tespit edildiği yerde imha edileceklerdir.

DEVRİMCİLER, YURTSEVERLER, DEMOKRATLAR, İLERİCİLER! HER MİLLİYETTEN TÜRKİYE HALKLARI!

Bugün Türkiye'de emperyalizme ve faşizme karşı olan, bu düzeni değiştirmek isteyen, halkların özgürlüğünü ve iradesini öne çıkaran, sömürüsüz-baskısız bir düzen için mücadele eden herkes faşizmin baskı ve terör politikalarının hedefidir.

Faşizm halka yönelik terör ve baskısını giderek arttıracaktır. Bugünkü, belirli operasyonlarla, katliamlarla sınırlı bir savaş görüntüsü bizleri aldatmamalı, "bana dokunmuyor" türünden bir sorumsuzluğa sevk etmemelidir. Oligarşinin baskı-terör politikalarında sınır yoktur. Baskı ve terörün sınırı halkların sindirilip köleleştirildiği, devrimci mücadelenin bastırılıp yok edildiği noktadır.

Devrimciyim, yurtseverim, ilericiyim, demokratım diyenler kendilerine yükledikleri misyonun gereklerini yerine getirmelidirler. Bu, her ne şekilde olursa olsun, silahlı-silahsız her türlü yöntemle faşizmin halklara karşı açtığı savaşa, baskı, terör, katliam politikalarına karşı tavır almaktır, mücadele etmektir, savaşmaktır. Dağlarda, kentlerde, fabrikalarda, okullarda, her yerde mücadeleyi yükseltmek, oligarşinin katliam politikalarının önüne set oluşturmak zorundayız.

Bu, aynı zamanda emperyalizme karşı ülkenin bağımsızlığını; faşizmin karşısında halk demokrasisini; sömürü-zulüm-kölelik düzeni karşısında sosyalizmi kazanma mücadelesidir.

Genç, yaşlı, kadın, erkek, tüm Türkiye halkları! Faşizmin saldırılarına, teslim ol çağrılarına karşı daha çok silahlanmaktan, mücadeleye daha aktif katılmaktan başka kurtuluş yolumuz yoktur. Saldırılara boyun eğmek, teslim olmak, kanımızı, terimizi emen bu kö-

lelik düzenini kabul etmek demektir; geleceğimizi, çocuklarımızı bugünden köleliğe mahkum etmek demektir.

Faşizme karşı mücadelede genç, yaşlı, çocuk, kadın, erkek herkesin yapabileceği bir şeyler mutlaka vardır. Oturduğumuz, çalıştığımız, okuduğumuz her yerde bu haklı mücadelemizi yükseltmeli, geliştirmeliyiz. Anlatmalıyız, öğretmeliyiz ve öğrenmeliyiz. Bunlar da mücadelenin bir parçasıdır. Çevremizdeki karşı devrimcileri, muhbirleri, ajanları, polisleri tecrit etmek, devrimcilere bildirmek, onların halka ve devrimcilere verecekleri zararları önlemenin bir yoludur ve kesinlikle ihmal edilmemelidir.

Kazanmak için devrimcilerle birlikte olmak, örgütlenmek ve küçük de olsa yapabileceğimiz her şeyi yaparak mücadeleye katkıda bulunmak zorundayız.

HALK DÜŞMANI POLİTİKALARIN SORUMLULARI, DESTEKÇİLERİ VE UYGULAYICILARI!

Tüm işlevleri halklara karşı katliam ve terör politikaları oluşturmak olan iktidarın ve bu politikaların destekleyicileri burjuva partilerinin yetkilileri!...

Türkiye halklarının ve devrimci mücadelenin tarihi baskı-terör ve katliamlarla örülmüştür. Ancak tüm politikaların hiçbiri de egemen sınıfların, faşizmin istediği sonuçları yaratamamıştır. Her katliam, her baskı ve terör dönemi yeni bir gelişmenin temeli olmuş, halkların ve devrimcilerin daha güçlü bir şekilde ayağa kalkmalarıyla sonuçlanmıştır. Bu katliam ve terör politikalarının sorumlularına düşen pay ise her yıldönümünde korku içinde titreyerek geçirdikleri günler olmuştur. Sizler ise bu şansa bile sahip olamayacaksınız. Devrimciler geçmişten çok daha güçlü örgütlenmelerle, köklü geleneklerle ve profesyonel savaşçılarıyla sizlerden hesap sormak için yıldönümlerini beklemeyecekler. Yaşamınızın her anını, her dakikasını devrimci adaletin hesap soracağı saatin gelmesini bekleyerek, bunun korkusuyla geçireceksiniz.

Halkın oylarıyla meclise gelenler, silahların gölgesinde, o silahların koruyuculuğuna güvenerek katliamları onaylayanlar, destekleyenler!... Hiçbir güç sizleri onay verdiğiniz, desteklediğiniz bu katliamların hesabını ödemekten kurtaramayacaktır. Silahlarımız, bombalarımız Meclis'te de, lojmanlarınızda da, zırhlı araçlarınızda

da sizleri mutlaka bulacaktır.

Katliam politikalarını oluşturanlar, onaylayanlar, destek verenler, savunanlar!.. Halka karşı düşmanlıktan vazgeçin, özür dileyin çok geçmeden. Halklar özür dilemelerinizi de kabul etmeyecektir. Tercihinizi bir an önce yapmak zorundasınız.

Bu düzene, devlete silahlı güç olarak hizmet edenler, askerler, polisler!..

Faşizmin baskı, terör, katliam politikalarına araç olduğunuz sürece hedefimiz olmaktan kurtulamayacaksınız. Ellerinizdeki silahlar faşizmin silahlarıdır ve o silahları halka ve devrimcilere çevirdiğiniz sürece namlularımız hep size dönük olacaktır. Halkların ve devrimcilerin can güvenliğini faşizm adına tehdit ediyorsunuz, ortadan kaldırıyorsunuz. Bu tehdide araç olduğunuz sürece sizin de can güvenliğiniz yoktur. Sizin can güvenliğiniz devrimcilerin elindedir, hiçbir zırhlı araç, hiçbir koruma önlemi hedef alınan bir halk düşmanını devrimcilerden koruyamaz, bunu hiç unutmayın.

Çocuklarınızın yetim kalmasını, ailelerinizin 40 günde sokağa atılmasını istemiyoruz; insanlığınızı, geldiğiniz yeri ve geleceğinizi düşünüp vazgeçin. Eğer işkence yapmadan duramayacak kadar sadistleşmediyseniz; rüşvetsiz, kumarsız, içkisiz yaşayamaz halde değilseniz; halkların, devrimcilerin kanını dökmekten zevk almıyorsanız silahlarınızı atın, üniformalarınızı çıkarın. Dürüst, sıradan bir işte çalışmak, onurlu ve alnı açık bir şekilde ailenize sahip çıkmak o kadar zor değil. Halktan özür dileyip onurlu bir yaşamı seçmekle hiçbir şey kaybetmeyeceksiniz, aksine başta insanlığınızı olmak üzere çok şey kazanacaksınız.

ONURLU VE NAMUSLU KALMIŞ HERKESİ FAŞİZME KARŞI SAVAŞA ÇAĞIRIYORUZ!..

FAŞİZMİ YENECEĞİZ!..

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 21 Nisan 1992 **Sayı:** 50

DEVRİM TARİHİNİ YAZIYORUZ!..

Sinan KUKUL

Sabahat KARATAŞ

Tarihin her sayfasında bizim yaptıklarımız vardır. Ve tarih her zaman son kazananın devrimciler olduğunu yazar. Çünkü biz her zaman haklıyı, doğruyu, onuru, cesareti ve adaleti simgeledik, özgürlükler bizimle gerçekleşti, adalet bizimle yerini buldu, dürüstlük ve namus bizimle layık oldukları yere kavuştu.

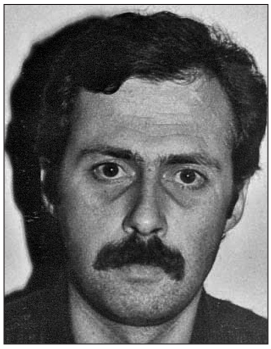
Evet bu yüzden çok katledildik. Prometheus olduk, Spartaküs olduk, Bedrettin olduk, Pir Sultan olduk, Tupac Amaru olduk, Jose Marti olduk, Mustafa Suphi olduk, Rosa Luxemburg olduk, Sandino olduk, Seyit Rıza olduk, Che olduk, Mahir, Deniz, İbo olduk, Niyazi, İbrahim olduk, Sabahat, Sinan, Fazıl olduk, inançlarımız için bire bin veren tohumlar olup bedenlerimizi toprağa ektik.

Her seferinde yeniden ayağa kalktık ve kazanan hep biz olduk. Lenin de bizdik, Mao da. Dimitrov, Stalin, Fidel, Cabral, Neto, Ho Chi Minh'in zafer türkülerinin besteleri bizimle yapıldı.

Bizi yok edemediniz!..

Katledilirken de, zafer bayraklarını dalgalandırırken de dünyanızı sarstık, geleceğinizi kararttık. Bize hiçbir zaman ve hiçbir yerde diz çöktüremediniz.

Ve sizin hiç geleceğiniz olmadı. Güzelden, doğrudan, adaletten hep uzak kaldınız ve bunun için yenildiniz, yenilmek kaçınılmaz

A. Fazıl Ercüment ÖZDEMİR

kaderiniz olarak alınlarınıza yazıldı; ikiyüzlülük, yalan, sahtekarlık, cinayet ve katliam kimliklerinizi belirledi. Hep tiksindirdiniz insanlığı. Hep iğrenç oldunuz, ağzınızdan çıkan sadece kan ve salya oldu.

Bugün yine ağzınızdan akan kan ve salyalar arasında sevinç çığlıkları atıyorsunuz. 11 yoldaşımızın, 11 devrimcinin kanları üzerinde zafer çığlıkları atıyorsunuz.

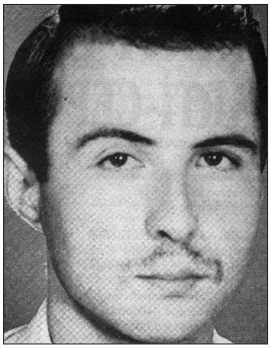
Kendinizi kandırabilirsiniz ama Türkiye halklarını ve dünya kamuoyunu aldatamazsınız. Yine yenildiniz. Herkes gördü ki, yoldaşlarımızın kanını döktüğünüz her evde bizim bayrağımız, bizim mücadele şiarlarımız dalgalandı. Yoldaşlarımızın cesur ve yiğit direnişleri karşısında paniğe kapılan, korku içinde sağa sola kaçan sizdiniz. Yüzlerce-binlerce idiniz. Binlerce katil, her türlü silahınızla, bombalarınızla, panzerlerinizle oradaydınız ama titriyordunuz, korkuyordunuz. Biz ise gittiğiniz her yerde en fazla üç kişiydik. Her türlü silahınıza, panzerlerinize, bombalarınıza karşı yumruklarını sıkıp söylenecek her şeyi söyleyen ve çoğu kadın olan üçer kişi... Ve siz bu korkak, iğrenç halinize bakmadan "zafer" diyordunuz. Boşuna uğraşıyorsunuz...

Siz katiller sürüsü de çok iyi biliyorsunuz ki, değil onlarcamızı, yüzlercemizi, binlercemizi de katletseniz bizi öldüremezsiniz, yok edemezsiniz. Çünkü biz inanan, direnen ve savaşan bir gücüz. Direnişçiliğin böylesine güçlü bir gelenek, savaşçılığın böylesine bir karakter haline geldiği hareket yok edilemez. Köklerimiz öylesine derinde ki, bunun için tüm insanlık tarihini alt-üst etmeniz, tarihi yok etmeniz gerekecek. Bunu yapamazsınız ve bu yüzden kaybedeceksiniz. Biz ise her katliamınızdan sonra daha güçlü bir şekilde ayağa kalkacağız. Bunu defalarca gösterdik, yine göstereceğiz ki, boşuna uğraşıyorsunuz başaramayacaksınız. Dün olduğu gibi yarın da katlettiğiniz yoldaşlarımızın kanları kurumadan, cenazeleri kaldırılmadan siz katillerinizin leşlerini toplayacaksınız sokaklardan.

YALAN SÖYLÜYORLAR!..

"Silahı ve bombası olmasına rağmen çatışmayıp teslim olan mili-

tanlar var" diyenler yalan söylüyorlar...

Taşkın USTA

16 ve 17 Nisan günleri gittikleri örgüt üslerimizin hiçbirinde çatışmadan teslim olan tek bir yoldaşımız yoktur. Hangi evde kendilerine doğrultulmamış, tetiğine basılmamış bir silah bulabildiler, açıklasınlar. Açıklayamazlar.

Bütün evlerin örgüt evi olduğunu, gittikleri her evde silah doküman vb. bulduklarını söyleyenler yalan söylüyorlar...

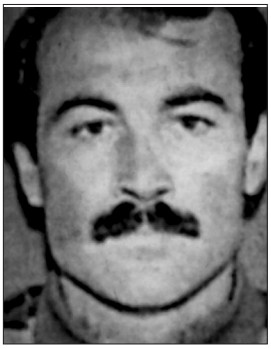
Sahrayı Cedit Halk Sokak'taki ev örgütümüze ait bir üs değildir örneğin. Ve bu evde silah, doküman vb. hiçbir şey yoktur. O ev Ayşe UZUNHASANOĞLU'nun yurtdışında çalışan anne ve babası tarafından kızlarına düğün hediyesi olarak alınmıştır ve bizimle ilgisi yoktur. Örgütümüzün üyesi olmayan, sadece bir taraftarı olan Ayşe UZUNHASANOĞLU'nun bu evinde değil silah, örgütsel doküman vb. faşizm açısından suç unsuru sayılabilecek tek bir nesne dahi yoktur. Silahsız, savunmasız insanları katleden faşizm, bu katliamlarına gerekçe uydurmaya, meşruluk kazandırmaya çalışıyor.

Çiftehavuzlar Cezmi Or Sokak'taki evin sahte kimlikli örgüt üyeleri tarafından satın alındığını söyleyenler yalan söylüyorlar.

O ev, orada katledilenlerden Taşkın USTA tarafından gerçek kimliğiyle satın alınmıştır ve Taşkın USTA'nın özel mülkiyetidir. Bu yalanların altında faşizmin yağmacı-talancı kafa yapısı vardır. Faşizm bu tür yalanlarla bu evlere el koymak istemektedir. Bugüne dek onlarca taraftarımızın evine, arabasına el koymanın meşruiyetini bu türden yalanlarla yaratan faşizm, aynı taktiği yine gündeme sokmuştur.

Örgüt evlerinde bilgisayar disketleri, örgütün arşivi bulundu diyenler yalan söylüyorlar.

Örgüt üslerimizden hiçbirinde bilgisayar disketleri ve üyelerimizin listesi yoktur. Daha önce açıkladığımız gibi örgütümüzün bilgisayarla arşiv tutma vb. anlayışı yoktur. Diğer yandan örgüt üslerimizde o anda var olan dökümanların büyük çoğunluğu çatışmalar sırasında yoldaşlarımız tarafından yok edilmiştir. Faşizm, "büyük darbe" imajı yaratmak, moral bozukluğuna neden olmak için böyle

Arif ÖNGEL

bir yalanı uyduruyor. Bunu yapmak zorunda çünkü devrimcilere karşı yalan dışında bir silahları yok.

FAŞİZM HALKTAN TECRİT OLMUŞLUĞUNU MİZANSENLERLE ÖRTBAS ETMEK İSTİYOR.

Yalanla, demagojiyle, sahtekarlıkla kimse zafer kazanamamıştır, kazanamaz. Ama faşizmin yalandan, demagojiden başka silahı yoktur. Kontrgerillanın bu pis yöntemi, bu kirli savaş taktiği, bugün faşizmin psikolojik savaş adına dört elle sarıldığı bir yöntemdir.

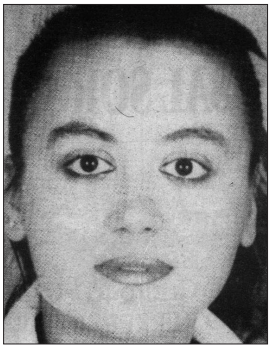
Sivil polislerine tezahürat yaptırtan, bayrak astırtan, röportaj adı altında halka muhbirlik çağrısı yaptırtan faşizm kamuoyunu aldatmaya, kışkırtmaya çalışıyor. Katillerinin sahneledikleri bu oyunlar halka mal edilmeye çalışılıyor.

Halklar muhbirliğe zorlanıyor, halklar birbirine ve taleplerine düşman edilmek isteniyor ve adına psikolojik savaş deniyor.

Üslerinde üçer kişiden fazla olmayan yoldaşlarımıza karşı yüzlerce-binlerce katil seferber etmelerine; panzerleriyle, bombalarıyla, keskin nişancılarıyla ve her türlü silahlarıyla saldırmalarına rağmen yoldaşlarımızı teslim alamayan katiller sürüsü, bu acizliklerini, bu katliamlarını zafer diye lanse etmeye çalışıyorlar, adına psikolojik savaş diyorlar.

Halk düşmanı politikalarıyla halkların nefretini kazananlar, devrimci mücadele karşısında işkence ve katliam dışında bir dayanakları olmayanlar 055 masallarıyla kamuoyunu aldatmaya çalışıyorlar, adına psikolojik savaş diyorlar. Oysa 055 işlemez hale gelmiştir. Polis halk nezdinde gülünecek, alay edilecek bir duruma düşmüştür. Evet O55'e ihbar yağıyor ve polis her gün onlarca polis, bekçi, bürokrat, holding sahibi ve faşistlerin evlerini basıyor, hem de büyük güçlerle, gösteriye gidercesine konvoylarla... Bu operasyonun da halkımızın O55'e ihbarıyla kesinlikle ilgisi yoktur. Operasyon, bir arkadaşımızın polis takibine düşmesi sonucunda gerçekleşmiştir.

Türkiye halklarından en küçük bir yardım ve destek göremeyen,

Şadan ÖNGEL

katliamcı yüzlerini gizleyemez hale gelen faşist katiller; basınıyla, TV'leriyle bu tecrit olmuşluğu gizlemek, katliamlarını meşrulaştırmak, kaybettiği psikolojik üstünlüğü yeniden elde etme uğraşındadır. 055 masalları bunun içindir, bayrak açıp slogan atma mizansenleri bunun içindir.

Bu psikolojik savaş değildir, bu yalandır, demagojidir, ikiyüzlülüktür. Bu çıkmazdır, bu bataktır. Bu güç değildir. Güç yürektedir, inançtadır, savaşma kararlılığındadır. Biz bu güce sahibiz. Devrimci kanına susamış kalemleriyle gazeteler, TV'ler varsın sizin olsun, tepe tepe kullanın onları. Onlar da sizi kurtaramayacak. Kurtarabilseydiler 12 Eylülcüleri kurtarırlardı. Kurtaramazlar çünkü karşınızda biz varız ve biz halkın içindeyiz. Halklar gazetelerinizin, TV'lerinizin her biri diğerini yalanlayan kırk türlü yalanına değil bize inanıyor. Çünkü biz doğruyu söylüyoruz ve halk bunu biliyor.

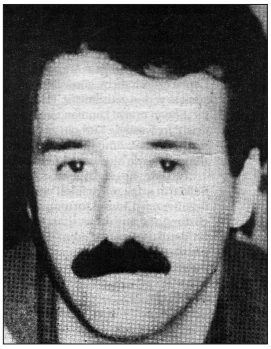
16-17 NİSAN'DA YENİLDİNİZ VE TÜM DÜNYA ACİZLİĞİNİZİ GÖRDÜ.

Evet, her birinde 2-3 yoldaşımızın bulunduğu örgüt üslerimizin hiçbirini teslim alamadınız. Her gittiğiniz üste yenildiniz.

Panzerlerinizle, bombalarınızla, ağır makinalılarınızla, keskin nişancılarınızla ve yüzlerce katilinizle çevirdiğiniz her üssümüzde bayrağımızla, marşlarımızla, kavga sloganlarımızla, sıkılı yumruklarımızla karşılandınız. Gittiğiniz her üssümüzde unutamayacağınız bir şamar yediniz. Bu, inancın, cesaretin, devrimci kararlılığın, sosyalizmin şamarıydı.

Ve sizlerle çok karşılaştık katiller sürüsü... Halkın Adaleti'yle karşılaştığınız her seferinde yalvardınız, dizlerinizin bağı çözüldü. Savaşçılarımızı karşısında görüp de direnen, yalvarmayan bir katile rastlamadık bugüne dek. Her seferinde ellerinizi kaldırıp teslim oldunuz, yumruğunu sıkıp göğsünü açan olmadı hiç. Korkaksınız, iğrençsiniz. Ve bu halinize bakmadan sizi bir kere daha utanç verici bir şekilde rezil eden yoldaşlarımız karşısında zafer çığlıkları atıyorsunuz.

Üzülmüyoruz, yas tutmuyoruz. Aksine gururluyuz. Yoldaşları-

Hüseyin KILIÇ

mız direnme geleneğimizi daha da güçlendirdiler, direniş destanları yarattılar. Korku ve paniğinizi, acizliğinizi tüm dünya kamuoyuna ve Türkiye halklarına bir kez daha gösterdiler. Tüm dünya, sol yumruklarını sıkıp, tüm silahlarınıza karşı "Cesaretiniz varsa gelin" diye haykıran Sabahat'ların, Eda'ların destansı direnişi karşısında nasıl korktuğunuzu, nasıl çılgına döndüğünüzü gördü... Herkes tanık oldu ki, biz orada 2 kadın 1 erkek toplam üç kişiydik ve siz binlerceydiniz ama korkuyordunuz.

Çiftehavuzlar'da ikinci bir Maltepe direnişini faşizmin suratına bir şamar gibi indiren yoldaşlarımızın çok büyük bir maddi güçleri yoktu belki. Ama kocaman yürekleri vardı. Onlar bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi veren, bu uğurda ölüme de hoş geldi safa geldi diyen Devrimci Solculardı. Onları böyle güçlü kılan buydu işte. Sosyalizme inancın soyluluğunu taşıyorlardı, kurtuluşun devrimde olacağını gören ve bu inançla savaşan bir kararlılığa sahiptiler.

Hiçbir yoldaşımız can derdine düşmedi, faşistlere, işkenceci katillere yalvarmadı. Önce örgütlerini ve savaşçı geleneklerini düşündüler, bunların gereğini yerine getirdiler. Faşizmin işine yarayacak hiçbir belge-doküman bırakmadılar, yok ettiler ve bayraklarını açarak geleneklerimize uygun bir şekilde, geleneklerimizi daha da güçlendiren bir kararlılıkla savaştılar ve düşmanı rezil ettiler.

Erenköy, Üstbostancı, Çiftehavuzlar'da saatlerce direnen, maddi yönden çok üstün düşman güçleri karşısında bir an bile teslimiyeti düşünmeyen yoldaşlarımız sosyalizm inancının, kurtuluş mücadelesinin birer bayrağıydılar. Faşizm o bayrakları yere düşüremedi. Bayraklarımızı, yoldaşlarımızın cesetlerine basarak indirenler hiç sevinmesinler. O bayrak bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmin bayrağıdır ve tüm Türkiye'de dalgalanıyor artık. Her Devrimci Sol üssü, her Devrimci Solcu'nun evi bir direniş kalesidir. Ve düşmanın karşısında bayrağımızı dalgalandıracağımız yüzlerce kalemiz var, binlerce Sabahatımız, Edamız, Sinanımız, Fazılımız var. Biz yine bayraklarımızla, silahlarımızla savaş alanındayız. Bombalarınıza, silahlarınıza, panzerlerinize ve yüzlerce katilinize karşı dünyanın en güçlü si-

Satı KILIÇ (TAŞ)

lahına sahibiz. Sosyalizm inancıyla, devrimi gerçekleştirme kararlılığıyla kabına sığmayan yüreklerimiz var. CESARETİNİZ VARSA GELİN!..

Cesaretiniz varsa gelin. Silahlarınızla, bombalarınızla, panzerlerinizle gelin. Hep aynı tavırla karşılanacaksınız. Yumrukları havada, alınları dik sosyalizmi haykıran, bayraklaşan yoldaşlarımızı bulacaksınız karşınızda. Ve siz yine korkacaksınız, sineceksiniz, panik içinde sağa sola saldıracaksınız.

16-17 Nisan'da biz çok şeyler kazandık. Devrimci Solcular için artık direnmenin, savaşmanın yepyeni anlamları var. Sabahatlar, Edalar Devrimci Solcu gibi savaşmanın, Devrimci Solcu gibi yaşamanın ve ölmenin yeni örneklerini yarattılar. Artık direnmenin, savaşmanın ve onurluca ölmenin yeni bir adı var: Sabahat gibi, Eda gibi savaşmak, onlar gibi ölmek tüm Devrimci Solcuların bilincine kazınmıştır. Onlar gibi direneceğiz, onlar gibi çatışacağız, onlar gibi yaşayacak ve öleceğiz...

16-17 Nisan'dan faşizmin payına düşen ise daha fazla yalan, daha fazla demagoji ve en iğrenç provokasyondur, korkudur, acizliktir. O kadar korkak ve acizdirler ki, katlettikleri yoldaşlarımızın yerde yatan cesetlerini kurşun yağmuruna tutarak, silah tutan bileklerini delik deşik ederek korkularını bastırmaya çalıştılar. Yüreğimizin ve bileğimizin gücü onları her zaman korkutmuştur ve korkutacaktır.

O kadar aciz ve korkaklar ki, son mermilerini atarken bile ismini haykırdıkları önderimizin onları ihbar ettiğini ileri sürdüler. Yalan ve demagoji bünyelerine öylesine sinmişti ki, bir yandan Sinan yoldaşımızın sağ kol olduğunu söylerken, bir yandan da önderimizle arasında çelişki olduğunu iddia ettiler. Silahla, bombayla bizi yok edemeyeceklerini, parçalayamayacaklarını, morallerimizi bozamayacaklarını çok iyi biliyorlar ve bu yüzden yalanlarla, iğrenç suçlamalarla sonuç almaya çalışıyorlar. Bu yalanlarla hiçbir Devrimci Solcu'nun savaşma azmini, kararlılığını, direnme ruhunu karartamayacaksınız. Ama unutmayacağız. Bu yalanları üretenleri, yayanları ve kamuoyuna gerçek olarak sunmaya çalışanları unutmayacağız. Faşizmin psikolojik savaş yöntemlerine alet olan her-

Eda YÜKSEL

kes, bilinçli veya bilinçsiz yapsın bu yalanlarda sorumluluk sahibi olacaktır. Örgütümüze ve yoldaşlarımıza karşı eleştiri sınırını aşan bir şekilde küfredenleri de unutmayacağız, onlara da bizi eleştirebileceklerini ama küfredemeyeceklerini öğreteceğiz.

KATLİAMLARLA, YALAN VE DEMAGOJİYLE HALKLARIN KURTULUŞU ENGELLENEMEYECEK!..

Yeni bir cuntayla şapkasını alıp gitme korkusunu yaşayan Demirel, bir cunta şefinin yapabileceği her şeyi yapabileceğini emperyalist efendilerine ve tekelcilere kanıtlama derdindedir. Katliam emirleri veriyor, katliamları meşrulaştırmak için her türlü yalan ve demagojiye başvurmaktan geri durmuyor. Efendilerine, bir cunta şefinden daha iyi yaparım demek istiyor.

Demirel gibi cunta şefi özentilerinin de, yeni cuntaların da Türkiye'nin ekonomik, siyasi, sosyal koşullarında hiçbir şansı yoktur. Ne yaparlarsa yapsınlar başaramayacaklar, halkların kurtuluş mücadelesini sindiremeyecekler, Devrimci Hareketi yok edemeyeceklerdir. Bunu daha önce defalarca denediler. 12 Mart ve 12 Eylül'deki cuntalar halklara ve devrimcilere karşı her türlü katliam, işkence, zindan politikasını uyguladılar ama başaramadılar ve yine aynı yere döndüler. Kısır bir döngü içindeler. Bu, tarihi tersine çevirmek isteyenlerin kısır döngüsüdür. Halkların bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini bastırabilmek, Devrimci Hareketi yok etmek, emperyalizmi ve işbirlikçi tekelleri kaçınılmaz sonlarından kurtarmak mümkün değildir. Bu çaba ekonominin, siyasetin, sosyal bilimlerin ve tarihin kurallarına aykırıdır. Bu kuralları, baskı, zor ve terörle, yalan ve demagojiyle işlemez hale getirebilmek mümkün değildir. Hele Türkiye gibi ekonomik, siyasi, sosyal krizin sürekli olduğu bir ülkede emperyalizmi ve işbirlikçi tekelleri ne Demirel gibi cunta şefi özentileri, ne de yeni cuntalar kurtarabilir. Sistem tam bir çıkmazdadır ve bu çıkmazı aşabilmeleri mümkün değildir.

Bugünkü kan dökücülükleri de bu çıkmazın, bu çaresizliğin ürünüdür. Kürt, Türk ve her milliyetten emekçi halklara kan ve gözya-

şı dışında verebilecekleri bir şey yoktur. Halkların gerçek kurtuluş yoluna, devrim mücadelesine her geçen gün daha fazla katılması, hak ve özgürlük mücadelesini yükseltmesi ve kurtuluşun devrimde olduğunu bilince çıkarması onları daha da telaşlandırıyor, panik içinde saldırıyorlar, kan döküyorlar ve yalana sarılıyorlar. Kürt ve Türk halklarının kurtuluş umudunu kanla, yalanla karartmaya çalışıyorlar.

Ayşe Nil ERGEN

Tüm bu yalanlarının, döktükleri kanların hesabını emekçi halklara vermek zorundalar. Devrimci mücadeleyi bastırarak, Devrimci Hareketi yok ederek kısa süre de olsa nefes alabileceklerini sanıyorlar. Katliam, cinayet ve yalanlarla, Devrimci Hareketi sindirmeyi, etkisizleştirmeyi, geri adım attırmayı, üye ve savaşçılarını, taraftarlarını yıldırmayı amaçlıyorlar. Ama bu politikalarının sonuçlarını düşünmüyorlar, düşünecek durumda değiller. Halkın öfkesinin ve intikam duygularının ne denli güçlü ve korkunç olduğunu akıllarına bile getirmek istemiyorlar. Şunu hiç unutmasınlar ki, Devrimci Sol'a uzanan her eli kırdık ve hiçbir yoldaşımızın kanını yerde bırakmadık. Bu katliamlarını da onlara pahalıya ödeteceğiz.

Başta Demirel olmak üzere tüm hükümet üyeleri, faşist katiller sürüsünün başındaki yetkililer, müdürler, amirler ve onların emrindekiler bu katliamın birinci dereceden sorumlusudurlar, suçludurlar. Suçluların gereken cezalara çarptırılacağından kimsenin kuşkusu olmasın. Bu Devrimci Sol'un sözüdür.

DEVRİMCİ SOL ÜYELERİ, SDB SAVAŞÇILARI, DEVRİMCİ SOL TARAFTARLARI!

Oligarşi katletmekle bizleri tüketebileceğini, savaş gücümüzü yok edebileceğini sanıyor. İstedikleri kadar *"büyük darbe"* desinler, istedikleri kadar katillerin başı Demirel'in ağzından *"beyinlerini dağıttık"* desinler; biz ayaktayız, savaşıyoruz ve Sabahatların, Sinanların, Fazılların astığı bayrağı taşımaya devam ediyoruz.

Korkuyorlar. Önderlerimizden, üyelerimizden, savaşçılarımızdan, taraftarlarımızdan, örgütümüzden, hepimizden korkuyorlar. Bunun için en adi yalanları, en basit demagojileri, en çirkef provo-

Ayşe GÜLEN
(UZUNHASANOĞLU)

katif demeçleri peşpeşe sıralıyorlar. Bir güçleri yok. Yalanla savaşıyorlar bize karşı. Her yalanı, her provokasyonu faşizmin kendisini vuran bir silah olmuştur. Bundan sonra da mücadelemizin gücüyle o yalanları, provokasyonları kendilerini vuran birer silah haline getireceğiz. Biz, önderlerimizi de, savaşçılarımızı da, şehitlerimizi de tanıyoruz. Ayyaş, serseri, ahlak ve namus düşüncesinden yoksun, para için her şeylerini satan burjuvalar, faşistler, işkenceciler ve onların dalkavukları devrimcilerin yaşamına dil uzatamaz.

Bugün şehitlerimizin bıraktığı bayrağı omuzlayıp daha yüksekere taşımak, onların kanını yerde bırakmamak görevdir. Bu, devrim bayrağını daha da yükseltmektir.

Üyeler, Savaşçılar, Taraftarlar!..

Bir savaş içindeyiz. Bunun başka bir adı yoktur. Düşman her türlü yöntemle saldırıyor. Bu çaresizlikten doğan bir saldırıdır. Kaybettikleri psikolojik üstünlüğü yeniden ele geçirmek temel amaçlarıdır. Katliamlar, yalanlar, mizansenler hep bunun için.

Ama kaybetmiş durumdalar, iliklerine kadar korku içindeler. Bize karşı güçsüzler ve kendilerini koruma telaşındalar. Zırhlı araba için birbiriyle kavga edenlerin, silahlı güçlerinin neredeyse yarısını kendi güvenlikleri için ayıranların psikolojik üstünlükten söz etmeleri düşünülemez. Zayıflıklarını yalan ve iftiralarla maskelemek istiyorlar. Ama çok geç artık.

Bu bir savaş. Ölmek ve öldürmek savaşın ilk kuralıdır. Faşizm bizleri katlederek, yıldırmayı, korkutmayı, vazgeçirmeyi amaçlıyor. Bunun karşısında atılacak tek bir geri adımımız yoktur. Bu savaşı onlar başlattı ve biz de gerekeni yapacağız. Yoldaşlarımızın kanları yerde dururken, onların güçlülük demagojilerine, sahte zafer çığlıklarına sessiz kalmayacağız. Katliamcılara anladıkları dilden cevap vermeye devam edeceğiz. Tüm Devrimci Sol üyelerinin, SDB savaşçılarının, Devrimci Sol taraftarlarının bugün en temel görevi faşistlere, katillere, katliam emrini verenlere, devrim önünde engel olanlara dünyayı zindan etmektir. Bu mücadelede her şey bir silah-

tır. Devrimci İlke ve kurallara bağlı kalarak her türlü yol ve yöntemi kullanıp düşman güçlerini tahrip edelim, faşizmin katliamlarına anladıkları dilden cevap verelim. Faşizmde olmayan bir silaha sahibiz. Yüreğimiz ve inancımız var. Bu silahı şimdi kullanmanın zamanıdır. O bütün silahları bize bulacaktır, her türlü eksiğimizi tamamlayacaktır.

YOLDAŞLARIMIZIN KANLARI YERDE KALMAYACAK...

Faşizm, Devrimci Sol'a büyük bir darbe vurduğunu kanıtlamak için olmadık yalanları sıralıyor, bunun için ilgisiz insanları dahi örgüt üyesi olarak göstermeye, ilgisiz evleri örgüt üssü olarak tanıtmaya çalışmaktadır. 16-17 Nisan günleri katledilen yoldaşlarımız dışında gözaltına alındığı söylenen ve 6 kişi olduğu açıklanan insanların durumu bu çabaların bir örneğidir. Gözaltında bulunan bu insanların örgütümüzle bir ilgisi yoktur. Ne kendileri örgütümüz üyesidir, ne de bulundukları yerler örgütümüze ait üslerdir. Bu insanlarda silah-bomba-doküman vs. yakalandığı ise kocaman bir yalandır. 16-17 Nisan günlerinde katledilen 11 kişiden Ayşe UZUNHASANOĞLU hariç diğerleri örgütümüz üyesidirler ve bunların içinde Sabahat KARATAŞ, Sinan KUKUL ve A. Fazıl Ercüment ÖZDEMİR önder yoldaşlarımızdır. Yoldaşlarımızın katledildikleri yerler ve gerçek isimlerini aşağıya yazıyoruz. Bu yazdıklarımıza uymayan her şey yalandır, faşizmin psikolojik savaşının bir parçasıdır.

- Çiftehavuzlar, Cezmi Or Sokak, Karasu Apartmanı'nda katledilen yoldaşlarımız:

Sabahat KARATAŞ, Eda YÜKSEL, Taşkın USTA.

- Üstbostancı Dr. Kemal Ergüder Sokak'taki evde katledilen yoldaşlarımız:

Sinan KUKUL, Arif ÖNGEL, Şadan ÖNGEL.

- Erenköy, Hayri Eğmezoğlu Sokak, İkizler Apartmanı'nda katledilen yoldaşlarımız:

A. Fazıl Ercüment ÖZDEMİR, Hüseyin KILIÇ, Satı KILIÇ (TAŞ)

- Sahrayı Cedit Halk Sokak'taki Kılıçer Apartmanı'nda ise:

Üyemiz **Ayşe Nil ERGEN** ve taraftarımız **Ayşe UZUNHASANOĞLU** katledilmişlerdir.

Bu yoldaşlarımızı kaybetmemizin bizler açısından anlamı büyüktür ve onların bizler için ifade ettiği değerleri yaşatmak boynumuzun borcudur. Bu borcu ödeyeceğiz, ödemeye devam ediyoruz.

Daha önce defalarca katliamlara uğrayan, şehitler veren bir hareketiz ama hiçbir koşulda mücadelemiz durmadı, ivmesini düşürmedi. 16-17 Nisan katliamı da faşizme böyle bir sonuç getirmeyecek. Kimse böyle bir hayale kapılmasın. Dün olduğu gibi yarın da işkencecilerin, katillerin, halk düşmanlarının korkusu olmaya devam edeceğiz ve bu görevimizi bir an bile ihmal etmeyeceğiz, etmedik. Kürt ve Türk halklarının kurtuluş mücadelesini sürdürmek ve bunun tüm yüklerini omuzlarımıza almak bizlerin yaşam ilkesidir. Bu misyonumuzu sürdüreceğiz, eylemlerimizle her koşulda faşizmin korkulu rüyası olacağız. 16-17 Nisan öncesi ve sonrası eylemlerimizle ilgili geniş açıklamalar daha sonra yapılacaktır.

YAŞASIN YOLDAŞLARIMIZIN DESTANSI DİRENİŞLERİ!

ÇİFTEHAVUZLAR'DA DALGALANAN DEVRİMCİ SOL BAYRAĞI
TÜM TÜRKİYE'DE DALGALANACAKTIR!

DEVRİMCİ SOL
Merkez Komitesi

16-17 Nisan ÇİFTEHAVUZLAR

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 2 Haziran 1992 **Sayı:** 51

İKİYÜZLÜLÜĞÜ, İŞKENCE VE KATLİAMI AHLAK EDİNMİŞ BİR DÜŞMANLA SAVAŞIYORUZ!..

21 Nisan, 1992 tarih ve 50 sayılı Haber Bülteni'mizde 16-17 Nisan katliamına ilişkin gerçekleri açıklamış, bu katliamın Devrimci Sol'un mücadelesinde herhangi bir kesintiye yol açmayacağını, örgütümüzün her türlü operasyonu atlatabilecek bir esnekliğe ve kadro birikimine sahip olduğunu belirtmiştik. Nitekim geçen bu süre söylediklerimizin kanıtlandığı bir dönem olmuştur.

Katliam sonrası dönem bu yönüyle örgütümüzün gücünü ve kararlılığını ortaya koyduğu kadar oligarşinin panik ve acizliğinin derecesini de sergilemiştir.

Oligarşi açık savaş istedi ve karşılığını da alıyor. Hiçbir kurumuyla böyle bir açık çatışmaya hazır olmadığı belirgin bir tarzda ortaya çıkan oligarşik devlet mekanizmasının bugün ağırlık verdiği temel yöntem psikolojik savaştır. Korkusunu da, paniğini de, katliamlarını ve işkencelerini de yalan ve demagoji üzerinde biçimlenen psikolojik savaş taktikleriyle örtbas etmeye çalışmaktadır.

İçerisinde bulundukları panik onları gözü dönmüş bir saldırganlığa itmiştir. İlgisiz halktan insanlar kurşunlanmakta, silahsız insanlar bombalarla, ağır makinalı silahlarla uzaktan katledilmekte, korku ve panik tüm topluma egemen kılınmak istenmektedir. Öyle ki sürdürülen baskı-terör kampanyası ile gerçeklerin açıklanması bile cesaret sorunu haline getirilmek istenmekte; iktidara yönelik en ufak bir eleştiri dahi çeşitli biçimlerde baskı ve terörün hedefi olmaktadır. Namuslu, demokrat insanların susturulmaya çalışılması; gerçekleri açıklama, kitleleri aydınlatma görevini sürdüren derneklerin, çeşitli demokratik örgütlerin basılıp kapatılması hep bu

panik ve korkunun ürünüdür.

Cenazelere saldıracak kadar çaresizleşen iktidar, halktan tecrit olmuşluğunu örtbas etmek için Türkeş'in cinayet şebekelerini yeniden devreye sokarak "Halk desteği" mizansenleri düzenlemeye başlamıştır. Ancak sivil polisler ve MÇP'li faşistlerle sergilenen bu oyun kitlelerin gözünde teşhir oldu. Fakat iktidar bir kez Milliyetçi Cephe politikalarını uygulamaya karar vermiştir ve buna devam edecektir. Çünkü iktidarın Türkeş ve çetelerinden başka dayanacak gücü kalmamıştır. Halklara karşı sürdürülen katliam ve baskı politikalarının bir kitle temeline ihtiyacı vardır ve bu da MÇP eliyle yaratılmak istenmektedir. Bu ise halklar arasında düşmanlık demektir. Kürt-Türk, Alevi-Sünni çatışmaları demektir. Burada MÇP'li faşistleri uyarıyoruz; 12 Eylül öncesi devleti koruma adına devrimcilere, emekçi halklara saldırdınız, binlerce insanı katlettiniz. Ama yine de oligarşiye yaranamadınız. Sizleri her türlü kirli işinde kullanan devletin sizinle işi bittiğinde soluğu işkencehanelerde ve cezaevlerinde aldınız. Orada kısmen de olsa devletin sizleri nasıl kullandığını gördünüz, bir kısmınız pişmanlık getirdi. Bugün yine aynı oyun oynanıyor ve devlet milliyetçilik demagojisiyle sizleri devrimcilere ve halka saldırtıyor. Ajan-provokatör kontrgerillacılarla birlikte halk desteği olarak sunuyor ve katliamlarına ortak ediyor. Bu yoldan vazgeçin. Yine kullanılıp kullanılıp işiniz bitince bir kenara atılacaksınız. Kontrgerilla ve devletle işbirliğine devam ederseniz gereken cevabı alacaksınız.

BUGÜN OLİGARŞİNİN POLİTİKALARINI BELİRLEYEN KORKUDUR-YAŞAMA GÜDÜSÜDÜR-YALANDIR...

Hiçbir uzun vadeli programa sahip olmayan oligarşinin günü kurtarmaya çalıştığı bugün herkes tarafından çıplak gözle dahi görülmektedir. Uzun vadeli plan ve program yapmak için ne ekonomik bir güce, ne de siyasal istikrara sahiptirler. Emperyalist-kapitalist ülkeler gibi halka çeşitli ekonomik, sosyal olanaklar tanıyacak bir dış talan ve sömürüden de yoksun olan, aksine her geçen gün biraz daha ülke zenginliklerini emperyalist ülkelere peşkeş çeken oligarşi; işçi-memur ücretlerini, ürün bedellerini bile ödeyemez durumdadır. Böylesine bir çıkmaz içinde bulunan oligarşinin ne re-

form, ne demokrasi, ne de insan hakları konusunda kitlelere verebileceği tek bir şey yoktur. Her şey iki kelimede odaklaşmıştır: TERÖR ve DEMAGOJİ...

Tüm umudunu MC politikalarına, çıplak bir teröre ve yalan-demagoji üzerinde şekillenmiş psikolojik savaş taktiklerine bağlayan bugünkü iktidar, oligarşinin büyük umutlar beslediği bir iktidardır. Bu umudun da tükenmesi oligarşiyi Türkiye halklarıyla daha büyük ve zorlu bir hesaplaşmaya zorlayacaktır. Böyle bir hesaplaşmadan kaçmak, geciktirmek bugün temel amaçtır. Ancak seçilen, zorunlu kılınan yöntemlerin bu hesaplaşmayı daha da zorunlu kıldığı da bir gerçektir. Seçilen bu yöntemlerin yaratabileceği tek bir sonuç vardır, o da devrimciler öncülüğünde yaratılan örgütlü bir halk hareketi... Oligarşinin hiçbir yöntemi bu gidişi durduramaz ve durduramayacaktır. Her yöntem bu gidişi daha da hızlandıracaktır.

Demirel-İnönü hükümetinin tüm demokrasi, reform, insan hakları demagojilerinin iflas ettiğine tüm Türkiye tanıktır. Öyle ki, yeminli devrimci düşmanı Oktay EKŞİ bile hükümetin Ceza Yargılamaları'na ilişkin getirdiği değişiklikler karşısında "Bizi Aldattınız" diye feryat etmekte; ortaya konulan reform paketlerinin ANAP önerilerinden kopya edildiğini ve ondan bile geri olduğunu söylemek zorunda kalmaktadır. Kendi paralı uşaklarına bile kabul ettiremedikleri "Demokratlıklarını" her gün kurşunlayıp işkenceden geçirdikleri halk kitlelerine kabul ettirebilmeleri mümkün değildir. Hiç kimse yapılan açık katliamları dahi halklarla alay edercesine "Ama hukuk içinde kalarak yapıyoruz" diye savunan Demirel ve İnönü'nün demokratlığına inanmaz, kefil olamaz. Bugün ruhlarını ve kalemlerini satarak Demirel-İnönü hükümetinin demokratlığına kefil olanların da onları terk etmeleri fazla uzakta değildir.

Yalan, demagoji, ikiyüzlülük ve sahtekarlık Demirel'in gerçek yüzüdür. Demirel'i karakterize eden ahlak düşkünlüğüdür, onursuzluktur. Tüm siyasal yaşamı bu iki kelimeyle özetlenebilir. Burjuvazinin bir türlü vazgeçememesinin, her dönem makbul bir adam olmasının nedeni de budur. Çünkü burjuvazinin sözlüğünde, ahlak ve onur kelimeleri yoktur, çıkarılmıştır.

Ahlaksızlıkla, onursuzlukla tanımlanan bir düşmanla savaşmak biz devrimcilerin zorunlu görevi olmuştur. Ancak şurası da çok iyi

bilinmelidir ki, onların yürüttüğü bu "Kirli Savaş"ın pisliklerine, çirkefine hiçbir zaman ortak olmayacağız, savaşımızı yine dürüst ve ilkelerimize bağlı olarak sürdüreceğiz. Kuracağımız düzenin temelinde, hatta en küçük bir parçasında dahi pislik, çirkef olmasın, onur ve ahlak onun tek harcı olsun istiyoruz ve sonuna kadar da bunu koruyacağız, korumakta ısrarlı olacağız.

Ahlak ve onurdan yoksunluk korkuyu ve yalanı ön plana çıkarır. Ve bugün düzenin tüm kurumları korkuyla titreyen, yalanla yaşayan bir durumdadır.

Bize karşı tüm silahlarını seferber edenlerin daha operasyon saatlerinde dahi nasıl büyük bir korku içinde olduklarına ve bu korkunun gün be gün nasıl tüm hücrelerini sardığına tüm Türkiye tanık oldu. Daha fazla koruma isteyenlerden zırhlı araç kavgası yapanlara; sokakta gezemez hale gelen polisin sokağa çıkarılması ve korunması için çare arayan, yardım dileyen toplantı ve açıklamalardan brifinglere kadar her şeye hep birlikte tanık olduk. Bir koruma ordusuyla gezen ve bunu her gün teknik ve insan gücü olarak yetersiz bulup artıran bir Başbakan'ın "Beyinlerini dağıttık" demesi kimi inandırır? Bu demeç onun korkusunu gizleyebilir mi? Sezgin, Kozakçıoğlu, Menzir gibi palyaçoların sabah "Ezdik, bitirdik, yok ettik" açıklaması yapıp öğleden sonra ölüm mangalarına "Sırtınızı duvara dayayın, kahvelerde oturmayın, gazete okumayın, duraklarda beklemeyin, arabaya binmeyin" vb. emirleri yağdırması hangi "cesaret"in, hangi "güç"ün ürünüdür acaba? Emrindekilere bunları emredenlerin kendileri nasıl yaşıyor, nasıl bir ruh hali taşıyorlar? Bunu tahmin etmek hiç de zor değil.

Savaş istediler, savaşın nasıl olacağını küçük çaplı da olsa gösterdik, öyle bir ruh haline girdiler ki uçan kuşa ateş etmeye başladılar. Gazeteler her gün polisin-jandarmanın vurduğu sıradan insanların haberleriyle dolmaya başladı. Aşağıdaki son bir ayda işledikleri cinayetlerin listesi aslında korkularının küçük bir göstergesidir:

Nisan ayında: - Ankara'da bir karakolun önünden geçen otomobil eksoz patlaması üzerine tarandı, otomobildeki hamile kadın öldürüldü.

- 19 Nisan'da evden kaçan 11 yaşındaki Adem KAR-

GÜL isimli çocuk Küçükçekmece'de Jandarmalar tarafından öldürüldü.

- 20 Nisan'da Merter'de Eşref KAPLAN isimli genç polislerce kurşuna dizildi, Devrimci Solcu olduğu ilan edildi. Adli suçluları kullandığımız demagojileri yapıldı ve örtbas edildi.

- 21 Nisan'da Adana Kozan'da ortaokul öğrencisi Osman AKBAŞ bir komiser tarafından kurşuna dizildi.

- 27 Nisan'da Hasköy'de Cemalettin ARIK isimli İmam Hatip Lisesi öğrencisi, bir polis timi tarafından kurşuna dizildi.

- 27 Nisan'da Halkalı Polis Lojmanları'nda su satan 3 sucu bir işkenceci tarafından kurşun yağmuruna tutuldu. Suculardan biri orada (Mehmet Ali KARDAŞ) ağır yaralanan ikisinden biri de 3 Mayıs günü hastanede öldü.

Mayıs ayında: - 8 Mayıs gecesi Bursa'da Tevfik ÖZUĞURLU isimli genç vurularak öldürüldü.

- 22 Mayıs gecesi İstanbul Zeytinburnu'nda Serdar TANIŞ isimli genç yine polislerce taranıp öldürüldü.

Bu liste sadece basına yansıtılanlardan kaba bir gözlemle çıkarılan listedir. Bu cinayetlerin hemen hepsinin gerekçesi de aynıdır. "Terörist olmalarından korktum", "üzerime üzerime geldi", "Dur dedim durmadı" vb. vb. İşte devletin gücü, işte ölüm mangalarının cesareti. Fazla bir şey söylemeye gerek yok sanırız.

SİLAHSIZ SAVAŞÇILARIMIZDAN DAHİ KORKANLAR ÇAREYİ DAHA FAZLA YALANDA BULMUŞLARDIR

Hemen her operasyonda savaşçılarımızın bulunduğu üslere yaklaşmaktan dahi korkar hale gelen oligarşinin ölüm mangaları her türlü ağır silahla gerçekleştirdikleri katliamlarını yalan ve demagojiyle örtbas etmeye çalışmaktadırlar.

30 Nisan 1992 günü Adana Kurtuluş Mahallesi'nde savaşçılarımızın terk etmek üzere oldukları ve dokümanlarla silahlarını boşalt-

tıkları bir üssü saran Mete ALTAN ve emrindeki katiller sürüsü tek bir silahı dahi olmayan 3 yoldaşımızı uzaktan attıkları bombalarla ağır makinalı tüfek atışlarıyla katlettikten sonra, bu korkaklıklarını ve caniliklerini gizlemek için evde birçok silah bulunduğunu, kendilerine silah ve bombayla karşılık verildiği yalanlarını uydurdular. Oysa o üssümüz o sırada boşaltılmıştı ve kısa bir süre önce diğer savaşçılarımız birliğe ait silah ve cephaneyi oradan taşımış, merkez üslerine götürmüşlerdi. Üste son kontrollerini yapıp çıkmak üzere olan üç yoldaşımızın cesaret ve kararlılıkları dışında bir silahları yoktu. Her şeyi bir silah olarak kullanabilen yoldaşlarımız sloganlarıyla, direniş türküleriyle düşmanın karşısına çıktılar ve şanlı direnişlerini kanlarıyla duvarlara nakşettiler. Sıddık, Esma ve Güven yoldaşların tabancaları, tüfekleri ve bombaları yoktu ama yürekleri, inançları ve akacak kanları vardı. Devrimin son görevini kanlarıyla yerine getirdiler. Duvarlara DEVRİMCİ SOL yazarak inanç ve cesaretlerini haykırdılar. İktidar ve Mete ALTAN ise tüm halkların nezdinde "katil" diye lanetlendiler bir kere daha. Yoldaşlarımızın bu cesareti ve yiğitlikleri karşısında ezilip *"silahlı ve bombalıydılar"* yalanlarını uyduran Mete ALTAN ve diğer katilleri bu söylediklerini kanıtlamaya çağırıyoruz. Orada tek bir silah yoktu, eğer var diyorlarsa açıklasınlar, kanıtlasınlar, bekliyoruz.

Ancak biz de biliyoruz ki açıklayamazlar, kanıtlayamazlar. Her gün psikolojik savaş adına bir yalanla kamuoyunun karşısına çıkanların söylediklerini kanıtlama diye bir dertleri kalmamıştır. Baştan da söylediğimiz gibi onlar günü kurtarmaya çalışıyorlar ve her gün söyledikleri bir yalanla devrimcilerin mücadelesini yenebileceklerini, hareketimizi karalayabileceklerini sanıyorlar. Ve çaresizleştikçe de yalanda sınır tanımaz hale geliyorlar. Son günlerde basındaki uşaklarıyla manşetlere çıkardıkları yalanlara bakıldığında bu konuda ne denli pervasızlaştıkları daha iyi ortaya çıkmaktadır. Bunlardan birkaç tanesini buraya aktarırsak oligarşinin hareketimiz karşısındaki çaresizliğinin boyutu daha iyi anlaşılır:

- Necdet MENZİR'in 22 Mayıs tarihinde bir basın toplantısıyla açıkladığı her şey psikolojik savaş amaçlı yalanlardır ve hiçbir geçerliliği yoktur. Açıklamanın temeli olarak ileri sürülen kod isim ve sahte isimlerin birçoğu uydurmadır ve bir kısmı da oldukça eskiye

aittir, bugün herhangi bir geçerliliği yoktur. Her şeylerini biliyoruz imajını güçlendirmek için yapılan bu açıklama bir yerde çaresizliklerinin de göstergesi olmuştur.

- Aynı açıklamada PKK ile Devrimci Sol arasında çatışma-sürtüşme yaratmayı amaçlayan ifadeler bu basın toplantısının asıl amacıdır. Uzun süredir ellerindeki tüm olanaklarla böyle bir çatışma yaratmayı amaçlayan oligarşi bu türden dedikodu üslubuyla halkların mücadelesini bölme çabalarında odak noktası olarak belirlediği PKK ile Devrimci Sol'u çatıştırma politikalarını resmileştirmiştir. Ancak devrimciler arası eleştiri onların silahı olmayacaktır. Devrimciler birbirlerini eleştirebilir. Fakat onların ilişkilerinin belirleyici yanı faşizme karşı birlikte savaşmaktır.

- Yine Belçika'da mafya içi bir çatışmayı örgütümüze mal etme çabaları da, psikolojik savaş taktiğinin bir gereği olarak gazete manşetlerine çıkarılmıştır. Belçika'daki olayın örgütümüzle herhangi bir ilişkisi olmadığını, çatışanların mafya üyeleri olduğunu kendileri de çok iyi biliyorlar. Fakat psikolojik savaşın özü budur. Her fırsatta karalamak, bu yönde her olayı, her pisliği devrimcilere bulaştırmak bugün oligarşinin temel yöntemi olmuştur.

- Son günlerde basında *"Dev-Sol liderinin ailece görüştüğü emekli bürokrat"* biçiminde yer alan haberlerin de gerçekle hiçbir ilgisi yoktur. Bu haber oligarşinin çeşitli kesimleri arasında bir iç hesaplaşmanın yansıması olarak manşetlere çıkarılmıştır, örgütümüzün hiçbir bürokrat veya devlet görevlisiyle "aile ilişkisi" yoktur.

Bu türden demagojik-provokatif haberleri, açıklamaları çoğaltmak mümkün ama uğraşmaya değmez, çünkü hemen her gün yeni bir yalanla kamuoyunun karşısına çıkıyorlar. Bu yalanların hepsiyle uğraşacak zamana sahip değiliz ve kendimizi böyle bir zorunluluk altında hissetmiyoruz. İleri sürülen yalanlar karşısında önem derecesine ve Türkiye halklarının devrimci mücadelesine yönelik zararları oranında açıklamalarımız olacaktır. Ama bunu biz belirleyeceğiz. Bu anlamda değinmek zorunda olduğumuz yalan ve çarpıtmalardan biri de eylemlerimizle ilgili üretilen yalanlardır, özellikle son dönemlerde giderek artırılan bu türden yalanları açıklamayı Türkiye halklarına karşı bir görev olarak kabul ediyoruz. Devrimci Sol bugüne dek tüm eylemlerini üstlenen ve savunan bir an-

layışa sahip olmuştur ve düşman yetkililerinin dahi kabul etmek zorunda olduğu net bir eylem çizgisine sahiptir. Bu netliği bulandırma çabalarına izin vermemiz beklenemez. Oligarşinin son dönemlerde böyle bir bulanıklık yaratma çabalarının belli başlı örnekleri şunlardır:

- 31 Mart 1992 günü Bursa Uludağ yolunda kurşuna dizilen Bülent ÜLKÜ isimli yoldaşımızı katledenler bu cinayetlerini örtbas etmek için *"örgüt içi hesaplaşma"* yalanını uydurmuş ve olaydan 2 hafta sonra basındaki uşakları Emin DEMİREL ve Murat DEMİREL aracılığıyla bu olay örgütümüze karşı bir saldırı aracı haline getirilmek istenmiştir. Oysa Bülent yoldaşın cesedinde hala işkence izleri vardı. Ellerinde kaybolmayan kelepçe izleri, gözündeki gözbağı, parmaklarındaki "Parmak izi mürekkebi" onların tüm yalanlarını ve aşağılık yöntemlerini gözler önüne sermiştir.

- 17 Nisan 1992 günü İstanbul/Erenköy'de öldürülen emekli memur Ahmet SELEK'in sorumluluğu da örgütümüze yıkılmak istenmiş ve basın bu yönde haberlerle donatılmıştır. Söz konusu emekli memurun öldürülmesiyle hiçbir ilgimiz olmamıştır ve olması için de bir sebep yoktur. Kendisi hakkında bir istihbaratımız ve bilgimiz olmayan sıradan bir insanı öldürmek bizim devrimci şiddet anlayışımıza aykırıdır.

- 13 Mayıs 1992 günü öldürülen Maliyeci Kenan KARAHAN da örgütümüz tarafından cezalandırılmamıştır. Basında kardeşi polis olduğu için öldürüldü veya kardeşiyle karıştırıldı türünden haberlerle olay bize mal edilmek istenmişse de tüm kamuoyu Devrimci Sol'un hedef seçiminde ne denli titiz olduğunu bilir. Hiç kimseyi yanlışlıkla veya akrabalarının suçundan dolayı bugüne dek cezalandırmadık. Böyle bir şeyi de devrimci şiddet anlayışımızla bağdaştırmadığımızı özellikle vurgulamak isteriz.

Bu noktada psikolojik savaşta basının önemli bir destek olarak oligarşinin terör ve katliam politikasının yanında yer aldığını ve bunun büyük bir sorumluluk taşıdığını belirtmek isteriz. Haberleriyle, yorumlarıyla, köşe yazılarıyla karşı-devrimci bir role soyunan basının bu yolu terk etmesini; uşak ruhlu, beyinlerini ve kalemlerini kontrgerillanın emrine tahsis etmiş belli çevrelerin egemenliğinden kurtulmasını bekliyoruz. Basın emekçileri, kontrgeril-

lanın haber bülteni haline gelen basının bu tutumuna karşı sesini yükseltmek, meslek ahlak ve onurunu korumak zorundadır. Sergilenen bu onursuz ve ahlaksız tutumu tüm basın mensuplarına mal etmiyoruz, ancak basını kontrgerillanın denetiminden kurtarmanın da yine basın emekçilerinin çabalarıyla mümkün olabileceğini bir kere daha hatırlatmak istiyoruz. Sessizlik ve kabullenme işlenen bu suçlara ortak olmak demektir ve her suçun mutlaka bir karşılığı vardır, herkes işlediği suçların hesabını vermek zorundadır. Ve bugün dökülen devrimci kanlarının üzerinde tepinmek, katliamları bayram havasıyla manşetlere çıkarmak en az katliam yapanlar kadar, kan dökenler kadar suça katılmaktır. Basında meslek onur ve ahlakını hala koruyan namuslu, dürüst seslerin bu gidişe dur demesi ve bu doğrultuda adımlar atması basının bundan sonraki konumunu belirleyecek temel etken olacaktır.

EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI EYLEMLERİMİZ DEVAM EDECEKTİR...

21 Nisan 1992 tarih ve 50 sayılı Haber Bülteni'mizde 16-17 Nisan öncesi ve sonrası eylemlerimizi ayrıca kamuoyuna açıklayacağımızı duyurmuştuk. Bugüne dek yaptığımız gibi bundan sonra da eylemlerimiz üzerine herhangi bir gölge düşürülmesine izin vermeyeceğiz. Oligarşinin tüm yalan ve demagojileri bunu başaramayacaktır.

16-17 Nisan Öncesi Eylemlerimiz:

1- 31.3.1992, İstanbul Gültepe Karakolu bölge halkına ve devrimcilere yönelik baskı, terör ve işkence uygulamaları nedeniyle bombalanarak tahrip edilmiştir.

2- 31.3.1992, İstanbul Halkalı Vergi Dairesi, oligarşinin halkın emeğine el koyma yöntemlerinden biri olan vergileri protesto etmek amacıyla bombalanmıştır.

3- 2.4.1992 günü İstanbul Bahçelievler'de devrimcilere yönelik birçok operasyona katılan polis memuru İbrahim COŞKUN, bu suçlarının karşılığı olarak savaşçılarımız tarafından ölümle cezalandırılmıştır.

4- 7.4.1992, İstanbul Alibeyköy Karakolu, oligarşinin halklara ve devrimcilere yönelik baskı ve denetim aygıtlarından biri olması ne-

deniyle savaşçılarımızca bombalanıp tahrip edilmiştir.

Hamiyet YILDIZ

5- 9.4.1992 günü İzmir Bayraklı'da işkence ve cinayet şebekelerinin eğitim merkezi olan Bornova Polis Okulu'na ait servis aracı savaşçılarımızca pusuya düşürülmüş, çıkan çatışmada Polis memuru Volkan TÜRKOGLU ile kontrgerilla öğretmeni Ramazan EGE'nin pislikle örülmüş yaşamlarına son verilmiş, diğer işkenceciler yaralı olarak kurtulmuştur. Çatışma sırasında alçakça kurşuna dizilen **Hamiyet YILDIZ** yoldaşımız şehitler kervanımıza katılmıştır. Hesabını mutlaka soracağız.

6- 15.4.1992 günü İstanbul/Edirnekapı'da sorgusu tamamlanan Kadir YAVAŞOĞLU isimli polis ajanı Güvenlik Birimimizce ölümle cezalandırılmış ve yanına işlediği suçların itirafı bırakılmıştır. Bu itiraflara göre:

Yaşadığı bir gözaltı sırasında polisin ajan-muhbirlik teklifini kabul eden bu şahıs, ajan-muhbirlik faaliyetleri konusunda çeşitli yerlerde ve zamanlarda hain Şaban TAŞÇI ve 1. Şube işkencecileri tarafından eğitime tabi tutulmuştur. Ancak aldığı tüm eğitime rağmen örgütümüzün ihanet şebekelerine karşı aldığı önlemler sonucu bir zarar veremeden tesbit edilerek gözaltına alınmıştır. Güvenlik örgütümüzce yapılan sorgusunda ajan-muhbir faaliyetine nasıl girdiğini, bu şebekede yer alanların isimlerini, kendilerine ders veren Ş.TAŞÇI ve 1. Şube polislerinin kimliklerini açıklamış; eğitim gördüğü yerleri ayrıntısıyla tarif edip göstermiş ve tüm suçlarını itiraf edip yazıya geçirmiştir. Bir ajan-muhbir şebekesinin üyesi olarak örgütümüze sızmak, faşizme örgütümüz hakkında bilgiler aktarmak isteyen bu hain, örgütümüz tarafından ölüme mahkum edilmiş ve alınan karar Güvenlik Örgütümüzce yerine getirilmiştir.

7- 16.4.1992 tarihinde İstanbul Eyüp'te haraç ve zulüm estirmekten başka bir işlevi olmayan bir ekip arabası savaşçılarımızca pusuya düşürülmüş, arabada bulunan 2 polis ile bir bekçi yaralı olarak kurtulmuştur.

8- 16.4.1992 günü İstanbul Beşiktaş'ta Yurt İçi Kargo'nun sahibi-

ne ait olan MEF Dershanesi savaşçılarımız tarafından bombalanarak tahrip edilmiştir. Aylardır her türlü zorluğa ve polis saldırılarına karşın yiğitçe mücadelelerini sürdüren, hak almak için başlattıkları direnişten taviz vermeyen Yurt İçi Kargo işçilerini bugüne dek her türlü araçla desteklediğimiz gibi bundan sonra da yanlarında olacağız. İşçilere karşı düzenin tüm baskı terör kurumlarını seferber eden Yurt İçi Kargo sahibinden bu suçlarının hesabını sormaya devam edeceğiz.

9- 16.4.1992 günü dünya halklarının baş düşmanı ABD'nin Tepebaşı'ndaki Başkonsolosluk binası savaşçılarımızca hedef alınmış ve bina atılan roketle tahrip edilmiştir. Bu sömürü ve zulüm düzeninin gerçek efendisi olan ABD emperyalizmine karşı tavır almak bugün tüm yurtsever ve demokratların başta görevidir. Çünkü özgürlük ve emeğin mücadelesi ülkemiz topraklarına, zenginliklerine el koyan emperyalistlerin kovulmasıyla başarıya ulaşacaktır. Emperyalizme istediği gibi at oynatacağı bir alan bırakmayacağız, her istediklerini yapamayacaklar. Tüm gücümüzle emperyalizme karşı mücadelemizi sürdüreceğiz, ülkemiz halklarına ve bir bütün olarak dünya halklarına yönelik her saldırının sorumlusu olan emperyalizm her zaman değişmeyen hedefimiz olmaya devam edecektir.

16-17 Nisan Sonrası Eylemlerimiz:

Oligarşi 16-17 Nisan katliamıyla ve daha sonraki cinayetleriyle bizleri kuralsız, pis bir savaşa çekmek istedi. Katliamlarla bir yandan değerli savaşçılarımızı hedeflerken, aynı anda insanlık dışı uygulamalarıyla bilinçsiz, kendiliğindenci tepkileri, kuralsız bir savaşı zorladı. Ancak örgütümüz hiçbir zaman oligarşinin bu tuzağına düşmedi; tüm eylemlerinde ilkeleri ve daha önceden açıkladığı hedefler doğrultusunda hareket etti. O pis, çirkef bir savaş istiyordu; biz ise kurallarımızla, ilkelerimizle, hedeflerimizle bu savaşı nasıl kavradığımızı ve hiçbir zaman bilinçsiz bir kör terör içine düşmeyeceğimizi bir kere daha kanıtladık. Savaşı pis ve çirkef yöntemlerle sürdürmek ancak korkunun, paniğin belirlediği oligarşinin yöntemi olabilirdi ve öyle oldu. Sonuçta korkuları daha arttı, panikleri biraz daha yayıldı. Katliamın öğrenilmesinden hemen sonra harekete geçirilen Silahlı Devrimci Birliklerimiz aşağıdaki eylemleri ger-

çekleştirmiştir. Bunlar dışında hiçbir eylemin sorumluluğunu üstlenmediğimizi, yüklenmek istenen eylemlerin kontrgerillanın marifeti olduğunu bir kere daha tekrar etmek isteriz.

10- 17.4.1992 günü İstanbul Kağıthane'de oligarşinin baskı terör mekanizmasını oluşturan polislerden ikisi (Şerif KURT ve Kadir ERDOĞAN) savaşçılarımızca ölüm cezasına çarptırılmıştır.

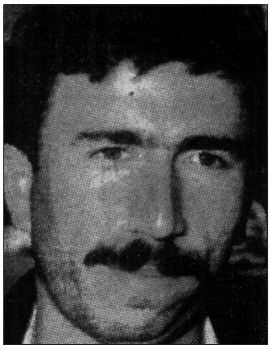
11- 17.4.1992, Bursa'da işkenceci polislerin toplanma yeri olan Polis Emeklileri Lokali bir SDB birliğimizce bombalanarak tahrip edilmiştir.

12- 18.4.1992, İstanbul Gaziosmanpaşa semtinde gezici işkence merkezleri olan ekip arabalarından birini pusuya düşüren savaşçılarımız arabada bulunan Komiser Bülent ÜSTÜN ile bekçi Mücahit ÜNLÜ'ye bu suçlarının cezasını ödetmiştir.

13- 19.4.1992, İstanbul Kocamustafapaşa'da üç polisin kaldığı bekar evi yerleştirilen bomba ile tahrip edilmiş, hiçbir yerde huzur bulamayacakları işkencecilere bir kez daha hatırlatılmıştır.

14- 19.4.1992, İstanbul Atışalanı'nda devriye gezen bir ekip arabası açılan taciz ateşi ile kovalanmış, rahat gezemeyecekleri mesajı verilmiştir.

15- 20.4.1992, İstanbul Sanayi Mahallesi'nde polis İsmail SELÇUK ve yanında bulunup yardım eden sicilli faşist Yılmaz BAŞKAYA isimli şahıs cezalandırılmış; olayda çıkan çatışmada yoldaşımız **Önder ÖZDOĞAN** şehit düşmüştür. Son nefesinde dahi kendisini kuşatan ölüm mangalarına karşı sloganlarımızı haykıran Önder yoldaşımızın hesabını soracağız.

Önder ÖZDOĞAN

16- 20.4.1992, İstanbul Topkapı'da çevik kuvvet polisi Selami EPİK bugüne dek kırdığı kafa ve kolların hesabını savaşçılarımızın kurşunlarıyla ödemiştir. Yaralı olarak kurtulan bu işkenceci aynı şansı bir daha bulamayacaktır. Aynı olayda, "Polisi Vuran Terörist" diye lanse edilip Merter'de kurşuna dizilen Eşref KAPLAN isimli gencin açıkladığımız gibi ne örgütümüzle, ne de eylemle herhangi bir ilgisi yoktur. N. MENZİR çaresizliğini ve ci-

nayetlerini bu tür yalanlarla örtbas etmeye çalışmaktadır.

17- 22.4.1992, Adana'da çevik kuvvet polisi Eşref Edip SALMAN, katliamların karşılığı olarak cezalandırılmıştır.

18- 22.4.1992, İstanbul Eyüp'te savaşçılarımızın Fatih Emniyet Amiri Ahmet KAPLAN'ın geçiş yoluna kurdukları uzaktan kumandalı tuzak hedefi vuramamışsa da, işkencecilere sokakta bile rahat gezemeyecekleri mesajını canlı bir şekilde vererek amacına ulaşmıştır.

19- 23.4.1992, İstanbul Çağlayan'da birer işkence merkezi olan karakollardan Sirkeci Karakolu'nda görevli komiser muavini Ahmet ACAR savaşçılarımızca cezalandırılmış, yaşamın sadece karakollarda olmadığı ve yaşamın her alanında devrimcilerin bulunduğu işkencecilere bir kere daha gösterilmiştir.

20- 25.4.1992, İstanbul Okmeydanı'nda devriye görevi yapan bir ekip otosu taciz ateşiyle bölgeden uzaklaştırılmıştır.

21- 27.4.1992, İstanbul Halıcıoğlu'nda Çevik Kuvvet aracı, savaşçılarımızın oligarşinin militarist güçlerinden el koyduğu G-3 silahıyla taranmış, arabada bulunan polislerden 8'i ağır yaralanmış, bunlardan Yadigar AKANLAÇ isimli işkenceci 4.5.1992 günü hak ettiği biçimde ölümden kurtarılamamıştır.

22- 28.4.1992, Bursa Çekirge'de bulunan Devlet Bakanı Cavit ÇAĞLAR'a ait köşk, baskı ve sömürü düzeninin sorumlularından biri olduğu için bombalanmıştır.

23- 28.4. 1992 günü İstanbul Bakırköy'de devriye gezen polis ekiplerine devrimci adaletin onlara sokakları da yasakladığını göstermek amacıyla bir tuzak hazırlanmış, tuzaktan kılpayı kurtulan ekip arabası tahrip edilmiştir.

24- 30.4.1992, Mehmet Sami TARHAN isimli itirafçı, örgütümüze ve halka verdiği zararlar nedeniyle Sağmalcılar Cezaevi'ndeki Güvenlik Birimimizce cezalandırılmıştır. Kürdistan Silahlı Birliklerimizden Tunceli gerilla birliğinin bir üyesi olan bu şahıs, mart ayı sonunda bir konaklama sırasında birliğinden kaçıp düşmana sığınmış ve itiraflara başlamıştır. İtiraflarını sonuna kadar sürdüren M. Sami TARHAN bu suçları nedeniyle cezalandırılarak örgütümüze ve halka zarar veren hiçbir itirafçı-muhbirin cezasız kalmayacağı bir kez daha gösterilmiştir.

25- 2.5.1992, İstanbul Hürriyet Mahallesi'nde, 16-17 Nisan katliamına katılan bir polis timi, merkezleri olan kahvede savaşçılarımızca pusuya düşürülerek cezalandırılmıştır. Birinin yaralı kurtulduğu bu eylemimizde katiller timine mensup Tevfik CİĞERCİ, Ercan GÖKTEPE, Ömer AKBULUT, Adem BAŞER ve Cevat YILMAZ isimli işkenceciler hak ettikleri cezaya çarptırılmıştır.

Bu olay sonrası, eyleme katılanlardan birinin yakalandığını, ve bu şahsın uyuşturucu müptelası olduğunu açıklayan Necdet MENZİR'den o günden bu yana ses çıkmamıştır. Bugüne dek yüzlerce yalanı ortaya çıkan N. MENZİR'i bu olayın içyüzünü açıklamaya çağırıyoruz. Buyursun açıklasın kim uyuşturucu müptelası? Kendilerine hiçbir ifade vermeyen yiğit bir insanı suçlamak kolay, kanıtlamak zordur. Ama bu kez de ölüm mangaları şefi MENZİR söylediklerini yutacaktır. Verecek tek bir cevabı yoktur çünkü.

26- 4.5.1992, Bursa'da Necdet BAY isimli polis, bugüne kadar halklara ve devrimcilere karşı sürdürülen baskı ve katliam politikalarının uygulayıcılarından biri olarak savaşçılarımızca ölüm cezasına çarptırılmış ve bu ceza infaz edilmiştir.

27- 6.5.1992, İstanbul Üsküdar'da Mehmet DAMAR ve Celal SÖNMEZ isimli polisler ölüm mangalarının Ankara'da yoldaşlarımıza karşı yürüttüğü katliama misilleme olarak cezalandırılmıştır.

28- 6.5.1992, İstanbul Bakırköy'de çevik kuvvet mensubu Alaaddin ÇAYCI ile lokantasını polislere açıp bir üs gibi kullandıran sivil faşist Fevzi OKYAY cezalandırılmış, baskı-zulüm mekanizmasına ne şekilde olursa olsun yardım edenlerin cezasız kalmayacağı gösterilmiştir.

29- 7.5.1992, İstanbul Bakırköy DYP İlçe Binası bombalanarak iktidarın baskı ve katliam politikalarından birinci derecede sorumlu Demirel'in partisine bir uyarı yapılmıştır.

30- 8.5.1992, İstanbul Acıbadem'de, halka ve devrimcilere karşı katliam politikalarının sorumlularından DYP'nin İstanbul İl Başkanı Muhsin DİVAN savaşçılarımızca vurulmuş ancak bu emperyalist uşağı yaralı kurtulmuştur. DYP sorumlularına karşı eylemlerimiz devam edecektir. Tüm bu katliamların siyasi sorumlusu olan Demirel ve partisinin yetkilileri, milletvekilleri, mutlaka savaşçılarımı-

zın hedefi olacak ve suçlarının hesabını vereceklerdir. Bu olay sonrası Muhsin DİVAN gibi bir korkaktan kahraman yaratmaya çalışan iktidar ve uşak basın boşuna uğraşıyor. Ne M. DİVAN silahını kullanabilecek cesarete sahip olabilmiştir, ne de herhangi bir savaşçımız yaralanmıştır.

16-17 Nisan sonrası Silahlı Devrimci Birliklerimizin gerçekleştirdikleri eylemler yukarıda saydıklarımızdır. Bunun dışında üye ve taraftarlarımızın oligarşinin çeşitli kurumlarına yönelik dizilerce molotoflama ve tahrip eylemleri olmuştur. Burada bunların listesini vermeye gerek görmüyoruz. Ancak şurası iyi bilinmelidir ki, 16-17 Nisan sonrası oligarşiye yaşattığımız kabusu istediğimiz zaman yaşatacak güç ve olanaklara sahibiz, halklarımızın desteği ve katılımı bizi her zaman bu güce sahip kılmıştır.

16-17 Nisan sonrası çok değerli yoldaşlarımızı kaybettik. Ama hiçbirinin yeri boş kalmadı ve şehit yoldaşlarımızın direnişleri yolumuzu biraz daha aydınlattı, gücümüze güç kattı. Bugün, 16-17 Nisan öncesinden daha güçlüyüz. Şehit yoldaşlarımızın bıraktığı direniş kararlılığı ve inançları gücümüzü büyütmüş, kararlılığımızı bilemiştir.

Oligarşi ise biraz daha çıkmaza saplandı, biraz daha çaresizleşti. Devrimci şiddetin kabusunu yaşadılar ve bunu hiç unutmasınlar. İstersek, gücümüzü yöneltirsek onları sokakta bile gezemez hale getiririz, evlerinden burunlarını bile çıkaramazlar. Biz güç kanıtlama ve kan dökme merakında değiliz ve hiçbir zaman da böyle bir isteriye kapılmayız. Kendi programımız ve hedeflerimiz doğrultusunda mücadelemizi ve eylemlerimizi sürdürmeye devam edeceğiz. Karşı karşıya kaldığımız her genel saldırıda, her katliamda aynı genel karşılığı göstereceğimizi ve oligarşiye verilen desteği ve destek sahiplerini hiç unutmayacağımızı bir kere daha hatırlatmak isteriz. Hiç kimse devrimcilerin bir operasyonla yok edileceğini sanıp da bayramlıklarını giymesin, salyalarını akıtmasın. Herkese ruhlarını çıkar için satmamasını; doğrunun ve haklının yanında olarak çok şey kazanacaklarını, çöken bir düzenle birlikte mezara sürüklenmenin hiçbir çıkar karşılığı kabul edilmemesi gerektiğini söylemekten bıkmayacağız. Bunu anlayanlar dostumuzdur; anla-

mamakta ve üç-beş kuruş için kendini satmakta ısrar edenlere ise, düşmanlığımızdan başka verecek bir şeyimiz olmayacak. Halkların ve devrimcilerin düşmanı olmak ise bugünden ölmek demektir, tarihin ve insanlığın lanetini kabul etmek demektir.

ADIMIZ DOĞRU KULLANILMALIDIR...

Daha önce de üzerinde durduğumuz ve duyarlılığımızın bilindiği bir konuyu yeniden hatırlatmak istiyoruz.

Örgütümüzün adı DEVRİMCİ SOL'dur ve hiçbir zaman bu ismi kısaltılmış haliyle, "DEV-SOL" olarak kullanmadık. Esas olarak DEVRİMCİ SOL kavramı kısa, belirli bir anlamı ve geleneği ifade eden bir isimdir. Bunun ayrıca kısaltılıp "DEV-SOL" biçimine sokulması, bu anlam ve geleneği gözden kaybetmeye ve olumsuz bir imaj yaratmaya yöneliktir.

Kontrgerilla ve siyasi polisin bilinçli olarak yaptığı bu kısaltma, bir kısım basın-yayın organlarınca da bilinçli veya bilinçsiz olarak kullanılmakta, kontrgerilla ve siyasi polisin amacına hizmet edilmektedir.

Her türlü amaç ve niyeti bir kenara bıraksak bile, hiç kimsenin bir olguyu kendine göre tanımlayıp isimlendirmeye, özellikle siyasi mücadelede, hakkı yoktur; böyle bir şeyin yapılması siyasi ahlak açısından da doğru değildir. Bu hakkı kendisinde görenlerin ve bunda ısrar edenlerin belirli siyasi amaçlarla hareket ettiğini varsaymak durumunda olduğumuzu özellikle belirtmek isteriz.

Tüm basın-yayın organlarından, kontrgerilla ve siyasi polisin bu çabasına ortak olmamasını ve ismimizi doğru biçimiyle kullanmasını bekliyor, buna hakkımız olduğuna inanıyoruz.

HALK DÜŞMANLARI SOKAKLARDA RAHAT GEZEMEYECEK, UYUYAMAYACAKTIR!..

HALK DÜŞMANI, EMPERYALİZMİN UŞAĞI DYP-SHP İKTİDARI KATLİAMLARIN VE TÜM SUÇLARININ BEDELİNİ ÖDEYECEKTİR!..

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Polis otosuna bayraklı pusu
Dev-Sol militanları, dün sabah Sanayi Mahallesi, Şirintepe'de görev
DYP İstanbul İl Başkanı vuruldu
İstanbul'da iki polis öldürüldü
Kurşun yağmuruna tuttular
Uzaktan kumandalı bomba ile emniyet amirine saldır
Durakta otobüs bekleyen iki polis
DYP binasına molotof atıld
Bursa'da bir polis
E-5'te vurulan polis öldü
5 sivil polis
öldürüldü!
Ekip otosu tarandı
Atışalanı'nda ekip otosunu taradılar
Çağlayan'da komiser muavinini vurdular
Bakırköy DYP bombalandı
Dev- Sol, Hürriyet Londra bürosunu bastı
Emekli

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 15 Ağustos 1992

DİRENEN BELEDİYE İŞÇİLERİNİN YANINDAYIZ

Devrimci mücadele ve emekçi halkların hak arama, alma mücadelesi karşısında her geçen gün daha da batağa saplanan Demirelci hükümet, pervasızca terör estiriyor.

Siyasi iktidarın verdiği vaatleri yerine getirmesini isteyen, hesap soran, hak arayan memur ve işçilere verdiği cevap tehdit, sürgün, işçi kıyımı, dayak, işkence, gözaltı, grev ertelemeleri, grev kırıcılığı ve terörden başka bir şey değildir.

Örgütümüz emekçi halka karşı işlenen bu suçların karşılıksız kalmayacağını, halkın örgütsüz olmadığını, uygulanan devlet terörüne karşı, devrimci şiddetle karşılık verileceğini bir kez daha göstermek, belediye işçilerinin devam eden grevine destek olmak amacıyla bir dizi eylem gerçekleştirmiştir. Bu amaçla:

- İstanbul belediyelerinde devam eden grevde; grev kırıcılığı yapması, daha fazla sömürü, daha az ücret, işten atılmalar ve sendikasızlaştırma demek olan özelleştirme adı altındaki taşeronluğu İstanbul belediyelerinde ilk kez ihale ile alan şirket olması nedeniyle, Kartal Esentepe'deki Altaş'a ait garaj; özelleştirmeyi, işçi kıyımını ve grev kırıcılığını protesto etmek amacıyla örgütümüz tarafından bomba ve molotofla tahrip edilmiştir.

- Gerici-faşist bir yönetime sahip olan İETT Aksaray Taşıtlar Şubesi; sivil faşist örgütlenmeyi sendika yönetimi aracılığıyla İETT'de oluşturma çabalarından; İETT emekçilerinin haklarını işverenle uzlaşarak satmaktan; İETT emekçilerinin hak arama, hak alma eylemlerine katılmalarını engellediğinden ve belediye işçilerinin grevine destek amacıyla örgütümüz tarafından 7 Ağustos tarihinde basılmış ve bomba ile tahrip edilmiştir.

- DYP-SHP iktidarından aldıkları güçle pervasızca işçi kıyımlarına yönelen işadamlarını uyarmak amacıyla Küçükçekmece Cennet Mahallesi'ndeki İS-SİAD (İstanbul Sanayici Ve İşadamları Derneği) örgütümüz tarafından 8 Ağustos tarihinde basılarak tahrip edilmiş ve bombalanmıştır.

Eylemlerimizle bu suçları işleyenleri tekrar uyarıyoruz: İşçi sınıfına, emekçi halklara karşı suç işlemeye devam ettiğiniz sürece, hareketimizin hedefi olmaktan kurtulamayacaksınız. "

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Ekim- Kasım 1992

1992 Mayıs-Aralık Arası Devrimci Sol Eylemleri

(Devrimci hareketin 1992 Eylül'ünde karşı karşıya kaldığı darbecilik ihaneti döneminde, Devrimci Hareket tarafından gerçekleştirilen çeşitli eylemlere ilişkin açıklama yapılamamıştır.

Bu dönemde gerçekleştirilen eylemlerin bir dökümü, darbeci çete tarafından çıkarılan Devrimci Sol Dergisi'nin 1992 Ekim sayısında, 1992 Kasım'ında yayınlanan 6. sayısı ve 1993 Ocak ayında yayınlanan 7. sayısında yer almıştır.

Devrimci Sol'a ait olan bu eylemleri tarihi gelişim açısından eksik bırakmamak için, bu dökümlere de burada yer veriyoruz)

8 Mayıs-17 Eylül 1992 tarihleri arası Kır Gerilla Birlikleri'nin, Silahlı Devrimci Birlikler'in ve Milisler'in gerçekleştirdikleri eylemlerdir:

- Küçükarmutlu'da devlet güçlerine karşı 6 kez bombalı saldırı gerçekleştirildi.

- Reşitpaşa girişine bubi tuzaklı bir bombalı pankart asıldı, imha ekipleri şans eseri kayıpsız kurtuldu.

- Küçükarmutlu halkının "direniş tepesi" olarak andığı ve panzerler tarafından işgal edilen tepeye, panzerlerin yanıbaşına bubi tuzaklı bir propaganda kaseti yerleştirilerek yayın yapıldı.

- 22 Haziran'da SDB savaşçıları tarafından Tarabya ve Arnavutköy karakolları bombalandı.

- Küçükarmutlu'da polisle işbirliği yapan bir muhbirin evine patlayıcı atılarak, bir başka muhbirin evi basılıp dövülerek uyarıldı.

- Nurtepe'de Dursun Saykal adlı muhbir ayağından kurşunlandı.

- Gazi Mahallesi'nde Mehmet Kaya'nın dükkanı bombalandı; ayrıca Nurtepe ve Gazi Mahallesi'nde iki bekçinin silahına el konuldu.

- Yenikapı işportacılarının tezgahlarının yıkılması için her şeyi yapan belediye mafyasının başlarından Nurettin Sözen'in kardeşi Ziya Sözen ve iki suç ortağının işyeri basılarak tahrip edildi.

Yenikapı'daki işporta tezgahlarının yıkılmasından sorumlu SHP Meclis üyeleri Mehmet Mercanoğlu'nun işyeri basılarak dövülmek suretiyle; Mustafa Kalender korumaları etkisiz hale getirildikten sonra, yere yatırılıp etrafına ateş edilerek cezalandırıldı ve uyarıldılar.

- Gebze Sarkuysan Lisesi'nin ihbarcı müdürü tüm uyarılara rağmen muhbirliğe devam ettiği için okul önünde dövüldü ve son kez uyarıldı.

- Ümraniye'de hafriyat mafyasının ve büyük şirketlerin çevre halkına yönelik baskılarını protesto etmek ve faşist mafyacıları uyarmak amacıyla Emlakbank'ın şantiyesi basıldı, barakalar ateşe verildi.

- Kartal Belediyesi işçilerinin direnişi karşısında polisle işbirliği yapan Belediye Başkanı M.Ali Büklü, otomobili molotoflanıp yakılarak, Belediye Başkan Yardımcısı Zeki Şafak, Kartal'daki yağ deposu bombalanarak; Belediye Meclis üyesi Cemal Tezcan, Rahmanlar'daki yazıhanesi bombalanarak işçi düşmanı tavırlarından vazgeçmeleri için uyarıldılar.

- 25 Mayıs'ta Emekli Polis Memurları Derneği bombalandı, tahrip edildi.

- Kartal-Maltepe'de bir nakliyat şirketi basılarak içeride bulunan evrak ve mühürler alındı.

- Okmeydanı Halil Rıfat Paşa Mahallesi ve İdealtepe Mahallesi muhtarlıkları basıldı, polisle işbirliği yapmamaları konusunda uyarıldı ve çeşitli evraklar alındı.

- Hasköy'de polisle işbirliği halinde faşist örgütlenme yapan ve küçük çocuklara sarkıntılık eden faşistin pastanesi molotofla yakılarak cezalandırıldı.

12 Temmuz katliamı yıldönümü kampanyası eylemlerimiz

12-14 Temmuz katliamlarının yıldönümü çerçevesinde örgütlü olduğumuz tüm yerlerde en geniş biçimde yazılama yapılması, bombalı-bombasız pankartlar asılması, DEVRİMCİ SOL bayrakları asılması eylemleri gerçekleştirildi. Ayrıca bu kampanya çerçevesin-

de yapılan devrimci şiddet eylemleri de şöyle:

Ankara:

- 15 Temmuz: Aktepe Karakolu'nda görevli polis Ali Kurtoğlu Abidinpaşa'da cezalandırıldı.
- 15 Temmuz: GÜR-İŞ şirketi molotoflandı.
- 16 Temmuz: Bir polisin silahı milislerimizce kamulaştırıldı.
- 18 Temmuz: Başbakanlık Personel Dairesi basıldı, arşiv bölümü ateşe verildi ve DEVRİMCİ SOL bayrağı asıldı.
- 24 Temmuz: Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü'nde görevli polis memurları Hüseyin Mutlu ve Hasan Güneş cezalandırıldılar. İki polis de yaralı kurtuldular.

Adana:

- 16 Temmuz: Devlet Malzeme Ofisi basılıp yakıldı, DEVRİMCİ SOL bayrağı asıldı.
- Ziraat Bankası molotoflandı.

İzmir:

- 12 Temmuz: Mersinli'de OPEL'in deposu bombalandı.

Bursa:

- 17 Temmuz: Duatepe Karakolu bombalandı.
- 24 Temmuz: Akbank Yeşilyayla Şubesi'yle, Mesken'de iki banka şubesi bombalanarak tahrip edildi.

İstanbul:

- 12 Temmuz günü saat 21.30'da; Kağıthane, Eminönü ve Halkalı vergi daireleri, Bakırköy ve Kartal adliyeleri, Emirgan Karakolu bombalandı.
- 13 Temmuz: ABD Konsolosluğu (Tepebaşı) Lav silahı ile vuruldu, tahrip edildi.
- 13 Temmuz: Florya Polis Eğitim Merkezi'nde komiser yardımcısı Yadigar Özdemir Hasköy'de cezalandırıldı, faşist polis yaralı kurtuldu.
- 14 Temmuz: Hürriyet Mahallesi'nde Terörle Mücadele Şubesi işkencecilerinden polis Kamil Koç cezalandırıldı.

Yine 14 Temmuz'da: Bakırköy İncirli'deki Koç Amerikan Bankası, Kartal Soğanlı'da BORUSAN tesisleri, Koç Holding'e ait NASOTO, Garanti Bankası Çemberlitaş Şubesi, Haznedar'da Magirus Fabrikası bombalandılar.

- 17 Temmuz: Mercan Vergi Dairesi önünde park eden ekip oto-

suna bombalı tuzak kurulmuş, patlamada ekip otosu ve içindekiler hafif hasarla bu defa kurtulmuşlardır.

- 24 Temmuz: İstanbul Emniyet Müdürlüğü binası Lav silahı ile vurulmuş, tahrip edilmiştir.

- 27 Temmuz: İstanbul Fikirtepe'de polise ait araçların depolandığı OTO-SAN bombalanmıştır.

- 29 Temmuz: 12 Mart döneminin İstanbul Sıkıyönetim Komutan Yardımcısı cuntacı generallerden Kemal Kayacan Göztepe'deki evinde cezalandırıldı.

Ağustos-Eylül ayı eylemleri

- 2 Ağustos: İstanbul Örnektepe Karakolu tarandı.

- 8 Ağustos: İstanbul Sanayici ve İşadamları Derneği (İSİAD)'nin Küçükçekmece'deki şube binası basıldı ve içeriye "Yaşasın Halkın ve Belediye-İşçilerinin Direnişi- DEVRİMCİ SOL" yazıldıktan sonra dernek molotoflandı.

- 8 Ağustos: BELEDİYE-İŞ Sendikası İETT Taşıtlar Şubesi basıldı ve içeriye "Kahrolsun Sarı Sendikacılık- DEVRİMCİ SOL" yazıldıktan sonra bombalandı.

- 11 Ağustos: Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü'ne ait servis aracına Bağcılar'da bombalı tuzak kuruldu, servis aracı, patlamanın etkisiyle tahrip oldu ve bir polisin yaralandığı açıklandı.

- 15 Ağustos: Hassas Bölgeleri Koruma Şube Müdürlüğü'nde görevli polis Servet Tuncer Ankara'da cezalandırıldı, polisin yaralı kurtulduğu eylemden sonra yoldaşlarımız olaya müdahale eden bir ekip otosuyla çatıştı, bir yoldaşımız yaralandı. Yaralı yoldaşımızın eylem bölgesinden uzaklaşmak için çevirdiği taksinin şoförü yoldaşımızı polise teslim etmek isteyince cezalandırıldı.

- 19 Ağustos: Bakırköy Güngören'deki Genç İşadamları Derneği basıldı. Duvarlara "İşçi Kıyımına Son- DEVRİMCİ SOL" yazıldıktan sonra dernek bombalandı.

- 30 Ağustos: 30 Ağustos törenlerinin yapıldığı alana kurulan şeref tribününde İstanbul Valisi Hayrı Kozakçıoğlu, İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir, Birinci Ordu Komutanı İ. Hakkı Karadayı, Harp Okulları Komutanı Orgeneral Kemal Yavuz, İstanbul Belediye Başkanı Nurettin Sözen ve diğer askeri-idari yüksek kademenin oturduğu koltukların tam altına yerleştirilen tahrip gücü yüksek

bomba ikinci aramada tesadüfen bulundu.

- Tunceli Hozat Kumkaynak (Tanzi) Köyü Karakolu DEVRİMCİ SOL Kır Gerillaları Tarafından Tarandı.

19 Ağustos 1992 günü, saat 21.30 sıralarında DEVRİMCİ SOL gerillaları Tunceli İli Hozat İlçesi Kumkaynak (Tanzi) Köyü Karakolu'nu otomatik silahlarla taramış ve eylem yerine DEVRİMCİ SOL bayrağı astıktan sonra kayıp vermeden geri çekilmişlerdir. DEVRİMCİ SOL gerillaları basına gönderdikleri yazıda "son dönemde ülkemizde yoğunlaşan infazları protesto etmek" için eylemi gerçekleştirdiklerini ve eylemlerinin bundan sonra aralıksız süreceğini, (...) DEVRİMCİ SOL bayrağının ülkenin her yerinde dalgalanacağını belirtmişlerdir.

-1 Eylül: Küçükçekmece Ekipler Amiri Komiser Ömer Çakır'ın cezalandırılması eyleminde yoldaşımız Ali Rıza Karagöz'ün silahının tutukluk yapması üzerine silahına davranan faşist komiser yoldaşımızı katletmiştir. Murteza Kaya adlı devrimci öğrencinin de katledilmesinden dolayı hakkında açılmış bir dava bulunan tescilli devrimci katili Ömer Çakır'dan bunların hesabı mutlaka sorulacaktır.

- 4 Eylül: DYP Bağcılar Belediye Başkan Adayı Muhsin Aydın'ın işyeri basıldı. İçeridekiler etkisiz hale getirildikten sonra Muhsin Aydın'ın silahı kamulaştırıldı, duvarlara DEVRİMCİ SOL yazıldı.

- 6 Eylül: Sosyetenin uğrak yerlerinden Klüp 29 ve Şamdansa "Kürdistan'daki katliamları ve yargısız infazları" protesto için bombalandı.

- 8 Eylül: Toprak Seramik'e ait helikopter pistine yönelik bombalı saldırı eylemi gerçekleştirdi.

- 9/10 Eylül: Seher Şahin'in katledilmesinin yıldönümünde DEVGENÇ; İTÜ Ayazağa Kampusu, Yıldız Üniversitesi ve İÜ Avcılar Kampusu ile Mimar Sinan Üniversitesi'nin girişlerinde-bulunan polis kulübelerini Seher Şahin'in katlini ve okullardaki polis işgalini protesto için bombalayarak yerle bir etmiştir.

- 10 Eylül: Büyükdere Caddesi'ndeki Renault Bayii Kürdistan'daki katliamı protesto için bombalandı.

- 12 Eylül: 12 Eylül askeri faşist cuntasının yıldönümünde DYP-SHP koalisyon hükümetinin Milli Savunma Bakanı Nevzat Ayaz'ın damadı olan Avukat Fikret Öztamur'un bürosu basıldı. 12 Eylül ön-

cesi MHP'li sivil faşist kadrolardan olan devrimci katili F. Öztamur, şu anda da İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün avukatlığını yapmakta ve Tuzla Katliamı Davası'nda katil polisleri savunmaktadır. Baskın anında büroda bulunmayan faşist avukat bu kez kurtulmuştur.

- 15 Eylül: Eczacıbaşı ve Koç Holding; 12 Eylül'ü ve Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla bombalandılar.

- 17 Eylül: Kürdistan'daki katliamları protesto amacıyla İstanbul'da Ordu Pazarı bombalandı.

- 17 Eylül: İstanbul Bahçelievler'de Hassas Bölgeler Koruma Şube Müdürlüğü'nde görevli Başkomiser Halil Yıldırım savaşçılarımızca cezalandırılmıştır. 12 Temmuz katliamında İbrahim Erdoğan yoldaşımızın bulunduğu örgüt üssünün basılmasında yer alan bu eli kanlı işkenceci benzer suçları bir daha işleyemeyecektir.

YAŞASIN HALKIN ADALETİ!

HİÇBİR HALK DÜŞMANI CEZASIZ KALMADI, KALMAYACAK!

7 Kasım 1992

Silahlı güçlerimiz "halkın adaletinin" güvencesidir.

Eylül ve Ekim ayında Kır Gerilla Birlikleri'nin ve Silahlı Devrimci Birlikler'in gerçekleştirdikleri eylemlerdir:

Kırda gerçekleştirilen eylemler:

"Kır Gerilla Birliklerimiz 29 Eylül 1992 tarihinde Tunceli'nin Hozat ilçesine bağlı Yukarı Hıdırdamları mevkii, Elazığ-Hozat asfaltı üzerinde seyir halindeki üç askeri araca pusu atmışlardır. Faşizmin sokak ve ev infazlarına, Kürt halkına karşı girişilen katliamlara ve genelde artan tüm baskı uygulamalarına karşı gerçekleştirilen pusu eyleminde üç askerin öldüğü, bir astsubay ve birçok askerin de yaralandığı öğrenilmiştir. Askeri araçlara pusu eyleminden başka yine aynı bölgede yol bir süre trafiğe kapatılarak sivil araçlarda kimlik kontrolü yapılmış, yol güzergahında içki satan bir işletmeye içki satma yasağı konulmuştur."

28 Eylül'de Sivas-Zara Büyükgüney Köyü'nde iki gerillanın şehit düşmesinden sonra gerillalar 3 Ekim'de Şerefiye Karakolu'nu taradılar.

Silahlı Devrimci Birliklerin Şehirlerde Gerçekleştirdikleri Eylemler:

İSTANBUL

- 12 Eylül'ün yıldönümünde çok sayıda bombalı-bombasız

pankart asılmıştır.

- Bakırköy'de Koç Holding'e ait SUROTO molotoflandı.

- Hasköy'deki Beko İstanbul Bölge Şefliği bombalandı.

- İnter Star televizyonunun Gayrettepe'deki stüdyosu önündeki araçları, devrimcilere karşı yürüttüğü kampanyadan vazgeçmesi konusunda uyarı amacıyla bombalandı.

- İşçilerin sendikalaşma faaliyetini engellemek için işçi atan TAKİMSAN şirketinin Kartal Soğanlı'daki işyeri bombalanıp eylem yerine pankart asıldı.

- 20 Eylül 1992: Avcılar'da Terörle Mücadele Şubesi'nde görevli polis Abdülkadir Deliçay'a yönelik bir cezalandırma eylemi gerçekleştirilmiş ancak faşist polis bu kez sağ kurtulmuştur.

- 24 Eylül 1992: Sultanmurat Çengelköy Mahallesi'nde halka baskı uygulayan ATA 2 şirketi iş şantiyesi bürosu yakıldı.

- 26 Eylül 1992: Sabancı'nın yaptırdığı Beylerbeyi Polis Eğitim Merkezi'ne kurulan bubi tuzağı rastlantı sonucu önceden fark edilmiştir.

- 28 Eylül 1992: Gayrettepe'deki Siyasi Şube'nin law silahı ile tahribi ve işkencecilerin cezalandırılması evlemi yine bir tesadüf eseri eylem gerçekleşmeden kısa bir süre önce bulunmuştur.

- 30 Eylül 1992: Bağdat Caddesi'ndeki Bostancı Polis Karakolu bombalanmıştır.

- 4 Ekim 1992: Yeniköy'deki Kavel Kablo Fabrikası yakıldı.

- 5 Ekim 1992: Gültepe'deki Çukurova Holding bürosu bombalandı.

- 6 Ekim 1992: Üsküdar Sultantepe Polis Karakolu bombalandı.

- 9 Ekim 1992: Samandıra'da devrimcilere karşı baskı, dayak ve hakaret gibi suçlar işleyen Merkez Emlak sahibi Zeki Sümbül ayaklarından kurşunlanarak cezalandırıldı ve bu suçları işlemeye devam etmemesi konusunda uyarıldı.

- 11 Ekim 1992: Kumkapı'daki Polis Bakım Lojistik Atölyesi molotoflandı.

- 13 Ekim 1992: PKP lideri Abimael Guzman'ın tutuklanışını protesto ve Peru'daki mücadele ile dayanışma için Peru'nun Türkiye Temsilciliği bombalandı.

- 15 Ekim 1992: Okmeydanı'ndaki çevik kuvvete ait bir minibüs tarandı, bir polisin yaralandığı açıklandı.

- 19 Ekim 1992: Kartal Gülsuyu'nda mafyacılık ve polisle işbirliği içinde muhbirlik yapan KOYMENLER şirketinin Bostancı'daki işyeri yakıldı ve Kartal'daki büroları kurşunlandı,

BURSA VE EGE İLLERİ

- 24 Eylül 1992: Bursa'da BMC bombalandı

- 1 Ekim 1992: Bursa'da Sivil Savunma İl Müdürlüğü bombalandı.

- İzmir yolu üzerindeki polis noktası saatli bomba ile tahrip edildi.

- 4 Ekim 1992: İzmir Çınarlı'da General Motors'un Opel deposu bombalandı.

- 4 Ekim 1992: İzmir'de Bornova Adliyesi bombalandı.

- 4 Ekim 1992: İzmir'de Karşıyaka Kaymakamlığı bombalandı.

- 4 Ekim 1992: Denizli Emniyet Müdürlüğü bombalandı.

- 5 Ekim 1992: Bursa Ulubatlı Hasan'da Toprak Holding bombalandı.

- 5 Ekim 1992: Manisa Salihli tütün deposuna yönelik bir saldırı gerçekleştirildi.

- 18 Ekim 1992: Buca Cezaevi'nde devrimci tutsaklara yönelik faşist saldırıları protesto etmek ve cezaevi yöneticilerini son kez uyarmak amacıyla cezaevi müdürünün evine yönelik bombalı saldırı gerçekleştirilmiştir.

DEVRİMCİ SOL

Dev-Sol'dan bombalı 12 Temmuz terörü

■ İstanbul'da Borusan Oto'ya atılan molotofkokteylinin yol açtığı zarar, on milyar lira... Tepebaşı'ndaki ABD İstanbul Başkonsolosluğu binasına tanksavar silahı Law ile ateş edildiği anlaşıldı... İzmir'de Opel'e bombalı saldırı oldu. Olayları, "Geçen yıl 12 Temmuz'da öldürülen arkadaşlarımızın intikamı alındı" diye te

Kemal Kayacan'ı evinde vurdular

31-TEMMUZ-1992-CUMA-TÜRKİYE

Deniz Kuvvetleri eski Komutanı emekli Oramiral Kemal Kayacan, biri kadı 2 terörist tarafından kurşun yağmuruna tutularak öldürüldü

ÇÜNEYT BİTİKÇİOĞLU
SADİ TSÖZEN
MESUT TAŞKIN/DÜNDAR BATIK

■ Kayacan'ın evine telefon açarak evde olup olmadığını kontrol eden teröristler, bundan yaklaşık 15 dakika sonra eve geldiler. Kayacan'ı korumakla görevli iki asker yemekte olmasını

ABD YAPIM

İSTANBUL/İZMİR,

■ İstanbul Avcılar değerinde BMW rının bulunduğu ve Ticaret AŞ'ye, şi tarafından mol şişelerinin peş de büyüyen akle kontrol a yar lirayı aştığı bil

■ **Borusan Oto Ser Müdür Yardımcı sorumlusu Müşerref ding Yönetim Kurulu oğlu, olay yerinde inceleme yaptılar. İpara, "Bütün yedek parçalar, bilgisayar merkezi ve binanın ön bölümü tamamen kullanılamaz hale geldi. Otomobillere zarar gelmemesi büyük şans" dedi.**

■ Tepebaşı'ndaki ABD Başkonsolosluğu'na önceki gece teröristler tarafından girişilen saldırıda, ABD yapımı tanksavar silahı Law atıldığı belirlendi. Üç kişi oldukları sanılan

26-12-1992

İstanbul'un göbeğinde roket paniği

Beyoğlu'nda bulunan Emniyet Müdürlüğü binasına bir başörtülü kadın, iki terörist eşliğinde tanksavar silahı Law ile saldırdı...

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

İDEFTERDARLIK BİNASI

GERÇEKLEŞTİ Emniyet'in karşısındaki Defterdarlık binasının dış bahçesine çıkan iki terörist Law silahıyla Emniyet Müdürlüğü'nü aktaki gibi ateş ettiler

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Bölüm 4

1993

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 9 Ocak 1993

Silahlarımız halkın şiddetinin önünü açıyor

"İnfazlar ve Kayıpların Sorumluları Cezasız Kalmayacak"

- 27 Ekim: Hüsamettin Yaman ve Soner Gül'den sonra Dev-Genç'li Ayhan Efeoğlu'nun da kayıplar listesine eklenmesini protesto etmek için Dev-Genç; Beşiktaş Akaretler'de silahlı bir korsan gösteri düzenlemiş ve Akbank Şubesi'ni molotofla tahrip etmiştir.

- 6 Kasım: Şehremini'de bir ekip otosu taranarak Doğan Altınçanak, Fazıl Kandemir ve Durhasan Beyhan adli, polisler cezalandırılmıştır.

- 11 Kasım: Üsküdar Altunizade'deki Uran Holding bombalanarak tahrip edilmiştir.

- 17 Kasım: Beşiktaş Ekipler Amirliği makam otosu taranmıştır. Beşiktaş Ekipler Amiri Yavuz Selim Şahin ve 3 polis memuru cezalandırılmıştır."

"İşçi Düşmanlarından Hesap Soracağız"

- 31 Ekim: Devrimci İşçi Hareketi, Küçükçekmece Belediyesi'ne yaptığı bombalı baskında; basılan yerin duvarlarına "Belediye işçileri Yalnız Değildir", "İşçi Kıyımına Son" sloganlarını yazmış ve eylemi üstlenmiştir.

- 26 Kasım: 10 Kasım günü Paşabahçe Şişe Cam Fabrikası'na DEVRİMCİ SOL tarafından asılan pankarta müdahale etmediği gerekçesiyle bir bekçiyi işten atan işçi düşmanı personel şefi Tuncay Balkuv önce dövülüp işçiler önünde özeleştiri verdirildikten sonra işyerine yapılan uyarıya rağmen bekçi, bir haftalık süre dolduğu halde işe alınmayınca fabrikanın kristal bölümü basılıp bombalanmış ve buraya "İşçi Düşmanlarından Hesap Soracağız" yazılı bir pankart asılmıştır.

- 29 Kasım: Merter'de Akkanat Tekstil Fabrikası'nın sahibi, işçi düşmanı Mehmet Akkanat'ın arabası molotoflanarak tahrip edilmiş-

tir.

"Gençliğe Kalkan Elleri Kıracağız"

- 4 Aralık: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi polis noktası molotoflanarak tahrip edilmiştir. Kadıköy'deki Marmara Üniversitesi Kampusu polis noktası basılarak bekçi etkisiz hale getirildikten sonra polis Ahmet Bozok cezalandırılmış, silah ve telsize el konulmuştur.

- 7 Aralık: Erciyes Üniversitesi'ndeki baskıları protesto etmek için Dev-Genç; Halk Sigorta Kayseri Bölge Müdürlüğü'nü molotoflayarak tahrip etmiştir.

Bunların dışındaki çeşitli eylemler:

- 24 Ekim: Kartal Gülsuyu'nda halka karşı suç işleyen ve mafyalık yapan Ali Parlak'ın evi ve işbirlikçi Şafak Kırtasiye kurşunlanarak halka karşı suç işlememeleri konusunda son kez uyarılmışlardır.

- 31 Ekim: TİKB üyesi iki devrimci Şaban Budak ve Remzi Basalak'ın katledilmesini protesto için Adana Ziraat Bankası Denizli Şubesi bombalanmıştır.

- Yerel seçimlerle ilgili olarak burjuva partilerine yönelik siyasal faaliyetler çerçevesinde DYP Gebze ilçe Binası ile Cevizli ve Küçükyalı seçim büroları molotof kokteylleri ve sis bombaları ile tahrip edilmiştir. Aynı saatlerde DYP Gebze İlçe Binası ve aynı caddedeki Vakıflar Bankası'na da bombalı pankartlar asılmıştır."

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 5 Mart 1993 **Sayı:** 52

İÇ VE DIŞ DÜŞMANLARIMIZ HAREKETİMİZİ TASFİYE ETMEKTE BİRLEŞMİŞTİR, BAŞARAMAYACAKLAR!...

Tüm Devrimci Solcular ve taraftarlarımız!

Emperyalizmin ve oligarşinin M-L'lere ve ulusal hareketlere karşı on yıllardır sürdürdüğü kontrgerilla taktiklerine yabancı değiliz. Düzen aleyhtarı, düzeni tehdit eden, devrimci halk iktidarını kurmak isteyen hemen tüm devrimci güçler, emperyalizmin ve oligarşinin çok çeşitli saldırılarıyla karşı karşıya kalmıştır. Hareketimiz de bu tür saldırılara uğrayan önemli güçlerden biridir.

Devrimci Sol olarak siyasi arenaya çıktığımızdan bugüne kadar, katliamlarla, tutsaklıkla, işkenceyle örgütümüzü amacından vazgeçiremeyen, hedefinden saptıramayan oligarşi, bunların yanında ideolojik-psikolojik saldırılara başvurarak, halk kitlelerini yanıltarak, güvensizlik yayarak gelişip güçlenmemizi engellemek istemektedir. Ölmek, öldürmek, tutsak düşmek bir yerde savaşın genel kuralıdır. Ve biz bu savaşta uğradığımız katliamlara, çok değerli önder ve savaşçılarımızı yitirmemize rağmen, dostun ve düşmanın ibretle izlediği direniş destanları yaratarak, oligarşinin bu silahlarını kendisine döndürerek halkımıza kurtuluş umudunu taşıdık. Oligarşinin kofluğunu ve çaresizliğini sergiledik. İşte Devrimci Sol'un herkese, her şeye ve tüm olumsuzluklara rağmen sürdürdüğü bu kararlı çizgisi, oligarşiyi, bizi katliamlarla yok edemeyeceği sonucuna vardırmıştır.

Bunun içindir ki, oligarşi gerek halka, gerekse saflarımıza yönelik ideolojik, psikolojik propaganda taktiklerini yoğunlaştırmış ve bu konuda her yöntemi deneyerek sonuç almaya çalışmıştır ve çalışmaktadır... Özellikle önderliğimizin cezaevinden çıkışından sonra, bu taktiklerini daha da yoğunlaştırmış, önderliğimizle belirli kadrolar arasında suni çelişkiler yaratmaya çalışmıştır. Bununla

kadroları önderliğimize karşı kışkırtmak, güvensizlik yaymak ve sonuçta örgütümüzü parçalayarak güçten düşürmek, savaş potansiyelini yok etmek istemektedir.

Yıllardır yapılan bu propagandayı görmek durumundayız. Çoğu kez burjuva basınında örgütümüz ve önderlik aleyhine yalan ve demagojilerden oluşmuş çeşitli haberlerin yer aldığını görür, yeni bir kontrgerilla haberi veya bildirisi deyip geçeriz. Oysa çıkan bu tür haberlerin, bildirilerin hangi amaca hizmet ettiği, hangi koşullarda çıkarıldığı, nedenleri üzerinde düşünüp önlemler almak durumundayız. Kuşkusuz kontrgerilla taktiklerini içselleştirmiş, devrime ve örgüte yürekten inanmış arkadaşlarımız için bir sorun yoktur. Ama örgütümüzün tarihini, savaşımızı gerçek anlamıyla kavramamış olanlar, oligarşinin bu tür saldırılarından şu veya bu biçimde etkilenmektedir. Keza oportünizmin kışkırtması, spekülasyonu ve de içimizdeki oportünist uzantıların, beşinci kolların, fırsatçılığın, kendi ihtiras ve zaaflarını tatmin edecek zemin arayışları kontrgerillanın başarı hanesine yazılmaktadır.

Hareketimiz bugün her zamankinden daha güçlü bir saldırıyla karşı karşıyadır. Örgütümüz tüm eksiklerine, 1990'dan bu yana 12 Temmuz, 16-17 Nisan gibi katliamları yaşamasına karşın, sürekli gelişen, büyüyen bir hat izlemiş ve güçlenmiştir. İşte tam da bu aşamada, oligarşinin kontrgerilla taktikleri tüm yoğunluğu ile gündeme girerek örgütümüzü parçalamayı, tasfiye etmeyi hedeflemektedir.

23 Şubat 1993 tarihli Hürriyet gazetesinde çıkan "DEV-SOL'U DİRİLTEN ŞEYTANİ PLAN" yine alt başlıklarda "Dev-Sol'da darbe, ikinci adam arayışı, yeniden toparlanma" başlıkları altında yazılan haber, kontrgerilla taktiğinin bir üst noktadaki ifadesi olup, açıkça ayrılığı ve tasfiyeciliği körüklemektedir. Keza 24 Şubat tarihli Milliyet gazetesinde ve kimi TV haberlerinde, Türkiye oligarşisinin Dursun Karataş'ı ve Bedri Yağan'ı Alman hükümetinden istediği, Alman hükümetinin ise bunu reddettiği şeklindeki haberler de tamamen asılsız olup aynı amaca hizmet etmektedir. Yine 27 Şubat tarihli Milliyet'te "Dev-Sol'da Kavga" başlıklı yazı da, komploculuğu, tasfiyeciliği desteklemek için yazılan kontrgerilla yayınından başka bir şey değildir.

Devrimci Sol'a Umut Bağlayan Halkımız ve
Tüm Devrimci Solcular!

Devrimci Sol, siyasi tarihi boyunca ne oligarşinin her katliam ve operasyonundan sonra çökerttik, yok ettik demagojilerine, ne oportünizmin 3-5 ayda bir ileri sürdüğü "Devrimci Sol Bölündü" demagoji ve yalanlarına, ne de içimizdeki oportünistlerin, tasfiyecilerin felaket tellallıklarına prim vermeyerek, doğru bildiği yolda büyük bir inat ve kararlılıkla yürümüştür.

Yolumuza Devam Etmek Zorundayız!

Örgütümüz 15 yıllık tarihi boyunca Türkiye solunda pek yaşanmamış en güzel değerleri yaratarak bugünlere gelmiştir. Bu değerlerin belki de en önemlisi "Devrimci Sol Bölünmez ve Devrimci Sol Dediğini Yapar" gerçeğidir.

Örgüt olarak şehitlerimizle, kadrolarımızla, önderliğimizle, savaşçılarımızla, taraftarlarımızla ve bize umut bağlayan, destekleyen halkımızla bugünlere geldik. Birbirimize güvenerek, davamıza inanarak, gerektiğinde ölerek, öldürerek oligarşide korkulu günler, halkımızda umut yarattık. Şimdi oligarşi kendi korkulu günlerini unutmak ve halkımızın umudunu söndürmek istemektedir.

Kontrgerillanın bu umudunu söndürmek, yok etmek, ezip geçmek zorundayız.

Biz gelip geçici bir hevesin, kısa süreli bir taktiğin değil, zaferin, Devrimci Halk İktidarı'nın peşindeyiz...

Bu hedefe varmayı engelleyen, engellemeye çalışan içimizden ve dışımızdan her kim olursa olsun ezip geçmek zorundayız.

Tarihimizi tersyüz ettirmek isteyenler; ideolojimizi, politikamızı, ahlakımızı, ilke ve değerlerimizi yok sayıp her şeyi kirletmek isteyenler, kendilerini bizden görmüyorlar demektir. Hangi kılıf altında gelirse gelsin, hangi gerekçelere sığınırsa sığınsın, bunlar şu veya bu biçimde oligarşinin yönlendirmesinde, hareketimizi parçalamayı ve devrim yürüyüşümüzü engellemeyi hedeflemişlerdir ve böyle kabul edilmelidirler.

15 yıllık siyasal tarihimiz boyunca, iç ve dış hemen tüm saldırıları etkisiz kıldık ve bu saldırılardan güçlenerek çıktık. Oligarşinin bu saldırısından da güçlenerek çıkacağımızdan hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Gücümüz şimdiye kadar yaşattığımız güven duygusunda, birliğimizde, ideoloji-politika ve taktiklerimizin doğruluğundadır.

Bugün darbecilik, komploculuk, tasfiyecilik, ideolojik-politik-ah-

laki olarak her yönüyle tükenmiş, iflas etmiştir. Kadrolarımız örgütümüzü çok yüksek bir bilinçle sahiplenmiş, tasfiyeciliği adım atamaz, konuşamaz duruma getirmiştir.

Darbeciliği, tasfiyeciliği, hizipçiliği mahkum etmek için karşı-darbe gibi devrimci olmayan yöntemlere başvurmadık. Sorunu komplocu anlayışın mahkum edilmesi ve hareketimizde bir daha ortaya çıkmasının koşullarını engellemek için bir bilinçlendirme ve eğitim faaliyeti olarak ele aldık. Saflarımızda devrimci demokrasi örneği yaşatarak kadrolarımıza, ilkelerimize, geleneklerimize güvenerek tasfiyeciliğe karşı savaştık. Ve yalnız ülkemiz devrimciliğine değil, tüm devrimci hareketlere, devrimci demokrasi ve tasfiyeciliğe karşı mücadele konusunda olumlu bir deney sunduk.

Yine bu olayda kadrolarımız ve tüm Devrimci Solcular, kışkırtmaları, demagojileri, spekülasyonları, çamur atmaları ve provokasyonları ellerinin tersiyle iterek, düşmanın oyununa gelmeyeceklerini dost ve düşman herkese bir kez daha göstermişlerdir. Ve Devrimci Sol'un iç ve dış düşmanlara karşı mücadelesinde her zaman zaferle çıkacağı bir kez daha kanıtlanmıştır.

Yoldaşlar!

Savaş tüm boyutlarıyla her alanda keskinleşerek sürmektedir. Bu anlamda hareketimize yönelmiş bu son saldırıyı da savaşın şiddetlenmesinin ve ileri bir atılımın doğum sancıları olarak kabul edip, düşmanlarımızın üzerine daha kararlı yürümeliyiz.

Her şey birliğimiz, geleceğimiz ve zaferimiz için şiarı daha bir bilinçle, daha yüksek sesle haykırılmalıdır.

Devrim ve karşı-devrim arasında ara yol yoktur. Ara yol arayanlar bizi oportünizmin bataklığına götürmek isteyenlerdir. Oportünizme ve düşmana karşı devrimci halk iktidarının, proletaryanın bilinciyle hareket edeceğiz!

KAHROLSUN TASFİYECİLER, DARBECİLER VE KOMPLOCULAR!
KAHROLSUN İÇ VE DIŞ DÜŞMANLARIMIZ!
DEVRİM YÜRÜYÜŞÜMÜZÜ HİÇBİR GÜÇ ENGELLEYEMEZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 8 Mart 1993 **Sayı:** 53

İşçiler, Emekçiler, Yurtseverler, Tüm Halkımız!

6 Mart gecesi yeni bir katliam daha yaşandı. Oligarşi cesetlerimiz üzerinde zafer çığlıkları atarak bir kez daha bizi yok ettiğini, çökerttiğini söylüyor... Ve kan gölü içerisinde, katledilen annelerini isteyen çocuklarımıza sahip çıkma demagojisi yapıyor. Anne ve babalarını katledip, yüzlerce çocuğumuzu öksüz ve yetim bırakanlar kendileri değilmiş gibi, sözüm ona çocuklara sahip çıkıyor görünümü vererek kendilerinin ne kadar müşfik, devrimcilerin ne kadar zalim olduğunu göstermek istiyorlar. Ve devrimcileri "Devrimciliğe devam ederseniz, çocuklarınız öksüz ve yetim kalır" diye korkutmak istiyorlar. Faşizmin açmazı öylesine derinleşmiş ve halkın devrim isteği öylesine kök salmıştır ki, bu kavga artık anne, baba, eş, çocuk ayrımı yapmadan, gerektiğinde herkes bir tarafa, devrimci mücadele bir tarafa diyerek yürüyor. Çocuklar anne ve babalarının işkence seslerini, delik deşik edilmiş cesetlerinin görünümlerini belleklerine kazıyarak büyüyorlar. Anneler, babalar, çocuklarının dağda ve şehirde mücadele ve ölüm haberlerini beklerken, çocuklarına nasıl destek olacaklarını, devrim yürüyüşünü nasıl hızlandıracaklarını düşünerek her gün biraz daha düzenden kopuyor, yeni bir yaşam kuruyor, yeni bir kültürü içselleştiriyor. Bu devrim yürüyüşüdür. Bu yürüyüş artık oligarşinin tüm demagoji ve yalanlarını ezip geçerek, hedefine doğru artan bir hızla ilerliyor.

Hareketimizi ne katliamlar, ne de kontrgerillanın sindirme, komplo, böl-parçala ve yönet taktikleri yok edemez. Savaşımızı geriletemez... Devrimci Halk İktidarı rotasını sapmaya uğratamaz...

Kontrgerillanın insanlarımızı katletmesi, tutsak alması ve hareketimizi tasfiye etmeye çalışması asla başarıya ulaşamayacaktır. 15

yıl boyunca bütün katliamları, darbeleri direniş çizgimizle zafere dönüştürdük. Komplo ve tasfiye girişimlerini ise yeni bir bilinçlenme ve eğitim faaliyeti olarak ele alıp dersler çıkararak, ideolojik-politik mücadelemizle ezip, daha güçlü örgütlenmeler ve politikalar yaratarak geleceğe daha emin adımlarla yürüdük. Bu kez de böyle olacağından hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

Kontrgerilla katliamla birlikte hareketimizi tasfiye etmek için her türlü hile, provokasyon, yalan ve demagojiyi gündeme getirerek karşı-devrimci çabalarını sürdürecektir. Nitekim basında ve TV'lerde yer alan haberler kontrgerilla haberleri olarak değerlendirilip, duyarlı olunmalıdır. Devrimci Sol, ne katliamlara, ne de tasfiye ve komplo girişimlerine asla teslim olmadı ve olmayacaktır. Daha da büyüyüp güçlenerek, daha hızlı koşarak partili devrim yürüyüşüne devam edecektir.

6 Mart gecesi katledilenler bizim şehitlerimizdir. Hatasıyla, sevabıyla, günahıyla mücadelemizde yer almış, oligarşinin katlettiği insanlara sahip çıkacağız. Gereken saygıyı göstereceğiz... Onları katleden oligarşiden ve katledilmelerine adeta bilerek, bütün ısrarlara rağmen kendini dayatarak ortam hazırlayanlardan hesap soracağız!..

KATLİAMLARIN HESABINI SORACAĞIZ!

HAREKETİMİZİ TASFİYE ETMEK İSTEYENLER ASLA BAŞARIYA ULAŞAMAYACAKLARDIR!

DEVRİM YÜRÜYÜŞÜMÜZE DEVAM EDECEĞİZ!

Bedri YAĞAN (HAYDAR)

1959 Erzurum doğumlu, emekçi, yoksul bir ailenin çocuğuydu. 1978'de aktif olarak devrimci mücadeleye katıldı. İstanbul DEV-GENÇ çalışmaları içerisinde gelişerek, yöneticilerinden oldu. 1980 öncesi kısa bir süre İstanbul DEV-GENÇ sorumluluğu yaptı ve tutsak düştü. Kısa süren bu ilk tutsaklığından sonra, yine aynı görevle mücadelede yerini aldı. 12 Eylül'den sonra yeniden tutsak düştü. Cezaevlerinde direniş hattının önde gelenlerinden oldu. Çeşitli cezaevlerinde cezaevi idarelerine ve diğer siyasetlere karşı hareketimizi temsil etti. 1989 Ekim'inde bir özgürlük eylemiyle yeniden sı-

cak mücadeleye katıldı. Hareketimiz tarafından Ortadoğu temsilciliğine atandı. 10 Eylül 1992 tarihine kadar bu görevini sürdürdü. 6 Mart 1993 gecesi örgüt üyelerimiz Gürcan Özgür, Menekşe Meral ve taraftarlarımız Asiye Kasap, Rıfat Kasap'la birlikte oligarşi tarafından katledildi.

Gürcan ÖZGÜR (DERYA)

1953 Elazığ doğumlu, emekçi bir ailenin kızıydı. 1977'lerden itibaren Devrimci Gençlik mücadelesinde yer aldı. 1978'den sonra ise farklı alanlarda çalışmalar yürüttü. 12 Eylül'den sonra birçok önder ve kadrolarımızın tutsak alınmasıyla daha ileri görevler üstlendi. 1983'te hareketimizi sahiplenen birkaç insandan biriydi. Özveriyle çalıştı. 1984'te tutsak düştü. Direniş hattı içinde yer aldı. 1987'de özgürlüğüne kavuşunca yeniden mücadele içerisinde yerini aldı... Bir süre sonra 12 Temmuz'da şehit düşen önder yoldaşlarımızdan Niyazi Aydın'la evlendi. Örgütümüzün 1990 Mart kararlarıyla yeniden atılım sürecine girdiği aşamada İstanbul Devrimci İşçi Hareketi Komitesi'ne atandı. 17 Nisan 1992'den kısa bir süre sonra İstanbul Mahalli Birimler, Devrimci İşçi Hareketi ve İstanbul SDB'leri siyasi sorumluluğuna atandı. Ve 12 Aralık 1992 gününe kadar hareketimizin ileri kadrolarından biri olarak bu sorumluluğunu sürdürdü. 6 Mart 1993 gecesi şehit düştü.

Menekşe MERAL (BERRİN)

1967 Bandırma doğumlu, yoksul emekçi bir ailenin kızıydı. 1988'de İstanbul sağlık emekçileri içerisinde aktif mücadele sürdürdü. Bir süre İstanbul Hemşireler Derneği'nin başkanlığını yaptı. Birçok sağlık emekçisinin devrimci mücadeleye katılmasında onun payı vardı. Bir süre sonra daha ileri görevler alarak Devrimci Memur Hareketi'nin yeniden örgütlenmesinde yer aldı. Ve bu alanın siyasi sorumluluğuna atandı. 17 Nisan 1992'den itibaren ise zorunlu olarak bu görevden alınıp, başka görevlere verildi. 1 Şubat 1993'e kadar bu görevlerini sürdürdü. 6 Mart 1993 gecesi şehit düştü.

Rıfat KASAP

1961 Rize doğumlu, emekçi bir aileden gelme bir işçiydi. İETT'de

planton görevlisi iken 1991 yılında hareketimizle ilişkiye geçti. 12 Temmuz katliamı sonrası DİH'te hareketimizin bir taraftarı olarak örgütlenme çalışmaları içinde yer aldı. 1992 Ekim sonrasından şehit düştüğü tarihe kadar ise kurumlaşma ile görevliydi. Bu görevini büyük bir özveri ve disiplinle yerine getirdi.

Asiye KASAP

1964 Rize doğumlu, emekçi bir ailenin kızıydı. Devrimci hareketle tanışması eşi dolayısıylaydı. Sıradan bir ev kadınıyken, eşiyle birlikte devrimci mücadeleye katkıda bulunarak hareketimizi benimsedi. Bulunduğu kurumlaşma ilişkilerinde, halktan gelen doğallığı, özveri ve disipliniyle çalıştı ve bir taraftarımız olarak şehit düştü.

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 18 Mart 1993 **Sayı:** 54

SAVAŞMAYA DEVAM EDECEĞİZ!

Bugün hareketimiz dış ve iç düşmanlarımızın yoğun saldırısı altında olup, bölünüp parçalanmak ve tasfiye edilmek istenmektedir. Devrimci Sol üyeleri, savaşçıları, taraftarları ve halkımız asla buna izin vermeyecektir. Düşmanlarımızı sevindiren, hareketimize, halkımıza zarar veren tavır ve davranış içerisinde olanlar, düşmanlarımızdır ve bunlardan hesap sormak her Devrimci Solcunun, taraftarımızın görevidir.

Düşmanlarımız, kendilerinden yaptıklarının hesabının sorulduğunu ve sorulacağını çok iyi bilmektedirler. Onlar bizimle olan savaşlarında katliamlara rağmen hiçbir zaman umduklarını bulamadılar, savaş içerisinde Devrimci Sol'un ne olup olmadığını çok daha iyi tanıdılar, gördüler. Tek umutları vardı, her türlü hile, yalan, demagoji ve provokasyonlarla hareketimizi içten bölme ve güçten düşürmeydi. Bugün bunun sevinciyle kadeh tokuşturuyorlar.

Bu sevinci onlara yaşatmayacağız!

Hareketimizi böldürtmeyeceğiz!

Hareketimizi bölmeye, oligarşiyle olan savaşını engellemeye çalışan her kim olursa olsun karşılarında her şeyiyle varlığını ortaya koyarak devrim için and içmiş Devrimci Solcuları bulacaktır.

Devrim yürüyüşümüze engel olmak isteyenleri bir kez daha uyarıyoruz: Hareketimize, değerlerimize, halkımıza daha fazla zarar vermeden, daha fazla suç işlemeden Devrimci Sol adaletine teslim olun. Aksi halde doğacak bütün olumsuzluklardan sorumlu olacaksınız ve bunun hesabını tarih ve halkımız önünde mutlaka ve mutlaka vereceksiniz.

Örgütümüz devrim yürüyüşüne devam edecektir!

6 Mart Katliamı'nın sorumlusu oligarşi ve darbecilerdir. Osmanlı geleneğinin mirasçısı oligarşi kendi düzenine karşı olan herkese düşmandır. Kan akıtmaya doymaz. Bunun için de devrimcileri katlederek yok etmeyi politika edinmiştir. Onlarla anladıkları dilden savaşmayı sürdüreceğiz.

Oligarşiyi, savaşımızı, örgütümüzü yeterince bilmeyenler, tanımayanlar, oligarşiyle savaşmayı oyun zannedenler, kendi fırtınalı ruh hallerinin, hiziplerinin, iç çekişmelerinin, ihtiras kavgalarının sonucu olarak katliam ortamını hazırlamış, hareketimize maddi manevi büyük zararlar vermiştir, vermeye de devam etmektedir. Bunların hesabı sorulacaktır.

Savaşımız sürecektir!

10.3.1993 günü saat 17.45'te Bayrampaşa Metro İstasyonu yakınında E-6 yolu üzerinde hareket halinde olan 30 kişilik Çevik Kuvvet minibüsü law silahıyla tahrip edilip, taranarak birçok polis cezalandırılmıştır. Eylemi Topkapı Bölge Komutanlığımıza bağlı Buluthan Kangalgil Birliği gerçekleştirmiştir.

HER ŞEY BİRLİĞİMİZ, GELECEĞİMİZ VE ZAFERİMİZ İÇİN!

6 MART KATLİAMININ SORUMLUSU OLİGARŞİ VE DARBECİLERDEN HESAP SORACAĞIZ!

DEVRİMCİ SOL
Silahlı Devrimci Birlikler

Polis'e kanlı saldırı

Dev-Sol'un Çevik Kuvvet midibüsüne lav silahıyla yaptığı saldırıda bir komiser muavininin bacağı koptu, 8 polis de hafif yaralandı

■ Kartal'da geçen hafta, 5 kişinin ölümüyle sonuçlanan Dev-Sol'a yönelik operasyondan sonra terör dün akşam yine sahneye çıktı. Bayrampaşa Kadife Kavşağı'nda bekleyen 35 kişilik Çevik kuvvet midibüsüne saat 18.00 sıralarında kimliği belirsiz üç kişi tarafından lav silahıyla saldırıda bulunuldu.

■ Fırlatılan roket midibüsün önünden girip arkasından çıktı.Teröristlerden biri çıkan

Bu arada, saldırıdan sonra gazeteleri telefonla arayan bir kişinin, eylemi Devrimci Sol Silahlı Devrimci Birlikleri (SDB) **Buluthan Kangalgil** ekibi adına üstlendiklerini belirterek, "Devrim şehitlerimizin kanı yerde kalmayacak, eylemlerimiz sürecek" dediği öğrenildi.Lav silahını olay yerinde bulan polis ekipleri, İstanbul'da geniş bir operasyon başlattı.

Yaralı polisleri, arkadaşları taşıdı

atlarnada yaralanan polis memurları, arkadaşları tarafından Çapa, Cerrahpaşa ve Amerikan Hastanelerine kaldırıldı. Emniyet Müdürü Necdet Menzir de hastanedeki polislere geçmiş olsun dileğinde bulundu ve "Bunu yapanlardan mutlaka hesap sorulacaktır" dedi.

İğlendi. Saldırıda kullanılan Lav silahı, naylon bir poşet içinde otobüsten 20 metre uzaklıkta bulundu. Saldırıyı Dev-Sol Silahlı Devrim Birlikleri üstlendi.

■ Salih ALUŞ

Midibüsü delen roket

Teröristlerin Bayrampaşa'da polis midibüsüne attığı Lav roketi, aracı önünden girip arkasından çıktı. Fotoğrafta, muhabirimiz Safa Kökten olay yerinden 20 metre uzaklıkta bir poşetin içine konulmuş olarak bulunan Lav silahı ile görülüyor.

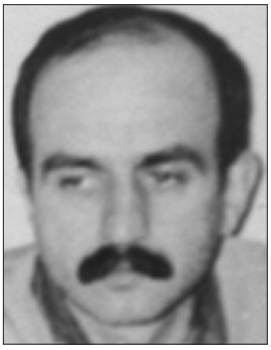
■ Hayati KIL

DEVRİMCİ SOL

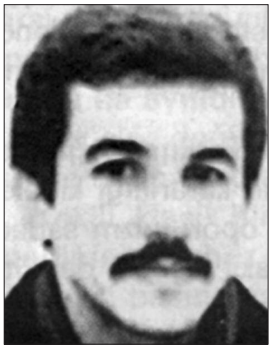
HABER BÜLTENİ

Tarih: 26 Mart 1993 **Sayı:** 55

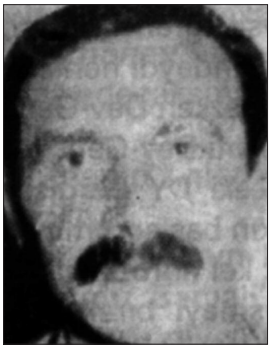
HİÇBİR DEVRİMCİ SOL SAVAŞÇISI TESLİM OLMAYACAK! OLMAZ!

Recai DİNÇEL

İbrahim Yalçın ARKAN

Avni TURAN

Halkımız, Taraftarlarımız, Yoldaşlarımız!

24 Mart gecesi saat 22.00 ve 25 Mart 02.30 suları sabaha karşı İstanbul yeniden silah sesleriyle yankılandı.

Bu ses Devrimci Sol savaşçılarının, **"Hiçbir Devrimci Sol Savaşçısı Teslim Olmaz"** diyenlerin sesleriydi...

Bir kez daha kuşatılmış üç Devrimci Solcu, 12 Temmuz'un, 16-17 Nisan şehitlerinin yolunda devrim yürüyüşünü devam ettirdiklerini haykırıyorlardı. Her seferinde bitirdik, büyük darbe vurduk diyen oligarşiye, silahlarıyla cevap veriyorlardı. Devrimci Sol'un iktidar yürüyüşündeki kararlılığını bir kez daha izliyordu Türkiye halkları.

Onlar Devrimci Halk İktidarı'nın, sosyalizmin savaşçılarıydılar.

Halkın adaletinin, özgürlük savaşının önderleriydiler. Nasıl savaşılacağını bilir, düşmanlarını ve dostlarını iyi tanırlardı. Ölüm anında dahi inançlarımızın taşıyıcısı oldular. İnançları henüz faşizme karşı savaşıp ölüm dahil her şeyi göze alamayanların, can güvenliklerini sağlamayı ilke edindiler. Ve kuşatma altındaki üslerinde Devrimci Sol üye ve savaşçısı olmayanları dışarı çıkardılar...

Onlar Mahirlerin, H. Cevahirlerin takipçisiydiler... THKP-C, Devrimci Sol savaşçıları kuşatma altında dahi her türlü davranışın, her sözcüğün, atılan her kurşunun, düşmana ve halka mesaj vermesi gerektiğini bilirler... Onların tarihinde yoldaşlarını terk etmek, ihanet etmek, teslim olmak yoktur!

Onlar 1971 İstanbul Maltepe'den, Kızıldere'den, 12 Temmuz'dan, 16-17 Nisan'dan kanlarıyla Devrimci Sol yazan Sıddık ve Esma'nın, Eyüphan'ın soyağacından gelen direniş tarihi yazanların yoldaşlarıydılar.

"Bayrağımız Ülkenin Her Tarafında Dalgalanacak" diye haykıran yoldaşlarımızın şiarı üzerine and içmiş, Devrimci Sol savaşçısıydılar... İşte onların küçük çaplı silahlarla ve el yapımı üç bombayla dört saat boyunca ağır silahlarla ve panzerlerle donanmış düşman güçlerine aman vermeyen, kuşatma altındaki üslerine yanaştırmayan yiğit direnişleri, bu devrim andına bağlılıklarının simgesiydi.

Ve 25 Mart saat 02.30'da yoldaşlarımız Recai Dinçel, Avni Turan ve İbrahim Yalçın Arkan son mermilerini, bombalarını düşmana atarken Devrimci Sol'un tüm katliamlara rağmen yaşayacağını bir kez daha haykırıyorlardı.

Bugün, hep bu inanç ve yürekle savaşarak, kuşatıldığı, şehit edildiği anda dahi düşmana bir darbe daha vurmak ve özgürlük bayrağını ülke sathında dalgalandırmak görevi genç, yaşlı, kadın, çocuk demeden elden ele yayılıyor...

YOLDAŞLARIMIZIN ÖZGEÇMİŞLERİ

RECAİ DİNÇEL (ÖZCAN-OSMAN)

1958 Sinop doğumlu, Çerkez milliyetinden emekçi bir ailenin oğluydu.

1976-1977'lerde çevresinden etkilenerek devrimci düşüncelere sempati besler. Yüksek öğrenime başladığında devrimci saflarda yerini alır. 1978'de İstanbul Sinop Yurdu'nda gerici ve faşistlere karşı mücadele eder. Hareketin görevlendirmesiyle faşist kuşatma altında bulunan Niğde Yurdu Müdürlüğü görevini üstlenir... Gün gelir tek başına nöbet bekler, gün gelir onlarca faşistin kurşunlarına karşı yurdu savunur.

Aynı süreçte DEV-GENÇ Aksaray Bölge Komitesi Üyeliği ve bu komiteye bağlı Faşist Teröre Karşı Silahlı Mücadele Ekipleri'nde yer alır. Hareketimizin faşist teröre ve oligarşiye karşı sürdürdüğü mücadele kampanyaları çerçevesinde baskın, cezalandırma vb. birçok eylemde aktif olarak yer alır.

Yaşının üstündeki olgunluğu, sakinliği ve kararlılığıyla hep çevresine güven veren, hiçbir zaman ahlaki değerlere leke sürdürmeyen, dürüstlüğü ve devrimci saflığıyla çevresinde saygı uyandıran birisi olmuştur. İnanarak konuşan, inanarak savaşan bir dava adamıdır o... Bu nedenledir ki, irili ufaklı birçok görevi bir emekçinin sabrı ve özverisiyle yerine getirerek sürekli kendisini geliştirmesini bilmiş ve hep geleceğe güvenle bakmış, güven taşımıştır. Kah bir anti-faşist silahlı eylemin en önünde, kah yurt nöbetinde, kah bir okulun faşistlere karşı güvenliğinin sağlanmasına koşturmuştur. Nitekim 12 Eylül öncesi, bir okul güvenliğini sağlama görevinden dönerken tutsak düşmüştür.

Recai, 12 Eylül faşizmini Davutpaşa Zindanı'nda karşıladı. Tüm eksik ve yetersizliğine rağmen, direniş hattını örgütlemeye çalıştı. Bütün İstanbul cezaevlerinde direnişin ileri gelenlerinden oldu. Tüm baskı ve zor koşullarının getirdiği demoralizasyon, sapkın akımlara karşı hep dimdik ayakta durmasını bildi. O, bu yanıyla Devrimci Sol'la birlikte öğrendi, gelişti. 1987'de Metris Cezaevi Komitesi'nde sorumluluklar aldı. İstanbul cezaevlerinin her bir köşesinde onun emeğine, direnişine, kararlılığına tanık olmak mümkündür.

Devrimci Sol davasının siyasi savunmaları başladığında Haklıyız Kazanacağız'ın altında onun imzası da vardır. O, bu imzanın ne anlama geldiğinin bilincinde olarak, halkına verdiği sözü tutmuş, yaşamı pahasına andına ihanet etmemiştir. Bu Devrimci Sol gururudur.

Onu Haklıyız Kazanacağız'da "12 Eylül Suçluları ve Teröristle-

ri"ni yargılarken, emperyalizme ve oligarşiye karşı Devrimci Sol'un zafere kadar sürecek ve her ne pahasına olursa olsun geri dönülmeyecek savaş ilanını okurken görürüz... Dost ve düşmanın dikkatlerini bir kez daha üzerine çeker... 12 Eylül faşizminin suçlularından hesap sorulacağını halkımıza Devrimci Sol'un sözü olarak müjdeler.

Recai 1990'da tahliye oldu... Onun için değişen bir şey yoktu. Düzen mi, devrim mi diye bir an bile tereddüt etmeden, büyük bir coşkuyla "Görev bekliyorum" diyordu... Hareketimiz tarafından Karadeniz Bölgesi Sorumluluğu'na atanarak bölgenin yeniden örgütlenmesinde görev aldı. Kısa bir süre sonra tutsak düştü. Tutsaklığı çok sürmedi... Yeniden özgürlüğe kavuştuğunda her şeyiyle inanarak, düzenle tüm bağlarını kopardığının yeni bir kanıtı olarak, tereddütsüz yine "Bekliyorum" diyordu. Ülkesini, halkını o denli seviyordu ki, işkencelerini ve cezaevlerini de sever olmuştu. Fazıl yoldaşının sorumluluğunda Anadolu'nun bir kısım kentlerinde Silahlı Devrimci Birlikleri örgütleme görevini ve bazı SDB'lerin komutanlığını üstlendi. 16-17 Nisan 1992 katliamında bu görevi düşman tarafından saptandı... Çok kısa bir süre hareketle bağı kopmasına rağmen o, yapılması gerekenin bilincinde olarak katliama karşı misilleme eylemlerini örgütlemeye çalıştı. Düşman her yerde onu arıyordu. Aranıyorum diye hiçbir gün olanaksızlıklardan, zorluklardan şikayetçi olmadı. Hareketin yaşadığı koşulları bilerek, yaratıcılığını kullanarak, özverisiyle yaşam ve mücadele sorunlarını çözmeye çalıştı. Bu süreçte yeniden Karadeniz Bölgesi Sorumluluğu'na atandı. Aylarca darbeci gasp çetesi onu aldatarak, sorumlusuyla bağ kurmasını engelledi. Çünkü olayı duyduğunda kendilerine tavır almasından korkuyorlardı.

16 Ocak'ta darbeciler, kontrgerillanın rahatlıkla altına imza atabileceği yazılarını verip, derhal tavır belirlemesini istediler... Yaşamı boyunca devrimci değerlerine, dürüstlüğüne ve ahlakına leke sürmemiş Recai yoldaş, darbeciye *"Bu dakikadan itibaren seninle tek kelime konuşmam, sen meşru değilsin, derhal önderliğin telefonunu ver"* der. Darbeci şaşkındır. *"Ben başımı koydum bu işe"* vb. deyince o da *"Biz başımızı her gün, 24 saat boyunca koymuş durumdayız"* diye cevap verir. 15 dakika sonra hareketi arar, telefondaki

ses Osman'dır. Yani 16-17 Nisan öncesinin SDB komutanlarından Özcan'dır. Gerçek kimliğiyle yılların devrim emekçisi Recai'dir... Aynı rahatlık, aynı tebessüm, aynı yumuşak ses tonu, dingin ve sıcaktır. Sitem ediyoruz; *"Ne o sesimizi de unuttun"* diyoruz. Ses parazitli, iyi duyulmuyor, ama o hareketimizi ve değerlerimizi iyi bilen biri olarak kendine güvenli ve emindir.

O, 20 Ocak 1993 tarihli *"Hareketime ve Yoldaşlarıma"* başlıklı yazısında, *"Bizlerin gücü geleneklerimizden, şehitlerimizin bıraktığı mirastan ve önderliğe güvenimizden gelmektedir. Sizlerin gücü ise kişisel ihtiraslarınızdan kaynaklanmaktadır. Kişisel ihtirasların bir örgüt karşısında kazanma şansı yoktur"* derken yine geleceğe umutlu ve kararlıdır.

Recai, darbeci gasp çetesine karşı, devrimci demokrasi ve siyasal onur savaşımızda en önde yer alan arkadaşlarımızdan biriydi. Hareketin kadrolarına ulaşıp, gerçekleri anlatmak, kadrolar arasında koordinasyonu sağlamak, tarafsız maskeli darbecileri ikna edebilmek için kalacak bir evi dahi olmadığı koşullarda, gece gündüz koşturdu. Gün oldu telefon edecek parası dahi olmadı. Ama asla yakınmadı. O, emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşımızda olduğu gibi, siyasal kimlik ve onur savaşımızdan da alnının akıyla çıkmış, darbeciliğin hareketimizde yaşayacağına bir an bile inanmamıştır. Son mermisine kadar teslim olmayarak, çatışarak, ölümüyle Devrimci Sol'u yüceltmiştir.

Sen rahat uyu Recai Yoldaş. İstanbul'da, Karadeniz'de, Kürdistan'da, Ege'de, İç Anadolu'da, şehir ve dağlarımızda, halkımızla, gerillalarımızla bayrağımız elimizde, devrim yürüyüşümüze devam ediyoruz.

İBRAHİM YALÇIN ARKAN (ETHEM)

1958 İstanbul doğumlu, emekçi bir ailenin çocuğuydu. 1976'lardan itibaren lise yıllarındayken aktif olarak devrimci mücadeleye katıldı.

Devrimci Sol olarak siyasal arenaya çıkışımızda daha aktif ve sorumlu görevler aldı. Belirli bir süre Silahlı Devrimci Birlikler'de çalıştı. 12 Eylül öncesi Ege Bölge Komitesi'nde görev yaptı. Genç yaşlardan itibaren hareketimizin militan, kararlı, sürekli yöneticilik

yeteneklerini geliştiren, okuyan, analiz eden nitelikleriyle hızla yönetme sanatını öğrenmiş Devrimci Sol kadrolarındandı.

12 Eylül'den sonra yapılan yeni düzenlemelerde Ankara Komitesi'nde görev aldı. 12 Eylül'ün tüm baskı ve zulmüne karşı kararlı ve militan tavrını sürdürdü. Kendisinden daha ileri sorumluluklarda bulunan bir kısım insanların can telaşına kapılıp, mücadeleyi terk etmeleri karşısında cesaretle öne atılarak, doğan bu boşlukları doldurdu ve hareketi sahiplendi. Ülkenin dört bir yanında, "Vur emriyle aranıyor" resimlerini astılar. Bir gün merakla bu afişlere bakarken kendi resmini görür ve gülerek yoluna devam eder. Daha sonra bir yoldaşına, kendi afişini seyretmenin hazzını anlatır. Vur emriyle aranmak, ona rağmen mücadele etmek ve oligarşiye meydan okumaktan daha haz verici ne olabilir ki... İbrahim'in yaşadığı haz bu olsa gerekti.

1982'de tutsak alınır. Oligarşi tüm kendi yasalarını çiğneyerek onu alelacele mahkeme önüne çıkarır, suçüstü yasalarına göre yargılar ve davayı hemen sonuçlandırarak idam kararı verir. Tüm baskı ve zor koşullarına, yasaklara rağmen Devrimci Sol'un sesini oligarşinin kürsülerinde haykırır. Bundan sonra idam ipi boynunda olmak üzere yıllarca sürecek cezaevi yaşamı başlar, direnişlerin en önünde o vardır. Neredeyse tüm Anadolu cezaevlerinde dolaştırılır. İdam etmek için alelacele davayı sonuçlandıran cunta, bir türlü idam kararını onaylatamaz.

Özgürlük tutkusu her tutsağın en büyük özlemidir. Bu tutku İbrahim gibi yoldaşlarda mücadele tutkusuyla birleşmiştir. Bu tutku sonucu tüm yaratıcılıklarını kullanarak, 1991'de Fazıl yoldaşıyla birlikte Gaziantep Cezaevi'nden firar ederler. Tutsaklıktan özgürlüğe açılan kapının mücadeleden geçtiğini bilen İbrahim için farklı bir yaşam düşünülemez. O dönemler hareketimiz, askeri kamp oluşturma, savaşçılarımıza askeri eğitim yaptırma ve kır gerillasını başlatma kararı almıştır. Bu karar çerçevesinde askeri eğitim için kampa gönderilir. Burada eğitimini tamamladıktan sonra Karadeniz Kır Gerilla Birliği Komite Üyesi ve Komutan olarak Sivas-Tokat dağlarında bir gerilla birliğine komuta eder. Burada bir süre görev yaptıktan sonra Ege dağlarında gerilla birliği örgütlemek üzere görevlendirilir. Bu birliğin örgütlenmesi, lojistik hazırlık, hareket alanını

tanıması süreçlerini tamamlayıp eylem kararları aldığında, gerilla birliği darbe yer, İbrahim o anda orada olmadığından yakalanmaz.

Bu süreçte hareketimizde darbe olmuş ve İbrahim aylarca hiçbir görev verilmeden bekletilmiştir. Ancak darbenin kadrolara açılması söz konusu olduğunda hatırlanır. Sadece darbecilerin yazılarını okuduğu halde, darbecilere tavır alır ve meşru olmadıklarını söyler.

Ve 19 Ocak 1993 tarihli "Yoldaşlar" başlıklı yazısında şöyle der: *"Hareketimizin bünyesinde yaşanan ve bünyemize, kültürümüze, ahlakımıza, hukukumuza, geleneklerimize yabancı olan bu çarpık durum -darbecilik olayı- hangi gerekçeyle yapılmış olursa olsun meşru görülmez, suçtur..."*

Hareketin sancılı bir dönem yaşadığı ama bu sancıyı dindirmemiz gerektiği bilinciyle hareket etti. Hareketimiz İbrahim'i birçok arkadaşla tartışmaya gönderdi. İbrahim'e özellikle de kendilerine tarafsız diyen darbecilerle bağını koparmamasını, onları kazanmak istediğimizi belirterek bu kesimle görüşmeler yapması görevi verildi. Yine vur emriyle aranıyordu, yine afişleri vardı. Ama o tüm bu riskleri göze alarak, nerelere girip çıktıkları belli olmayan bu ikiyüzlü, sahtekarlarla görüşmekten çekinmedi. Onları çok iyi tanıyordu. Fırsatçılıklarını, hesaplarını biliyordu. Buna rağmen ısrarla onları ikna çabalarını sürdürdü. Şehit düştüğü ana kadar da her şeye rağmen bu görevine devam etti. Ve bu çabaları yanıltılmış, eksik bilgilendirilmiş bazı arkadaşların, hareket saflarına dönmesinde etkin bir rol oynadı.

Çocuk yaşlarda kavganın ortasında olan, militanlıktan yöneticiliğe hızla yükselen ve her Devrimci Solcu'nun düşlerinde yaşattığı gerilla ve komutan olma düşleri gerçekleştiğinde, o belki de en mutlu insandı. Kuşkusuz ki, yaşamı kadar ölümü de bir Devrimci Sol Komutanı'na yakışır biçimde olacaktı. Kuşatıldığı üste son mermisine kadar yoldaşlarıyla birlikte çatıştı ve şehit düştü...

Gözün arkada kalmasın Bakırköy'ün ele avuca sığmaz çocuğu, Ege dağlarının kartalı... Bayrağımız asla yere düşmeyecek.

AVNİ TURAN (CEMİL)

1954 Düzce doğumlu, Çerkez milliyetinden yoksul bir ailenin

oğluydu.

1975'lerde, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde devrimci mücadeleye atıldı. DEV-GENÇ içerisinde aktif görevler aldı. Ayrıca çeşitli bölge örgütlenmelerinde sorumluluklar üstlendi.

Hep bir görev adamı, sessiz, sakin ve hassas kişiliğiyle bir dava adamıydı.

12 Eylül'den sonra tutsak düştü. Cezaevleri direniş mücadelesinin ön hattında yer alanlarından biri de oydu. Hareketimiz 1984'te ölüm orucu kararı aldığında tereddütsüz bu direnişin ilk gönüllülerinden oldu. 75 gün süren direnişin bitirilmesinden sonra yeniden yaşama dönerek, faşist yaptırımlara karşı direnişin ön saflarında yer aldı.

1986'da tahliye oldu. Tahliye oluşundan hemen kısa bir süre sonra, hareketin büyük olanaksızlıklar içerisinde bulunduğu koşullarda birçok aktif görevler üstlendi.

1988'de Avrupa Komitesi'ne atandı. Avrupa'daki yabancı rüzgarlar onu etkileyemezdi. O hep ülkesinin, özellikle de Düzce ve Bolu yöresinde gerilla hareketinin yaratılacağı günlerin düşleriyle yaşıyordu.

1990'da hareketimizin askeri kamp oluşturma kararı üzerine, bu kamp çalışmasını başlatmak üzere görevlendirilen ilk birkaç arkadaştan biri oldu. Gece gündüz, yoruldum demeden, inşaat işçiliğinden nöbete, yemek yapmaya, şoförlüğe kadar her işe koştu. Tüm bu işler içerisinde askeri eğitimini de tamamlamak zorundaydı. Onun sabrı, bitmek bilmeyen enerjisi ve çalışkanlığı kişiliğinin bir parçası gibidir. Onun hassas, sessiz ve sakin görünümü altında düşmana karşı öfke dolu büyük bir kararlılık vardır. Yıllarca süren tutsaklık koşulları, yeraltı yaşamı, iki yıllık kır gerilla yaşamı, inanç ve kararlılık öğelerinden hiçbir şey eksiltmemiştir.

1991 yazında Sivas-Tokat dağlarına bir gerilla birliğiyle beraber ayak basar. Artık dağlarımızda gerilla vardır. Aynı süreçte başka bir bölgeye de gerilla birliği çıkartılır. Hemen her şey çok yeni olup birçok şeyi kendi olanakları ve yaratıcılıklarıyla halletmek zorundadırlar. Aldıkları görevin bilincinde olarak, doğaya ve düşmana karşı savaşarak, gerillanın yaşama tarzını öğrenirler. Aynı gerilla birli-

ğinin komutan yardımcısıdır.

13 Eylül'de hareketimizde darbe olduğunda, her şeyden habersizdirler. Gebze-Bayramoğlu operasyonundan sonra gerilla birliğiyle bağları kopmuştur. Kısa bir süre sonra Aybastı yöresine uzanan birliğin operasyona uğramasıyla dağda ilk şehitlerini verirler ve iki yoldaşımız toprağa düşer.

14 Ocak'a kadar darbeciler bu birliğimizi arayıp sormaz. Ancak darbe yazılarını vermek için onları arar ve bulurlar. Başlangıçta tarafsızız diyen darbecilerin eksik, yalan-yanlış bilgilendirmeleri sonucu bazı konularda eksik değerlendirmeler yaparak çağrıcıların 19 Ocak tarihli yazısına imza atan yoldaşımızın bu hataya düşürülmesinde Arif (Asaf) sahtekarının özel çabası vardır. Avni, Asaf sahtekarının gerçek yüzünü gördüğünde tereddütsüz birkaç yoldaşın huzurunda Arif'in yüzüne düşüncelerini söyleyerek imzasını geri çeker, özeleştiri yaparak hareket saflarına döner.

Ama onun hassas kişiliği, sonucu, mevcut durumu hazmedemez. Hareketi, mevcut durumdan çıkarmada yardımcı olur düşüncesiyle Ölüm Orucu'na başlar. Ancak tüm yoldaşlarımızın Ölüm Orucu'nun bir şey çözemeyeceği konusunda baskı yapması ve de hareketimizin 3 Mart tarihli 1 No'lu Kararı'ndan sonra ve çeşitli gelişmeleri dikkate alarak bu eylemine son verir.

Biraz kendisini topladıktan sonra dağlara yeniden dönmeye hazırdır artık. Gitmeden dağda ve kampta yaşama konusunda kendisinden yazı yazması istendi. Bunları yazıp ilettikten sonra bazı hazırlıklarını tamamlayıp, görev yerine dönecektir. İşte bu dönüş arifesinde yoldaşlarıyla birlikte Devrimci Sol geleneğine, gerilla ilkelerine bağlı kalarak savaşıp şehit düşmüştür.

Sen üzülme Cemil yoldaş... Açtığınız yolda ülkemizin dört bir yanındaki dağlarında gerillalarımız olacak, silah seslerimiz daha gür çıkacak. Ne oligarşi ne de iç düşmanlarımız kanla yazılan bu gelişmeyi engelleyemezler.

Recai, İbrahim Yalçın ve Avni'yi doğrudan katledenler oligarşidir. Ama hareketimizi legalize eden, örgütlenmemizi, savaşmamızı engelleyen, yoldaşlarımızın görev yerlerini terk etmelerine neden olan darbeciler de suçludur.

Silah depolarımızı, kasamızı gasp ederek silahlanmamızı ve operasyonlara karşı önlemler almamızı engelleyen darbeci Arif, Süleyman ve Hüseyin, yoldaşlarımızın katlinden birinci dereceden suçludurlar.

Hareketin olanaklarını, arşivini gasp etmeye devam edip, savaşımızı engelledikleri sürece ihanete devam ediyorlar demektir.

Darbeciler ve onlara bilerek veya bilmeyerek yardım edenler suç işliyorlardır.

Darbeciler bugün, ihaneti her şeyiyle açığa çıkmış adi bir grup çeteci olup, kontrgerillanın misyonunu oynamaktadırlar. Bu çeteye kimse yardım etmemeli, yardım edenler derhal bu yoldan vazgeçmeli ve hareketi bilgilendirmelidir. Aksi halde doğacak olumsuzluklardan biz sorumlu olmayacağız.

Oligarşi bugün fırsat bu fırsattır diyerek, hareketimize saldırmaktadır. Bu ortamı hazırlayan darbecilere ve oligarşiye karşı savaşımızı sürdürüp şehit yoldaşlarımızın hesabını soracağız.

KAHROLSUN OLİGARŞİ VE DARBECİLER!

YAŞASIN BAHÇELİEVLER DİRENİŞİMİZ!

RECAİ, İ. YALÇIN VE AVNİ'NİN HESABINI SORACAĞIZ!

Önemli Not: 11 Ekim 1992'de kaybolduğu açıklanan Tuğrul Özbek'in İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'nce gözaltına alınıp, işbirliği yaptığı açıklığa kavuşmuş ve kesinleşmiştir. Bu hain konusunda tüm halkımız ve yoldaşlarımız duyarlı olmalıdır. Ayrıca 6 Mart gününden beri kaybolan Kenan (Ali Kırlangıç) isimli darbeci konusunda da dikkatli olunmalıdır. Durumu bilinmemektedir. Gereken önlemler alınmalıdır.

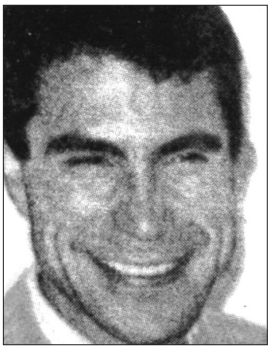
DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

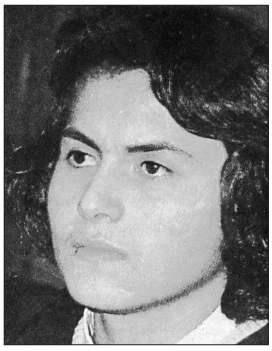
HABER BÜLTENİ

Tarih: 2 Nisan 1993 **Sayı:** 56

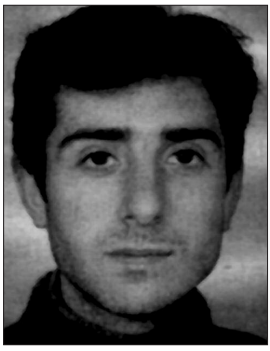
ŞEHİTLERİMİZİ YENİ ŞEHİTLERİMİZLE KUCAKLIYORUZ

Hakkı KARAHAN

Ferda CİVELEK

Veysel BEYSÜREN

Halkımız!

Devrim yürüyüşümüze devam edeceğimizi, savaşı sürdüreceğimizi daha önce de belirtmiştik. Savaş sürüyor... 30 Mart-17 Nisan Şehitlerimizi Anma Günleri dolayısıyla, şehitlerimizin anısına düzenlediğimiz bir eylemde üç yoldaşımızı şehit verdik.

Şehit yoldaşlarımız Kadıköy Silahlı Devrimci Birlikler Bölge Komutanlığı'na bağlı Hamiyet Yıldız Birliği üyeleriydi.

1.4.1993, saat 9.45'te polis otosuna karşı girişilen saldırı eyleminde savaşçılarımız aldıkları eylem emrinin ve de şehit yoldaşlarına saygının gereği olarak, olumsuz koşullara rağmen kararlarından geri dönmediler. Hakkı Karahan komutasındaki bu birliğimiz, aldığı her eylem kararını sonuç ne olursa olsun yerine getirmeyi il-

ke edinmiş birliklerimizdendi. Düşman güçlerince kuşatıldıkları koşullarda yetersiz silahlarına, tüm olanaksızlıklarına rağmen eylem operasyonunu başarıyla tamamlamak ve üslerine ulaşmak için adeta her adımda çatışarak teslim olmama, direnme tavırlarıyla Devrimci Sol partizan geleneğini sürdürdüler. Kendi yaşamlarını yitirirken, düşmana da büyük zararlar vererek, savaş gerçeğinin dişe diş bir kavga ve kararlılık sınavı olduğunu gösterdiler.

Hakkı, Ferda ve Veysel, silahlı savaşımızda eylem kararı alındığında bu kararı uygulamanın yüksek bilinciyle Silahlı Devrimci Birlikler içerisinde anılacaktır.

Savaşı sürdüreceğiz... Bu sözümüzün takipçisi olacağız. Ve bu savaşta her adımda toprağa düşen şehitlerimizi yeni şehitlerle kucaklama kararlılığı ve bilinciyle hareket edeceğiz!

HAKKI KARAHAN (Hüseyin, 1970-...)

Malatyalı yoksul bir ailenin çocuğuydu. Devrimci mücadeleyle üniversite yıllarında tanıştı. 1988-1989'da İstanbul Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi'nde öğrenciyken, DEV-GENÇ saflarında mücadeleye katıldı. Kısa sürede öğrenci gençliğe kendini sevdirdi ve okulundaki mücadelenin en önünde yer aldı. Atılgan, mücadeleci, kitlelerle kolay kaynaşan, kararlı özellikleriyle dikkati çekti. O bitmek tükenmek bilmez enerjisiyle gerçek bir DEV-GENÇ'liydi. Kısa sürede DEV-GENÇ'in Avcılar Kampusu örgütlenmesi yöneticisi oldu. 1991'de DEV-GENÇ'in yeniden örgütlenme sürecinde, yeraltı faaliyetinin ilk örgütleyicilerindendi. Aksaray Bölge Komitesi Üyeliği ve Sorumlusu olarak görev aldı.

1992 yılında DEV-GENÇ milis örgütlenmesinde komutan olarak görev aldı. Bu görevi başarıyla yürüttü. Gerçek bir devrim savaşçısı ve milis komutanı olarak üzerine düşeni yaptı. Faşizmin gençliğe yönelik saldırılarına karşı gündeme getirilen her şiddet eyleminde Komutan Hakkı'nın önemli payı ve emeği vardı. Şehit düştüğü ana kadar verilen her eylem talimatını başarıyla uyguladı. Yönettiği savaşçılarla birçok baskın, bombalama, cezalandırma eylemine katılarak başarıyla sonuçlandırdı.

Başarılı faaliyetinin sonucu olarak, hareketimiz tarafından yönettiği ekiple birlikte Silahlı Devrimci Birlikler'de konumlandırıldı. Bir

birlik komutanı olarak da başarılarını devam ettirdi... Ama Hakkı'nın asıl gönlünde yatan kır birlikleriydi... O, kır birliklerinde görevli olarak hep Malatya dağlarında görev alacağı günün hayalleriyle yaşadı.

1 Nisan 1993'te, 30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma Kampanyası kapsamında, bir faşist polis timini cezalandırma eyleminde silahının son mermisine kadar çatışarak şehit düştü.

Hakkı yoldaş seni DEV-GENÇ'liler unutmayacak; faşizme indirilen her darbede DEV-GENÇ'in değerli milis komutanı Hakkı gibi atılgan ve kararlı olacağız.

Seni hareketimiz unutmayacak... Silahlı Devrimci Birliklerimizin her eyleminde, tüm şehit komutanlarımızla bir kez daha anılacaksın.

Seni Malatya dağları da unutmayacak; hayallerini Malatya dağlarında mitralyöz sesleriyle yankılandıracağız.

FERDA CİVELEK (Zeynep, 1969-...)

İstanbul Esenler'de emekçi bir ailenin kızıydı. 1988'de Sağlık Meslek Lisesi'nde devrimci mücadeleyle tanıştı. Liseli DEV-GENÇ saflarında aktif görev aldı. 1989'da kısa süre hemşireler arasında devrimci faaliyet yürüttü. Ve Atatürk Eğitim Fakültesi'nde öğrenimine yeniden devam etmeye başladığında DEV-GENÇ saflarında yer aldı. Biriminde aktif, bitmek tükenmek bilmez bir enerjiyle çalıştı. Temiz, saf, dürüst, yoldaşlarına ve hareketine bağlı kişiliğiyle kısa sürede öne çıktı. 6 Kasım boykot çalışmalarında okulunda neredeyse onu tanımayan, onun konuşmadığı insan, sınıf yok gibiydi. Bu faaliyeti onun kitleler arasında "Boykotçu Kız" olarak tanınmasına neden olmuştu.

Defalarca gözaltına alındı. Faşizm onu yıldırmak, mücadeleden alıkoymak için her yöntemi denedi. Ağır işkencelere tabi tuttu. Ama Ferda, işkenceci cellatların karşısında bir an bile gerilemedi. Hareketinin ve DEV-GENÇ'in ilkelerine sonuna kadar sadık kaldı...

DEV-GENÇ'in yeniden örgütlenmesinde, önceleri Kadıköy Koordinasyon Sorumluluğu, daha sonra ise yeraltına geçerek, Kadıköy Bölge Sorumluluğu görevlerini yürüttü... Ferda bu görevlerini yerine getirirken, bir yandan da gece işlerinde hemşirelik yapıyor, yoldaşlarına ve bölgesine ekonomik destek olmak için çaba sarfediyordu... Gece işi onun mücadele görevlerine asla engel olmuyordu. DEV-GENÇ çalışmalarında yine en çok koşturan, işlerini ertelemeyen Ferda'ydı.

Onun bu fedakarlığı çalışma arkadaşlarına da örnek oluyordu...

Ferda'nın yüreğinde hep bir devrim savaşçısı olmak yatıyordu. Her fırsatta bunu iletir ve bir savaşçı olarak görev almak isterdi.Bu arzusu, DEV-GENÇ milislerinde görev üstlenmesiyle gerçekleşti.Bu görevinde de birçok eylemde başarılarıyla yer aldı. Bu başarıları sonucu komutanı ile birlikte Silahlı Devrimci Birlikler'de görevlendirildi.

1 Nisan 1993'te komutanı Hakkı ve savaş arkadaşı Veysel'le silahının son mermisine kadar çatışarak şehit düştü...

VEYSEL BEYSÜREN (Orhan, 1973-...)

1991'de Liseli DEV-GENÇ saflarında devrimci mücadeleye katıldı. Baştan itibaren yeraltı faaliyetlerinde görev aldı ve Liseli DEV-GENÇ'in Gaziosmanpaşa örgütlenmesinde çeşitli sorumluluklar üstlendi. Savaşçı ve militan kişiliğiyle dikkat çekmesi sonucu, DEV-GENÇ milislerinde görevlendirildi... Şehit düştüğü yoldaşlarıyla birlikte o da çeşitli eylemliliklerden başarıyla çıktı...

1 Nisan 1993'te Silahlı Devrimci Birlikler üyesi olarak şehit düştü...

DEVRİM ŞEHİTLERİ ONURUMUZDUR!

DEVRİMCİ SOL

İki polisi öldüren teröristlerden üçü ölü ele geçti

İntihar saldırısı

YARDIM İSTEDİ
Saffet Okumuş, teröristleri kovalayan ekipteydi. Vurulduktan sonra, son gücünü kullanarak telsizle "Teröristler yukarı doğru kaçıyor, yolu kesin" dedi. Hastaneye kaldırılan kahraman polis kurtarılamadı.

2 ÇOCUK BABASI
Bankanın önünde beklerken teröristlerin yaylım ateşi ile karşı karşıya kalan 30 yaşındaki iki çocuk babası İbrahim Ökçü, ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede öldü.

PAMUKBANK

Kızıltoprak'ta dün, biri kadın 4 terörist, polis aracını taradı. Çıkan çatışmada iki polis şehit oldu, 5 polis de yaralandı. Aynı bölgede terk edilmiş bir binada sıkıştırılan biri kadın üç terörist ölü, dördüncüsü de yaralı olarak ele geçirildi...

POLİS ARACINA ATEŞ Dev-Sol militanları, dün sabah saat 09.30 sıralarında Bağdat Caddesi'nde nokta görevi yapan 34 A 8869 plakalı polis aracının yanına gelerek silahlarını çektiler. 3 terörist araca kurşun yağdırırken, dördüncüsü de köşede bekleyen başka bir polise ateş açtı.

KANLI KOVALAMACA Silah sesleri üzerine, saldırıya uğrayan, ancak o anda uzakta nöbette bulunan bir polis, yakınındaki trafik polisleriyle birlikte teröristleri kovalamaya başladı. Peşlerinden gelen iki polisi de yaralayan teröristlerin yolunu, olay yerine yetişen sivil ekip kesti.

BİRİ KADIN 3 ÖLÜ Burada da bir polisi yaralayan teröristler, Ömer Efendi Sokağı'nda metruk bir evde kıstırıldılar. Çıkan çatışmada iki polis daha yaralandı. Teröristlerden biri kadın 3'ü ölü, 4'üncüsü yaralı ele geçti. Yaralı yakalanan teröristin üzerinden Kemal Gömi kimliği çıktı.

ŞEHİT POLİSLER Olaylarda, taranan araçta bulunan İbrahim Ökçü ile sivil ekipte bulunan Saffet Okumuş adlı polisler şehit oldu. Bekir Aşçı ve Kazım Doğan ağır, Celal Uzman, Niyazi Dilcanoğlu, Abdurrahman İnce ise hafif yaralandı. ● 12. sayfada

OLAY YERİ
Kanlı olay Bağdat Caddesi'nin Kızıltoprak bölümündeki Pamukbank'ın önünde meydana geldi.

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 23 Nisan 1993 **Sayı:** 57

İÇ VE DIŞ DÜŞMANLARIMIZIN TUZAKLARINI BOŞA ÇIKARTACAĞIZ!

22 Nisan 1993 günü akşamı İstanbul mahalli alanda çalışan bir kısım arkadaşlarımıza alçakça bir pusu kuruldu. Devrimler tarihinde ve kendi tarihimizde pusuları, bildiğimiz, gördüğümüz ve her şeyimizle ona karşı yıllardır savaştığımız emperyalizm ve oligarşinin yöntemi olarak tanımıştık. Ama bu pusuyu kuranlar bunlar değildi. Düşmanlığı ve alçaklığı sol maskeyi takarak gizlemeye çalışan iç düşmanlarımızdı.

Darbe yaparak ihaneti başlatanlar ihanetlerini yoldaşlarımızı katlederek, hareketimizin maddi varlığını çalarak hırsızlıkla ve provokatörlükle devam ettiriyorlar.

Her gün biraz daha tükenip yok oldukça onur, namus, ahlak gibi kişisel düzeyde bile ele alınması gereken olguları tümden unuttular. Hareketimizden çaldıklarıyla yaşıyor, provokasyonlar düzenliyor, oligarşiye mesajlar iletiyor ve sonuçta resmen kontrgerilla gibi yoldaşlarımıza pusu kuruyorlar...

22 Nisan akşamı İstanbul Gaziosmanpaşa'da kafasının karışık olduğunu söyleyen biri yoldaşlarımızı evine davet eder. Ev bir bekar odasıdır. Yoldaşlarımız odaya girdiklerinde ışıkları söndürülmüş odada kendilerine silah doğrultmuş darbeci Muammer Aydın, Ercan Temelli ve İsmail ...'i görürler... Yoldaşlarımız da düşmana ve de darbecilerin tuzaklarına karşı hazırlıklıdırlar... Darbecilerin yoldaşlarımızı katletme tuzağı kendileri için ölüm tuzağına dönüşür. Darbecilerin ihanet kusan silahlarına karşı silahla cevap verilir. Sonuçta darbeciler hareketimizi bölüp parçalamanın, provoke etmenin, yoldaşlarımızın canına kastetmenin cezasını çekerler. **(*)**

Bu ihanet çetesinden özellikle de Ercan ve Muammer defalarca yoldaşlarımıza silah çekmiş, daha birkaç gün önce bir taraftarımızın arabasını yakmış, bir yoldaşımızın evini basmaya kalkmış, defalarca provokatör rolü üstlenmiş kişilerdir...

Tüm bunlara rağmen hareketimizin 3 Mart tarihli 1 No'lu Kararı (Devrimci Sol Özel Sayı 1) ve 10 Nisan tarihli Devrimci Sol Özel Sayı 4'te bu konuya ilişkin hemen tüm yazılarımızda defalarca darbecilik pisliğine bilerek veya bilmeyerek bulaşan herkese çağrı yaparak devrimci adalete gelip teslim olmaları, suçlarını daha fazla artırmamaları herkesin okuyup duyabileceği şekilde, açıkça anlatılmıştır. Ve hareketin kararlarına uymayan, hareketimizi provoke etmeye devam edenlere karşı da yaptırım ve ceza uygulanacağı belirtilmiştir. Bu süre içersinde aldatılan, yanlış düşünen birçok darbeci, hareketin adaletine teslim olarak özeleştiri sürecine girmiştir. Ercan Temelli, Muammer Aydın ve İsmail gibileri ise suçlarına yeni suçlar katmaya devam etmişlerdir. Buna rağmen hareketimiz devrimci adaletiyle, sabrıyla bu insanları girdikleri ihanet yolundan döndürmek istemiştir. İşte yoldaşlarımız darbeci anlayışın ahlaksızlığını ve ihanetini bilerek sıradan bir sempatizan da olsa darbeciliğin etkisinde kalmaması için tartışmaya gitmişlerdir.

Ercan, Muammer ve İsmail darbeciliğin ihanet yolunda birçok suç işleyerek, hareketin kararlarına uymayarak, defalarca aynı cezayı hak etmelerine rağmen ölümle cezalandıracağımız hedeflerimiz arasında olan darbeciler değildiler. Bu sonu, onları devrimcilere pusu atmaya zorlayan, bizzat planlayan darbeci çete şefleri ve kendileri hazırlamıştır...

Artık faşist güçler, darbeciler hiçbir şekilde birbirinden ayırt edilemez olmuştur. İç ve dış düşmanlar ideolojik, politik, ahlaki olarak birleşmiş ve hareketimizi tasfiye etmeye ant içmişlerdir.

22 Nisan 1993 günü yaşanan gelişmeler emperyalizme ve oligarşiye karşı sürdürdüğümüz savaşın boyutunu, iç ve dış düşmanlarımızın birlikteliğini ve hareketimizin kuşatma altına alınmak istendiğini gösteren çok çarpıcı bir tablo ortaya çıkarmıştır.

Dersim'de 12 yoldaşımız Çemişgezek'te bir düşman karakoluna yaptıkları saldırının ardından gece ve gün boyu süren çatışmadan sonra devrim tarihimizi yazan tüm şehitlerimiz gibi çatışarak şehit

düştüler.

Yine aynı gün İstanbul'da oligarşi operasyonlar düzenleyerek bir kısım yoldaşımızı katlediyor, bir kısmını işkence tezgahlarına taşıyordu.

Tüm bunlar sürerken darbeci ihanet çetesi de boş durmuyordu. Onlar da yoldaşlarımıza pusu kurarak katletmeyi düşünüyordu...

13 Eylül 1992 gününden itibaren söylüyoruz! **Ve tekrar ediyoruz!..**

Darbeci ihanet çetesi savaşımızın gelişmesini, örgütlenmemizi, partimizi engellemiştir. Hareketimizin hemen tüm ilişkilerini deşifre ederek operasyonlara açık hale getirmiştir. Örgütümüzün maddi varlığını ve olanaklarını gaspederek savaşçılarımızı silahsız bırakmış, operasyonlara karşı önlem almamızı engellemiştir. Tüm bu zararları faşizm 15 yıl boyunca verememiştir. Bunun için darbeciler düşman adına hareket etmekte ve ihanete devam etmektedirler. İnsanlık tarihinin hiçbir evresinde ihanet cezasız kalmamıştır. Darbeciler de ihanetlerinin cezasını ödeyeceklerdir.

Tekrar uyarıyoruz!

Hala darbeci çetenin etkisi altında olanlar, hareketimizi bölmeye ve yok etmeye çalışanlar, hareketimizin devrimci adaletine teslim olmalıdırlar. Ne oligarşinin, ne de darbecilerin pusuları asla bizi devrim yürüyüşümüzden alıkoyamaz... Örgütümüze yönelmiş iç ve dış düşmanlarımızın tüm alçakça pusularını, hareketimizi tasfiye etmeye yönelik tüm provokasyonlarını defalarca boşa çıkararak ezip geçtik. Bu kez de öyle olacaktır.

Hareketimize daha fazla zarar vermeden, düşmana daha fazla hizmet etmeden, kendinize daha fazla zarar vermeden devrimci adalete sığının!.. Aksi halde sonuçlarına katlanmak zorundasınız.

KAHROLSUN DARBECİ HAİNLER!

İÇ VE DIŞ DÜŞMANLARA KARŞI SAVAŞIMIZ SÜRECEKTİR!

DEVRİMCİ SOL

(*): Ercan'ı vuran ilk kurşun Muammer'in silahından çıkan kurşundur.

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Nisan 1993

DÜŞMAN ÜSLERİNDEN BİRİNİ DAĞITTIK

30 Mart- 17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma Haftası dolayısıyla 18 Nisan 1993 tarihinde Çemişgezek ilçesine bağlı Akçapınar (Vasguvan) Jandarma Karakolu'na roketatarlı bir saldırı gerçekleştirdik. Saldırıda düşman üssünü tahrip edip, çok sayıda kayıp verdirdik. Saldırıdan sonra çıkan silahlı çatışmayı da başarıyla tamamlayan birliğimiz, kayıp vermeden üslerine geri çekildiler.

Bu eylemimizi, yerin coğrafi yapısı bizim açımızdan dezavantaja sahip olduğundan dolayı, Dersim bölgesinde bugüne kadar yapılmış en nitelikli eylem olarak görüyoruz. Çünkü düşman üssü büyük bir ovanın ortasında ve çekilmek için en az 4-5 saat yürümek gerekiyor. Ayrıca hedefimize yaklaşmak, uzaklaşmak kendi içinde başlı başına büyük bir risk taşıyor. Hatta yöre halkı, "oraya giden sağ dönemez" demeleriyle, eylemimize intihar eylemi olarak bakıyor. Evet, işimizin zor olacağını biliyorduk. Ancak şunu da biliyorduk ki, şehitlerimizi layıkıyla anmak ve böyle bir eylem yapmak gerekiyordu, biz de bunu yaptık.

Dostumuz da, düşmanımız da şunu bilmeli ki; biz her günümüzün Devrim Şehitlerini Anma Günü olduğu bilinciyle hareket ederek, eylemlerimizi sürekli ve yaygın bir şekilde sürdüreceğimizi belirtiyoruz.

Kürdistan'da yurtsever hareketin oligarşi ile uzlaşma masasına oturma çabalarının olduğu, düşmanın da bundan dolayı psikolojik üstünlük sağlamak için bütün enerjisini harcadığı günümüzde, halkımızın yalnız kalmadığını, onların tek kurtuluş umudu olan Devrimci Sol'un hiçbir koşul altında düşmanla uzlaşmayacağını, Kürt ulusunun kurtuluşu mücadelesinde düşenlerin de bizim şe-

hitlerimiz olduğunu, bu şehitlerimizin kanlarıyla yarattığı değerlerin oligarşinin uzlaşma masasına oturtulamayacağını, şehitlerimize sahip çıkarak buna izin vermeyeceğimizi belirtiyor, şehitlerimize verdiğimiz devrim sözümüzü tutarak "Kurtuluşa Kadar Savaş" şiarıyla Kürt-Türk ve diğer milliyetlerden ezilen halkların Devrimci Sol çatısı altındaki ortak mücadelesiyle özgür yarınları kuracağımıza söz veriyoruz.

Ve veriyoruz ki, Mahir'lerin, Niyazi'lerin, Sabo'ların, Sinan'ların, Apo'ların, İbrahim'lerin ve tüm devrim şehitlerinin adlarını er veya geç Kürdistan'ın ve Türkiye'nin en yüksek dağlarına altın harflerle yazacağız.

ŞEHİTLERİMİZİ SAVAŞARAK YAŞATTIK, YAŞATACAĞIZ!

BİJİ ÇEPA ŞOREŞGER! YAŞASIN DEVRİMCİ SOL!

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Mayıs 1993

Halkın Geçim Sorununun Sorumlusu Düzendir

Yoksul Emekçi Dersim Halkı;

Ülkemizde yaşanan ekonomik-sosyal bunalımın etkilerinin en fazla yaşandığı yerlerden biri kuşkusuz Dersim'dir.

Yoksul ve iş imkanlarından yoksun Dersim halkı, maddi yaşantısını sürdürecek, kalıcı hiçbir olanağa sahip değildir. Oligarşinin yoğun baskı ve katliamları da geçim sıkıntısına eklenince, hızla nüfusun azalmasına neden olmuştur.

Halkın büyük bölümü, devletin baskı ve şiddetinden göç etmiş, dağlık köylere sürgün edilmiştir. Kalıcı ekonomik olanaklara da sahip olmayan Dersim halkı, bu insansızlaştırma politikasına prim vermiştir. Kendi topraklarında kalma, yaşam olanaklarını geliştirme, birlik ve örgütlülüğünü sağlayarak baskılara direnme yolunu sonuna kadar sürdürememiştir.

Genel olarak Kürdistan yoksul halkının sorunlarına sahip Dersim halkı da, geleceğini büyük şehirlerde, yurtdışında arama yolunu çoğunlukla benimsemiştir.

Emeğini dışarıda arayan halk kendi gücünü, birliğini zayıflatmıştır. Kalıcı emeğe sahip olmayı, onurlu bir yaşamın sosyalizmle olacağını, devrimcilerle iç içe olan Dersim halkı genel olarak bilmektedir. Ancak Türkiye genelinde devrimci mücadele aleyhine gelişen koşullar burada da güvensizlik yaratmıştır.

Bugün geride kalan Dersim köylerinin genel geçim kaynağı davarcılıktır. Fenni besicilik koşullarına maddi ve hizmet olarak sahip olmadıklarından, doğal olanaklar (Orman çayır vb.) halk için her şey demektir. Buraların korunması ve geliştirilmesi, devrimcilerden daha çok halkın sahiplenmesi kendi genel çıkarınadır. Çünkü geleceği bu doğal olanakların varlığı üzerinedir.

Devrimciler, sosyalizm mücadelesinde, ülkenin doğal kaynak ve zenginliklerini korumayı kendilerine görev bilirler. Çünkü bu olanaklar gelecek toplumun da olanaklarıdır. Onun için har vurup har-

man savrulamaz.

Maddi geçim, halkı kolaydan para kazanmaya sürüklemiştir. Sermayesiz, emeksiz gelir elde edilecek en önemli kaynak ormanlardır. Başka bir iş yapma zahmetine girmeyen bazı köyler, ormanları geçici olanakları için hızla tüketmiş ve tüketmeye devam ediyorlar. Biriki yük odun götürüp ucuz yoldan biraz gelir sağlayan köylü, başka işe el atmaktan çekinmekte, miskince yan gelip yapmaktadır.

Bölgede, eskiden yılanın dahi dolaşamayacağı söylenen ormanlar, bugün sinek dahi uçsa görülecek duruma getirilmiştir. Önceleri çevrelerini tüketenler, daha sonra korumasız, göçlerden sahipsiz kalmış yerlere göz dikerek tüketmektedirler. Köylü geleceğini tüketmektedir. Devrimciler buna sessiz kalamazlar. Emekçi halkın doğal zenginlik ve kaynaklarının kolayca bitirilmesine izin verilemez.

Halkımızın, geçim sorununun sorumlusu mevcut sömürücü, baskıcı, katliamcı oligarşik düzendir. Bunu bilen gören, devrimciler halkın ekonomik sorunlarını, siyasal mücadeleye katarak, örgütlenme, devrimci mücadeleyi yükseltmektedirler. Halkımızın ekonomik-sosyal (eğitim, sağlık, konut, seyahat vb) sorunlarının bir avuç azınlığın düzeni olan oligarşik düzen yıkılmadan bitmeyeceği açıktır.

Halkımız bu para kazanma yolunu terk etmelidir. Elindeki olanaklarını işleyerek, devrimcilerin önderliğinde birliğine ve örgütlülüğüne güç vermelidir. Kırsal alanda, emperyalizme, oligarşiye karşı yükseltilen gerilla savaşının verilmesinde güvenlikli bölgeler olan ormanlar, gerillaya üstünlük sağlamaktadır. Evet, bu bir gerçektir. Ancak, düşmanın, *"devrimcilerin orman kesimine karşı çıkmaları, kendileri içindir"* yalan ve demagojisinin hiçbir gerçek yönü yoktur. Çünkü gerillanın en iyi ormanı örgütlü halkın içidir.

Bugün orman kesimi, mera kullanımı, yayla yerleri, tarla gibi yerler yüzünden birbiriyle kavgalı, küs, davalı olmayan köy, aile, hatta yakın akraba kalmamış gibidir. Bu da halkın örgütlenmesine ve birliğine bir engeldir. Bu da müdahalemizin bir nedenidir.

Faşist devlet güçleri, köylünün geleceğini tüketmesini körükleyerek kendi korunma alanlarını genişletiyorlar. Amaç; köylünün kaynaklarından geçimini sağlayacak olanaklarını bitirip, orman köylerini ormansızlaştırmaktır. Buradaki halkın devrimci mücadeleye desteğini bitirmek, gerillaya taktik askeri üstünlük sağlayan bu ormanları kontrol edeceği çıplaklığa kavuşturmaktır.

Son yıllarda, orman kesimine devrimciler tarafından müdahale edilmiş, amaçlı kesim yasaklanmıştır. Ancak kararların titiz takipçisi olunmadığından, kararların uygulayıcılığı yeterli olmamıştır. Gizli açık orman kesimi, satımı, bilinçsizce tüketim bugüne kadar devam etmiştir. Ormanın satmak için kesimi, yine gelişecek yaş molla-

rı yakmak amaçlı kesimi bölgedeki tüm devrimci örgütler tarafından yasaklanmıştır. Hareketimiz Devrimci Sol da bu kararın takipçisi olacaktır.

Halkın kendi tüketim ihtiyacı dışında, satmak amaçlı kesimi yasaktır. Ormanın ihtiyaç için kesiminde, yaş ağaca dokunmadan, kuru ağaç, kök toplayarak ve ihtiyacı olanların karşılıklı anlaşarak yararlandırılmasıyla ihtiyaçları sağlamak mümkündür. Devrimcilerin denetiminde, bilinç, ormanı harap etmeden yapılacak imarlar ormansız köylüye verilebilir. Yine ormansız köylünün bu kuru ağaç, kök toplayanlardan karşılıklı anlaşmayla yararlandırılarak, ihtiyacını gidermesine yardımcı olunmalıdır. Mağdur bırakılmamalıdır.

Kaçak odun kesenler tespit edildiğinde çeşitli ceza ve yaptırımlar uygulanacaktır.

Karakol için odun kesmek, buralara taşımak suçtur. Bunu yapanlar ağır bedellere hazır olmalıdırlar.

Hazine tapulu yerler de dahil hiçbir alan müteahhide verilmeyecektir. Geçici çıkar ve geçim için geleceğimizi tüketmeyelim.

Emekçi halkımızın yoksulluğunun, sömürü, katliam, asimilasyonun sorumlusu bir avuç azınlık (oligarşi) düzenidir. Onurlu ve özgür bir yaşam için devrimci mücadeleye katılın, destek verin. Geleceğimizi ellerimizle kuralım. Halkın yönetimi, iktidarı için birlik ve örgütlülüğümüzü yükseltelim.

Yaşasın emekçi halkların Devrimci Sol önderliğindeki onur, adalet, demokrasi mücadelesi!

Yaşasın Dersim Direnişimiz!

Yaşasın Devrimci Sol!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Mayıs 1993

Yaşasın 23 Nisan Dersim Direnişimiz

Tarih 14 Nisan. Üç birliğimiz bir aradaydılar. Hareketimizin ilan ettiği Devrim Şehitlerini Anma Günleri'nden dolayı yapacağımız eylem çalışmalarını sürdürüyorduk. 15 Nisan'da eylem hazırlıkları bitmiş, eyleme katılacak savaşçıların isimleri belirlenmişti. Eylem yeri, coğrafi konumu bakımından kendi içinde büyük bir risk taşıdığından, özellikle daha yetkin ve tecrübeli savaşçılar seçilmişti. İsimler okunmaya başlandığında tüm savaşçılar pür dikkat kesilmişlerdi. İsmi okunan her savaşçı sevincini gizleyemiyordu. Eylemin savaşçıları belirlendi. İsimleri okunmayan yoldaşların hüzünlendikleri her hallerinden belliydi. İsmi okunan yoldaşlar da eyleme katılmanın, düşmana vurulacak darbede yer almanın coşkusunu yaşıyorlardı. Bu iki ruh hali dikkatimizi çektiğinden kısa bir konuşma yapma gereği duyuldu. Yapılan konuşmayla eyleme katılamayan savaşçıların üzülmeleri için hiçbir nedenin olmadığı, bundan böyle birçok önemli eylemlikler gerçekleştireceğimizi, tüm savaşçıların daha birçok düşman üssünü dağıtacağını ve ondan öteye eylemlerimizdeki başarı, kişilerin değil, hareketimizin başarısı, bundan dolayı hepimizin başarısı olarak görülmesi gerektiği bilince çıkarılmaya çalışıldı. Aslında tüm yoldaşlar anlattıklarımızın bilincindeydiler ancak düşmana duydukları kinden dolayı hepsi eyleme fiilen katılmak istiyordu.

Ayrılmadan önce beraber son yemeğimizi yedik ve genel bir sohbetten sonra hareket hazırlıkları başladı. Hazırlıklar sürürken, eyleme katılmayan grubun komutanı, 23 Nisan şehitlerimizden Teslim (Mehmet) yoldaşla ikili görüştük. Konuşma özellikle sorumlu olduğu birliğin güvenliği üzerine yoğunlaşmıştı. Çünkü gerçekleştireceğimiz eylemin boyutu göz önüne alınırsa; düşmanın sarsılan prestijini kurtarmak için yoğun operasyonlara gireceğinden emindik. Bundan dolayı birliği tespit ettiğimiz bir alanda konumlandırmasını ve bizden haber alınmadan alanın terk edilmemesini belirttik. Görüşme bitmiş, ayrılık saati gelmişti. Hep beraber DEVRİMCİ SOL marşını söyledik ve vedalaşarak ayrıldık. Ayrılırken, yoldaşlarımız ardımızdan sesleniyorlardı: "Kendinize çok dikkat edin", "Bir kurşun da bizden taraf düşmana yollayın"... Yoldaşlarımızın

duygularını ve düşmana kinlerini sevinçle karşıladık. Hedefe doğru uzun yolculuğumuz başladı. Ancak hedefe gitmeden diğer birliğe de ulaşmamız ve onların da güvenliğini almamız gerekiyordu. Uzun bir yolculuktan sonra diğer yoldaşlarımıza da ulaştık. Onlarla da var olan işlerimizi hallettikten sonra eylem noktasına doğru yolumuza devam etmeye başladık. 16 Nisan yolda geçti.

17 Nisan... Son kez her şeyi gözden geçirdik, eylem grubumuzla plan üzerinde ayrıntılı çalıştık, her savaşçının görevini anlattık ve bu çalışmalarımız bittikten sonra dinlenmeye geçtik. 18 Nisan'da akşam saatlerinde hava durumu kötüleşti, yine yağmur çiselemeye başladı. Buna rağmen sabırsızlıkla beklediğimiz an gelmişti. İlk hareket noktasından yola çıkmadan önce yine her şeyi son kez gözden geçirdikten sonra hareketimiz başladı. Yaklaşık 5 saatlik bir yolculuktan sonra nihayet hedefe yaklaşmıştık. Tüm savaşçılarda coşku doruktaydı. Eylem planına uygun şekilde saldırı ve savunma grupları seri bir şekilde yerlerini aldılar. Hedefimiz Akçapınar Jandarma Karakolu'ydu. Karakolun dış duvarlarına kadar yaklaşmıştık. Tüm gruplar konumlandıktan sonra ilk saldırı roket atışı ile başlamıştı. Roket hedefini bulmuştu. Roketimiz büyük bir gürültü ile koğuş duvarını parçalayarak içeri girdikten sonra tüm saldırı ekipleri karakolu dövmeye başlamıştık. Saldırının sonlarına gelince sloganlarımız tüm ovayı kaplıyordu. Hep bir ağızdan "Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın Mücadelemiz" sloganlarını haykırıyorduk. Eylemin saldırı-imha aşaması bitmişti. Artık çekilebilirdik. Plana uygun makineli tüfek korumasında geri çekildik.

Bu arada yağmur da şiddetini artırmaya başlamıştı. Buna rağmen üssümüze dönmek için o zorlu ve çamurlu sarp dağları aşmalıydık. Yolumuzun çok uzun ve yorucu olmasına rağmen, eylemimizin coşkusuyla günlerce yürüyerek üssümüze dönmeyi başardık. Tahmin ettiğimiz gibi havadan ve karadan yoğun operasyonlar başladı. Düşman hiç beklemediği yerden darbe yemişti ve bunu hiç hazmedemiyordu. Dersim halkında oluşan sempatiyi bastırmak için düşman Dersim dağlarına büyük güç dökerek halka gözdağı vermeye çalıştı. Bir haftaya yakın bir süre yoğun operasyonlar yaşandı. Diğer birliklerin güvenilir yerlerde olduklarını bilmemiz bizi rahatlatıyordu. Ta ki 23 Nisan günü aldığımız acı habere kadar. Evet, 23 Nisan'da çok acı bir haber almıştık. Bir anlık da olsa şok olmuştuk, canımızdan tam 12 parça koparılmıştı. İçimiz sızlıyordu. Yüreğimiz yanıyordu. Asıl bizi şok eden nedenlerden biri, şehit yoldaşlarımızın niçin katledildikleri alanda bulundukları idi. Yoğun operasyonlar sürdüğünden sağlıklı haber alamıyorduk. Bir ilişkimizi yollayarak yoldaşlarımız hakkında kesin sonucu almıştık. Doğruydu, tam 12 gerillamız ihbar yemiş; Devrimci Sol'un yarattığı direnme, teslim olmama geleneğine bir halka da Dersim'den ekleyerek ölümsüzleşmişlerdi. O an tüm savaşçı yoldaşlarımızla düşündüğümüz tek şey vardı: Vakit kaybetmeden

yoldaşlarımızın hesabını sormak. Ne var ki hava şartları aleyhimizeydi. O an soğukkanlılığımızı korumak zorundaydık. Aksine yoldaşlarımızın hesabını sorma pahasına bir başka birliği kaybedebilirdik. Düşmana daha güçlü darbeler vurmak için hazırlıklarımızı hızlandırmaya başladık.

En kısa sürede birliklerimiz bu sarsıntıyı üzerlerinden atarak daha bir coşkuyla görev alanlarına dönerek faaliyetlerine devam ettiler. Tüm savaşçıların içine bir kor düşmüştü. Bir an önce yoldaşlarımızın hesabını sormalıydık. Bunun için bir kez daha and içtik. Bundan sonra daha fazla cesaretle koşarak ancak şehitlerimize layık olacağımız inancındayız. Şu anda yoldaşlarımızı katleden düşmanımıza beslediğimiz kinle, hareketimize daha fazla zarar veren darbeci alçaklara sesleniyoruz. Silah depolarımıza el koyarak, geçici de olsa savaşımızın gelişimi önünde büyük bir engel oluşturdular. 12 şehidimizin yerlerini fazlasıyla doldurabilecek hazır savaşçı adayımız varken, bize ait olan savaş malzemelerimizi ellerinde tutmaya devam ederek suçlarına suç ekliyorlar.

Asaf alçağı ve yandaşlarına bir kez daha sesleniyoruz. Fosseptik çukuruna gırtlağınıza kadar batmışsınız, ne kadar kendinize şu veya bu misyonu biçmeye çalışırsanız çalışın siz birer hainsiniz ve elinizdeki silahlar üzerinde hiçbir hakkınız yok, onlar yalnızca Devrimci Sol savaşçılarınındır. Yani bizimdir, hemen bize ait olan silahlarımızı bize iade edin, aksi olarak 12 şehidimizin hesabını açık düşmanımız gibi, sizden de sormak boynumuzun borcudur.

Savaşımız kesintiye uğramadı. Daha büyük bir coşkuyla koşturuyoruz demiştik. Haklı bir nedenimiz var. Çünkü yoldaşlarımız geleneklerimize uygun bir şekilde çarpışarak şehit düştüler. 12 gerillaya karşı 1500 düşman askeri, subayı, özel timi ve itirafçı hainler (tespit ettiğimiz biri TİKKO davasından itirafçı Bozo kod isimli hain) Buna rağmen 8 saate yakın çatışma sürüyor. Mermi ve şarjörlerinin sınırlı olmasına rağmen...

Yoldaşlarımızın yarattığı bu gelenekten sonra bayrağı teslim ettikleri yoldaşlarının coşkusunun doruğa çıkmaması düşünülebilir mi? Devrimci Sol savaşçıları teslim olmaz geleneğini Dersim dağlarında yaşatmaya devam edeceğiz.

Halkımız cenazelerimizi sahiplendi. Öyle ki devrimci mücadelenin başlamasından günümüze kadar böyle sahiplenme belli ki ilk kez görülüyor. Her cenazemize binlerce katılım ve "Devrimci Sol Gerillaları Ölümsüzdür", "Yaşasın Dersim Direnişimiz", "Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" sloganları tüm Dersim dağlarında yankılanıyordu. Öyle ki düşman bu öfkeden ve gerillanın saldırısından korkarak, kendi karargahlarına çekilerek büyük bir gücünü kendilerini korumaya ayırmışlardı. Korkmakta haklılar, çünkü her an silahlarımızı enselerinde hissediyorlar. Korksunlar, çünkü katlettikleri 12 gerillamızın yerini, onlarca 12'ler doğarak doldurdu. Korkularından cesetlerimizi parçaladılar.

Mermileri bitip sağ veya yaralı yakaladıkları yoldaşlarımızı kurşuna dizerek korkularını gizleyemiyorlar. Korkmakta haklılar çünkü Dersim dağlarında gerilla ordusu yaratmaya doğru koşar adımlarla yürüyoruz. Korku da onları kurtaramayacak, çünkü onlar için her şey bitti. Leşlerine bile sahip çıkan olmayacak.

Ama biz şimdi daha gür sesle haykırıyoruz: BİZE ÖLÜM YOK!

YAŞASIN DERSİM DİRENİŞİMİZ!

12'LER YAŞIYOR! DEVRİMCİ SOL SAVAŞIYOR!

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Mayıs 1993

ÖRGÜTSÜZ VE BİRLİĞİ OLMAYAN HALK GÜÇSÜZDÜR

Yoksul, Emekçi Dersim Halkı,

Halkın örgütsüz ve birlikten yoksun olmasından dolayı, Dersim halkının temel geçim kaynaklarından olan davarcılıktan, elde edilen ürün, tefeci-tüccarlara büyük karlar sağlamaktadır.

Köylü yıl içerisinde tefeci-tüccarlara borçlandırılarak bağımlı hale getirilmekte, sattığı ürün bedeli vadeli ödemeye bağlandırılarak eline toplu para geçmesi önlenerek mağdur edilmektedir.

Oligarşinin alt tabakalarından tefeci-tüccarlar, sömürücü sınıf işbirliğini sağlayarak, ürün fiyatlarını düşük tutarak en fazla karı amaçlamaktadırlar. Sermaye üstünlüklerini tehdit aracı olarak kullanıp, ürünü (peynir, yağ, çökelek) ortada bırakacaklarını söyleyerek köylüyü kendine mecbur etmektedirler.

Köylü; kooperatif, üretici birliği, dernek gibi kendi malını pazarlayacak araçlara sahip olmadığından emeği ortada kalmaktadır. Örgütsüz ve birliği olmayan halk güçsüzdür. Gücümüzü devrimcilerin önderliğindeki mücadeleye kattığımızda, onurlu ve özgür bir yaşama kavuşacağımız günler her gün daha yakınlaşacaktır.

Emekçi halkın sömürü ve ezilmesine son vermek için oligarşi ve emperyalizme karşı halkın savaşını yükseltmeye çalışan, sosyalizm mücadelesini büyük kararlılık ve cesaretle sürdüren Devrimci Sol bu soruna ilgisiz kalamazdı.

Halkımızın peynir sorununa, ezilip sömürülmesine, tavır ve destek istemesi talebi üzerine müdahale edilmiştir. Köylünün yıllık gider-geliri araştırılarak, peynirin tüketici piyasadaki fiyatını da dikkate alarak, peynirin fiyatı köylünün de ortak istemi olan 25 (yirmi beş) bin

lira olarak benimsenmiştir.

Yıllık arpa, saman, yem tutarı ve fiyatları, kışın uzun yaşanmasından dolayı giderin artması ve köylünün emeği ortaya çıkarıldığında bu fiyat köylünün mağduriyetini kısmen gidereceği gibi, tüccar için de altından kalkamayacağı fiyat değildir.

Oligarşi, ekonomik-siyasal bunalımının, bütçe açığının yükünü emekçi halkın sırtına son zamlarla yükleyerek köylünün kazancını şimdiden sıfıra indirmiştir.

Tefeci-tüccarların ürünü ortada bırakma tehditlerine, köylü kendi birliğini ve kararlılığını göstererek fiyatta ısrarlı olmalıdır.

Tefeci-tüccarla özel anlaşarak fiyat kırmaya neden olmak, halka karşı yapılan bir suç olarak görülüp cezalandırılacaktır.

Köylüye peynir bedelini zamanında ödemeyen, onu dolandırıp, mağdur eden tefeci-tüccara bu alanda ürün toplama hakkı tanınmayacaktır.

Emekçi halkın geleceği devrimdedir. Özgür ve onurlu bir yaşam, oligarşiye, emperyalizme karşı sürdürdüğümüz sosyalizm mücadelesindedir.

Günlük, geçici çıkarlar peşinde koşmayalım. Devrim yürüyüşüne destek verelim, güç katalım.

Halkın örgütlü gücüyle birleşmiş devrimci şiddet yenilmez.

Yaşasın Emekçi Halkın Sömürüye, Baskıya, Ezilmeye Karşı Onur ve Özgürlük Mücadelesi!

Yaşasın Dersim Direnişimiz!

Yaşasın Devrimci Sol!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Mayıs 1993

İhbarcı Veli Polat'ı Cezalandırdık

12 Eylül cuntası emekçi halkı baskı ve şiddetiyle sindirirken, devrimcilere karşı da yoğun saldırı ve katliamlarına başlamıştı. Bu saldırı ve katliamlarda geniş bir ihbar ağı oluşturarak, halkın geleneklerini, ahlakını ayaklar altına aldı. Küçük bir çıkar, korku nedeni onurunu ve geleceğini yok edebilecek kadar onursuzlaşan işbirlikçi ve muhbirler çıktı.

Veli Polat da Dersim'deki devrimci mücadeleyi bastırmada bir piyon olarak kullanılmaya başlanan ahlaksızlardan bir tanesidir.

Dersim'de cunta döneminde işkenceci katil Vali Kenan Güven halka karşı baskı ve şiddeti örgütlerken, özel olarak ihbarcılık ağını da geliştiriyordu. Askerliği döneminde emir eri olan ihbarcı Veli Polat'ı bularak, Çemişgezek yöresindeki ağı oluşturmada ona birinci dereceden rol verdi. Çok özel ilişki geliştirerek, Veli Polat deşifre olup yurtdışına kaçıncaya kadar onu kullandı.

İşkenceci Kenan Güven'in resmini evinin başköşesine asacak kadar yüzsüzleşen kendisine "baba", eşine "anne" diye hitap edecek kadar alçalan ihbarcı Veli Polat, bu özel ilginin diyetini devrimcileri ihbar ederek ödüyordu.

Daha önce birçok ihbara adı karışan Veli Polat; 3.2.1984 günü Devrimci Sol gerillalarının Çemişgezek Tekeli Köyü, Eğnik (Çizmeli) Mezrası'nda çembere düşmesini sağlayarak yoldaşımız Ali Hüseyin Avcı'nın katledilmesine neden olmuştur.

Olayı soruşturan hareketimiz ve bölgede faaliyet yürüten TİKKO, ihbarcıyı açığa çıkarmışlardır. TİKKO diğer bir işbirlikçi Hıdır Dinçer'i ve Veli Polat'ı evden alarak cezalandırmak üzere götürmüştür. Hıdır Dinçer cezalandırılmış, ancak Veli Polat'ın ise TİKKO'cu arkadaşların elinden kaçıp kurtulduğu açıklanmıştır. Onursuz yaşamını o an kurtaran işbirlikçi, kısa sürede üvey babası Hitler bozuntusu Kenan Güven'in yardımı ile pasaport alarak Avrupa'ya (Fransa) kaçmıştır.

Son üç yılda köyüne izine gelen işbirlikçinin her gelişinde düşman,

devrimcilerin kendisini cezalandıracağını bildiğinden köyün çevresine sürekli pusu atmıştır.

Son geldiğinde durumu öğrenen Devrimci Sol kır gerilla birliğimiz evine baskın düzenleyerek ihbarcıyı gözaltına almıştır. Tekrar geniş araştırma ve sabırlı bir sorgudan sonra suçu açığa çıkarılan ihbarcı, 5 günlük tutuklamasına son verilerek ölüme mahkum edilmiştir. 3.5.1993 günü şehidimiz Ali Hüseyin Avcı'nın mezarı yanında cezası infaz edilmiştir. Hiçbir ihbarcı-işbirlikçi, devrimci adaletimizden kurtulamayacaktır. Halka ve devrimcilere karşı işlediği suçlardan vazgeçip pişmanlık duyan, devrimci adaletimize bir an önce sığınıp af dileyen, suçlarını itiraf edip, halktan özür dileyen işbirlikçilere adaletimizin affediciliğini göstereceğiz. Soruşturmalarımız sonucu açığa çıkarılanlar için her şey bitmiş olacaktır.

23 Nisan'da şehit düşen 12 yoldaşımızın da kanlarını yerde bırakmayacak, yoldaşlarımız ihbar eden hainleri de açığa çıkartarak hak ettikleri cezayı vereceğimize dair halkımıza söz veriyoruz.

HİÇBİR İŞBİRLİKÇİ HAİN CEZASIZ KALMADI, KALMAYACAK!

ALİ HÜSEYİN YOLDAŞIMIZ ÖLÜMSÜZDÜR!

YAŞASIN 23 NİSAN DERSİM DİRENİŞİMİZ!

YAŞASIN DEVRİMCİ SOL!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 22 Haziran 1993 **Sayı:** 58

MERSİN TURBO FİLTRE İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR!

Bu ülkede işçilerin sendikalaşması yasal bir haktır. Sendikal çalışma nedeniyle işten atılmak, işçiye baskı yapmak burjuva yasalarına göre de suçtur. Ancak tüm bunlar sadece kağıt üzerindedir. Gerçekte, Mersin Turbo işçilerinde olduğu gibi, sendikal hak mücadelesi egemen sınıflarca her türlü zorbalığa başvurularak yok edilmeye çalışılır.

Turbo fabrikasında sendikal çalışmayı engellemek için, işçileri sokağa atan, açlığa mahkum edeni işveren, amacına ulaşamamanın hırçınlığıyla saldırı üstüne saldırı düzenlemektedir. Birçok defa işçi düşmanı yüzünü ortaya sermiş bu asalak, açlık grevi direnişinde ölüm sınırına gelen işçilerin üzerine jandarmayı saldırtacak kadar gözü dönmüş bir kan emicidir... İşten atılmaları protesto etmek, atılan işçilerin yeniden işine dönmesini sağlamak amacıyla yürütülen açlık grevi direnişinin 36. gününde, direnişçi işçiler jandarma dipçikleriyle ve yerlerde süründürülerek gözaltına alınmış, işkenceli sorgulardan geçirilmiştir.

Örgütümüz Devrimci Sol, bu vahşeti protesto etmek, işçi düşmanlığında sınır tanımayan Turbo işverenini uyarmak, işçilerin haklarının takipçisi olduğunu göstermek için 20 Haziran 1993 tarihinde Turbo fabrikasına yönelik bir devrimci şiddet eylemi düzenlemiştir.

Eylemimizin hedefi fabrika nakil araçlarını tahrip ederek, işverene maddi zarar vermek yoluyla uyarıda bulunmaktı. Ancak yoldaşlarımıza engel olmaya çalışan ve silah çekmeye yeltenen fabrika bekçileri Hasan Yıldırım, Ercan Karaca ve Raşettin Daşlı cezalandırılmak zorunda kalınmıştır. Bu kişiler eylemimizin doğrudan hede-

fi olmasalar da, işçilerin direnişini kırmada, direnişçi işçilere baskı yapmada aktif rol oynamaları nedeniyle, cezalandırılmayı defalarca haketmiş kişilerdir.

Birçok kez uyardık, yine uyarıyoruz! Kan emici asalaklar ve onların terör güçleri şunu iyice kafalarına kazımalıdırlar ki, emekçi halka karşı işlediğiniz hiçbir suç cezasız kalmayacaktır. Halka yönelik her saldırının hesabı er ya da geç sorulacaktır!

Eylemimiz sonrasında, çevre köylere kadar saldırısını genişleten; kadın, çocuk demeden gözaltına alıp işkence yapan faşist güçlerin çabası boşunadır... Turbo işvereni eğer namlularımızın doğrudan hedefi olmak istemiyorsa, aklını başına toplamalı, işçilere ve çevre köylerdeki halka yönelik saldırılara derhal son vermelidir. Halkın ve işçilerin üzerine saldırttığı terör çetelerinin iplerini geri çekmelidir. İşçilerin ve emekçi halkın çaresiz olmadığını görmeli, hak gasplarına ve işten atılmalara son vermelidir.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, TÜM HALKIMIZ!

Önümüzdeki günler, işçi sınıfı ve emekçi halklar için mücadele günleridir. Oligarşi, bütün direniş ve protestolara karşın, işten atılmaların ve özelleştirmelerin devam edeceğini ilan ediyor. Bu, binlerce işçinin açlığa ve sefalete mahkum edilmesi demektir... Buna karşı direnmeliyiz...

Oligarşinin tek korkusu, emekçi sınıfların direnmesi ve politikalarını boşa çıkarmasıdır. O her türlü sömürüye ve zorbalığa sessizce boyun eğen bir toplum istiyor. Ölüm sınırına varan açlık grevleriyle oligarşinin bu politikasına karşı koyan Kağıthane Belediye işçilerinin ve Mersin Turbo Filtre fabrikası işçilerinin direnişlerini bu nedenle bir an önce kırmak istiyor. Onların işçilere örnek olmalarını, daha büyük kitlesel direnişlere öncülük etmelerini engellemeye çalışıyor.

Bu direnişleri yaşatmalıyız. Yaygınlaştırmalı ve zafere ulaşması için her türlü desteği sunmalıyız.

Bu ülkede tüm değerleri yaratan ve üreten bizleriz. Ülkemizin her karış toprağında bizim alın terimiz, emeğimiz vardır.

Ülkemizin zenginliklerini kendi malı sayan; bizim emeğimiz,

alın terimiz üzerinde keyif süren bir avuç işbirlikçi, sömürücü zorba karşısında çaresiz kalamayız. Sömürücü egemen sınıflar ülkemizi öyle bir hale getirmiştir ki; yargısız infazlar, tank ve toplarla köylerin, kasabaların yıkılması, halka yönelik baskı, şiddet uygulamaları, işkenceler günlük sıradan olaylar sayılmaktadır. Oligarşi içine düştüğü krizi bir nebze hafifletebilmek için emekçi halklara karşı hiçbir yasa-kural tanımamaktadır.

Buna karşı emekçi halkın şiddetini örgütlemek, şiddete şiddetle karşılık vermekten başka yol yoktur. Oligarşinin şiddetine karşı halkın şiddetiyle mücadele etmek en meşru hakkımızdır.

Bunun için örgütlenelim. Devrimci Sol önderliğinde her alanda, her birimde halk milisleri kuralım.

Örgütümüz Devrimci Sol bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, direnen ve mücadele eden emekçi sınıfların sesi ve haklarının koruyucusu olmaya devam edecektir... Ve ilan ediyoruz ki, Kağıthane ve Turbo işçilerinin direnişinde şehit düşen her işçinin hesabını oligarşi ağır ödeyecektir...

OLİGARŞİNİN EMEKÇİ HALKA YÖNELİK SALDIRILARININ HESABINI SORACAĞIZ!

EMPERYALİZME KARŞI BAĞIMSIZLIK

FAŞİZME KARŞI DEMOKRASİ

SÖMÜRÜYE KARŞI SOSYALİZM İÇİN SAVAŞIYORUZ!

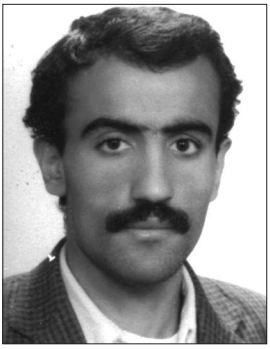
YAŞASIN TURBO VE KAĞITHANE BELEDİYE İŞÇİLERİNİN ONURLU DİRENİŞİ!

DEVRİMCİ SOL
- Mersin Halk Milisleri -

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 15 Temmuz 1993 **Sayı:** 59

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YURTSEVERLER TÜM HALKIMIZ DARBECİ KONTRA ÇETESİ RIZA GÜNEŞER YOLDAŞIMIZI KATLETTİ!

Rıza GÜNEŞER

Bugün artık tüm halkımızın bildiği bir gerçek var. Bu gerçek, dosta düşmana, onlarca şehit vererek emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşan, halk düşmanlarının korkulu rüyası olan **DEVRİMCİ SOL gerçeğidir.**

Devrimci Sol'un faşizme karşı sürdürdüğü özgürlük mücadelesinde dostları yanında çokça düşmanları da oldu. Dış düşmanlarımız örgütümüzü yok etmek, kendi geleceklerini garantiye almak için katliam ve suikastler yaparken iç düşmanlarımız da ihtiras tutkuları ve savaşımızdan korkmaları sonucu 13 Eylül 1992'de darbe yaparak, örgütümüzü sinsice, Osmanlı entrikalarıyla ele geçirmek istediler. Bunu başaramayınca hareketimizi bölmek, parçalamak, güçten düşürmek için açık düşmanlarımız ve sözde dostlarımızla anlaştılar. Hareketimizin kadro ve taraftarları, darbeciliği ezici bir çoğunlukla ihanet olarak adlandırıp mahkum etti. Ceza korkusuyla yaşayan bu darbeci ihanet çetesi; kadro ve taraftarlarımıza karşı pusu, işkence, suikast, kaçırma, yaralama, dernek basma vb. her yöntemi deneyerek örgütümüze karşı işledikleri suçların bedelini ödemekten kaçmak istediler.

Örgütümüzden çaldıkları para ve silahlarla saklanmakta, cinayet işlemekte ve pusu kurmaktadırlar.

İstanbul Kulaksız'da bir lokantada Dev-Genç'ten bir yoldaşımız yemek yerken darbecilerin açtığı ateşle ağır yaralandı.

Topkapı'da polisin gözleri önünde bir yoldaşımızı bir arabaya atıp kaçırdılar... Cennet Mahallesi'nde kurşunlayıp bıraktılar. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı ve polis gözaltına aldı...

İki yoldaşımızı kaçırıp İkitelli'ye götürdüler. Yoldaşlarımız buradan kaçtılar... 14.7.1993 saat 15.00 sularında İstanbul İkitelli semtinde Rıza Güneşer isimli yoldaşımız darbeci çete tarafından kurşun yağmuruna tutuldu ve şehit oldu. Birçok yoldaşımıza daha saldırıldı, işkence yapıldı... Bunları ayrıca açıklayacağız. Bu çetenin halk kitleleriyle bir ilgisi olmadığından saldırıp kaçmaktadır.

Kontrgerilla işkencecileri, işkence tezgahlarında her şeyiyle darbeciliği savunuyor ve hareketimize saldırıyor... Darbeciler artık propagandalarını yapacak, kendilerini koruyacak ve meşrulaştıracak en güvenilir gücü bulmuştu.

İşkenceciler şöyle diyorlar:

"Devrimci Sol'u 12 Temmuz 1991'de yok ettiğimizi sandık, 16-17 Nisan 1992'de daha güçlü olduğunuzu gördük... Bu kez kesin yok ettik dedik.

Ama Gebze-Bayramoğlu operasyonunda örgütün çok daha yaygın ve güçlü olduğunu, ummadığımız, düşünemeyeceğimiz yerlere nüfuz ettiğini gördük. Şaşırdık, ürktük...

Tam bu sırada darbe imdadımıza yetişti ve işiniz bitti..."

Kontrgerilla şimdilerde darbecilerle aynı havayı soluyor, aynı hazzı yaşıyor. Kontrgerilla, Devrimci Sol'un savaşma hızını yavaşlattığından bayram ediyor. Darbeci ihanet çetesi, kontrgerilla ile işbirliği yaparak Devrimci Sol'a saldırıp kendi can güvenliğini sağladığını düşünüyor.

Ne oligarşinin katliam mangaları ve pasifikasyon yöntemleri, ne de darbeci ihanet çetesinin yoldaşlarımızı katletmesi, kontrgerilla taklidi propagandaları örgütümüzün savaşını ve gelişmesini engelleyemez. Darbeci ihanet çetesi nereye kaçarsa kaçsın, hangi köstebek yuvasına sığınırsa sığınsın onları o yuvalardan çıkaracağız ve oligarşinin korkulu rüyası olmaya devam edeceğiz.

Halkımız, dostlarımız;

Kendisine Devrimci Solcu diyen, örgütümüzün adını kullanan bu ihanet çetesini iyi tanımalısınız. Hainler her zaman dost maskesi takarak ihanetlerini gizlemek isterler. Bugün darbeciler de devrimci maskesiyle dolaşmakta ve oligarşiyle birlikte devrimcilere karşı suikastler tertiplemekte, işkence yapmakta, insan kaçırmaktadır. Örgütümüzün tüm kadrolarının bu ihanet çetesi hakkındaki kararı açıktır. Cezalandırılacaklardır. Örgütün kararlarına uymamış, örgüte darbe yapmış, örgütün mal varlığını gasp ederek kaçmış, suikastler tertiplemiş, cinayet işlemiş, insanlarımızı yaralamış, kaçırmış, hapsetmiştir...

Bu çetenin halk kitleleriyle hiçbir ilişkisi yoktur. Halktan kaçarak, köstebek yuvalarında oligarşinin güvenliğinde gizlenerek yaşamaktadır. Ne kadar gizlenebileceklerini herkes görecektir...

Bu ihanet çetesini meşrulaştırmamak, hasta beyinli kişilerin ürünü olan darbe pisliğini yaşatmamak için bu çetenin saklandığı yuvaları deşifre edelim... Bu çetenin elebaşları açığa çıkarılıp hak ettikleri ceza verilmedikçe cinayet işlemeye, kontrgerilla ile işbirliği yapmaya devam edecektir. Bu bir avuç it-kopuk takımını tek tek tanıyoruz. Sapıkların, kariyeristlerin, serserilerin, haşaratlı beyinlerin bir araya geldiği bu kontrgerilla çetesinin yok edilmesi kaçınılmaz olmuştur.

Hiçbir devrimci örgütte darbe yapmak, darbe yapıp örgütün mal varlığını, silahlarını çalıp kaçmak ve hiçbir ideolojik ayrılığı olmadığı halde örgütü parçalamaya kalkmak cezasız kalamaz. Cezasız kalır diyenler, ya örgüt gerçeğinden birşey anlamıyor ya da art niyetlidir. Darbeciliği meşrulaştıranlar, meşrulaştırmaya çalışanlar tarih önünde sorumlu olacaklardır...

KAHROLSUN DARBECİ İHANET ÇETESİ!

RIZA GÜNEŞER'LER KATLEDİLMEKLE TÜKENMEZ!
RIZA'NIN KATİLLERİ DARBECİ KONTRA ÇETESİ SUÇLARININ HESABINI VERECEKTİR!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 1 Ağustos 1993 **Sayı:** 60

DARBECİ-KONTRA ÇETESİNİN HAREKETİMİZE KARŞI İŞLEDİĞİ SUÇLARA ORTAK OLMAK DEMOKRATLIK DEĞİLDİR

29 Temmuz 1993 tarihinde Aydınlar Matbaası, hareketimizce basılarak tahrip edilmiştir.

Eylemimizin amacı darbeci kontra çetesinin suç ortaklığına soyunan Aydınlar Matbaası sahibi Veysel Aydın'ı maddi zarar vermek yoluyla cezalandırmaktı. Ancak bu arada kimi devrimci-demokrat kişi ve kurumlara ait yayınların irademiz dışında zarar gördüğünü öğrenmiş bulunuyoruz. Örgütümüzün eylemlerinde demokrat kişilere, kurumlara ve halka zarar vermeme konusundaki hassasiyeti herkesçe bilinir. Bu eylemde de yoldaşlarımız gerekli özeni gösterdikleri halde bu mümkün olmamıştır. İstemeyerek de olsa hem dostlarımıza zarar verilmiş, hem de darbeci-kontra çetesine ve oligarşiye örgütümüze karşı kullanabileceği bir kışkırtma malzemesi sunulmuştur. Dostlarımızın bu tür kışkırtmalara gelmeyeceğini, bizi anlayışla karşılayacaklarını umarız. Nedeni ne olursa olsun, böyle bir zarara sebebiyet verdiğimiz için dostlarımızdan özür diler, zararın telafisi için elimizden gelen çabayı göstereceğimizi belirtiriz.

Veysel Aydın, kontrgerilla çetesinin yayınlarını basmaması, bu çetenin hareketimize karşı sürdürdüğü alçakça saldırılara alet olmaması için defalarca uyarılmıştır. Ama o, bütün uyarılarımıza ve dostça ikna çabalarımıza aldırış etmeyerek, hareketimize karşı düşmanca tutum içine girmiş, hatta gazetelere ilan vererek düşmanlığını sürdüreceğini açıklayacak kadar hayasızca davranmıştır.

Darbeci kontra çetesiyle niçin kader birliği yaptığının, hareketimize niçin düşmanca saldırdığının açıklamasını Veysel Aydın'a bı-

rakıyoruz. Ama bir kez daha belirtiriz ki, hareketimiz kendine dost olana dostça, düşman olana düşmanca tavır almaktan bugüne kadar sakınmadığı gibi bundan böyle de sakınmayacaktır.

Bugün kendi cenazesini bile kaldırmaktan aciz, sayıları 15-20'yi geçmeyen bir avuç darbeci kontra çetesinin, oligarşinin özel himayesi, örgütümüzden gaspettiği maddi olanaklar ve kimi sözde dostlarımızın desteğiyle yaşamını sürdürmeye çalışması boşunadır. Buna izin vermeyeceğiz. Hareketimize karşı tarihin tanık olduğu en alçakça saldırıyı mutlaka ezeceğiz. Hareketimizden gaspedilen maddi olanaklarla, devrimci katili cellat Menzir'in diline pelesenk olan iğrenç yalan ve spekülasyonların, "Devrimci Çözüm" adı altında propaganda edilmesine izin vermeyeceğiz.

Devrim mücadelesinde sayısız fedakarlıklara katlanan, yüzlerce tutsak ve şehit veren hareketimize karşı, böylesi bir suçlular gürühuna yardımcı olmak, böylesi alçakça ihanete arka çıkmak, "düşünce özgürlüğünü savunma" bahanesiyle maskelenemez. Demokratlık bir yana, bir parça vicdan sahibi olan hiç kimse hangi kılıf altında olursa olsun böylesi bir ihanet çetesini savunmaya yeltenmemelidir.

Yine de herşeye karşın, tüm devrimci demokrat kamuoyu önünde, Aydınlar Matbaası sahibini bir kez daha uyarıyoruz: Darbeci-kontra çetesine suç ortaklığı yapmaktan vazgeç!

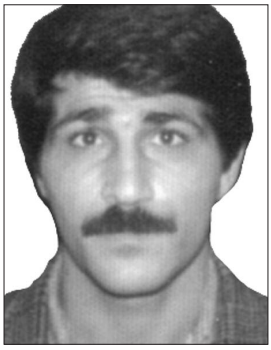
Sol hareketler ve tek tek devrimci demokratlar, bugünkü tüm olumsuzlukların kaynağının darbeciler olduğunu anlamalıdır. Darbecilik her şeyiyle mahkum edilip tecrit edilmedikçe, hareketimize ve tüm sol hareketlere zarar vermeye devam edecektir.

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 3 Ağustos 1993 **Sayı:** 61

KONTRGERİLLA VE DARBECİ KONTRA SALDIRILARINA DEVAM EDİYOR

Ali Tarık KOÇOĞLU

Mustafa SEFER

31 Temmuz 1993 günü akşam saatlerinde Mersin'in Silifke ilçesi kırsal alanda gerilla birliğimiz ve Akdeniz Bölgesi siyasi sorumlumuz oligarşinin saldırısına uğradı.

Bölge siyasi sorumlumuz **Ali Tarık KOÇOĞLU** ve Gerilla Birliği Komutan Yardımcımız **Mustafa SEFER** yoldaşlarımız şehit oldu.

Oligarşi, savaşımızı engellemek için topyekün savaş ilan etmiş durumdadır. Katliamlar, işkenceler, keyfi tutuklamalar, baskınlar süregelen olağan tavırlar haline geldi. Şehirde, kırda, hemen tüm demokratik mevzilerimiz bu saldırılardan, işkencelerden nasibini almaktadır.

Oligarşi, özellikle kır gerillamızın gelişmeye başladığını gördüğünden itibaren saldırılarını bir kat daha artırdı. Darbeciliğin ortaya çıkmasıyla, darbecilerle işbirliği yaparak hareketimizi kuşatma altına almaya, katliam ve pasifikasyon taktikleriyle güçten düşürmeye, yok etmeye çalışıyor.

Toros dağlarındaki gerilla birliğimizin geçmişi kısadır. Ama Toroslarda mutlaka gerillamız gelişecek, yoksul köylülüğü, ezilen halkları örgütleyip savaşa katacaktır. Yoldaşlarımızın özenli çabala-

rı, her şeyi yoktan var ederek birliği yaşatmalarının boşa gitmediğini düşmanlarımız da, sözde dostlarımız da görecektir.

Şehitlerimiz:

Ali Tarık KOÇOĞLU (Azmi)... 1959 Adana Osmaniye doğumlu... Türk milliyetinden yoksul bir ailenin oğlu.

1977'li yıllardan itibaren mücadele içinde. 12 Eylül öncesi Dev-Genç saflarında ve Faşist Teröre Karşı Silahlı Mücadele Birlikleri'nde mücadele etti. 12 Eylül'den sonra tutsak düştü. Yaklaşık 10 yılı tutsaklık koşullarında geçti. Cezaevlerinde sürekli direniş hattında oldu. Hiçbir zaman devrimci hareketin çizgisinden sapmadı, reformist akımlardan etkilenmedi. Eksik ve zaaflarına karşı hep açık oldu. Büyük küçük demeden tüm aldığı görevlere dört elle sarıldı...

1991'de cezaevinden tahliye olunca birçokları gibi düşüneyim, ailem vb. demeden tekrar göreve koştu... Bir süre Akdeniz Bölgesi'nde yasal platformda çalıştı... Oligarşi, O'nu tekrar gözaltına alarak işkencelerden geçirdi; işkenceciler ne bir sır alabildi, ne de O'nu sindirebildi. Serbest bırakmak zorunda kaldılar. Tarık'ın mücadele dışında bir yaşamı yoktu. Bir süre sonra illegal yaşama başladı. Akdeniz Bölge Komitesi'ne atandı... Akdeniz Bölgesi'nde hareketin gelişip güçlenmesi, kitle örgütlülüklerinin geliştirilmesi, milislerin oluşturulması, kır gerillasının hazırlanmasında O'nun çabalarını görürüz. Düşman yine peşindedir, ama O yılmaz. 1992 Temmuzu'nda bir illegal üssümüze girerken kontrgerillanın cellatlarının pususuna düşerek kurşun yağmuruna tutuldu, ama kurtuldu... O yine mücadele içindedir. Vur emriyle aranıyordu. Ama O hep kitlelerin içindedir. Yeni insanları eğitmek, kadrolaşma yapmak görevini durmaksızın sürdürmek gerektiğinin bilincindedir. Onu işçi grevlerinde, açlık grevlerinin örgütlenmesinde, Turbo işçilerinin direnişinde, milis eylemlerinin örgütlenmesinde, kır gerillasının hazırlık çalışmalarında, her yerde görmek mümkündür.

1992'de Akdeniz Bölge Komitesi Siyasi Sorumluluğu'na atandı... Hareketimizde kontra darbesinin ortaya çıkmasıyla devrimci hareketten ve önderlikten yana tavrını aldı. Bölgesine hiçbir darbecinin girmesine izin vermedi.

Tarık'ın yöneticilik tarihi belki kısadır, ama O hep olumsuzluklar, yoksulluklar içerisinde mücadele etti ve başarılı bir grafik çizerek gelişti.

31 Temmuz 1993 günü muhtemelen gerilla birliği ile görüşmeye gittiği gün oligarşinin cellatları O'nu katlettiler... O'nu katletmekle Tarık'ların tükeneceğini sananlar bir kez daha yanılacaklar...

Tarık 12 Eylül'ün karanlık tutsaklık yıllarında örgütüne ve çizgisine sahip çıkan, direnen, tutsaklığına son verildiğinde tereddütsüz mücadeleye koşan ve bir an olsun dönüp geriye bakmayan, kitlelerle birlikte yaşamak ve onlar örgütlenmeden devrimci mücadelenin gelişemeyeceğine inanan bir yöneticimizdi.

Darbeciliğe karşı mücadelede radikal olmak gerektiğini ve asla taviz verilmemesini, koşullar ne olursa olsun darbeciliğin devrimci harekette yaşatılmaması ve hareketin böldürülmemesini isterdi. O mütevazılığı ve sabrıyla, risklerden, zorluklardan kaçınmayarak insanlara örnek oldu. Programlı militan bir çalışma olmadan, programın ısrarlı takipçisi olunmadan görevlerin üstesinden gelinemeyeceğine inanırdı. Yaşamı ve mücadelesi devrimcilikle dolu dolu geçti...

Onu bir militan, kitleler içerisinde bir örgütçü, bir savaşçı ve bir yönetici olarak hep hatırlayacağız.

Toroslar, Adana'nın, Mersin'in, Antep'in, Antakya'nın gecekondu yoksulları, gençleri, fabrika işçileri, Turbo ve Toros'un direnişçileri O'nu asla unutmayacaktır. Tarık'ın mücadele bayrağını fabrikalarda ve dağlarda savaşı yükselterek taşıyacağız...

MUSTAFA SEFER (Ulaş)... 1970 Dersim doğumlu. Kürt milliyetinden, yoksul bir köylü ailesinin oğlu. Çocuk denilebilecek yaşta devrimci gerillalarla tanıştı. 1984'lerde Dersim'de çobanlık yaparken gerilla birliğimizle tanışır, onlara çeşitli konularda yardım eder. Daha 14 yaşında iken yaşamına kastedecek işkencecilerle tanışır, gözaltına alınır. Artık bir devrimcidir. Belki çok şey bilmiyordur... Ama O Dersim çocuğudur. Hep ezilmiş, horlanmış, katliamlara uğramış Dersim halkının evladıdır. Sömürüyü ve zulmü tüm hücrelerinde hisseder. Özgürlüğün, kurtuluşun devrimde olduğuna ve devrimin esas yolunun gerilla olduğuna inanır. Gerilla olma sevda-

sı onda her gün biraz daha büyür...

1986'da İzmir'e geldi. Çeşitli işlerde çalıştı. Aynı süreçte yasal platformda devrimci mücadele içerisinde de bulundu. Ama onun özlemi dağlardır. Özgürlüğün dağlardan geçtiğine inanır. O bir dağ çocuğudur. *"Dersim'in dağları fethedilmelidir"* der.

1990'da örgütümüzün Ortadoğu'da kamp kurma ve kır gerillasını başlatma hazırlıklarında ilk kampa giden bir grup yoldaş arasında yer aldı. Kampın inşa edilmesinde bıkmadan, yorulmadan çalıştı... Bu süre içerisinde askeri eğitimini tamamladı. Artık dağlar O'nu beklemektedir. Umutludur, coşkuludur... 1991 Haziranı'nda İbrahim Erdoğan yoldaşıyla birlikte ülkeye giriş yaptı. Henüz dağlara gitme hazırlığı yaparken 12 Temmuz katliamı yaşandı. Mustafa'nın bir süre hareketle bağı koptu. Kendisinin de içinde bulunduğu müfreze dağa çıkmış, ama O yetişememişti. Ama dağların çocuğudur O... Dersim dağlarına çıkıp birliğini bulur ve birliğe katılır... Artık dağlarda silah elde halkın özgürlük savaşçısıdır. 1992 sonunda bir hainin düşmanla işbirliği yapmasıyla birliği pusuya düşer. Mustafa birliğin öncülerindendir... Pusuyu farkeder ve yoldaşlarını uyarır... Yoldaşları pusudan kurtulurlar, ama Mustafa tutsak düşer... Mustafa'nın dağ ve gerilla sevdası yine bitmez. Mücadele için yanıp tutuşur. 1993 Şubatı'nda tutsak bulunduğu Nevşehir Cezaevi'nden özgürlüğe adım atar. Yine "beni dağlara gönderin" der... Bu kez Toros dağlarındadır... Toroslarda gerillanın kurumlaşması için çalışır. Gerilla birliğinin komutan yardımcılığını yapar... O Dersim dağları ve Dersim halkı kadar Torosları ve Toros Türkmenlerini de sever... Çünkü Kürt ve Türk halklarının kardeşliğine inanmıştır. Gecesini gündüzüne katarak çalışır.

Darbeyi duyunca lanetler... Daha çok çalışmak ve özverili olmak gerektiğini söyler. ***"... hareketimiz ve halkımız büyük bir ihanete uğradı, ancak bütün olanlar karşısında her Devrimci Sol kadrosu daha fazla görev ve sorumluluklar üstlendi. Şimdi her zamankinden daha fazla özverili olmalı, yaratıcılığımızı zorlamalı, sıkı sarılmalıyız. Yoldaşlarımızın kanları pahasına yarattığı değerlere daha fazla değer katmalıyız... Her Devrimci Solcunun görevi dış ve iç düşmanın saldırılarından yara alan hareketimizin yaralarını sarmaktır, aksi gerekçeler dev-***

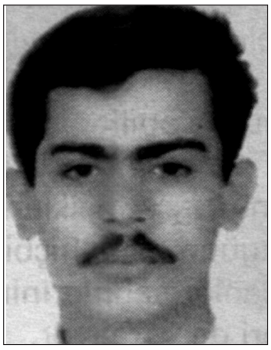
rime, halka, şehit yoldaşlarımıza ihanettir, düşmanın yaptıklarını onaylamaktır..." der. Bu inanç ve bilinçle savaşırken şehit düştü...

14 yaşında devrimci, 20 yaşında gerilla ve 23 yaşında devrim şehidi... Kısacık yaşamını onurla doldurmuş, coşkulu, umutlu, özgürlüğe sevdalı bir insan Mustafa... Sen rahat uyu Mustafa yoldaş, özgürlüğün savaşçıları ülkenin dört bir yanında, Dersim'de, Toroslarda, Karadeniz'de, şehirlerde savaşarak güçlenecek ve bayraklarımız yükseklerde dalgalanacaktır.

Mersin/Silifke operasyonunda Tarık ve Mustafa yoldaşlarımız şehit düşerken iki yoldaşımız da ağır yaralandı, bir kısmı da muhtelif kurşun yaraları aldıkları halde işkenceye alındılar...

DARBECİ KONTRA DA PUSU KURDU!

31 Temmuz günü Mersin'de kontrgerilla, gerilla birliğimize pusu kurup iki yoldaşımızı katledip, ikisini ağır yaralarken; 2 Ağustos 1993 günü de, darbeci kontra çetesinden 3 kişi Mücadele gazetesinin yakınında pusu kurarak Mücadele gazetesi muhabiri Savaş KARAKURUM ve Devrimci Gençlik dergisi sahibi Zeynep ARIKAN'ı kurşun yağmuruna tuttu. Darbeci kontra çetesi şiddet uygulamadan, saldırmadan, katletmeden yaşayamaz. Onlar geleceklerini, tüm Devrimci Solcuları katletmelerine bağlamışlardır. Çünkü hiçbir Devrimci Solcunun, taraftarının onları affetmeyeceğini bilmektedirler. Ne yazık ki bu çaresiz, zavallı psikopatlar binlerce Devrimci Solcu'nun katletmekle tükenemeyeceğini anlayamamışlardır. Resmi kontrgerilla da Devrimci Solcuları katlederek tüketeceğine, yok edeceğine inanıyordu. Şimdilerde artık onlar da inanmıyor. Çünkü Devrimci Sol'un bir halk hareketi olduğunu biliyorlar.

Kemal AYGÜL

Darbeci, artık kontrgerilla ile işbirliğini gizleyemiyor. Bir yandan oligarşi, bir yandan darbeci birlikte yoldaşlarımıza pusu kuruyor ve katlediyorlar. Daha dün Halkın Gücü sahibi Rıza GÜNEŞER'i katlettiler... Ardısıra kontrgerilla **Kemal AYGÜL**'ü katletti. Şimdi Mersin'de kontrgerillanın, İstanbul'da darbeci kontranın pu-

susu ve saldırıları devam ediyor. Darbeci saldırıyor, ardısıra polis gazete bürolarını üst üste basıyor, işkenceci polis kimin saldırdığını pekala biliyor, ama o katillerin kendi çocukları olduğunun tamamen bilincinde olarak darbeci kontranın katliam girişimini dergi bürolarını basıp, talan ederek, çalışanları gözaltına alarak tamamlıyor. Kuşkusuz bu saldırıların bir ayağı da darbeciliği destekleyen, himaye eden belli sol yapılardır... Şimdi biraz da kendi eserleri olan, polisle birlikte cinayet işleyen darbecileriyle övünebilirler. Hiç kuşkumuz yok. Onlar yine hareketimize saldıracak bir şeyler bulurlar... Hala bu darbeci kontra çetesinin gerçek yüzlerini görmeyişleri büyük bir gaflettir. Umudumuz geç de olsa görebilmeleridir.

Mersin'de ve İstanbul'da kontrgerilla ve darbeci kontranın pusularına düşen yoldaşlarımız yaşam için direniyor... Her iki düşman güç de cinayetlerini işleyip yeni katliamlar planlamak için üslerine döndüler.

Katilleri tanıyoruz. Biri hareket tarafından cezalandırılan bir ayyaş, sapık ve aylardır pusu kuruyor, cinayet işliyor; diğer ikisi hareket içinde hiçbir yere gelememenin sancısıyla kişilik ispatında, kişisel intikam peşinde olan iki serseridir... Bunlar hedefimiz değildir. Ama darbeci şefler onların da yaşamlarını yok ediyor. Tüm kamuoyu bilmelidir, bu insanları cezalandırdığımızda sorumlusu darbeci çete şefleri olacaktır. Ortaya çıkacak bütün ölümlerden, doğacak zararların tümünden darbeci çete sorumludur...

Darbeci kontra çete şefleri Tahta Hüseyin, Süleyman, Zafer, İlhami kendi pis canları için insanları kontra cinayetlerine ortak ederek suç işlemeye devam ediyorlar. İşlediğiniz cinayetlerin, verdiğiniz zararların hesapları tek tek sorulacaktır. Hangi karanlık dehlize girerseniz girin, kimlerle işbirliği yaparsanız yapın devrimci adaletten kurtulamayacaksınız. Hepinizin sonu Asaf'ın sonu gibi olacaktır.

Yoldaşlar, halkımız,

Kontrgerilla, darbeci kontra, emperyalistler ve kimi sol hareketler hareketimizi kuşatıp, saldırıp yok etmek istemektedirler. Hareketimiz tarihinin en karanlık ve en büyük komplosuyla karşı karşıyadır. Bu komployu ortadan kaldırmak, kuşatmayı yarmak ve devrim yürüyüşümüze daha güçlü devam etmek zorundayız... Kontrgerilla ve darbeci kontra bu yürüyüşümüzü engellemek için saldırı-

yor. Biz Devrimci Sol olarak, kadrolarıyla, taraftarlarıyla, önderliğiyle 12 Eylül'ün zifiri karanlığında, düşman kuşatmasında tüm saldırı ve pasifikasyon taktiklerine karşı "BAŞARAMAYACAKSINIZ!" şiarını yükselterek direndik, yaralarımızı sardık, savaştık ve Devrimci Solcu olmanın bir onur olduğu gerçeğini yarattık... Şimdi bu onuru yok etmek istiyorlar...

Devrimci Sol'a gönül verenler, şu veya bu nedenle mücadelede atıl kalanlar, hatta aktif mücadelenin dışına düşenler her zamankinden daha çok hareketi savunmalı ve her konuda katkılarını sunmalıdır. Neden, niçin sorularını sormadan, açık düşman saldırılarını, düşmanla açık işbirliği yapanları, sözde dostların kuşatmasını görerek Devrimci Sol gerçeğini sahiplenmelidir. Devrimci Sol gerçeği hepimizindir... Bu gerçek onurumuzdur, sevgimizdir, umudumuzdur, geleceğimizdir. Geleceğimizi kirletmemek, karartmamak için sahiplenelim ve düşmanlarımıza karşı savaşalım, onları karanlık yuvalarından çıkarıp devrime karşı işledikleri suçların hesabını soralım.

Hareketimize karşı yönelen komployu ve düşman güçlerin taktiğini iyi değerlendirip savaşmalıyız. Kontrgerilla, darbeci kontra, burjuva basını ve bir kısım sol hareketler, hareketimize karşı cihad açmıştır. Bu karşı-devrimci saldırıyı püskürterek yolumuza devam etmek zorundayız.

Şehit yoldaşlarımız;

Ant olsun ki, bayrağımız hiçbir zaman yere düşmeyecek... Dünyanın tüm namluları üzerimize çevrilse, tüm işkence tezgahları bizler için çalışsa, yüzlerce kez katliamlara uğrasak, binlercemiz tutsak da olsa bayrağımız ülkenin dağlarında, kentlerinde, dört bir yanında dalgalanacak... Ve hiç kimse devrim yürüyüşümüzü, iktidar savaşımızı engelleyemeyecektir.

BAŞARAMAYACAKSINIZ!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 9 Ağustos 1993

"Kim Bunlar?" diyenler önce kendi kimliklerini tanımlamalıdırlar

TDKP'NİN TUTARSIZLIĞI VE GERÇEK'İN AYIBI

Hareketimizin Dersim'de kır gerillasını yaratmasıyla birlikte, kısa sürede halk arasında kabul görmüştür. Halkın sorunları ile yakından ilgilenmesi, pratiği, devrimci adalet anlayışını hayata geçirmesi ve yarattığı direniş geleneği ile kısa sürede Dersim'in birçok alanında halkın yoğun desteğini kazanmış, bir daha sökülmemek üzere kök salmayı başarmıştır. Dersim halkı ve Devrimci Sol gerillalarının etle tırnak gibi bütünleşmelerini hazmedemeyen ve bu hazımsızlığını yalan ve dedikodularla anti-propagandamızı yapmaya çalışan TDKP'ye bizden öte Dersim halkı cevap veriyor. Düşmanla dişe diş ve açık savaşım yürütüldüğü Kürdistan'ın Dersim'inde varlığı dahi hissedilmeyen TDKP, kendisini gündeme sokabilmek için pervasızca hareketimize yönelik çamur atma, karalama kampanyaları sürdürüyor. Bunları somut örneklerle açıklarsak:

"Denge Soreş" adlı yayınlarının son sayısını hemen hemen hareketimizi karalama yazılarıyla doldurmuşlardır.

Yalan 1: TDKP'ye ait kitapları yırtmışız.

Yalan 2: Halka TDKP'lileri evlerinize bırakmayın demişiz.

Yalan 3: Peynirin taban fiyatı 25 bin TL. olarak belirlememiz sonucu üreticiden komisyon alıyormuşuz.

Yalan 4: Gittiğimiz köylerden birinde bir bayanı tartaklamışız.

Yalan 5: Orman kesimi konusunda koyduğumuz kurallara halk karşı çıkıyormuş.

Yalan 6: 23 Nisan'da savaşarak şehit düşen 12 yoldaşımızdan Eylem ve Abidin'in cenazelerine en fazla beş yüz kişi katılmış ve slogan atan sadece 20-30 kişilik küçük bir grupmuş.

Bunları dikkate alıp cevap verme gereği görmedik, ancak gördük

ki bu kez Gerçek dergisinin aracılığıyla daha pervasızca bir şekilde saldırarak, düşmanımızın dahi saygı duymak zorunda kaldığı devrimci adalet anlayışımızı hedef alıyorlar. Bu karalama ve yalanlara cevap vermek bir zorunluluk haline geldi.

Yalan 1: Gerillalarımız... köyüne giderken, o an köyde bulunan TDKP'liler gerillalarımızı düşman gücü sanıp söz konusu kitaplarını ve hatta şarjörlerini bile bırakıp kaçmışlardır. Daha sonra şarjörlerini almışlar ve kitaplar köylüler tarafından bize verilmiştir. Bir süre sonra tekrar karşılaşıldığında kitaplar bizden istenmiş, biz de kitapların o an başka bölgede faaliyet yürüten müfrezemizde olduğunu, kısa sürede iade edeceğimizi belirtmemize rağmen, kitaplarını iade etmemizi beklemeden "kitaplarımızı yırttılar" diye feryada başlamışlardır. Tabii amaç kitap değil de hareketimizi karalamak olunca sıkıntılarını anlamak pek zor olmuyor. Kendileri mücadele alanında görülmedikleri için fırsat bulmuşken bu arkadaşlara sesleniyoruz. Kitaplarınız, bırakıp kaçtığınız noktada duruyor. Korkmayın, gidin kitaplarınızı alın, ancak yazdıklarınızdan dolayı halka hesap vermek zorundasınız.

Yalan 2: Faaliyet yürüttüğümüz alanlarda 2-3 kişiden oluşan TDKP grubu kuralsız bir yaşam sürdürdüklerinden; gerek halk, gerekse zaman zaman gerillalarımız tarafından ciddi bir şekilde uyarılmalarına rağmen nöbet tutma vb. konulardaki tutarsızlıklarını sürdürmeleri üzerine halk "Bunların niyeti çatışmak değil, teslim olmak" diyerek bu arkadaşlara tavır almaya başladı. Buna rağmen gerillalarımız da halka "Bu arkadaşların düşmana yem olmalarını engellemeliyiz, bize yaraşan budur" demiş ve pratikte de aynı köyde kalındığında güvenlikleri bile sağlanmıştır. Tabii içlerinden birinin ahlaki anlamdaki zaafının ortaya çıkması ve işi ahlaksızlığa vardırmasına kadar... Ki bunu da kısaca açmakta yarar var. Ahlaki anlamdaki bir olumsuzluğu ailelerin bize iletmesiyle duruma müdahale edilmiştir. TDKP'lilerle aynı köyde kitle önünde gerçekleştirdiğimiz toplantıda arkadaşlarının suçlu olduğunu kabul etmeye ve halka özeleştiri vermeye çağırmamız karşısında "arkadaşımız şaka yapmış", "akli dengesi yerinde değil" türünden gayri ciddi cevaplar vermişlerdir. Bunun üzerine biz kendilerine tavır aldık, teşhir ettik. Bu konuda da ispat isteyen varsa ispata hazırız.

Yalan 3: Peynirin taban fiyatını 25 bin lira olarak belirlememiz sonucu üreticiden komisyon alıyormuşuz. O güne kadar kimsenin ciddi bir şekilde ilgilenmediği bu konuyu ele alıp halkımızın yoğun

talebini göz önünde bulundurarak peynir taban fiyatını 25 bin TL olarak belirlemiştik. Çünkü biz halkımızın sorunlarının kendi sorunlarımız olduğu bilinciyle hareket ettik.

Peynir sorununa el atmış ve üreticinin emeği olan peynirin ucuz bir fiyatla aracı ve tefeciye kaptırılmasına engel olmuş; kısmen de olsa, üreticinin alın terinin, emeğinin karşılığını almasını sağlamışızdır. Elbette bunu geçici bir yöntem olarak görüyoruz. Yıllardır Dersim'de faaliyet yürüttüğünü iddia eden sol hareketler, halkın kendi ürününü kendisinin değerlendireceği kooperatifleşmeyi hayata geçirememişlerdir. Elbette kısmen de olsa mağduriyetlerini önlemenin yolu, kooperatifleşmeyi hayata geçirmektir. Ancak bunu gerçekleştirinceye kadar halkı tefecinin insafı ile baş başa bırakamazdık. Sizler bugüne kadar halkın sorunlarını çözmekten uzak, sadece halktan yiyecek almak ve mücadeleyi yükseltmeye çalışan devrimci örgütlerin anti-propagandasını yapmakla meşgul olduğunuzdan, halkımızın yararına attığımız adımları da spekülatif bir şekilde komisyon almak olarak değerlendiriyorsunuz. TDKP'li arkadaşlara sormak gerekiyor. Acaba siyasal tarihleri boyunca tesadüfen de olsa halkın bir sorununu çözmeye çalışmışlarsa komisyon mu almışlardır? Mücadelenin, halkın sorunlarıyla yanıp-tutuşmayan bir anlayışın bu sorunların çözümü için çaba sarf eden devrimciler hakkında art niyetli düşünüp karalamalarını yadırgamıyoruz. Karalamalarının yanıtı halkın politikalarımızı sahiplenmesindedir.

Yalan 4: Gittiğimiz bir köyde bir bayanı tartaklamışız. Söz konusu bayan tartaklama olayı olmadığı gibi, kendisi kişisel birtakım problemlerinden dolayı psikolojik bir çöküntü içerisine girmiş, giden gerillalarımıza sekter bir tutum takınmıştır. Bundan dolayı hane halkı bayanın sorunlarını gerillalarımıza anlatmış, hatta bayan adına özür dilemişlerdir. Bu konuda hane ve köy halkı tanığımızdır.

Yalan 5: Orman kesimi konusunda koyduğumuz kurallara halk karşı çıkıyormuş.

Dersim halkı yoksuldur. Asıl geçim kaynaklarının başında hayvancılık geliyor, yetiştirdikleri hayvanlar başlıca keçiden oluşuyor. Keçilerin beslenmesi için orman, olmazsa olmaz bir öneme sahiptir. Ayrıca günümüze kadar köylü tarafından yapılan düzensiz orman kesimi sonucunda Dersim'de orman tükenme aşamasına gelmiş durumda. Yok olma aşamasına gelen ormanın daha fazla tahrip olmasını engellemek amacı ile yaş odun kesimini yasaklamışızdır. Bu kararımız da halk tarafından destek görmüştür. Bölgede faaliyet yürüten yurtsever hareketin de aynı paralelde kararı çıkmıştır. Bu

kararımızın oturmasından rahatsız olan TDKP'lilerin inisiyatifimizi kırmak için halkı yaş odun getirmelerini teşvik etmeye çalışmalarına rağmen, halkımız kararımıza son derece saygılı davranarak bu arkadaşlara gereken cevabı vermişti.

Yalan 6: 23 Nisan'da şehit olan 12 gerillamızdan Abdi ve Eylem'in cenazesinde TDKP'ye göre beş yüz kişi katılmış ve 20-30 kişi slogan atmıştır.

Dersim dağlarında direniş destanları yaratarak ölümsüzleşen 12 Devrimci Sol gerillasını Dersim halkının sahiplenişini dostumuz da, düşmanımız da gördü. Dersim, Dersim olalı halkın şehitlerine böylesine sahiplenişine belki de ilk kez tanık oluyor. Eylem ve Abidin yoldaşların da cenazesine TDKP'lilerin söyledikleri gibi 500 değil 1500 dolayında kitle katılmış ve tüm kitle hep bir ağızdan "Devrimci Sol Gerillaları Ölümsüzdür", "Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" sloganlarını haykırmışlardır. Bu coşkuyu çarpıtmaya bir anlam veremediğimiz gibi, yalanlarında acemice davrandıkları için bir kişiyi dahi inandıramıyorlar. Bunlar söyledikleri yalanlarından sadece birkaçı.

Biz TDKP'nin yalanlarının belli başlı birkaçını cevapladık. Aksini iddia ediyorlarsa biz Dersim halkının içinde, onların yanı başındayız. Buyursunlar gelsinler, biz daima söylediklerimizi kanıtlarız. Halkımız da tanığımızdır.

"Kim Bunlar" Diyenler Kim?

Gerçek dergisinin de 18. sayısında tamamen yalan, çarpıtma, spekülatif ve masa başı haberciliğine dayanan "Kim Bunlar" başlığı ile Zeynel Murat imzalı bir yazı çıktı. Yazının daha başında Devrimci Sol Güçler ile Devrimci Sol'un ayırdını bile koyamayan bir "cahillik" ve "sorumsuzluk" sergileniyor. Gerçek, 12 Devrimci Sol gerillasının ve 3 TİKKO gerillasının katledilmesinde rolü olan bir ihbarcıyı sorgulayıp cezalandırmamız, bununla birlikte gözaltına aldığımız ve sonradan bıraktığımız 3 köylünün durumuyla ilgili feveran koparmaya çalışıyor ve "Kim bunlar?" diyor. Öncelikle şunun altını çizelim, biz bugüne kadar, hareket olarak gerçekleştirdiğimiz tüm cezalandırma eylemlerimizi anında üstlendiğimiz gibi, bu eylemi de resmi olarak üstlendik. Gerçek yazarları Dersim gerçeğinden uzaklar ve kendi yayınlarının dışında yayın okumuyorlar anlaşılan. Çünkü adı geçen eylemi üstlendiğimize dair resmi açıklamamız (bölgenin yanı sıra) 3 Temmuz '93 tarihli Mücadele gazetesinin 52. sayısında da yayınlandı. Bırakalım bütün Dersim halkını, Türkiye halkları da bu eylemi gerçekleştirdiğimizi öğrendiler. Bir tek

Gerçek yazarları "öğrenemediler". Bu eylemi gerçekleştirenler için "Kim bunlar?" deyip kafa bulandırmaya çalışacağınıza, açıklamamızı okusaydınız "Kim bunlar?" sorusunu sorup ortalığı bulandırmaya çalışmazdınız. Dışınızdaki yayınları okuma zahmetine katlansaydınız veya bölgede (Dersim) sıradan birine sordurtsaydınız gerçekleri öğrenirdiniz.

Yazınızda Marksizm-Leninizm dersleri verip küfredeceğinize önce "gerçeği" bir araştırın, öğrenin, ondan sonra kalem sallayın.

Söz konusu yazıda Karabakır Köyü'nde sorgulama amacı ile aldığımız, sonuçta birinin suçu sabit görüldüğünden cezalandırdığımız dört kişiye işkence yaptığımız ileri sürülerek, halkın kafasını bulandırmak, devrimci hareketin saygınlığını zedelemek için, düşmanın bile saygı duymak zorunda kaldığı devrimci adalet anlayışımıza dil uzatacak kadar ahlaksızca bir yol izleniyor. Aslında Gerçek'çiler de iyi bilirler ki, özellikle 12 Eylül'den günümüze kadar işkencecilere karşı mücadele ve işkenceleri teşhir konusunda en tutarlı tavır koyan yine Devrimci Sol'dan başkası değildir. Bu arkadaşların sorgulamalarımızda en ufak bir baskı yöntemi dahi kullanmayacağımızı bilmelerine rağmen, bu yönde kafaları bulanıklaştırmaya çalışmaları ahlaksızlıktan başka bir şey değildir. Sorguladığımız insanların kendi seslerinden ifadeleri var, bunların üçü bugün hayatta, yiyeceklerimizi yemeyip yedirdiğimizin, battaniyelerimizde bu insanları yatırdığımızın tanıkları gene bu insanlardır. TDKP'li diye sahiplendikleri bu kişilerden biri ise ifadesinde, aslında köyün bu duruma düşmesinde en önemli payın TDKP'ye ait olduğunu belirterek, şimdiye kadar yakın akraba çevresinin etkisiyle TDKP'liyim dediğini, aslında böyle olmadığını, tarafımızca görev verildiği takdirde görev yapmaktan onur duyacağını belirtmiştir. Zaten bu şahıs şüpheli olarak değil bir takım gelişmelere tanıklık yapması amacı ile alınmıştır.

Ancak daha sonradan duyuyoruz ki TDKP'liler söz konusu insanı uzak bir bölgeye kaçırmış, bununla da yetinmeyip silahlı olan ve bağışlanması için bizlere 50 milyon teklif edebilecek kadar alçalan ve yöre halkı tarafından "işbirlikçi" hain Hasan Ağuçanoğlu'nu dahi savunmaya başlamışlardır. Gerek bunlardan dolayı, gerekse her koşulda savaşımızın önünde oluşturmak istedikleri setlerle sonuçta kimlere hizmet ettikleri açık ve nettir. TDKP Dersim'de savaşan devrimcilerin anti-propagandasını yaparak politika yürütüyor.

Özellikle darbeci kontra çetesinin propagandasını yaparak hareketimizi, önderliğimizi karalamaya çalışıyor.

Gerçek dergisindeki bu yazının sahibini Dersim'e davet ediyoruz. Şayet kendine güveniyorsa ve yazdıklarına gerçekten sahip çıkıyor-

sa, kendi iddialarını ispatlar; biz yazdıklarımızı ispata hazırız.

Gerçek'teki yazıda (Büyük Marksist-Leninist pozlarında) şöyle deniyor: "Ülkemizde devrimciler tarafından gerçekleştirildiği iddia edilen çok sayıda kontra eylemleri söz konusudur. Kültür sarayının yakılması, vapur batırma, '77 1 Mayıs Katliamı, İkiyaka, Başbağlar katliamı vb." Gerçek yazarı bir şeyler ima ediyor anlaşılan. Devrimci hareketimizin eylemleri gayet açık ve nettir. Bugüne kadar düşman bile bu netlik karşısında eylemlerimizin amacını çarpıtamadı. Ama düşmanın bile başaramadığını Gerçek "başarmaya" çalışıyor.

Bizimle ilgisi olmayan verdiğimiz örnekleri de her zaman tartışmaya hazırız. Peki Gerçek yazarları, siz hangi yüzle '77 1 Mayıs'ını yazıyorsunuz. '77 1 Mayıs'ında kontrgerillaya zemin hazırlayan, 36 emekçinin katledilmesine sebebiyet verenlerin "Kim bunlar?"ı acaba kimlerdi? Bu soruyu aradan geçen 16 yıla rağmen hiç kendinize sordunuz mu?

Evet, Gerçek'çiler, tartışılacak çok şey var ve biz tartışmaya hazırız, peki siz hazır mısınız?

Bugün artık Dersim'de gündemi belirleyen bir hareketiz. Hiçbir pratik faaliyetimizde, devrimci adalet anlayışımıza ters düşecek hiçbir yöntem uygulamadık. Ancak gerek 12 şehidimizin ihbarcılarını ve gerekse genelde ihbar ağını kurutmak için işbirlikçileri cezalandırmaya devam edeceğiz. Bunları TDKP koruma altına alsa bile...

Halkımıza soruyoruz: TDKP devrimci harekete karşı yürüttüğü anti-propagandada acaba kimin ağzını kullanıyor? Yine de biz iyimser düşünüyoruz ve dostça uyarıyoruz. TDKP enerjisini savaşan devrimci örgütleri karalamaya değil, devrimci savaşı geliştirmeye harcamalıdır.

YAŞASIN DEVRİMCİ YÜRÜYÜŞÜMÜZ!
YAŞASIN DERSİM DİRENİŞİMİZ!
BIJÎ ÇEPA ŞOREŞGER!

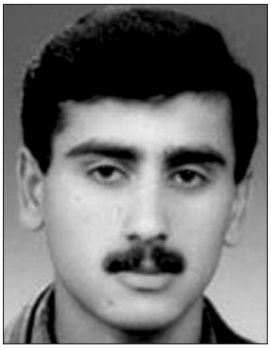
DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL

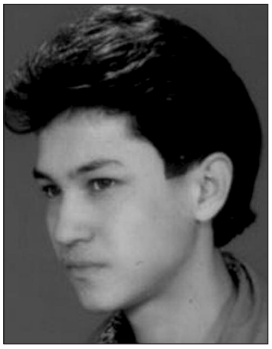
HABER BÜLTENİ

Tarih: 15 Ağustos 1993 **Sayı:** 62

DARBECİ KONTRA KAÇIRDI, KONTRGERİLLA KATLETTİ!

Mehmet SALGIN

Hakan KASA

Nebi AKYÜREK

13. 8. 1993 günü saat 12.00 sıralarında Okmeydanı PERPA'da iki milis üyemiz, bir taraftarımız ve örgütümüzle hiçbir ilgisi olmayan halktan iki insan, toplam beş kişi kontrgerilla tarafından katledildi.

Selma ÇITAK

Aynı gün TV haber bültenlerinde *"Soygun girişiminde bulunmak isteyenler öldürüldü"*, *"Kartal-Topselvi Karakolu'nu bombalayanlar ölü ele geçirildi"* vb. şeklinde katliam duyuruldu. Olay neydi, nasıl olmuştu, gerçekte halkın gözü önünde katle-

Sabri ATILMIŞ

dilen bu insanlar kimdi?..Oligarşinin ve kendini sol-demokrat diye lanse eden basın nasıl olmuştu da aynı şekilde haberi halka duyuruyor ve halkı aldatıyordu?

Oligarşinin TV'lerini, basınını anlamak mümkündü... Katliamdan bir gün önce Kartal Topselvi Karakolu bombalanmış ve İstanbul Emniyet Müdürü Menzir *"faillerin cezalandırılacağını"* belirtmişti... Bu açıkça, katliam yapacağız demekti. Menzir'in bu mesajı hedefini buldu ve ertesi gün katliam gerçekleşti... Sözüm ona Kartal-Topselvi Karakolu'nu bombalayanlar yakalanmış, teslim olmamış ve katledilmişlerdir... Üstelik içlerinde bir de kadın olunca Topselvi Karakolu'nun failleri olduğu kanıtlanmış oluyordu. Çünkü Topselvi Karakolu'nun bombalanmasında bir de kadın olduğu söylenmişti. Bunun için mutlaka bir de kadının öldürülmesi gerekiyordu.

N. Menzir, Topselvi Karakolu'nu bombalayanların kimler olduğunu çok iyi biliyordu. Çünkü onları silahla yakaladıkları halde bırakan, Devrimci Sol'u yok etmek için sonuna kadar savaşacak sözü aldıktan sonra güvenliklerini sağlayan, evlerini, dergi bürolarını bekleyen, yayınlarını dağıtan, propagandalarını yapan bizzat kendileriydi. Ama darbecilerin maskesi düşmüş kontrgerilla ile ilişkileri artık sırıtıyordu, bunun ortadan kaldırılması için yeni taktiklere başvurdular. Bunun için, devlete de karşıymış görünümünü verecek bazı eylemlere ihtiyaçları vardı... Menzir, Devrimci Sol'un tasfiye edilmesi için onlarca polisin ölümünü de göze alırdı. Çünkü Devrimci Sol'un ne yapıp yapmayacağını çok iyi biliyordu.

Kontrgerilla, sürdürdüğü karşı-devrimci savaşta kendini misilleme yapmaya da zorunlu görüyordu. Darbeci kontrayı korumalarına alarak, onlarla birlikte eylem yapma ve eylem misillemesi katliamı düzenlediler.

KATLİAM, DARBECİ KONTRA VE KONTRGERİLLA İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANMIŞTIR

Nebi Akyürek'e ait "Beyaz Saray Kafeterya" kısa bir süre önce bir operasyonda açığa çıkmış, polis tarafından bilinmekte olup denetim altındadır. 10. 8. 1993 günü polisin denetimi altında isimleri bizce bilinen iki darbeci kontra elemanı Nebi Akyürek'i silah zoruyla kaçırır, iki gün gözaltında tutar, işkence yapar. Amaç, Devrimci

Sol'a yardım etmeyeceksin, bize yardım edeceksin vb.dir. Ve Nebi'nin Lada/Samara marka arabasını da gasp edip *"seni denetleyeceğiz"* diyerek bırakırlar... Nebi, kaçırılmasını ve otosunun gaspını, tehditleri yoldaşlarımıza anlatır. Bu olaydan hemen sonra darbeci kontranın Topselvi Karakol eylemi gerçekleşir. Eylem sonrası darbecilerin beyaz renkli bir Mazda oto ile kaçtıkları haberi gazetelerde yer alır. Sözü edilen beyaz renkli Mazda çok büyük olasılıkla darbeci kontranın Nebi Akyürek'ten gasp ettikleri otodur. Darbeci kontra böylece bir taşla iki kuş vurmayı hedeflemiştir... Bir yandan polise karşı eylem yaptığını göstererek kontra olmadığını kanıtlayacak, öte yandan Nebi'nin otosunu eylemde kullanarak Menzir ve çetesine yoldaşlarımızı hedef göstererek, oligarşiye misilleme yapmasını sağlayacaktı... Menzir de böylece kendince katliam meşruiyetini sağlayacak ve kararlılık gösterisi yapacaktı... Darbeci, hem Devrimci Solcuları katlettirmiş, hem de eylem yapmış olacaktı. Menzir ise, kamuoyuna karşı, devrimcileri cezalandırmış olacaktı. Nebi'nin polis denetiminde kaçırılması, ardısıra otosunun Kartal'da kullanılması ve gerçekleştirilen katliam herşeyiyle darbeci ve kontrgerillanın işbirliğiyle hazırlanmıştır.

Yoldaşlarımız büyük olasılıkla polis ve darbeciler tarafından yanıltılarak katliam yerine gelmeleri sağlandı. Çünkü buranın açığa çıktığını ve polis denetiminde olduğunu bilmektedirler.

Katliam yerine bırakılan silahlardan sadece ikisi yoldaşlarımıza ait olabilir. Diğer silahlar ve patlayıcılar polis tarafından bırakılmıştır.

Burjuva basının katliamı Topselvi Karakol eylemiyle birleştirerek vermesi, Menzir ve darbeci kontranın ortak planıdır. Burjuva basınını ve TV'lerini anlamak zor olmuyor. Ama sol geçinen, demokrat iddiasındaki bazı basının oligarşinin bu kontra haberlerini yorumsuz vermeleri, katledilenlerin Topselvi Karakolu ile ilgili oldukları, BY'cı oldukları şeklindeki haberleri, Nebi'nin darbecilerce kaçırılıp tehdit edildiği, otosunun gasp edildiğini ısrarla gizlemelerini anlamak güçleşiyor... Anlaşılan o ki, darbecileri korumak her geçen gün biraz daha zorlaşıyor. Öyle ki burjuva basını bile Selma Çıtak'ın ve Sabri Atılmış'ın *"devrimcilerle bir ilişkisinin olmayıp yanlışlıkla veya iki ateş arasında kaldılar"* gibi açıklamalarla polisi kurtarmaya çalışırken, bir gerçeği de istemeden de olsa itiraf etmek zorunda

kalırken, sol basının bunlara değinmemesi ve olanakları olduğu halde gerçeği öğrenme girişiminde bulunmamalarını anlamak çok zordur... Anlaşılan darbeciliği korumak ve Devrimci Sol düşmanlığı, burjuva propagandasının etki alanına girmeyi ve hareketimize saldırıyı, gerçeklere gözleri kapatmak ise halka doğruyu anlatmamayı beraberinde getiriyor. Nebi'nin darbecilerce kaçırıldığını, tehdit edildiğini, otosunun gasp edildiğini, katledilenlerden ikisinin devrimcilikle hiçbir ilgilerinin olmadığını yazmamak; keza katledilenlerin Devrimci Solcu olduğunu gizleyip darbeci olduğunu yazmanın ne tür bir habercilik olduğunu, kimlerin işine yaradığını tekrar tekrar düşünmelerinde fayda vardır. Bu habercilik anlayışının örneklerini çoğaltmak mümkündür, ama gereksiz...

Şehitlerimiz:

Mehmet SALGIN (Caner): Dersimli... 1972 Mazgirt doğumlu... Kürt milliyetinden...

Yoksul, köyden şehire göç etmiş, işçilikle yaşamını sürdüren bir ailede büyüdü... Ailesinin yoksulluğu nedeniyle Orta 1'de okulu terk etti. Konfeksiyon işçisi olarak yaşamını kazanmaya ve ailesine yardımcı olmaya çalıştı. 1991'de hareketimiz saflarına katılarak birçok görev aldı... Genellikle mahalli çalışma içerisinde bulundu. Birkaç kez gözaltına alındı ve işkence gördü. Her seferinde daha bilinçli bir şekilde mücadeleye koştu... Son görevi Topkapı Bölgesi Birinci Milis Komutanı idi.

Çocukluğu Nurtepe'de geçti... Nurtepe halkının yaşam savaşını kendi yaşamında görmüş, daha çocuk yaşlarda devlete karşı büyük bir öfke ve kin duymaya başlamıştı. Bu öfke ve kinle sürekli olarak devlet güçlerinin bölgedeki hedeflerini araştırmak, onlara karşı eylemler düzenlemek konusunda hep ısrarlı ve militan bir çaba içerisinde olmuştur.

13 Ağustos günü saat 12.00 sularında henüz bilmediğimiz bir nedenle Hakan KASA yoldaşıyla birlikte katliam yerine gitti ve kontrgerilla-darbeci kontra işbirliğiyle katledildi...

Hakan KASA (Emin): 1975 Kars doğumlu. Yoksul bir ailenin oğlu... Ailesinin yoksulluğu nedeniyle öğrenimini Orta 2. sınıfta bıra-

karak konfeksiyon işçiliğine başladı. Alibeyköy'ün yoksul gecekondu semtlerinde çocuk yaşta yaşam kavgası içerisinde büyüdü... Yaşamı, haksızlıkları, devrimciliği, faşizmi burada tanıdı. Genç, atak, cesur, haksızlıklara ve adaletsizliğe karşı büyük öfke duyan, yerinde duramayan ama disiplinli ve özverili bir yoldaşımızdı...

Özellikle hareketimizde darbe olayının duyulmasıyla birlikte her şeyiyle mücadeleye katıldı... Onun en büyük özlemi Silahlı Devrimci Birlikler savaşçısı olmaktı... Ona biraz daha beklemesi, acele etmemesi söylendiğinde *"ben daha çok eylem yapmak, daha çok savaşmak istiyorum"* derdi... SDB savaşçısı olamadan oligarşinin ve darbeci kontranın pususunda katledildi. Son görevi, Şişli Bölgesi Birinci Milis savaşçısıydı...

Nebi AKYÜREK: 1961 ..... doğumlu. Hareketimizin üyesi, savaşçısı veya aktif bir taraftarı değildir. Sadece sıradan bir taraftarımızdır, zaman zaman çeşitli yardımlarda bulunan bir sempatizanımızdır... Bu nedenle darbeciler O'nu sürekli tehdit ediyor, Devrimci Sol'a yardım etmemesi ve kendilerine yardım etmesini istiyorlardı. O, darbeciliği lanetliyordu. Son olarak darbeciler polisin gözleri önünde O'nu kaçırdı, işkence yaptı ve otosunu gasp etti. Otosunu da eylemde kullanarak polisle birlikte hazırladıkları planın sonucu şehit olmasına neden oldular.

Selma ÇITAK ve Sabri ATILMIŞ: Bu insanlar Nebi Akyürek'in işyerinde çalışarak yaşamlarını kazanan, devrimcilikle veya örgütümüzle uzaktan veya yakından hiçbir ilişkisi olmayan, tanımadığımız halktan insanlardır. Ayrıca Sabri Atılmış, Nebi'nin akrabası olup çalışmak için İstanbul'a yeni gelmiştir. Kontrgerilla ve darbeci kontranın işbirliğiyle katliama meşruiyet sağlamak için katledildiler... Nebi'nin işyerinde çalışmaktan başka hiçbir "suçları" yoktur...

Selma ve Sabri'yi devrimcilikle ve hareketimizle hiçbir bağları olmadığı halde burjuvazi ve kendisine sol diyen basın büyük bir sorumsuzlukla SDB'li ve darbeci diye lanse ederek oligarşinin propagandasını güçlendirdiler.

Halkımızın onurlu insanları olarak, kontrgerillanın ve darbeci kontranın kurbanları olarak anılarını mücadelemizde yaşatacağız.

Şimdi, kontrgerilla, darbeci kontra ve darbecilerin koruyucuları

sevinerek, daha çok Devrimci Solcu'nun katledilmesini bekliyorlar. Devrimci Solcuların katledilmesi onları üzmez sadece sevindirir. Onları üzen, darbecilerin propagandasını yapan çıkarcı, kaypak, karanlık bir matbaacı gibi kişiliklerin ve darbecilerin zarar görmesidir. Hareketimize zarar vermek isteyenlerin cezalandırılması, zarar verenlerin etkisiz bırakılması gündeme geldiğinde protesto üzerine protesto yaparlar, tehdit ederler; hızını alamayanlar, öfkesini dindiremeyenler küfür ederler... Ama Devrimci Solculara yönelik katliamlarda, pusularda, yaralamalarda susmayı tercih ederler. Suskunluk, suçluluğun itirafıdır. Bununla da kalmaz yoldaşlarımıza, taraftarlarımıza pusu kuranları, yaralayanları *"kimliği bilinmeyenler tarafından ateş edildi"* diyerek gizler ve gerçekleri halkın öğrenmesini engellerler. Devrimci Sol'u bölünmüş göstermek için özel bir çaba sarfeder ve darbeci literatürü kullanırlar...

KONTRGERİLLA ve DARBECİ KONTRGERİLLA ÖRGÜTÜMÜZE ve HALKIMIZA HESAP VERMEKTEN KURTULAMAYACAKTIR!

KAHROLSUN KONTRGERİLLA ve DARBECİ KONTRA!

ŞEHİTLERİMİZİ SAVAŞIMIZDA YAŞATACAĞIZ!

BAŞARAMAYACAKSINIZ!

DEVRİMCİ SOL

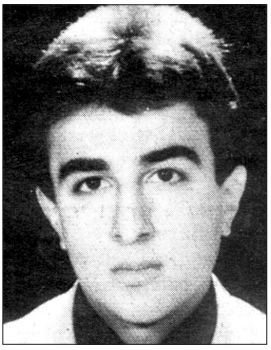
DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 25 Ağustos 1993 **Sayı:** 63

OLİGARŞİ, İŞKENCE VE KATLİAMLARA RAĞMEN DEVRİMCİLERİ TESLİM ALAMIYOR

ÖRNEK BİR DEVRİMCİ, DİRENİŞÇİ: BAKİ ERDOĞAN

Baki ERDOĞAN

10 Ağustos gecesi veya 11 Ağustos günü örgütümüzün Ege Bölgesi Siyasi Sorumlusu Baki ERDOĞAN gözaltına alındı... Oligarşinin sicilli işkencecileri tüm işkence maharetlerini göstermelerine rağmen onun ağzından örgütümüze ait bir sır alamıyorlardı... Oligarşinin işkencecileri her zamanki gibi hilekar ve sahtekardılar. 10 veya 11 Ağustos günü gözaltına alınmasına rağmen 18 Ağustos günü gözaltına alındı diye gösterdi ve beş gün sonra *"solunum yetersizliğinden öldü"* diye açıkladılar. Burjuvazinin utanma duygusu, ahlakı olamazdı. Bu hile ile işkence sürecini uzatma ve gözaltını resmi belgelere geçirmeyerek ölüm tehdidini kullanmak istiyordu. Ama Baki bu tehditlerle teslim alınacak bir devrimci değildi... Halkını, ülkesini, örgütünü her koşulda savunmanın bir erdem ve görev olduğunu bilerek işkencecilere direndi, davasını son nefesine kadar savundu...

Baki, 1964 yılında Sivas'ta yoksul Kürt bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi yoksulluk nedeniyle Muğla'ya göç etmek zorunda kaldı. Bu yoksulluk nedeniyle Baki de daha çocuk yaşlarda yaşam kavgasının içine girdi, çeşitli işlerde çalıştı... Ve yine bu süreçte devrimcilerle tanıştı... Ezilmişliği, yoksulluğu, haksızlıkları tüm hücrelerinde hissetti...

12 Eylül sonrası bir kısım yılgınlar çevresi onun mücadeleye er-

ken katılmasını engellediler. Ama sınıf kiniyle dolu Baki bu çevrenin barikatlarını aşarak 1987'de ilk öğrenci hareketlerine katıldı. Aydın'da Turizm Otelcilik Meslek Yüksek Okulu Öğrenci Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı.

1989'a gelindiğinde artık daha bilinçli olup, devrimci mücadelede kesin tercihini yapmış durumdaydı. Dev-Genç saflarına katıldı... Daha sonra TÖDEF kurucuları arasında yer aldı. Kişiliği, yaşamı, her şeyi başkaydı artık... Geleceğe, hareketine umutla güvenle bakmaktaydı... 1991 sonlarına kadar TÖDEF Bölge Temsilciliği dahil çeşitli görevler üstlendi. Tüm görevler onun için kutsaldı... 1991 sonunda Aydın ve Denizli çevresi ilişkilerinden sorumlu olarak yeraltında istihdam edildi. Sürekli öğrenmeye ve eleştiriye açık mütevazı kişiliğiyle hemen tüm görevlerini hızla kavradı ve sürekli bir gelişme grafiği çizdi. O, pratik faaliyetin tüm yoğunluğuna rağmen teorik gelişmesini hiç ihmal etmedi. Bu özelliği onun sabrı, mütevazılığı, kararlılığı ve insana değer veren özellikleriyle birleştiğinde ikna yeteneği yüksek, sevilen, güven veren bir yönetici tipi çizdi...

Devrimci hareket onun bir parçasıydı... O, devrimci hareketle birlikte yeni bir kişilik kazanmış ve Devrimci Solcu olmanın onurunu ve hazzını bilen biriydi. Darbecilik pisliğini duyduğunda tereddütsüz hareketi sahiplendi.

Bölgede çeşitli gelişmelerden, operasyonlardan sonra daha ileri sorumluluklar aldı. 1993 Haziranı'nda Ege Bölgesi Siyasi Sorumluluğu'na atandı. Yaşanan süreçte aldığı görevinin ağırlığının bilincindeydi ve sürecin zorlu geçeceğini biliyordu. Ama o Devrimci Sol'u içselleştirmiş bir insandı. *"Biz her zorluğu aşacak güç ve inançtayız"* diyerek yeni görevine dört elle sarıldı... Gece-gündüz iller arasında yolculuk yaparak ilişkileri düzenlemeye çalıştı... Yoksulluğa, olanaksızlıklara alışıktı... Bütün olanaksızlıkların üstesinden gelmek ve görevleri başarmak gerekiyordu. Bir tek evin, yol parasının dahi olmadığı koşullarda sızlanmadı, olmaz demedi... Gün geldi evsizlikten dağlarda ve ormanlarda yattı... Böyle olmaz diyenlerin yanlışlıklarını gösterdi. O hep başaracağız, bunu da aşacağız anlayışıyla hareket etti... Bu inanç kendisine büyük bir güveni ve coşkuyu kazandırırken altındaki insanların da olumlu etkilenmesini beraberinde getirdi...

Baki, militan yönetici insanın örneklerindendi. Hemen en küçük

sorunda, olanaksızlıkta morali bozulan, yukarıdan çözüm bekleyen bürokrat anlayışa düşmandı... İyi ve kötü günlerde hep yoldaşlarıyla birlikte oldu... Yapılması gerekenlerin bilincine vardığı noktada her türlü riski göze alarak görevlerin takipçisi oldu... Bu vb. birçok olumlu özellikleriyle yoldaşlarına güven verdi. Bu güven nedeniyledir ki, gözaltına alındığı duyulduğunda yoldaşları *"Bizim Kazım'a güvenimiz sonsuz, onun düşmanı her alanda yeneceğinden eminiz"*... diyerek güvenlerini belirttiler. Baki, bölgenin şehir ve köylerini çok iyi bildiğinden defalarca operasyonlardan kurtulmuştur... Buna rağmen özellikle gençlik hareketi içerisinde iken defalarca gözaltına alınmış ve her seferinde düşmana direnerek, sır vermeyerek çıkmıştı. Bu kez de böyle olacağından kimsenin şüphesi yoktu.

Baki, aldığı tüm sorumluluklara karşın, memleketi olan Sivas'ta gerilla veya gerilla komutanı olma arzusundan hiç vazgeçmedi. Sivas'a gitme ve gerilla olma düşünü hep yaşattı. Bu düşü nedeniyle de bölgede en çok kır gerillasının darbe yemesine üzüldü. Ege'de kır gerillasının yeniden yaratılması için köy ilişkilerine çok önem verirdi. O, kır gerillasının ve kırların hareketimiz açısından önemini kavramıştı...

Baki'yi katledenler, yeni Baki'lerin doğmasını engelleyemezler. Onlar Baki'yi katlettiler, ama yenemediler. Katletmeleri yenilgilerinin kanıtıdır. Ege'nin kentlerinde ve dağlarında, tüm ülkede bayrağımızı dalgalandıracağız. Sen rahat uyu Baki yoldaş, yoldaşlarımızın *"Bayrağımız ülkenin her tarafında dalgalanacak..."* mesajı direnişinizle anlam kazanıyor ve bayrağımız daha yükseklerde dalgalanıyor.

İŞKENCECİ, HALK DÜŞMANI RECEP SİLO'YU VE CEMAL ŞENEL'İ CEZALANDIRDIK

Tüm devrimci ve yurtseverlere, halkımıza işkence yapanları, katliamlar ve provokasyonlar düzenleyenleri hiçbir zaman affetmeyeceğiz. Bu gerçeği defalarca tekrarladık ve halk düşmanlarını uyardık, ama onlar oligarşinin uşaklığını yapmaya devam ettiler. Devrimcilere ve halka karşı düşmanca tavır alanlar halkın adaletinden kurtulamazlar. Toplumlar tarihinin tüm aşamalarında halk düşmanı ve hainler halkın adaletine hesap vermişlerdir. Oligarşinin yetkilileri ve onların paralı işkencecileri de halka ve devrimcilere karşı işledikleri suçların hesabını vermek zorundadırlar.

25 Ağustos 1993 günü saat 22:00 sıralarında İstanbul Milli İstih-

barat Teşkilatı'nda görevli işkenceci Recep Silo bir Silahlı Devrimci Birliğimizce cezalandırılmıştır. Birliğimiz hedefi ortadan kaldırıp kayıp vermeden üssüne dönmüştür. Recep Silo'nun halka ve devrimcilere karşı işlediği suçlar kanıtlandığından ve hala suç işlemeye devam ettiğinden ölümle cezalandırılmıştır. Recep Silo, MİT'teki önemli görevinden dolayı, bu görevini en yakınlarından dahi gizlemekteydi. Örgütümüz onu titiz bir çalışma ve araştırma sonucu bulmuş ve cezalandırmıştır.

Ayrıca 27 Ağustos 1993 günü sabah saat 8:35 sıralarında Fatih Ekipler Amirliği'nde görev yapan Cemal Şenel, savaşçılarımız tarafından cezalandırılmıştır. Savaşçılarımız hiçbir kayıp vermeden üslerine dönmüştür.

Ne oligarşinin işkencecilere vaad ettiği "yeni yüzler", ne de gettolar hiçbir şey onları halkın adaletinden kurtaramaz.

İŞKENCECİLER KATLETMEKLE BİZİ TESLİM ALAMAZLAR!
BAKİ'LER BİR DEĞİL BİNLERCEDİR!
BAKİ'LERİN DAVAYA OLAN İNANÇLARI VE DİRENİŞLERİ
OLİGARŞİYİ KORKUTUYOR, BİZİ DAHA GÜÇLÜ KILIYOR!
HİÇBİR İŞKENCECİ VE HALK DÜŞMANI CEZASIZ KALMAYACAK!

DEVRİMCİ SOL

Polise kanlı pusu

Dev-Sol MİT'i hedef seçti

Suikast

Cemal Şener, sabah eve dönerken uğradığı silahlı saldırıda öldü

Dev-Sol MİT'çi öldürdü

MİT görevlisi öldürüldü

İSTİHBARAT SERVİSİ

İSTANBUL- MİT görevlisi Recep Silo, dün gece Göztepe'deki bir halı sahada kendisine pusu kuran üç Dev-Sol militanı tarafından kurşun yağmuruna tutularak öldürüldü.

Dev-Sol polis vurdu

ALİ SAHADA ÖLDÜRDÜLER

MİT mensubuna kurşun yağmuru

Kayışdağı'nda bir taksiyi gasp eden silahlı üç kişi, yaklaşık bir saat sonra Erenköy'de halı sahada futbol oynayan MİT mensubu

DEVRİMCİ SOL

AÇIKLAMA

Tarih: Temmuz Ağustos 1993

Halkımıza kalkan elleri kıracağız.

Devlet Pir Sultanlar'ın isyancı geleneğine sahip Sivas devrimci-yurtsever halkına karşı tahammülsüzdür. Nitekim, gerici faşistlerin ilk saldırdığı hedeflerden birinin Pir Sultan Abdal'ın heykeli olması da bunun göstergesidir. Asker ve polis, resmi devlet güçleri de bu gelişme ve katliamlara seyirci kalmış, hatta adeta çanak tutmuştur.

(...) Sessiz kalmamalısın. Bu katliam ve provokasyonlar olacaktır ve sürecektir. 12 Eylül'le birlikte bitmedi, buna aldanma. Devlet Pir Sultan'ın şehri Sivas'ın isyancı geleneğini ve köklerini kurutmak için saldıracaktır. Unutma, bir Hızır Paşa gider, bir başka Hızır Paşa gelir. Ama biz, Devrimci Sol gerillaları olarak dağlarda ve şehirlerde hep yanındayız. Ve diyoruz ki, halkımıza kalkan elleri kıracağız. Bugüne kadar nasıl oligarşiden ve emperyalizmden hesap sorduysak bundan sonra da soracağız. (...)

Devrimci Sol

Ahmet Karlangaç Karadeniz-Sivas Kır Gerilla Birliği:

(2 Temmuz 1993'teki Sivas Katliamı Sonrası Yayınlanan Bildiri.

Bu bildirinin orjinali mevcut değildir; burada yer alan, devrimci basında yayınlanan bölümüdür.)

*

Koruculuğu Kabul Etme, Ettiysen Vazgeç

"Soruyoruz, kimin için, kime karşı silahlanıyorsun? Neden koru-

culuğu kabul ediyorsun? Eğer devletin Alevi-Sünni, Kürt-Türk yapay ayrımı oyununa geliyorsan yanılıyorsun. Çünkü aynı kaderi, töreyi, geleneği, acıyı, sevinci, baskıyı, işkenceyi, haksızlığı, adaletsizliği paylaşan, şekeri, çayı, unu vb. zamlı fiyattan alan bu toprağın insanları kardeştir. Kaderi, geleceği ve kurtuluşu da aynıdır. O halde devletin bu oyununa gelerek birbirine karşı silahlanma. Eğer devletin verdiği üç-beş kuruş için korucu oluyorsan, o zaman sen aşağılık ve şerefsiz birisin. Kelle avcılığına soyunmuş bir paralı katilsin, insan olamazsın. İnsanlık suçu işliyorsun, devletin bu suçlarına ortak olup halk düşmanlığı yapıyorsun. Bunun cezası da çok ağırdır.

UYARIYORUZ... Koruculuk senin yararına değil zararınadır. Biz Devrimci Sol gerillaları koruculuğu kabul edene karşı acımasız olacağız. Önümüze çıkartılan her engel gibi koruculuğu da ezip geçeceğiz. Bu nedenle koruculuğu kabul etme, ettiysen vazgeç.

Kurtuluşunu sağlamak için Devrimci Sol gerillalarına katıl. Unutma, kurtuluşun senin elindedir. Haksızlığa, adaletsizliğe, baskı ve sömürü düzenine ancak sen son verebilirsin. Bunun için birlik ol, örgütlen ve gerillayla bütünleş. Devrimci Sol senin için var, senin için var olacak.

10 Ağustos 1993

Devrimci Sol

Ahmet Karlangaç Karadeniz-Sivas Kır Gerilla Birliği

(Bu bildirinin orjinali mevcut değildir; burada yer alan, devrimci basında yayınlanan bölümüdür.)

DEVRİMCİ SOL

AÇIKLAMA

Tarih: Temmuz Ağustos 1993

Devrimci Sol Akdeniz Bölge Komitesi'nden Toros Gazetesi'ne Tekzip

Birinci olarak... köylüler tarafından "taşlanarak" öldürüldüğü iddia edilen Ali Tarık Koçoğlu yoldaşımız, köylülerin saldırısı sonucu değil, oligarşinin militarist güçleriyle girilen silahlı çatışmada yaralı tutsak düşmüş ve sonrasında militarist çetenin fiziki saldırısına maruz kalmıştır. Ayrıca yoldaşımız zamanında hastahaneye kaldırılmayarak ölüme terk edilmiştir.

Köylülerin taşladığı iddiası, operasyonları düzenleyen militarist güçler tarafından ortaya atılan bir yalandır. Yoldaşımızı katleden resmi faşist çete, kendi suçlarını gizlemek için ve örgütümüzü, emekçi köylülerle karşı karşıya getirmek için böyle bir gerçek dışı senaryo uydurma yoluna gitmiştir. Soruşturmayı yürüten başsavcı da katil sürüsünü gizlemek için bu yönde bir soruşturma açmaya çalışmaktadır. Bu savcının bu yöndeki çabası onu katillerin suç ortağı olmaktan öteye götürmeyecektir.

Diğer yandan, o bölgenin köylüleri, yoldaşlarımız o bölgede kaldıkları süre içinde birçok kez yoldaşlarımıza yardımcı olmuşlar ve ekmeklerini paylaşmışlardır. Dün olduğu gibi bugün de emekçi köylüler DEVRİMCİ SOL gerillalarından kendisine bir zarar gelmeyeceğini çok iyi bilmektedir. Katliamın sorumlularını biz çok iyi tanıyoruz, katliamın sorumlularından ve işbirlikçilerinden er ya da geç hesap soracağız.

Hareketimiz her zaman söylediklerini yapmış, yaptıklarını ise savunmuştur. Orman yakmak vb. eylem anlayışımız olmadığı gibi, eylem çizgimiz içinde bu tür bir tek örnek de göstirelemez. Aksine örgütümüz, her eyleminde cezalandırılacak kişilerin/hedefin dışın-

daki insanlara zarar vermemek için büyük bir özen göstermiştir.

"Haber" niyetine yer verdiğiniz yalanların kaynağını ise açıklayamazsınız. Ama biz "haber" kaynaklarınızı çok iyi tanıyoruz. Ciddiye alınmak istiyorsanız haber diye yazdıklarınızın doğruluk derecesini biraz araştırırsınız. Yok, "Biz oligarşiye yaranmak, şirin gözükmek, çamur at iz kalsın politikası gereği olarak, biz çamur atmak istiyoruz" diyorsanız bildiğiniz yoldan şaşmayın ve devam edin. Ama unutmayın ki, böyle bir politika size bir şey kazandırmaz, aksine çok şey kaybettirir.

Biz bir kez daha vurgulayalım: Toros dağlarında oligarşinin militarist güçleriyle girdikleri silahlı çatışmada şehit düşen Ali Tarık Koçoğlu ve Mustafa Sefer yoldaşların hesabını soracağız. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

31 Temmuz katliamını protesto etmek amacıyla örgütümüz savaşçıları tarafından gerçekleştirilen eylemleri, gazetenize telefon edilerek üstlenildiği halde yazmadınız. Fakat polis şeflerinin senaryolarının üstüne balıklama atladınız. Tüm bu yazdıklarımız karşısında, size haksızlık yaptığımızı düşünüyorsanız, gazete sütunlarınızda “linç etme” ve “orman yakma” olaylarına ilişkin belirttiğimiz yönde bir düzeltme yayınlarsınız. Aksi takdirde yayın politikanıza ilişkin değerlendirmemizi onayladığınız sonucu çıkacaktır.

10 Ağustos 1993

Devrimci Sol

Akdeniz Bölge Komitesi

(Bu bildirinin orjinali mevcut değildir; burada yer alan, devrimci basında yayınlanan bölümüdür.)

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 26 Ekim 1993 **Sayı:** 64

KATLİAMLARINIZ, KORKU VE PANİĞİNİZ BİTMİŞLİĞİNİZDİR!

Ülkemizin adı baskı, terör ve katliamlarla anılır oldu.

Oligarşinin içine düştüğü kriz derinleştikçe baskı ve katliam uygulamalarına her gün bir yenisi ekleniyor.

Kürt halkı üzerinde soykırımlar uygulanıyor ve daha çaplı katliamların hazırlığı yapılıyor. Devrimcilere yönelik yargısız infazlar birbirini izliyor. İstanbul gibi emekçi halkın sesini yükselttiği şehirlerde çeşitli görünümler altında baskı ve gözdağı operasyonları düzenleniyor.

Ancak silah ters tepiyor. Oligarşinin halk saflarında yaratmaya çalıştığı korku ve panik kendi saflarında büyüyor. Baskı ve terörünü artırdıkça batıyor, hızla tükenişe sürükleniyor.

Bu baskı ve gözdağı operasyonlarından biri de 25 Ekim 1993 günü arama-tarama adı altında İstanbul'da gerçekleştirildi. Menzir'in işkenceci katiller çetesi 25 Ekim günü yine sokaklara dökülür, yol keser, kitle taşıma araçlarını durdurur, terör estirir.

Bu terör ekiplerinden biri de Kısıklı Merkez Durağı'na pusu kurmuştur. Akşam saat 20.00 suları hiç de hazır olmadığı bir olayla karşılaşır. Bu saatlerde bir belediye otobüsünü durdurarak arama yapmaya başlayan işkenceciler, otobüste bulunan bir yoldaşımızı da aramaya ve üzerindeki silahı almaya yeltendiklerinde hak ettikleri cevabı alırlar. İşkencecilerden METİN DUVASLIOĞLU işkenceciliğinin cezasını yaşamıyla öderken, MUHSİN ÇEVİK ise yaralı olarak kurtulur.

Savunmasız halk karşısında "astığı astık, kestiği kestik" edasıyla sağa sola emir yağdıranlar, devrimci bir savaşçıyla karşılaştıklarında korku ve panikten şaşkınlaşmış birer zavallıdırlar. Otobüsün içindeki işkenceciler birbirlerini ezerek dışarı kaçarlar. Otobüs dı-

şında pusuda bekleyenlerin bir kısmı panik içinde kaçarken bir kısmı ise ayrım gözetmeden otobüsü taramaya başlar. Kesintisiz 15 dakika kadar süren bu katliam girişimini mermileri bitene kadar sürdürürler. Ve otobüste bulunan sivil halktan SADIK SALİH, polis kurşunlarıyla can verir. MUSTAFA OLDUM ve HAMİT AKAY ise yaralanır.

Faşist Menzir'in olayı çarpıtarak saflarında yaşanan korku ve paniği, işkencecilerin ayrım gözetmeden halka yönelik katliam girişimini gizleme çabası boşunadır. Olay yukarıda anlattığımız gibi gelişmiş ve yoldaşımız zarar görmeden üssüne dönmüştür.

Ayrıca yoldaşımızın ateşi sonucu halktan hiç kimse zarar görmemiştir. Yoldaşımız olumsuz pozisyonuna rağmen HALKA ZARAR VERMEME ilkemize titizlikle uymaya çalışmış, sadece üç el ateş etmiş ve üçü de gerekli hedefini bulmuştur. Faşist Menzir cesareti varsa işkenceci çetesinin nasıl korku ve panikle halkı katletmeye kalktığını, sivil halktan kişilerin kimlerin silahından çıkan kurşunlarla can verdiğini kamuoyuna açıklamalıdır.

DEVRİMCİ SOL

***POLİS ŞEHİT OLDU-** Başından ve göğsünden yaralanan polis memuru Metin Davaşlıoğlu, kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak hayatını kaybetti.*

(Mustafa TAŞDEMİR)

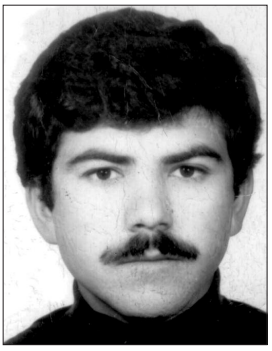
Kısıklı'da polise saldırı: 2 ölü

■ Üsküdar Kısıklı'da bir belediye otobüsünde arama yapmak isteyen polislere otobüsten açılan ateş sonucu, 1'i polis 2 kişi öldü, 1'i polis 3 kişi de yaralandı

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 26 Ekim 1993 **Sayı:** 65

YÜREKLERİYLE, İNANÇLARIYLA, KİNLERİYLE DİRENDİLER!..

Tayyar Turhan SAYAR

Yaşar YILMAZ

26 Ekim gecesi Ankara halkı yeni bir katliama daha tanık oldu...

Balgat'ta iki yoldaşımızın kaldığı bir üssümüzü tesadüfen açığa çıkartan işkenceciler, saatlerce bomba ve kurşun yağdırarak yoldaşlarımızı katlettiler.

Gece saat 22.00 sularında kuşatılan yoldaşlarımız, yetersiz olanaklarına rağmen 5 saat direnerek Ankara semalarında bayrağımızı bir kez daha onurla dalgalandırdılar... Mermileri bitene kadar katiller sürüsünü üslerine yanaştırmadılar. Kimlikleri dahil her şeyi yok ederek oligarşinin işine yarayacak hiçbir şey bırakmadılar. Faşizm, mermileri bitmiş ve savunmasız oldukları halde onların cansız bedenlerini teslim alabildi...

Şehit yoldaşlarımızın kimlikleri ve devrimci yaşamları şöyledir:

TAYYAR TURHAN SAYAR (Sefer)... 1967 Konya doğumlu. Yoksul işçi bir ailenin oğlu.

Tayyar yoldaş babasının DİSK üyesi olması nedeniyle daha çocuk yaşta baskı ve sürgünlerle tanışır. Devrimcilere bu günlerden kalma bir sempatisi vardır. Ancak 12 Eylül'ün karanlık yılları 1989 yılına kadar devrimci mücadeleye katılmasına engel olur. 1989, Anado-

lu'da öğrenci hareketlerinin yeni yeni gelişmeye başladığı yıllardır. Aynı yıl Tayyar yoldaş da öğrencisi bulunduğu Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde ilk öğrenci eylemlilikleri içinde yer almaya başlar. 1990 yılında ise Dev-Genç'lilerle tanışır ve giderek Dev-Genç'in aktif bir militanı ve örgütleyicisi olur.

Erciyes Üniversitesi'ndeki çalışmaları nedeniyle defalarca gözaltına alınır, işkencelerden geçirilir, tutsak edilir. Ama her defasında daha büyük kinle yeniden mücadeleye sarılır, işkencecileri kendi inlerinde defalarca yenilgiye uğratır. İşkenceciler, daha örgütlü bir devrimci bile değilken onun ne çetin ceviz olduğunu anlamışlardır.

1992'de son sınıftayken okulunu terk ederek profesyonel devrimcilik yaşamına atılır. Ankara'da milis çalışmalarında yer alır.

Milis örgütlenmesinin aktif eyleme geçmesi için canla başla çalışır. Ancak aynı günler darbeci çetenin ihaneti bu arzusunu yerine getirmeye engel olur.

13 Eylül darbesi alt edildikten sonra, Murat GÜL'ün komutasındaki Ankara Silahlı Devrimci Birlikleri'nde görevlendirilir. Bir yargısız infaz operasyonunda komutanının katledilmesi ve kimi birlik üyelerinin tutsak düşmesi Tayyar yoldaşı daha da kinlendirir. Israrla yine Ankara'da görev alma talebinde bulunur. Sokaklardaki ustalığı ve uyanıklığı ile bu operasyondan kendisinin ve diğer birlik üyelerinin kurtulmasını sağlar.

26 Ekim akşamı, oligarşinin işkencecileri yoldaşımızın bulunduğu üssü tamamen bir tesadüf sonucu açığa çıkartır. Aynı üste kalan Yaşar YILMAZ yoldaşla birlikte saatlerce çatışarak şehit düşer.

Tayyar yoldaş, *"DEV-GENÇ'lilerin beni keşfetmesi yaşamımın en güzel ve en şanslı olayıdır"* sözünü her fırsatta tekrarlardın. Devrimci yaşamın, oligarşinin cellatları karşısında boyun eğmeyen savaşçı kişiliğinle bizler de senin gibi yoldaşlara sahip olduğumuz için kendimizi şanslı görüyoruz. Ve yüreğindeki kavga ateşini ülkemizin dört yanına yaymaya, naaşın huzurunda söz veriyoruz. Kabına sığmayan coşkun, düşmana olan kinin, savaşma isteğin, fedakarlığın, zorluklara göğüs germe azmin, yoldaşlarına ve halkına duyduğun sevgin bizlere örnek olacaktır...

YAŞAR YILMAZ (Yusuf)... 1970 Tekirdağ doğumlu, memur bir

ailenin oğlu. Anadolu Üniversitesi iktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi mezunu.

Yaşar yoldaş 1989 yılında öğrenci gençlik hareketinde yer alarak devrimci mücadeleyle tanışır. 1990 yılında ise DEV-GENÇ saflarında yer alır. Okulunda akademik mücadelenin örgütleyicilerinden ve yöneticilerinden olur. 1991 yılında gençlik içinde bir yeraltı örgütü yaratmak için gece-gündüz çalışır.

1992 yılı sonlarında bir operasyonda deşifre olunca Ankara'da konumlandırılır. Kurye ve milis çalışmalarına katılır. Şehit düştüğünde yoldaşı Tayyar'la birlikte aynı birimde görevlidir.

Yaşar yoldaş için devrimcilik, her şeyden önce düzenin pisliklerinden kurtulmak, kendini yeniden yaratmak demekti. Hareketine sunduğu bir raporunda *"kendimi yeniden yaratmak ve yeni insan olmak için devrimciyim"* diyordu. Devrimci yaşamı boyunca bu sözüne sadık kaldı. Eleştiriye açık, küçük-burjuva gururundan uzak, kendini yenilemekte ısrarlı kişiliğiyle örnek oldu.

Yine onun hareketine bağlılığı ve devrime inancı, güce tapan, olumsuzluklarla karamsarlaşan, küçük-burjuva kaypakları için öğretici olan şu sözlerinde ifadesini bulur *"12 Temmuz, 16-17 Nisan operasyonları ve 13 Eylül'deki darbe ile hareketimiz, her cepheden saldırının odağı haline geldi. Devrimci mücadele çok daha zor durumlara da düşebilir. Burada önemli olan stratejiyi hayata geçirmekte inatçı olmaktır. Devrimci hareketin bunu başardığına inanıyorum..."*

Yaşar yoldaş, mütevazı ve olgun kişiliğiyle, sadeliği ve fedakarlığıyla, özü sözünün birliğiyle, hareketine ve devrime bağlılığıyla Devrimci Sol savaşçılarının yüreğinde yaşayacaktır

Yoldaşlar, Halkımız!

Faşist katiller, Balgat direnişinde yoldaşlarımızın tüfek ve çok sayıda bomba kullandığını söylerken yalan söylüyorlar. Yoldaşlarımızın yarattığı her direniş destanı karşısında, savaşçılarımızın cesaret ve inançlarını, kendilerinin korku ve acizliklerini kamuoyundan gizleyebilmek için yanlarında getirdikleri silahları sağa sola atarak yoldaşlarımızın silah donanımlarını fazla göstermeye özel önem veriyorlar.

Oysa oligarşi de çok iyi biliyor ki, hiçbir devrimci direniş desta-

nı silah gücüyle yaratılmamıştır. Direniş destanlarımızın yaratıcısı, inancımızdır, halkımıza ve yoldaşlarımıza bağlılıkla dolu yüreklerimizdir, düşmana duyduğumuz kindir. Gerçekte taşla, sopayla, *"HİÇ BİR DEVRİMCİ SOL SAVAŞÇISI TESLİM OLMAZ"* şiarını haykırarak düşmanın kurşunları ve bombaları karşısına dikilen cesaretimizdir.

Balgat destanı da farklı yaratılmamıştır. Düşmanın makinalı tüfekleri, panzerleri, bombaları ve roketleri karşısında, yoldaşlarımızın silah gücü sadece bir mikro uzi ve iki tabancadan ibarettir.

TÜRK VE KÜRT HALKLARI, EMEKÇİLER,

Oligarşi özelde hareketimize, genelde tüm devrimci demokrat güçlere karşı tam bir imha hareketi yürütmektedir. Halkımızı sömürü ve baskı düzenine kölece boyun eğdirmek için her gün yeni katliamlar düzenlenmekte, sivil faşist çeteler de devreye sokularak iç savaş derinleştirilmeye çalışılmaktadır.

Ancak sömürü ve baskı düzeni her yönüyle bitmiştir, tükenmiştir... Ne katliamlar, ne de her katliamdan sonra tekrarlanan ve artık kimse için inandırıcılığı kalmayan *"bitirdik-yok ettik"* yalanları faşist düzeni ayakta tutmaya yetmiyor... Baskı ve katliam uygulamaları, halkın ve devrimcilerin değil, katillerin yüreğindeki korkuyu büyütüyor.

Üçer-beşer şehit düşerken, yoldaşlarımızın dalgalandırdığı bayrak senin bayrağındır... Ellerindeki silahlar senin silahların, dillerindeki sloganlar senin sloganlarındır... Onların katledilmesine sessiz kalmayalım.

Oligarşinin halka daha çok baskı ve terörden başka verebileceği bir şey yoktur... Haklarımızı almanın tek yolu, oligarşinin zoruna karşı halkın zorunu dayatmaktır... Bunun için birleşmeli, DEVRİMCİ SOL önderliğinde örgütlenmeli ve mücadele etmeliyiz...

TAYYAR TURHAN SAYAR VE YAŞAR YILMAZ YOLDAŞLARI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ!

YAŞASIN BALGAT DİRENİŞİMİZ!

YOLDAŞLARIMIZI KATLEDENLER HALKIN ADALETİNDEN KURTULAMAYACAK!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Ekim 1993

HALKIN OLAYA TEPKİSİ VE TAVRIMIZ

PKK'nın '93 baharından bugüne kadar Dersim halkına karşı kullanmış olduğu yöntemler, halkta PKK'ya karşı tepkisel bir yaklaşıma yol açmış, bir potansiyel oluşturmuştur. Şu ana kadar bu tepkilerini açıkça ifade edemeyen halk, son olumsuzlukla birlikte tepkilerini ve tavrını (esnaf kepenk kapatarak, halk da cenazeleri sahiplenerek) açıktan dile getirmiş, hangi gerekçeye dayandırılmaya çalışılırsa çalışılsın, devrimcilerin birbirlerine karşı silah kullanmasını tasvip etmediğini göstermiştir.

Dersim halkı PKK'nın politikalarından o kadar rahatsız olmaktadır ki, bu rahatsızlıklarını yanlış yöntemleri dahi kullanarak dile getirmeye çalışıyor. Buna karşılık, oligarşinin eline koz vermemek için, Dersim halkının tepkilerini yanlış yöntemlerle açığa vurmasının önüne geçilmeye çalışılmışsa da başarılamamıştır.

Esnafa hiçbir örgütün kepenk kapatma çağrısı olmamış, kepenkler kendiliğinden kapatılmıştır. Tabii ki bu durum kontrgerillacıları sevindiren, (hatta teşvik edilen) bir durumdur. Çabalarımız sonucunda protestolarda "Kahrolsun PKK, Kahrolsun APO" sloganlarının atılması engellenmiş, olası bir kontrgerilla provokasyonuna düşülmemiştir.

Böylesi bir süreçte, bu tür yöntemler, oligarşiyi sevindirip, onun istediği bir ortamı yaratacağından, (yanlış eylem çizgisinde de olsa) PKK'nın hala savaşan bir güç olmasından dolayı doğru olarak kabul edilemez. Bunlar söylenirken, elbette PKK'nın olumsuzluklarına göz yumulamaz. Bu olumsuzluklar açık olarak tartışılmalı ve sert bir şekilde eleştirilmeli, teşhir edilmelidir.

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Ekim 1993

Sol içi çatışma, kime kazandırır, kime kaybettirir

PKK'NIN TARİHİNE SÜRDÜĞÜ YENİ BİR LEKE

PKK, Kürdistan'da tek güç olma ve buna göre davranma mantığıyla, önce halkı kendine "bağlama"yı hedefleyen yasaklara ve yanlış yöntemlere başvurarak, diğer örgüt taraftarlarını kendi örgütsel işlerinde kullanmak için zorlayarak ve sonuçta devrimci bir örgüte katliam biçimine yönelerek kontrgerillacıların ekmeğine yağ sürmüştür. Oligarşi halklarımıza karşı açtığı kirli savaşta, iyice köşeye sıkışmış durumda. Her türlü yöntemi kullanarak, büyüyen, gelişen mücadelenin önüne geçmeye çalışıyor, fakat başaramıyor, başaramayacak. Oligarşiye karşı verilen savaşın gittikçe büyüdüğü bir süreçte, devrimcilerin namlularını birbirine yöneltmesi düşmanı sevindirmekten başka hiçbir işe yaramaz. Devrimcilerin umut olduğu bir aşamada, sol içi çatışma, halkın devrimcilere karşı olan güveninin sarsılmasını da beraberinde getirir. Halkı umutsuzluğa iter, devrimcilerin kitlelerle olan bağlarının kopmasına neden olur. Kaybeden mücadele ve halk olur, kazanan ise oligarşi.

Sol içi çatışmalar devrim tarihimizde yeni yaşanan bir durum değildir. Onlarca devrimci, yaşamını sol için çatışmalarda yitirmiştir. Halen kafalardaki eski mantığın yıkılmamış olduğu, l2 Eylül öncesi mantığın bugüne taşıdığı açık olarak görülmektedir. Bugüne kadar hemen hemen bütün örgütsel sol içi çatışmalara ilişkin yazmış-çizmiş, kendince çözüm önerileri de bulmuştur. Ancak bunun önüne geçilmesi için ciddi adımlar atılmamış, söylenenler sadece lafta kalmıştır.

Sol içi çatışmanın l2 Eylül öncesinin sorunu gibi görüldüğü ve işlenmiş olan suçların en ufak bir özeleştirisi dahi verilmeden, üstünün kullandığı süreçte, Dersim'de meydana gelen ve halka kaybettiren bu çatışma sorunu yeniden gündeme gelmiştir.

Sol içi çatışmada suç dosyası oldukça kabarık olan PKK'nın savaşan

bir güç olmasından ötürü, geleneksel sol tarafından geçmişte yaptıklarına es geçilmiş, yaşanılan süreçteki halka yönelik yanlışlarına "savaş seyri içerisinde olabilir" hoşgörüsüyle yaklaşılarak bugüne gelinmiştir.

Oligarşiyi sevindiren bu saldırı ve katliam, yurtsever hareket PKK'nın ne yapmaya çalıştığını, nereye gittiğini açık olarak sorgulamasını, sola bakışını netleştirmesini gerektiriyor. Evet, PKK ne yapmaya çalışıyor? Sola karşı yönelttiği namlularıyla neyi ispatlamak istiyor? Anlaşılıyor ki, saldırıda amaç, bölgede tek güç ve otorite olmaktır. Ve PKK bu noktada kendisine engel olabilecek hiçbir grubu istemiyor.

Bugün TDKP'ye yönelen bu katliam diğer savaşan örgütlere de dayatılmış, böyle bir ortam körüklenmiştir. Ancak politik öngörüyle düşmanı sevindirecek bu ortama düşülmemiştir. Bu tekelci mantığın, biraz gelişip güçlendiğinde, dışındaki örgütlere siyasi ambargo koymaya çalışması, onları küçümsemesi, dağları ben yarattım havasına girmesi, sorunları çözmeyeceği gibi dost güçler arasındaki ilişkileri de tartışılır hale gelecektir.

Örgütler arası sorunlar, yine örgütler arası görüşmeler, tartışmalar sonucunda, meselelere dostluk temelinde yaklaşımla çözülür. Bir taraftan dostluktan dem vurmak diğer taraftan dostluğa sığmayacak davranış biçimleri sergilemek samimiyetsizlikten başka bir şey değildir. Birbirimize karşı açık ve samimi olunması gerektiğini artık öğrenmeliyiz.

PKK'nın halka karşı yanlış eğilimleri, kontrgerillacıların kullanabileceği ve kimin yaptığını tartışılır hale getirdiği askeri pratiği karşısında, PKK'nın TC'ye karşı savaşan bir güç olmasını esas alan yaklaşımımızdan dolayı, ideolojik eleştiriyle kalınmış, bunun yıpratıcı, dostluk ilişkilerini zedeleyici bir hale dönüşmesine engel olunmaya çalışılmıştır.

PKK bugün eleştiriyi bırakmış, dışındaki örgütleri karalar nitelikte ve hatta ahlaki değerlere dahi yönelen bir saldırı biçiminde hareket ediyor. O yüzden de bundan sonra konuya ilişin olumlu adımları öncelikle PKK'nın atması gerekiyor.

PKK'nın Ekim 1993 tarihli Dersim Eyaleti Askeri Konseyi adına yapılan açıklamada (işlemiş olduğu suça kılıf bulmaya çalışarak) TDKP'nin kendi aralarına ajan soktuğu, 28 Eylül 1993 tarihinde Milli Köyü'ne yakın bir yerde üç gerillalarını şehit ettikleri gibi gerçekle hiçbir ilgisi olmayan iddialar yer alıyor. Aynı açıklamada diğer solun

bu bölgede yapacaklarından dolayı, kendilerinden izin almaları gerektiğini belirtiyor. Mademki ajan sokma, gerillalarını şehit etme gibi olaylar gelişmişti, PKK şu ana kadar neden kamuoyunu ve devrimci örgütleri bu konuda bilgilendirmemiştir? Zevahiri kurtarma mantığıyla, gerçekle ilgisi olmayan açıklamalarla bir yere varılamaz.

Aynı bildiride PKK, tarihimizden doğru dersler çıkaralım diyor. Doğrudur, tarihten doğru dersler çıkarmasını PKK'ya biz de öneriyoruz. Kendi deyimiyle yeni "Rayberler" çıkarılmak istenmiyorsa, bir an önce yanlış uygulamalardan, davranışlardan vazgeçilmelidir.

SOL ÖRGÜTLERE ÇAĞRIMIZDIR

Bugüne kadar yaşanılan sol içi çatışmalarda kaybedenin halkımız, kazananın ise düşman olduğu açıktır. Dersim'de yaşanan olayın sadece bölge özgülünde kalmayacağı, tüm Türkiye sathını etkileyeceği de bir gerçektir. Bu durum karşısında tüm sol sağduyulu ve soğukkanlı bir biçimde davranmalı, sorun devrimci yöntemlerle çözülmelidir.

Gerçekleştirilen katliam yeni bir sol içi çatışmayı yeniden solun gündemine sokmuştur. Bu olumsuzluğun önüne bir an önce geçilmeli, düşman daha fazla sevindirilmemelidir. Devrimci örgütler -başta PKK- bugüne kadar içinde yer almış olduğu oranda sol içi çatışmalarda payına düşen hesabı açık bir biçimde halka vermelidir. İntikamcı davranış biçimlerinden kaçınılmalı, sorun kan davasına dönüştürülmemelidir.

Bu konuda ilk adımı atması gereken taraf PKK'nın kendisidir. Bu adımı da, öncelikle elinde tutmuş olduğu iki TDKP'liyi serbest bırakıp, el koymuş olduğu silahları teslim ederek atmalıdır.

DERSİM VE TÜM KÜRDİSTAN HALKI

Sana öncülük ettiğini iddia edenlerin, bugün namlularını yeniden birbirlerine yöneltmesi karşısında sessiz kalmak, sorunları çözmeyeceği gibi, aksine daha da derinleştirecektir. Halkımız bu konuda üstüne düşen sorumluluğu yerine getirmelidir. Unutmayalım ki, devrimciler de yanlış yapar, yanlış kararlar alabilir. Yapılan yanlışlar karşısında halkımızın alacağı tutarlı tavır, örgütlerin kendilerini yeniden gözden geçirmesini, kendilerine çeki düzen vermelerini, yanlışlıklarından geri adım atmalarını sağlayacaktır. Korkmak, susmak çözüm değildir. Daha büyük olumsuzlukları getirecektir. Hele ki, korkudan göç etmek, çok daha büyük olumsuzlukların nedeni olacaktır. Baskı ve zor karşısında tarihimiz boyunca gösterdiğimiz direnişi yine göstermeli-

yiz. Göç, ülkeyi terk etme oligarşinin isteğidir. Oligarşiyi sevindirmeyelim. Halkımız, hangi örgüt olursa olsun, yapmış oldukları olumsuzlukların karşısına dikilmelisiniz. Eğer bunu yapamıyorsanız, bunu onaylıyorsunuz demektir. Sizlerin alacağı tavır, sol içi çatışmaları engelleyecek temel faktörlerden biridir. Yeniden devrimcilerin birbirlerini vurmasını istemiyorsanız, bundan rahatsız oluyorsanız çatışmaya zemin hazırlayan örgütlere karşı tavır almalı, korkmadan, çekinmeden bu örgütlere -olumsuzluklarını giderinceye kadar- sunmuş olduğun maddi ve manevi desteği çekmeli, hiçbir şekilde yardımcı olmamalı, "Benim adıma yapıyorsan, beni dinlemen gerek" diyebilmelisiniz. Kimse halka dayanmadan bir şey yapamaz. Bugün sesini çıkarmaz, susarsan, yarın senin adına iktidar olanların neler yapabileceği sır değildir. Alacağınız tavır yanlış yapana "dur" diyecek, olumsuzlukların önüne geçecektir.

ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ

1- PKK'nın Dersim halkını devrimcilerden soğutan eylem ve taktikleri, sola karşı giriştiği katliam en geniş biçimde mahkum edilmeli, işlediği suç konusunda ciddi bir özeleştiri istenmelidir.

2- Acil olarak, halka açık devrimci bir platform toplanmalı, PKK'nın son olumsuzluğu ve tüm yanlışlıkları eleştirilmeli, sorgulanmalıdır. Platformda bağlayıcı kararlar çıkartılmalıdır. Bu kararlar halkın katılımı ve tanıklığıyla teminat altına alınmalıdır.

3- TDKP'ye karşı girişilen saldırıyı gerçekleştiren grup ve komutanlar devrimcilerin oluşturacağı bir komisyon tarafından halkın önünde yargılanmalı, cezalar halk tarafından verilmelidir.

4- El konulan silah ve malzemeler derhal iade edilmeli, birlikte götürülen 2 TDKP'li serbest bırakılmalıdır.

Dersim'de halktan örgüt taraftarlarına ve bir devrimci örgüte karşı yapılan saldırıyı mahkum ediyoruz.

Sol içi çatışma kontrgerillacıları sevindirir, halka kaybettirir. Sol içi çatışma ulusal ve sınıfsal kurtuluş önünde en büyük engel olacaktır. Sola karşı değil, düşmana karşı mücadele yükseltilmelidir.

YAŞASIN DEVRİMCİLERİN KARDEŞLİĞİ-BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

YAŞASIN DEVRİMCİ SOL!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 2 Kasım 1993 **Sayı:** 66

DÖRT TDKP'LİNİN ÖLDÜRÜLMESİ HAKKINDA AÇIKLAMA

Son olarak 28 Ekim 1993 tarihli Özgür Gündem gazetesinde PKK'nın Dersim Eyalet Komutanı Dr. Baran'la yapılan söyleşide Baran, *"Bunlardan halen iki kişinin cenazesi meçhuldür. Şimdi bu cenazelere ne oldu. Nereye götürüldü? Bu cenazelerin kesinlikle açığa çıkması gerekiyor. Biz şunu iddia ediyoruz. Kaybedilen iki cenaze polislere aittir, kontralara aittir ve düşman bunu gizledi..."*

Baran'ın merakını gidermek ve iddiasının asılsız olduğunu anlatmak ve halkımıza doğru bilgiler vermek zorundayız. Tüm Dersim halkının bildiği gerçeği Baran'ın çarpıtmasına izin veremeyiz. Baran bile bile halkı yanıltmaktadır. Baran, kendi yanlışlarıyla halkı şartlandırmak istemektedir. Belki bunu Kürdistan'ın birçok kenti ve köyünde başarabilir, ama Dersim halkı nezdinde başaramaz.

Olay şöyle olmuştur:

TDKP'lilerin öldürülmesi 9 Ekim saat 16.15'te gerçekleşmiştir.

Olaydan iki gün önce PKK ve TDKP'liler aynı arazi parçasında kalmaktadırlar. Bu süre içinde PKK'lılarla TDKP'liler arasında *"Biz savaşıyoruz, siz savaşmıyorsunuz... vb."* şeklinde bir tartışma yaşanıyor. Bunun üzerine TDKP'liler üst düzeyde bir görüşme istiyorlar, PKK bu talebi kabul ederek buluşma yeri veriyor. TDKP'li yaralının açıklamasına göre bu randevuya gidemiyorlar.

Olay günü yine aynı araziyi kullanıyorlar. Saat 16.15'te PKK'lılar gelip önce TDKP'nin nöbetçisini enterne ediyorlar, grubu ise kuşatıp silahlarını alıp yere oturtuyorlar. *"Neden görüşmeye gelmediniz?"* diyerek bağırıp çağırıyorlar ve tutuklandıklarını söylüyorlar.

TDKP'liler ise bu durumu kabul edemeyeceklerini ama silahlarını iade etmeleri durumunda karargaha gelebileceklerini söylüyorlar. PKK'lılar, kıpırdayanı cezalandıracaklarını, karşı koymamalarını, karargaha götüreceklerini söylüyorlar. TDKP'li biri bu durumu kabul etmiyor. Bu sırada PKK'lılar bir telsiz görüşmesi yapıyor ve ilk kımıldayan TDKP'liyi vuruyorlar, ardından grubu tarıyorlar. İnleme sesi gelenlerin kafalarına tekrar kurşun sıkıyorlar, özellikle iki sorumlu insanı tarıyorlar. Yaralı kalan birine tekrar sıkıyorlar ama isabet ettiremiyorlar. Ardından silahlarını, teçhizatlarını alarak geri çekiliyorlar.

Olayın geçtiği saatlerde örgütümüzün Dersim İbrahim Erdoğan Gerilla Birliği Komutanlığı'na bağlı bir müfrezemiz yakın çevrede olduğundan silah seslerini duyunca düşmanın bölgede olduğunu sanarak önlem alıyor. Bir süre sonra ormandan bir gerilla birliğinin indiğini görüyorlar. Gerilla birliğinin PKK'lı, grup komutanlarının da .... adlı kişi olduğunu farkediyorlar. Birliğimiz PKK'lılara *"Ne oluyor?"* diye sorduğunda her kafadan bir ses çıkıyor; ***"Kontra çetesini yok ettik"***, ***"Keyfimizden sıktık, sizi ne ilgilendirir vb. vb."*** cevaplar veriliyor. Müfrezemiz durumdan kuşkulanarak köye iniyor, köyde yaralı bir TDKP'li ile karşılaşıyorlar. Onun ilk tedavisini yaparak olay yerine çıkıyorlar. Olay yerinde de bir yaralı, bir adet keleş ve bir şarjörü de alarak bölgeden uzaklaşıyorlar.

Olayın tüm ayrıntılarını yaralı iki TDKP'li anlatıyor. Çevre halk da bunları bilmektedir. Daha sonra savaşçılarımız yaralıların tedavisini yaparak gönderiyorlar.

Kısaca öldürülen TDKP'li 6 değil 4'tür. Anlaşılan Baran 6 kişiyi öldürdüklerinden çok emin ki, bunun üzerine mantığının gereği olarak ultra yorumlar yapıyor. İki ceset yok diyor, o halde polis kaldırdı ve sakladı. Mantık, düşünüş tarzı şaşırtıcı ve korkutucudur. Gerçeği araştırma gereği bile duymuyor. Bir devrimci, sorumluluk duyan bir insan bu denli sorumsuzca konuşmamalıdır.

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: Kasım 1993

GERİLLA YAŞAMI VE MÜCADELESİ

Gerillacılık bir yaşam tarzıdır. Kendi içinde kuralları olan, her dakikası bile insana haz veren, tarihsel haklılığın vermiş olduğu inançla, birçok zorluklara karşı devrimci iradenin üstün geldiği bir yaşamdır. Evet, özellikle kır gerillacılığının kendi içinde birçok zorluğu vardır.

GERİLLANIN İLK ZAFERİ DOĞAYA KARŞIDIR

Her şeyden önce bir kır gerillası doğanın bütün zorluklarına alışmak zorundadır. Karda, tipide, aralıksız yağan yağmurlar altında kalıp, saatlerce yol yürüyüp, aç ve uykusuz kalabilir. Bunlara katlanamayan asla iyi bir gerilla olamaz. Kırda, düşmana karşı meydan okurcasına sürdürülen açık savaş içerisinde yer alan gerilla, birçok olanaktan yoksun, askeri imkanları ve iradesi ile doğadaki zorluklara karşı savaş verir. Ve gerilla öncelikle bu savaşı doğaya karşı kazanmak, doğaya karşı savaşta kendine güvenmek zorundadır. Aksi takdirde gerillada moral üstünlük giderek gerileyecek ve bu da süreç içinde inançsızlığın, gerilla mücadelesinden uzaklaşmanın zemini olacaktır.

Gerilla yaşantısı içinde, bir ekip faaliyeti olması gerekir. Ekip faaliyetinde, canlılıktan uzak monoton bir yaşam kabul edilemez. Yaşamı renklendirme, onu canlı kılma, gerilla yaşamının verimliliği ve çekiciliği açısından çok önemlidir. Ekip içerisinde kişilerin birbirlerinin eksikliğini kabul etme, fazlalığını, özel yeteneklerini ekibe katmada duyarlı davranması gerekir. Gelinen alanlardaki eksiklik ve zaaflar gerilla içine kadar taşınmamalı, eğer varsa, bunlardan kurtulmanın yolları kolektif bir biçimde herkes tarafından tespit edilerek, üzerine gidilmelidir. Kırlardaki mücadele her şeyden önce günlük yaşam açısından pek çok konuda "yok"larla biçimlendiğinden, insanların geçmişte edinmiş olduğu birçok alışkanlığı da bı-

rakması gerekir.

Ekipte memur mantığının oluşmasına izin verilirse, koşulların bütününün de etkisiyle, "gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" anlayışı gittikçe yerleşir. Bu da ekipteki insanların birbirlerini geliştirmesinin önünü daha başından tıkar ve yapılan hataların bir hata olarak kabul edilmemesi gibi bir sorunu açığa çıkarır. Bu özellikle önemlidir. Çünkü gerilla yaşamında eleştiri kabul edilmez ya da sık sık sıradan eleştiriler yapılırsa, bu ikili ilişkilerin zayıflığına yol açar.

Mantıklı davranmak yerine, duygulara göre hareket edilirse, hata yapma oranı da yükselir. Oysa gerillada duygulara göre hareket etmek, çok tehlikeli sonuçlar doğuracak hatalar yapılmasına neden olacaktır.

Halkla girilen ilişkilerdeki düzey iyi ayarlanmalı, bu ilişkilerin dejenere olmasına hem örgütsel hem siyasi açıdan izin verilmemelidir. Halkla kurulan ilişkilerin içtenliği, samimiyetiyle, gerillanın yaptırımcılığı birbirine engel olmamalıdır. Halkla girilen ilişkilerdeki alçakgönüllülük, mütevazılık ekip içerisinde de devam etmelidir. Ekipteki yoldaşlık temeline dayanması gereken ilişkilerin değeri kavranılmalı, feodal arkadaşlık düzeyine dönüşecek ilişkiler oluşturulmamalıdır.

DİSİPLİN GERİLLANIN MAYASIDIR

Bu gerilla biriminin hayati konularından birisi disiplindir. Ancak bu disiplin mekanik bir disiplin olmamalıdır. Gerilla grubu ne için savaştığını, amacını bilen bireylerden oluşmuş bir yapıdır ve disiplini de bu yapı üzerinde şekillenmelidir. Böyle bir yapıda oluşan disiplin mekanik olmaktan çok gönüllülük temeline dayanır. Disiplinsizlik bir gerilla birimini bekleyen en büyük tehlikedir. Disiplinden uzak bir yapılanmanın ömrü öncelikle askeri açıdan fazla uzun olmayacaktır.

Gerilla faaliyeti yürüten bir birimin en önemli ve üzerinde durulması gereken yanlarının başında, gerillanın morali ve psikolojik yapısı gelmektedir. Halkı örgütlemede, pratik faaliyeti yürütmede, ekibi canlı kılmada, onu ileriye taşımada bir gerillanın en büyük silahı moraldir. Gerillanın devamlı olarak moralini yüksek tutması, en olumsuz koşullarda bile moralini yükseltecek yanlar bulup çıkarması gerekmektedir. Savaşın her alanda sürdüğü bu süreçte gerillayı başarıya götürecek olan en önemli silahlardan biri budur. Bu konuda grup komutanlarından üst komutana kadar, özellikle yönetici gerillalara büyük görevler düşmektedir. Gerilla yaşamının kuş-

kusuz sürekliliği olan her koşulda geçerli kuralları, ilkeleri vardır. Ancak yürütülen gerilla savaşından çıkarılacak derslerle bu yaşamın her gün daha yetkinleşecek bir tarzda yeniden düzenlenmesi gerekir. Disiplinli bir yaşantıyı oturtmak için sürekli bir değerlendirme içinde olunmalı, denetim boşluğu bırakılmamalıdır. Bir komutan her savaşçının annesi, babası, kardeşi, yani her şeyidir. Komutan böyle bir hoşgörüye ve kucaklayıcı olma özelliğine sahip olmalıdır. Ancak aynı zamanda disiplinli, tavizsiz ve gerektiğince "katı" olmalıdır. Disiplinin sağlanmasında kaçınılmaz olarak yaptırımlara, cezai müeyyidelere de başvurulacaktır. Ancak esas olan bunu doğal mekanizmaları içinde sağlayabilmektir. Bu sağlandığında da gerilla yaşamının canlılığı, dinamizmi ve birlik ruhu da yaratılmış olacaktır.

GERİLLA KOLEKTİVİZMDİR

Kitle çalışması sürdüren gerilla, her şeyden önce oturup kalkmasından yemek yemesine kadar her hareketine dikkat etmelidir. Halkın seviyesine inebilmeli, onların ruh halini yakalayabilmeli ve ona göre davranma yeteneğine sahip olabilmelidir.

Gerillanın yaşamı bireysellikten çok kolektivizme dayanmalıdır. Bireysellik yönü giderilmemiş bir yapılanmanın faaliyeti pek başarılı sonuçlar ortaya çıkarmayacaktır. Kolektivizmin eksikliği, ekip içerisinde sürekli olması gereken sıcak ve samimi ilişkileri daha başta öldürecektir.

Yürütülen faaliyetin başarısının önemli noktalarından birini de, planlama oluşturmaktadır. Faaliyetin planlı bir şekilde yürütülmesi, yapılacak işlerin program dahilinde yönlendirilmesi başarıyı artıracaktır.

Hareketli yaşam gerillanın motorudur. En düz arazide bile sürekli hareket halinde olunarak faaliyet yürütülmelidir. Hareketlilik gerillayı canlı kılan en can alıcı noktadır. Gerillalar, tarihsel süreç içinde çok önemli bir misyon üstlenmiştir. Daha fazla özveri, daha fazla disiplinle hareket etmek zorundayız. "Daha fazla cesaret" demiyoruz. Çünkü gerillanın öyle bir sorunu yoktur.

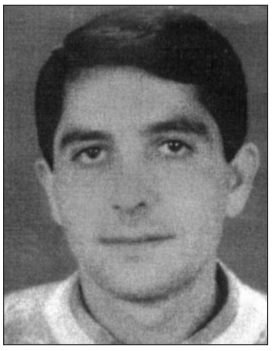
Bu süreçten sonra tüm devrimcilere, demokratlara, ilericilere, yurtseverlere sesleniyoruz. Birer DEVRİMCİ SOL gerillası olma onuruna sahip olmak istiyorsanız dağlara gelin.

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 1 Aralık 1993 **Sayı:** 67

YENİLECEKSİNİZ!..

Erol YALÇIN

"Hücre evi basıldı..."

"Dev-Sol'a bir darbe daha"

"Dişi militan teslim ol çağrısına uymadı..."

"Bol miktarda silah ve doküman yakalandı..."

Selma DOĞAN

Gelişigüzel serpiştirilmiş silahlar, bayraklar ve özellikle ellerinden kurşunlanmış militanların görüntüleriyle tamamlanan bir mizansen...

Evet, burjuva basın ve yayın organları yeni bir katliamı daha haber veriyordu...

Katliam 26 Kasım akşamı saat 17.00 sularında herkesin gözleri önünde gerçekleştirilmişti...

Katledilen yoldaşımız Erol Yalçın silahsız ve tamamen savunmasız durumdaydı. 18 yaşındaki Selma Doğan ise sadece bir taraftarımızdı...

Katliamın yapıldığı ev örgütümüzün bir üssü değil, çevre halkının da yakından tanıdığı ve yıllardır aynı mahallede oturan emekçi bir aileye aitti. Yoldaşımız Erol Yalçın sadece birkaç saatlik ziyaret amacıyla evde bulunuyordu... Evde silah, bayrak, örgütsel doküman gibi şeylerin bulunması da söz konusu değildi...

Ama burjuva basın ve yayın organları katliamcı çetenin acizliğini

gizlemek için başka türlü davranamazdı. Onlar PERPA'da, Uğur ve Şengül'lerin katledilmesinde olduğu gibi yine katiller çetesini aklamaya çalışıyorlardı.

Çünkü DEVRİMCİ SOL savaşçılarına yönelik infaz politikaları iflas etmişti. YENİLMİŞLERDİ. Yoldaşlarımızın destansı direnişleri, her katliamı devrim şiarına çeviren cesaretleri bu oyunu boşa çıkarmıştı.

Katledildikçe çoğalan bizdik.

12 Temmuzlar, 16-17 Nisanlar, Dikmen'ler, Balgat'lar kâr etmiyordu. Her katliamda bayrağımızı daha yükseklere taşıdık. Onurla dalgalandırdık.

12 Martlar, 12 Eylüller, olağanüstü hal uygulamaları kâr etmedi. Her baskı ve terör dönemi ardından gelişen, güçlenen ve hesap soran olduk. 17'sinde, 18'inde yeni SABO'lar, SİNAN'lar yarattık.

Yok olan ve çürüyen onlardı. Çaresizdiler... Çaresizliklerini gördükçe korku ve paniğe kapıldılar. Alçaklıkta, iğrençlikte sınır tanımadılar. Sokakta, mahallede herkesi düşman görmeye başladılar. Artık kan kusan namluların hedefi sadece DEVRİMCİ SOL savaşçıları değil, sıradan devrimci, demokratlara kadar uzanmıştı.

Tüm kurumlarıyla, basın ve yayın organlarıyla, acizliklerini gizlemenin telaşı içindeydiler. Hasköy halkının gözleri önünde gerçekleşen katliamda da bu denli alçalmalarının nedeni budur.

Ama boşuna... Korkunun ecele faydası yoktur... YENİLECEKSİNİZ! Katlettiğiniz yoldaşımız EROL YALÇIN ve SELMA DOĞAN'ın huzurunda bir kez daha and içeriz ki halkın adaletinden yakanızı kurtaramayacaksınız. Şehitlerimizin bizi devrime bir adım daha yakınlaştırmasına engel olamayacaksınız. TÜKENECEKSİNİZ... BİZ KAZANACAĞIZ!

26 Kasım akşamı **katledilen yoldaşlarımızın** kimlikleri ve devrimci yaşamları şöyledir:

EROL YALÇIN (SELÇUK): 1965 Kırşehir doğumlu... Çiftçi bir ailenin oğlu...

Devrimci mücadeleyle 1988 yılında üniversitede tanışır, öğrencisi olduğu Yıldız Üniversitesi öğrenci derneğinde çalışmaya başlar. Aynı yıl yaşadığı gözaltı ve tutsaklık Erol'un yaşamında önemli dönüşümlerin habercisi olur. Devrimci tutsakların yaşamının Erol üzerinde bı-

raktığı imaj siyasi tercihinde önemli rol oynar. Cezaevinden çıktığında o artık bir DEVRİMCİ SOL sempatizanıdır. Bütün heyecanı ile DEV-GENÇ saflarında mücadeleye atılır. Girişken ve atak kişiliği, kitlelerle kolay bağ kurabilme yeteneği ile dikkat çeker. Her akademik, demokratik mücadelede, 6 Kasım'da, 3 Ocak'ta, Nisan Direnişlerinde Erol'u bir kitle önderi, kitleleri eyleme kaldıran bir ajitatör olarak görürüz. DEV-GENÇ'in radikal eylemlerinde en önde yürürken görürüz. 6 Kasım sonrası boykot kırıcılarının cezalandırılmasında İsmet Giritli'ye ilk tokatı patlatırken görürüz. Ama onun asıl özelliği zaaflarına karşı acımasızlığı ve kendini yenilemedeki inatçılığıdır. 12 Eylül'ün gençlik üzerinde yarattığı dejenerasyona karşı kendi içinde verdiği mücadele ile birçok yoldaşına örnek olmuştur. Zaaflarının üzerine acımasızca gidilmesi ve hatta cezalar verilmesi küçük burjuva gururunu değil, devrimci özünü kamçılamıştır. O bir yönetici olabildiği gibi mütevazı bir sıra neferi olmayı bilmesiyle de DEV-GENÇ saflarında saygın bir yer edinmiştir.

"Bir zamanlar Hareket ve ben vardım. Bunu aşalı epey oldu. Bu ikisinin ayrılmazlığını artık biliyorum."

"Hareket benim tüm inancımdır, özgürleşmemdir. Et ve tırnak gibi bütünleştiğim, hareketimin olmadığı bir an dahi düşünemiyorum." sözleri Erol'un gelişiminin en özlü ifadesidir. Bu gelişimi içinde 1990 yılında DEV-GENÇ'in yeniden örgütlenmesi sürecinde yeraltı ilişkilerinde görevlendirilir. Bir süre irtibat görevlisi olarak kendini yenileme sürecine tabi tutulur. Bir kez olsun yakınmaz. Küçük iş, büyük iş kaygısına kapılmaz, o hep iddialıdır. Ve daha aktif görevler talep eder. 1991 yılında DEV-GENÇ İÇ GÜVENLİK SORUMLULUĞUNA getirilir. Yükselen bir grafik izler. Bölge sorumluluğu, İstanbul DEV-GENÇ komite üyeliği görevlerinde de başarısını devam ettirir. Hareketimizde yaşanan ihanete karşı büyük bir öfke ile tavır alır. Darbeci çetenin mahkum edilmesi ve hareketimize verdiği zararların önlenmesi için DEV-GENÇ'in üstlendiği onurlu görevlerin yerine getirilmesinde EROL yoldaşın payı büyüktür.

1993 Ekim'inde İstanbul DEV-GENÇ siyasi sorumluluğuna atanır. Ve henüz bu görevini devraldığı günlerde şehit düşmüştür.

Erol yoldaşı kuşkusuz en verimli çağında kaybettik. İlişki yürüttüğü sıradan insanların eğitimi ve denetimine özel önem verilmemesi O'nu saflarımızdan koparan asıl neden olmuştur. Ama Erol yoldaş bizlere bıraktıklarıyla, örnek olduğu değerleriyle yüreğimizde ve bi-

lincimizde yaşamaya devam edecektir. Erol bir savaş narası, kendini yenilemekte inatçılık, DEV-GENÇ ataklığı, devrimci eylemde gözüpekliği ve kararlılığı ile DEV-GENÇ'in her eyleminde yaşamaya devam edecektir, düşmanın tepesinde patlayan bomba, işkencecilere sıkılan kurşun olacaktır.

SELMA DOĞAN: 1975 doğumlu yoksul bir ailenin kızıdır. Henüz 18 yaşındadır. Ama yoksulluk, yalnızlık, annesi ve kardeşleriyle yaşam kavgası verme zorunluluğu onu genç yaşında olgunlaştırmıştır. Bir yandan öğrenimini sürdürürken diğer yandan çalışmak zorundadır. O bir emekçidir. Gençtir. Genç bir emekçi kadar temiz ve saftır. Düzenin pisliklerine, sömürü ve baskılara içten içe büyüyen kini devrimcilerle tanıştığında bilince dönüşmeye başlar. Darbeci ihanet çetesinin hareketimizi arkadan hançerlediği, bütün sırlarımızı deşifre ettiği günlerde devrimcilere yüreğini ve kapısını açar. Onların yaşamında kendini görür, özlemini duyduğu dünyayı görür. Ve o günden sonra devrimci harekete yürekten bağlanan bir dost, bir sempatizandır. Olanakları elverdiği ölçüde devrimci harekete yardımcı olmak için çırpınır.

26 Kasım günü Devrimci Harekete küçük de olsa yeni bir olanak sunmuş olmanın sevincini yaşarken katledilir.

O devrimin binlerce emekçisinden biridir. Hareketimiz böylesi binlerce emekçinin sunduğu küçük olanakları devrim yürüyüşünde büyük bir güce dönüştürmeyi ilke edinmiştir. Onlar devrimimizin asıl kahramanları ve yaratıcılarıdır. Oligarşi de bunu çok iyi bilir. Emekçi halkın yaratan ve üreten ellerinden korkusu da bundandır. 18 yaşındaki Selma'nın ellerine sıkılan kurşunlar bu korkunun en açık göstergesidir. Ama hareketimiz bu küçük elleri birleştirmeyi ve faşizmin gırtlağını sıkan, devrimi yaratan büyük güce dönüştürmeyi er geç başaracaktır. Selma'nın tüm devrimcilere verdiği mesaj da budur.

DEV-GENÇLİLER,

Genç yaşınıza karşın çok şeylere tanık oldunuz. Devrim kavgasına binlerce tutsak ve şehit verdiniz. Hareketimizin atılım sürecini yaşadığı 1990'dan bu yana verdiğiniz şehitlerin sayısı bile 20'yi aşmıştır.

Ne mutlu sizlere ki 20 yılı aşkındır devrim bayrağını onurla taşıdınız. Şehitlerin gösterdiği yoldan bir an olsun sapmadınız.

Şimdi daha güç ve zorlu görevler omuzlamaya hazırlanmalısınız. Başaracağınızdan kuşkumuz yoktur.

Yeter ki 12 Mart karanlığını yırtan Mahirlerin, Denizlerin takipçisi olmaya devam edelim.

Yeter ki 12 Eylül işkencelerinin boyun eğdiremediği Sinanların, Apoların, Selçukların takipçisi olmaya devam edelim.

Yeter ki atılım dönemimizin kahramanları Buluthanların, Faruk-ların, Hamiyetlerin takipçisi olmaya devam edelim.

Yeter ki darbeci ihanet çetesinin yarattığı tahribata canlarıyla siper olan Ferdaların, Hakkıların ve Veysellerin takipçisi olmaya devam edelim.

Şehit yoldaşlarımızın gözleri üzerimizde olacaktır. Yürekleri sizlerle çarpacaktır.

Erol yoldaş yine tarihimizin onurlu bir sayfasını karşılama hazırlığındayken şehit düştü. Şimdi O'nun yükseltmeye çalıştığı bayrak sizlere devredilmiştir. En az O'nun kadar atak ve cesur, en az O'nun kadar kendini yenilemekte ısrarlı olmak zorundayız.

Ve tüm gücümüzle bizi yok etmek isteyenleri yok etmeye motive olmalıyız. Düşmanın her katliamına savaşı büyüterek cevap vermeliyiz.

Bugün hareketimiz kırlarda ve şehirlerde emekçi halkın savaş şiarıdır. Ve ne mutlu ki DEV-GENÇ gibi savaşçı bir gençlik örgütüne sahiptir. Daha çok genç savaşçı ve yönetici vererek devrimci hareketi güçlendirelim. Düşmanın bize duyduğu kinin yüz katı, bin katı kinle ona saldıralım ve imha edelim. Bugün savaşmak için Marksist-Leninist olmak, devrimci olmak gerekmiyor. Bunu iyi kavrayalım. Binlerce Selma'yı oligarşinin karşısına dikebileceğimizi bilince çıkaralım.

EROL YALÇIN VE SELMA DOĞAN'I MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ!

İŞKENCECİLER, KATİLLER, EMEK DÜŞMANLARI, HALKIN ADALETİNE HESAP VERMEKTEN KURTULAMAYACAKLARDIR!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

ÜSTLENME

Tarih: Eylül 1993

18 Eylül 1993 tarihli Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı Mücadele gazetesinde yayınlanan, Emekli Albay Faruk Çelebioğlu ve Emekli Orgeneral Hüseyin Doğan Özgöçmen'in cezalandırılmasına ilişkin Devrimci Sol tarafından sözlü olarak yapılan eylem üstlenmeleridir:

Devrimci Sol: 12 Mart işkencecilerinden Albay Faruk Çelebioğlu'nu cezalandırdık

12 Mart Cuntası dönemi işkencecilerinden, aynı zamanda eski Ankara Merkez Komutanlarından Albay Faruk Çelebioğlu, Devrimci Sol tarafından İstanbul'daki evinde başına sıkılan tek kurşunla cezalandırıldı. Albay'ın cesedinin üstüne ise Devrimci Sol-Silahlı Devrimci Birlikler'in bayrağı bırakıldı. 14 Eylül'de gazetelere edilen telefonla yapılan üstlenmede şunlar belirtildi:

"Birkaç gün önce Orgeneral Özgöçmen'i cezalandırdığımızda, kontrgerillaya yönelik eylemlerimizi sürdüreceğimizi açıklamıştık. Bugün Bostancı-Altıntepe'de Emekli Albay Faruk Çelebioğlu'nu Türk ve Kürt halklarına yönelik baskıları kınamak için cezalandırdık. Faruk Çelebioğlu 12 Mart'ın işkenceli sorgularına katılmış ve bunu daha sonra itiraf etmiş, ancak halklarımızdan özür dilememiştir. Eylemi Devrimci Sol Silahlı Devrimci Birlikler Kadıköy Bölge Komutanlığı olarak üstleniyoruz."

Devrimci Sol'dan katliamı protesto

Eski İstanbul Birinci Ordu Komutanlarından Emekli Orgeneral Özgöçmen'in cezalandırılması, Devrimci Sol tarafından şöyle üstlenildi.

"Bugün saat 15.00 sıralarında oligarşinin kurmaylarından,

Emekli Orgeneral Hüseyin Doğan Özgöçmen'i cezalandırdık. Eylemimizi, Mehmet Sincar'ın Batman'da kontrgerilla tarafından katledilmesini protesto etmek için yaptık.

Türk ve Kürdistan halkının örgütlü gücü olarak bu tür saldırıları yanıtsız bırakmayacağız. Eylemimiz sırasında bir yoldaşımız silahının tutukluk yapması sonucu oligarşinin eline geçmiştir. Devrimci Sol/Silahlı Devrimci Birlikler, Topkapı Bölge Komutanlığı."

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Bölüm 5

1994

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 17 Ocak 1994 **Sayı:** 68

ORHAN TAŞANLAR'IN ERKEKLİĞİ VE DEVRİMCİ SOL DÜŞMANLIĞI

Orhan Taşanlar'ı, hükümet şefleri ve de devlet bürokrasisi fazla tanımaz. İzmir Emniyet Müdürlüğü görevinde *"Terör İzmir'e kayacak.."* diye kahve kahve toplantı yapan, ne kadar bekar, yeni evli çift varsa tek tek aratan, gazetelere bu konuda demeçler veren, sürekli halkı gergin tutan, işkence ve baskıyla ününe ün katan Orhan Taşanlar'ı devlet yeteri kadar tanımasa da bu ülkenin devrimcileri onu iyi tanırlar.

İzmir'de gece gündüz "terör" kabusu ile yaşayan Orhan Taşanlar, ayağının tozuyla Ankara'ya gelir gelmez kendini bir kez daha gösterdi. Devletin gözbebeği katliamcı, işkenceci İstanbul ve İzmir Emniyet Müdürleri de kim oluyormuş ki, en büyük Orhan Taşanlar'dı. Ve tüm Türkiye bunu bilmeliydi.

Memurların Ankara mitinginde kendini göstermeliydi. Kadın, yaşlı demeden herkese bizzat saldırıyor ve kabadayılık yapıyordu. *"Öyle arka taraftan slogan atmayın... Erkekseniz ön tarafa çıkın da öyle atın sloganlarınızı bakayım..."* diyordu. Küfür, hakaret, cop, tekmeler ve yerde sürüklenip yaka paça gözaltına alınan memurlar... Doğrusu Orhan Taşanlar kendini göstermiş, iyi şov yapmış, İstanbul ve İzmir Müdürlerini sollamış hem de "erkekliğini" ispat etmişti!...

Orhan Taşanlar'ı, onu emniyet müdürlüğüne atayanlar yeterince tanımaz. O, faşizme ve kapitalizme hizmet eden devletin bürokratları, işkencecileri, tüm halk düşmanları gibi korkak, iki yüzlü, çıkarcı, dalkavuk ve her an ihanet edebilecek durumdadır. Onların vatan, ulus, halk, dürüstlük gibi hiçbir değerleri yoktur. Tek değerleri, çıkarları ve can güvenlikleridir. Orhan Taşanlar da bu niteliklerinden dolayı emekçilere, halka saldırmakta pervasız davranıyor ve biraz daha devletin gözüne girmek için halka karşı her türlü su-

çu işliyor. Çünkü o, halk düşmanlığının cezasını çok iyi biliyor. Ve yaşamını biraz da tesadüflere borçlu.

12 Temmuz 1991 öncesinde Orhan Taşanlar'ın Ankara'da gidip geldiği, günün büyük çoğunluğunu geçirdiği giyim mağazasını savaşçılarımız tespit etti... Orhan Taşanlar cezalandırılmak üzereyken 12 Temmuz katliamı yaşandı ve O. Taşanlar'ın bu istihbaratı polisin eline geçti. O. Taşanlar büyük bir paniğe kapıldı. Her yerde Devrimci Solcuları arıyor, görüşüp anlaşmak istediğini söylüyordu. Kendince güvenilir bir kaynak bulamayınca bir tanıdığını Ankara Cezaevine gönderdi ve buradaki tutsak yoldaşlarımız aracılığıyla kendisinin *"Devrimci Sol'a karşı hiçbir düşmanlığının olmadığını, ne istersek vermeye hazır olduğunu, kendisini affetmemizi..."* istiyordu. Bütün halk düşmanları canlarını çok severler... Yaşamlarını tehlikede gördükleri an satmayacakları hiçbir şey yoktur.

Kendisine işlediği bütün suçları bir teyp kasetine okumasını, ayrıca yazmasını, bir gazete aracılığıyla halktan özür dilemesini ve gelip teslim olmasını istedik. Ancak bunları yaptıktan sonra kendisini affedip affetmeyeceğimizin düşünüleceğini ilettik. Ama bir halk düşmanıydı ve her şeyi çıkardı, paraydı... Yüzsüzce bize para teklif etti. Şartlarımızı tekrar belirttik. Taşanlar devrimcilerden korktuğu gibi, devlet desteğini ve çıkarlarını da kaybetmek istemiyordu. Aklınca hem devrimcilerin şiddetini çekmeyecek, hem de halk düşmanlığına devam edecekti.

Bir süre sonra bu kez de başka bir devrimci örgütün sempatizanı aracılığıyla Avrupa örgütümüze aynı haberleri iletti, yeniden af diliyordu. Şartlar tekrar belirtildi. Bundan sonra O. Taşanlar'ın İzmir Emniyet Müdürlüğü macerası başladı. O. Taşanlar artık Devrimci Sol düşmanıydı. Hayatta kalması Devrimci Sol'un yok olmasına bağlıydı. Gecesini gündüzüne katarak örgütümüz aleyhine çalışıyordu. Adeta uçan kuştan şüpheleniyordu. Ölüm korkusu tüm hücrelerini sarmıştı... Ve şimdi Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne terfi etti Orhan Taşanlar... Yine ölüm korkusu içinde, yine her yerde Devrimci Solcu görüyor.

Evet, Orhan Taşanlar böyle bir erkekti!

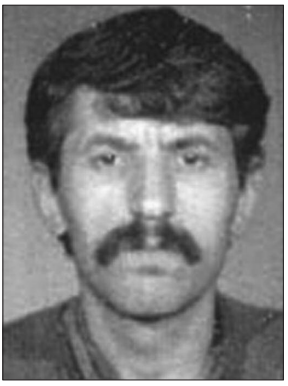
Ne yazık ki, korkunun ecele faydası yok. Orhan Taşanlar'ı dün nasıl bulduysak yine bulacağız ve bu kez af dileyecek zamanı da bulamayacaktır...

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 21 Şubat 1994 **Sayı:** 69

O, İNANDIĞI DAVAYI ZAFERE GÖTÜRMEK İSTEYEN BİR KOMUTANDI...

Bahattin ANIK

Malatya... Sivas... Dersim dağlarından sonra, şimdi de Karadeniz dağlarından bir selam gönderdi gerillalarımız.

Bu kez, Komutan Yılmaz selamlıyor halkımızı. Umudu, özgürlüğü, adaleti, geleceği selamlıyor Komutan Yılmaz. Hırçın, dalgalı Karadeniz suları gibi coşkulu, kararlı, direngen selamını aldık Yılmaz Yoldaş.

9 Şubat 1994'te **Karadeniz Kır Birliği Komutanı Bahattin Anık (Komutan Yılmaz)** yoldaşı şehit verdik.

Ordu'nun Kumru İlçesi'ne bağlı Eskiçokdeğirmen Köyü 'ne girerken oligarşinin kiralık katillerinin kurduğu pusuya düşen Komutan Yılmaz, kahramanca direnerek şehit düştü.

Kinliyiz. Yoldaşımızı katledenlere, cansız bedenine eziyet edecek kadar alçalanlara yüreğimiz kin doludur.

Bir doktor ki, cenazenin ambulansı kirleteceğini düşünecek kadar alçak ve insana saygısız...

Bir Belediye Başkanı ki, yoldaşımızın cansız bedenini çöp arabasına koyacak kadar gözü dönmüş bir cani, bir halk düşmanı...

Bir savcı ki, gerçekleri söyleme cesareti bile gösteremeyecek kadar, hukuktan, haktan ve ahlaktan uzak...

Kimin için, neyin uğruna?

Kimdi katledilen, katledenler kimlerdi?

Katledilen bir devrimcidir, katledenler ise halk düşmanları...

Katledilen bir Karadeniz çocuğudur; katledenlerin memleketi, soyu sopu belirsiz...

Katledilen, tüm Türkiye halklarının emeği, Karadeniz halkının fındığı, tütünü, çayı sömürülmesin diye elde silah savaşandır; katledenler sömürücüleri, tefecileri, fuhuş yuvalarını, halkın ekmeğine göz dikenleri koruyanlar...

Katledilen, halkın geleneğine, dinine, namusuna, kültürüne saygı gösteren, savunandır; katledenler, cami imamını tehdit edip minareden ateş açacak kadar halka saygısız, ayyaş, rüşvetçi, namus ve ırz düşmanları...

Katledilen özgürlüğün savunucuları DEVRİMCİ SOL savaşçıları, Karadeniz Kır Gerilla Birliği Komutanı YILMAZ'dı; katledenler, işkenceciler, baskı ve terör uzmanları...

İşkencecileri, oligarşinin kiralık katillerini, halk düşmanlarını tanıyoruz ve onlara karşı savaşıyoruz. Yılmaz Yoldaş da bunun için Karadeniz dağlarındaydı. Karadeniz halkının, emekçilerinin haklarını elinde silahıyla savunmak için savaşıyordu. Ama bu doktor, bu belediye başkanı, bu savcı kimdir? Kimden yanadırlar?

Bu ar-namus tanımayan, meslek onuru nedir bilmeyen, insanlıktan nasibini almamış vatan, halk, emek nedir bilmeyen hayvan soyundan beter caniler kimdirler, kime karşı kiminledirler? Niçin, kimin için yaşarlar?

Böyleleri yaşamayı hak etmiyor. Böylelerinin yaşaması ve yaşatılması suçtur, insanlık suçudur.

Böylelerini insanlık adına ortadan kaldırmak boynumuzun borcudur.

Hiçbir halk düşmanı Yılmaz Yoldaşı katletmekle Karadeniz dağlarında özgürlük ateşlerini söndürdüğünü sanmamalıdır.

Karadeniz dağlarına kanını akıtırken de bizlere yol gösteren Yılmaz Yoldaş, görevinin en önemli kısmını tamamlamış olmanın huzuruyla toprağa düşmüştür.

Bu nedenle üzülmüyoruz...

Üzülmüyoruz... Karadeniz'de kır gerillasını yaratmak ve geliştir-

mek O'nun en büyük hayaliydi. Komutan Yılmaz, bu hayalini kendi emeğiyle gerçekleştirerek şehit düştü. Ve bir komutan olarak Birliğini kurtarmak için kendini feda ederek bayrağımızı daha da yükseklerde dalgalandırdı. Örnek oldu.

Bu kahramanca davranış Komutan Yılmaz'ın devrimci yaşam anlayışının doğal sonucuydu. O'nun bu tür kahramanlıklarla dolu yaşamı ve anısı önünde saygıyla eğiliyor, onur duyuyoruz...

BAHATTİN ANIK (Komutan Yılmaz) Yoldaş, 1962'de Trabzon Çarşıbaşı'nda doğdu. Laz milliyetinden emekçi bir ailenin çocuğuydu.

1976-77 yıllarında daha çocuk denilecek yaştayken devrimci mücadeleye katıldı. Başlangıçta DY saflarında mücadele sürdürürken, 1978'de hareketimizin kurulması ile DY tasfiyeciliğine tavır alarak safını belirlemekte tereddüt göstermedi. Karadeniz'de DY tasfiyeciliğinin teşhiri ve devrimci mücadelenin yükseltilmesi için militanca çalıştı.

1980'de Giresun'da Tirebolu ve Espiye Liselerinde ve çevresinde örgütlenme çalışmaları yapmakla görevlendirildi. Bu görevini sürdürürken birçok anti-faşist eyleme katıldı. Birçok kez gözaltına alındı.

12 Eylül döneminde tutuklanarak yıllarca tutsak kaldı. Ama 12 Eylül zindanları çokları gibi O'nu bitiremedi. Tutsaklığı bittiğinde devrimci ailesini bularak daha yüksek kinle mücadeleye sarıldı.

1988'de Hareketimizin silahlı örgütlenmeleri içinde yer aldı. 1990'da Silahlı Devrimci Birliklerin kurulmasıyla ilk üyelerinden oldu.

Hareketimizin atılım yıllarında birçok eylemde yer aldı. Yararlılık ve kahramanlıklar gösterdi. Bu nitelikleriyle şehir birliklerinde komutan yardımcılığına yükseldi.

1992'de kır gerillasında görevlendirilen Yılmaz Yoldaş, Sivas-Tokat Ahmet KARLANGAÇ Kır Gerilla Birliği'ne sıradan bir savaşçı olarak katıldı. Ama kısa sürede kimi eksik ve zaaflarını aşarak, kır koşullarına adapte olarak yine komutan yardımcılığına yükseldi.

1993 sonlarında Karadeniz dağlarında kır birliğini kurmak ve geliştirmek görevi ile Karadeniz Kır Birlikleri Komutanlığı'na atandı.

Bu O'nun en büyük hayaliydi. Büyük bir coşku ve heyecanla kısa sürede görev bölgesine ulaştı. Yeni savaşçılar yetiştiriyor, program ve planlar geliştiriyordu. Şehit düştüğü ana kadar bu heyecanından hiçbir şey kaybetmeden çalıştı.

Oligarşinin kiralık katilleri bir operasyon sonucu kır birliği faaliyetinden haber aldığında Komutan Yılmaz görevinin en önemli kısmını yerine getirmiş, birliği eğitmiş olmanın huzuru içindeydi. O iyi bir öğretmen ve iyi bir öğrenciydi. DEVRİMCİ SOL'culuğun; öğrenmek, yaratmak ve yoktan var etmek olduğunu iyi bilirdi. Bu özellikleriyle kısa sürede genç ve tecrübesiz insanlardan, bütün olanaksızlıklara karşın bir birlik yaratmayı bildi. Düşman, gerilla birliğimizin faaliyet yürüttüğü bölgeye büyük bir kuvvetle saldırmasına karşın beklediği sonucu alamadı.

O, gerçek bir devrim savaşçısıydı. Kırda ve şehirde savaşın ustalarındandı. Yaşamında korkuya, tereddüte, bedensel isteklere yer yoktu. Soğukkanlı ve ölüme meydan okuyanlardandı. Savaşın, yaşamı ölümün ağzından çekip almak demek olduğunu bilenlerdendi. Eylemlerde yoldaşlarına siper, hedefe süzülüp giden bir kartaldı. Her eylemde en riskli noktaları tercih eder, çatışmada en son yoldaşı çekilmeden çekilmezdi.

Komutan Yılmaz, kır koşullarında savaşın diğer boyutu olan amansız doğa koşulları karşısında da yiğit bir savaşçıydı. Günlerce aç ve susuz kaldığı oldu. Bir kez yakınmadı, kendi direncini yoldaşlarına aşılamak için çabaladı.

Eksik ve zaaflarına yenildiği, geri konuma düştüğü anlar da oldu. Şehir birliklerinde komutan yardımcısı iken, sıradan bir savaşçı olarak kır birliklerine gitmesi bu nedenleydi. Ama zaaflarını aşmayı, düşüşten yeniden yükselişe geçmeyi ve daha hızlı yürümeyi bilenlerdendi. Çünkü O, sorumluluklardan kaçan, gerekçeler peşinde koşanlardan değildi. Bir eleştiri-özeleştiri raporunda şöyle diyordu:

"Kendi kişisel çıkarlarımız ön planda olduğunda hemen haklarımıza sarılırız. Ama örgütümüzün sorunları söz konusu olduğunda bu haklarımızı ve görevlerimizi nedense hatırlamayız."

O, bu kavrayışıyla eksik ve zaaflara karşı acımasızdı ama her ek-

siklikte önce kendine yönelen, kendi payını arayandı. Kendini yenilemekte zorluk çekmemesi de bu nedenleydi.

Komutan Yılmaz bir Laz uşağıydı. Esprileri, sıcakkanlılığı, coşku ve atılganlığıyla hatalar ve zaaflar karşısında tahammülsüzlüğüyle Laz milletinin özelliklerini devrimci kişiliğiyle birleştirmiş tüm birliğin moral kaynağı, Lazoğlusu olmayı başarmıştı.

Ve O, bir halk adamıydı. Halkın acılarını, dertlerini yüreğinde hisseden, halkın dilinden konuşmasını bilendi. Çocukla çocuk, gençle genç, yaşlıyla yaşlıydı. Bütün yaşamını halkın kurtuluşuna adayan gerçek bir halk önderi, halk örgütçüsüydü...

Yoldaşlar, Emekçi Halkımız,
Karadeniz'in Yoksul Üreticileri,
Fındık, Çay ve Tütün Emekçileri...

Devrimcileri yok etme hayaliyle yaşayan, tüm yaşam umudunu devrimcilerin yok olmasına bağlayan bir düşmanla savaşıyoruz.

Savaş bizim tercihimiz değildir. Faşizm, devrimciyim, demokratım hatta halktan yanayım diyenlere başka yaşam şansı tanımamaktadır. Savaşmak zorundayız.

Ülkemizde insanlığın şahdamarı savaşmaya bağlanmıştır. Savaşmamak yok olmaktır.

İnsanlık için savaşmak zorundayız.

Yaşamak için savaşmak zorundayız.

Ve onurlu bir yaşam için savaşmak zorundayız.

Savaşmak ve faşizmi yenmek, bugün insanım diyen hiç kimsenin kaçamayacağı bir görevdir.

DEVRİMCİ SOL bunun için savaşmakta, tüm varlığıyla halkın savaşını geliştirmeye çalışmaktadır. DEVRİMCİ SOL savaşçıları Laz, Türk, Kürt, Çerkez, Arap her milliyetten halkın evlatlarıdır. Savaşı geliştirmek, güçlendirmek ve halk düşmanlarını yenmek için tüm milliyetlerden emekçiler DEVRİMCİ SOL saflarında birleşmeliyiz.

Bugün oligarşi Kürdistan'da ve ülkemizin dört yanında terörü azgınca tırmandırıyor. Önümüzdeki günler, terörün daha da boyutlanacağı günler olacaktır. Devrim ve karşı-devrim arasındaki amansız çatışma daha da gelişecektir. Bizi yok etmek isteyen bu saldırı

karşısında dünyamızın en kararlı savaşçıları olmak, savaşı yaymak ve geliştirmek zorundayız.

Komutan Yılmaz, bunun bilincinde olan komutanlarımızdandı. Savaşı geliştirmek, yaymak ve güçlendirmek için Karadeniz dağlarına ayak bastığında olanaksızlıklar ve yokluklarla karşısında bekleyen dağ gibi sorunlar vardı. Ama aşılmalıydı. Başka yolu yoktu. Yaşam pahasına aşılmalı ve savaş Karadeniz dağlarında da geliştirilmeliydi. Bu bilinçle çalıştı. "Silah yok, mermi yok" demedi... Birliğine eli sopalı savaşçılar kattı. Umutla, zafere tutkuyla yürüdü... O, inandığı davayı zafere götürmek isteyen bir komutandı.

Ve biz yaşamak, davamızı zafere taşımak uğruna çok Yılmazları şehit verdik. Daha da vereceğiz... Bu savaşta ülkemizin tüm dağları gibi Karadeniz dağlarının da gerilla naralarıyla, makineli tüfek sesleri ile inleyeceği, düşmana amansız darbeler vurulacağı günler de gelecektir. Yılmaz Yoldaş'ın, Lazoğlu'nun kanı üzerine and içeriz ki, bunu başaracağız. O'nun Karadeniz dağlarına akan kanını yerde bırakmayacağız. O'nun şehit düşerken yükselttiği bayrağı özgürlüğün taşıyıcısı olan gerillalarımızın savaş naraları ile selamlayacağız...

KOMUTAN YILMAZ'A SÖZÜMÜZ VAR,
KARADENİZ DAĞLARINDA DA SAVAŞI GELİŞTİRECEĞİZ!

KAHROLSUN HALK DÜŞMANLARI, FAŞİST KATİLLER!

YAŞASIN DEVRİMCİ SOL SAVAŞÇILARI!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL Özel Açıklama

GERÇEK Dergisine Yanıt

Gerçek dergisinin 24 Ocak 1994 tarihli 44. sayısının 20-21. sayfalarında, kamu emekçilerinin 13 Ocak eylemleri sırasında saldırgan tutumuyla dikkatleri çeken Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar ile ilgili olarak "Emniyet Müdürünün Güvenlik Sorunu" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda Devrimci Sol tarafından yapılan konu ile ilgili bir açıklamadan da söz edildikten sonra, söz konusu sayının 21. sayfasının sondan 4. paragrafında "Orhan Taşanlar adına Devrimci Sol'a nedamet mesajları ileten kişilerin Taşanlar tarafından gönderilip, gönderilmediğinden emin olmak zor..." diye başlayıp devam eden kısımda, Devrimci Sol'un Orhan Taşanlar ile ilgili yaptığı açıklama açıkça bulandırılmaya çalışılarak, olay kontrgerilla ya da MİT içi bir "tezgah" olarak yansıtılıyor.

Gerçek yazarı, Orhan Taşanlar'ın Devrimci Sol'dan af dilemek için aracı göndermiş olabileceğini pek “gerçekçi” bulmuyor. "Devrimci Sol'a nedamet mesajları ileten kişilerin" Taşanlar’ın ayağını kaydırmak isteyenler de olabileceğini düşünürken şöyle devam ediyor: "Bu, birbirinin kuyusunu kazmak isteyen burjuva klikler arası sürmekte olan dalaşı galip bitirmek isteyen kesim tarafından yapılmış bir komplo da olabilir."

Evet, söylenen açık. Gerçek dergisinin hangi anlayışla bu yazıyı kaleme aldığı ortada. O her şeyden önce, devrimci adaletin hesap soruculuğunun bu denli etki yaratacağını ve halk düşmanlarının zaman içinde devrimci hareketten "aman" dileyebileceğini reddediyor. Onun anlayışına göre bizim “bireysel terörümüz” böylesi sonuçlar doğuramaz. Hele hele bir emniyet müdürü nasıl olur da "aman" dileyebilir? Yine onlara göre bu, olsa olsa, MİT'in karanlık odalarında dönen ve basına yansıyan bir "tezgah"ıdır. Burjuva klikler arası hesaplaşma, bir it dalaşının sonucudur. "Birileri" O. Taşanlar'ın yerini sarsmaya çalışmaktadır.

Her şeyden önce, tüm kamuoyuna teşhir olan ve halka düşmanca saldırılarıyla gündem olmuş olan bir karşı-devrimciyi savunmak Gerçek dergisinin işi olmamalıydı. Açıklama Devrimci Sol'undur ve 17 Ocak 1994 tarihinde 68. sayılı bülten olarak kamuoyuna yayınlanmıştır. Hareketimizin bugüne dek isminin, imzasının kullanılmasına ve kontrgerilla yayınlarına karşı duyarlılığı herkes tarafından bilinir. Onun için basında bu konu yer alır almaz, yaptığımız açıklama bize ait olmasaydı, hemen reddedeceğimizi ve doğrusunu kamuoyuna açıklayacağımızı Gerçek dergisi de çok iyi bilir. Ama bunu bilmek belli ki işlerine gelmemiş.

Gerçek, bu açıklama ile O. Taşanlar'ın prestijini kurtarmaya çalışıyor. Yerini korumasını sağlıyor. Devrimci Sol'un açıklaması konusunda şaibe yaratıyor. Devrimci bir yayın organı böyle bir duruma düşmemeliydi.

Gerçek, halkın ve devrimcilerin gücüne inançsız olup, devrimi egemen güçler arası kendiliğinden bir mücadeleye indirgemektedir.

Gerçek, bir zamanlar TKP'nin, egemenler arası çelişkiden faydalanma amacıyla devrimcileri karalayan, oligarşiyi aklayan, TKP'NİN SESİ ve BİZİM RADYO'nun yayınları hala belleklerde tazeliğini korumaktadır. TKP misyonu Gerçek dergisine yakışmıyor.

Gerçek, ne yazdığını, neyi savunduğunu, kime hizmet ettiğini bilemeyecek kadar gaflet içerisinde olamaz. Gerçek'in ismine layık olması kendi çıkarınadır.

Şubat 1994

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 16 Şubat 1994

OLİGARŞİNİN SEÇİM OYUNUNU BOZALIM

Oligarşi halkımıza karşı açmış olduğu kirli savaşını boyutlandırarak sürdürüyor. Ama bir türlü kökünü kurutacağız dediği "terör"ü bastıramıyor. Özel ordu deyip göklere çıkardığı Tansu Çiller'in kurtarıcı melekleri de Kürdistan'a ayağını basar basmaz gerillanın kurşunlarıyla tanışarak bu işin TV'lerde esas duruşa geçip "yok edeceğiz" demek kadar rahat olmadığını anladı. Oligarşinin bugüne kadar rahat olmadığını anladı. Oligarşinin bugüne kadar değişik maskelerle pazara çıkardığı Özal'ın koruculari, Mesut'un özel timleri, Demirel'in kontraları gibi Tansu'nun özel orduları da sönüp gitti. Halkın desteğini her geçen gün kaybeden, krizini bir türlü hafifletemeyen oligarşi ne yapacağını şaşırmış durumdadır. TC'nin önünde bugün 27 Mart yerel seçimleri vardır. Bu seçim çalışmaları süresinde TC'nin gerillanın, halk muhalefetinin karşısında acizleştiğini gördük. Çok güçlüyüz diyen TC, önce seçimleri nasıl yaptıracağız diye kara kara düşünürken, halkımızın devrimci, yurtsever adayları destekleyeceğini görünce bu kez nasıl kazanabilirim diye düşünmeye başladı. Devrimci, yurtsever adaylara yönelik saldırılarını yoğunlaştırarak kimini tutuklattı, kimini işkenceden geçirdi, milisleri tutuklatarak çalışmaları engellemeye, sonuçta seçimleri "güvenlik" altına almaya çalıştı. Güçlü olduğunu iddia eden düşman Kürdistan'da seçimlerin bir saat erkene aldı. Köylülerin güvenlik nedeniyle karakollarda oy vermeye zorlayarak acizliğini ortaya koydu. Bunların hepsi TC'nin güçsüzlüğünü göstermektedir. Ne yaparsa yapsın TC güçsüz olduğunu gizlemeyecek, halkın desteğini kazanmayacaktır.

Yiğit Kürt Halkı,

TC, Kürt halkı bizi destekliyor demektedir. Oysa kendisini destekleyenler TC'nin uşakları, koruculari, bir avuç işbirlikçilerinden baş-

kası değildir. TC'nin Kürt halkı bizi destekliyor çabasını boşa çıkartalım ve devrimcilere, yurtseverlere destek verdiğimizi gösterelim. Bu nedenle düzenin partilerine, işbirlikçi uşaklarına oylarımızı vermeyelim.

Kürdistan'da yaşanan son gelişmeler, TC'nin "Belediyelerine olursa olsun, her türü hileye başvurarak devrimci, yurtseverlere kaptırmayacağız, kullandırtmayacağız!" yönündedir. DEP'in de seçimlerden çekilmesiyle Kürdistan'da halkımızın yararına çalışabilecek hiçbir aday görmüyoruz. Var olan adayların hiçbirisi desteklenecek nitelikte de değildir. Çünkü halklarımız bu aday ve partileri olan SHP, DYP, ANAP vb düzen partilerini çok iyi tanımaktadır. Hepsi de yönetime geldiklerinde verdikleri vaatleri unutup halkın sofralarından çaldıklarıyla ceplerini doldurmaya çalıştılar. Hiçbiri halkın çıkarını ve geleceğini düşünmediği gibi belediyeleri de yapacakları soygunun birer aracı haline getirdiler. Buraları birer arpalık haline dönüştürdüler. TC'nin uşakları, koruculari bu partilerin adaylarıdır. Bunlara oylarımızı vermeyelim, sandığa gitmeyelim, halk komitelerinde (köy, işyeri, mahalle komiteleri) örgütlenelim. TC'ye, devrimcileri-yurtseverleri desteklediğimizi seçimlere katılmayarak bir kez daha gösterelim. Köylüleri karakollara, ayağına çağıran devletin tehditlerine boyun eğmeyelim, onları yalnızlığa mahkum edelim. Kürdistan'da seçimler için adaylığını koyanlara:

TC'nin her türlü hileye başvurup halka dayattığı seçim oyununun kuklası olmayın. Seçim oyununu reddederek halkın dostluğunu kazanın ve seçimlerden çekilin. Bu ortamda Kürdistan'da kim belediyelerde görev alırsa alsın halkın ve devrimcilerin katledilmesine şu ya da bu şekilde ortak edilecektir. Bu oyuna gelmeyelim.

Halk Komiteleri Şeklinde Örgütlenelim!
Kendi Sorunlarımıza Sahip Çıkalım!
Kürdistan'daki Adaylar TC'nin Uşaklarıdır,
Onları Desteklemeyelim!
Yaşasın DEVRİMCİ SOL! Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 5 Mart 1994

DERSİM'DEKİ GERÇEKLER VE PARTİZAN'IN ÇARPITMALARI ÜZERİNE

Partizan'ın 16. Sayısı'ndaki Devrimci Sol İbrahim Erdoğan Kır SDB'lerine yönelik yanlış, çarpıtmalarla dolu yazısına karşılık, halkımıza konuya ilişkin olarak açıklama yapmayı devrimci sorumluluğumuzun vazgeçilmez bir gereği olarak görüyoruz.

Partizancı arkadaşlar, her şeyden önce maddi bir zemine oturmayan iddialarına karşılık özellikle Dersim halkından alacakları tepkiyi hesaplamış olacaklar ki, öz olarak yazmak istediklerini yazacakken, her zaman olduğu gibi teorik gevezeliklerini de öne çıkararak, sanki M-L'i, proletaryayı yeni keşfetmişler gibi yazıyı keskin ve yaldızlı kelimelerle süsleyip asıl sıkıntılarını da aralara sıkıştırmışlar... Tabii ki ilk bakışta böyle. Okudukça "Acaba bu yazı sıradan bir insanın kaleminden çıkan bir yazı mı?" sorusu, doğal olarak ilk akla gelen soru oluyor. Çünkü Dersim'de peynir vb. sorunlara müdahale eden Devrimci Sol Güçler değil, Devrimci Sol gerillalarıdır. Devrimci Sol ve Devrimci Sol Güçler'i birbirinden ayırt edemeyecek kadar hesaplı bir kafa yapısının asıl soruna da politik dürüstlükle yaklaşmaları beklenemez elbette. Biz inanıyoruz ki, Partizan yazdıklarıyla halkı inandıramadığı gibi sağduyulu okurlarını inandırmakta da güçlük çekiyordur.

Partizancı arkadaşlar, Bölge Komutanlığımızca halkın yararına alıp, hayata geçirdiği peynir fiyatı vb. kararlarını sabote etmek pahasına tüccarın yanında yer alabilecek kadar işi çılgınlık noktasına vardırdığı halde, Özgür Gelecek okurlarının, bu konuda ayrı bir sıkıntısı olan Özgürlük Dünyası'na karşı, 16. sayı, ikinci sayfada cevap mahiyetinde yazmış oldukları yazıda, aldığımız kararlar doğrultusundaki doğrular ifade ediliyor. Özgür Gelecek okurunun ifade ettiği gibi, belirtilen sorunların üzerine bölgede TİKKO değil, Devrimci Sol gerillası tarafından gidilmiştir. Okurun "Köylünün ürününü gerilla elbette tefeci-tüccarın insafına bırakmayıp, müdahale etmesi

gerekiyordu, müdahale etti," ifadesini, Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birlikleri Komutanlığı, imzası ile konuya ilişkin yapılan açıklamada kullanmıştır. Özgür Gelecek okuru soruna samimi ve doğru bir şekilde yaklaşmıştır; ancak bilinmelidir ki, TİKKO soruna Özgür Gelecek okurları kadar samimi yaklaşmıyor. Çünkü inisiyatif kaygısına kapılıp, her gün bunun kabuslarını gören bir anlayışın, bu tür sorunlara karşı, devrimci bir yaklaşım sergilemesi de beklenemez.

Peynir sorununda olduğu gibi, kumar ve içkiye karşı da yine gerillamız bölgede yoğun faaliyet yürütmüş, halkımızdan birçoğuna içkiyi ve kumarı bıraktırmıştır. TİKKO küçük hesaplar peşinde koşmayı bırakmalı, hiç olmazsa taraftarlarına biraz kulak vermelidir.

Tarihimiz boyunca halkımız, yarattığımız geleneklerle, direniş destanlarımızla bizi de tanır, politikalarını özellikle anti-Devrimci Sol'culuk üzerine oturtmuş oportünizmi de... Yazının özünden de anlaşılacağı gibi, Partizan'ın en önemli kaygısıdır ki, bizim olmadığımız dönemler de dahi, Dersim halkı üzerinde Partizan'ın hiçbir dönem inisiyatifi olmamıştır.

Savaş dergi sütunlarında hayali baskınlar, pusular türünden şatafatlı haberlerle yürümüyor artık. Savaş anti-Devrimci Sol'culuk yaparak da yürümüyor. Savaşmak istiyorsanız, bu olumsuzluklarınızdan vazgeçip, savaşan devrimci güçlerin nasıl ortak hareket edeceğini daha ciddi düşünmeye başlamalısınız. Devrim cephesinde kazanımlar, ancak bu düşüncenin hayata geçirilmesiyle sağlanacaktır.

Çamur ve karalamalarla dolu, ciddiyetten uzak saçmalıkları içeren yazıyı okuyan Dersim halkı, bu arkadaşların faaliyetini(!) bildiğinden ve bölgeye ilişkin durumlarını bire bin katarak anlatan abartılı yaklaşımlarına alıştığından, bölge halkını aydınlatma gereğini dahi görmüyoruz ancak, Dersim dışındaki halkımıza gerçekleri anlatma diye bir sorumluluğumuz olduğundan, burada belli başlı kara çalma çabalarına kısmen cevap verme gereği görüyoruz.

Bugüne kadar dost gördüğümüz diğer sol hareketlere karşı her türlü spekülasyondan kaçındık ve bundan sonra da aynı anlayışla hareket edeceğiz. Bizlere yönelik seviyesizce yazılan yazıları cevaplamaya çalışırken de seviyemizi koruyacağız.

Bölgede yirmi yıldan fazla bir sürece uzanan Partizan'ın faaliyeti (!) söz konusu olduğundan, bugüne kadarki kitle çalışmalarında, dışındaki örgütlerin anti-propagandasını yaparak ayakta kalmaya çalışmıştır. Bu tavırları kendilerini son derece yıpratmış, öyle ki yoksul Dersim halkı solu karalayan bu mutsuz anti-propagandalara karşılık bir süre sonra hoşnutsuzluğunu artık sesli bir şekilde, bu arka-

daşlara "Devrimcileri karalayacağınıza, neden düşmana karşı birlikte savaşmak için çaba sarf etmiyorsunuz?" diye tepkilerini dile getirmişlerdi. Halktan tepki alan Partizancı arkadaşlar bu kez yalan ve karalama çabalarını yayınlar aracılığıyla yapmaya başlamışlardır.

Aslında Partizan'ın sıkıntısı anlamak pek de zor değil. 1979'dan 1985'lere kadar Dersim bölgesinde silahlı faaliyetlerimiz sürmüş, savaşçılarımızın fiziki tasfiyeye uğramalarından dolayı faaliyetlerimiz kesintiye uğramıştır. Partizan'cıların iddia etiği gibi iki yıllık bir geçmişten ibaret değildir. "İki yıllık faaliyetleri var" derken halkımızın belleğinde tazeliğini koruyan Pertek Dere Nahiyesi Jandarma Karakolu baskını ve birçok işbirlikçi ajanın cezalandırılması eylemlerini kimin gerçekleştirdiğini nasıl açıklarlar? Ali Hüseyin Avcı hangi örgütün şehit gerillasıdır diye sorulacağını hiç mi düşünmüyorlar? Düşünseler dahi nasıl olsa kendilerini pek sık gören olmuyor, çünkü... vadisinde dağ keçilerini izlemekten vakit bulurlarsa köylere inerler, zaten bu arada yalanları unutulmuştur mantığı ile durumu kurtarmaya çalışırlar. Bu yıl bir-iki tur fazla attılar çünkü "Dev-Sol bölünmüştü" ve bunu acilen kitleye duyurma sorumluluğu(!) taşıyorlardı. Burada amaç "çamur at iz kalsın"dır. Amaç bu olunca da patavatsızlığa düşmek kaçınılmaz olur.

1985'lerde kesintiye uğrayan Dersim'deki kır faaliyetlerimiz hareketimizin 1990 atılımıyla birlikte tekrar başlatılması için önüne hedef koymuş, 1991'de bu hedefi gerçekleştirmiştir, ülkemizin dağlarında kır gerillasını çıkardığı gibi Dersim'e de kır gerillasını çıkarmıştır. Devrimci Sol, Dersim'e girdiğinde oportünizmin iddia ettiği gibi hazır, rahat bir ortam bulmamış, aksine 1985'den 1991'e kadar bölgede olmayışımızdan dolayı oluşan boşluktan yararlanan oportünizm, sözüm ona silahlı mücadeleyi savunmasına rağmen gerekeni yapmamış, kendisini koruma mantığına düşmüş, bu mantıkla kendisine belli statükolar oluşturmuştur. Dersim halkının devrimcilere olan köklü sempatisini hoyratça kullanmış, var olan değerleri de önemli ölçüde heba etmiştir. Öyle ki şehitlere dahi sahip çıkmada bir gelenek yaratmayı başaramamıştır. Ancak tüm şehitleri devrimci geleneklere göre sahiplenmeleri Devrimci Sol gerillalarının bölgeye girmesi ve bu geleneği başlatması ile başlamıştır. Söz konusu oluşan boşluk döneminde (1985-1991) Dersim'de hareketsizlik önemli ölçüde hakim olmuş; gerillamız özellikle 1993 yılı ile birlikte hareketimiz nezdinde yaşanan iç darbeye rağmen atılım başlatmış, bu paralelde gücü oranında düşmana her fırsatta vurmuş, gerillayı yaygınlaştırmış, milisi oluşturmuş, yeni alanlara açılmayı ba-

şarmasıyla bu boşluk doldurulmuştur. Kısa bir sürede yaşanan bu gelişmeler Partizan'cı arkadaşları öyle rahatsız etmiş olmalı ki, ne idüğü belirsiz Aydınlık gazetesi ile yaptıkları röportajda kendilerini abartmalarının yanı sıra, gücümüz hakkında da kamuoyunu yanlış bilgilendirme çabası içine girmişlerdir. Bu arkadaşların komplekslerini bildiğimizden kendilerine ilişkin abartılı haberlerine alışkınız, ancak hiçbir gereği yokken sayımızı tamamen çarpıtarak vermelerindeki amaca bakarak da sıkıntılarını anlamak mümkün. Anlatımlarının devamında Devrimci Sol gerillasının uyguladığı yöntemin PKK yöntemiyle aynı olduğu, buna karşılık kendilerinin de gerillaya karşı tüccarı destekleyeceklerini ve gerekirse zor da kullanabileceklerini ima ederek tutarsızlıklarını sergiliyorlar. Bu derece düşünülmeden yazılan yazıyı yazarın sorumsuzluğuna bağlıyoruz, aksi iddia edilirse Partizan'cı arkadaşlara sorumsuzca sarf ettikleri her kelime üzerinde tek tek bir kez daha ciddi bir şekilde düşünmelerini tavsiye ediyoruz.

Gerillamız bölgede umut olmuştur. Gerilla bölgede kısa bir süre içinde asgari altyapı çalışmalarını tamamlamakla birlikte yıllardır devrimci otoriteyi tanıyan, Devrimci Sol'un adalet anlayışını bilen yoksul Dersim halkının birikmiş sorunlarını çözmek için yoğun bir çaba içerisine girmiştir. Daha önce basit, çözülebilecek sorunlara bile pragmatist kafa yapısı ile yaklaşan opotünizm sorunları çözümsüz hale getirmiştir.

Bölgedeki asıl sorunumuz savaşı yükseltmektir. Bunun tek yolu da oligarşiye ve onun militarist güçlerine karşı kararlı bir gerilla savaşı sürdürmekle mümkündür. Oligarşinin profesyonel ordusuna karşı yürüteceğimiz, silahlı savaşımız esas olmakla birlikte, bu esas mücadeleden ayrı ele alınamayacak öneme sahip olan halkın ekonomik-demokratik taleplerine de cevap vermek gereğini bilinci ile hareket etmek gerekir ki, bugün biz bunu yapıyoruz. Bu anlayıştan hareketle, Dersim'e yoksul köylünün başlıca sorunlarından olan peynir taban fiyatlarının belirlenmesine gerilla birliğimiz müdahale etmiştir.

Yıllardır köylünün en önemli ürünü olan peynirini tefeci-tüccar çok ucuza alarak sermayesine sermaye katarken; üretici, hayvanları için aldığı arpanın dahi parasını ödeyememektedir. 20 yıldan fazla süredir bölgede faaliyet yürüttüğünü iddia eden Partizan'cı arkadaşlar maalesef bugüne kadar bu soruna ciddi bir şekilde yaklaşmamışlardır. 1992 yılında fiyat belirlemeye kalkmışlar, 13.000 TL. olarak saptadıkları üreticinin ürününün bile karşılığı olmayan bu fiyatı istikrarlı bir şekilde hayata geçirememişlerdir. "13.000 TL parti kara-

rıdır, kesinlikle değiştirilemez" denmesine rağmen, iki gün sonra sanki bu sözleri onlar söylememiş gibi, bozulmaz dedikleri parti kararını tüccar lehine bozarak l0.000 TL'ye düşürmüşlerdir. Oportünizmin tutarsızlığını bildiğimiz için yoksul üreticimizi tefeci-tüccarın insafına bırakamazdık, bırakmadık da...

Ancak peynir sorununa ilişkin gelişmeler Partizan'cıların çarpıtarak yansıtmaya çalıştığı gibi değildir, aksine karar halkımızın yoğun desteğini almıştır. Partizan, kararı verirken aceleci davrandığımızı, bu konuda kimseyle görüşme gereği görmediğimizi vurgulamaya çalışıyor. Yalan söylüyorlar. Gerillamız kış boyunca sığınaklarda pineklemeyip tüm risklere rağmen hareketli olmuş, kış boyunca halkla ilişkisini kesintiye uğratmamış, halkın sorunlarına çözüm bulmanın yol ve yöntemlerini araştırmıştır. Kışın 6 ay halktan soyut biz de barınaklarda yaşamış olsaydık, bizim de yaptığımız tespitlerin çoğu soyut kalırdı. Çünkü 6 ayda enflasyonun boyutunu anlamayanlar, 25.000 TL'lik ürünün değerini de anlayamaz. Elbette üreticiyle tartışıp önerileri alınarak karar verilmiştir. Ayrıca bu ve benzeri sorunlara ilişkin bölgede faaliyet sürdüren diğer örgütler bir araya gelip halkın yararına olan çözümlerde ortak kararlar çıkarılmalıdır anlayışında olmuşuzdur. Bugün de bu anlayışımız geçerliliğini korumaktadır. Bu anlayışımız nedeniyledir ki, Partizan'cı arkadaşlarla bir fırsat değerlendirilerek görüşülmüş ve önerimizi iletmişizdir. Önerimiz o an kendileri tarafından da uygun görülmüştür. Fakat bu konu sonradan inkar edilmiştir. (17 Nisan 1993'de bölgeye gelen TİKKO'nun bir grubuyla görüşülmüştür.) Asıl ama Akçapınar Jandarma Karakolu'na yönelik gerçekleştirdiğimiz baskın eyleminden dolayı, eylem sonrası düşman güçleri tarafından düzenlenecek olan olası operasyonlara karşın devrimci sorumluluğumuz gereği bu arkadaşların önlem alması için uyarı yapmaktadır. Bu görüşme esnasında peynir sorununa ilişkin düşüncelerimiz anlatılarak, ortak karar almak amacıyla uygun bir ortamda görüşme istenmiştir. Bu görüşmeden sonra Parzitan'cı arkadaşlar tekrar bölgeden çekilmiş ve aylarca görünmemişlerdir.

Köylülerin genel düşünceleri alınarak komutanlığımızca durum değerlendirilmiş, köylünün yoğunlukla üzerinde durduğu 25.000 TL peynir taban fiyatı belirlenmiştir. Daha önceki yıllarda tefeci-tüccar, peyniri çok ucuza almaya alıştığı için elbette ilk anda sevinerek söz konusu fiyatı kabullenmesi beklenemezdi. Gerillanın sabırlı ve özverili çalışması sonucu, tüccar genellikle (bir-iki istisna hariç) belirlenen fiyatı kabul etmiş, ova köylerinde bu fiyat üzerinden peynir

alımını, Partizan'cıların açık desteğini alıncaya kadar sürdürmüş, Partizan'ın ortamı bulandırma çabasıyla bir süre aksamıştır.

Aynı konulu yazının bir bölümünde şöyle deniliyor "... Her siyasi yapılanma bir sınıf temsilcisi olarak siyaset sahnesinde yer alırken, her belirlenme ve uygulamalarında ait olduğu sınıf karakterini taşır..." Evet, doğru bir ifade; biz temsilcisi olduğumuz sınıfın halkalarını savunuyoruz. Buna karşılık tüccarın çıkarını savunan Partizan kendisini kimin temsilcisi olarak görüyor acaba? Halkın yararına olan 25.000 TL'lik taban fiyat belirlenme kararımızı Partizan'ın desteklemesi gerekirken; tüccarın belirlenen taban fiyata uyarak ova köylerde peyniri toplamaya başlaması üzerine, yaylalarda tüccarı kışkırtarak 25.000 TL'den peynirin toplanmasını belirterek baskı yapmaya çalışmıştır. Tüccar kendisine Partizan'ı destek olarak gördükten sonra, daha önce uyduğu kararımıza uymama gayreti içinde girmiştir. Partizan'cı arkadaşlar bize sorma gereği dahi görmeden ikinci bir fiyat olarak 22.000 TL'yi belirlemişlerdir. Partizan'ın siyasi dürüstlükten yoksun bu tavrı tüccarın korumacılarının çabasıyla da birleşerek peynirin bir süre üreticinin elinde kalmasına neden olmuştur. Bunun üzerine üretici "Biz Devrimci Sol gerillasının kararına tabiyiz" diyerek gelişmelere ilişkin gerillamızı haberdar etmişlerdir. Bunun üzerine gerillamız bölgedeki tüccarları tekrar toplayarak üreticilerin de bulunduğu bir ortamda daha önceki kararlar hatırlatılmış ve buna uyulması istenmiştir. Bu toplantı sonucu tüccarların tümü belirlediğimiz fiyatın dışına çıkmayacaklarını taahhüt etmişlerdir.

Partizan'cıları yoksul üreticinin lehine aldığımız karar hiç ilgilendirmiyor. Onları ilgilendiren tek şey kendilerinin 20 yıldan fazla bir süredir hiçbir kararlarını istikrarlı bir şekilde hayata geçiremediklerinden, kendilerine göre iki yıldır bölgeye giren Devrimci Sol gerillasının kararlarını engellemekti ama halkın yararına olduğu tartışılmaz olan bu kararı da engelleyemediler. Çünkü olmayan inisiyatif kaygısı başlamıştır. Kararımız sabote etmek için her türlü spekülasyona başvurdular ve hala da devam ediyorlar. Bu arkadaşlara dostça tavsiyemiz, enerjilerini, M-L'leri karalamaya harcayacaklarına oligarşinin Kürdistan'da sürdürdüğü katliamlara karşı güçlerimizi birleştirip nasıl daha etkili vuruşlar yapabiliriz diye harcamalıdır. Peynir sorununda olduğu gibi orman hakkında almış olduğumuz kararı da sabote etmeye çalışmış, uyarılarımıza uymayıp taze fidanları kesen bir köylüye verdiğimiz cezaya karşılık köylü çıkarları gereği Partizan'cıları örgütümüze karşı kullanmayı başarmıştır. Ancak doğ-

ruluğuna inandığımız ve halkımızın da desteklediği kararımızı ne pahasına olursa olsun uygularız, uyguladık da... 20 yıldır bu konuda kararları olduğu iddia edilen Partizan'cıların bu kararlarına rağmen 20 yıl önce Dersim'de yılanın bile zor hareket ettiği ormanlarda bugün bu alanlar birer bozkıra dönüşmüştür. Bu da gösteriyor ki arkadaşlar aldıkları kararları ciddi takip etmiyorlar, kendi kararlarına kendilerinin dahi saygılı olmadıkları anlaşılıyor. Günlük hesaplar yaptıklarından, taban kaybetme kaygısı ile yanlışlara sessiz kalmış, köylünün hiç bitmeyen istemlerine (odun kesme) onay vermişlerdir. Özellikle bu konuda konuşma hakkını dahi kendilerinde görmemeleri gerekirken, konuşmayı tercih ediyorlar ve konuştukça da batıyorlar.

Partizancı arkadaşların bu ve benzeri konulara ilişkin iddialarını içeren yazısı son derece seviyesiz ve basitliklerle dolu olduğundan hepsine tek tek cevap vermiyoruz. Çünkü aynı konuma düşmüş oluruz, ancak bölgede peynir vb. konularındaki yalanlarını yanıtlamak durumunda kaldık. Yalan kampanyalarının önemli bir parçası içimizden çıkan darbeci ihanet çetesinin sözcülüğünü yapmaları olmuştur.

Bugün artık herkesçe bilinen bir gerçek içimizden çıkan ihanet çetesi hareketimize karşı yürütülen savaşta açıkça kontrgerillanın yedeği durumuna düşmüştür. Darbe pisliği bölgeye bulaşmadı, ancak o günden bu yana Partizan'cıların bölgede gördükleri her Dersimliye söyledikleri ilk şey "Duydunuz mu Dev-Sol bölünmüş" olmuştur. Tabii bunu söylerken ağızları sevinçten kapanmıyordu ancak yeni koroya katılan oportünizmin hevesleri kursaklarında kalmıştır, hareketimiz bölünmemiştir. Buna hiçbir Dersimliyi de inandıramamışlardır. Devrimci Sol; kadrosuyla, sempatizanlarıyla, taraftarıyla önderini sahiplenmiştir ve şimdi daha güçlüdür. Ayrıca sizin istediğiniz gibi bir bölünme olsaydı bile bu devrim cephesinde önemli bir güç kaybına yol açardı ki, buna asıl sevinmesi gereken açık düşman kimliği taşıyanlar olmalıydı. Oportünizm, hareketimiz içinde yaşanan darbeye sevinmesine rağmen biz gene de onları kendi cephemizde görüyoruz.

Partizan'cı arkadaşlar hızlarını alamamış olacaklar ki, başından sonuna kadar tutarsızlıklarla dolu yazıyı değişik yalanlarla beslemeye çalışmışlardır. Şöyle ki, aynı yazının içindeki bir bölümde "Yine Dersim halkı dün TDKP'lilere köylere girme yasağı koyamayınca ellerinden silahlarını alma, kapıların açılmaması, ekmek verilmemesi için kitleyi karşıt bir yönelim içine çekmeye, halka Partizancılara

ekmek vermeyin türünden fırsat buldukça sevk etmelere iten DS'li arkadaşları da iyi tanır." denilmektedir. Pes doğrusu! Anti-Devrimci Sol'culuk adına yalan makinesine döndünüz. Buna rağmen biz yine de cevap verirken siyasi üslubumuzu koruyacağız. Çünkü biz M-L bir örgütün bölgedeki savaşçıları olarak işimiz oportünizm gibi dedikodu yapmak değil, savaşı kitleselleştirip devrim yapmak diye tarihsel bir sorumluluğumuz var.

Bölgede bizim dışımızda faaliyet sürdüren diğer sol hareketlerin çalışmalarını engellemek gibi bir anlayışımız olmadığı gibi, her konuda yardım edeceğimizi ifade etmişizdir. PKK'nın katliamından yaralı kurtulan iki TDKP'linin tedavi edilmesinde, korunmasında gösterdiğimiz özen Dersim halkınca bilinir. Biz tarihimiz boyunca hep sol içi şiddeti reddettik, edeceğiz de... Emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşan güçlerle güç birliği yapıp aynı cephede savaşmak istemişizdir. Bunu bir kez de burada yineliyoruz. Bugüne kadar bu çağrılarımıza da ciddi şekilde yaklaşmadıkları gibi, gerçekleştirdiğimiz eylemleri sahiplenmeye çalışmışlardır. Örneğin, Elazığ-Hozat karayolu üzerinde Hıdırdamlar mevkiinde gerillamız düşman konvoyuna yönelik başarılı saldırı eylemini TİKKO yaptığı bir açıklamayla, Dev-Sol, PKK, TİKKO diye üstleniyor. Bu anlayışın nasıl bir anlayış olduğunun değerlendirilmesini halkımıza bırakıyoruz.

Biz Devrimci Sol İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri olarak bir kez daha savaşan herkese sesleniyoruz. Günümüzde düşman "Milli Mutabakat" adına halklarımız topyekün katletmek için ortak Cephe oluşturmuş durumdadır; buna karşılık bizler de devrimci cephesinde güçlerimizi birleştirip savaşı yükseltmeliyiz. Bunun yolu da eleştiri adı altında yayın organının 13 sayfasında savaşan bir örgütü karalamaktan değil samimi ve dürüst olmaktan geçiyor. Eleştiriye her zaman açığızdır ama çamur atma çabalarına müsamaha göstermeyeceğimiz de bilinmelidir.

Hiçbir güç hızla gelişip yaygınlaşan savaşımızı durduramayacaktır.

Marksizm-Leninizm ideolojisinden aldığımız tarihsel güçle önderimizin yol göstericiliğinde şimdi daha güçlüyüz. Bayrağımız artık Dersim'de hep dalgalanacak.

YAŞASIN KÜRT HALKININ ÖNDER GÜCÜ DEVRİMCİ SOL!
BİJİ ÇEPA ŞOREŞGER!

DEVRİMCİ SOL
-Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı-

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 11 Mart 1994 **Sayı:** 70

TÜRK, KÜRT VE TÜM MİLLİYETLERDEN YURTSEVER HALKIMIZ, KARDEŞ HALKLAR!.. FAŞİZMİN SEÇİM OYUNUNU BOZALIM!..

Faşizmle yönetilen bizim gibi ülkelerde genel olarak seçimler, düzeni temelden sarsmayan, düzenin bekası için sarsılan dengeleri yenileyen, yeni dengeler kuran, halkın birikmiş tepkilerini etkisizleştiren, emperyalistlerin ve oligarşinin manevralarıdır. Her seçim öncesi, halk ve millet demagojileriyle bol keseden verilen vaatler, iktidar olunur olunmaz unutulur. Seçimler, seçimleri takip eder... değişen bir şey olmaz. Bir partinin yerini, bir diğeri alır. Çark aynı şekilde dönmeye devam eder. Bu çark, tüm ulusları, emekçi halkları ezen, sömüren, ulusal olarak aşağılayan, işkence ve zulüm yapan, halkları, ulusları birbirine düşman eden, faşizmin devlet çarkıdır. Bu çarkı tersinden döndürmeye çalışan gerçekten ülkesini ve halkını seven, O'nun çıkarlarını düşünen hiçbir partinin ve kişilerin seçimlere girmesine izin vermezler. Kazara seçimlere girseler veya seçilseler dahi, mevcut düzene karşı çıktıklarında, devletin gerçek yüzünü halk kitlelerine gösterdiklerinde, zor, tehdit, şantaj, cinayet, sürgün, gözaltına alma, tutuklama, dokunulmazlıklarının kaldırılması dahil her türlü yöntemi deneyerek, seslerini kesmek isterler. Faşizmin vahşeti ve zulmünü hak edebilmek için, Marksist-Leninist, sosyalist olmaya da gerek yoktur. Gerçekten yurtsever olmak, haksızlıklara ve zulme karşı olmak, ulusal kimliği savunmak, aşağılanmayı kabul etmemek, faşizmin şiddetiyle "ödüllendirilmek" için yeterlidir.

Bugün, DEP milletvekillerinin, dokunulmazlıklarının kaldırılıp,

gözaltına alınmaları, başkan adaylarının tehdit edilmeleri, tutuklanmaları ve nihayetinde seçime sokulmamalarının nedeni, bu insanların sadece ve sadece Kürt olduklarını söylemeleri ve ulusal kimliklerini savunmalarıdır.

TÜRK ULUSU, TÜRK EMEKÇİ HALKI!

DEP milletvekillerinin seçime sokulmamasıyla, demokrasiyi dillerinden düşürmeyen egemen güçlerin, demokrasiyle uzaktan yakından bir ilişkilerinin olmadığı, demokrasi sözlerini ve onun uzantısı seçim oyununu, faşizmin gerçek yüzünü gizlemek için sürdürdükleri, artık gizlenemez bir biçimde ortaya çıkmıştır.

Bugün ülkemizde demokrasinin en küçük bir kırıntısına bile rastlamak giderek olanaksız bir hale gelmektedir. Türkiye halklarının ve tüm dünyanın gözleri önünde büyük bir pervasızlık ve utanmazlıkla hala ülkemizde demokrasi olduğu ve bunun göstergesi olarak da seçimlerin yapıldığını söyleyerek, her türlü baskı ve zulmü, demokrasi ve seçim oyunu ile gizlemek istemektedirler. Öyle ki bugün, TBMM, bakanlar kurulu, cumhurbaşkanı dahil tüm devlet kurumları, genelkurmay karar ve emirlerini uygulayan memurlar durumuna gelmişlerdir. 12 Eylül 1980'de olduğu gibi, doğrudan iktidara el koyamayan generaller, emperyalistlerin, yerli işbirlikçilerinin ve onların hükümetlerinin izni ve onayı ile bir cunta yapmadan cunta gibi yönetmekte, emir ve talimatlar vermekte, kararlar çıkartmaktadır. Herkesin, istese de, istemese de kabul ettiği gerçek şudur; ülkemizde bir iç savaş yaşanmaktadır. Bu savaşın bir tarafında Kürt milliyetçileri ve devrimciler, diğer tarafında emperyalistlerin, işbirlikçi tekellerin, büyük toprak sahiplerinin, tefeci-tüccar ve ağaların, vurguncuların vurucu gücü devletin ordusu, polisi, gizli servisleri, kontrgerillaları vardır. Bu savaş politikası içerisinde, devletin silahlı güçleri olan ordu, devletin diğer güçlerini yöneten duruma gelmiştir. Bu devlet artık, genel kurmay ve kontr-gerillayla yönetilmektedir. TBMM üyeleri, genelkurmayın kukla bir danışma meclisi gibidir. Bakanlar kurulu ve cumhurbaşkanı, genelkurmayın içte ve dışta çeşitli diplomatik manevralarını yapan karşı devrimci savaşın pisliklerini örtmeye ve faşizmin zulmünü gizlemeye çalışan, halkı oyalayan, aldatan, bürokratlara dönüşmüştür.

TÜRK HALKI!

Baskı ve zulüm, yalnız DEP'İ seçimlere katmamayla ilgili bir olay değildir. Devlet, Kürt halkının ulusal kimlik savaşı karşısında çaresizleşmiş, güçten düşmüştür. Ve bu güçsüzlük derinleştikçe, baskı ve terörü giderek arttırmıştır. DEP'i seçimlere sokmama, sadece bir görünümdür ve çok küçük bir parçadır. Özellikle, Kürdistan'ın köylerinden, dağlarına kadar asker seferber edilmektedir. Köyler ve şehirler bombalanmakta, katliamlar düzenlenmekte, binlerce köy boşaltılmaktadır. Kürt halkından yüz binlerce insan, tehdit, gözaltı, sürgünle karşı karşıyadır. Amaç, uzun vadede Kürt ulusal hareketinin ulusal direnişini yok etmektir. Kısa vadede ise, her türlü baskı ve zoru meşrulaştırarak, Kürt halkının seçme ve seçilme hakkını elinden alarak, 27 Mart yerel seçimlerini, "Kürt ulusal sorunu diye bir sorun yoktur, var olan birkaç teröristtir" yalanlarını güçlendirmek için kullanmak istemektedirler. İşte bu amaç için, bu yalanı güçlendirmek için tüm Türkiye ve dünya halkları aldatılarak seçim oyununa devam edilmek istenmektedir.

Generaller bu baskılarla ne Kürt ulusal hareketini, ne de tüm ülkede yaygınlaşan devrimci mücadeleyi durduramayacaklarını bilmektedirler. Özgürlük ve kurtuluş mücadelesine karşı faşizmin aldığı her türlü baskı önlemi ters tepmekte ve devrimci savaş tüm ülke sathına yayılmaktadır. Baskı ve terör, halk kitlelerinin ve devrimcilerin sindirilmesini, teslim olmasını değil, daha da yaygınlaşan ve gelişen devrimci bir savaşı ortaya çıkarmaktadır. Oligarşi tam bir açmaz içerisindedir. Bu nedenle Genel Kurmay Başkanı, "Teröre karşı mücadele" diyerek tüm ülkeyi cunta ve sıkıyönetim yöntemleriyle idare etmeye çalışmaktadır. Baskı ve terör dalgası, Türk, Kürt, Arap, Çerkez, Laz, Gürcü vb. demeden tüm ulusların ve emekçi halklarımızın üzerinde esmektedir.

TÜRK ULUSU!

Her halk, adına ülke dediğimiz, yurdumuz dediğimiz topraklar üzerinde yüzyılların sonucu oluşmuş, acı, sevinç, yoksulluklar ve gerektiğinde kan akıtarak oluşturduğu ve yaşattığı kültürle ulusal bir kimliğe sahip olmuştur. Bunun için de, ayrı kültürlere sahip olsalar da, her ulus kendi toprağında kendi kimliğiyle yaşayabilir. Her

ulusun kendi kimliğine ve toprağına sahip olmasından daha doğal bir hak olamaz. Kendi ulusal kimliğini korumayı, yaşatmayı namus ve onur gören bir halk, başka ulusa saygı göstermediğinde; onun da kendi ulusal kimliğiyle yaşamasını engellemeye çalıştığında, kendi ulusal kimliğine de saygı göstermiyor, kendini aşağılıyor, kendi namus ve onuruyla oynuyor demektir. Türk halkı, ulusal onuruna düşkün bir halktır. Türk halkının ulusal onuru; diğer ulusları ezen, onları yok sayan, zulmeden emperyalistlerin işbirlikçisi, ülkemizin toprakları, ekonomisi ve siyaseti dahil her şeyini satan, her şeyi kan ve para olan, hiçbir ahlakı ve kültürü olmayan ırkçı faşistler ve bugünkü devlet yöneticileri ve generaller tarafından temsil edilemez. Onlar, Türk halkının ulusal onuru ve kimliğine de düşmandırlar.

Kürdistan'dan Rumeli'ye kadar, ülkemiz dediğimiz bu topraklar üzerinde, Türkler, Kürtler, Araplar, Çerkezler, Gürcüler, Lazlar vb. farklı ulusal kültürlerde, din ve mezheplerde halkımız yaşamaktadır. Hiçbir ulus, "Ben diğer ulustan üstünüm, ben daha güçlüyüm, devlet gücü benim elimdedir" diyerek, başka bir ulusu aşağılayamaz, yok sayamaz, onun özgürlüklerini kısıtlayamaz. Bunu yaptığı noktada, onurlu bir ulus olmaktan, kendi ulusal kimliğine saygı duymaktan çıkar. Baskıcı-ırkçı-faşist özellikler kazanmaya başlar. Faşizm ırkçıdır, dolayısıyla bölücüdür. İşte bu görevi bugün devlet yapmaktadır. Uluslarımız, emekçi kardeş halklarımız, egemen güçler tarafından kışkırtılmadığı, kullanılmadığı sürece, birbirlerine karşı hiçbir düşmanlıkları olmamıştır. Bugün artık yönetemez duruma gelen devlet, ulusları birbirine kırdırarak, suni düşmanlıklar yaratarak, sömürü ve zulmü devam ettirmek istemektedir.

Faşizmin bu oyununu bozmalıyız. Bu oyunu bozmak, başta Kürt halkına karşı kışkırtılıp vurucu güç olarak kullanılmak istenen Türk halkının görevidir. Türk halkının, Türk ulusunun Kürt ulusuyla bir çıkar savaşı yoktur. Tersine Türk ulusunun çıkarı, ulusal kimliğini isteyen Kürt halkının ulusal kimliğine sahip olması, özgür olması ve bu özgürlük koşullarında halkların kardeşçe bir arada yaşamasının düzenlenmesindedir. Hiçbir ulusun, diğer bir ulusun özgürlüğünden korkması için bir neden olamaz. Ulusal özgürlükten korkanlar, ulusların özgürlüğünü, halkların kardeşliğini daha da güçlendireceğini bilerek sömürü düzenlerinin daha fazla devam ede-

meyeceğinden korkanlardır.

Bu topraklarda yaşayan birçok ulusun var olduğu ve kendi kimlikleriyle yaşamak istedikleri gerçeğini hiçbir güç değiştiremez. Bugün Kürt halkı, yarın da başka halklar kendi ulusal haklarını isteme hakkına sahiptir. Onlarca faklı ulusal kimlikteki halkı en özgür koşullarda birlikte yaşatabilmek, emperyalizme, faşizme ve zulme karşı birlikte savaştırabilmek, devletin en büyük korkusudur. Bunun için ırkçıdırlar. Bunun için Kürt-Türk düşmanlığı yaymaktadırlar.

Artık her şey çıplak gözle görülecek kadar açıktır. Karadeniz'den, Trakya'dan, Ege'den, İç Anadolu'dan, Akdeniz'den Kürt olup olmama ölçüleriyle askerler, Kürt halkına kurşun sıkmak, onları yurtlarından etmek için seferber edilmişlerdir. Yüz binlerce askerden hiçbiri, ne bakanların, ne generallerin, ne de holding sahiplerinin çocuklarıdır. Türk işçilerinin, esnaflarının, köylülerinin, işbirlikçi olmayan tüccar ve sanayicilerin çocuklarıdır. Yoksul halkın çocuklarıdır. Ve çocuklarınız bu karşı-devrimci savaşta ölürken, öldüğünü dahi çoğu kez aylarca duyamıyor, duysanız da cesedini alamıyorsunuz. "Kim için, neden ölüyorlar?" sorularını daha sıkça sormanın ve sesinizi yükseltmenin zamanı çoktan gelmiştir. Sizin çocuklarınızın kanları, Cavit Çağlar gibi büyük sermayedarların çocuklarının trilyonlara varan düğünleri ve zevk-ü sefa içinde yaşamaları uğruna akıyor. Sizin çocuklarınızın kanı, Genel Kurmay Başkanı Doğan Güreş'in kadın-kız düşkünü, serseri, kumarbaz oğlunun pis canı için akıyor.

Evet, devletin vatan, millet edebiyatı tamamen sahte olup, halkları birbirine kırdırmaya yöneliktir. Vatan ve ulus gibi kutsal değerlerimizi sömürücü, ırkçı, zalim bu devlete teslim edemeyiz. Akan bizim kanımızdır ve bu vatan tüm uluslarındır. Her ulus, ulusal kimliğiyle bu vatan üzerinde özgür bir biçimde yaşayacaktır. Her ulusun görevi, ulusal haklarını isteyen halka destek olmaktır ve onunla birlikte savaşmaktır.

ULUSAL ONURUNA DÜŞKÜN TÜRK ULUSU!

Faşizmin seçim oyununu bozmalıyız. DEP adaylarının seçimlere sokulmaması, baskı ve zulme uğraması, Türk ulusunu Kürt halkına karşı kullanarak, Kürt halkının kimliğini yok etme mücadelesinin bir parçasıdır. Türk ulusu, faşizmin halkları parçalayıp bölme oyu-

nuna karşı tarihsel duyarlılığa ve ulusal onura sahiptir. Bu tarihsel duyarlılığını ve onurunu eyleme dökerek, faşizmin politikalarına karşı çıkmalıdır.

Bugün Kürt ulusal kimliğini savunduğunu söyleyen parti ve insanların seçimlere sokulmamasını, baskıya uğramasını, ulusal onura sahip bir halk kendisine yönelmiş kabul etmelidir.

Herkesin seçime katılmadığı, seçme ve seçilme hakkının tıpkı 12 Eylül'de Evren çetesinin yaptığı gibi generaller tarafından belirlendiği bir seçim, tüm uluslara ve halka zorla kabul ettirilmiş bir tercihtir. Bu aşağılanmayı, bu onursuzluğu, ulus ve ülke sevgisi olan, bir avuç hain ve işbirlikçi dışında hiç kimse kabul edemez.

Bu gerçeği görüp bilerek, generallerin seçim dayatmasını reddetmek, hiçbir partiye oy vermemek, desteklememek, DEP'lilerle dayanışma içerisinde bulunmak görevdir.

Generallerin seçim dayatmasında, herhangi bir partiye, bireye destek vermek, bağımsız aday çıkartmak, generallerin seçim politikasına güç vermek anlamına gelecektir.

Örgüt olarak desteklediğimiz adaylar dahil, yurtsever, demokrat, ilerici, devrimci olduğunu iddia eden tüm adaylar seçimden çekilip, generalleri kendi tercihleriyle baş başa bırakmalıdır.

ZULME BAŞEĞMEYEN KÜRT ULUSU!

Faşizm; baskı ve terörle, sürgün ve seçim politikalarıyla, Kürt ulusal uyanışını durdurmak istiyor. Bu savaş güç ve kararlılık savaşıdır. Generaller güç ve zorla ucuz zafer peşindedirler. Sizleri sindirmek, korkutmak ve göç ettirmekle, DEP adaylarını seçime sokmamakla "seçim zaferi" yaşamak istiyorlar.

Bu "zaferi" onlara tattırmayalım.

Gözaltı, sürgün, tehdit, zorla seçim sandığına götürme ve buna benzer tüm baskılara karşı nerede ve nasıl olursa olsun kişisel ve kitlesel olarak direnelim. Biz topyekün ve kitlesel olarak direndiğimizde, onların zorla bize uygulatmaya çalıştıkları her türlü uygulamanın tersini yaptığımızda başarma şansları yoktur. Köylerimizi ve kentlerimizi bombalayabilir, yüz binlercemizi gözaltına alıp sürgün edebilirler ama tüm bir ulusu asla yok edemezler, sindiremezler.

Topraklarımızı terk etmeyelim, göç etmeyelim, göç edenlere engel olalım.

Kürt ulusu adına hareket ettiklerini iddia eden milletvekilleri ise faşizmin demokrasicilik oyununu güçlendiren meclisi terk edip sıcak savaşa katılmalıdırlar.

Baskı, tehdit ve sürgüne karşı, şehirde ve köyde, her yerde kitlesel direnişleri örgütleyelim. Ne pahasına olursa olsun seçim sandıkları başına gitmeyelim. Ve kitlesel karşı koyuşları örgütleyelim. Tüm halkı zorla seçim sandığına götüremezler, götürseler dahi oy kullandıramazlar.

TÜRK, KÜRT, ARAP, LAZ, GÜRCÜ, ÇERKEZ
TÜM ULUSLARDAN HALKIMIZ!

Bu ülkenin gerçek sahipleri, bu topraklar üzerinde yaşayan tüm uluslardan halklardır. Bütün servetlerimiz, yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız, bütün uluslarındır. Devletin yaptığı baskı ve zulüm bütün uluslaradır. Devlet, kendi emperyalist ve kapitalist çıkarları için bütün ulusları kullanmak istemektedir. Devlet ve O'nun generalleri, uluslarımızı ve ülkemizi temsil edemezler, onlar adına konuşamazlar. Birleşip savaşmak, ulus ve ülke kavramı içerisindeki her şeyi onlardan geri almak görevdir.

Halkların, ulusların birleşik savaşı karşısında, ülke ve ulus diye hiçbir derdi olmayan, ceplerinde Amerikan vatandaşı pasaportu taşıyanlar kaçacaklardır.

Ülkemiz emperyalist işbirlikçilerinin, tekellerin, onların vurucu gücü generallerin çiftliği değildir. Halklarımızdan çaldıkları her şeyi onlardan geri alacağız.

Uluslarımız, emekçi halklarımız, onların böl-parçala-yönet oyunlarının aleti olmayacaklardır. Bu oyunu bozacağız.

TÜM ULUSLAR... TÜM ULUSLARIN ÖZGÜRLEŞMESİNİ İSTEYELİM!
BİRLEŞELİM, SAVAŞALIM VE ZAFERE YÜRÜYELİM!
FAŞİZMİN SEÇİM OYUNUNU BOZALIM!
SEÇİMLERE KATILMAYALIM!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 26 Mart 1994 **Sayı:** 71

KÜRDİSTAN'DAN KARADENİZ'E, SAVAŞIMIZ YENİ ŞEHİTLERLE SÜRÜYOR!

TÜM ULUSLARDAN EMEKÇİ HALKIMIZ!

12 Mart 1994'te Karadeniz Kır Gerilla Birliğimiz'den beş; 19 Mart 1994'te, Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliğimiz'den üç olmak üzere sekiz savaşçımızı daha şehit verdik.

Devrimci hareketimiz 1990'da başlattığı kır gerillasını yeni şehitlerle büyütüyor, geliştiriyor. Bugüne kadar Dersim'de, Malatya'da, Sivas'ta, Toroslar'da, Karadeniz'de onlarca gerillamız, düşmanla girdiği çatışmada toprağa düştü. Can aldık, can verdik... Topraklarımız, kurtuluş savaşçılarımızın kanlarıyla sulandı, bayrağımız onlarla kızıllaştı.

Değil onlarcamız; yüzlercemiz, binlercemiz toprağa düşecek bunu biliyoruz... Bunu bilerek yola çıktık... Ve biz daha çok can vereceğiz ve daha çok can alacağız... Bundan da asla sakınmayacağız. Kan akan yerde zalimin hükmü uzun sürmez. Bunu ülkemizin ve uluslarımızın başına musallat olan bir avuç çete de çok iyi bilir. Telaşları, feryatları bundandır... Ağızlarını her açışta, kandan, kurşundan söz etmeleri, tehdit ve gözdağı vermeleri bundandır.

Bugün ülkemizin dağı taşı ağır silahlarla donatılmış katil sürüleriyle doludur. Terör edebiyatı, yok edeceğiz tehditleri birbirini izlemektedir. Korkuyorlar... Güçlü olan bizleriz! Çünkü, güç silahla, sayıyla ölçülmez. Güç, yürektedir, bilinçtedir, halkta ve haklı olandadır. Çünkü savaşımız halkın savaşıdır. Emekçilerin savaşıdır. Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkez, Gürcü tüm ulusların savaşıdır. Adaletin, özgürlüğün savaşıdır. Namusun, onurun savaşıdır. Bu savaş,

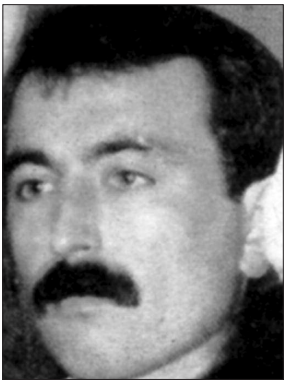
DEVRİM SAVAŞIDIR... Devrim bayrağı ülkemiz semalarında özgürce dalgalanmaya başlayıncaya kadar, silahımız elimizden düşmeyecek ve susmayacaktır... Biz ulusumuz, emekçi halkımız için silah kuşandık. Silahlarımız onların yarını, onuru, haklarının savunucusudur. Silahlarımız ülkemizi emperyalizme satan, topraklarımızı Amerikan postallarına ezdiren, sömüren, zulmeden bir avuç hainden hesap soran, geleceğin iktidarını kurandır.

KARADENİZ ŞEHİTLERİMİZ GELECEĞİ MÜJDELİYOR!

12 Mart günü Karadeniz dağlarında şehit düşen yoldaşlarımız, Komutan Yılmaz'ın öğrencileriydiler. Yeterli tecrübeye sahip değillerdi. Silah ve cephaneleri azdı ama savaş alanını asla terketmediler.

Düşman, Karadeniz Kır Gerilla faaliyetlerimizi erken haber almış, 9 Şubat'ta birliğimizin bulunduğu bölgeyi kuşatarak büyük bir güçle saldırmıştı. Yoldaşlarımız, bu saldırıya karşı saatlerce çarpışarak çemberi yarmayı başardı. Saldırıyı en önde göğüsleyen Komutan Yılmaz'dı. Birliğin tek deneyli gerillası olan Komutan Yılmaz şehit düşmüş ama öğrencilerini çemberin dışına çıkarmayı başarmıştı.

Komutanlarını kaybeden savaşçılarımız, bir an olsun yılgınlığa kapılmadı. Düşmanı ustaca atlatmasını bilerek savaş alanında yeniden mevzilendi. Düşman, Karadeniz'in stratejik önemini biliyordu. Bölgeye daha büyük güçler yığarak, aralıksız operasyonlara başladı. Bütün yetersizliklerine karşın cesurdular... Kararlı ve inançlıydılar. Gençtiler, mücadele kaçkını birçok eski tüfeğe inat, ön saflardaydılar. Belki çok şey bilmiyor, süslü sözler söylemiyorlardı. Ama düşünüyor, üretiyor ve uyguluyorlardı. Yürekleri ve bilinçleriyle savaşı yaşıyorlardı... Onlar geleceğimizin müjdesiydiler 9 Şubat'taki çarpışmadan kısa süre sonra iki gruba ayrılarak mevzilendiler.

Yücel MARAL

12 Mart günü, Yücel Yoldaş'ın komutasındaki grup, Ordu'nun Ünye ilçesi Ballık Köyü yakınındaki Döşeme Ormanları'nda düşman kuşatmasına düştü. Düşman Erzincan'dan, Sivas'tan topladığı özel timleri, jandarmasıyla, ağır silahlarıyla sabah saat altı sularında yoldaşları-

mıza karşı saldırıya geçti. Yoldaşlarımız düşmanın büyük gücüne karşı Devrimci Sol geleneğine yaraşır bir şekilde saatlerce çatışarak şehit düştüler. Komutan Yılmaz'ın gösterdiği yolda yürümekten bir an bile tereddüt duymadılar. Komutan Yılmaz öğrencilerini onurla izliyordu.

Karadeniz Dağları'nda Şehit Düşen Yoldaşlarımızın isimleri ve Devrimci Yaşamları Kısaca Şöyledir:

ZOR GÜNLERİN KOMUTANI, HEP KARARLI BİR SIRA NEFERİ, HEP KARARLI BİR MİLİTAN:

YÜCEL MARAL (Komutan Recai): Karadeniz Kır Birliği Grup Komutanı'dır. Ordu, Ünye, Çiğdem Köyü doğumludur. Yoksul bir çiftçi ailesinin çocuğudur. Türk milliyetindendir.

Yücel Yoldaş devrimci mücadeleyle İstanbul'da üniversite yıllarında tanıştı. 1988'de DEV-GENÇ saflarında mücadeleye atıldı. O, mücadeleye atıldığı günden, şehit düşene kadar hep kararlı bir sıra neferi, hep kararlı bir militandı. Görev, sorumluluk demedi. Dev-Genç ataklığı ve coşkusuyla çalıştı. Bütün zor işlerde, radikal kitle gösterilerinde polisle, faşistlerle çatışmada, O hep en öndeydi... Örgütleyendi. Kitleleri eyleme kaldırandı... Diğer siyasetlerin okula bildirilerini sokamadığı koşullarda onların bildirilerini alıp kitlelere ulaştırandı. Defalarca gözaltına alındı, tutsak düştü, işkencecilere bir kez olsun yenilmedi.

O hep zor günlerin insanıydı. O, baskılar ve mücadelenin büyük bedeller istediği koşullarda öne çıkmış, isim yapmış birçoklarının kaybolup gittiği süreçte adeta "ben buradayım, beni görün" dercesine yoldaşlarının karşısına dikilmiştir.

Yavuz YAZLI

1992 yılı sonlarında kır gerillasına katılma teklifini büyük coşkuyla kabullendi. Ancak darbeci kontra çetesi Yücel Yoldaş'ın gerillaya katılmasını uzun süre engellemişti... Ama O bir an olsun umutsuzluğa kapılmadı. Darbeci çetenin ihanetini öğrendiğinde "neden" sorularının cevabını bulmuş, darbeci kontra çetesine karşı büyük bir kinle mücadeleye atılmıştı.

Kısa süre sonra kendisine Karadeniz'e gideceği ve gerilla için altyapı çalışmaları yapacağı bildirildi. Yücel yoldaş ertesi gün görev yerindeydi ve çoktan çalışmalarına başlamıştı. Fazla zaman geçmeden Karadeniz gerilla birliğini kurmakla görevli yoldaşlarla tanıştı. Gözleri çakmak çakmak oldu. Yerinde duramıyor, bir an önce Karadeniz dağlarına ulaşmak istiyordu. Komutan Yılmaz'ın derslerini büyük bir heyecanla dinliyor, kavramaya çalışıyor, soruyor, düşünüyor ve üretiyordu.

9 Şubat çatışmasında ilk sınavını başarıyla verdi. Bu çatışmadan sonra bir grup yoldaşının komutasını üstlenerek yeniden savaş alanında mevzilendirdi.

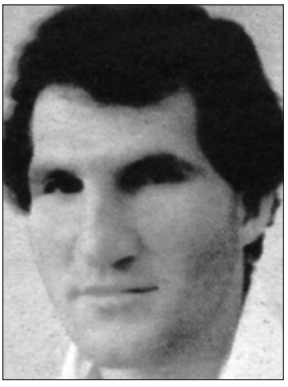
Hiçbir güç Yücel'i Karadeniz dağlarından koparamaz, savaş alanını terk ettiremezdi. Yoldaşlarına cesaret, kararlılık oldu. Soğuğa, açlığa karşı direnç oldu. Çatışmada bayrak oldu, mermi oldu, silah oldu... Öğrenciyken öğretmen oldu. Zor günlerde KOMUTAN oldu.

Yücel Yoldaş'ın bu özelliklerini düşman da çok iyi bilirdi. Bir hain ajan-muhbir Yücel yoldaşı Karadeniz kırlarında görünce çarpılmışa dönmüş, cami duvarına *"Beni öldürecekler, sorumlusu Yücel'dir"* ilanları asacak kadar paniklemekten kurtulamamıştı.

Yücel Yoldaş 12 Mart günü komutasındaki 4 yoldaşla kahramanca şehit düştü. Düşman kinini cesedini parçalayarak almaya çalışıyordu. Ailesi O'nu ancak gözlerinden tanıyabildi.

Biz de seni gözlerinden tanırız Yücel Yoldaş. Ama renginden değil. Düşmana kin, yoldaşlarına sevgiyle bakan ve devrime inançla parıldayan gözlerinden. Ant olsun ki parıldayan gözlerine hüzün düşürmeyeceğiz... Ant olsun ki, Karadeniz dağlarında gerillayı geliştireceğiz.

Sana ant olsun Karadeniz'in kabına sığmaz, yerinde durmaz çocuğu... Ant olsun ki, Karadeniz dağlarını kızıllaştıran kanını devrim ateşine dönüştüreceğiz...

Ali Faik ÖZKAN

SAVAŞI GENÇ AMA İNANÇLI SAVAŞÇILARIMIZLA KAZANACAĞIZ!

YAVUZ YAZLI... Karadeniz Kır Gerilla Birliği savaşçısıdır. 1974 Karabük doğumlu, Türk milliyetinden, yoksul bir işçi ailesinin çocu-

ğudur...

Yavuz Yoldaş devrimci mücadeleyle 1992 Kasımı'nda Karabük Demir Çelik Fabrikası'nda çıraklık eğitimindeyken tanıştı. Kısa süre sonra darbeci-kontra çetesinin ihanetini öğrendi. Çevresinde bunu gerekçe gösterip mücadeleden kaçan yılgın, yorgun ve yoz unsurlara karşın, o ileri atıldı. *"Biz bugünler için varız"* diyerek hareketini sahiplendi. Kararlılığı, militanlığıyla kısa zamanda milis çalışmalarında yer aldı. Henüz bir eylemliliğe geçmeden bir operasyon nedeniyle düşmana açık hale geldi. Düşman, Yavuz Yoldaş'ı henüz tam tespit edememişti ama birçok özelliği ve Demir Çelik'te çalıştığı konusunda bilgi sahibiydi. Fabrikada *"Teröristler Demir Çelik'i bombalayacak, kuşkulandıklarınızı ihbar edin"* türü ilanlarla işçileri provoke etmeye ve muhbirliğe zorlamaya başladı. Yavuz Yoldaş soğukkanlılığından hiçbir şey kaybetmedi. Yine hareketine *"burada ve her yerde göreve hazırım"* mesajını iletti.

Karadeniz Kır Gerilla Birliği'ne katılacağını öğrendiğinde bunu coşkuyla karşıladı. Fazla zaman geçmeden 9 Şubat operasyonuyla karşılaştı. Ama O, şehit düştüğü ana kadar kararlılığı ve coşkusundan hiçbir şey kaybetmedi.

ALİ FAİK ÖZKAN... Karadeniz Kır Gerilla Birliği savaşçısıdır. Kastamonu İnebolu Avaremen Köyü doğumludur. Türk milliyetindendir.

Ali Faik Yoldaş da birlikte şehit düştüğü Barış ve Yavuz Yoldaşlar gibi mücadeleyle tanışalı fazla olmamıştı. Hareketimizin memleketine iradi müdahalesi başladıktan kısa süre sonra militan, atak ve coşkulu kişiliğiyle dikkat çekmiş, mücadelede hızla ön plana çıkmıştır.

Barış ATALAY

Kır Gerilla Birliği'ne katılma teklifini hiç tereddüt etmeden kabul ederek, 93 Aralık ayında birliğine ulaştı. En büyük arzusunun eğitimini tamamlayıp Kastamonu dağlarında gerilla faaliyetini başlatanlardan biri olarak geri dönmek olduğunu belirten Ali Yoldaş, şehit düştüğü güne kadar öğrenmek ve iyi bir gerilla olmak çabasını elden bırakmadı.

Ali Faik Yoldaş'ın gerçekleştiremediği ar-

zusu, Devrimci Sol gerillalarına bırakılmış bir vasiyet olacaktır.

BARIŞ ATALAY... Karadeniz Kır Gerilla Birliği savaşçısıdır. Merzifon Gümüşhacıköy'e bağlı Korkut Köyü doğumludur. Türk milliyetindendir.

Barış Yoldaş da Karadeniz birliğimizin genç ama savaşma arzusuyla dolu savaşçılarındandır. Devrimci mücadeleye örgütlü olarak katılması '92 yılında gerçekleşir. Gümüşhacıköy'de hareketimizin örgütlenme çalışmalarında ve tütün emekçilerinin örgütlenmesinde aktif olarak yer alır. Tütün üreticilerinin yoksulluğunu ve sömürünün nedenlerini, hakların ancak mücadeleyle kazanılacağını kavramasıyla kısa zamanda çalışmalarda ön plana çıkar. Karadeniz'in yoksul üreticilerinin haklarını silahla savunmak, devrimin ve emeğin savaşçısı olmak için sık sık gerillaya katılma talebinde bulunur.

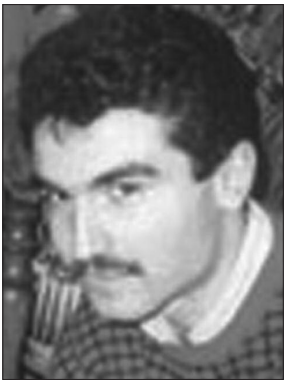
'93 Aralık ayında Karadeniz Kır Gerilla Birliği'nde gerilla eğitimine başlar. Diğer genç yoldaşları gibi canla başla çalışır. Yoruldum, açım demeden zorlukları yiğitçe göğüsler.

Gözün arkada kalmasın Barış Yoldaş, Karadeniz'in tüm yoksul üreticileri gibi tütün üreticilerinin de hakları gerektiğinde silahla savunulmaya devam edecektir. Tefeciler, tüccarlar, baskı ve terör güçleri ne yaparsa yapsın, Karadeniz gerillası yaşatılacak ve geliştirilecektir.

KENDİNİ AŞMADA ISRARLI VE İNATÇIYDI!

İRFAN YENİLMEZ... Karadeniz Kır Gerilla Birliği savaşçısıdır. Kırşehir Medrese Köyü doğumludur. Türk milliyetindendir.

İrfan Yoldaş 1988'de öğrenim gördüğü Uludağ Üniversitesi'nde devrimci mücadeleyle tanıştı. Kısa sürede militan kişiliği, insiyatifi ve siyasi kavrayışıyla öne çıktı. 1989'da Yeni Çözüm Dergisi Bursa temsilcisi, 1990'da UL - DER yöneticisi ve Bursa Gençlik Mücadelesi'nin öncüsüydü.

İrfan YENİLMEZ

Atılım yıllarında hareketimizin Karadeniz örgütlenmesini oluşturmak üzere bir grup yoldaşla birlikte görevlendirildi. Doğu Karadeniz Bölge Sorumluluğu'nu üstlendi. Karade-

niz'de kır gerillasının önemini biliyordu, çalışmalarını özellikle buna yönelik ele aldı. '92'de kır gerillası hazırlık çalışmalarını yapmakla görevlendirildi. Bir grup savaşçı adayıyla birlikte, heyecanla çalışıyor, bir an önce dağlara ayak basacağı günü bekliyordu. Ancak 17 Nisan sonrası bir operasyonla tutsak düştü.

İrfan Yoldaş yaşamının en ağır sürecine tutsak düşmekle girecekti, işkencede zaaf gösterdi. Bu nedenle suçlu bulundu ve tutsakken saflarımızdan ihraç edildi. Ama O, örgütünün ve yoldaşlarının güvenini kazanma, ailesine tekrar dönme çabasını hiç eksik etmedi. Tutsaklığı son bulduğunda yine örgütüne koştu. Yine kendisine şans verilmesini istedi. "Bir sempatizan, hatta bir demokrat olarak hareketime çalışayım, yeter ki bana hareketime hizmet etme şansı tanıyın" dedi. '93 yılı ortalarında durumu yeniden değerlendirilerek bu talebi kabul edildi. En ağır, en sıradan işlere canla, başla koşturdu.

1993 Aralıkı'nda Karadeniz Kır Birliği'ne sıradan bir savaşçı olarak katılacağı söylendi. Bu kararı büyük bir coşkuyla karşıladı. Devrimci onurunu tekrar kazanma, Devrimci Sol savaşçısı olma şansı tanıyan hareketine minnet duygularını ileterek, hızla görev yerine gitti. Şehit düştüğü ana kadar bu onuru layıkıyla taşımaya büyük özen gösterdi. Taşıdı ve bir Devrimci Sol gerillası olarak düşmanla çatışarak şehit düştü.

İrfan Yoldaş, "düştüm" deyip kalkmasını, yeniden ayağa dikilmesini bilen, kavgasına koşan, kendini yenileme sınavını başarıyla veren ve kanıyla ölümsüzleştiren bir yoldaşımız olarak anılacaktır.

DERSİM'DE ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARIMIZIN SİLAHI, YENİ SAVAŞÇILARIMIZIN ELİNDEDİR!

19 Mart 1994 tarihinde Dersim Çemişgezek ilçesi Arasor Deresi mevkiinde düşman çok sayıda güç yığarak iki müfrezemizi pusuya düşürdü. Pusuya düşen birliğimize bağlı Hayri Koç ve Nurettin Güler müfrezeleri sabah 6:10'da düşmanla amansız bir çatışmaya girdi. Faşizm uçaksavarları, topları, havanları, roketleri, makineli tüfekleri ve yüzlerce askeriyle oradaydı. Ama kahramanca çarpışan yoldaşlarımız karşısında ne silah, ne de sayı üstünlükleri kar etmedi.

Akşama kadar süren çatışmada düşman çok sayıda kayıp verir-

ken, üç şehit veren savaşçılarımız düşman çemberini yararak pusudan çıkmayı ve bölgeden uzaklaşmayı başardılar. Şehit yoldaşlarımız, Devrimci Sol geleneğine yaraşır bir şekilde düşmanla çatışırken, diğer yoldaşlarımızın çekilmesini sağlayarak kendilerini feda eden yoldaşlarımızdandır. Ve şehit düşen yoldaşlarımızın silahları yanıbaşındaki savaş arkadaşları tarafından alınarak düşmana teslim edilmemiş, geride tek bir kırık iğne dahi bırakılmamıştır.

Düşman haindir. Bütün hainler gibi korkak ve alçaktır. Bu nedenle şehit düşen yoldaşlarımızın yanına bile saatlerce yanaşamamıştır. Yoldaşlarımız kuşatmayı yarıp çıktığı, kendilerine karşılık verecek kimse kalmadığı halde şehit yoldaşlarımızın bulunduğu bölgeyi saatlerce bomba ve kurşun yağmuruna tutmuş, yine de bir süre sessizlikten sonra yaklaşma cesareti gösterebilmiştir. Tuzak olabilir korkusuyla yoldaşlarımızın cesedine bile yaklaşamamış, şehitlerimizi ipe bağlayıp uzaktan sürükleyerek götürebilmiş, her türlü insani, ahlaki değerden yoksun olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Dersim'de Şehit Düşen Savaşçılarımızın isimleri ve Devrimci Yaşamları Kısaca Şöyledir: "DEVRİM İÇİN KENDİNİ YENİLEMEDE FIRSATLAR BİTMEZ, YETER Kİ HATALAR, ZAAFLARDA DAYATICI OLUNMASIN"

MÜRSEL GÖLELİ (Arif): Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı'na bağlı Hayri Koç Müfrezesi'nde görevli savaşçılarımızdandır. Erzurum doğumludur. Kürt milliyetindendir.

Çok genç yaşta mücadeleye atıldı. 1980 öncesi İstanbul mahalli birimlerde aktif bir militan olarak görev aldı. Mütevazılığı, sabrı ve ataklığıyla çalışma arkadaşları ve kitlelerin saygısını kazandı. 12 Eylül yıllarında tutsak düştü, yıllarca cezaevinde kaldı, direnişlere katıldı. 1990'da bir özgürlük eylemiyle tutsaklığına son vererek yeniden sıcak mücadele içinde yer aldı. Hareketimizin Ortadoğu'daki kamp faaliyetlerine katılarak kamp komutanlığı ve eğitmenlik görevlerinde bulundu. Daha sonra Dersim Gerilla Birliği'nin ilk komutanı olarak Dersim dağlarına ayak bastı.

Mürsel GÖLELİ

Mürsel Yoldaş 1992'de tekrar tutsak düştü. Darbeci kontra çetesinin hareketimize yoğun olarak saldırdığı günlerde yeni bir özgürlük eylemiyle tutsaklığına son vererek mücadeleye koştu.

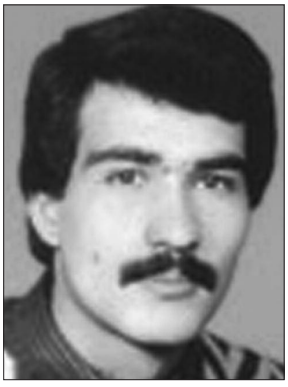
Mürsel Yoldaş devrimci yaşamında büyük zaafa da düştü. Ama sonuçta yine hareketinin adalet anlayışına sığındı ve çözümü orada aradı. İkinci kez özgürlüğe koştuğunda ağır bir suç nedeniyle yargılanmak durumundaydı ve ağır ceza alacağı kesindi, ancak O buna karşın hareketinden kaçmayı, darbeci kontra çetesinin yarattığı kaostan yararlanmayı düşünmedi. Zor günlerde hareketine ve mücadeleye koştu. *"Dışarıda yargılanayım, cezam neyse razıyım"* diyerek özgürlük eylemine katıldı. Özgürlük eylemi başarıyla sonuçlandığında hareketinden bir kez daha şans vermesi talebinde bulundu.

Dersim Kır Birlikleri'ne yeniden katıldığında cezalıdır. Söz, karar, silah taşıma hakkı elinden alınmış ve göz hapsinde tutulmuş, zaman içinde kendini ispat etmesi söylenmiştir. Bu süreci sabırla göğüslemiş, aylar sonra yeniden silah kuşanma hakkı kazanmış ve bir savaşçı olarak birliğindeki yerini almıştır.

19 Mart günü ilk anda aldığı yaraya karşın, akşama ve silahının son mermisine kadar çarpışarak şehit düşmüştür. O'nun nezdinde Devrimci Sol adaletinin büyüklüğü, bağışlayıcılığı ve eğiticiliği yeni bir örnek daha yaratmıştır.

CANSIZ BEDENİNDEN BİLE SİLAHINI ALMAK GÜÇTÜ!

NAZIM KARACA (Cemal): Hayri Koç Müfrezesi savaşçılarındandır. Elazığ Koruk Köyü doğumludur. Kürt milliyetindendir.

Nazım KARACA

Nazım Yoldaş, 12 Eylül öncesi gençlik örgütlenmesi içinde yer alarak devrimci mücadeleyle tanıştı. Kısa zamanda Elazığ'da yürütülen anti-faşist mücadelenin aktif militanlarından biri oldu. Çalışkanlığı, savaşçı kişiliği ve yiğitliğiyle halkının ve yoldaşlarının gönlünü kazandı.

Nazım Yoldaş, mücadeleye adımını attığı günden şehit düştüğü ana kadar bir an olsun

mücadeleden ayrı kalmadı. 12 Eylül'ün en zor koşullarında bile O hep bir militan, savaşçı kararlılığı ve ruhuyla çalıştı. Kaçkınlara ve yılgınlara aldırmadan bağlılıkla ve vefayla yürüdü. Uzun yıllar düşman tarafından aranır durumda kaldı. Ama O düşmanın didik didik kendini aradığı koşullarda bile Elazığ'da bütün enerjisiyle koşturuyor, soğukkanlılık ve cesaretle görevine devam ediyordu.

1990'da hareketimizin Ortadoğu'da oluşturduğu kamp faaliyetinde yer aldı. Eğitimini tamamladıktan sonra Dersim dağlarına ilk ayak basan gerilla birliğine katıldı. Şehit düştüğü ana kadar bu birliğin bir savaşçısı olarak canla başla çalıştı. Nazım Yoldaş, yorgunluk nedir bilmeyenlerdendi. Kürt ulusu ve emekçi halklar yarın özgürlüğe kavuşacakmış gibi koşturdu. Ama yakın devrim hayaline kapılmadan, halkını ve yoldaşlarını sabırla eğitmeye çalıştı. Öğretirken öğrendi, kendini geliştirmeye büyük önem verdi.

Nazım Yoldaş ulusu kadar yiğit ve mert, ulusu kadar silaha ve özgürlüğe tutkulu, ulusu kadar düşmana kinli ve cesurdu. Ne için savaştığını bilendi. Ulusu ve halkına sevdalı, onların dertlerini yüreğinde hissedendi. Bu nitelikleriyle savaş alanında çocuk-yaşlı, kadın-erkek herkesin gönlünde taht kurandı. Kontrgerillanın darbesini öğrendiğinde hareketine yazdığı bir yazıda şöyle diyordu: *"İçilmiş olan andımız var. Şehitlerimize verilmiş sözümüz var. Önderliğimize ve yoldaşlarımıza güvenimiz var. Siz şerefsizlere de anlayamayacağınız kadar kinimiz var."* Halkını, ulusunu, devrimi düşünmeyenler, onlarla bütünleşmeyenler, Nazım Yoldaş'ın ne andını, ne sözünü, ne yoldaşlarına güvenini, ne de kinini anlayabilirler. Ve ne de şehit düşerken bile silahına sımsıkı sarılmasını. Silah, devrim savaşçısı için özgürlüktür, inançtır, örgüttür, halktır. Silah gelecektir, kurtuluştur. Namustur. Nazım Yoldaş bunun bilincinde olan savaşçılarımızdandı. 19 Mart günü şehit düştüğünde bile, bu nedenle silahına sımsıkı sarılmıştı. O, tek sermayesi olan silahını düşmana teslim etmemek için elinden almaya çalışan yoldaşlarına

Feride KARACA

cansız bedeniyle dakikalarca direnir, silahını bırakmak istemez.

Sen rahat uyu Nazım Yoldaş, silahımıza senin gibi sıkı sarılacak, Elazığ ve ülkemizin kırlarında özgürlüğün sesi olmaya devam edeceğiz.

Sen rahat uyu Dersim Dağları'nın kartalı, bizlere teslim ettiğin bayrağı yere düşürmeyecek, öğrettiklerinle savaşacak ve kazanacağız.

Sen rahat uyu ulusumuzun yiğit evladı, Kürt ulusunun özgürlük savaşını sürdüren birliğimiz seni asla unutmayacak, unutturmayacak.

KADINLARIMIZ ONUR SAVAŞINA DEVAM EDİYOR!

FERİDE KARACA (Hamiyet): Hayri Koç Müfrezesi savaşçılarındandır. Dersim Çemişgezek ilçesi Paşacık Köyü doğumludur. Kürt milliyetindendir.

Feride Yoldaş'ın devrimci mücadeleye atılışı, Devrimci Sol gerillalarıyla tanışmasıyla başlar. Gerilla özgürlüktür, ulusal ve sosyal kurtuluştur, kadınlarımızın onur mücadelesinin beşiğidir. Feride Yoldaş köylerine gelen Devrimci Sol gerillalarında tüm bu umutları bulur. Yıllardır aradığı gerçek ailesine kavuşur... Ve yüreğine bir kor düşer Feride Yoldaş'ın. O'nu yakar durur, O'nu çağırır durur. "Başını kaldır" der, "düzenin sana biçtiği kadın kimliğini yırt" der, "cesaret" der, "cüret" der... Bu sese kulak verir Dersim'in yiğit kızı. O artık hayalindeki prensi bekleyen, çeyiziyle uğraşan, düzenin evine hapsettiği kadının basit hayalleriyle değil, özgürlük savaşçısı olmanın hayalleriyle yaşar. Devrimci Sol gerillası olmak, bir kadın komutan olmak, ulusu için, halkı için, cinsiyeti için savaşmak, savaş yönetmek ister. Kürt kızı bunun hayaliyle yatar, bunun hayaliyle kalkar ve bunun ateşiyle hazırlanır gerillaya...

Feride Yoldaş'ın hayallerine kavuşması uzun sürmez. Temmuz 1993'te Devrimci Sol gerillasıdır. Komutan olma hedefine kararlılıkla yürümektedir. Huzurludur. Dingindir. Yüzündeki gülüş, yüreğindeki ateş hiç eksilmeden yürür. Onurludur. Şehit yoldaşları Behiye, Selvi ve Eylem'den sonra Dersim dağlarında kadınlarımızın onur savaşını yürütenlerdendir. Düzenin kadınlarımıza biçtiği zavallı, çaresiz kimliği silahıyla parçalayan, kadının özgürlüğünün devrimci mücadeleden, gerilladan geçtiğini gösterendir. Kürt kadınına, Kürt kızlarına ve tüm kadınlarımıza kurtuluş yolunu öğretendir. Savaşın öğrencisidir. Ezilen, boyun eğen, tevekkül getiren kadının nasıl us-

ta bir savaşçı olduğunu gösteren bir öğretmendir. Yıllardır ailem dediklerinin yılgınlıkları karşısında kükreyendir. Köyünde yaşanan göçü duyunca, güler yüzlü Feride çatık kaşlarıyla dikilir kaçanların karşısına. *"Zor günlerde bizi ateş ortasında bırakıp gidenler benim köylüm, benim ailem olamaz"* diye haykırır. *"Benim ailem örgütüm, burada bizimle kalıp sahiplenen halkımdır"* diyerek gerçek dostluğu, sevgiyi, saygıyı, sahiplenmeyi anlatır.

Feride Yoldaş, 19 Mart günü düşmanın ilk ateşiyle yaralananlardandır. Yaralı olduğu halde beş saat kahramanca savaşmış, her zamanki güler yüzüyle son nefesini vermiştir. *"Ben rahatım, mutluyum, huzur içindeyim"* der gibidir.

Sen rahat uyu Kürt kızı, senin son nefesini verirken yüzünde taşıdığın gülücük hep yüzümüzde olacak.

Sen rahat uyu Feride Yoldaş, bizleri sahiplenen halkımız, gerçek ailemiz hep bizlerle olacak.

Sen rahat uyu kadınlarımızın onur savaşçısı, düzenin kendine biçtiği kimliği silahıyla yırtan birçok kadın savaşçımız ve komutanımız olacak.

TÜM ULUSLARDAN TÜRKİYE HALKLARI!

Şehit yoldaşlarımız tüm uluslardan Türkiye halklarının evladıdırlar. Kürttürler, Türktürler, Araptırlar, Lazdırlar, Çerkesdirler, Gürcüdürler... Onlar Türkiye halklarının birliğinin sembolüdürler...

Onların savaş yoldaşlığını, tüm ulusların yoldaşlığına dönüştürelim.

Birleşelim, Savaşalım, Kazanalım!

YAŞASIN KARADENİZ, DERSİM DİRENİŞİMİZ!

ŞEHİT DEVRİMCİ SOL GERİLLALARI ÖLÜMSÜZDÜR!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 26 Mart 1994 **Sayı:** 72

ÖZGÜR GÜNDEM GAZETESİ'NE...

23 Mart 1994 tarihli Özgür GÜNDEM Gazetesi'nde, *"ÇEMİŞGEZEK'TE ÖLEN ASKER SAYISI 12"* başlıklı haberde, *"... Dersim'in Çemişgezek ilçesi yakınlarında, gerillalarla devlet güçleri arasında çıkan çatışmada ölen asker sayısının 12 olduğu bildirildi. Bir gerillanın da yaşamını yitirdiği çatışmadan sonra, operasyon yapan devlet güçlerinin sağ yakalayarak basına PKK gerillası olarak tanıttığı 9 gerillanın da Dev-Sol gerillaları olduğu öğrenildi..."* denilmektedir. Bu haber, 19 Mart 1994'te Çemişgezek ilçesine bağlı Arasor Deresi mevkiinde yaşanılan gerçekleri yansıtmamaktadır.

19 Mart 1994 günü, Çemişgezek ilçesi Arasor Deresi mevkiinde, Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği'mize bağlı Hayri Koç ve Nurettin Güler müfrezelerimiz, düşman tarafından pusuya düşürülmüş, çıkan çatışmada Hayri Koç müfrezemizin 3 savaşçısı şehit düşerken, 25 kadar savaşçımız düşman çemberini yararak, çatışma bölgesinden başka bir kayıp vermeksizin çekilmişlerdir. Şehit düşen Mürsel GÖLELİ, Nazım KARACA, Feride KARACA adlı savaşçılarımızın dışında düşman tarafından ele geçirilen ya da gözaltına alınan savaşçımız yoktur. Müfrezelerimize bağlı diğer savaşçılarımız, şehit düşen yoldaşlarının silahlarını da yanlarına alarak ve düşmana kayıplar verdirerek üslerine çekilmişlerdir.

Bu konuda geniş bilgi 71 No'lu Devrimci Sol Haber Bülteni'nde vardır.

Açıkladığımız çerçevede, 23 Mart 1994 tarihinde gazetenizde *"Çemişgezek'te Ölen Asker Sayısı 12"* başlığıyla yayınlanan haber, tarafınızdan düzeltilmeli ve açıklamamız yayınlanmalıdır.

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL

HABER BÜLTENİ

Tarih: 8 Ağustos 1994 **Sayı:** 73

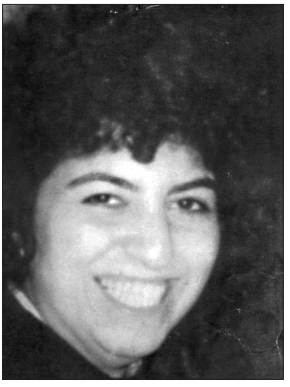
HALK DÜŞMANLARI

"ASIL SİZ DEVRİMCİ SOL'UN ADALETİNE TESLİM OLUN"

TÜRK VE KÜRT ULUSU!
TÜM MİLLİYETLERDEN EMEKÇİLER!
VATANSEVERLER!

Hüseyin ASLAN

Güner ŞAR

Özlem KILIÇ

Başlıktaki **"Asıl Siz Devrimci Sol'un Adaletine Teslim Olun"** sözleri, 4 Ağustos saat 02:30'da yüzlerce halk düşmanı tarafından kuşatıldığında düşmanın "teslim ol" çağrısına Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları HÜSEYİN ARSLAN, GÜNER ŞAR ve ÖZLEM KILIÇ'ın cevaplarıdır.

İstanbul ve tüm ülkemiz bir kez daha Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçılarının özgürlüğün, kurtuluşun silah sesleriyle yankılandı. Düşman, yüzlerce katili, panzerleri, ağır silahları, uşak basını, figüran faşistleriyle, herşeyiyle oradaydı.

İki genç kız, bir erkek üç kişiydiler. Gençtiler. 18, 23, 25 yaşındaydılar.

Güçlüydüler. Üç kişiydiler ama tüm Türkiye halklarını temsil ediyorlardı. İşçiler, köylüler, gençler, emekçiler, tüm vatanseverlerle birlikteydiler.

Kürt, Türk, Arap, Laz, Çerkez, Gürcü tüm halklarıyla birlikteydiler.

Teslim olun çağrılarına özgürlüğün silahlarını ateşleyerek cevap verdiler. Düşman kuşatmasında onlarca bomba, binlerce kurşun üslerini delik deşik ederken bayrakları ellerindeydi. Kuşatılan devrimci üs o an, özgür vatan toprağıydı. Düşmana sıkılan her kurşun halkın öfkesi, özgürlüğün sesiydi. Bayrak dalgalanacak, silah susmayacaktı.

Bayrak yere düşmeyecek, silah teslim edilmeyecekti.

Vatan toprağını 6.5 saat süreyle bomba ve kurşun yağmuru altında tuttular.

Devrimci Sol bayrağını yere düşürmediler.

Bayrak vatandı.

Bayrak ulustu.

Bayrak özgürlüktü.

Bayrak namustu.

Bayrak düşmana bırakılamazdı.

Bayrak elden ele geçti.

Ancak 6.5 saat sonunda özgür vatan toprağı kanla sulandığında artık,

kan konuşuyordu.

Vatan duvardaki kandı.

Duvardaki kan özgürlüktü,

Namustu, onurdu.

Silah teslim edilmemiş,

bayrak daha yükseklere çekilmişti.

Duvardaki kan zaferdi.

Düşman kan dökmüş ama yenilmişti.

Gençtiler. Onurluydular. Vatanlarını, halklarını temsil ediyorlardı.

Düşmana bir ders daha verdiler. Onlar Şeyh Bedrettinlerin, *"...*

dönen dönsün, ben dönmezemm yolumdan" diyen Pir Sultanların soyundan geliyorlardı.

Başeğmezlerdi.

Vatanları işgal altındaydı. Halkları ezilip, sömürülürken, ulusal onurları yok edilmeye çalışılırken köşelerinde oturup sessiz duramazlardı.

Onlar, kurtuluşun silah elde savaşmaktan geçtiğine inanan ve hiçbir koşulda teslim olmayan Mahir'lerin, Deniz'lerin, Niyazi'lerin, Sinan'ların, Sabo'ların yoldaşlarıydılar.

Onlar, Adana'da, Ankara'da kurşunlarının kalmadığı, silahlarının olmadığı yerde kanlarını düşmana kurşun yapan Esma'ların, Eyüphan'ların yoldaşlarıydılar.

Onlar, Çiftehavuzlarda, düşman kuşatmasında *"Cesaretiniz Varsa Gelin"* deyip bayrak açan Sabo'ların geleneğinden geliyorlardı.

Onlar, *"Devrimci Sol'cular asla teslim olmaz"* diyen Recai'lerin yoldaşlarıydılar. Ölebilir, ama asla teslim olmazlardı.

HALKIMIZ,

4 Ağustos'ta saat 02:30'dan 08:30'a kadar İstanbul Bağcılar'da düşman güçlerince kuşatılan yoldaşlarımız 6.5 saat süreyle bayraklarını açıp çatıştılar.

EMEKÇİLER,

Açlığa, zulme, sömürüye, ulusal onurun yok edilmesine karşı silah elde savaşmaktan başka hiçbir yol yoktur.

Hiçbir zalim ve faşist diktatör kendiliğinden devrilmemiştir. Direnmek, örgütlenmek, silahlanmak ve savaşmak zorundayız.

Vatanları, halkı için çekinmeden kendilerini feda eden gençlerimiz, ölmesini bildikleri kadar yaşamasını da bilirler. Ama yaşamanın vatanının satılmasına, halkının sömürülmesine sessiz kalarak, düzenin sunduğu nimetlerle yaşayıp, vatan hainlerinin suçlarına ortak olarak yaşamamak olduğunu bilirler.

Bu vatan bizimdir.
Bu halk bizimdir.

Tüm servetler, üretilen her şey bizimdir.

Bu vatan bizimse, bu halk bizimse,

Bu vatanda onurlu bir halk olarak yaşamak, vatan hainlerine halk düşmanlarına karşı savaşmak demektir.

Özgürlük, kurtuluş ve bağımsızlık için yaşamak demektir.

Bugün onurlu bir insan gibi, bir vatansever gibi yaşamak savaşmak demektir.

Savaşmayan yaşamıyor demektir.

Onlar, en büyük vatanseverlerdiler. Vatanlarını canlarından çok seviyorlardı. Vatanları için öldüler.

VATANSEVERLER,
HALKTAN YANA OLANLAR,

Vatanın her karış toprağını kana bulayan, halkımızı katleden, sömüren emperyalistlerin, parababalarının uşağı bu iktidar, her şeyiyle tükenmiştir. Devletin tüm güçlerini seferber ederek halka savaş açmaları, dağlarımızı, şehirlerimizi bombalamaları artık yönetemediklerinin, güçsüzlüklerinin ifadesidir.

Onların silahlarına, tekniklerine, ordularına karşı bizim de bitmez tükenmez yenilmez ve haklı olan halk gücümüz vardır.

Bu gücümüzü kullanmalıyız.

Güç örgütlenmektir.
Güç silahlanmaktır.
Güç savaşmaktır.

Savaş ülkenin dört bir yanında sürmektedir. Bu savaşa, yaşlı, genç, kadın, çocuk demeden her şeyimizle katıldığımızda devlet çökecek, Devrimci Halk İktidarı doğacaktır.

Zaferin yolu Hüseyin'lerin, Güner'lerin, Özlem'lerin gösterdiği yoldur. Bu yolda yürümek zorundayız. Bu yol kansız yürünmez. Daha çok kan akacak. Belki on binlerimizi, yüz binlerimizi şehit vereceğiz.

Şehitsiz zafer olmaz.

Vatanımızı seviyorsak, onurla yaşamak istiyorsak, emeğimizin hakkını almak istiyorsak;

bağımsız ve özgür bir ülke için,
sömürü ve zulmün olmadığı bir düzen için,
savaşmak ve savaşan çocuklar yetiştirmek zorundayız.

HALKIMIZ, EMEKÇİLER!

Bağcılar direniş destanını yaratanlar sizin gençlerinizdir.

Bu iki genç kız ve erkeğimizin yaşam öyküleri çok kısa ama onurlu ve dolu dolu yaşanmıştır. Yürekleri hep vatan ve ülke için atmış, beyinlerinde vatanını ve halkını düşünmekten başka hiçbir şey olmamıştır. Yürekleriyle, beyinleriyle, bedenleriyle düşman kurşunları altında son nefeslerini verirken dahi vatanlarına ve halklarına karşı görevlerini yerine getirmekten başka hiçbir şey düşünmemişlerdir.

Onlar halktılar.
İçimizdeydiler.
Sizlerden biriydiler.
Onlar örgütümüz Devrimci Sol'un savaşçılarıydılar.
Sizlerin, Halkın Kurtuluş Savaşçılarıydılar.

Savaşçılarımızdan HÜSEYİN ARSLAN, 1972'de Sivas'ın Zara ilçesinde doğdu. Kürt milliyetindendi. Yoksul bir emekçi ailesinin çocuğudur. Muhasebecilik, soğuk demircilik, pazarlamacılık gibi birçok işte çalışarak yaşamını kazanmıştır.

1990'da Devrimci Gençlik ile tanıştı. Kısa süreli Devrimci Gençlik içindeki faaliyetlerinden sonra 1991'de İstanbul'da mahalli bir birimin sorumluluğuna getirildi. 1993 Ocakı'nda milis komutanı oldu. Ve iki mahallenin sorumluluğunu sürdürdü.

O, kitleler içerisinde gece-gündüz koştururken komutanlığını yaptığı milisi daha işlevli hale getirmek için çırpınırken darbe ihanetini öğrendi. O'nun için tartışılacak bir şey yoktu. Darbe ihanetti, ihanet edenler cezasız kalmamalıydı... Darbeciliğin tasfiye edilmesi ve saflarımızda darbeciliğin kavranması için tüm enerjisiyle çalıştı.

Siyasi olarak her gün biraz daha gelişiyordu. Devrimci bir örgüte sahip olmanın gücünü ve O'nu kaybetmenin ne demek olduğunu bilince çıkarıyordu. Örgüt iç ve dış düşmanlara karşı korunmalıydı.

Şöyle diyordu *"... Hareket benim ailem, her şeyimdir. Gerçek dostluğu öğretti. Hareket benim hayatım, yaşamamın en büyük nedenidir. Yoldaşlarımı, hareketimi kendi öz ailemden daha çok seviyorum."*

1993 yazında Silahlı Devrimci Birlikler üyesi olurken düzenle tüm köprülerini atmış, vatanı ve halkı için ölmeye ve öldürmeye hazırdı. Bir süre sonra birliğin komutan yardımcılığına atandı. Örgütümüzün, darbeci hainler tarafından birçok olanak ve değerleri-

nin tahrip edildiği, sancılı bir süreçte olanaksızlıklar içerisinde bir çok eylemin içinde yer aldı, yönetti. Birlik komutanlığına atandığında geçici olarak aktif faaliyetlerini durdurma emrini almışlardı. Bir savaşçı için yoldaşları ve halkı katledilirken susmak zordu.

Beklediler.

Düşmandan hesap soracakları, intikam alacakları günü beklediler.

İşte Bağcılar Direniş Destanı bu süreçte yaratıldı. Bu destanın komutanı Hüseyin Arslan'dır.

O, düşman güçlerinin kuşatmasını gördüğünde, Güner ve Özlem yoldaşlarıyla birlikte düşmana kurşun yağdırırken bir elinde özgürlüğün, emeğin, Devrimci Sol'un bayrağını dalgalandırıyordu.

Bayrak Bağcılar'da dalgalanmalıydı.

Çünkü O, Halkın Kurtuluş Bayrağıydı.

Düşman ağır silahları ve bombalarıyla üsse saldırırken Kurtuluş Bayrağı daha da yükselmeliydi. Saat 04:00'te bayrağı üssün penceresine astı. Zafer işareti yapıp geri dönerken vuruldu.

Vurulduğunda *"Bayrağımız Ülkenin Her Tarafında Dalgalanacak"* sözüne sadık kalıp görevini yerine getirmenin huzuru içindeydi.

Mutluydu...

Bayrak dalgalanıyordu.

Son nefesine kadar vatanı ve halkı için savaşmış ve şehit düşmüştü.

Ama Hüseyinler tükenmezdi.

Annesi cenazesinde şöyle diyordu: *"Eğer üç kişi onlarca polisle 6-7 saat süreyle çarpışmışsa ben böyle bir evlat dünyaya getirmekten gurur duyarım..."*

Emperyalizme ve faşizme karşı savaşacak binlerce Hüseyin vardı... Ve anneler on binlercesini doğuracak, oğullarını, kızlarını vatanları için, onurları için, insanca yaşamak için büyüteceklerdi.

ANNELER,

Hüseyin'in annesinin çağrısı sizedir.

Anneler, bu sömürücü, emek ve vatan düşmanı iktidarı yıkmak için çocuklarınızı yetiştirin. Çocuklarınızı bu düşünceyle, bu ahlak ve kültürle büyütün.

Vatana ve halka karşı görevini yapmayan, emperyalizme ve faşizme karşı savaşmayan bir evlat düzene hizmet ediyor demektir.

Anneler, Hüseyin'in annesinin sesine kulak verin... Ve O SESİ hiç unutmayın.

GÜNER ŞAR Yoldaşımız, aslen Elbistanlı olup 1969 İstanbul doğumludur. Kürt milliyetindendir. Bir memur ailesinin çocuğudur.

1987'de üniversiteye girdiğinde 12 Eylül karanlığından yeni yeni sıyrılmaya başlayan gençlik oldukça hareketliydi. O kısa sürede safını belirledi.

Dev-Genç'liydi.

Cesaretliydi...

Okul derneğinin yönetiminde yer aldı... Ve kısa sürede okuldan uzaklaştırıldı. 1988'den 1989 sonuna kadar okul içerisinde illegal faaliyet sürdürdü. 1990'da Dev-Genç Beşiktaş Bölge Komitesi'nde yer aldı, ayrıca Samsun ve Trabzon'da TÖDEF faaliyetlerini örgütledi. Bu süre içerisinde defalarca gözaltına alındı, işkence gördü. Her seferinde işkence tezgahlarından başı dik çıkmasını bildi. 1991 Aralıkı'nda tekrar yeraltı çalışmasına çekildi.

O, hep bir Silahlı Devrimci Birlikler savaşçısı olmak isterdi... Örgütte darbe ihaneti gerçekleşmişti. Darbeden bilgi sahibi olması ve örgütünü bulması; sorumlusu olan darbeci bir hainin devrimciliği bırakıp kaçması, o gün üsse geri dönmemesi üzerine, üssü terk ederek bir ilişkimize uğramaları sonucu olmuştur. Darbecilere karşı tavrı açık ve net olmuştur. Bu süreçte ('93 yazında) İstanbul Silahlı Devrimci Birlikleri'nin birinde istihdam edildi. Silahlı Devrimci Birlikler içerisinde birçok eyleme katıldı. Bu faaliyet içerisinde hergün biraz daha yetkinleşirken, düşmana büyük darbeler vurmanın heyecan ve coşkusunu yaşarken, 4 Ağustos 1994'te yoldaşları Hüseyin ve Özlem'le birlikte üslerinde kuşatıldılar.

Bayrak açacak, çatışacak ve gerektiğinde kanlarıyla, duvara Devrimci Sol yazacak, son nefeslerine kadar devrim görevlerini yerine getireceklerdi. Direnmek, direniş destanı yaratmak bizim karakterimizdi. Düşmanla doğrudan alay etmeliydiler. Bayrağı açmış, düşmana kurşun sıkıyorlardı.

Saatlerdir üsse giremeyen düşman, yoldaşlarımızın ateşi karşı-

sında, tüm çevre evleri boşaltıp ağır silahlarla mevzilenip ateş ettiği halde üsse giremiyor, yoldaşlarımızı teslim alamıyorlardı. Saatler geçiyordu.

Saat 04:00'de komutanları Hüseyin şehit olduğunda bayrağı Güner devraldı. Komuta O'ndaydı... Teslim olun çağrılarına,

"Boşuna uğraşıyorsunuz, Biz ölümü tililerle karşılarız..." diye cevap veriyordu, yoldaşı Özlem'le.

Böylesine ilk kez rastlanıyordu...

Düğünlerde, cenazelerde, yürüyüşlerde halkımızın tililerini biliyorduk...

Ama üzerlerine bomba ve kurşun yağarken,

Ölümleri an meselesiyken,

Tilili çekerek ölüme gidenlere ilk defa tanık oluyordu Türkiye Halkları.

Halktılar. Onurluydular. Kahraman ve değerlerine bağlıydılar.

Tilili çekerek ve duvara kanlarıyla Devrimci Sol yazarak şehit oldular.

Genç kızdılar. Namusluydular.

Emperyalist işgalin ve faşizmin egemen olduğu bir ülkede, namus, silah elde savaşmaktır. Savaştılar.

Dost, düşman, halk herkes şaşkındı... Böylesini görmemişlerdi...

ÖZLEM KILIÇ 1976 Sivas doğumlu... Kürt milliyetinden... Emekçi bir ailenin kızı...

Genç yaşında mücadelenin önemli sorunlarıyla tanıştı. Nasıl düzende, toplum içinde güzellikler ve pislikler varsa devrimci mücadele içerisine de düzen pisliklerinin çok çeşitli biçimlerde sızdığını, etrafı kirlettiğini gördü.

Örgütü, sahiplenmeyi, ihaneti, ilkeli olmayı ve savaşmayı öğrendi.

Yılları günlere sığdırarak büyüdü.

1992'de 16 yaşında Ankara Liseli Devrimci Gençlik yöneticileri arasındaydı.

1993 Şubatı'nda darbe ihanetini öğrendiğinde 17 yaşındaydı...

Devrimciliği saflık, temizlik, doğruluk, haklıdan yana olmak olarak kavramıştı.

Örgütlü bir insandı. İlkeliydi.

Amcası M. Kılıç hain olmuş, Özlem'e hainceyaklaşarak O'nu ihanete sürüklemek istiyordu. Amcasının isteklerine *"... sen darbecisin..."* dediğinde, M. Kılıç *"... Neden sen yeğenim değil misin?..."* diye sorduğunda *" ... devrimci ilişkiler amca-yeğen ilişkisi değildir, örgütlü yoldaşlık ilişkileridir..."* cevabını vermişti.

17 yaşında 17 yıldır devrimci olduğunu iddia eden bir haine ders veriyordu.

Savaş acımasız sürüyordu. Örgüt ihanete uğramış, savaşımız engellenmişti. Hainler asla affedilemezdi. Özlemin amcası yok, hain M. Kılıç vardı artık. M. Kılıç haininin bulunmasında ve cezalandırılmasında bizzat yer aldı.

Darbeciler işbirlikçiydi, ihbarcıydı. Özlemin cezalandırmada yer aldığını anlamışlardı. "Küçük kız" diyerek bildirilerle oligarşiye ihbar ettiler.

Özlem için yeni bir süreç başlıyordu. O'nun halkı için katlanamayacağı hiçbir fedakarlık yoktu. En yakınlarının ihanetini, çirkefliğini görmüş, örgütünün güzelliklerini daha iyi tanımıştı.

Bir süre sonra,

Sivas dağlarında gerillaydı...

Özlem için mücadelenin alanı yoktu. O, "her yerde, her türlü görev yapabilirim" diyen örgüt insanıydı.

Dağları çok seviyordu. Ama sağlığı nedeniyle tekrar şehirlerde istihdam edildi. 1993'te İstanbul Silahlı Devrimci Birlikleri'nde savaşçıydı.

Militanlık, kitle çalışması, sabır ve özveri Özlem'in nitelikleridir.

Örgüt, maddi zorluklar içerisindeyken savaşçı görevlerini aksatmayacak şekilde bir işte çalışarak üssün ihtiyaçlarını gidermek için katkıda bulunuyordu.

18 yaşındaydı...

Silahlı Devrimci Birlikler savaşçısıydı.

Emekçiydi.

Sabırlıydı.

"Bizim de günümüz gelecek" diyenlerdendi.

4 Ağustos gecesi düşman güçleriyle karşı karşıya geldiğinde, ar-

tık 18 yaşında tecrübesiz, genç bir kız değildi. Genç yaşında acıları, ihaneti, savaşın acımasızlığını görmüş, ülkesinin ve halkının kurtuluşu için yola çıkmış bir savaşçıydı.

4 Ağustos gecesi düşmanın kuşattığı üs Türkiye ve Kürdistan'dı.
Türk ve Kürt halklarının öncüsüydüler.
18 yaşındaydı.
Korkusuz ve cesurdu.

Vatan ve halk uğruna savaşmak için cesur ve korkusuz olmak gerekmiyordu. Onurlu ve namuslu olmak yeterliydi.

Onurluydular. Namusluydular.

Yoldaşı Güner'le birlikte tililerini çekip duvara son sözleri Devrimci Sol yazdıklarında ölürken coşkuluydular.

18 yaşındaydı.
Ders veriyordu.

Yüzlerce gencimiz ölürken, vatan ve halk sevgisinden yoksun düzenin pisliği içerisinde onursuzca yaşayanlara öğretiyordu.

Ülkeye ve halka hiçbir yararı olmayan halkın ve devrimcilerin ölmelerine değer vermeyip, kendi yaşamlarını herşeyin üstünde tutan, sürüngen küçük burjuva aydınlarına, dava kaçkınlarına, darbeci lağım farelerine ders veriyordu.

Türk, Kürt tüm milliyetlerden gençlere çağrı yapıyordu.

Bu vatan bizim.
Bu halk bizim.
Biz halkız.
Yaşamak için, yaşatmak için savaşalım.

HALKIMIZ!

HÜSEYİN'İN, GÜNER'İN, ÖZLEM'İN SAVAŞI HEPİMİZİN SAVAŞIDIR!
HALKIMIZIN SAVAŞIDIR!
DEVRİMCİ SOL'UN SAVAŞIDIR!
DEVRİMCİ SOL SAFLARINDA SAVAŞA KATILIN!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 24 Ağustos 1994 **Sayı:** 74

HALK DÜŞMANI ÜÇ HAİNİ CEZALANDIRDIK!

Düşman, devrimci hareketlere karşı saldırılarını çok çeşitli biçimlerde sürdürmektedir. Tutuklamalar, gözaltılar, işkenceler, tehdit ve öldürmeler, bilinen düşman yöntemleri olup açık hareketlerdir. Düşmanın açıktan gelen bu saldırılarına karşı mücadele etmek, savaşmak her devrimcinin yapması gereken bir görevdir. İnanç, cesaret, halka ve vatana bağlılık, namuslu olmak bu savaşı vermek için yeterlidir. Ama, düşman sadece bilinen bu açık yöntemlerle savaşmıyor. Toplumların oluşumlarından itibaren egemen güçler, her zaman kendi düzenlerine karşı çıkan topluluklar ve örgütler içerisine ajan sokarak, devrimci gelişimi engellemek, hedef saptırmak, kendilerine karşı gelişen hareketleri denetimleri altına alma ve yok etme faaliyetlerini sürdürmüşlerdir.

Diğer bir yöntemleri ise gerçek anlamda davaya inanmamış, mevcut düzenden her yönüyle kopmamış, çeşitli amaçlarla devrimci örgütler içerisine girmiş zayıf, bencil kişilikteki insanları zorla veya bencilliklerini tatmin edecek çeşitli vaatlerle hainleştirerek, örgütlere darbe vurup güçten düşürmek istemektir. İhaneti besleyen, kendi içinde taşıyan bu zayıf kişiliklere, "Yaşam mı, devrim mi?" dayatılır. Vatanı ve halkı için yaşamını feda edemeyenler, egemen güçlerin zoru, şiddeti ve tehditi karşısında kendi yaşam kaygılarını ön plana çıkartırlar. Yaşam kaygısı devrimin çıkarlarının yerini almaya başladığında her türlü ihanetin beslenip büyüdüğü zemin de ortaya çıkmış demektir. Düşmanın hareket ettiği alan bu zemindir. Bu zeminde ajanlaştırmalar, çözülmeler, çarpık, reformist, hedef saptıran, birliği bozan düşüncelerin ve sabotör faaliyetlerin ortaya çıktığı görülür.

Düşmanın hareket ettiği bu zemini mutlak anlamda ortadan kaldırmak mümkün değildir. Çünkü, yüzyılların bencil ve çıkarcı düşüncelerinin, yaşam biçiminin egemen olduğu bir düzeni yıkacak olan insanlar, bu düzende yetişmişlerdir. Şu veya bu şekilde düzenin bencil düşüncelerini taşıyanlar, bu bencilliklerini çok çeşitli biçimlerde devrimci mücadeleye de yansıtacaklardır. Bencillik, çıkarcılık ve egemen güçlerin ideolojik, kültürel olarak sürekli bunları empoze etmesi ve zor yöntemleri karşısında ihanetler de olacaktır. İhanetleri asgariye indirmek, boyutlu zarar vermelerini engellemek bize bağlıdır. Bu, herşeyden önce ideolojik netliğe ve sağlamlığa sahip olmak demektir. İdeolojik olarak net ve sağlam olduğumuzda, bunu içselleştirip; düşüncede, kültürde, yaşam biçiminde, çalışma tarzında uyguladığımızda devrime ve örgüte yabancı unsurların uyum sağlaması, barınması güçleşecektir. Devrim ve karşı devrim arasındaki çizgiler, küçük burjuva aydınlarının, demokratlarının, burjuva hümanistlerinin, sol maskeli burjuva ajanlarının her şeyi belirsizleştiren, tartışan, esasta tüm keskinliğe rağmen, burjuva düşüncelerinden, serseri, sorumsuz yaşamlarından halka yabancı kültürlerinden ayırdedilebilecek kadar kalınlaşmalıdır. Biz bu topraklarda, vatanımızda, halkımızla devrim yapacağız. Onların içerisinde, onlardan biriyiz, bir adım önlerindeyiz. Ama ayaklarımız vatan toprağına sıkıca basmak zorundadır. Vatan toprağımıza sıkıca basmayanlar, devrime öncülük yapacak örgütü yaratamazlar. Halkı devrime götüremezler. Sağa sola savrulurlar. Halka yabancı düşünceleri, burjuvaziden ve emperyalizmden çalarak veya onların yönlendirmesiyle adeta zorla halka ve devrimcilere kabul ettirmeye çalışırlar. Sürekli olarak kapitalizmin kişilere kazandırdığı bencil, zayıf, duygusal yönlere seslenerek, kışkırtarak, devrimi ve örgütleri sabote etmek isterler.

Düşüncede sağlam ve net olmayıp, düzenle bağlarını tam olarak koparmamış olanlar çeşitli zeminlerde ve koşullarda burjuvazinin yönlendirmesi altına girerek doğrudan veya dolaylı düşmana hizmet ederler.

Devrim ve karşı-devrim arasındaki çizgiler kalınlaşmak zorundadır. Bu; demokratlarla, burjuva hümanistlerle, reformistlerle, devrimci geçinen küçük-burjuva aydınlarıyla, ihtilalcilerin her şeyiyle

birbirinden ayrılması demektir. Bu; vatandan, halktan, devrimden yana olanlarla vatan hainlerinin, halk düşmanlarının birbirinden ayrılması demektir.

Devrimci Halk Kurtuluş Hareketi, bu düzende, bu düzenin ideolojik, ekonomik, politik, kültürel bütün çirkeflikleriyle savaşarak gelişecektir. Bu savaş büyük kahramanlar yaratırken hainler de çıkacaktır. Sadece kahramanlarımızı görüp hainleri görmemek, düşmanın hainleştirme yöntemlerine karşı önlem almamak demektir. Önlem almak zorundayız. Esas olarak önlem ideolojik, politik, kültürel, yöntem ve çalışma tarzında devrimcileşmektir. Devrimcileşmeyi, ihtilalciliği benimsemektir. İhtilalciliği benimsemek, öncelikle düşmanın hangi düşünce, kültür, yöntem ve araçlarla ihtilalciliği engellemeye çalıştığını kavramak demektir. Bunu kavradığımızda, gelişen bütün olaylara, olgulara, düşüncelere bu duyarlılıkla baktığımızda düşman güçlerin, dışımızdaki ve içimizdeki faaliyetlerini daha kolay göreceğizdir. İhtilalciliğe karşı olan düşman, bir ihtilalci gibi düşünemez, yaşayamaz, üretemez. Muhakkak açık verecektir.

Bütün bunlarla birlikte düşman faaliyetleri sürecektir. Ortaya çıktığı noktada en ağır şekilde cezalandırmak zorundayız. İhanetin cezası ölümdür ve bu tarih boyunca süregelen halkların adaletidir. Vatana, halka ve örgüte ihanet etmek bağışlanamaz. Bağışlamak daha çok ihanet demektir.

Düşman çıkarcıları, zayıf kişilikleri hainleştirerek bize zarar vermeye, içimize sokmaya çalışacaktır. Bu, devrimin ve karşı-devrimin savaşıdır. Onlar kendi sınıflarının çıkarlarını korumak için insanları hainleştirmeye çalışacaklar, biz de devrimin çıkarlarını korumak için hainleşmeleri engelleyecek,

engelleyemediğimiz durumda ortaya çıkaracak, bulacak ve hak ettiği cezayı vereceğiz.

BİR KONTRGERİLLA AJANI: ŞİMEL AYDIN

İstanbul mahalli bölgelerde faaliyetimiz içinde yer alan Şimel Aydın, birçok operasyonun yapılmasında kontrgerilla ajanı olarak çalışmış ve örgütümüze zarar vermiştir.

Bir çok operasyonun, tutuklanmanın O'nun çevresinde oluşması ve O'na bir şey olmaması şüpheleri üzerinde yoğunlaştırmıştır. Polis de Şimel Aydın'ın artık dışarıda fazla işe yaramayacağını düşündüğünden son bir operasyonla yeni tutuklamalarla birlikte Şimel Aydın'ı da tutukladı. Tutuklamaktaki amaç cezaevinde ajan faaliyetini sürdürmek ve Şimel Aydın üzerindeki kuşkuları kaldırarak yeniden dışarıdaki mücadelede ajan olarak kullanmak istemesiydi. Şimel Aydın'a *"Cezaevinde seni sorgulayacaklardır ama, dişini sık sana inanacaklardır"* diye telkinde bulunulmuştur.

Şimel Aydın, daha lise birinci sınıftan itibaren ajanlaştırılmış ve her konuda eğitilmiştir.

Şubat 1994'te tutuklanmasından itibaren cezaevinde yapılan sorgusunda, sürekli olarak yalan söyleyerek, masum ve hasta roller takınarak, oyalama yolunu seçmiştir. Ancak, 29 Temmuz'dan itibaren kontrgerillanın O'na verdiği eğitim, gerçekler karşısında O'nu kurtaramamış ve suçlarını itiraf etmiştir.

Lise birden itibaren nasıl ajanlaştırıldığını, polisin eğitim yöntemlerini, nasıl çalıştıklarını, örgütümüz içerisindeki rolünü, polisin planlarını, verdiği zararları itiraf etmiştir. Bütün bu itirafları, ses bantları ve kendi el yazmalarıyla belgelenmiştir. Yapılan sorgusunda verdiği tüm ifadeler, ilgili insanların anlatımları, mahalli bölgelerdeki operasyonların gelişimi incelenerek Şimel Aydın'ın polis ajanı olduğu kesinleşmiştir.

Bu nedenle, Şimel Aydın'ın ajan faaliyeti sürecinde bir çok insanımızı yakalattığı ve cezaevinde bu ajan faaliyetini bilinçli bir şekilde sürdürmek istediği kesinleştiğinden 20.8.1994 tarihinde ölümle cezalandırılmıştır.

AHMET CELAL ÖZKUL: BİR HAİN

Karadeniz Bölgesi'nde çeşitli sorumlulukları olan ve Karadeniz Kır Gerilla Birliği ile ilişki sürdüren, örgütümüzün üyesi Ahmet Celal Özkul, şubat ayında bölgede yapılan bir operasyon sonucu gözaltına alınmıştır.

Gözaltına alındığı ilk andan itibaren örgütsel ilişkilerimize ve devrimci değerlerimize bağlı kalmayarak yaşam kaygısına düşmüş,

düşmana örgütsel ilişkilerimizden başlayarak tüm ilişkilerimizi deşifre etmiştir.

Gözaltına alınmasının ikinci gününde Gerilla Birliğimizin sığınaklarının bulunduğu bölgeyi bizzat göstermiş, 9.2.1994 sabahı Gerilla Birliğimizin sığınaklarının bulunduğu bölge Ahmet Celal Özkul'un rehberliğinde kuşatılmış, çıkan çatışmada birlik komutanımız Bahattin Anık şehit düşmüştür. Düşman refakatında bulunan ve düşmanla işbirliğinin sonuçlarını gören hain Ahmet Celal Özkul, silah seslerinin gerilla üslerine saldırı olduğunu ve bu saldırının sonucunda şehitlerin olabileceğini bildiği halde silah sesleri arasında rahatlıkla düşman güçlerinin verdiği yemeği yiyebilmiştir.

Bahattin Anık'ı şehit vermekle birlikte düşman kuşatmasını yarmayı başaran birliğimiz, düşmanın yoğun operasyonu ve takibi sonucu, 12.3.1994 günü tekrar düşman saldırısına uğramış ve çıkan çatışmada Yücel Maral, Yavuz Yazlı, Barış Atalay, İrfan Yenilmez ve Ali Faik Özkan yoldaşlarımız şehit düşmüştür.

Süregelen operasyonlarda birçok savaşçımız ve bölgede faaliyet gösteren kadrolarımız tutsak düşmüştür.

Ahmet Celal Özkul, ihaneti sonucu, bildiği ve dolaylı bilgi sahibi olduğu birçok taraftarı, dost ilişkilerimize kadar hemen her şeyi düşmana vermiştir. Raporlardaki şifreleri çözmüş, polisin ortaya çıkıp da bulamadığı ilişkileri bulmasına da yardımcı olmuştur.

Özetle, Ahmet Celal Özkul, gözaltına alındığı andan itibaren, bilgi sahibi olduğu tüm ilişkileri düşmana vermiştir. Altı gerillamızın şehit olmasında ve birçok yoldaşımızın tutsak düşmesinde birinci dereceden suçludur.

Tutuklandıktan sonra örgütümüze karşı açık olmamış, işlediği ağır suçların hesabını vermekten kaçmıştır. Yoldaşlarımızın şehit olmasında düşmanla işbirliğini gizlemeye çalışarak, düşmana verdiği bilgileri örgütümüze doğru bir şekilde anlatmayarak, bölgeyi operasyona açık halde tutmuştur. Bütün bunlara neden, ağır suç işlemediği kanısı yaratarak ağır cezadan kurtulmaktır. Yaşam kaygısıdır.

Ancak soruşturmanın ilerleyen günlerinde belli oranda bu suçlarını itiraf etmiştir. Bunu yaparken de yine yaşam kaygısı taşıyor

olup bir yandan *"örgütün adaletine sığınıyorum"* derken bir yandan da *"düşman bana başka cezaevine gitme olanağı tanımıştı ama yapmadım"* demek istemektedir. Böylece hem düşman nezdinde, hem de devrimci adaletten kurtularak yaşamaya devam edecektir. Düşmana sığınmanın kurtuluş olmadığını bilmektedir. Bütün bunlar göstermektedir ki, Ahmet Celal Özkul'un devrimci adalete sığınması adaletin tecellisi için değil, kendi can kaygısı nedeniyledir.

Ahmet Celal Özkul'un gözaltına alındığı tarihten itibaren düşman karşısındaki tutumu, altı yoldaşımızın şehit olmasına ve birçok yoldaşımızın tutsak düşmesine ve bölgede birçok ilişkimizin açığa çıkmasına neden olan işbirliği tavrı uzun bir süre ayrıntılı bir şekilde sorgulanmıştır.

Bu sorgulamada Ahmet Celal Özkul'un kendi anlatımları, birlikte ve daha sonradan gözaltına alınan insanlarımızın anlatım ve değerlendirmeleri, sorgulamayı bizzat sürdüren yoldaşlarımızın değerlendirme ve sorgulama tutanakları incelenmiş ve Ahmet Celal Özkul'un yukarıda açıkladığımız şehitlerimiz, tutsak düşmeler ve ilişkilerin deşifre olmasından birinci dereceden sorumlu olduğu, düşmanla işbirliği yaptığı sonucuna varılmıştır.

Ahmet Celal Özkul, düşmanla işbirliği yaparak ölümlere neden olacak düzeyde suç işlemenin devrimci hukuk içerisindeki karşılığını bilmeyen, bilinçsiz, sıradan biri değildir. Örgütsel ilke ve değerleri, devrimci adaletin kıstaslarını bilmektedir. Bütün bunları bilmesi işlediği ağır suçun bilincinde olduğunu göstermektedir.

Düşmanla işbirliği yaparak, örgütüne, yoldaşlarına, vatanına ihanet ettiğinden, 21.8.1994 tarihinde ölümle cezalandırılmıştır.

H. HULUSİ KULAK: YOLDAŞINI BEŞ DAKİKADA SATAN BİR KATİL

1988 tarihinde Ankara'da gözaltına alındığında bildiği tüm örgütsel ilişkileri polise vererek çözülmüştür. Tahliyesi ile birlikte kendini aşıp kanıtlayacağını belirttiğinden, alt düzeyde görev verilerek kendisini kanıtlaması istenmiştir.

22 Nisan 1993 tarihinde İstanbul'da Silahlı Devrimci Birlikler (SDB) Komutanı İbrahim Yalçın'ın kurumlaşması ve kuryeliği göre-

vini sürdürürken yakalanmıştır. Yakalandığı ilk dakikalardan itibaren -daha sokaktayken- işbirliği yapmaya başlamıştır. Polisle birlikte İbrahim Yalçın'a telefon ederek takipte olduğunu, gelemeyeceğini belirterek İbrahim Yalçın'ın kurtulmasını engellemiş ve katledilmesini sağlamıştır. Cezaevinde bu ağır suçuna rağmen ciddi bir hesaplaşmaya girmemiş olumsuz tavrını sürdürmüştür.

Bu nedenle, 20.8.1994 tarihinde ölümle cezalandırılmıştır.

Zorla veya kendi çıkarları için düşmanla işbirliği yapanları, itirafçı hainleri, ideolojik baskı altında örgütümüze zarar verenleri, hedef saptırmaya çalışanları bulacak, ortaya çıkaracak ve cezalandırmaya devam edeceğiz. Örgütümüzün tarihi bilinir. Şimdiye kadar hiç bir halk düşmanını, haini unutmadık, yıllar geçse de bulduk ve cezalandırdık. Hafızası zayıf olanlar yeniden hatırlatmamızı uyarı kabul etmelidirler. İhanet yolundan vazgeçmelidirler. Aksi halde sonuçlarına katlanacaklardır.

BÜTÜN HAİNLER DEVRİMCİ ADALET KARŞISINDA HESAP VERECEKLERDİR!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 19 Eylül 1994 **Sayı:** 75

HALKIMIZA VE HAREKETİMİZE KARŞI İŞLENMİŞ HİÇBİR SUÇ CEZASIZ KALMAYACAKTIR

"Darbeci çete şeflerine ve hala örgütümüzü tasfiye ve sabote etmeye çalışanlara son çağrı:

Bu yazının yayınlandığı tarihten itibaren 3 gün içerisinde hareketin adaletine sığınıp gelip teslim olanların samimiyet derecelerine göre işledikleri suçlar yeniden ele alınıp, devrimci adalet ilkeleriyle yargılanacaklardır. Aksi halde, işledikleri ağır suçların birinci dereceden sorumlusu olarak cezalandırılacaklardır. (...)"

7 Haziran 1993'te, tüm kadrolarımızın katılımıyla aldığımız "2 No'lu Karar"ımızla, darbecilerin suçlarını birer birer saymış, teslim olmaları için kendilerine süre vermiş, aksi durumda cezalandırılacaklarını belirtmiştik. Bu kararımız, tüm dünya ve Türkiye halklarına, devrimci kamuoyuna ve darbeci kontra çetesine açıklanmıştır.

Darbeci kontra çetesi, ortaya çıkışından bugün vardığı noktaya kadar tam bir karşı-devrimci sabotaj hareketi olarak gündeme gelmiş, süreç içerisinde yaptığımız tüm tespitler her sözcüğüne kadar hayat içerisinde kanıtlanmış, darbe ve darbecilik her şeyiyle bitmiş, tükenmiştir. Tüm bu gelişmeler aleni yaşanmış, darbeciler yaptığımız tüm çağrılara cevap dahi vermemiş, kaçışı, ayrılığı örgütlemeye yeltenmiş, bunu başaramadıkları noktada oportünizm ve kontrgerilla ile birleşerek hareketimizi yok etmeye çalışmış, ama sonuçta üç-beş ırz düşmanı, hırsız ve çapulcu bir çete artığına dönüşmüşlerdir.

Dün olduğu gibi bugün de darbeci kontra çetesine, onlara yar-

dım ve suçlarına ortaklık edenlere karşı aldığımız 7 Haziran 1993 tarihli "2 No'lu Karar"ımız geçerliliğini ve değiştirilemezliğini korumaktadır. 7 Haziran 1993'ten bugüne darbecilik artık tarihe mal olmuştur. Ve bizim açımızdan sorun, devrimcilerin adaleti sorunudur. **Adaletimiz tecelli edecektir.** Darbeci kontra çetesi ve onlara kucak açan, işbirliği yapıp hareketimize karşı suç işleyenler cezasız kalmayacaktır.

Hareketimiz ortaya koyduğumuz çerçevede, darbeci kontra çetesine yönelik olarak aşağıdaki eylemleri gerçekleştirmiştir:

8 Eylül 1994 günü, darbecilere ait kontra merkezi olan "Devrimci" Çözüm dergisi yazı işleri müdürü Erol Akgün cezalandırılmıştır. Erol Akgün oligarşiyle aynı paralelde hareketimize karşı küfür ve hakaret eden, yalan ve demagojileriyle dolu kontra yayını "Devrimci" Çözüm dergisinin yazı işleri müdürlüğünü üstlendiği ilk gün bu cezayı hak etmiş, adaletimiz 8 Eylül 1994'te tecelli etmiştir.

13 Eylül 1994 günü, ortaya çıktığı günden bugüne darbecilere kucak açan, koruyan, kollayan, basın ve kamuoyu önünde darbeci kontra çetesinin sözcülüğüne soyunup hareketimize küfür ve hakarette pervasız davranan Mahmut ve Bakiye Eliuygun, evleri basılmak suretiyle uyarılmış, işledikleri suçlar hatırlatılmış, adaletimize sığınmaları ifade edilmiştir. Olay sonrası basına verdikleri demeçlerde aynı tavrını sürdüren bu kişiler, tavırlarının hesabını soracağımızı bilmelidirler.

15 Eylül 1994 günü, Bakırköy'deki Nezihi Modaevi, darbeci kontra çetesinin bir dönem üs olarak kullandığı, sahiplerinin aynı zamanda polisle işbirliği yaptığı bir yer olması nedeniyle tarafımızdan basılmış, yakılmak suretiyle tamamen tahrip edilmiş, sahipleri uyarılmıştır.

6-14 Eylül tarihleri arasında, İstanbul genelinde kontra dergi "Devrimci" Çözüm'ü satmamaları doğrultusunda uyardığımız gazete bayileri uyarımızı dikkate almış, satmamaya başlamıştır.

18 Eylül 1994 günü, kontra yayını "Devrimci" Çözüm dergisini uyarılarımıza rağmen dağıtmakta ısrar eden YAY-SAT'a (Yayın Satış Dağıtım Şti.) ait Çağlayan semtindeki bayi, tarafımızdan basılmış, yakılarak tahrip edilmiştir. Keza, uyardığımız halde kontra yayını-

nı satmaya devam eden Yenibosna Yıldırım Beyazıt Caddesi'ndeki bir kırtasiye dükkanı da 19 Eylül'de işlediği bu suçtan dolayı basılmış, yakılarak tamamen tahrip edilmiştir.

DARBECİ KONTRA ÇETE ARTIKLARI EYLEMLERİMİZİN DEVAM EDECEĞİNİ, ADALETİMİZDEN KURTULAMAYACAKLARINI BİLMELİDİR!

DEVRİM YÜRÜYÜŞÜMÜZÜ HİÇBİR GÜÇ DURDURAMAZ!

YAŞASIN DEVRİMCİ SOL!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 22 Eylül 1994 **Sayı:** 76

KURTULUŞUMUZUN YOLU HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARININ KANLARIYLA AYDINLATTIKLARI YOLDUR

KÜRT VE TÜRK ULUSU!
TÜM ULUS VE MİLLİYETLERDEN EMEKÇİ HALKIMIZ!

Savaşımız her cephede bütün şiddeti ile sürüyor. Bu savaşta bu topraklarda doğup büyümüş, halkımızın en değerli evlatlarını, genç kızlarımızı, oğullarımızı şehit veriyoruz. Bugün vatanımız eli silahlı, ağzından salya akan katiller sürüsünün terörüyle yakılmakta ve yıkılmaktadır. Kaybedeceklerini bilmenin korkusuyla vahşice saldırmaktadırlar. Güçlü olduğumuzu, haklı olduğumuzu biliyorlar. Bu topraklarda daha birçok Halk Kurtuluş savaşçımızı şehit vermeye hazır olduğumuzu biliyorlar. Şehitlerimizin kanını yerde bırakmayacağımızı biliyorlar. Korkuları, umutsuz saldırganlıkları bundandır. Terör ve şiddette sınır tanımayan bir düşmanla savaşıyoruz. Hiçbir değer tanımayan bu düşman, bugün Kürdistan'da dağları bombalamakta, ormanları yakmakta, bölgeyi insansızlaştırmak için her türlü vahşeti sergilemektedir. Nüfus ve kaynak kontrolleri ile köyleri boşaltmak istemekte, bu toprakların sahibi Kürt halkını yok etmek istemektedir.

Başaramayacaklar. Şehitlerimizin kanıyla suladığımız vatan toprakları her gün biraz daha özgürleşiyor. Halk Kurtuluş Savaşçıları ile omuz omuza savaşmak isteyen Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Gürcü, Laz, Azeri tüm ulus ve milliyetlerden, tüm mezheplerden binlerce genç, ihtiyar, kadın, erkek insanımız özgürlük için eline silah almak için can atıyor. Bizim gücümüz halkımızdan, haklılığımızdan, yüreğimizden ve bilincimizden geliyor. Adalet, namus ve onur için sava-

Aydemir ŞAHİN

Nurhan AZAK

Asuman KOÇ

şıyoruz. Her türlü bedeli ödemeye hazırız. Bütün zorluklarına rağmen savaşımızı adım adım büyütecek emperyalistleri, işbirlikçilerini, zalimleri vatanımızdan söküp atacağız. Demokratik Halk İktidarını kuracağız. Bu vatanı Amerikan işbirlikçilerine bırakmayacağız.

3 Eylül 1994 günü Kürdistan dağları bir kere daha şehitlerimizin kanıyla özgürlüğe bir adım daha yaklaştı. Dersim İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Devrimci Birlikler Bölge Komutanlığı Hayri Koç Müfrezesi'ne bağlı bir grup Halk Kurtuluş Savaşçımız Arasor mevkiinde düşman pususuna düştü. Çıkan çatışmada 5 savaşçımızı şehit verdik. Aynı çatışmada düşman, 1'i ölü olmak üzere 4 kayıp vererek attığı pusu istediği sonucu almadan bölgeden çekildi. Aynı bölgede 19 Mart 1994 tarihinde de gerillalarımız 3 şehit vermişti. Savaş gerçeğini her gün en yakıcı biçimde yaşayan gerillalarımız ağır bedeller pahasına da olsa öğreniyor, öğretiyor ve savaşı büyütüyor. Bölgede bulunan Ulukale Köyü'nün ihbarcı niteliği gözönüne alınarak savaşçılarımız Bölge Komutanlığı tarafından uyarılmış ama müfrezemiz bu uyarıyı gerektiği gibi dikkate almamış ve adı geçen köyün ihbarcıları tarafından düşman bilgilendirilerek müfrezemiz pusuya düşürülmüştür. Çıkan çatışmada şehit düşen yoldaşlarımızın kimlikleri şöyledir:

1- Aydemir ŞAHİN (Niyazi)

Grup Komutanı. Yoksul bir Türk ailesinin çocuğu, 1970 Hekimhan doğumlu.

2- Nurhan AZAK (Eylem)

Orta halli bir Kürt Alevi ailesinin kızı. 1974 Pertek doğumlu.

3- Asuman KOÇ (Makbule)

Yoksul bir Kürt Alevi ailesinin kızı. 1971 Çemişgezek doğumlu.

4- Hülya ATEŞ (Perihan)

Yoksul bir Kürt Alevi ailesinin kızı. 1977 Hozat doğumlu.

5- Orhan KORKUT (Hasan)

Yoksul bir Kürt Alevi ailesinin çocuğu. 1974 K.Maraş doğumlu.

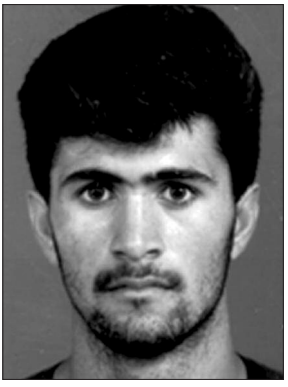

Hülya ATEŞ

Çok genç yaşta elde silah özgür vatan için savaşan bu şehitlerimiz geleceği, doğacak fırtınayı müjdeliyorlar. Türk, Kürt omuz omuza, bağımsızlık, özgürlük için savaşan kahraman şehitlerimiz, rahat uyuyun. Silahınız elden ele geçmiş, özgürlük bayrağımız yükseklerdedir.

4 Eylül günü Karataş mevkiinde konumlanan düşman güçlerine, gündüz saat 13.00 sularında gerillalarımız bir gün önceki şehitlerimizin hesabını sormak için aynı tarzda cevap vermiş, Halk Kurtuluş savaşçılarımızın attığı pusuda düşman güçleri 6 ölü, 3 yaralı vererek bölgeden kaçmak zorunda kalmıştır,

19 Mart tarihinde 3 yoldaşımızın şehit düşmesine neden olan, Ulukale Köyü'ndeki ihbarcılar uyarılmış, muhbirlikten vazgeçmeleri, düşmanın adına çalışmamaları, kendilerinden hesap sorulacağı bildirilmişti. Bölge Komutanlığı'nın bu uyarısından sonra halkın adaletine sığınacakları yerde, köy muhtarının öncülüğünde düşmanla daha ileri işbirliğine giren bu ihbarcı şebekesi, işi daha da ileri götürerek devletten silah almak için talepte bulunmuşlardır.

Orhan KORKUT

Bu ihanetlerinin, ihbarcılıklarının hesabını sormak zamanı artık gelmişti. Bu ihbarcı şebekeden hesap sorma ve cezalandırmak üzere 9 Eylül günü saat 17.00 sıralarında Halk Kurtuluş Savaşçılarımız tarafından Ulukale Köyü kuşatılmıştır. Köye giren gerillalarımız önceden saptanan ihbarcıları isim isim çağırıp, teslim olmalarını istemiştir. Suçlarını bilen bu hainler saklandıkları yerlerden savaş-

çılarımıza ateş açmıştır. Bunun üzerine gerillalarımız bu ihbarcıların evlerini ateşe vermiş ve tespit edilen ihbarcıları dışarı çıkartarak, bunlardan 7 tanesini ölümle cezalandırmıştır. Bu sırada köyde bulunmayan bazı işbirlikçi-ihbarcı şebeke üyeleri halkın adaletinden şimdilik kurtulmuşlardır. Ancak savaşçılarımız onları da er ya da geç bulacak ve hakettikleri cezayı verecektir.

Gerek 3 Eylül günü şehit düşen yoldaşlarımızın intikamını düşmandan almamız ve gerekse Ulukale Köyü'nde ihbarcı şebekeyi imha etmemizden doğan bölge halkındaki büyük sempatiyi kırmak, bölgedeki katil sürülerinin duyduğu korkuyu azaltmak için oligarşi, eylem haberlerimizi kamuoyuna çarpıtarak vermiştir. Gerillalarımızın köy camisini yaktığını söylemiştir. Ancak adalet, namus, onur, özgürlük için savaşan Halk Kurtuluş Savaşçılarımız namlularını kime çevireceklerini, nereyi imha edeceklerini çok iyi biliyorlar. Kurtuluş savaşımıza kumanda eden siyasetimiz gereği bugüne kadar üzerinde tartışma yaratacak, oligarşiye karşı-propaganda kozu veren bir eylem çizgimiz olmadı. Bundan sonra da olmayacaktır. Savaşçılarımızın halkın değerlerine el uzatmak gibi bir düşünce ve davranışı bugüne kadar olmamıştır. Düşman boşuna çırpınıyor. Satılık kalemleri, basın-yayın araçlarıyla kurtuluş savaşımızı karalayamayacaklardır. Halk Kurtuluş Savaşçılarımız her gün biraz daha büyüyen, her gün biraz daha güzelleşen bu özgürlük kavgasında saflarını büyütecek ve zaferi yakalayacaktır. Bu kavga genç-ihtiyar, kadın-erkek, namuslu, onurlu tüm emekçi halkımızın kavgasıdır.

KÜRT, TÜRK TÜM ULUSLARDAN EMEKÇİ HALKIMIZ

Özgür vatan için kanıyla toprağını sulamaktan kaçınmayan savaşçılarımızın çağrısına uy! Oğullarının-kızlarının açtığı yoldan sen de yürü! Bu topraklar, bu vatan bizimdir! Düşmanı bir an evvel bu topraklardan atabilmek için birleşelim, savaşalım, kazanalım!

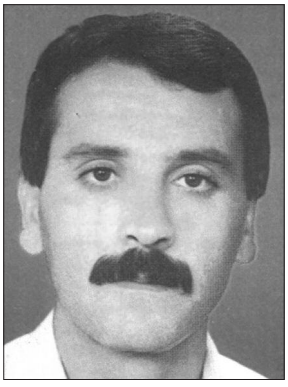
ŞEHİTLERİMİZLE DEVRİM YÜRÜYÜŞÜMÜZ SÜRÜYOR!
ŞEHİTLERİMİZİN KANI YERDE KALMADI, KALMAYACAK!
YAŞASIN HALK KURTULUŞ SAVAŞIMIZ!
ŞEHİT HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 28 Eylül 1994 **Sayı:** 77

DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARININ SAVAŞ NARALARININ DUYULACAĞI GÜNLER YAKINDIR

Bedii CENGİZ

Bir yoldaşımız daha şehitler kervanımıza katıldı.

Tüm kararlılığıyla sımsıkı sarıldığı silahının bir kazayla ateş alması sonucu yitirdik **Bedii Cengiz** yoldaşımızı. Bizi üzüntüye boğan bu kazaya rağmen, yoldaşlarına kararlılığını miras bırakarak, onur duyduğumuz bir ölümle şehit oldu. Sabahat'lar gibi, Esma'lar, Nurhayat'lar gibi, Bağcılar'daki yoldaşları gibi, umudun adını kanıyla duvara yazarak kucakladı ölümü.

Yoldaşımız 1960 yılında Mersin'e bağlı Kazanlı bucağında doğdu. Arap milliyetinden orta halli bir Alevi ailenin çocuğuydu. Ankara Yıldırım Beyazıt Akşam Lisesi'nden mezun oldu. Uzun yıllar çiftçilik yaptı. Bir dönem Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampusü Laboratuvarı'nda çalıştı. 1975'lerde yeniden yükselişe geçen devrimci mücadelede halktan yana saf tuttu ve 1977 sonlarında Devrimci Yol'a katıldı. Bu yapı içerisinde Ankara-Ulus civarında faaliyet gösterdi. Çalıştığı işyerinde TÜM-DER'li (Tüm Memurlar Derneği), lisede DEV-GENÇ'li, mahallede ise mahalli birim elemanı olarak çalıştı. Ancak kısa bir süre sonra Devrimci Yol, teorik ve pratik olarak Parti-Cepheye layık olmayan bir savruluşa uğrayınca, bu yapıyı terk etti ve birkaç arkadaşıyla birlikte DEVRİMCİ SOL saflarına geçti. Polisin gerçekleştirdiği operasyonlar sonucu, yalnız kalmasına rağmen mücadeleden geri durmadı. Yazı yazdı,

pankart astı. Bu süreçte yoldaşımızın evi DY'liler tarafından baskına uğradı ve talan edildi.

Bedii yoldaş, bir süre memur örgütlenmesinde çeşitli görevler aldı. Gelişen bir operasyon sonucu, aranır duruma düşen yoldaşımız bölgeyi terk etmek zorunda kaldı. Bir yandan hareket ile bağ kurmaya çalışırken, 7-8 ay süren bu yoksunluk ve sefalet koşullarında bile bir kez olsun yakınmadı ve mücadeleyi etiyle-tırnağıyla yeniden yarattı. Cuntayla birlikte yakalanan yoldaşımız tutuklanarak Mamak Cezaevi'ne gönderildi. 1980 yılından 1991 yılına kadar 11 yıl yurdun birçok cezaevinde tutsak yaşadı. Bartın ve Gaziantep Özel Tip cezaevlerinde kaldı. Tutsaklık günlerinde direnişlerin hep en ön saflarında, düşmana sıkılı yumruk, öfkeli slogan oldu.

İstikrarlı bir gelişim çizgisi ortaya koydu. Tutsaklık yaşamı boyunca hep daha ileri görevler üstlenen bir seyir izledi. Konum değildi sorunu. Daha ileri görevler onun disiplinli, kurallı, çalışkan yaşamının bir ürünüydü. Gaziantep'teki firar çalışmalarında işçiliği ve özverisiyle, özgürlük ve savaş tutkusunu ortaya koydu.

Devrimci kişiliğinin en belirgin yanı buydu denilebilir. Disiplinlilik, çalışkanlık, kurallara, alınan kararlara uyma... Şu ya da bu nedenle bir eksikliğe düştüğünde bunu ilk görüp eleştiren bir başkası değil yine kendisi olurdu. Eleştiride de cesurdu. Bu noktada kaygıları olmayan, ister altında ister üstünde olsun, eleştirilerini açıkça, eksikliği tanımlayarak dile getiren bir yanı vardı. Ve bir şairdi o. Şiir gibi dövüşmek ve dövüşürken şiirini yazmak gerek diye düşünürdü.

Tutsaklık koşullarının sona ermesiyle birlikte hiç tereddütsüz hareket saflarında göreve koştu. Çeşitli sorumluluklar üstlendi. İstanbul proletaryası ve yoksul gecekondu halkı bu süreçte yoldaşımızı yakından tanıdı.

Darbeci-kontra çetesinin ihanetine karşı en net tavır alan ve ihanetin mahkum edilip hareket saflarından atılıp, temizlenmesinde en aktif rol oynayan yoldaşlarımızdan birisidir Bedii.

Sabırlılığı, mütevazılığı, küçük-büyük ayrımı yapmadan her göreve koşma ruhu ve çalışkanlığı ile gerçek bir devrim emekçisiydi yoldaşımız. Halklarımızın kurtuluş umudu DEVRİMCİ SOL'un işçisi,

hamalı, ustası, komutanı ve giderek kurmayı oldu. O, Halk Kurtuluş Savaşımızın isimsiz kahramanlarından biriydi.

Devrimci gelişmenin emekle olacağına inanan ve bunu pratikte yaşama geçiren bir yoldaşımızdı. Onun mücadelesinde de, yoldaşlarıyla ilişkilerinde de aynı emek vardır. Bir değerlendirme, bir eleştiri-özeleştiri toplantısına hazırlıksız geldiği görülmemiştir hiç. Her bir yoldaşı hakkında, her bir konu hakkında mutlaka önceden düşünülüp taşınılmış bir diyeceği vardır.

BASKIYA, ASİMİLASYONA DİRENEN ARAP HALKI!

Bedii senin saflarımızdaki en kıymetli temsilcilerinden biriydi. Arap-Alevi halkının, diğer tüm milliyetlerden halkımızla birlikte ortak örgütü ve kurtuluş bayrağı olan DEVRİMCİ SOL saflarındaydı. Çünkü o, 2 milyonluk Arap halkının kendi ulusal kimliğine, özelliklerine özgürce sahip çıkarak; Kürt, Türk ve diğer halklarla kardeşçe bir arada yaşamasının yolunun, tüm milliyetlerden halkımızın ortak mücadelesinden geçtiğine inanmıştı.

O, Arap halkının çıkarlarıyla, tüm milliyetlerden halkımızın çıkarlarının, bağımsızlık ve sömürüden kurtuluş talebinin yiğit bir savaşçısı olarak şehit düştü. Halkının yiğit evladı Bedii'nin, hemen tüm uluslardan savaşçıların bulunduğu DEVRİMCİ SOL saflarını seçişi kendi halkına olan bir çağrıdır.

Yiğit Arap halkı; Bedii sizi, özgür olmaya, özgürlüğünüz için savaşmaya ve zafer için DEVRİMCİ SOL saflarına çağırıyor.

Yaptığı bir değerlendirmede şunları söylüyordu Bedii:

"... Devrimci yanı ağır basan, kendini devrime adamış, küçük-büyük demeden her göreve hazır, düzenden gelen zaaf ve eksiklikleriyle her an boğuşan, ölmeye ve öldürmeye hazır Devrimci Sol savaşçısıyım..."

Vatanı, onuru ve namusu için savaşan her Devrimci Solcu gibi yaşatmak için ölmek gerektiğini bilen bir insandı Bedii. O, yılmadan, bıkmadan, yoktan var ederek savaşı büyütmeye kenetlenmiş bir Halk Kurtuluş Savaşçısı olarak, daha önce hareketine ilettiği bir nitelemeyle "feda kuşağının" öncüsüdür. Vurulduğu andan ölümüne kadar olan iki saatlik sürede ölüme hazırlanmış, yoldaşlarına *"Beni*

hastaneye götürmeyeceksiniz" talimatını vermişti. Ölmeden önce kanıyla duvara yazdığı devrimci hareketin adı, onun için Türkiye halklarının geleceğini simgeliyordu.

Bedii, yeniden atılım sürecinin başlatılmasında da önemli misyonlar yüklendi ve görevinin başına koştu. Yoldaşımızı işte bu süreçte, yeni görevlerinin gereğini yerine getirme hazırlıkları içindeyken yitirdik. Acımız ve öfkemiz büyüktür.

RAHAT UYU BEDİİ YOLDAŞ!
RAHAT UYU ARAP HALKININ YİĞİT EVLADI!

Vatanı, onuru ve namusu için mücadele eden Arap gençleri, bugün Gülnaz Sarıoğlu'nun ve senin yolunda yürüyorlar. "Arap halkı da özgür olmalı" diyorlar. Arap halkı onur duyuyor sizinle. Gururlanıyorlar... Rahat uyuyun şehitlerimiz. Devrimci halk kurtuluş savaşçılarının savaş naralarının duyulacağı günler yakındır!

Halk Kurtuluş Savaşçılarımız, Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Laz tam uluslardan emekçi halkımızın en ön saflarında kentleri kuşatıp, meydanlarına zafer ve devrim marşlarıyla girerken, sosyalizmin kızıl bayrağı tüm yurdun göklerine çekilirken yanıbaşımızda olacaksınız. Anadolu toprağının namusu, onuru sizin adınızla birlikte anılacak. Bedeninizi parçalayan kahpe mermiler, bu kez düşmanın böğrünü parçalayacak!

BEDİİ YOLDAŞ YAŞIYOR, DEVRİMCİ SOL SAVAŞIYOR!
YAŞASIN DEVRİMCİ SOL, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!
HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

DEVRİMCİ SOL

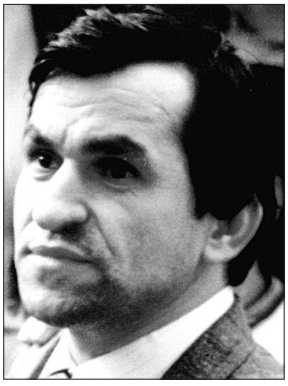
DEVRİMCİ SOL
HABER BÜLTENİ

Tarih: 3 Ekim 1994 **Sayı:** 78

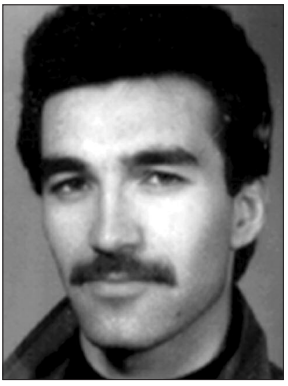
YOLDAŞLARIMIZ, RAHAT UYUYUN ZAFERİ SİZİNLE KUCAKLAYACAĞIZ

Elmas YALÇIN

Fuat ERDOĞAN

İsmet ERDOĞAN

Menzir ve katiller sürüsü 28 Eylül'de suçlarına bir yenisini daha eklediler. İstanbul Beşiktaş'ta üç yoldaşımızı kahpece katlettiler.

Elmas Yalçın, Fuat Erdoğan ve İsmet Erdoğan; halk kurtuluş savaşımızın bu üç yiğit insanı, Türkiye halklarının yüreğine gömüldüler.

İstanbul polisinin yarısını oraya toplamışlardı o gün. Korkuyorlardı yoldaşlarımızdan. Halk Kurtuluş Savaşçısı yoldaşlarımız üç kişi, kendileri yüzlerce olmasına karşın, cadde kenarındaki bariyerlerin arkasındaydı çoğu.

Katliamın ardından kamuoyuna açıklayabilecekleri yalnızca artık hiçbir inandırıcılığı kalmayan senaryolarından ve demagojilerinden

ibaretti. İlk kez tanık olmuyoruz buna. Düşmanımız mert değil, bunu biliyoruz. Mertlik, onların kendi kişiliklerine de, çıkarlarını savundukları, "huzur"unu sağladıkları egemen sınıfların karakterine de aykırıdır çünkü.

SAVAŞIMIZ ENGELLENEMEZ!

Katliamlarla savaşımızı durdurabileceklerini umut bile edemiyorlar artık. Tarihimiz onların böyle hayaller kurmalarına bile izin vermeyecek bir açıklıkla savaşımızın engellenemeyeceği ve devrim yürüyüşümüzün durdurulamayacağını göstermiştir.

Yene yenile, ölerek, öldürerek ilerliyoruz. Ve her şeye rağmen, attığımız yeni adımlarla ilerletiyoruz savaşımızı. Çünkü biz halkız. İşçi, köylü, memur, avukat, mühendis, öğrenci, öğretmen, işsiz, gecekondulu... Elmas, Fuat ve İsmet yoldaşlarımız ve onların yaşamları, mücadelesi savaşımızın engellenemeyeceğinin doğrudan tanıklarıdır.

Memur, avukat, mühendis olmaktan halk kurtuluş savaşçısı olmaya evrilen süreçleri bizim gücümüzdür işte.

Yoldaşlarımızın özgeçmişleri bu gücün anlatımıdır.

Elmas YALÇIN- "Hareket benim geleceğimdir, yarınımdır"

Elmas Yalçın 1960'ta Divriği'de doğdu. Alevi-Türk bir ailedendi. Lise öğrenimini bitirdiği 1979 yılına değin doğduğu yerde kaldı. Bu süre içinde Divriği'ye sınırlı sayıda ulaşabilen Dev-Genç imzalı yayınları büyük bir gayretle okuyarak edindiği bilgileri çevresine yaydı, onlarla tartıştı.

Elmas liseyi bitirdikten sonra İstanbul'a geldi. Burada devrimci harekete daha yakın olmanın heyecanını duyuyordu. Önce Beşiktaş daha sonra Eminönü belediyelerinde çalıştı. Kendini sürekli geliştirdi. Devrimci düşünce ile her geçen gün daha fazla bütünleşti. 1986 yılında mahalli alandaki çalışmasıyla örgütlü mücadelede yerini aldı. 1990 yılında belediye emekçilerinin örgütlü gücü olan BEM-DER içinde aktif olarak çalışmaya başladı. Kamu emekçilerinin 1990 yazındaki kitlesel eylemlerinde Elmas en öndedir. Kamu emekçilerinin on yıllardır bağlı tutuldukları 657 zinciri, Elmas'ın da yoğun emeğinin olduğu bu eylemlerde parçalandı. Aynı yıl onu

BEM-SEN'in kuruluş çalışmaları içinde görürüz. Kararlılığıyla, çalışkanlığı ve yetenekleriyle ilk yönetim kurulunda genel başkan olarak seçildi. Elmas belediye emekçilerinin bir önderi olarak BEM-SEN'in kök salması, grevli toplu sözleşmeli hak alma mücadelesinin bilince çıkartılması yönünde sayısız etkinlik örgütledi. Bu arada 3 kez gözaltına alındı.

Hareketini ve yoldaşlarını işkencehanelerde de korumayı başardı. 1992 yılında henüz devrimci harekete karşı darbe olmamışken, mücadelenin çok istediği bir alanına koştu. Darbeciler Elmas'a da darbeyi kabullendirme çabasına girdiler. Ancak o bu pisliğin karşısında yer alarak şehit düştüğü ana kadar Devrimci Sol'a yakışır bir mücadele yürüttü. ***"Hareket ülkemizin ve halkımızın özgür, sömürüsüz geleceğidir. Benim de geleceğim, yarınımdır. Yaşadığım sürece bu sevinci gururla taşıyacağım"*** diyen Elmas, onurlu mücadelesiyle ve ölümüyle de bu onura ve gurura layık olduğunu gösterdi. Onu kamu emekçilerinin, halkının yüreğinde, Devrimci Sol'un ve partimizin mücadelesinde yaşatacağız.

Fuat ERDOĞAN- Yüreği Kavgaya Sevdalı, Dava Adamı Fuat!

Yoldaşımız 1962'de Denizli'nin Acıpayam ilçesinin Dedebağı Köyü'nde doğdu. Yoksul bir çiftçi ailesinin çocuğuyken, yoksulluk altında ezilmedi. Yoksulluğa boyun da eğmedi. Bunun bir kader olmadığına, milyonlarca insan açlık çekerken, bir avuç parababasının nasıl günü gün ettiğine tanık oluyordu. Bu nedenle okudu, öğrendi, yaşadı, gördü. Üniversite yılları artık onun için somut mücadele yıllarıdır. Devrimci mücadele içinde yerini almıştır. İlk kez tutsak düştüğünde ise bir avukattır. Ancak o bu düzenin avukatı değil, aksine bu düzeni mahkum eden, geleceğin hukukunu yaratmaya çalışan, halkın adaletini savunan bir avukattır. Duruşma salonları, mahkeme kalemleri, bu bakış açısıyla yapmaktan onur duyduğu savunmalarına tanık oldu. Mahkemeler, cezaevleri, Adli Tıp kurumları, hastaneler, tutuklu yakınları, tutuklular onun yaptığı işe dört elle sarılmasını, yaptığı işten heyecan duymasını unutmadı.

Avukatlık yapmasına engel olduklarında, birileri gibi tövbe edip düzene dönmeyi, düzenin çöplüklerinde yaşarken ölmeyi tercih etmedi. Tereddütsüz onuru, adaleti, namusu temsil eden o çok sevdi-

ği, savunduğu insanların yanına gitti. Aldığı tüm görevleri aynı tutkuyla, aynı sahiplenmeyle yerine getirdi. Onlarca kez başı dik girdiği Adli Tıp Kurumu morguna bu kez daha bir onurluca, Halk Kurtuluş Savaşçımız olarak, şehidimiz olarak girdi.

Fuat'ı tanıyanlar, dünyaya yetecek kadar insan ve yaşam sevgisine, kararlılığına, inancına tanık olmuşlardır. Yüreğine sığmayan bu sevgi, yoldaşlarının yanında kararlılık ve inanca, düşmanlarına karşı ise acımasız bir öfkeye, patlamaya hazır bir bombaya dönüşürdü. Onun bu öfkesinden, patlamaya hazır bomba gibi yüreğinden korkan alçaklar sürüsü, bu nedenle sağ yakalamayı göze alamadılar. İki patlamaya hazır yürekle birlikte katlettiler.

Şu sözcükler onu ifade etmeye yetiyor: "insan güzeli, dava adamı Fuat." Gerektiğinde elde kalem savunma yapan, gerektiğinde elde silah savaşan... Alabildiğine sabırlı, emekçi, "olmaz"ı bilmeyen bir insan. Çocuk, yaşlı demeden herkesle ilgilenmeyi, eğitmeyi, emek vermeyi tutku haline getiren bir yoldaşımız...

O, 28 Eylül günü katledildiğinde yüreğimiz bir kez daha kin ve öfkeyle bilendi. Söz veriyoruz ona, bu vatanda er geç, gerektiğinde elde kalem, gerektiğinde silah, gerçekleştirmeye çalıştığı halkın adaletinin hükmü olacak.

İsmet ERDOĞAN- O, Düzenin Mühendisliğini Değil, Devrimin Mühendisliğini Tercih Etti

İsmet Erdoğan 1968 yılında Sivas Yıldızeli'nde doğdu. Çerkez milliyetindendi. Çocuk denebilecek yaşlardan itibaren karşısına çıkan her olayda ezilenlerin yanında yer aldı. Oldukça başarılı bir öğrencilik yaşamı oldu. Kayseri Erciyes Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünden mezun olduktan sonra 1990 yılında İstanbul'da İSBAK'ta (İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bakım Onarım Merkezi) atölye şefi olarak çalışmaya başladı. Örgütlü mücadeleyle, hareketimizle burada yakınlaştı. İşçilerle olan yakın ilişkisi ve onların sorunlarına sahip çıkmasından ötürü İSBAK Cendere'ye küçük araçlar şefi olarak sürgün edildi. Mücadelesini burada da sürdürdü. Yüksek ücretli şef konumunda olmasına rağmen sendikaya üye olarak asgari ücretle çalışmaya başladı. İşveren İsmet'in bu tavrını sindiremedi. 1992 yılı Temmuz ayında iş akdini feshetti. Bu arada İsmet

Türk-İş'in 1991'de Bursa'da yaptığı mitingde ve 1992'de Kartal işçilerinin direnişini destek için Anakent önünden SHP İl Merkezi'ne yapılan yürüyüş sırasında gözaltına alındı. Gözaltılar onun için bir sınavdı. Gözaltından sonra devrimci hareketle daha iç içeydi. İşten atıldıktan bir süre sonra, devrimci mücadelesini farklı alanlarda, farklı biçimlerde sürdürdü. Düzenden beklentisi yoktu onun. Varı yoğu devrimdi artık, devrimci hareketti. 28 Eylül'de Elmas ve Fuat yoldaşlarıyla birlikte şehit düştü. Köylüleri, İstanbul'un emekçileri onu unutmayacak. Yoldaşları onu unutmayacak, unutturmayacağız.

ANT OLSUN Kİ, ZAFERİ ELMAS'LAR, FUAT'LAR, İSMET'LERİMİZLE KUCAKLAYACAĞIZ!

Elmas, Fuat ve İsmet yoldaşlarımız, hep bizimle olacak. Sabır, emek ve özverileriyle var edilmesinde pay sahibi oldukları DHKP-C; zaferi, Elmas, Fuat ve İsmet ve tüm şehitlerimizle kucaklayacaktır. Onlara söz veriyoruz ki, yüreklerimizi coşkuyla dolduran parti ve cephemiz, onların bıraktığı yerden sürdürülecek olan bu savaşta her gün biraz daha gelişip büyüyecek. Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçılarımızın namluları zafere dek susmayacak.

Menzir ve işkenceci katil sürülerinden alçakça katlettikleri yoldaşlarımızın hesabını soracağız. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da hiçbir halk düşmanı devrimci adaletimizden kurtulamayacak.

Kayıpları, bedelleri göze alarak girdik bu savaşa. Sömürücü asalaklar bu talan, soygun, sefahat düzeninden kendiliğinden vazgeçmeyecekler. Ama ant olsun, partinin önderliğinde, asalakları, emperyalist efendilerini ve onların yerli uşaklarını, işkencecilerini vatan topraklarından söküp atacağız.

Ant olsun, zaferi kucaklayacağız.

Şehitlerimize Verdiğimiz Devrim Sözünü Tutacağız!

Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Savaşımız!

Kurtuluşa Kadar Savaş!

DEVRİMCİ SOL

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1: 1990-1991 (Şubat)

- KAMUOYUNA: TÜRK HALKI VE TÜRKİYE'DE YAŞAYAN TÜM AZINLIK HALKLARA 11
- KAMUOYUNA (M. AKİF DALCI'NIN KATİLİNİ YARGILADIK VE CEZALANDIRDIK) 14
- AMERİKAN İLAÇ TEKELLERİNİN HİZMETİNDE ÇALIŞAN HZİ VAKFI ÖRGÜTÜMÜZ TARAFINDAN BASILDI VE TAHRİP EDİLDİ 15
- ARMUTLU, ÜMRANİYE VE CİHANGİR'DE HALKI VE DEVRİMCİLERİ KATLEDENLERDEN HESAP SORACAĞIZ! 17
- BİR HALK DÜŞMANI DAHA CEZALANDIRILDI 19
- HALKIMIZA (Özgürlük eylemi) 21
- DÖRT ARKADAŞIMIZ KENDİLERİNE DEVRİMCİ YOL'CU DİYEN KİŞİLER TARAFINDAN FALÇATA VE BIÇAKLARLA ÖLDÜRÜLMEK İSTENDİ 22
- DUYURU: KAMU ÇALIŞANLARINI... İHBAR VE SÜRGÜN EDEN, TÜM MÜDÜRLERİ, PERSONEL ŞEFLERİNİ VE İŞBİRLİKÇİ MEMURLARI UYARIYORUZ 26
- FAŞİZMLE İŞBİRLİĞİ YAPAN 3 MUHBİR-AJANI CEZALANDIRDIK 29
- İBRAHİM ÇAĞLAR'I CEZALANDIRDIK HİÇBİR İŞKENCECİ CEZASIZ KALMA YACAK! 31
- MUHBİR-AJAN ŞAİR YÜKSEL'İ CEZALANDIRDIK 32
- TÜRKİYE ORTADOĞU HALKLARININ DÜŞMANI BİR SAVAŞ SUÇLUSU HİRAM ABAS 33
- KAMUOYUNA (Yalan habere tekzip) 36
- HÜCRE TİPİ YAKACIK CEZAEVİNİ TAHRİP ETTİK 37
- HALKIMIZA (Astsubay Halil Çetin'in cezalandırılması) 39
- ÖRGÜTÜMÜZÜ ARKADAN HANÇERLEMEYE ÇALIŞAN ALİ AKGÜN'Ü CEZALANDIRDIK 40
- MUHTARLAR, KAHVEHANE SAHİPLERİ VE İŞLETMECİLERİ, ESNAFLAR! 43

- SAĞMALCILAR CEZAEVİ SAVCISI NİYAZİ FİKRET AYGEN'İ CEZALANDIRDIK 45
- ÖZAL'I, BAKANLAR KURULU'NU VE ANAP MİLLETVEKİLLERİNİ UYARIYORUZ 47
- İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YURTSEVERLER 49
- MUHBİRLİK ŞEREFSİZLİKTİR, CEZASIZ KALMAZ! 51
- DEVRİMCİ SOL 1 NO'LU MASASI SORGU TİMİ ŞEFİ AYDIN BARIŞ'I CEZALANDIRDIK! 52
- İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİ TERÖRLE ENGELLENEMEZ! 54
- HALKIMIZA! (Musa Duman'ın cezalandırılması) 57
- MİT VE SİYASİ POLİS YALAN HABER ÜRETİYOR 59
- 3 OCAK İŞÇİ DİRENİŞİ VE HALKLARIN MÜCADELESİ TERÖRLE BOĞULAMAYACAK 61
- HALKIMIZA... Adı; Ferit Eliuygun 63
- EMPERYALİZM HALKLARI TESLİM ALAMAZ! 69
- TÜRK VE KÜRT HALKLARI 70
- KÜRDİSTAN KASABI, KONTRGERİLLA ŞEFİ FAŞİST GENERAL HULUSİ SAYIN'I CEZALANDIRDIK 72
- İNCİRLİK ÜSSÜ'NDE GÖREVLİ CIA AJANI BOBİE EUGENE MOZELLE'İ CEZALANDIRDIK 74
- BAŞTA ÖZAL OLMAK ÜZERE SAVAŞ SUÇLULARI SUÇLARININ BEDELLERİNİ ÖDEYECEKLERDİR! 76
- KAMUOYUNA (Birtan Altunbaş'ın katledilmesi)..... 78

Bölüm 2: 1991

- İKTİDARIN İŞKENCE YAPMA VE İŞKENCE İLE DEVRİMCİLERİ KATLETMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ! 83
- ÖZEL HAREKAT TİMİ ELEMANLARINDAN İŞKENCECİ KATİL SABRİ CEYLAN'I CEZALANDIRDIK 87
- TOPRAKLARIMIZ EMPERYALİST KATİLLERİN ÜSSÜ DEĞİLDİR 89
- İKTİDAR YALANLARIYLA KİTLELERİ KANDIRMAK İSTİYOR 92
- KAMUOYUNA (Yalan habere tekzip) 94
- EMPERYALİZMİ ÜLKEMİZDEN KOVACAĞIZ 95

- İŞKENCECİLER CEZASIZ KALMAYACAK! 98
- SDB ÜYESİ KAHRAMAN ALTUN'UN ANISINA 102
- ÖZAL'IN AMERİKA'YA ELİ BOŞ GİTMEMESİ İÇİN BUSH'UN ÇOCUKLARINDAN BİRİNİ VERİYORUZ! 104
- İŞTEN ATILMALAR DURMALI! 106
- AMERİKA ADINA YÖNETİCİLİK YAPAN TC UYRUKLULARA AMERİKALI MUAMELESİ YAPACAĞIZ 108
- YUSUF ERİŞTİ İŞKENCEDE KATLEDİLDİ! İŞKENCECİLER CEZASIZ KALMAYACAK! 110
- MİT VE POLİS İŞBİRLİKÇİSİ İKİ HAİN CEZALANDIRILDI 112
- POLİS VE MİT PROVOKASYON HABERLERİ YAYINLATIYOR 115
- KONTRGERİLLA ŞEFLERİNDEN MEMDUH ÜNLÜTÜRK'Ü, CEZALANDIRDIK 119
- O BİR DEVRİM EMEKÇİSİYDİ: Yusuf Erişti 122
- İŞKENCECİ POLİSLER AVNİ DOĞAN VE MURAT SOYTÜRK'ÜN CEZALANDIRILMASI EYLEMİ HAKKINDA AÇIKLAMA 126
- THY GREVİNİ KIRMAK İSTEYENLERİ UYARDIK 130
- BEŞİKTAŞ / IHLAMUR HALKINA 132
- BERXWEDAN AYIBINI DÜZELTMELİDİR 135
- İŞKENCECİLERE ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ VERENLER BİZİM DE DEVRİMCİ ADALETİ UYGULAMA ÖZGÜRLÜĞÜNE SAHİP OLDUĞUMUZU UNUTMASINLAR! 139
- "SON BASKI" GAZETESİ BÜROSUNUN BOMBALANMASIYLA HİÇBİR İLGİMİZ YOKTUR 142
- TÜRKİYE ÖZAL AİLESİNİN ÇİFTLİĞİ DEĞİLDİR! 144
- ÖNEMLİ UYARI 148
- 1 MAYIS YASALLAŞMALIDIR! 1 MAYIS 1977 KATLİAMI'NIN SORUMLUSU KONTRGERİLLADIR! 150
- SDB'LERİN KARARLI SAVAŞÇILARI FARUK VE OLCAY YOLDAŞLARIN ANISINI YAŞATACAĞIZ 153
- KÜRT HALKININ DÜŞMANI İKİ KONTRGERİLLACIYI CEZALANDIRDIK! 157
- KÜRDİSTAN'DA İŞGALE SON, KÜRDİSTAN KÜRT HALKININDIR 161
- HALK DÜŞMANLARINA KARŞI BİR KADIN KAHRAMAN: PERİHAN 162
- İŞTEN ATILMALARA SON! İŞÇİ SINIFININ HAK MÜCADELESİNDE YANINDAYIZ! 167

- FAŞİZM KATLİAMLARLA KENDİ SONUNU HAZIRLIYOR 170
- KAMUOYUNA AÇIKLAMA 179
- EMPERYALİST ÇIKARLARIN BEKÇİSİ "ÇEKİÇ GÜÇ" TÜRKİYE'DEN DEFOL! 182
- HALKA VE DEVRİME İHANET EDEN, BİR HAİNİ CEZALANDIRDIK! 184
- KONTRGERİLLA ŞEFİ ADNAN ERSÖZ'Ü CEZALANDIRDIK 186
- POLİSİN "SOKAK İNFAZLARI"NA HER GÜN BİR YENİSİ EKLENİYOR 192
- KARARI BİZ VERECEĞİZ 196
- KAMUOYUNA (Yalan habere tekzip) 201
- TÜRKİYE HALKLARI ADINA 203
- İSTANBUL EMNİYET MÜDÜR YARDIMCISI ŞAKİR KOÇ'U EMRİNDEKİ KORUMA POLİSİYLE BİRLİKTE CEZALANDIRDIK 208
- İKTİDAR, 12 EYLÜL'ÜN VE ANAP'IN MİRASINI DEVAM ETTİRİYOR, İLGİSİZ İNSANLAR HEDEF GÖSTERİLİYOR 211
- POLİS, KOMPLO SENARYOSUNA DEVAM EDİYOR 214
- PKK LİDERİ NE YAPMAK İSTİYOR? 217
- SEDAT SİMAVİ'Yİ ANMA TÖRENİNDE PATLATILAN BOMBA KONTRGERİLLA EYLEMİDİR 225
- KONTRGERİLLA ŞEFLERİ PROVOKASYON VE YALANLARDAN MEDET UMUYOR 228

Bölüm 3: 1992

- İSTANBUL KONTRGERİLLA ŞEFİ MEHMET AĞAR ZOR DURUMDA 231
- İŞKENCE VE KATLİAMLARA EMİR VEREN, KATİLLERİ KORUYAN İKTİDAR, ÖLÜMLERDEN SORUMLUDUR! 237
- HAYALİ OPERASYONLAR VE POLİSLER 243
- İŞKENCECİ, KATİL BİR HALK DÜŞMANI: NURAL UÇURUM 249
- GAYRETTEPE HALKLARA KARŞI BİR SUÇ ODAĞIDIR 253
- FAŞİZME KARŞI HALKIN ŞİDDETİ MEŞRUDUR! 259
- DEVRİM TARİHİNİ YAZIYORUZ! 273
- İKİYÜZLÜLÜĞÜ, İŞKENCE VE KATLİAMI AHLAK EDİNMİŞ BİR DÜŞMANLA SAVAŞIYORUZ ! 286
- DİRENEN BELEDİYE İŞÇİLERİNİN YANINDAYIZ 303
- 1992 MAYIS-ARALIK ARASI DEVRİMCİ SOL EYLEMLERİ 304

Bölüm 4: 1993

- SİLAHLARIMIZ HALKIN ŞİDDETİNİN ÖNÜNÜ AÇIYOR 315
- İÇ VE DIŞ DÜŞMANLARIMIZ HAREKETİMİZİ TASFİYE ETMEKTE BİRLEŞMİŞTİR, BAŞARAMAYACAKLAR! 317
- İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YURTSEVER TÜM HALKIMIZ! 321
- SAVAŞMAYA DEVAM EDECEĞİZ! 325
- HİÇBİR DEVRİMCİ SOL SAVAŞÇISI TESLİM OLMAYACAK! OLMAZ! 327
- ŞEHİTLERİMİZİ YENİ ŞEHİTLERİMİZLE KUCAKLIYORUZ 337
- İÇ VE DIŞ DÜŞMANLARIMIZIN TUZAKLARINI BOŞA ÇIKARTACAĞIZ! ... 341
- DÜŞMAN ÜSLERİNDEN BİRİNİ DAĞITTIK 344
- HALKIN GEÇİM SORUNUNUN SORUMLUSU DÜZENDİR 346
- YAŞASIN 23 NİSAN DERSİM DİRENİŞİMİZ 349
- ÖRGÜTSÜZ VE BİRLİĞİ OLMAYAN HALK GÜÇSÜZDÜR 353
- İHBARCI VELİ POLAT'I CEZALANDIRDIK 355
- MERSİN TURBO FİLTRE İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR! 357
- İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YURTSEVERLER TÜM HALKIMIZ DARBECİ KONTRA ÇETESİ RIZA GÜNEŞER YOLDAŞIMIZI KATLETTİ! 360
- DARBECİ-KONTRA ÇETESİNİN HAREKETİMİZE KARŞI İŞLEDİĞİ SUÇLARA ORTAK OLMAK DEMOKRATLIK DEĞİLDİR 363
- KONTRGERİLLA VE DARBECİ KONTRA SALDIRILARINA DEVAM EDİYOR 365
- TDKP'NİN TUTARSIZLIĞI VE GERÇEK'İN AYIBI 372
- DARBECİ KONTRA KAÇIRDI, KONTRGERİLLA KATLETTİ! 378
- OLİGARŞİ, İŞKENCE VE KATLİAMLARA RAĞMEN DEVRİMCİLERİ TESLİM ALAMIYOR Örnek bir devrimci, direnişçi: BAKİ ERDOĞAN 384
- HALKIMIZA KALKAN ELLERİ KIRACAĞIZ 388
- DEVRİMCİ SOL AKDENİZ BÖLGE KOMİTESİ'NDEN TOROS GAZETESİNE TEKZİP 390
- KATLİAMLARINIZ, KORKU VE PANİĞİNİZ BİTMİŞLİĞİNİZDİR! 392
- YÜREKLERİYLE, İNANÇLARIYLA, KİNLERİYLE DİRENDİLER! 394
- HALKIN OLAYA TEPKİSİ VE TAVRIMIZ 398
- PKK'NIN TARİHİNE SÜRDÜĞÜ YENİ BİR LEKE 399
- DÖRT TDKP'LİNİN ÖLDÜRÜLMESİ HAKKINDA AÇIKLAMA 403

- GERİLLA YAŞAMI VE MÜCADELESİ 405
- YENİLECEKSİNİZ! 408
- ALBAY FARUK ÇELEBİOĞLU VE EMEKLİ ORGENERAL HÜSEYİN DOĞAN ÖZGEÇMEN'İ CEZALANDIRDIK 413

Bölüm 5: 1994

- ORHAN TAŞANLAR'IN ERKEKLİĞİ VE DEVRİMCİ SOL DÜŞMANLIĞI 417
- O, İNANDIĞI DAVAYI ZAFERE GÖTÜRMEK İSTEYEN BİR KOMUTANDI 419
- GERÇEK DERGİSİ'NE YANIT 425
- OLİGARŞİNİN SEÇİM OYUNUNU BOZALIM 427
- DERSİM'DEKİ GERÇEKLER VE PARTİZAN'IN ÇARPITMALARI ÜZERİNE 429
- FAŞİZMİN SEÇİM OYUNUNU BOZALIM!.. 437
- KÜRDİSTAN'DAN KARADENİZ'E, SAVAŞIMIZ YENİ ŞEHİTLERLE SÜRÜYOR! 444
- ÖZGÜR GÜNDEM GAZETESİ'NE 456
- HALK DÜŞMANLARI "ASIL SİZ DEVRİMCİ SOL'UN ADALETİNE TESLİM OLUN" 457
- HALK DÜŞMANI ÜÇ HAİNİ CEZALANDIRDIK! 467
- HALKIMIZA VE HAREKETİMİZE KARŞI İŞLENMİŞ HİÇBİR SUÇ CEZASIZ KALMAYACAKTIR 474
- KURTULUŞUMUZUN YOLU HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARININ KANLARIYLA AYDINLATTIKLARI YOLDUR 477
- DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARININ SAVAŞ NARALARININ DUYULACAĞI GÜNLER YAKINDIR 481
- YOLDAŞLARIMIZ, RAHAT UYUYUN ZAFERİ SİZİNLE KUCAKLAYACAĞIZ 485

KİTAPLAR

Boran Yayınevi'nden çıkan kitaplar

1- Bağımsızlık, Demokrasi ve
Sosyalizm Mücadelesinde GENÇLİK (I-II)
2- Milliyetçilik Çıkmazı
3- Zafer Yolunda - I
4- Yaşatmak İçin Öldüler
5- Gülüşün Hücrelere Takılı Kaldı - M. Çetinkaya
6- Feda Destanı - G. Yılmaz - F. Tokay Köse
7- Bütün Yazılar - Mahir Çayan
8- Umut Yağmuru - Ümit İlter
9- Başeğmeyen Kadınlar - Yasemin Berrin
10- Efsanelerden Destanlara - Hüseyin Çukurluöz
11- TECRİT Yaşayanlar Anlatıyor - Selami Kurnaz
12- Canım Feda - Ahmet İbili
13- Neydik Ne Olduk?
14- Işığı Görmek - Hasan Biber
15- Dursun Karataş SEÇME YAZILAR

Haziran Yayınevi'nden çıkan kitaplar

1- Devrimci Sol Dava Dilekçeleri
12 Eylül Mahkemeleri Dosyası (I-II)
2- Kongre Belgeleri-1: RAPOR
Parti Cephe İle İktidara Yürüyelim

3- Kongre Belgeleri-2: KARARLAR
4- Taş Değil Yürekti Elimizdeki
5- Darağacında Yapılan Siyaset: İDAM
6- GAZİ Gecekondulardan Geliyor Halk
7- Tutsak Aileleri, 12 Eylül ve TAYAD
8- 50 Soruda HALK MECLİSLERİ
9- 50 Soruda Din, İslamcılık ve Laiklik
10- EL SALVADOR Birleşik Devrimci Savaş
11- Direniş Ölüm Yaşam
12- Direniş Ölüm Yaşam-2
Devrim Kuşağının Kahramanları
13- Bir Direniş Odağı METRİS (Metris Tarihi)
14- Herşey Birliğimiz, Geleceğimiz ve
Zaferimiz İçin (Devrimci Harekette Darbe)
15- Bir Savaş, Bir Dava ve Zafer
16- Yeni Çözüm Seçme Yazılar
17- Cezaevleri Direnişleri-1: BUCA
18- Cezaevleri Direnişleri-2: ÜMRANİYE
19- Cezaevleri Direnişleri-3: ULUCANLAR
20- HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ- Cilt 1-2
21- Kontrgerilla Operasyonları
22- Mücadele Seçme Yazılar-(1-2)
23- Direniş Şiirleri
24- Dava Dosyası-(1-2)
25- Bize Ölüm Yok
26- Bayrağımız Ülkenin Her Tarafında
Dalgalanacak
27- Halk Sınıfı (I-II)... Eğitim Dizisi-1
28- Amerikan İmparatorluğu Milliyetçilik ve Demokrasi...
Eğitim Dizisi-2

29- Kürt Sorunu Nasıl Çözülür?... Eğitim Dizisi-3
30- Hayatın İçindeki Teori (1-2)... Eğitim Dizisi-4

Anadolu Yayıncılık'tan çıkan kitaplar

1- Tarihçesi ve Yaşayanların Anlatımlarıyla
İŞKENCE-1
2- Hapishanelerde Katliam
(19-22 Aralık 2000, Belgeler, Tanıklar -I)

Tavır Yayınları'ndan çıkan kitaplar

1- Gün Karanfil Kokuyor- Hayati Azim
2- İki Kardeşin Hayatı: Canan ve Zehra - A. Kulaksız
3- Karanfil halayı - Ümit İlter (Şiir)
4- Bir Kar Makinası Grup Yorum 1-2
5- Kurşun Yangını Hasretin - Hasan Biber (Şiir)
6- Bağdat'ta 68 gün - Cihan Keşkek, Eylül İşcan
7- Umut Kavgada Büyür - Hasan Biber (Şiir)
8- Anka Destanı - Ümit İlter
9- Bir Anadolu Masalı Yaban Oğlak Mister Co'ya Karşı - Ümit İlter